

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

5^a = 2.964

17 18

20042

~~73-5a 021816~~

87.7

2

De la librairie de el Coll. Imperial —

R. 145492

Y37.1(37)

JOANNIS HARDUINI

Hd 19j

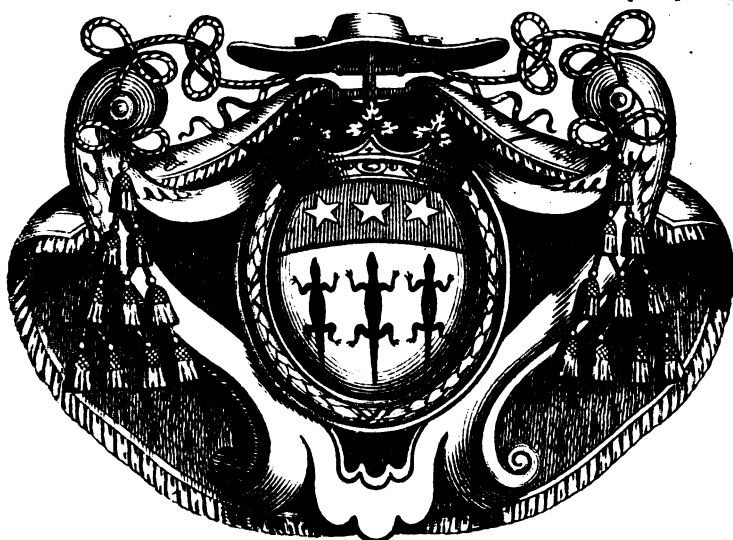
SOC. JESU PRESBYTERI

NUMMI ANTIQUI

POPULORUM ET URBIUM

ILLUSTRATI.

26642

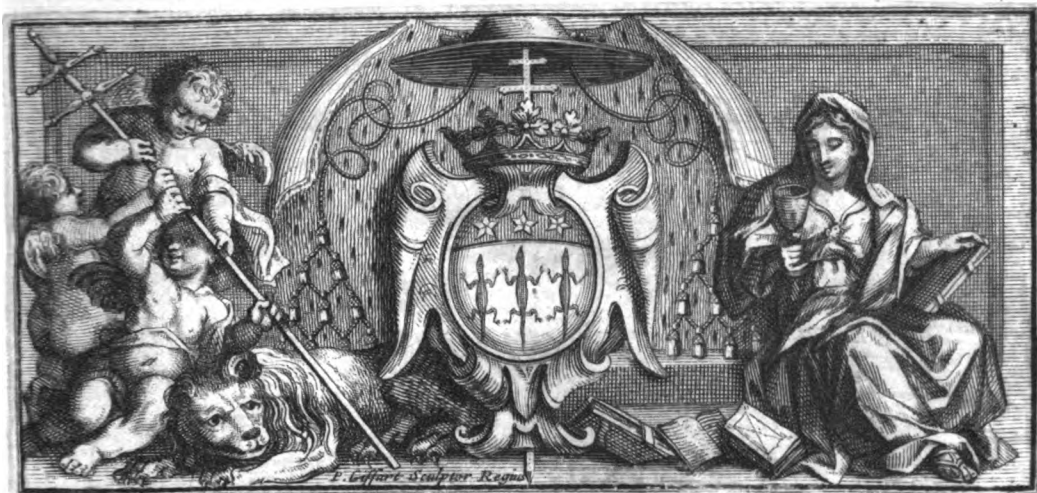
PARISIIS,

Excudebat FRANCISCUS MUGUET, Regis & Illustriss.
Archiepiscopi Parisiensis Typographus.

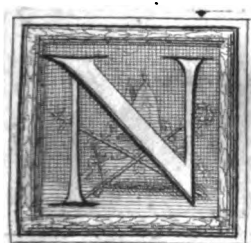
MDCLXXXIV.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

ILLUSTRISSIMO ECCLESIAE PRINCIPI
 CAROLO MAURITIO
 LE TELLIER,
 REMENSIVM ARCHIEPISCOPO
 AC DUCI,
 SANCTÆ SEDIS APOSTOLICÆ
 LEGATO NATO,
 BELGICÆ SECUNDÆ PRIMATI,
 Primo Franciæ Pari, Capellæ Regiæ
 Præfecto, &c.

*OVUS hic partus Came-
 narum nostrarum, quo nu-
 mismata pleraque omnia
 difficilioris paulo explicatûs, seu verius
 ã ij*

ænigmata proferuntur in lucem, sic Tibi debetur uni, ECCLESIAE PRINCEPS ILLUSTRISIME, ut non Tibi dicari, aut alterius cujusquam auspiciis, quam tuis, in lucem & conspectum venire, sine piaculo aut justa certe reprehensione non possit. Sunt enim ea ferme e Regia modo Gaza deprompta, hoc est, e locupletissimo antiquitatis penu, quem providentia munificentiaque Principis, non minus amplificandis artibus ac disciplinis, quam propagando imperio Magni, ad solertiam eruditorum acuendam instruxit. Atque ut idem domum TELLERIAM universam, cui tu maxime decori & ornamento es, cum primis amat ac fovet, & amari colique gaudet a suis : cui hoc Regium munus offerrem, ubi Regem adire ipsum

*subverecunda nostra adhuc Camena
erubescunt , desiderari alium a te ne-
fas fuit. Nam ubi occurrere vir possit
ornatior , aut Regio munere dignior ,
quam is qui apud Regem Maximum
& sapientissimum ea idcirco gratia &
auctoritate pollet , quod propriis æque
laudibus abundet , ac domesticis ? Est
enim certe , ut ceteras sileam , hæc tua
peculiaris , ac longe lateque jamdudum
pervulgata laus , & ea quidem in An-
tistite summa ac precipua , nullam esse
propemodum intra Gallici fines Imperii
diocesim , in qua æque ac in tua vigeat
recta vivendi norma , religio , pietas :
Præsulem vix ullum esse , qui creditam
sibi plebem sanctissimis legibus & insti-
tutis , sollicitius , sinceriusque , vera pie-
tatis magister erudiat. Est hæc autem*

ã iij

*non levi rumore , sed fama publica :
non vulgarium hominum existimatione
ac relatu , ac ne tuorum quidem Re-
mensium modo predicatione , qui sorte
sua leti sibi gratulantur : sed sacris ipsis
Antistitum judiciis ac testificatione cor-
roborata laus : e quibus qui finitimi
sunt , id oculis primum ipsis hausere :
fecere deinde ceteris in sacris conventi-
bus ejus miraculi copiam : communem
nunc sibi tecum hanc existimationem &
gloriam quantum est in Ecclesia Galli-
cana Præsulum avidissime expetit. Quis
enim ignorat ex quo ad Ecclesie Re-
mensis clavum sedes , Clerum ad san-
ctam vivendi rationem revocatum : cul-
tum numinis ritusque sacros incredibili
studio & diligentia , qua monitis , qua
libro Rituali edito , & illo quidem sin-*

*cerioris doctrinae plenissimo, instauratos :
templa vel bellorum injuria, vel vetusta-
te collapsa, excitata denuo, amplificata,
adornata : pulsam e Sedanensi civitate,
hoc est, ex hæreseos arce, addictam
Calvinianæ sectæ Academiam : Semi-
naria tum ibi, tum Remis instituta,
ubi tuo sumptu aluntur adolescentes
plurimi, iidemque pietate ac litteris in-
formantur : urbes, oppida, pagos, loca
omnia indefessa sollicitudine & labore
ingenti lustrata : redditos denique ei
Ecclesiæ omnes prudentissimi Pastoris
vigilantissimique numeros ? Mirantur
tui, cum superiora repetunt animo tem-
pora, revocatum ad se postliminio an-
tiquæ religionis studium, & inspera-
tam sibi tantæ pietatis lucem affulsisse.
Discunt experimento, quantum Eccle-*

siastica antiquitatis notitia valeat , cuius te assiduum & curiosum indagatorem profiteris : quantum in legendis Patrum scriptis assiduitas profit , quæ tu interdum noctuque versas cum voluptate : quantum sit in omnigena consecutione doctrinæ , qualem in te Proceres ipsi infulati suspiciunt , ad publicam utilitatem ponderis ac momenti. Ex hoc enim fonte vitam ipse tuam morumque formam omnem sic instruis , ut quorum in sedem successeris , quorumve in cathedra sedeas , meditari perpetuo videre : laudandaque imitationis studio ; nunc Hincmari eruditionem æmulari , nunc sacrorum locorum cultu Nicasium , Landonem , Nivardum : revocandis ad rectam fidem deviis Remigium & Heriveum : sanctissimis legibus statuendis.
Sonnatum ,

*Sonnatium, Hincmarumque: Carolum
a Lotbaringia, seminariis destinata
Clero adolescentiæ componendis: uni-
versum denique lectissimorum Præsu-
lum senatum, Remis & Aula, virtutum
tuarum luminibus exemplisque repræ-
sentare. An est deinde, non modo hæc
ipsa majestas infule, non primi Fran-
ciæ Paris dignitas auctoritasque: sed
an honos omnino posthæc ullus est, quan-
tuscumque sit, qui non insignem ei sit,
qui Tibi contulerit, laudem judicii colla-
turus? cum præsertim, ut regni utilita-
tibus augendis, Regisque gloria ampli-
ficanda frater tuus, quem ob id Rex mu-
nificentissimus tot beneficiis auxit, totque
honoris & benevolentia significationi-
bus constanter complectitur: sic tu Ec-
clesiæ bono promovendo natus videaris.*

Temperare sibi non potest, ut scis, quacumque alterutrius vestrum facta percenset oratio, praefatione, quin respectet continuo germanum ad miraculum, ejusque ad laudes properet: veluti orba foret lumine altero, nisi ab utroque splenderet. Cujus aliquando parem in tractandis regis arcanis fidem, in dandis consiliis prudentiam, in rebus gerendis solertiam experta Gallia est? sive sint munienda urbes, sive procurandi exercitibus commeatus, apparatusque bellici: seu deliniendi socii, seu occupandi hostes: egregiam is invicto Regi operam navat: & ea quidem perspicacia, quam nihil fugiat: ea celeritate, quæ nihil non antevertat, ea vi, quæ nulla negotiorum vel mole opprimi, vel interturbari varietate possit. Dubitabunt itaque posterius,

*an felicius ille Principis negotia , an tu
religiosius Ecclesiam gubernaris ? Sen-
tient hoc sanguinis vestri quasi heredi-
tarium esse decus , summa quæque mo-
derari , sacra , leges , arma , regnum :
publicamque felicitatem cum vestra con-
junctam , quod jam nunc Gallia fate-
tur & agnoscit , ipsi tum quoque intelli-
gent. Maçte uterque hac laude & glo-
ria , quam indoli vestrae totam ac vir-
tuti debetis : sed patri primum , qui ta-
les vos finxit , quales Religio , quales
Princeps ministros desiderat. Sunt
enim hæ domesticæ vobis nativæque do-
tes , & ab ejus parentis haustæ ingenio
& exemplis , cujus sub grandi virtutum
magisterio adolevistis : qui vos , quod in
decus ingens ei & gloriam ceditis , nunc
ea animi voluptate aspicit , qua trium-*

phantes quondam liberos parentes fortunati spectabant. Manare equidem arbitror seni optimo suavissime lacrymas, cum sibi Superos dedisse reputat, ut post se quoque Reipublica prosit: felicitatemque Galliae relictis sui nominis ac virtutis heredibus, in futurum propaget. Ad supremam Cancellarii totius regni dignitatem sua eum virtus evexit: non quaesitus ambitu, non gratia datus, sed merito delatus a sapientissimo aestimatore Ludovico Magno hic honos est: delatum omnis ei Gallia gratulatur: cui vero non per se summa ista, & jam culmen adepta videantur? Sed invenit divina dignatio, quo gaudia ejus, & nostra pariter, cumularet. Ergo liberos dedit, qui patris virtutem & fortunam aequarent: nec liberos modo, sed ad vo-

torum cumulum , etiam nepotem adje-
cit , festinatis jam honoribus auctum ,
jam successorem paterni muneris , intel-
ligentissimi Principis iudicio , designa-
tum. Quo quid gloriosius ipsi ? Sed de-
inde etiam & nobis : quidni enim in
huius gaudii partem venire fas sit ei ,
cujus illum praeceptis institui , & curis
excoli , ante annos sex pater ipse voluit ?
Quid vero ad voluptatis sensum jucun-
dius avo , patri , patruo ? quid accidere
fortunatius perillustri familiae potest ?
At non est tamen vestro modo , sed &
Galliae totius iudicio , Parentis vestri
FORTUNATA VIRTUS : ac num-
mum quidem cum sic inscripsit , & OP-
TIMO PARENTI PIETAS FILIO-
RUM posuit , gaudia videlicet regni to-
tius adumbravit : cum nemo sit , quin

quantum Regie, quantum publica, tantum TELLERII felicitati, quæ publica causa prosperitatis est, ex animo gratuletur. Erit igitur inter Regie numismatum gaze divitias, monumentum illud insigne, vestra in patrem pietatis, paternæ erga vos caritatis & cura, domesticæ virtutis, letitiæ publicæ. Erit & quem Vir Illustrissimus PELTERIUS non pridem nummum cudi jussit, quorum PRUDENS ET SECUNDIS DUBIISQUE RECTUS fuisse TELLERIUS agnoscatur. Erunt & qui FELICITATEM ET MODESTIAM, quæ duo inimicissima sunt, copulasse eum significant: erunt & qui in uno illo hac ætate HONOREM ET VIRTUTEM eximie fulsisse posteritati tradant. An igitur cum munus ali-

quod dicari Tibi a nobis oportere multis nominibus sentiremus, nancisci licuit felicius ullum, quod non solum gaudia & obsequia nostra testari, sed tuam quoque gratiam inire ac promereri posset? cum pars maxima hujus voluminis, prolatis regiae gazæ nummis explanatisque constet, quæ decus suum maximum Tibi debet usui, velleo nomine quod ipsam insigni virtutum TELLERII monumento ditaris. Itaque non tenuitatem, ut fit, opella hac nostra excusat, aut quominus se tibi consecret, exiguitate sua deterretur: cum sic aversari munus istud, qualecumque sit, minime possis, quia nostrum est: ut non idem, quia tuum, quia domesticum, quia regium est, libentissime amplectaris. Specimen hoc igitur officii,

ECCLESIAE PRINCEPS ILLUS-
TRISSIME, *ad deditissimi animi auc-*
toramentum placidus excipe: qui facere
sibi satis minime posse credidit, nisi exi-
guo quidem munusculo, sed flagrantis-
simi certe studii conatu, quo se sua, quo
se Societatis nostrae universae, erga Te
observantiae vota porrigant, testaretur.

ILL. A. T.

Addictissimus
JOANNES HARDUINUS
e Societate Jesu.

LECTORI.

ST hæc defecta ab ingenti nostrorum in Plinium commentariorum corpore particula: quam ne volumini ejus priori attexeremus, uti & æquum videbatur, & primo consilium fuit: quod pars ea oppidorum & populorum situs descriptionemque complectitur, quorum hic nummos tractamus: datum id est justo timori, uti remur, tum ne in ampliorem æquo molem hic tomus excreceret: tum ne *παρεργον ἔργον*, ut est in communi proverbio, factum a nobis ibi videretur. Veneramus equidem in eam primum mentem idcirco, quod ex nummis plurimum Geographiæ, haud paulo plus vicissim ipsis ex Geographia intelligeremus lucis accessurum. Sed crevit, ut fit, opus sub incude: neque populorum modo nomina indicari, appellationesque varias, sed & singulorum situs statui, prærogativas, jura, conventus, Magistratus, sacra, ludos, fœdera, æras, explanari duximus oportere: quoniam ea sunt miris involuta ambagibus, neque a quoquam ante nos, uti oportuit, extricata, & eadem tamen, si quidquam aliud in litteris nummisque, hominum ingeniis & exercitatione dignissima. Itaque spartam hanc si exornandam susciperemus, & operæ pretium id visum est futurum, nec nobis, ut tunc erat genus studiorum nostrorum in Plinii *γεωγραφικένοις* illustrandis vehementer operosum, & eruditis denique, reique nummariæ studiosis, vehementer sane per se expetendum. Id verò longioris operæ esse oportuit, quam ut appendicis ad Plinianas prioris to-

mi notas vicem habere videretur : ac non iusto potius & suo privatim volumine appareret : ut esset veluti , si lubet ita appellare , prodromus Plinianus : ex quo palam fieret , quam sit immensa rerum silva , quarum cognoscendarum sitim accendat sedula operis Pliniani lectio. Neque tamen quidquid elici eruditionis ex nummis , quidquid percipi utilitatis potest , id omne modo persequi velim , cum nec si velim forte possim. Sed ut est tota de nummis disputatio in tres partes potissimum , nostro quidem iudicio , tribuenda , quarum prima symbolica sane appellatur , altera historica , Geographica denique tertia : dilatis in aliud tempus prioribus duabus , quibus Regum ac Cæsarum res gestas , Deorumque effigies & reliquas , quæ symbolicae vocantur , icones , propitio Numine illustrabimus : nunc in ea parte hæremus una , quæ est pluribus obsita difficultatum ambagibus , quæ populorum , ut diximus , situm , æras , originem , prærogativas , magistratusque complectitur : ac florum hic veluti manipulos ex agello nostro damus , mox paulo facti ditiores viridaria integra oblaturi. Atqui sic delibatae jam partes duæ sunt reliquæ ante nos ab viris eruditis , præsertim ab Antonio Augustino , & Alberto Rubenio : ut quanquam adjici iis , quæ illi dixere , multo plura possint , facem tamen tradidisse ceteris merito possint videri. Sic vero aut neglecta plane ab omnibus , aut tentata a nonnullis obiter & in transcurso hæc pars est , in qua sumus , ut & immensam segetem nobis illi reliquerint : nec ulla in disciplina graviora sint admissa *σφάλματα* , quam sint in hac parte , etiam ab iis , qui

quod ingentes nummorum acervos eventilarunt, amplissimisque Commentariis illustrarunt, magnum in his studiis merito suo nomen habent. Horum hic igitur detegentur errores: qui cum singulis fere sint aspersi paginis, totum ab iis opus **ERRATA ANTIQUARIORUM**, ni tam insolenti titulo jactantiæ suspicio adhereret, inscribi merito potuisset. Atqui nulla pars est studiorum, in qua plus lateat eruditionis, unde plus ad historiam quoque ipsam notitiamque antiquitatis omnem expectandum subsidii sit, si hæc pictura nummorum quæ per se nonnihil est obscura, interpretationis luce apte illuminetur: nulla vicissim, unde plus damni redundet in litteras, si secus fiat. Et cum nostro hoc demum felici & erudito ævo non omnino inanem esse conveniat otiosamque eorum operam, qui in excutiendis nummis studiū aliquid ponunt: tum vero palam futurum confidimus, ex hac potissimum parte, quæ Populorum nummos urbiumque continet, quanta in harum rerum cognitione utilitas, quanta in explicatione sit voluptas. Sic autem institutum opus exsequemur, ut brevitatissimul perspicuitatique consulamus. Itaque neque ea fere dicturi sumus, quæ jam in aliorum scriptis ebullierint: dabimusque operam ne ex aliorum fontibus arcolas nostras irrigasse videamur: præsertim cum legere aliorum volumina, qui sunt in eodem argumento versati, non idcirco pæne profuerit, ut proficereamus, sed ut coarguerentur ii: neque id omnino compendium fuerit operæ, sed ingens quædam laboris accessio. Parerga etiam nulla, nullos excessus sequemur: neque ultra id quod est in nummo propositum, nisi

sit operæ pretium aliquod ; evagabimur. Asperge-
 mus nihilominus interim nonnulla ex reliquis dua-
 bus **THESAURI** hujusce **REI NUMMARIÆ** parti-
 bus, (sic enim totum operis corpus inscribi placet :)
 nempe ex historica symbolicaque, quæ videbuntur in
 primis necessaria, ad ea quæ nunc sunt in manibus
 Γεωγραφικὰ νομίσματα illustranda : & ad interpretatio-
 nem nostram eo amœnitatis veluti sale condiendam.
 Nec symbola præsertim prætermitemus ulla, quam
 quæ opportunius parte illa tertia explananda sunt, &
 quod sunt pluribus oppidis populisque communia,
 nec repeti sæpius hoc volumine sine fastidio possunt:
 & quod in certas ibi classes ordinate tribuenda sunt,
 simulque venire in conspectum, & veluti ad nomina
 respondere. Quanquam vero fere innumera in hoc
 genere doctrinæ animadvertisse nos, quæ nondum a
 quoquam animadversa sint, necesse est vel invidi, li-
 cet inviti, fateantur : explanatosque nunc primum
 nummos sexcentos antea obscuros, patefactos innu-
 merabiles Antiquariorum lapsus, situs plurimarum
 urbium, quarum nomina quoque ipsa Ortelio, Hol-
 stenio, universoque ante nos Geographorum gregi
 latuerant, indicatos : æras variarum gentium pro-
 prias, quæ Chronologicæ artis magistros fugerant,
 designatas : nodos denique complures, qui inexpli-
 cabiles & plusquam Gordii videbantur, non sine in-
 genti aliqua felicitate solutos : haud continuo ta-
 men in ænigmatibus omnibus hisce extricandis ausi-
 mus Oedipos ubique nos fore vatesque præstare :
 quod nobis nihilominus haud magis esse fraudi debet,
 quam si quis venatu in ingenti silva non sit omnino
 feras omnes assecutus.

NUMMI

NUMMI ANTIQUI

POPULORUM ET URBIUM

ILLUSTRATI.

A

BAC. Hadriani nummus hic est, in quo Goltzius, Occo, Scaliger, Patinus, aliique ad hunc diem Antiquarii ΑΒΑΣΗΝΩΝ volunt intelligi. Falso: ut in ΚΑΒΑΣΙΤΩΝ nummis dicemus.

ABDERA *Hispaniæ.*

ABDERA. Tiberii nummus apud Patinum, pag. 74. nunc Cimelii Regii, cum templo quinque columnarum: quem nummum in Hispania cufum, & Latini idiomatis characteres, & ipsa nummi operisque forma rudior indicat. Neque est quod quis Iasonis templum, quod fuit Abderis in Thracia, in hujus nummi area putet exhiberi, cum illud a Parmenione eversum, jam ab ipsis Alexandri M. temporibus Strabo testetur, libro xi. pag. 531. Ad Hispanicam itaque Abderam hoc numisma spectat, quam Plinius lib. iii. sect. iii. in Bætica collocat: nunc est *Adra*, in litore regni Granatensis. Sic in Asidonis quoque nummo, quod Bæticiæ pariter oppidum fuit, & in Gaditanis, aliisque templum insculptum cernas: ut morem hanc fere fuisse Hispanorum in cudendis nummis eo tractu intelligas.

ABDERA *Thraciæ:*

ΑΒΑΗΡΕΙΤΕΩΝ, & ΑΒΑΗΡΥΤΕΩΝ, in nummis

A

Vespasiani, ac Titi. Plinio, libro IV. sect. XVIII.
Abdera libera civitas. Stephano: Ἀβδηρα, ὁ
 πολίτης, Ἀβδηρίτης.

ΑΒΙΑΗΝΙΩΝ. Nummus Caracallæ, e Thesauro Goltzii, pag. 206. ubi Caracallam Antoninum Britannicum vocat, ob victoriam Britannicam, quam is cum Septimio Severo Patre Imp. retulit. Plinio, lib. V. sect. XVI. *Abila.* Stephano: Ἀβίλη, πόλις ὅτι τῷ Ἰορδάνη ποταμῷ..... τὸ ἐθνικόν, Ἀβιλιεύς.

ΑΒΟΛΑΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 206. Ἀβόλλα Siciliae oppidum est Stephano, ac Suidæ. Ἀβόλλα, πόλις Σικελίας... τὸ ἐθνικόν, Ἀβολαῖος. De Neocoris, qui nunc primum occurrunt, breviter differemus. Fuere Νεωκόροι dicti primum sacrarum ædium curatores, quos Latini Ædituos appellavere. Translata deinde hæc nomenclatio est ad populos civesque, qui intra sua moenia vel fanum alicui Deo, vel Numini Majestatique Augustorum erexissent, vel sacra totius Provinciae communia pro salute Principis ibi facerent, vel communia item certamina edi curarent: hi Νεωκόροι in nummis appellati, in quibus Deorum effigies ac nomina, sacræ ædes, certaminumque appellationes ac præmia insculpi solita. Deorum quidem, ut ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ, in Maximini nummo. Certaminum, ΑΚΤΙΑ, ΠΥΘΙΑ, ΙΣΘ. ΠΥΘΙΑ, hoc est, ΙΣΘΜΙΑ, ΠΥΘΙΑ &c. Ædes sacræ passim. Atqui sub eodem Principe non modo semel, sed bis, ter, quaterve, hos ludos, hæc sacra, hæc certamina ut ederent, deposcebant, & eximii honoris loco ducebant: Quare occurrit in nummis, δς, τς, τέρας Νεωκόρων. Neque tamen pro arbitratu id sibi assumebant: sed Romani Senatusconsulto opus, & gratia Principis: ut ex Xiphilini loco quem allaturi sumus in nummis ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ, & ex ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Cariae nummis, denique & ex marmore Oxoniensi palam est, pag. 95. Καὶ ὅσα ἐπετύχοντο τῶν καλῶν Καίσαρος Ἀδριανοῦ δι' Ἀγωνίᾳ Πολέμωνος, δώτερον δὲ Γμα Σω-

χλήτου, καὶ ὁ δὲ Νεωκόρου γένειον &c. *Et quæ acceptus a Domino Cesare Hadriano per Antonium Polemonem, alterum nempe Senatusconsultum, quo bis Neocori facti sumus, &c.* Nam & ea voce, tanquam Latina, usi majores, apud Gruterum, pag. 1102. Fuit is Polemon magister Aristidis. De eo iterum in nummis Smyrnæorum. Qui vero cives sacra totius Provinciæ, edendaque certamina sic suscepissent, ii Magistratus creabant, quos Asiarchas, Galatarchas, similibusque appellationibus, de Provinciæ nomine, vocitarent. De his alibi agemus. Interdum & Νεωκόρις ipsos quoque nuncupabant: Latine *Ædiles* dixeris. Ut *Clarissimi* porro Senatores appellari olim solebant, Græce λαμπρότατοι, aliique Magistratus aliis pariter honorificis appellationibus compelli: sic Νεωκόρι Κεκλητοι, vel quod idem est, Ζακῆρι κρεῖττοι, *Ædiles Optimi* dicebantur. Themistius, orat. xiv. pag. 180. Παρὰ τοῦ κράτους τῆς ἡμετέρας ζακῆρας. Vetus inscriptio apud Reinesium, pag. 243. ΔΙΙ. ΗΛΙΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΣΑΡΑΠΙΔΙ. ΚΑΙ. ΤΟΙΣ. ΣΥΝΝΑΟΙΣ. ΘΕΟΙΣ. ΣΤΑΤΙΟΣ. ΚΟΡΔΑΤΟΣ. ΚΡΑΤΙΣΤΟΣ. ΝΕΩΚΟΡΟΣ..... ΤΟΙΣ. ΜΕΓΑΛΟΙΣ. ΑΓ. (hoc est, ἀγῶνι) ΑΝΕΘΗΚΑ.

ΑΒΥΔΗΝΩΝ.

ΑΒΥΔΗ. ΕΠ. . . . *Abydenoram sub.* . . . Prætoris nomen injuria vetustatis erasum. L. Veri nummus, apud Patinum, pag. 256. cum Dianæ Ephesiæ iconē: nunc est Cimelii Regii. Plinio, lib. v. scct. xl. *Abydum oppidum*, cui in Hellesponto, in adverfo Thraciæ litore Sestos opponitur: nunc arcī utrique commune nomen, *les Dardanelles*. Stephano: "Ἀβυδὸς . . . τὸ ἐθνικόν, Ἀβυδηνός.

ΗΡΩ. ΛΗΑΝΔΡΟΣ. ΑΒΥΔΗΝΩΝ. Heronem hic nummus exhibet, quæ Leandrum per Hellespontī angustias natantem aspectat e turri. Fuit Leander Abydenus, Sesta Hero. Ex parte nummi altera, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. CΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρηλιὸς Σεπείος Ἀλέξανδρος. Ovid.

A ij.

Heroïd. Epist xvii. *Leander Heroni:*

*Mittit Aydenus, quam mallet ferre, salutem,
Si cadat ira maris, Sesta Puella, tibi.*

ΑΒΥΔΗΝΩΝ. Severi nummus apud Tristan. tom. ii. pag. 102. in quo Severus sub forma Serapidis adumbratur: sub Osiridis, sive Solis, Caracalla filius Severi. Referunt hunc nummum Antiquarii omnes ad Abydum Ægypti, Serapidis icone admoniti, qui eo plerumque tractu colitur. Plinio, lib. v. sect. xi. est *Abydus*. Ammiano, lib. xix. pag. 150. *Oppidum est Abydum in Thebaïdis parte situm extrema*, &c. Verum ne his assentiamur, prohibet idem Serapis Perinthiorum quoque nummo, in eodem fere terrarum tractu, quanquam opposito litore, sub eodem Principe Severo insculptus: veluti hunc sibi Severus Deum Præsidentem elegisset, cujus illum privatim numini devotum, ac tutelæ creditum, civitates omnes agnoscerent. Sic Vespasianum Imp. in primis coluisse Serapidem, Tacitus & Tranquillus narrant: Quare nummi Severi passim inscripti, IOVI IMPERATORI, IOVI CONSERVATORI, IOVI PROPVGNATORI. Est enim Serapis idem qui Juppiter, & Sol. Apud Reinesium vetus inscriptio, pag. 243. ΔΙΙ. ΗΛΙΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΣΑΡΑΠΙΔΙ, &c. Et sane quanquam proprius & peculiaris Ægyptiorum Deus Serapis fuit, nihilominus & in Græcia multis locis cultus est, ut Athenis, teste Pausania: & Romæ in Circo Flaminio, Urbis regione nona, ut P. Victor docet.

ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. ΓΑΥΚΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Christianissimi Regis. Apud Occonem, pag. 269. ΓΑΥΚΩΝ, male. Serpens in gyrum flexus, Æsculapii, Glyconisve typus, nummi aream obtinet. Prope Cimolin, Armenenque, de quibus Plinius lib. vi. sect. ii. vicus fuit haud ignobilis, quod Ἀβωνοῦ τεῖχος. *Aboni mania* Ptolemæus appellat, lib. v. cap. iv. Stephanus: Ἀβωνοῦ τεῖχος. . . ὁ πόλις, Ἀβωνοτεῖχης. In Paphlagonia. De Abonitichitis, &

ILLUSTRATI.

5

Glycone, qui se minorem Æsculapium appellabat, multa Lucianus in Pseudomanti, pag. 497. ubi & illud adjicit, petiisse Alexandrum impostorem ab Imperatore Romano, ut immutato vocabulo Ionopolis hæc civitas nuncuparetur. Hunc esse L. Verum credimus, cujus in eodem Cimelio nummus exstat, ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΑΥΚΩΝ. Unde & Luciani ætas intelligitur. Vide ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ACCIS.

COLONIA. ACCI. LEG. VI. Augusti nummus, e Cimelio Christianissimi Regis. *Colonia Accitana, Legionis sexta.* Plinius, lib. III. sect. IV. *Ex colonia Accitana, Gemellenses.* Nunc *Guadix* vocatur, in Gratenensi regno. Apud Gruterum, pag. 271. COL. IVL. AVG. GEM. ACCITANA. *Colonia Julia Augusta Gemella Accitana.*

C. I. C. ACCI. Caji Caligulae nummus, apud Mediobarbum, pag. 78. pro C. I. G. ACCI, uti remur: hoc est, *Colonia Julia Gemella Accitana.*

ACHAIA.

RESTITVTORI ACHAIÆ. Nummus Hadriani, e Cimelio Regio; & apud Patinum, pag. 194. quo in nummo Achaia ab Hadriano sublevatur: vase Cæsarem inter & Achaïam posito, ex quo oleæ vel oleastri ramus exstat, quo Achaïæ, hoc est, Græciæ totius ludi signantur. Nam, ut Plinius ait, lib. xv. sect. v. *Athenæ victores olea coronant, Græci vero oleastro Olympia.* Non vidit hortos Tristanus, qui tom. I. pag. 471. *σέλινον*, hoc est, apium, hic pingi putat. Vide ΑΧΑΙΩΝ. Spartianus, in Hadriano, pag. 6. *Post hoc per Asiam & insulas ad Achaïam navigavit, . . . multa in Athenienses contulit, &c.*

ACINIPO. Rodericus Carus, lib. III. cap. LVII. ex nummo vetere. Plinio, lib. III. sect. III. *Acinippo.* *Ἀκινίπῳ* Ptolemæo, lib. II. cap. IV. in Bæticis Celticis. Nunc situs ignoti.

ACTIVM.

AKT. & AKTIΩN, apud Goltzium, in vetere Græ-
A iij

cia, Tab. v. i. Plinio, lib. i v. sect. ii. *Colonia Augusti Actium*, &c. in Acarnania, quæ pars Epiri. *Hodie Prevenza.*

IMP. XII. ACT. Nummus Augusti, quo *Imperator duodecimum* appellatur, apud Tristandum, tom. i. pag. 77. ubi effigies Apollinis Actiaci, cum cithara, & qualis a Propertio describitur, lib. ii. Eleg. xxxi.

Pythius in longa carmina veste sonat.

Et a Tibullo, lib. iii. Eleg. iv.

Ima videbatur talis illudere palla:

Namque hæc in nitido corpore vestis erat.

Artis opus raræ, fulgens testudine & auro,

Pendebat læva garrula parte lyra.

Sed & pharetratus Apollo Actius cernitur in nummo Neronis, apud Tristandum, tom. iii. pag. 233. cui inscriptio, ΑΚΤΙΟΣ ΑΠΟΛΛΩΝ. Actia inde nota certamina, in honorem Actii Apollinis, cujus templum in suburbano Nicopoleos Epiri fuit. De his multa Strabo, lib. x. Geogr. pag. 325. aliique.

ΑΔΑΝΕΩΝ, cum effigie Veneris Anadyomenes, hoc est, emergentis e mari, qualem ab Apelle pictam Plinius refert, lib. xxxv. sect. xxxvi. num. xii. Ausonius item, Epigr. civ.

Emersum pelagi nuper genitalibus undis

Cyprin Apellæ cerne laboris opus, &c.

Et Ovidius, lib. iv. de Ponto, Eleg. i. vers. xxx.

Vt Venus artificis labor est & gloria Coi,

Æquoreo madidas quæ premit imbre comas.

Verus inscriptio apud Reinesium, pag. 127. huc spectat, VENERI. PELAG. *Veneri Pelagiæ*. Urbs ipsa Plinio, libro v. sect. xxi. *Adana*, in Cilicia. Stephano: "Αδανα, Κίλισσα πόλις . . . ἡ πόλις, 'Αδανός.

ΙΟΥΛΙΑΝ. ΔΟΜΝΑΝ. CEB. ΟΔΑΝΕΩΝ. Julia Domnæ, apud Occonem, pag. 384. ubi ΑΔΑΝΕΩΝ haud dubie reponendum.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΑΔΑΝΕΩΝ. Valeriani nummus e Cimelio Regio, alterum huic oppido nomen ab Ha-

driano Principe inditum declarat. Vir sedens hastam læva, dextra pateram tenet.

ΑΔΗΡΚΩΝΙΤΩΝ. Trajani nummus, e Thesauro Goltzii. Stephanus: Ἀδερκων πόλις Ἰερουσαλ. Τὸ ἐθνικὸν, Ἀδερκωνίτης.

ADIABENE.

ADIAB. In nummo Trajani, apud Occonem, pag. 214. Plinius, lib. v. sect. xiii. *Ultra Armeniam, Adiabene, Assyria ante dicta.* Vide quæ diximus in Plinianis Notis. In nummis Severi, ut apud Occonem, pag. 350. PARTHIC. ARABIC. ADIAB. & pag. 352. APAB. ΑΔΙΑΒ. pag. 351. APAB. ΑΔΙΑΒΗΝ. pag. 355. PAR. AR. AD. hoc est, *Parthico, Arabico, Adiabenico.* Spartianus in Severo, pag. 71. *Adiabenos in tributarios coëgit.* Et pag. 67. *Circa Arabiam plura gessit, Parthis etiam in deditionem redactis, nec non etiam Adiabenis: Atque ob hoc reversus triumpho delato, appellatus est ARABICVS, ADIABENICVS, PARTHICVS.*

ΑΔΙΚΗΝΕΩΝ. Commodi nummus, ut quidem ad nos relatum est, e Medicea Gaza. Locus adhuc Geographis incompertus. Forsan ΑΔΙΚΥΑΙΩΝ legi oportuit, ab Ἀλικύαι, Siciliæ oppido, apud Stephanum.

ΑΔΜΕΔΕΡΩΝ. THC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΥΛΟΥ. *Admederorum civitatis sacre & inviolatae.* Domitiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 207. Antonino, in Numidia, *Ammedera Colonia.* Asyli sanctitatisque prærogativa quod in nummis sæpe occurrit, obiter strictimque explananda nobis. Id jus in eo erat, quod ex urbe ea, cui id datum esset, nemo qui vicinis damnum injuriamve intulisset, repeti in deditionem posset. Erant apud Judæos ejusmodi aliquæ civitates, ceu totidem perfugii loca iis, qui casu hominem necavissent. Fanis plerisque pariter id concessum beneficium est, ut Dianæ Hierocæsariensium, teste Tacito lib. iii. Annal. Et in nummis, ΑΡΤΕΜΙC. ΕΦΕCΙΑ. ΑCΥΛΟC. Sic Christianorum templa salutem præstiterunt iis qui ad ipsa confugerent. Vide Titulos de im-

NUMMI ANTIQUI

munitate Ecclesiarum, in utroque Codice. Taciti locum de eo argumento insignem afferemus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Samothracum insula, tota augusti fuit & inviolati soli, teste Livio, lib. XLV. cap. v. aliæque deinceps civitates occurrent eo donatæ jure.

ΑΔΡΑΜΥΤΗΝΩΝ. Caracallæ nummus, apud Spanhem. pag. 908. & Alexandri Severi, quem in Cime-lio Regio vidimus, cum Prætoris nomine: ΕΠΙ-CTP. ΑΥΡ. ΓΑΡΟΥ. Β. ΝΕ. ΑΔΡΑΜΥΤΗ-ΝΩΝ. Επὶ πρατηροῦ Ἀυρηλίου Γάρου, δις Νεωκόρων Ἀδραμυτῶν. *Sub Prætorē Aurelio Caro, Bis Neocororum Adramyddenorum.* Nummi aream Æsculapius obtinet, cum baculo & serpente. Plinio, libro v. sect. XXXI. *Adramytteos* &c. in Mysia, sive Æolide, juxta Caicum amnem. Deliorum colonia, si Pausaniam audimus, in Messeniæ, seu lib. IV. pag. 138. Atheniensium, si Strabonem, lib. XII. pag. 606. Stephano: Ἀδραμύτειον, & Ἀδραμύτειον . . . ὁ πολίτης, Ἀδραμυτῶν.

ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ.

ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ. Sic enim legendum, non ut Patinus pag. 258. ΑΔΡΑΝΝΩΝ, vel ut alii, ΑΔΡΑΜΝΩΝ. Lucillæ nummus est e Regia Gaza. *Fortuna Adramæorum.* Lucillam Numinis illius vice sibi esse Adramæi profitentur. Ptolemæo, lib. v. cap. xv. in Cœle Syria, Ἀδραμα. In nummis Asiæ civita-tum, illud ΤΥΧΗ frequens: alibi non occurrit.

ΑΔΡΑΝΙΩΝ, & ΑΔΡΑΝΙΤΑΝ, in nummis Parutæ. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Hadranitani.* Stephano: Ἀδρανιον, πόλις Σικελίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀδρανιῶν καὶ Ἀδρανίτης. Nunc quoque *Aderno.*

ΑΔΡΙΑΝΕΩΝ. L. Veri, ac Severi nummi, Suidas: Ἀδριανοί, πόλις Μυσίας, ἡ νῦν Βιθυνίας. Inter Episcopos provinciæ Bithyniæ in Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 45. ὁ Ἀδριανῶν. Et pag. 33. Ἀδριανοί. Pag. 13. ὁ Ἀδριανοῦ. In Conc. Calched. act. II. pag. 334. sub-scribit Δαυὶδ Ἀδριανῶν. Ab Hadriano Augusto hoc ei nomen inditum.

ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ.

ILLUSTRATI.

9

ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Antinoi e Gaza Regia, Commodi, Severi, & Alexandri numismata. Vide ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΠΡΟΣ. ΟΛΥΜΠΙΟΝ. Situm urbis ad Olympum montem hic nummus indicat, quem Spanhemius affert, lib. de usu Numism. pag. 894. Quare eam esse, quæ Plinio auctore civitas Olympena prius dicebatur, haud poenitenda, ut remur, conjectura, ex ipso situ colligimus. Plinius, lib. v. sect. xl. *Mons Olympus, Mysius dictus: civitas Olympena.* Ptolomæo, lib. v. cap. 11. ΟΛΥΜΠΗΝΟΙ.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. Nummi Hadriani, Antinoi, & Juliæ Domnæ. Urbem eam Hadrianus Augustus a venationis studio & opportunitate, 'Αδελαιος ἦρως cognominavit. Spartianus in ejus vita, pag. 10. *Oppidum Hadrianotheras in quodam loco, quod illic feliciter esset venatus, & ursam occidisset aliquando, constituit.* In Notitia Eccl. Hieroclis, pag. 44. in Provincia Hellepontii, cum Cyzico, Lampfaci, Nio, Abydo, & Troade, 'Αδελαιος ἦρως locum habent.

ΑΓΑΘΟΣ ΗΡΩΣ ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. Ex Cimelio Christinae Augustæ, referente Spanhemio, pag. 654. *Bonus Heros, sive Propitius Heros Antinous.* Sic Maro: *Et bona Iuno*, hoc est, *Propitia*, ut Servius ait. Plura vir eruditus de eo nummo ibi egregie.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. E Museo nostro, cum Æsculapii stantis effigie. Ex parte averfa, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Sacer Senatus.*

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Thraciæ.*

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, passim in nummis occurrunt. Olim Orestia civitas dicta, teste Lampridio in Elagabalo, pag. 103. *Posteaquam se Orestes apud tria flumina circa Hebrum ex responso purificavit, etiam Orestiam condidit civitatem..... Et Orestiam quidem urbem Hadrianus suo nomine vindicari jussit, eo tempore quo furore cæperat laborare, ut ex responso, cum ei dictum esset ut in furiosi alicujus domum vel nomen irreperet: &c.*

B

Sed cave putes ab Orestis id nomen factum, de quibus Plinius, lib. IV. sect. XVII. cum sint hi procul a Thracia, in qua Orestia fuit. Eadem deinde Uscudama dicta est, ut tradit Ammianus, lib. XXVII. pag. 340. Demum ab Hadriano Principe instauratore, Hadrianopolis in Provincia Æmimonti, *Andrinople*. Huc certe spectat haud dubie nummus Hadriani, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 203. ΑΔΡΙΑΝ... ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ, cum sit in Notitia Eccles. Hieroclis, aliisque, Provinciæ Æmimonti dictæ metropolis Hadrianopolis: nec alia eo nomine simili Metropoleos prærogativa gaudeat. Fuit altera quidem Hadrianopolis in parte Bithyniæ, quam Provinciam Honoriadis appellabant: cujus meminere Notitiæ Episcopatum antiquæ a nobis sæpius appellatæ. Ad eam vero revocari nummos ex his aliquos, aut ad aliam quoque, quam Pisidiæ Notitiæ eadem adjudicant, haud levibus adductus argumentis nolim.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Cimelio Regio, in quo Bacchi stantis effigies. Et alter Severi, in quo taurus.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Ceres, floribus coronata, dextra pateram supra aram, læva Copiæ cornu tenet, in nummo Faustinae junioris, apud Trifanum, tom. I. pag. 670.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Diana sagittifera. Veri, ex eodem Cimelio.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΗΓΕ. ΙΟΥΛ. ΚΑΣΤΟΥ. Η' γράμματα 'Ιουλίου Καστου. *Præfide Iulio Casto*. Commodi, e Cimelio Regio. Mercurius scopulo insidet. Legit Patinus, ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΟΥΛ. ΚΑΣΤΟΥ, pag. 266. Male.

ΗΓ. ΙΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ. ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤ. Η' γράμματα 'Ιουλίου Μαρκianου, 'Αδριανουπολιτών. Victoria in bigis. Commodi nummus est, ut & alter, in quo quadriga: sunt & in quibus Hercules clavæ innititur; ut in ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Thraciæ nummis, ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, aliisque. Hi porro

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ nummi, in quibus Η' γ' μ' Præfæve signatur, sine ulla controversia, Hadrianopoli Thraciæ adscribendi sunt, quod ea sub Præfide fuerit, ut Notitia vetus Eccl. testatur, pag. 21. Ἐπαρχία Αἰμιμοντίου ὑπὸ Ἡ' γ' μ' α. Ἀδριανούπολις, &c. *Provincia Æmimonti, sub Præfide. Hadrianopolis, &c.* Bithynia, Pisidiaque, in quibus & Hadrianopoles fuere, sub Consulari, ὑπὸ Κοισιλάειον.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Aurelii Veri Cæsaris, apud Tristhanum, tom. 11. pag. 187. cum Solis capite radiato.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Juliæ Domnæ, e Gaza Regia nummus, in quo turrato capite mulier. Sic enim solent in nummis fere pingi civitates: ipsaque adeo Cybele Deūm Mater: idcirco fortassis,

Quod primis turres urbibus ipsa dedit.

Lucretius, lib. 11. de Cybele:

Muralique caput summum cinxere corona.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, in quo Ceres curru draconibus juncto vehitur: humi decumbente, non Triptolemo, ut Tristano visum tom. 2. pag. 227. sed Genio civitatis, cum arundine & remone, quo situs urbis indicatur, ad amnem.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummi duo: e Gaza Regia: in altero uva insculpta, ob fertilitatem vini in agro eo, quo sit ut & Bacchus sit iisdem nummis insculptus: in altero serpens pluribus spiris involutus, ut in ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ nummis, aliisque tractus ejusdem: qua sub imagine Æsculapius adumbratur, ut ex Arnobio dicturi sumus inferius.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Getæ, ex eadem Gaza. In eo nummo Telephorus stat.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Getæ ex Gaza Regia, cum Herculis leonem suffocantis effigie. Est & apud Patinum, pag. 318. Jam in Commodi nummo ab Hadrianopolitis Thraciæ cuso Herculem vidimus.

ΑΔΡΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Gordiani junioris, cum Nemesis, Palladisve stantis effigie.

12 NUMMI ANTIQUI
 ADRVMETVM. Vide HADRVMETVM.
 ÆGYPTVS.

ÆGYPTO. CAPTA. Cæsaris Dictatoris nummus, apud Occonem, pag. 12. cum crocodilo, notissimo Ægypti symbolo. Vide Pierium, lib. xxix. Hieroglyph. cap. xiii.

ÆGYPTOS. Trajani nummus, apud Tristenum, pag. 388. cum Sphingis effigie, qualis ab Aufonio describitur:

Terrait Aufoniam volucris, leo, virgo triformis:

Sphinx volucris pennis, pedibus leo, & ore puella.

Facies virginis erat, cetera leo, alasque gestabat. Vidi & in nummis aliis, qui rotam adjungerent. De Sphinge Ægyptiaca, *silvestri numine accolentium*, Plinium vide lib. xxxvi. sect. xvi.

ÆGYPTOS. Hadriani nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 191. Sistrum ibi Ægyptus tenet, musicum scilicet instrumentum, peculiare Ægyptiorum, quo usi soliti in Isidis sacris. Eadem canistro frugum innititur: quo soli ubertas indicatur. Adstat Ibis, sacra Ægypto avis, de qua Plinius lib. x. sect. xl.

RESTITVTORI ÆGYPTI. Hadriani, apud Occonem, pag. 231.

ÆLIA. CAPITOLINA.

COL. AEL. CAP. Colonia Ælia Capitolina. Id nomen urbi Ierosolymitanæ in nummis Hadriani, Antonini, & M. Aurelii, e Cimelio Christianissimi Regis, ab Ælio Hadriano datum. Ptolemæo, lib. viii. in Asiæ Tab. 1 v. Αἰλία Καπιτωλιαὶς Ἱεροσόλυμα. Cedrenus, de Hadriano: Κτίζει νέαν Ἱερουσαλήμ, ἣν καὶ Αἰλία προσηγόρευον. Sic & Dio in Hadriano, aliique. Plinius, lib. v. sect. xv. *Iudæa dividitur in toparchias decem.... Orinen, in qua fuere Ierosolyma, longe clarissima urbium Orientis, non Iudææ modo.* Non dixit sunt, sed fuere: nulla enim prorsus erant, cum Plinius hæc scriberet: a Tito nempe & Vespasiano patre deleta: quæ fuere postea ab Hadriano instaurata.

ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ. ΑΔΡΙΑΝΟC. ΑΥΓΟΥCΤΟC.

Ex parte averſa, ΔΙΟC. ΝΑΟC. ΙΕΡΟΥCΑΛΗΜ.
Jovis Templum. Ierufalem. Apud Occonem, pag.
 240. Sed nummum ejufmodi *ἱεροῦ ἱεροῦ* eſſe, &
 commentum impoſtorum, nihil reprehentionem erudi-
 torum veriti aſſeveramus.

ΑΝΤΙΝΟΟC. Ex parte altera, ΑΙΛΙΩΤΗC.
 cum bigis quam trahunt leones, apud Occonem, pag.
 243. Quafi *Æliæ* civis appelletur Antinous. Stephano
 enim ab Αἰλία, πόλις Παλαστίνης, ἡ πάλαι Ἱεροσόλυμα,
 ὑπὸ Αἰλίου Ἀδριανοῦ. ὁ πολίτης, Αἰλιωτής.

ΑΙΑ. ΚΑΠΙΤΩΛΙΕΩΝ. In nummis Aurelii.

COL. AEL. COMM. Adjecto Commodianæ co-
 gnominea Commodio Imp. in nummis Severi ac Dia-
 dumeniani. Hunc nummum Mediobarbus, nuperus
 numismatum collector, sic legit, COL. HEL. CAP.
 COMM. & Hadriani principatu cūsum putat, pag.
 185. cum appellatio ipsa Commodianæ Colonix Com-
 modi saltem tempora prodat apertissime. Nam a Ceio-
 nio Commodio id ei nomen inditum fuisse somnium
 Oiseli est.

AEL. MVNIC. COMM. *Ælium Municipium Com-
 modianum.* Commodi, & Macrini nummi.

ΙΕΡΑC. ΚΑΠΙΤΩΛΕΩC. Severi. Is in Syria & Ju-
 dæa res bene gessit, teste Spartiano, pag. 70.

AEL. MVN. Caracallæ, & Alexandri Severi. Judaï-
 cum egit triumphum Caracalla, ut Spartianus refert
 in Severo, pag. 70.

COL. AVR. AEL. CAP. COM. P. F. *Colonia
 Aurelia Ælia Capitolina Commodiana Pia Felix.* Ela-
 gabali, e thesauro Goltzii, pag. 238.

ÆSERNIA.

ÆSERNINO. Nummus gentis Claudix, apud Pa-
 tin. pag. 311. Plinio, lib. 111. sect. xvii. *Esernini.*
 Straboni, lib. v. pag. 250. Ἑσερνία. Ptolemæo, Αἰ-
 σερνία. Nunc *Isernia*, in Italia, Comitatu Molisii ap-
 pellato, in Samnitibus.

AFRICA.

CLODIVS. MACER. PROPRAE. AFRIC.

B iij

Proprater Africa. Apud Patinum, pag. 124.

ΑΥΤΟΚΡΑ. L. I B. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ. ΑΥΓ. ΚΑΡΟΣ ΙΒ. Anno XII. Nummus Neronis, in quo Africae caput insculptum. E Cimelio Regio.

AFRICA. S. C. Hadriani, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 191. In his plerumque nummis spicas tenet Africa, quibus ejus fertilitas designatur, de qua Plinius multis locis, praesertim lib. v. sect. 111. & lib. xvii. sect. 111. Exuviis etiam elephantinis tegitur, ob elephantorum in eo tractu frequentiam. Claudianus, lib. 11. de laud. Stilic.

Tum spicae & dente comas insignia eterno,

Et celida rubicunda die, sic Africa fater.

Scorpionum quoque tenet interdum, quo serpentium genere ea regio scatet in primis. Canistro innititur cum leone, quod sit *leonum arida nutrix*, ut ait Horatius. Monsibus demum insidet, nempe quos *septem fratres*, ut Plinius ait, lib. v. sect. 1. *a simili altitudine appellant.* Et Solinus, cap. xxv. pag. 46. de Tingitana: *Exsurgit montibus septem, qui a similitudine fratres appellati, freto imminet: hi montes elephantis frequentissimi, &c.*

ADVENTVI. AVG. AFRICAE. Ejusdem Hadriani, e Cimelio Regio. Spartianus in Hadriano, pag. xi. *Quando in Africam venit ad adventum ejus post quinquennium placuit: atque ideo ab Africanis dilectus est.*

RESTITVTORI. AFRICAE. Hadriani, apud eundem Patinum, pag. 194. Spartianus, pag. 7. *Multum beneficiorum provinciis Africanis attribuit.*

AFRICA. In nummo Severi exuvias elephantinas praefert, & spicas, leone ad pedes jacente. Spartianus, in Severo, pag. 64. *Severus Africa oriundus, cui civitas Leptis, pater Geta, &c.* Et pag. 71. *Tripolim, unde oriundus erat, confusus bellicosissimis gentibus, securissimam reddidit.*

CONSERVATOR. AFRICAE. SVAE. Constantini M. apud Occonem, pag. 533.

ΑΓΑΘΥΡΣΩΝ, apud Goltzium in Græcia veterè: quem ille nummum, & Nonnius eum secutus, ad Agathyrfos ultra Borysthenem sitos, & Græcarum litterarum ignaros, & monetæ forsan expertes, nec Romano fere orbi notos, (de quibus Plinius lib. 1 v. sect. 26.) perperam refert. Pertinet enim ad Agathyrnum Siciliæ oppidum, de quo Plinius, lib. 111. sect. x1 v. quod Polybio, ut ibi diximus, Ἀγάθυρσος est. Et bigæ fante ei nummo insculptæ, in Siculis nummis sunt frequentes. Stephanus: Ἀγάθυρσος, πόλις Σικελίας, ὡς Πολεῖος ἐν ἰταλῇ. τὸ ἑθνικόν, Ἀγαθυρσαιῶν. Nunc est S. Marci oppidum, ad amnem cognominem, medio ferme itinere Panormum inter, ac Messanam.

ΑΓΗΝΩΝ. Vide CÆSAREA *Bithyniæ*.

ΑΓΗCCIΩΝ. Trajani nummus, e Cimelio Christianissimi Regis. Stephano Ἀγιστός, πόλις Θράκης... τὸ ἑθνικόν, Ἀγιστοῖ, & Ἀγιστοῖτης. Apud Tristanum; rom. 1. pag. 700. nummum Hadriani, ΑΗCΕΙΩΝ, hinc emendabis, legesque ΑΓΗCΕΙΩΝ. In averfa ejus nummi parte Imperator equo citus fertur. Illud porro C pro Σ, quod semel monuisse operæ pretium fuerit, non fere occurrit in nummis ante Domitiani principatum: post illum, non aliter fere: vetere forma pingendi σίγμα, per Σ, e nummis prorsus ablegata.

ΑΓΕCCIΩΝ. Apud Goltzium, in vetere Græcia, tab. xxviii. cum Pythii Apollinis iconè.

ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ. Nummus e Cimelio Regio, in quo pro-
ra effigies: ex parte averfa caput velatum, Γερουσίας illius civitatis, hoc est, Senatus, seu Curiaë symbolum. Plinio, lib. v. sect. xliii. *Agrippenses*, in Bithynia.

COL. AGRIPPA. COR. & COL. AGRIPPA. PATRICIA. a Goltzio in Thesauro referuntur, pag. 236. atque ex eo Thesaurum quoque suum Ortelius locupletavit: sed factum ab utroque incaute: neque enim coloniae ibi, sed viri nomen Agrippa est, sive Duumviri ejus coloniae, sive illius qui amicus ac gener Augusti fuit; pertinetque nummus alter ad Co-

rinthum, alter ad coloniam Patriciam, quæ Corduba est. Itaque legi necesse est: COL. COR. AGRIPPA. & COL. PATRICIA. AGRIPPA.

AGRIPPINA COL. Neronis nummus e Thesau-
Goltzii, pag. 237. Plinio, lib. IV. sect. XXXI. *Vbii*,
Colonia Agrippinensis. Nunc quoque *Cologne*.

COL. AGRIPPINA. VBIOR. Claudii, ibidem.

ΑΓΡΡΙΝΑΙΩΝ. In Siciliae nummis. Plinio, lib. III. sect.
XIV. *Agyrini*. Stephano: Ἀγρίνωα, πόλις Σικελίας. τὸ
ἰθικόν, Ἀγρίνωαῖον: sed mendose, pro Ἀγρίνωα, &
Ἀγρίνωαῖον. Nunc *Argiro*, & *S. Filippo d'Argirone*.
Primus apud Parutam Agyrinorum nummus Hercu-
lem exhibet cum hydra, quam clava conficit. Urbis
suae originem ad Herculem Agyrini referunt: por-
tamque civitatis, ubi instituta ab eo sacra fiebant, Her-
culeam appellarunt. Testis Diodorus Sicul. lib. IV.
Bibl. ubi peregrinationes Herculis expeditionesque
narrat. Tullius Verrina III. *Agyrinensem populum fide-
lem & illustrem* vocat.

AZΩΤΙΩΝ. In Titi nummo, apud Goltzium in Thesau-
ro, pag. 210.

ΑΥΤ. ΚΑΙ. Α. СЕПΤ. СЕΟΥΗΡΟС. СЕВ. Αὐτο-
κράτωρ Καῖσαρ Δόκιμος Σεπτιμῖος Σεούηρος Σεβαστός. Ex
parte averfa, ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. ΑCΩΤ. quæ
Tristanus tom. II. pag. 95. sic interpretatur. Ἰουλία
Δόμνα Αὐγούστα Σαυτήρα. Saltem Σαυτήρα diceret. At
longe propius vero fore arbitramur, si legamus, Ἰου-
λία Δόμνα. Ἀζωτίαν. Nam & illa loquendi forma in
nummis insolens, Αὐγούστα Σαυτήρα: & illa scribendi
haud paulo insolentior, Α. CΩΤ. At Σ pro Ζ in
nummis sæpe occurrere eruditi norunt, ut in Vespas-
iani nummo, ΣΕΥΣ. ΣΑΡΑΠΙΣ, pro ΖΕΥΣ,
Spanheimius vidit, l. de usu numism. pag. 75. Plinio,
lib. V. sect. XIV. *Azotus*, in Palæstina, Stephano:
Ἀζωτός πόλις Παλαιστίνης. ὁ πολίτης, Ἀζωπιον.
Hodie, *Alceste*.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

ΑΘΕ. & ΑΘΗ. ΑΘΕΝΑΙΩΝ, & ΑΘΗΝΑΙΩΝ,
passim

passim in nummis. Plinio, lib. IV. sect. XI. *Athenæ libera civitas*, &c. Nunc *Setines*, vel *Satines*, voce contracta ex *eis* Ἀθῶνας.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΣΩΤΗΡΑ ΤΟΝ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ.
Olympium Servatorem Beneficum. ΑΘΗΝΑΙΩΝ.
Nummus Hadriani, quem Athenienses & alii Olympium vocavere. Vetus inscriptio, apud Sponium in Itiner. Athen.

ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ
ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Iterumque alia, ibidem :

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ
ΤΡΑΙΑΝΟΝ ΑΔΡΙΑΝΟΝ
ΟΛΥΜΠΙΟΝ
ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΑΒΥΔΗΝΟΙ, &c.

Vide inferius ΕΦΕΣΙΩΝ. Pausanias in Atticis, pag. 3. *Εἰπαδὴν ἔστηκε Ζῶς ὀνομαζόμενον Ἐλαθῆναι, καὶ βασιλεύς Ἀδριανὸς, ἐς ἄλλους τὴν ἡρῶν Ὀργασίαν, καὶ εἰς τὴν πόλιν μάλιστα Σποδινζόμενος τῆς Ἀθηναίων.* Ibidem, in porticu scilicet, prope Ceramicum, qui Athenarum vicus fuit, *Iuppiter stat cognomento Liberator: & Imp. Hadrianus, vir cum in alias gentes Beneficus, quibus jura dixit, tum vero maxime in Atheniensium civitatem.* Et Jovis ipsius Olympii templum, Junonis item, aliorumque Numinum, posuit Athenis Hadrianus, eodem teste Pausanias, pag. 16. & Spartiano in ejus vita, cujus verba in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ allaturi sumus. Quibus hæc addenda ex eodem scriptore, pag. 6. Hadriani erga Athenienses benevolentiam testantia : *Multa in Athenienses contulit, & pro agonothea resedit.... Statim ad orientem profectus, per Athenas iter fecit, atque opera quæ apud Athenienses cæperat, dedicavit &c.* Et pag. 9. *Athenis Archon fuit.... Athenis mille ferarum venationem in stadio exhibuit.* Pag. 10. *Multas civitates Ἀδριανουπόλιν appellavit, ut ipsam Carthaginem, &*

Athenarum partem. Hanc Hadriani benevolentiam erga Athenienses, imitatus deinde Gallienus, qui, uti Pollio Trebellius prodit, pag. 179. *apud Athenas ἀρχων erat, id est, summus Magistratus, vanitate illa quæ & civis adscribi desiderabat, & sacris omnibus interesse:* &c. Tot denique civitatem eam beneficiis Hadrianus auxit, ut ea se ejus nomine appellaret, inscriptione ea vetere, quam Gruterus affert ex Sirmondo nostro acceptam, pag. MLXXVIII.

ΑΙ Δ ΕΙΣ ΑΘΗΝΑΙ ΘΗΣΕΩΣ Η ΠΡΙΝ ΠΟΛΙΣ.

ΑΙ Δ ΕΙΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΚΟΥΧΙ ΘΗΣΕΩΣ ΠΟΛΙΣ.

Hoc est, αἱ δ' εἰς Ἀθῶναι Θησεῦς ἢ πρὶν πόλις. αἱ δ' εἰς Ἀδριανῶς, καὶ οὐχὶ Θησεῦς πόλις.

Hæ sunt Athenæ, Theseos quondam oppidum.

Nunc Hadriani, Theseos nec jam oppidum.

ΑΘΩΙΤΩΝ. In Græciæ veteris nummis, cum effigie viri in monte sedentis, qui Genius esse ejus oppidi videtur. Plinius, lib. IV. sect. XVII. *Mons Athos... oppidum in cacamine fuit Acrothon.* Stephano: "Αθως, ὅρος Ὀρεως... ἐπὶ ᾧ καὶ Ἀθως πόλις ἐπὶ τῇ Ἀθῶ: καὶ ὁ πολίτης Ἀθωίτης. Hodie Monte Santo.

ΑΙΓΑΕΩΝ. Nummus antiquus, apud Patin. pag. 5. Et nos similem Vespasiani vidimus. Plinio, lib. V. sect. XXXII. *Ægæ, in Æolide.* Gentile nomen habet vox ea multiplex, Αἰγαῖος, Αἰγαῖος, & Αἰγαίτης. Hæc est Ἀλεξάνδρεια ἐν Αἰγαίοις ἢ καὶ Σκυθία, ab Alexandro M. condita, ut refert Chronicon Alexandr. ad annum alterum Olymp. CXIII. Geographis ante hunc diem incognita.

ΑΙΓΑΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΠΟΛΙΣ. Alexandri Severi, e Cimelio Regio. Adduntur in eo nummo literæ HOC, quæ signant annum σς; hoc est, CCLXXVIII. post acceptum a Iulio Cæsare, uti remur, jus civitatis aut libertatis, anno Urbis DCCVXI: cum per Asiam iter faciens Pharnacem Bosphori regem bello peteret. Itaque annus est hic Alexandri Severi undecimus: Urbis Romæ, DCCCLXXXIV. In alio similiter Alexandri Severi nummo, ΕΠΙ. ΑΥ. ΕΥΤ. CΕΤΗ.

ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΑΙΓΕΩΝ. ΗΟC. *sub Aurelio Eutycho Severo Neocoro*, (occurrit idem & in Phocæensium ejusdem tractus nummo inferius,) *Ægensium anno CCLXXVIII*. Quæ anni nota unius esse ejusdemque oppidi nummum utrumque indidicat.

ΑΙΦΑΙΕΩΝ... ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠΟΛ. E Cimelio Regio, cum muliebri capite, forte Noniæ Celsæ, quæ uxor Macrini. In hoc & subsequente nummo adjunctæ annorum notæ CΞΔ, hoc est, CCLXIV. qui annus incidit in annum Urbis Romæ DCCCLXX. quo Macrinus rexit imperium.

ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠ... ΑΙΦΑΙΕΩΝ: Diadumeniani nummus, cum effigie capræ, quam Græci αἴρα vocant. Quare hoc cives symbolum in nummis adscivere. Est in Cimelio Regio. Ut nempe ab Alexandro Magno Ἀλεξανδρούπολις, sic a Macrino, Diadumeniani patre, Μακρινούπολις Ægensium urbs cognominata est. Hoc geminum urbis hujus cognomen Ortelius ceterisque ignotum, nummo huic uni debetur. Sic Tarsus Μακρινία in nummis infra inscribitur.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ: M. Aurelii nummus, quo alterum oppidi nomen indicatur, ab Hadriano Principe datum.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΑΙΓΕΑΙΩΝ. ΚΟΜΟΔΙΑΝΩΝ. Commodi nummus, majore modulo: quo & a Commodi Principe Commodianos cognominatos esse Ægeenses intelligis. Sic *Carthago Commodiana*, aliæque inferius. Est hic nummus Commodi Principis e Gaza Regia, in quo Serapidis Hidisque adversa capita: adjunctaque æræ nota, ΕΤΟΥC ΔΑC. hoc est, anno CCLXXIV. qui plane incidit, ex superiore computo, in annum Urbis Romæ DCCCLXXX. Commodi fere nonum.

ΑΙΓΕΑΤΩΝ. Plautillæ, quæ Caracallæ conjux, e Gaza Regia. Facit Æsculapius in eo nummo insculptus, ut subdubitem, numad Ægas Ciliciæ referri eum oporteat, quod celebre ejus Dei fanum ibi fuit, teste Eusebio, lib. III. de vita Const. cap. LV.

C ij

ΑΙΓΕΙΝΗΤΩΝ. Elagabali nummus. Plinio, lib. i v. sect. xix. *Ægina liberae conditionis.* Stephano: Αἴγινα νῆσος μία τῆς Κυκλάδων... ὁ πολίτης, Αἰγινός, ὡς Στεφάνων. ὡς οἱ πολλοί, Αἰγινήτης. E Cycladibus insulis una, contra litus Atticum posita: hodieque *Ægina* dicta, non *Engia*, ut vulgus Geographorum putat. Ab ea sinui Saronico nomen, *Golfo d'Ægina*. Ibi ædes olim sacræ, Apollini, Dianæ, Libero Patri, Æsculapio: In primis autem Hecaten coluere. Auctor Pausanias, in Corinth. pag. 72. Erunt hæc haud dubie insculpta Nummina in variis Æginetarum nummis.

ΑΙΓΙΑΛΕΩΝ. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. **ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΠΡΥΤΑΝΕ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥ. Β.** Ἐπὶ δεξιέρῳς πρυτανίῳς Ἐπικρατοῦς β'. *Sub Pontifice & Magistratu summo Epicrate, iterum.* Sunt qui Ἐγιάλεων legant. Sed profecto legi **ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ** oportuit, ac de Anchiale Cilix oppido accipi hunc saltem nummum unum, quod Ἀρχιερεῖς & Πρυτάνεις sunt in nummis fere huiusce tractus, alibi rarius, obvii. Alios **ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ** inscriptos, de quibus inferius, in Thraciam ablegaturi sumus.

ΑΙΓΙΕΩΝ. Ex parte averfa nomen Archontis, **ΑΡΙΣΤΟΔΑΜΟΣ. Α.** Hoc est, *πρῶτον, primum*: ut cūsum hunc esse nummum tum intelligas, cum primum is Archon, vel Prætor fuit. Apud Ill. Harlæum, & in Museo nostro. Plinio, lib. iv. sect. vi. *Ægion.* Stephano: Αἴγιον, πόλις Ἀχαιῶν... ὁ πολίτης, Αἰγινός.

ΑΙΓΙΕΩΝ. ΜΕΤΡΟ. COO. Julix Mamææ nummus, apud Tristanum, tom. i i. pag. 431. Spectat hic forte ad Ægas Ciliciæ, a quibus & Αἰγινός derivatur, unde Μάξιμος ὁ Αἰγινός, apud Philostr. lib. i. de vita Apoll. cap. i i i. Nisi epochæ, quæ & in Alexandri Severi nummo occurrit, similitudo suadeat, ut ad Ægas Æolidis, de quibus supra, revocetur: quod verius puto. Alias non immerito concessum pariter jus libertatis, (unde *Ægæ liberum* Plinio dicitur, lib. v. sect. xxii.) Ægensibus Ciliciæ, ante annos 800, hoc est, cclxxix. post Pharsalicam pugnam a Iulio Cæsare

videatur, anno Urbis Romæ DCCV.

ΑΙΔΗΨΙΩΝ. In Græcia Goltzii. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Ædēpsos*. Stephano: Αἰδῆψος..... ὁ πολίτης, Αἰδῆψος. Eubœæ id oppidum fuit. In eo nummo cancer insculptus, in nummis insularum frequens.

ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ. & ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ. In nummis Caligulae, Claudii, Commodi, cum Jovis stantis effigie, & adjectis nominibus Prætorum, ΕΠΙ. ΙΕΡΑΚΟΣ, *sub Hierace*, vel ΕΠΙ. ΛΥΣΑΝΙΟΥ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ, *sub Lysania Menandri F.* vel ΕΠΙ. ΛΟΛΛΙΟΥ. ΚΛΑΣΣΙΚΟΥ, *sub Lollio Classico*, ΕΠΙ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ, &c. 'Αἰζανιτῶν porro in nummis scribi pro 'Αζανιτῶν, haud mirum magis debet videri, quam in Cyrrhestarum numismatibus, ΔΙΟC ΚΑΤΑΒΑΤΟΥ, pro ΚΑΤΑΒΑΤΟΥ. Quanquam alias non sum nescius, κατὰ pro κατὰ a Græcis usurpatum. Et in Synodo quidem C. P. V. pag. 169. planissime legitur, Πελάγιος Ἐπίσκοπος τῆς Αἰζανιτῶν πόλεως. Pag. verò 182. idem Πελάγιος Ἀζανιτῶν. Stephano: Ἀζανός, Φρυγίας πόλις.... οἱ πολῖται, Ἀζανῖται. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 17. inter Episcopos Phrygiæ Pacatianæ, vel ut alii volunt, Capatianæ, censetur ὁ Ἀζάνων. In altera, pag. 27. Ἀζάνοι. Tertia rursum, pag. 49. ὁ Ἀζάνων. Alia præterea Arcadiæ regio est, Ἀζάναι, ex qua petita parœmia, Ἀζάνεια κακὰ, apud Stephanum & Zenobium: sed quæ nihil huc spectet.

ΑΙΖΑΝΙ. ΕΠΙ. CTP. ΑΙ. ΜΥΤΙΘΕΝΟΥC. Sabina, e Cimelio Regio. Αἰζανιτῶν. Ἐπὶ Στρατηγῶς Αἰλίου ΜυτιθηνόC, *sub Prætoræ Aelio Mytithene*. Sed hæc vox postrema nec omnino placet, nec legi sat commode, vitiato ibi nummo, potest. Hygia stans serpentem pascit. Στρατηγός (quoniam ea vox sæpe occurrit in nummis) Prætor est, summusve Magistratus urbis, & Duumvir. Glossæ: Στρατηγός, *Magistratus*, *Duumvir*. Prætor. Στρατηγία, *Magistratus*, *Duumviratus*. Στρατηγεῖον, *Prætorium*. Στρατηγία Ῥώμης, *Prætorium*, *Prætura*, *Magistratus*. Modestinus, lib. xxvii. Dig.

tit. 1. de *Excusationibus*, leg. xv. Ἐάν ὁ δὲ πόλεως ἄρχων, ποιῆσιν Σπατηρὸς &c. *Si Magistratus urbis, hoc est Σπατηρὸς, &c.* Constantinus M. ut Julianus narrat, orat. 1. pag. 14. cum princeps omnium esset ac dominus, σπατηρὸν se nihilominus Atheniensium appellari voluit. Βασιλεὺς ἦν ὃν καὶ κύριος πάντων, σπατηρὸς ἐκείνων ἡξίου χελεῖσθαι. Hoc est, Ἄρχων. Nam & Hadrianus similiter, teste Spartiano in ejus vita, pag. 9. *Athenis Archon fuit*: & Gallienus, teste Pollione Trebellio, pag. 179. *apud Athenas Archon erat, id est, summus Magistratus*. Unde & illud obiter intelliges falsum esse, quod Meursius pronunciavit, lib. 1. de Archontibus, cap. 1x. desitis jam Archontibus, aut eorum potestate jam oblitterata, Athenis σπατηρὸς fuisse: cum sit mutato nomine, potestas eadem. Et illud denique dignum notatu, ante Antonini Pii tempora Σπατηρὸς nomen in nummis vix semel occurrere, quod ab illius principatu passim offendas.

ΑΙΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. B. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Antonini Pii, apud Occonem, pag. 269. ex Goltzio.

ΑΙΝΙΑΝΩΝ, apud Ill. Harlæum. Plinio, lib. 1 v. sect. 111. *Ænienses*: Ætolorum populi. Stephano: Αἰνία πόλις Περγαῶν, καὶ Αἰνῆες, οἱ οἰκοῦντες.

ΑΙΝΙΩΝ. Quidam ΑΙΝΙΩΝ perperam legunt: cum ab Hellepontiaci oppido, quod Stephanus Αἶνον vocat, gentile nomen deduci Αἰνουσίος, non Αἰνίος, ipse asseveret. Æsculapius in eo nummo, qua pingi fere forma solet, baculum gestat, quem serpens gyro implicat: In altero Mercurium vidimus cum caduceo & pera. Plinio, lib. 1 v. sect. xviii. in Thraciæ oppidis, *Ænos liberum*, &c. Stephano: Αἶνος, πόλις Θράκης... τὸ ἐθνικόν, Αἶνιος. Sunt & aliæ cognomines in Thessalia & in Locris urbes.

ΑΙΣΑΙΩΝ. Stephano: Αἶσα, πόλις Θράκης, παρὰ τὴν Παλλήνην. τὸ ἐθνικόν, Αἰσαῖος.

ΑΙΦΙΝΙΩΝ. Apud Ptolemæum, lib. 1 11. cap. xiii. in Macedonia Αἰφίνιον Estiotarum oppidum est.

ΑΙΤΝΑΙΩΝ, in Parutæ nummis. Plinio, lib. 1 11. sect.

xiv. *Ætenses*. Stephano: Αἴτνη, πόλις Σικελίας... ὁ οἰκῆταρ, Αἰτναῖος. In Montis Ætnæ radicibus, id oppidum fuit, *Mont Gibel*. Est in Ætensium nummo Copiæ cornu insculptum, quo agri ejus fertilitas indicatur: cum enim sit toto Siculo agro magna, tum vero in Ætensi maxima. Strabo, lib. vi. pag. 269. Η' μ' οὐδ' σποδὸς λυπήσασα πρὸς καμὲν δεργῆται ἢ χέραν χερόνις ὕπερ. Δάμπελον γὰρ παρέχεται καὶ χητόκαρπον, καὶ ἄλλης οὐχ ὁμοίως οὐσης δόινου, &c. *Cinis Ætnæus cum aliquanto tempore sit molestus, postea regionem beneficio afficit: reddit enim eam vinetis lætam, ac bonæ frugis feracem: cum reliquus ager non ita præstet copia vini, &c.*

AKAPNANΩN, apud Goltzium, in Græcia vetere, Tabula vi. cum effigie Apollinis, qui toto hoc tractu ob Aëtii vicinium colebatur. Plinio, lib. iv. sect. ii. *Acarnania*, &c. pars Epiri. Stephano: Ἀκαρνανία... τὸ ἔθνηκόν, Ἀκαρνανίαν.

AKMONEΩN. Nummus Agrippinæ Claudii, apud Patinum, pag. 109. cum Dianæ venatricis effigie. Epigraphe reliqua est hujusmodi: ΕΠΙ. ΣΕΡΟΥΙΛΙΟΥ. ΚΑΙ ΠΙΩΝΟΣ. ΚΑΙ. ΙΟΥΛΙΑΣ. ΣΕΟΥΗΡΑΣ *Sub Servilio Capione, & Iulia Severa*. Sic in nummis Byzantium, ΕΠΙ. ΑΙΜ. ΣΕΥΗΡΟΥ. ΚΑΙ. ΙΟΥΛ. ΣΕΥΗΡΑΣ. *Sub Æmilio Severo, & Iulia Severa*: illo quidem, ut arbitror, communium pro domo Augusta, ac civitate: ista, muliebrium sacrorum Antistite. Patinus, & alii male, ut arbitror, ΕΠΙ. ΣΕΡΟΤΙΝΙΟΥ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ. Servilii Capionis apud Gruterum, alibique mentio. Ex parte averfa ejus nummi, ΑΓΡΙΠΠΙΝΑΝ. ΣΕΒΑΣΤΗΝ. subintellige, Ἀκμοναῖς ἐτίμισαν, ut in Mytilenæorum nummis dicemus: *Acmonenses coluere*. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Acmonenses*. Stephano: Ἀκμονία, πόλις Φρυγίας... τὸ ἔθνηκόν, Ἀκμονιάς, καὶ Ἀκμόνιος.

AKMONEΩN. Plautillæ in Cimelio Regio, & Treboniani. Apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Ἀκμοναῖας. In Notitiis Eccles. antiquis, pag. 17. ὁ Ἰκρίωνος, & pag. 49. ὁ Ἰκρίων, pro ὁ Ἀκμωῖος.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ, apud Parutam, & in Museo nostro. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Acragas*, quod *Agrigentum nostri dixeret*. Stephano: "Ακράγας... τὸ ἰθὺνικόν, Ἀκράγαντινος. Nunc *Gergenti*. Incolis, *Agrigento Citta Magnifica*. In Sicilia.

ΑΚΡ. Caput juvenili forma. Sedet ex altera parte Jupiter, aquilam dextra, læva hastam gerens. Apud Parutam in Agrigentorum nummis, num. XI. Forte ipse Acragas superficie priore insculptus, quem Jovis filium aiunt fuisse, urbisque conditorem. Stephanus: Ἀκράγας, πόλις Σικελίας... ὑπὸ Ἀκράγαντος, τοῦ Διὸς καὶ Ἀγρεύπης & Ὠκεανοῦ. Alii ab amne cognomine appellatum oppidum volunt. Fuit certe in eo oppidi Olympii Jovis templum, in primis magnificum, quod luculenter Diodorus describit, lib. XIII. Bibl. Et Jovis in nummis aliis Agrigentorum, aquila vicem præbet. Fuit autem & Herculis præterea fanum apud eodem teste Tullio, in Verrem lib. IV.

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙΝΩΝ. Æsculapius ex parte una, ex altera Ceres: apud Parutam, num. 45. Ac num. 32. Ceres, & Hygia, ut remur, Æsculapii filia. De fano Æsculapii, quod Agrigenti fuit, Tullius in Verrem, orat. IIII. *Quid? Agrigenti nonne ejusdem P. Scipionis monumentum, signum Apollinis pulcherrimum, Æsculapii religiosissimo fano sustulisti?*

ΑΚΡΑΓΑΝΤΙ. Cum quadriga, victoriæ in ludis reportatæ indice. Commendati vero in primis olim equi ex Agrigentino solo: Testis Maro, lib. III. *Æneid.*
Arduus inde Acragas ostentat maxima longe
Mænia, magnanimam quondam generator equorum.

ΑΚ. ΑΚΡΑ. ΑΚΡΑΓ. ΑΚΡΑΓΑΝ. & ΑΚΡΑΓΑΝΤΟΣ, in nummis Parutæ, cum Cancri effigie: qui maritima loca, insulasque, signat: ut ex innumeris liquet, Syracusanorum, Ambraciotarum, Chiorum, Coënsium, Liparæorum, aliorumque nummis.

ΑΓΡΙΓΕΝΤ. in corona laurea, apud Parutam, cum triplici crure divaricato, Siciliæ typo.

ΑΚΡΑΙΦΝΙΕΩΝ. Domitiani nummus, e Thesauro Goltzii,

Goltzii, pag. 207. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Acraphia*, in Boeotia. Stephano: 'Ακραφία, πόλις Βοιωτίας. οἱ δὲ 'Ακραφίον Παισιανίας δὲ, 'Ακραφίον.... Θεόπομπος δὲ τὰ 'Ακραφιά φησι τὸ ἐθνικόν, 'Ακραφιδίς.

AKPACIΩTON. Nummi Severi, tum e Cimelio Regio, tum e nostro. In his Æsculapii stantis effigies. In Notitiis Eccles. pag. 15. inter Lybiæ Episcopos, pag. 15. δ' Αχεασός, & pag. 49. δ' Αχεασός. Leunclavio pariter, pag. 94. δ' Αχεασός.

AKPACIOTON. Elagabali, e Regio Cimelio, cum Dianæ Ephesiæ icone. Alii ab his Ναχεασάται sunt, de quibus suo loco dicemus.

ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. Nummus Augusti, apud Spanhem. pag. 644. Plinio, lib. V. sect. XXI. *Alabanda libera*, &c. Stephano: 'Αλάβαιδα.... ὁ πολίτης, 'Αλαβανδίδης. Urbs ea Cariz fuit. Sunt & Britannici similes nummi, quos vidimus in Cimelio Regio, & apud Tristandum, tom. I. pag. 200. ΚΑΛΥΔΙΟΣ. ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ. In averſa parte, ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ, cum effigie Alabandi herois, dextra lapidem Alabandicum gestantis, læva baculum: addito ad dextram equo. Enigmati huic Stephanus lucem affert: 'Αλάβαιδα πόλις Καρίας.... ὠτυχεσάτη, ἀφ' ἧς ἡ πατριμία, 'Αλάβαιδα Καρὸν ὠτυχεσάτη. Κτίσμα δὲ Καρὸς ὠ, ὑπὸ τοῦ παιδὸς αὐτῷ κληθεῖσα, τοῦ ἡμνηθέντος ὑπὸ Καλλιρρόης τῆς Μαιάνδρου, καὶ νίκην ἰσπομαχικήν. Καὶ κληθέντος 'Αλαβανδίδου, ὃ ἔστι χε' ἢ Καρὸν φωνίῳ, ἰσπόνικος. 'Αλα μὲ τὸν ἰσπον, βάνδα δὲ ἢ νίκην χαλοδοῖν. *Alabanda urbs Cariz fortunatissima, unde paræmia, Alabanda Carum fortunatissima. Condita vero a Care est, cujus a filio sic est appellata, quem ille ex Callirhoë Mæandri filia genuit, post equestrem victoriam, Alabandumque cognominavit: quod Carum lingua Hipponicus dicitur, id est, equestri certamine victor. Cares enim Ala vocant equum, banda vero victoriam.* Tullius, lib. I. de Nat. Deor. Iam vero in Græcia multos habent ex hominibus Deos, *Alabandum Alabandi, Tenedi Tenen, &c.* Et paulo post: *Alabandenses quidem Alabandum sanctius colunt, a quo*

est urbs illa condita, quam quemquam nobilium Deorum, &c. De carbunculis Alabandicis, in Orthosia caute nascentibus, sed qui perficiantur Alabandis, Plinium consule, lib. xxxvii. sect. xxv.

ΛΙΟΥΙΑ. ΑΛΑΒΑΝΔΕΩΝ. Liviae, seu Juliae Augusti. *Livia, Alabandensium.*

ΑΛΑΙΩΝ. ΚΙΑΙΚΩΝ. Hadriani nummus apud Spanhemium, pag. 230. in quo Bellerophon versus Pegaso pingitur, cum Chimæra. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Ale.* Stephano multitudinis numero 'Αλαί dicuntur, unde *Aleis campi* Plinio loc. cit. memorati. 'Αλαί ὁ Κιλικίας πόλις. Ὡπὸ ᾧ τούτου, 'Αλήϊον πεδῖον. In his utique campis errasse Bellerophontem, auctor est Alexander Polyhistor, apud Stephanum, verbo Τάρος. 'Αλέξανδρος ὁ πολὺς, τὸν Πήγασον ἵσταντο ὅτι τὸν παρσὸν κλέσαντα, ἢ Βελλεροφόντιν ἐν τῷ 'Αληίῳ πεδίῳ πλεαθλῶσαι. Ex Α'λαί fieri etiam 'Αλαῖος Stephanus inonet.

ΑΛΗΙΝΩΝ. Gordiani junioris nummus, quem vidimus, atque huc quoque referendum putamus.

ΑΛΗC. In vetere nummo quem vidimus, nisi ejusdem oppidi nomen est, erit amnis illius, qui Colophonem alluit. Pausanias in Achaïcis, pag. 210. ubi de luco Apollinis egit, qui juxta Colophonios fuit, οὐ πόρρω ἑ ἄλλοις, inquit, "Ἀλῆς ποταμὸς ψυχρότατος ἔστι ἐν Ἰωνίᾳ. *Haud procul ab eo luco Hales amnis Ioniae frigidissimus.* Plinius, lib. v. sect. xxxi. *Intus ipsa Colophon, Haleso præfluente.* Et Schol. Lycophr. pag. 125. "Ἀλῆτος ποταμὸς Κολοφῶνος. In averſa parte, ΕΠΙ. ΒΙΩΝΟC, *ſub Bione* Prætor, ſive Ales, ſive Colophonis.

ALEMANNIA DEVICTA. Crispi nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 467.

ALEMANNIA. DEVICTA. SIRM. *Sirmii* Moneta cuſa. Constantini junioris, apud eundem Patinum, pag. 470. Devictos a Constantino patre Alemannos, ſcribit Nazarius, in Panegyrico.

ALEXANDRIA Ægypti.

Γ. ΚΑΙΣΑΡ. ΑΥΤΟΚ. ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. Γαίους Καῖς-
σαρ αὐτοκράτωρ Ἀρχιερεὺς μέγας. C. Cæſar Imp. Pontifex

Max. Ex parte altera, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. *Commune Alexandrinorum.* Cæsaris Dictatoris nummus apud Occonem, pag. 12.

M. LEPIDVS. PONT. MAX. TVTOR. REG. EX. S. C. *Tutor Regum.* Ptolemæi scilicet junioris, & Cleopatraz, regum Ægypti. Ex altera superficie, Μ. ΛΕΠΙΔΟΣ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΤΡΙΩΝ. ΑΝΔΡΩΝ. *M. Lepidus Imp. Triumvir.* ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΝΩΝ. Apud Occonem, pag. 22. *Concordia Alexandrinorum.*

M. ANTON... CLEOP. Ex parte averſa, ALEX. CLAS. cum triremi, e Cimelio Regio. *Alexandrina Classis:* quam scilicet adversus Augustum instruxit.

ΑΛΕΞ. ΑΙΓΥΠΙ. Ἀλεξάνδρεια Αἰγύπτου. Nummus Augusti cum palma, apud Occonem, pag. 49. & apud Tristanum, tom. 1. pag. 91. Nam & Ægyptia palma est, teste Plinio, lib. XIII. sect. VIII. Et Varrone, libro περὶ ἰδιωματων apud Gellium, lib. VII. cap. XVI. In parte averſa, sex spicæ, fertilitatis nota: cum hac epigraphe, ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ. In nummis Othonis, Galbæ, Vespasiani, Titi, ac Domitiani, mulier galeam capite gestans, ex elephantinis exuviis, (id quod ex promuscide, quæ exstat, intelligitur,) Alexandriam denotat: etiam non adjecta ea epigraphe; ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΑ, in nummis Hadriani. Spicas eadem manu tenet, quæ fertilitatem agri indicent, frumentique copiam, quod deſſi Romam solebat. Unde Leges in jure Civili, tit. de frumento Alexandrino.

ALEXANDRIA. Mulier spicas dextra tenens. Hadriani nummus apud Patinum, pag. 191. ob frumenti in ea regione copiam: sinistra vitem tenet, ob vini Mareotici præstantiam, quod & Alexandrinum Athenæus vocat, lib. 1. Restitutam ab Hadriano Alexandriam, auctor est Eusebius in Chronico. Vide Vopiscum in Saturnino.

ALEXANDRIA. Hadriani, apud Patinum in Theſauro, pag. 66. Dextra sistrum matrona tenet, hoc est,

D ij

musicum instrumentum, quo Isidis Deæ sacerdotes, in Ægypto usi. Causam cur hic nummus cusus sit ab Alexandrinis, ex ipso Hadriano didicimus, cujus epistolam Vopiscus recitat in Saturnino, pag. 245. *Hadrianus Aug. Serviano Cos. Ægyptum quam mihi laudabas, Serviane carissime, totam didici. . . . Et utinam melius esset morata civitas Alexandrina, quæ pro sui magnitudine totius Ægypti teneat principatum. Huic ego cuncta concessi, vetera privilegia reddidi, nova sic addidi, ut presenti gratias agerent.*

ALEXANDRIA. S. C. Antonini Pii apud Occo-
nem, pag. 250. & apud Tristenum, pag. 575. Julius Capitolinus in Antonino, pag. 16. *In Ægypto rebelliones repressit.* Hanc ei laudem fortassis eo nummo Alexandria gratulatur. Vel, quod similis veri arbitror, ob exornatam variis operibus civitatem suam Alexandrini Pio gratianini hoc monumentum edunt. Niceph. Callist. lib. 111. Eccl. hist. cap. xxxi. Ο' ΠΙΘ' ὃ 'ΑντωνῖνΘ', ὃ καὶ Εὐσεβῆς ὄνομα χων. . . . ἐν 'Αλεξανδρίᾳ καὶ τῇ 'Αντιοχείᾳ ἔ' ἄλλαις πολλαῖς καὶ ὁποσάμιν πόλεσιν, λαοῖς καὶ ἄλλα πλεῖστα οἰκοδομήματα δημοσίᾳ κατεσκεύασας, &c. *Antoninus Pius. . . . Alexandria, Antiochia, & in multis aliis insignibus oppidis, balnea, aliaque plurima ædificia publice construxit, &c.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΕΤ.
ΒΠΣ. Anno σωβ'. hoc est, cclxxxii. Elagabali nummus e. Cimelio Regio. Ducendum fortassis hujus æræ initium ab eo anno quo Alexander Ægypti rex a suis pulsus Tyrum secessit: ubi & moriens Populum Rom. heredem esse iussit. Vide Petavium, lib. x. de Doctr. Temp. cap. xlvi. pag. 236. Id vero contigit sub annum Urbis dclxxxix. qui Ciceronis Consulatum anteceffit. Ab eo sane si anni numerentur cclxxxii. occurreret omnino Urbis annus dccccclxxi. qui & idem fuit Elagabali secundus. Unde intelligitur & Alexandrinæ æræ initium ad hunc diem incognitum inde repeti oportere: nec Caracallæ, ut hactenus creditum est, sed Elagabali eum nummum esse. Et vero

in Græcis numismatibus similitudo vultus, in utroque Principe, viros in iis tractandis agnoscendisque versatissimos sæpe fefellit, ut dicturi sumus in Sidoniorum aliorumque nummis. Caracallæ certe cur nummum Alexandrini cuderent, causa nulla fuit, quorum in oppido magnam cædem fecit, ut auctor est Spartianus in ejus vita, pag. 87.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Sunt qui ΚΟΙΝΩΝΙΑ legant. Gordiani junioris nummus e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 373. Alexandrinorum cum Ephesiis concordiam fœdusque significat: in eodem nummo sculptis pariter iconibus Serapidis Alexandrinorum Præsidis, Dianæ Venatricis, quæ Ephesiorum Dea: non Isis, ut Patino visum. Est & alter ejusdem Gordiani apud Tristandum, tom. 11. pag. 521. ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. cum Apis bovis effigie, ut videtur.

ΙΜΡ. C. GALER. VAL. MAXIMINVS. P. F. Ex parte averfa: BONO. GENIO. ΠΙ. ΙΜΠΕΡΑΤΟΡΙC. ΑΛΕ. hoc est, *Alexandria*.

ALEXANDRIA ΤΡΟΑC. Vide ΤΡΟΑC.

ΑΛΙΑΝΩΝ. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 17. inter Antistites Provinciæ Phrygiæ Capatianæ censetur ὁ Ἀλιωδῶν, pro ὁ Ἀλιαυδῶν, uti paulo ante Καπατῶν legitur, pro Καπαυδῶν. In quinta synodo C P. subscribit *Glaucus Episcopus Alionorum civitatis Phrygiæ Pacatianæ provinciæ*, pag. 564. pro *Alianorum*. Nam act. v. 1. pag. 603. subscribit ΓάϊϞ ἐπίσκοπος πόλεως Ἀλιαυδῶν, sub metropolita Laodiceno.

ΑΛΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC. Severi nummus. Plinius, lib. v. sect. xxix. *Halicarnassus*. Sex oppida contributa ei, &c. Stephano: Ἀλικαρνασσός.... ὁ πολίτης Ἀλικαρνασσεύς. Urbs Cariae fuit, cuius rudera vix supersunt in loco deserto, cui *Boudron* nomen est. Ibi & Mausoleum, Mausoli regis sepulcrum.

ΦΛΑ. ΜΑΖΙΜΟΥ. ΑΤΡ. ΑΡΧ. ΤΟ. Β. ΑΛΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. In Cimelio Regio, Severi ejus-

D iij

dem. φλαουίου Μαξίμου 'Αυρηλίου 'Αρχιερέως τὸ β'. 'Αλι-
χαρνασίων. *Flavii Maximi Aurelii Pontificis iterum,*
Halicarnasseorum.

ΑΔΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. ΑΡΧ. CΤΡΑΤΟΚΛΕΟΥC.
Pontifice Stratocele. Severi rursus in eodem Cimelio.

ΑΔΙΚΑΡΝΑCCEΩΝ. ΑΥΤΟΝΟΜΩΝ. *Hali-*
carnasseorum liberorum. Laudatus a Spanhemio, pag.
789. vixisse suis legibus liberam civitatem signifi-
cat.

ΑΔΙΝΔΕΩΝ. Augusti nummus, in quo arcus, pharetra,
clavaque insculpta. In Cimelio Reginæ Christinæ.
Stephanus: 'Αλινδα, πόλις Καρίας, ὡς Πολυτίταρ. ὁ πο-
λίτης, 'Αλινδύς. Notitia Eccles. antiqua, inter Epif-
copos Cariæ, pag. 17. & 49. ὁ 'Αλινδῶν. Pag. 33. 'Αλινδῶ.
Leunclavius, pag. 94. cum halitu aspero, ὁ 'Αλίνδων.
In Conc. Calched. act. 1. pag. 89. 'Ιωάννης 'Αλίνδων.

ΑΔΙΣΑΡΝΑΙΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Golt-
zii. Plinio, lib. v. sect. 33. *Haliserne.* Stephano: 'Αλί-
σαρνα, πόλις Τρωάδος... τὸ ἔθνικόν, 'Αλίσαρναῖος.

ΑΔΚΤΟΝΙΩΝ. E Cimelio nostro. Plinio, lib. 1 v. sect.
12. *Halcyone*, in Lecrorum Thessalorumque confinio.
Est & Claudii nummus, cujus in medullio litteræ tres
implexæ mutuo, ΑΛΚ. forte, pro ΑΔΚΤΟΝΙΩΝ.
Epigraphe in ora nummi, ΒΑΛΒΟΣ. ΑΝΘΥΠΑ-
ΤΟΣ. *Balbus Proconsul*, Macedonia videlicet, quæ
Proconsuli paruit, dum stetit Respublica: postmodum
mutata regiminis forma, Consulari. Notitia Hiero-
clis, pag. 21. Ἐπαρχία Ἰλλυρικὴ, ἡ Μακεδονία, ὑπὸ
Κωνσταντεῖον. Fuisse hic Balbus ex Octavia gente vide-
tur. At hæc vox ἀνθυπατος non Proconsulem hoc loco
fortassis, sed Duumvirum sonat: quo sensu accepta
hæc vox a Socrate, cum scribit Præfectum Urbi CP.
datum, πύσαιτα ὃ ἀνθυπατων δέχην, ubi perperam vertit
interpres, *Proconsulum Magistratu penitus sublato*, pro
sublato Duumvirum Magistratu, cum e sex Thraciæ
provinciis, in quibus & Europa & Constantinopolis
fuit, nulla unquam Proconsularis fuerit, ut in Notis
ad Themistium uberius diximus, orat. xvi 1. Duum-

virī nempe ἀνθύπατοι quoque dicti, quod duorum Consulū, penes quos Romæ olim summa rei publicæ fuit, instar illi erant in civitatibus & municipiis.

ΑΛΛΑΡΙΩΤΑΝ. Herculis effigies. Apud Gruterum, pag. 505. foedus recitatur, inter Ἀλλαριώτας & Παρίους initum. Fuere vero Allariotæ Cretenses. Stephano, permutatis litteris, Ἀλλωειδής, pro Ἀλλαειδής.

ΑΛΟΝΤΙΝΩΝ, apud Parutam. In hisce nummis juvenile caput insculptum, cum laurea modo corona, modo cum ederacea. Πάτριον hic est fortassis, quem conditorem urbis suæ Aluntini agnoscunt: ut Dionysius Halic. lib. 1. significat. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Aluntium*, in Sicilia. Nunc quoque, *Alontio*. Ptolemaeo, lib. 111. cap. 1v. Ἀλόντιον. Dionys. Halic. lib. 1. pag. 41. Ἀλουίτιον.

ΑΛΩΠΕΚΟΝΝΗΣΙΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, apud Goltzium in Thesauro, pag. 208. Plinio, lib. 1v. sect. xxi. *Alpeconnesus*, haud procul a Cælo Cherronesi Thraciæ portu. Stephano; Ἀλωπεκόννησος ... τὸ ἐθνικόν, Ἀλωπεκωνήσιος.

ΑΛΩΡΩΝ. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio, quem Patinus, pag. 308. ΑΛΩΝΩΝ. perperam legit. Plinio, lib. 1v. sect. xvii. *Aloros*, & *Alorita*. Stephano: Ἀλωρως, πόλις Μακεδονίας ... τὸ ἐθνικόν, Ἀλωρείτης. Aream ejus nummi obtinent Leander & Hero, ut in Abydenorum nummo superius commemorato.

ΑΛΩΡΟΣ, nummus alter, quem vidimus, huc quoque spectat.

ΑΜΑΘΟΥΣΙΩΝ. Nummi Goltziani, cum effigie Veneris: quæ Amathusiæ inde nomen habet. Pomum dextra gerit, quod judicio Paridis obtinuit. Virgilius: *Est Amathus, est celsa mihi Paphos, atque Cythera.* Catullus:

Quæ sanctum Idaliū

Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos, &c.

Pausanias in Bœoticis, pag. 315. Ἐπὶ δὲ Ἀμαθῦς ἐν Κύπρῳ πόλις, Ἀδωνίδος ἐν αὐτῇ καὶ Ἀφροδίτης ἱερὸν ὅστιν ἀρχαῖον. *Est autem Amathus in Cypro civitas, in qua Ado-*

nidis ac Veneris vetustum fanum est. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Amathūs*, in insula Cypri. Stephanus: 'Αμαθὺς πόλις Κύπρου, &c. Hodie *Limisso*.

AMANOBRICA. Vespasiani nummus, e collectaneis Ligorianis, attestante Spanhemio, lib. de usu numism. pag. 769. uti & sequentes duo:

COLONIA. FL. AMANDVS.

FLAVIA. BRICA. AVGVSTA. Quos quidem nummos, si modo eorum constet auctoritas, referri ad Hispaniæ oppidum necesse est, de quo Plinius, lib. iv. sect. xxxiv. *Amanum portus, ubi nunc Flavio-briga colonia.* Hodie *Vermeo* dicitur, non *Bilbao*: uti recte Mariana admonet, lib. iv. hist. Hisp. cap. iv. & Oihenart. in Notit. Vascon. pag. 133.

AMANTΩN. Fulmen: in averſa parte, Jovis caput. Plinio, lib. iii. sect. xxvi. *Amantes*, in Epiri, Illyrici-que confinio. Stephano: 'Αμαντία, Ἰλλυριῶν μὸρος &c.

AMACAIΩN. Nummus e Museo nostro: ab 'Αμασαι Armeniæ secundæ oppido: cujus Antistes Eutyichianus Amasæus Concilio Nicæno I. interfuisse legitur, p. 52.

ΑΜΑΣΕΙΑΣ.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΑΜΑΣΕΙΑΣ. Claudii nummus e Cimelio Regio, quo utriusque civitatis ὁμόνοια, sive concordia fœdusque intelligitur, quod Ratinus pag. 102. non intellexit. In eo Pallas insculpta, civitatis utriusque scilicet commune Numen.

AMACEIAC MHT. ΠΡΩΤ. ΠΟΝΤ. 'Αμασσίας μετροπόλεως πρώτης Πόντου. *Amasie Metropoleos primæ in Ponto* civitatis. M. Aurelii nummus, cum fluvii iconē, quo situs urbis significatur. Plinius, lib. vi. sect. iii. *Amasæa* oppidum, quod *Iris præstuit*. Priscum retinet nomen, oppidum hodieque insigne. Describitur a Tavernerio, tom. i. Itiner. pag. 9.

AMACIA. ΝΕΩΚ. ΠΡΟ. ΠΟ. ΕΤ. ΡΠΘ. 'Αμασσίας Νεωκόρου, πρώτης Πόντου, ἔπει πρῶθ. ἀπὸ CLXXXIX. Qui plane incidit, ex subsequente computo, in annum Commodi, quo principe nummus hic Cimelii Regii cusus est, septimum, Urbis Romæ DCCCLXXXVII.

ΑΔΡ.

ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΝΤΩΝ. ΑΜΑCΙΑC. ΜΗΤ. ΠΡ. ΠΟΝ.

Ἀδριαῆς Σάβηλαιῆς Ἀντωνινιανῆς Ἀμασιᾶς μητροπόλεως
πρώτης Πόντου. *Hadrianæ Severianæ Antoninianæ Ama-
siæ Metropoleos Primæ Ponti*. Severi nummus est e Ci-
melio Regio, cum Fortunæ stantis effigie, quæ & in
altero Caracallæ insculpta.

ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΝΤ. ΑΜΑCΙ. ΜΗΤΡ. Π. ΠΟ. CΘ.

Ἀδριαῆς Σάβηλαιῆς Ἀντωνινιανῆς Ἀμασιᾶς Μητροπόλεως
Πρώτης Πόντου. ἔπει σθ'. Anno CCIX. post concessam
ab Augusto libertatem, vel metropoleos prærogati-
vam, circiter Urbis annum DCCCL. biennio fere ante
Christi natalem. Caracallæ hic nummus est e Gaza
Regia: ubi & alter similis, cum notis CH. quibus
signatur annus CCVIII. Prorsus ut priore nummo
Urbis Romæ signetur annus DCCCCLVII. Severi
Imp. XIII. quo Caracalla jam Imperator salutatus,
tertium Consul fuit: posteriore, annus DCCCCLVI.
Severi XII.

ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΛΕΞ. ΑΜΑCΙΑC. ΜΗΤ. ΠΡ. ΠΟΝ.

Nummus Alexandri Severi, ex eodem Cimelio, qui
nummus additum ejus Augusti nomen oppido monet.

Ἀδριαῆς Σάβηλαιῆς Ἀλεξανδρείας Μητροπόλεως πρώτης
Πόντου. Occo perperam, pag. 421. ΑΔΡ. CΕΥ.

ΑΛΕΞΑΝ. ΑΜΑCΙΑΝΗΤΗΣ. ΠΡ. ΠΟΜ. &
fœdius adhuc, pag. 420. ΑΔΡCΕΥΔΑΕΞΑΜΑ-

CΙΑΙΗΤΝΕ ΠΡΠΟ. pro ΑΔΡ. CΕΥ. ΑΛΕΞ.

ΑΜΑCΙΑ. ΜΗΤΡ. ΠΡ. ΠΟ. Quoniam vero
nunc primum hæc utraque vox occurrit, *Μητρόπολις*
& *Πρώτη*, occurreret autem sæpe inferius, de utraque
breviter aperire quid sentiamus, operæ pretium fue-
rit. *Μητρόπολις* primo ac vetustissimo significatu ea
civitas dicebatur, quæ aliis oppidis, deductis eo sci-
licet colonis, dedisset originem. Sic Roma Byzantii
metropolis fuit, & quasi mater ac parens, ut in
Notis ad Themistium diximus. Hoc vero significatu
nusquam ea vox in nummis occurrit. Sed *Μητρόπολις*
appellabatur pristinaria totius Provinciæ civitas, cui
ceteræ parebant, ut in Asia Ephesus, primis scilicet

E

Romani Imperii annis. Infimis vero atque adeo mediis temporibus, honoris causa dictæ interdum in eadem una Provincia plures Metropoles, atque ex iis nonnullæ, quibus nullum jus esset ut præessent ceteris: quemadmodum in Ecclesiastica quoque administratione, inclinata vetere disciplina, plures in singulis provinciis instituti sunt Archiepiscopi & Metropolitæ, etiam qui nullos haberent subiectos Episcopos, ut Calchedonensis: cum nempe speciosum honoris titulum suo arbitratu Principes, non quibus congrueret, sed quibus liberet, impertirent: & quem unius in provincia proprium esse par erat, cum multis sæpe communicarent. Tum vero ea civitas, cui antiquior *μητροπόλεως* prærogativa erat, aut illustrior, *πρώτῃς μητροπόλεως* se nuncupabat, quo nomine gaudebat Ephesus, Ulpiano teste, qui Alexandri Severi principatu vixit, lib. 1. Dig. tit. 16. de Offic. Procos. leg. 4. quod Smyrna se pariter *μητρόπολιν Ἀσίας* appellaret, ut ex marmore Oxoniensi liquet. Sed & de primatu in eadem Provincia disceptabant inter se sæpenumero civitates duæ: ut in Asia Smyrna & Ephesus, teste Aristide: in Bithynia, Nicæa & Nicomedia, teste Dione Prusæo: tum utraque se primam vocabat, impetrato videlicet a Principibus codicillo, ut honore eo fruerentur, eorum similes qui amplissimarum olim dignitatum codicillos, (Nos *brévets* vulgo dicimus) sine re, honoris tantum causa consequebantur. Hinc in nummis Nicæenses quoque *πρώτοι ἡ ἐπαρχίας*, *primi Provinciæ* appellantur, cum ea Nicomediæ verior appellatio foret, Sed erat metropoleos dignitas, (ea nimirum quæ non esset impetrata codicillis ac beneficio Principis, sed vel urbis vetustate, vel amplitudine ac celebritate nixa,) erat ea, inquam, multo quam ista *πρώτῃς* prærogativa potior, uti ex Dione Prusæo liquet, qui orat. xxxvi. ad Nicomedienses habita pag. 479. hoc eo nomine Nicæensibus anteponit, quod cum utrique pariter *πρώτοι* dicerentur, peculiaris Nicomediæ integrum *μητροπόλεως* appellatio foret. Quare & priorẽ loco

hæc in nummis ponitur, ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ. ΜΗ-
ΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΙ ΠΡΩΤΗ ΒΙΘΥΝΙΑΣ. & in
his Amasenorum, ΑΜΑCΙΑ. ΜΗΤΡ. ΠΡ. ΠΟΝ.
In Ephesiorum vero, ac Smyrnæorum, Pergameno-
rumque nummis, cum πρώτοι Ἀσίας appellantur, ac
Nicæenses quoque fortassis ipsi, cum πρώτοι δὲ ἐπαρ-
χίας vocantur, cave nudum eum esse sine re titulum
credas, cum solida sit maxime prærogativa, quod si
quid litium haberent finitimarum urbium cives, apud
se suoque in foro coram Prætorē disceptaturi venirent.
Conventum inde Ephesium, Smyrnæum, Pergame-
numque Plinius vocat, ut suis locis dicturi sumus: nos
more Gallico, *Præsidialia*, & *Parlamenta*. Et Dio
Chrysoſt. orat. proxime laudata ad Nicomed. pag.
476. e duabus civitatibus, Nicomedia ac Nicæa, quæ
de primatu inter se contendebant, suum cuique Præ-
torem, in eadem Bithynia provincia, suum forum
fuisse significat, quo civitates finitimæ disceptarent.
Ἡμεῖς δ' αὖν ἀπολάβομεν τὸ πρωτίον, ἀμαχί τῷ δαδόντων
αὐτὸ τῷ Νικαίαν, πότρεα ληφόμεθα εὐὲν φόρου, οὗς νῦν
ἐκεῖνοι λαμβάνουσι; ἢ τὰς πόλεις τὰς συντελούσας εἰς τὸ
παρ' ἐκείνοις διχαγέλιον ἐνταυθοὶ χαλίσσομεν; ἢ πέμφομεν
αὐτοῖς ἀρμογὰς; Nos autem si primatum accipimus, ultro
nobis delatum a Nicæensibus, utrum accepturi tributa su-
mus, quæ nunc illi accipiunt? an civitates ad illorum ju-
dicia convenire solitas huc advocabimus? an dabimus il-
lis Prætores?

ΑΥΤ. Κ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. CEB. Claudii Gotthici num-
mus, ex Ursino, apud Occonem, pag. 491. Ex averſa
superficie ΑΜΑCCEΩΝ, geminato, ut sit interdum, C.
Stephanus: Ἀμάσεια, πόλις Ποντικῇ.... ὁ πολίτης,
Ἀμασύν. Hæc Strabonis Geographi patria, ut Ste-
phanus monet.

ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Plotinæ
nummus. Vide ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΑΜΑCΤΡΙΑΝΩΝ. Hadriani, Antonini Pii, Faustinae
filiae, Commodique nummi. Plinio, lib. vi. sect. 11.
Amastria. Stephano: Ἀμαστρία, πόλις Παφλαγονίας....

το ἑθνικόν, Ἀμαστριαός. Hodie *Zemastro*. In nummo Antonini Neptunus proræ navis insistit.

AMICOC. AMACTPIC. Nummus Antonini Pii, apud Patinum, pag. 227. nunc Cimelii Regii : quo nummo duarum civitatum concordia significatur.

AMACTPIANΩN. M. Aurelii, apud Tristandum, tom. 1. pag. 688. cum Martis effigie.

ΥΓΕΙΑ. AMACTPIANΩN. *Salus Amastrianorum*. Hygia filia Æsculapii fuit. Faustinae junioris nummus hic est, e Cimelio Regio.

AMACTPIANΩN. Veri Cæsaris, M. Aurelii F. nummus, apud Tristandum, pag. 681. in quo tripus Æsculapii, vel Hygiae, insculptus, quem serpens circumplicat.

COL. AM S. ΜΕΤΡΟ.... Valeriani nummus apud Erizzo, pag. 558. in quo pariter Æsculapius & Hygia. Quo fit ut fidenter legendum moneam, COL. AMAS. ΜΕΤΡΟΠΟΛ.

AMACTPIANΩN. E Cimelio Regio. In parte aver-
sa, ΖΕΥΣ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ. *Iuppiter Imperator*. Sic enim in Severi nummo vidimus, IOVI IMPE-
RATORI.

AMACTPIANΩN. ΟΜΗΡΟΣ. M. Aurelii nummus.

AMACTPIANΩN. ΜΕΛΗΧ. Ex parte altera, ΟΜΗΡΟΣ. Societatem concordiamque cum Smyrnaeis hic uterque nummus significat : quod Smyrnaeorum civis Homerus, amnis Meles fuit : Uterque Numinis vice, seu Divi Indigetis, habitus ab Amastrianis. Est hic nummus Cimelii Regii. Vide quæ dicturi sumus, verbo ΚΥΜΑΙΩΝ.

ΑΜΑΣΤΡΙΔΟΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. *Amastridis Regina*. Hæc Oxyathrae Darii fratris filia, Amastrianis nomen dedit. De eo nummo multa pererudite Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 465. De Amastride Strabo, lib. xii. pag. 544.

ΑΜΒΑΣΙΤΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 208. Stephanus : Ἀμβασον, μητρόπολις τῆς Φρυγῶν ὁ πόλις, Ἀμβασίτης.

AMBP. AMBPAKI. &

AMBPAKIΩTAN, apud Goltzium in Græcia vetere. In hisce nummis Cancer insculptus, oræ maritimæ: vel tridens, Neptuni: vel meta, in corona laurea, Apollinarium ludorum index: vel Minotauri caput, vel Apollo radiatus, vel Diana, ut Papinius vocat, sceptrifera: vel Juppiter fulmen intorquens, vel Pegasus, Gryphusve, &c. Certasse Apollinem, Dianam, Herculem, sub cujus potissimum numinis tutela Ambracia foret, refert Antoninus Liberalis, lib. Metamorph. cap. iv. Plinio, lib. iv. sect. 1. *Oppidum Ambracia*. Stephano: Ἀμβρακία, πόλις Θεσσωρίας..... τὸ ἰθὺν, Ἀμβρακίως, ἢ Ἀμβρακίως. Nunc quoque *Ambrakia* ab incolis appellatur, non *Larta*, ut Geographi plerique censent.

AMIDA.

..MI. KO. MH. MECCOΠ. Nummus Alexandri Severi, in Cimelio Christianissimi Regis: quem nummum sic interpretamur, adjecta priore littera, quæ detrita usu, atque exesa, vix conspicua in eo nummo est: Ἀμιδᾶς κολωνίας μητροπόλεως Μεσοποταμίας. Vidit hunc nummum vir pereruditus, legique in Juliano Cæsares, pag. 96. EMI. jubet, referrique ad Ἐμισσῶν civitatem: deinde mutata sententia, EΔE. pag. 491. & ad Edessam spectare. At a Mesopotamiæ finibus Emisa longe diffidet, quam Apamenæ, ut diximus, Ptolemæus adscribit: Plinius, lib. v. sect. xix. Cyrrhesticæ: Phœniciæ ac Libano monti, Ammianus lib. xiv. pag. 20. Ulpianus, in Dig. lib. l. tit. xv. de Censibus, & Stephanus. Nec EΔE. reponi vel nummus patitur, in quo...MI. conspicue cum aliis legimus, corrosa modo priore littera, injuria hominum potius quam vetustate: vel consuetudo nummorum Edessæ civitatis, in quibus EΔE. scribi pro EΔECCA vel EΔECCAΙΩN haud temere videas. Ad Amidam ergo e Mesopotamiæ primariis urbibus nummus hic attinet, de qua sæpenumero Ammianus: quam & Constantium Imp. suo nomine appellari voluisse idem affirmat, lib.

E iij

xviii. pag. 130. quæ etiamnum hodie frequens est civibus, & opibus clara: vulgo *Amed*, ad Tigrim posita, ut ex Procopio liquet: non *Caramit*, quæ mediterranea est. In Concilio CP. I. *Mareas. Amidenfis Provinciæ Mesopotamiæ*. In Notitia Ecclesiastica Hieroclis, *Provinciæ Mesopotamiæ superioris, sive Armeniæ quartæ, Amida Metropolis*. Ἐπαρχία Μεσοποταμίας ἡ δ' ἄνω, ἥτοι τετάρτης Ἀρμενίας, Ἀμιδᾶ μητροπόλις.

AMID. In nummis Constantini M. occurrit, qua voce signata Amidæ moneta intelligitur.

AMIZOT. Nummi apud Goltzium in Asia plurimi. Et in Cimelio Christianissimi Regis, singularis nummus Gordiani junioris & Tranquillinæ.

AMICOT. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. ΕΤΟΥC. ΡΞΑ. Hadriani nummus integer, ex eodem Cimelio. *Amis libera*, anno CLXI. Alter, ΕΤΟΥC. ΡΞΓ. anno CLXIII. Plinio, lib. vi. sect. ii. *Amisum liberum*. Annus in illis scilicet nummis concessæ libertatis signatur: qua quidem donatos Amisenos fuisse ab Augusto Cæsare post Actiacam victoriam auctor est Strabo, lib. xii. pag. 547. Ea porro contigit anno Urbis DCCXXII. Augusto tertium, M. Valerio Messala Coss. unde ad annum Urbis DCCCLXXXIII. Hadriani decimum quintum, anni fluxere CLXI. ad decimumseptimum CLXIII.

AMICOT. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. ΕΤΟΥC. ΡΞΘ. Ælii Veri & Sabinæ nummus, e Cimelio Regio. Anno CLXIX. cusus, post Ælii obitum. Hunc nummum affert Occo, sed insigniter depravatum, pag. 246. mixtis Latinis characteribus, cum Græcis: ΑΙΗCΟΥΕΑ- FVDEDACETACPΞO.

AMICOT ΕΛΕΥΘΕΡΑC. Caracallæ nummus majore modulo, e Cimelio Regio.

AMICHNΩN. Maximini, in eodem Cimelio, Stephano: Ἀμισὸς . . . Ἀμισονὸς, ἢ Ἀμισίθ.

AMICOC. AMACTPIC. Vide AMACTPIANΩN.

AM. & AMOPΓINΩN. In Goltzii nummis. Plinio, lib. iv. sect. xxiii. *Amorgos*, &c. inter Sporadas insulas.

Hodie *Morgo*. Stephano: Ἀμοργός, νῆσος μὲν καὶ Κυκλάδων . . . Ἀμοργῖνος. In hisce nummis insculptus Apollo laureatus, ex parte averſa sphæra, cum tripode, circinove: ob receptum forte in civium numerum Pythagoram Samium, Oenopidemve Chium, aut quempiam alium e priscis illis Astrologiæ Magistris. In nummis ΣΑΜΙΩΝ, Pythagoras baculo sphæram monstrat.

ΑΜΟΡΙΑΝΩΝ. Caracallæ nummus: & alter quem vidimus, cujus ex parte averſa, ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. Ἀμόριον Phrygiæ magnæ oppidum, Strabone teste, lib. xii. pag. 576. In contestatione Orientalium ad S. Cyrillum, inter Epistolas a Lupo collectas, *Abrahamius Amorii Episcopus*. Stephanus: Ἀμόριον, πόλις δὲ μεγάλης Φρυγίας . . . τὸ ἐθνικόν, Ἀμοειδής. Addere potuit, ὃ Ἀμοειανός, ut Ἀμαστριανός, Τελλιανός, &c.

ΑΜΦΙ. & ΑΜΦΙΑΟΧΙΩΝ, Goltzianus in Græcia vetere nummus, in quo taurum cornibus apprehensum Hercules humi sternit. Hyginus, fab. xxxi. *Achelous fluvius in omnes figuras se immutabat. Hic cum Hercule propter Deianiræ conjugium cum pugnaret, in taurum se convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu Hesperidibus, sive Nymphis donavit: quod Dea pomis replerunt, & Cornu copiæ appellarunt.* Plinio, lib. iv. sect. ii. *Argos Amphilochicum cognominatum. Amnis Achelous, e Pindo fluens, atque Acarnaniam ab Ætolia dirimens.* Livio, lib. xxxvii. pag. 471. *Argos Amphilochum*, quod ab Ambracia, Epiri pariter oppido, distat. xxxi. mill. pass.

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ.

ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. In Græcia Goltzii, tab. xxv. Bos pascens opimum pabulo jumentorum agrum eum esse significat.

ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Augusti nummus, in Cimelio Regio, & Museo nostro. In averſa parte Europa tauro infidet: epigraphe, ΑΜΦΙΠΟΛΙΤ. Plinius, lib. iv. sect. xvii. *Amphipolis liberum*, in Macedonia. Stephanus: Ἀμφίπολις, πόλις Μακεδονίας,

ἔξ ὧρων . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀμφιπολίτης. Similis alter ejusdem Augusti apud Occonem, pag. 50. cum epigrapha, ΚΑΙΣΑΡ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ. ΑΜΦΙΠΟΛΙΤΩΝ. *Cæsar Divi F.*

ΑΜΦΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. In nummis Tiberii, M. Aurelii, Caracallæ, Macrini, & Valeriani, e Cimelio Regio.

ΑΜΦΡΥΣΙΕΩΝ. ΚΑΙ. ΔΑΥΛΙΔΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Amphrysensium ac Daulidensium concordia.* Domitillæ nummus, apud Goltzium, in Thesauro, pag. 208. Plinio, lib. 1v. sect. 1v. *Ambrysus : Drymaea regio, Daulis appellata.* Stephano : Ἀμφρυσιος, πόλις Φωκίδος . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀμφρύσιος, ἢ Ἀμφρυσιεύς. Adde, ἢ Ἀμφρυσιεύς. Et verbo, Δαυλὶς, . . . ὁ πολίτης, Δαυλίδης. Fuisse apud Daulidenfes Minervæ fanum, pervetusque in eo fano Deæ signum, auctor est Pausanias in Phocicis, seu lib. x. pag. 320. Dianæ Διῶννææ Ambrysenses præcipuum honorem habuisse, idem pag. 354.

ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. ΜΗΤΡΟ. Hoc est, *Μητροπολιτῶν.* Valeriani nummus. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Anazarbeni, qui nunc Cæsarea : &c.* Stephano : Ἀναζαρβα, πόλις Κιλικίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀναζαρβεύς. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 35. Ciliciæ secundæ metropolis Anazarbus : Ἐπαρχία Κιλικίας β'. Ἀναζαρβὸς μητρό-πολις.

ΑΝΑΖΑΡΒΟ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Alexandri Severi, e Museo nostro.

ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. ΑΜΚ. L. B. E Cimelio Regio. Et in altera parte, Ι. ΚΟΡΝΗ. ΠΑΥΛΑ. CEB. *Julia Cornelia Paula Augusta*, uxor Elagabali : cujus anno imperii secundo, L. B. hoc est, *Λυχάβατος β'*, cufus hic nummus est. Sic alter ex eodem Cimelio nummus, in quo Elagabalus & Paula dextras jungunt, L. Γ. exhibet. Afferunt hunc nummum Trifanus, tom. 11. pag. 346. & Patinus, pag. 337. Uterque has notas ΑΜΚ. de Amanica Cilicia, quam nemo novit, accipiunt : nos sic interpretamur : Πρώτης Μητροπόλεως Κιλικίας. Vide quæ dicturi sumus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Occurrunt eadem notæ quidem & in Tarsensium nummo,

ILLUSTRATI.

nummo, qui Pupieni Aug. anno altero cusus est, AMK.
L. B. & in Gordiani gemino quem Patinus affert in
Thesauro, pag. 126. & 198. quorum in altero ex litteræ
tres sic collocantur, ut priori altera subjiçiat, ista
deinde tertia, in hunc modum:

A
M
K.

In altero littera prior A superiorem nummi partem ob-
tinet, inferiorem ceteræ duæ M K. cum notis anni prin-
cipatus secundi: sed L. qua *λόχαλας* signatur, inversa,
in hunc modum, Γ. Unde palam est, priores litteras
similiter accipi oportere, legique, *Πρώτης Μητροπόλεως*
Κιλικίας: quod ut Ciliciæ primæ Metropolis Tarsus
foret, ita secundæ Anazarbus: utraque in provinciæ
suz civitatibus principatum obtineret, quamobrem
πρώτη diceretur in nummis: quod juris dicendi, li-
tiumque disceptandarum causa ceteræ illius tractus ur-
bes eo convenirent. Notitia Eccles. antiqua, pag. 35.
Ἐπαρχία Κιλικίας d. ἔτι πρὸ Κοινοπιάειον, sub Consulari,
Τάρσος Μητρόπολις. Πομπηίουπολις, &c. Ἐπαρχία Κιλι-
κίας β. ἔτι πρὸ Ἡγυμῶνα, sub Præside, Ἀναζαρβος Μη-
τρόπολις. Μοφουστία, &c.

ANAZAPBOY. MH. ET. BOC. Δ. Ε Ξ. Ἀναζαρβου
Μητροπόλεως, ἔτι πρὸ Διμαρχικῆς ἐξουσίας. Anno cclxxii.
Tribunicia Potestate. Gallieni nummus e Cimelio Re-
gio: ex quo apparet hujus oppidi æram cœpisse circi-
ter annum Urbis dcccxli. Augusti principatus xxxi.
post Adiacam victoriam xix. ut sit hic annus Gallieni
primus, Urbis Romæ, mxi.

ANAZAPBO. ET. ΒΠΡ. ἔτι πρβ. Anno cclxxxi.
L. Veri nummus, (non Severi, ut quidam volunt) e
Cimelio Regio. Liqueat enim ex superiore computo
annum hunc cclxxxi. plane incidere in annum Ur-
bis Romæ dccccxxii. M. Aurelii & L. Veri de-
cimū: undecimo enim L. Verus obiit, ut auctor est
Capitolinus in ejus vita, pag. 39. *Vixit annis quadra-*
ginta duobus. Imperavit cum fratre annis undecim.

F

Apud Patinum pag. 256. similis huic nummus est, sine annorum nota, cum fluvii, quo Anazarbus alluitur, decumbentis effigie.

ΑΝΑΦΛΥΣΤΙΩΝ.

ΑΝΑΦΛΥΣ. Nummus e Græcia vetere Goltzii, Tab. xv. Ἀναφλυτος urbs est Atticæ Ptolemæo, lib. 111. cap. xv. Hinc apud Gruterum pag. 317. 2. vetus inscriptio Athenis reperta in Gymnasio: ΕΠΙ. ΘΕΩ. ΝΟC. ΑΡΧΟΝΤΟC. ΚΟCΜΗΤΟΥ. ΔΙΟΝΥCΙΟΥ. ΜΑΡΚΟC. ΑΝΑΦΛΥCΤΙΟC. ΓΥΜΝΑCΙΑΡΧΗCΑC. *Sub Theone Archonte, Cosmeta Dionysio, Marcus Anaphlystius Gymnasii Præfes.* In his nummis Apollo, vel Pallas insculpta cum tripode: & ex parte averfa Pegasus.

ΑΝΔΡΙΩΝ. Nummus Goltzianus, in Græcia vetere. Plinio, lib. 1 v. sect. 22. *Andrus* insula cum oppido, in Cycladibus: nunc etiam *Andro*. Stephanus: Ἀνδρῶ, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων . . . τὸ ἐθνικόν, Ἀνδριῶ. In eo nummo Pallas armata cum noctua: in parte averfa, bos ante aram, adjecto Prætoris nomine, ΠΟΛΥΚΡΑΤΗΣ. Minervæ sane bove femina litari ex Homero scimus: Odyss. γ'. ubi Deam Nestor alloquitur:

Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ πέζω βουῶν ἑὸν, ἄρυμέταπον,
'Αδμήτιω· ἑὸ οὐ πῶ ἔπαυ' ἔσθ' ἡ γὰρ ἀνὴρ.

Quem in locum Eustathius, pag. 1473. Ἦν γ' ἡ Ἐλευσίου λέγει, ἡ ἐπὶ τοῦ μύθου ἔστι . . . οἰκία γ' ἡ τοιαύτη βούς τῇ ἡ αἰετὰς ἐξοῦσιν Ἀθηνᾶς ἡ δ' ἔστι.

ΑΝΕΜΟΥΡΠΙΩΝ. E Museo nostro. Vidimus & similes, Alexandri Severi, in Cimelio Regio, ac Valeriani nummos. Plinio, lib. v. sect. xx11. *Anemurium*. Straboni ac Ptolemæo, Ἀνεμούριον. Melæ, lib. 1. cap. x111. *Quod Ciliciam a Pamphylia distinguit, Anemurium.*

ΑΝΕΜΟΥΡ. Caracallæ, in Gaza Regia.

ΑΝΘΗΔΟΝΙΩΝ, in *Boeotia*.

ΑΝΘΗΔΟΝΙΩΝ. Nummi veteris Græciæ apud Goltzium, Tab. xv111. capite Jovis & Boeotico scuto insignes. Plinio, lib. 1 v. sect. x11. *Anthedon*. Stephanus: Ἀνθηδών, πόλις Βοιωτίας . . . ὁ πολίτης, Ἀνθηδωνιῶ.

In Bœotico litore est, contra Eubœam. Fuere ibi olim, teste Pausania in Bœoticis, pag. 298. Cabirorum ædes, item Proserpinæ, & Liberi Patris.

ΑΝΘΗΔΟΝΟC in Syria. Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 306. & in Cimelio Regio. In eo nummo Deus Deave stans, hastam læva tenet, pede dextero proram navis premit. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Anthedon*. Stephano: Ἀνθηδών . . . πόλις πλησίον Γαζῆς . . . πολιτής, Ἀνθηδωνίτης.

ΑΝΚΥΡΑ, Galatiæ.

ΙΟΥΑ. CΑΤΟΡ. ΑΝΚΥΡΑΝΟΙC. Antinoi nummus: in quo Dei Luni effigies, allatus a Tristano, pag. 546. sed corrupte in hunc modum: ΙΟΥΑ. CΑΛΩΝΙ. ΑΝΚΥΡΑΝΟΙC. Quare ad Salonas Bithyniæ oppidum hunc nummum is refert: & eum secutus vir eruditus, lib. de usu numism. pag. 571. pertinere ad Julienses & Salonitas putat. Sed nummum ipsi vidimus, contrectavimusque, atque ita perspicue uti a nobis exhibetur, legimus. Ἰούλιος Σαπορνίνος Ἀσχωανοῖς, subintellige ἀνέθηκεν. Ut apud eundem Tristatum, pag. 551. ΠΟΛΕΜΩΝ. CΜΥΡΝΑΙΟΙC. ΑΝΕΘΗΚΕ. Ac sine ea voce, in M. Aurelii nummo, pag. 647. ΑΤΤΑΛΟC. ΤΑΙC. ΠΑΤΡΙCΙ. CΜΥΡ. ΛΑΟ. CΟΦΙCΤΗC. Hoc est, *Attalus Sophista Patriis suis, Smyrnæ, & Laodiceæ*. Ut vero hunc nummum ad Galatiæ Metropolim potius, quam ad Ancyram Phrygiæ referamus, facit inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 424. 10. ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΙΟΥΑΙΟΝ. ΣΑΤΟΡΝΕΙΟΝ. ΤΟΝ. ΗΓΕΜΟΝΑ. De Deo Luno vide Spartianum in Caracalla.

ΑΝΚΥΡΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC. Commodi nummus.

ΑΝΚΥΡΑC. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC. Geræ & Caracallæ, in Cimelio Regio, cum Dei Luni stantis effigie.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗC. ΑΝΚΥΡΑC. Caracallæ, cui Antonini prænomen fuit: inde urbi cognomen.

ΑΤΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caracallæ. Nummus e Gaza Regia. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΝΚΥΡΑ

PAC. ΑΣΚΛΗΠΙΑ. ΣΩΤΗΡΕΙΑ. ΙCΘ. ΠΥΘ.

Urnæ cum palmis, quæ plerumque in nummis certaminum indices. *Asclepia Soteria*, certamina sunt ludive in honorem Æsculapii Servatoris edita. Isthmia

simul & Pythia ibi pariter edita nummus significat.

Apud Gruterum, pag. ccccxv. legas, ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ.

ΑΓΩΝΩΝ. ΤΩΝ. ΜΕΓΑΛΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝ.

ΙCΘ. ΠΥΘΙΩΝ. Et pag. 410. ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΜΕΓΑΛΟΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝ.

ΠΥΘΙΩΝ... ΚΤΙΣΤΗΝ. ΤΗΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΝΚΥΡΑΣ. ΦΥΛΗ. Plinio, lib. v. sect. xlii. *Tectosagum Ancyra*. Vide quæ ibi diximus. Stephano. Α' Γκυρα, πόλις Γαλατίας ... τὸ ἐθνικόν, Α' Γκυρανός. Ptolemæo, lib. v. cap. 1v. "Α' Γκυρα μητρόπολις. Notitia Eccles. antiqua, pag. 33. Ἐπαρχία Γαλατίας ... "Α' Γκυρα μητρόπολις. Libanius, orat. xxvi. Πρώτῳ ἢ μεγίστῃ Γαλατῶν πόλιν vocat. Hodie *Angouri*.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Gallieni.

ΜΗΤΡΟΠ. Β. Ν. ΑΝΚΥΡΑΣ. Μητροπόλεως δὲ Νεωκόρων 'Α' Γκυρας. Saloninæ nummus apud Tristandum, tom. 111. pag. 109. Vas e quo palmæ exstant, cum epigraphe ΑΚΤΙΑ, certamina scilicet.

ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. *Phrygia*.

ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. Faustinae nummi, e Cimelio Regio, cum Dianæ multimammæ effigie. Sic porro id nomen in nummis scribitur, non ut neotericis placuit, ΑΓΚΥΡΑΝΩΝ, vel ΑΓΚΥΡΑΣ. Sic & ΙΕΡΑΣΥΝΚΑΗΤΟΝ omnes exhibent: nullus omnino ΣΥΓΚΑΗΤΟΣ. Plinio, lib. v. sect. xli. *Ancyra*. Ptolemæo, lib. v. cap. 11. "Α' Γκυρα Φρυγίας.

ΑΓΚΩΝ. E Cimelio Ill. Harlæi, cum effigie cubiti, qui Græcis ἀγκών. Est & in Magna Græcia Goltzii, tab. xxxiv. Plinio, lib. 111. sect. xviii. *Colonia Ancona*. Apud Gruterum, pag. 465. COLON. ΑΝCONITΑΝΟΡ. Nunc quoque *Ancone*. Vide quæ diximus in Plinianis notis.

ΑΝΤΑΝΔΡΙΩΝ. Titi nummi e Cimelio Regis Christiani & alter Antonini Pii, quem vidimus, Plinio,

lib. v. sect. xxxi. *Antandros*, in Æolide. Stephanus: Ἀντανδρῶν, πόλις ἐπὶ τῇ Ἰδνῇ, πρὸς τῇ Μυσίᾳ ἢ Αἰολίδος.... τὸ ἐθνικὸν Ἀντανδρῶν.

ANTIFONEΩΝ, in Epiro.

ANTIFONEΩΝ, cum corona ederacea, quæ ludorum in Bacchi honorem editorum index est, ut videtur. Est ex parte altera, effigies turriti capitis, apud Goltzium, in Græcia vetere, Tab. i i i. Sunt & quibus Pallas insculpta. Plinio, lib. i v. sect. i. *Antigonenses*. Stephano: Ἀντιγόניה, πόλις Χαονίας ἐν Ἠπείρῳ. ὁ πολίτης, Ἀντιγονίδης.

ANTIFONEΩΝ Macedonia.

ANTIFONEΩΝ. Nummus Antigoni Gonatæ, qui conditor ejus oppidi fuit: apud Goltzium in Græcia, Tab. xxiv. Plinio, lib. i v. sect. xv i i. *Antigonea*. Stephanus: Ἀντιγόניה.... Μακεδονίας, Ἀντιγόνη κτίσμα, τοῦ Γονάτου.

ANTIFONEΩΝ, cum equi effigie: ex altera Apollinis caput. Apud eundem Goltzium. Sunt equi in Thessalorum Macedonumque nummis obvii.

ΑΝΤΙΚΤ..... In nummo Nervæ, apud Occonem, pag. 192. pro ΑΝΤΙΚΥΡΕΩΝ, vel ΑΝΤΙΚΥΡΑΙΩΝ, ab Anticyra Phocidis oppido, quod elleboro nobile quondam fuit. Meminit Plinius, lib. i v. sect. i v. Stephano: Ἀντίκυρα.... ὁ πολίτης Ἀντικυρῶν..... ἢ Ἀντικυραῖον.

ANTIOCHIA Caria.

ANTIOXEΩΝ ΜΕΑΝΔΡΟΣ. Trajani Decii nummus apud Spanhemium, pag. 888. Plinius, lib. v. sect. xxix. in Caria: *Antiochia*.... nunc eam circumfluunt *Meander*, & *Orsinus*. In Notitia antiqua inter Episcopos Caria Provinciae, pag. 17. ὁ Ἀντιοχείας ἢ Μεάνδρου. Pag. 49. ἢ Μαγάνδρου, quemadmodum & Leunclavius habet, pag. 94. Ptolemæo, lib. v. cap. i i. & Straboni, lib. x i i. pag. 630. Ἀντιόχεια πρὸς Μαγάνδρου. Stephano, Ἀντιόχεια ἢ Καρίας. Phlegon, in Mirab. cap. vi. Ἀντιόχεια ἢ πρὸς Μαγάνδρου ποταμῷ, alii que.

ANTIO..... ΕΦΕCΙΩΝ ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.

Antonini Pii nummus, in quo Diana Ephesia stat inter fluvios duos, Mæandrum, & Caystrum, ut remur: nam in eo nummo repræsentando artificis desideramus industriam ac fidem. Exhibetur ab Octaviano Strada, pag. 64. Scriptum in ambitu nummi fuisse videtur, ANTIOXEΩN. ΠΡΟC. ΜΑΙΑΝΔΡΩ. In ima deinde parte (Nostri vocant *l'Exergue*) ΕΦΕCΙΩΝ &c. Utriusque civitatis concordiam hic nummus declarat.

ANTIOXEΩN *ad Euphratem.*

ANTIOXEΩN ΠΡΟC. ΕΥΦΡΑΤΗΝ. Severi nummus e Gaza Regis Christianissimi, in quo Palladis caput. Laudatur & a Tristano, tom. 11. pag. 91. Plinio, lib. v. sect. xx1. *Antiochia, quæ ad Euphratem vocatur.*

ANTIOXEΩN. ΤΩΝ. ΕΠΙ. ΤΑΥΡΟΥ. Nummus e Theſauro Goltzii, pag. 209. Ipsa Antiochia est, quæ ad Euphratem, ut diximus in Plinianis notis, loc. cit. *Ἀντιόχεια πρὸς Ταύρω ὄρει*, Ptolemæo, lib. v. cap. xv. cujus urbis ima scilicet Euphrates allueret. In Commagene a Plinio Ptolemæoque statuitur: A Stephano quoque, *Ἀντιόχεια ὅτι πρὸς Ταύρω, ἐν Κομμαγηνῇ*. Sed ab Euphrate longiuscule, ut opinor, Ptolemæus summover.

ANTIOCHIA *ad Hippum.*

ANTIOX. ΠΡ. ΙΠ. ΤΗC. ΙΕΡ. Κ. ΑCΥΛΟΥ. ΘΚC. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. In altero ejusdem M. Aurelii, ANTIO. ΤΩΝ. ΠΡΟC. Ι. ΤΗC. ΙΕΡ. Κ. ΑCΥΛΟΥ. ex eodem Cimelio. *Ἀντιόχειον τῆς πρὸς Ἰππῶν ἱερᾶς ἑ ἀσύλου.* *Antiochenſum ad Hippum, sacræ & inviolatæ civitatis.* Anno CCXXIX. post adeptam, ut credimus, prærogativam eam sacræ inviolatæque civitatis, ac libertatis: quam plane videntur ii mihi, ut de Gazensibus dicturi sumus, obtinuisse a Pompeio, dum is in Syria cum imperio esset, anno Urbis Romæ DCCLXXX. Quare hunc nummum cūsum oportet anno Urbis DCCCCXVIII. M. Aurelii anno VI. Est alter similis ei nummus eodem Principe cūsus, in Museo S. Genovefæ. Plinio, lib. v. sect. xv. & xv1. *Hippon.* A monte Hippo cognomine, cujus meminit Ptolemæus, lib. v. cap. xv.

traxisse nomen videtur : alterumque Antiochiæ obtinuisse jam olim : eaque demum esse, quam in confinio Cœles Syriæ Arabiæque conditam a Semiramide, auctor est Stephanus. Hunc nummum Tristanus, tom.

1. pag. 692. sic infelicitè legit : ΑΝΑΘΩ. ΠΡΠΙ. ΤΗC. ΙΕΡ. Κ. ΑCΥΛΟΥ. & ad insulam Ægypti refert, Ναβω, de qua Herodotus : quæ & Περσωνίης dicta est : quam vocem per notarum compendia his litteris putat intelligi, ΠΡΠΙ. Cum legerimus in eo nummo ipsi perspicue, ANTIOX. ΤΩ. ΠΡ. ΙΠ. &c. Et in nummo Faustinae junioris Patinus in Indice, pag. 16. ANTIOX. ΠΡΙΠ. ΙΕΡ. ΑCΥΑΟC. ΘΚΕ. pro ΘΚC. ut in Aurelii nummo, pag. 246.

ANTIOX. ΠΡ. ΙΠ. ΙΕΡ. ΑCΥΛΟΥ. Commodi nummus e Gaza regia, quem sic mutilum Patinus affert, pag. 263. Χ Π... ΠΙΕΡ. ΑCΥΛΟ. In eo turrita mulier, equo insidet : in aliis, equum freno regit. Græcis equus *ἵππος* est : inde effigies ea in nummos Antiochenium horum translata.

ANTIOXEΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΛΙΡΟΗΝ. Vide ΕΔΕΣΣΑ.

ANTIOCHIA *Pisidia*.

ANTIOCHIA. Titi apud Tristanum, pag. 300. qui ad Antiochiam Syriæ hunc nummum perperam refert : cum ii omnes, qui ad hanc spectant, Græcis sint inscripti characteribus : qui ad Pisidicam, Latinis.

COL. CAES. ANTIOCH. *Colonia Cæsarea Antiochia*. Antonini Pii, Severi, Juliae Domnae, Caracallae, Alexandri Severi, & Gordiani junioris nummi, e Cimelio Regio, Plinius, lib. v. sect. xxi v. *Pisida, quorum colonia Cæsarea, eadem Antiochia*. Tristanus hos perperam ad Antiochiam Syriæ in Alexandro Severo refert, tom. 11. pag. 397. ut & eos nummos quos deinceps allaturi sumus, Patinus, aliique omnes ex Antiquariorum grege. In his nummis, aut Remus Romulusque lactentes, deductæ a Romanis coloniae indices : aut, ut in Asiæ plurimis, Dei Luni effigies cernitur, cum gallo gallinaceo.

COL. CAES. ANTIOCHENSIS. Antonini Pii, apud Patinum, pag. 318. & in Cimelio Regio, cum Dei Luni effigie.

COLONIAE..... TIOCH. M. Aurelii, apud eundem, pag. 234.

COL. ANTIOCHEN. Severi, pag. 281. in quo nummo stat Isis, dextraque ramum, Copiae cornu laeva gerit.

COL. CAES. ANTIOCH. &

GENIO. COL. ANTIOCH. Caracallae, pag. 301. Item Elagabali, cum priore epigraphe, apud Occonem, pag. 403.

COL. ANTIOCH. Caracallae pariter in Cimelio Regio, cum Dianae effigie.

COL. CAESAREA. ANT. ΑΔΦ. Caracallae nummus, si Tristanum audimus, tom. 11. pag. 168. in quo Isidis velatae effigies: epigraphe, qualem ipse refert, corruptissima. COL. CAESAREAE IN. ΑΔΦ. Sed neque illud ΑΔΦ de Alpheia Diana accipi oportet, ut ipse putat: nec de Flaviae praenomine, ut alii volunt: cum sint eae notae & idiomatis diversi, & extra omnia ejus coloniae nomina praenominaque posita: sed de aera peculiari a Regibus Asiae post Alexandri obitum instituta, quae cum Seleucidarum aera congruat. Est enim annus ejus aerae, ΦΛΔ', hoc est, DXXXI. ut in Aradiorum Tripolitarumque nummis dicemus, Elagabali supremus. Unde intelligimus neque hunc quoque Caracallae esse, sed Elagabali: atque ut in Sidoniorum nummum, quos Caracallae falso Patinus adjudicat, cum sint Elagabali: sic in isto Tristanum hallucinatum esse.

ANTIOCHIA. COLONIA. CAES. IMP. CAES. M. ANT. GORDIANVS. AVG. E Cimelio Regio.

ANTIOCHI. COLONI. Decii nummus, e Cimelio Regio, & apud Patin. pag. 391. quem ille nummum in Illyricum Daciamve immerito ablegat, ubi terrarum Antiochia nulla unquam fuit. In eo nummo,
ut

ut in aliis deinceps plurimis, signa sunt militaria, deductæ coloniæ symbola: ut & Aquila, & aratrum, & colonus qui boum jugum agat, inter ea coloniæ signa passim occurrunt, ut notum est. Cum signis certe & vexillis coloni deducebantur. Hyginus: *Multis legionibus contigit bellum feliciter transigere, & ad laboriosam agriculturæ requiem primo tirocinii gradu pervenire: nam cum signis & aquilis, & primis ordinibus, ac tribunis deducebantur.*

ANTIO. COL. Gallieni, apud Mediobarbum, pag. 379. in quo Lupa cum gemellis, Remo Romuloque.

ANTIOCHIA Syriæ.

ANTIOXEΩN. Nummus antiquus, apud Patin. pag. 8. cum fluvii icone: ex parte averſa, ΔΗΜΟΣ. *Populus Antiochenſum.* Plinius, lib. v. ſect. xviii. *Antiochia libera, Epidaphnes cognominata, Oronte amne dividitur.* Nunc incolis *Antekié* dicitur.

ANTIOXEΩN. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ.

Apud Spanhemium, pag. 789. *Antiochenſum Metropoleos libera.* Libera civitas ea dicebatur, quæ ſuis, non Romanis, viveret legibus. Annus porro quo hæc conceſſa libertas & *αὐτονομία* Antiochenis eſt, is fuit quo Dictaturam Alexandriæ Julius Cæſar iniit, ita proſequentibus verbis conceptis auctore Chronici Alexandrini, pag. 448. *Περὶ δ' εἰδὼν Μαΐων τὴν ὁράτης ὀπινεμένης. καὶ ὡρεμένη ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ Ἐλάθελαι αὐτῆς, ὅτε ἔπειθ' Ῥωμαίοις ἐχλύετο, τῇ καὶ τοῦ Ἀρτεμίου μνηστὴς πεμφθεῖσα ὡς τοῦ αὐτοῦ Ἰουλίου Καίſαρος· καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καῖſαρ Ἰούλιος Δικτάτωρ ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, γ' καὶ κατὰ Ἀρτεμίου μνηστὴς. Χρηματίζει οὖν τὴν μεγάλην Ἀντιοχείαν εἰς πμὴν αὐτῆς ἔτος α. καὶ ὡρῶτον ἔτος τὴν πενταχδεκαετηρίδος, ὑπὸ ὡρῶτου ἔτους Γαίου Ἰουλίου Καίſαρος. A. d. iv. Idus Maias primæ Indiſtioniſ. Et propoſita in urbe magna Antiochiæ Libertas ipſius, quando & Romanis ſubjecta eſt, viceſimo die Maii ab eodem Iulio Cæſare (ex Alexandrina civitate) miſſa. Et appellatus eſt idem Iulius Cæſar Dictator in urbe magna Antiochiæ viceſima tertia Maii. Nominatur itaque magnæ Antiochiæ in ipſius*

honorem annus primus, idemque primus Pentecædecæteridos, ab anno primo C. Iulii Caesaris. Fuit hic annus Urbis DCCVII. primus post pugnam Pharsalicam, ante Christum XLVII. idemque initium Antiochenorum æræ.

ANTIOXEΩN. ΤΩΝ. ΠΡΟC. ΔΑΦΝΗΝ. E Museo nostro. Juppiter stat. In parte averſa radiatum Apollinis caput. *Antiochenſum ad Daphnen.* Daphne vicus, ſuburbiumve fuit, Antiochiæ adſitum, ad Solis exortum, ubi ſana Apollinis & Dianæ, cum aſylo. Auſtor Strabo, lib. XVI. pag. 749. Hinc porta Antiochiæ Daphnitica, apud Hieronym. de Script. Eccleſ. in encomio S. Ignatii Antiocheni.

ANTIOXEΩN ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ. Vide PTOLEMAIS *Phœnices.*

ANTIOXEΩN. ΤΗΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Juppiter ſedens. In parte averſa, Jovis caput. Alter eadem epigraphe, cum capite turrato: & ex parte averſa, ariete: Tertius, pro ariete, Fortunam exhibet. Omnes e Museo nostro.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ. ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ. Nummus Auguſti e Cimelio Regio, & apud Triftanum, pag. 166. qui nummus voces eas in corona præfert. Summum apud ſe ſacerdotium reſidere Antiochenſes priore illo vocabulo gloriantur: ſe penes unos juſ eſſe eligendi eum qui ſacris totius Provinciæ communibus faciendis (τὰ κοινὰ ἢ ἐπαρχίας appellabant) præſes foret & Ἀρχιερεὺς. Hunc Auguſto ipſi honorem deferunt; atque eam ob rem ex ſuperficie nummi altera legas, ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. Καῖſαρ Σεβαςτὸς Ἀρχιερεὺς. Occurrit hæc nobis vox iterum in Nomocanone Joannis Scholaſtici, tit. II. φυλαττέσθαι τὰς ἐκείνης Ἀφεικῆς τὸ ἀρχιερατικὸν δικαίον καὶ τὸ δοθὲν αὐτῇς προνόμιον. *Servetur ſedi Africæ Archiepiſcopale juſ, juxta privilegium ipſi conſeſſum.* Sic in Eccleſiarum adminiſtratione Exarchorum ſumma poteſtas in Metropoliſtas, πατριαρχικὸν δικαίον Evagrius appellat. Hunc nummum Patinus fruſtra ad aliam Antiochiam refert. In

simili vero nummo Musei nostri, ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣ. ΑΡΧΙΕΡΕΙ. Ex parte altera, ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΟΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΣ. ΣΚ. ubi postremas certe litterulas si hisce Latinis S. C. omnino esse pares asseverem, aric- lari me, sat scio, dicent eruditi, & indigne ferent. At- qui nec Seleucidarum æram, quæ longe antiquior, nec Antiochenorum, quæ recentior est, ipso Augusti ævo cœpta, quo principe cusus hic nummus est, his litteris indicari liquet, cum annum eæ DCXX. pro- dant: multo vero minus Monetæ vel Urbi Præfecti no- men iis contineri putem, quod eo loci supervacuum foret. Nihil igitur propius vero visum est, quanquam novum & inauditum, ut quod Latini litteris suis ac vernaculis S. C. in nummis exhibent, ut Senatus Con- sultum expriment, id Antiocheni prioribus geminæ il- lius vocis litteris Græcis, Σ. Κ. quæ Latinis S. C. res- ponderent, signasse: cum verius multo fuisset, Σ. Δ. hoc est, Συγκλήτου δέσµατι, scribere. Certe ex sequen- tibus nummis, solenne id Antiochenis fuisse palam fiet, ut S. C. Latinis etiam litteris inscriberent, quod nunc Græcis præstant. Nam ut Σενάτοις Κοινοῦλτῳ di- xerint Augusti temporibus, vix credo: quanquam ge- mina ea vox sequiore usurpata ævo est, ut ex Glossa- rio Meursii intelligitur.

ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. *Cæsaris Augusti.* Ex parte altera, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟΣ. ΔΝ. *Antiochensum Metropoleos, anno LIV.* Annus Ur- bis signatur DCCLIX. æræ vulgaris post Christum natum, VII. Augusti post Aëtiacam victoriam, XXXVII. Nummum hunc Patinus, in Thesauro pag. 48. non intellexit.

ΕΠΙ. ΦΛΑΚΚΟΥ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. In laurea, quæ in Syriæ potissimum nummis frequens admodum. *Sub Flacco Antiochensum Magistratu.* Apud Patinum, pag. 76. Tiberii nummus.

ΕΠΙ. ΣΙΛΑΝΟΥ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Cum Jovis ca- pite, in Museo nostro. Tiberii, in Gaza Regia.

ΕΠΙ. ΠΕΤΡΩΝΙΟΥ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Claudii.

ΝΕΡΩΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Apud Patinum in Thesauro, pag. 54. Ex parte altera Aquila Fulmini insistens, Antiochenium peculiare symbolum, cum notis numeralibus ΘΡ. quibus annus æræ ipsorum CIX. signatur, Neronis decimus, Urbis DCCCXV.

ΝΕΡΩΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. Ex parte altera, ΠΟΠΠΗΙΑΣ ΣΕΒΑΣΤ. ΗΡ. *Sabinae Poppæ Augustæ*. Posteriores litteras ΗΡ. quæ mediam nummi aream obtinent, cum ceteræ sint in ambitu, Tristanus tomo 1. pag. 244. ΗΡΑΣ interpretatur, ac de Junone accipit, quo donatam esse cognomine Poppæam putat a Nerone: uti rusticus in Casina Plauti, uxorem suam compellat:

En, mea Iuno, non decet te esse tam tristem Iovi tuo.

Nugæ. Ab Antiochenis cūsum esse hunc nummum contendimus: iisque notis æræ ipsorum annum signari Ϡ, sive CVIII. qui plane incidit in annum Neronis nonum, Urbis Romæ DCCCXIV. Ut ex nummo superiore liquet.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΕΤ. ΔΙΡ. ΕΠΙ. ΚΕΣΤΙΟΥ. Nummus Neronis. *Antiochenorum anno* εδ' hoc est, CXIV. *sub Cestio*, annus Neronis signatur, non x. ut viro erudito visum est, sed postremus, seu XIV. qui idem Urbis fuit DCCCXX. cum annus secundus Probi, teste Eusebio in Chronico, qui fuit Urbis MXXXI. incidat in annum æræ Antiochenorum CCCXXV. Cestius sub Nerone Syriæ præfuit, teste Iosepho, multis locis.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟΣ. ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Hadriani, apud Patinum, pag. 200. nunc Cimelii Regii. Ad demerendum Principem, quem sibi infensum esse sciebant, cudi hunc nummum Antiochenes iussere. Spartianus in Hadriano, pag. 7. *Antiochenes inter hæc ita odio habuit, ut Syriam a Phænice separare voluerit, ne tot civitatum Metropolis Antiochia diceretur.*

... ΜΗΤ. ΙΕΡ. ΚΑΙ. ΑΥΤΑ. L. Veri nummus apud eundem, pag. 257. priore sui parte exesus: cui insculpta similis effigies ei quæ in Caracallæ nummo proxime laudando cernitur. Itaque substituenda hic vox est,

ANTIOX. Julius Capitolinus in M. Antonino, pag. 26. *Et Verus quidem* (nempe L. Verus, Marci frater) *posteaquam in Syriam venit, in deliciis apud Antiochiam & Daphnen vixit, armisque se gladiatoris & venatibus exercuit: cum per legatos bellum Parthicum gerens, Imperator appellatus esset, &c.* Et in Vero, pag. 37. *Antiochiam posteaquam venit, ipse quidem se luxuriæ dedit: duces autem confecerunt Parthicum bellum &c.* Et mox: *Egit autem per quadriennium Verus hiemem Laodiceæ, æstatem apud Daphnen, reliquam partem Antiochiæ.*

ANTIOXEΩN. KAI. ΛΑΟΔΙΚΕΩN. ΟΜΟΝΟΙΑ. Commodi nummus in Cimelio Regio. *Antiochensum & Laodicensium concordia.*

ANTIOXEΩN. ΝΕΩΚΟΡΩN. Mulier cum spicis, face, & angue. Ex parte altera, ΑΥΤΟ. ΚΑΙC. ΠΕCΚΕΝΝΙΟC. ΝΙΓΡΟC. CEB. *Imp. Cæsar Pescennius Niger Aug.* Apud Spanhemium, qui vidit, lib. de usu numism. pag. 590. & apud Occonem, pag. 339. Ad Antiochiam Syriæ spectare hunc nummum, præter alia argumenta, ex eo efficimus, quod *ab exercitibus Syriacis, quos regebat, Imperator Pescennius est appellatus*, teste Spartiano in ejus vita, pag. 74.

ANTIOXEΩN. ΜΗ. ΚΟ. Δ. Ε. S. C. Ἀντιοχείων μετροπόλεως κολωνία, δημοκρατικῆς ἐξουσίας, S. C. *Antiochensum Metropoleos Colonia, Tribunicia potestate, Senatus consulto.* Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 302. cum turritæ mulieris, & ad pedes ejus fluvii, seu viri natantis effigie. Elagabali, pag. 331. & Otaciliæ, pag. 384. Horum nummorum notas extricare Patinus non potuit. Caracallæ porro in primis cur nummum Antiochenfes cuderent, si causæ deessent aliæ, fuit hæc sane vel maxima, quod, ut narrat Spartianus in ejus vita, pag. 85. *Antiochenfisbus interventu suo jura vetusta restituit quibus iratus fuit Severus, (fuit is Caracallæ pater,) quod Pescennium Nigrum juverant.* Itaque & Macrino Caracallæ interfectore interempto, Elagabalo deinde, qui tum Antiochiæ erat, nummis culis iidem gratulati sunt, quod is Caracallæ filius habe-

retur. Capitolinus in Macrino, pag. 94. *Cum se Antiochiam Macrinus recepisset, ac luxuriæ operam daret, justam causam interficiendi sui præbuit exercitui, ac Bassiani Caracallæ, ut putabatur, filium sequendi, id est, Elagabalum Bassianum Varium, qui postea & Bassianus & Antoninus appellatus est.*

Δ. E. S. C. Diadumeniani nummus, ex Patino, pag. 327. sine oppidi nomine ille quidem, sed aquila & laurea corona insignis, litterisque allatis, quæ sunt in Antiochenorum nummis frequentes. Lampridius in Diadumeno, pag. 97. *Hac habita concione, qua Diadumenianus scilicet, Caracalla interfecto, cohortes est allocutus, statim apud Antiochiam moneta Antonini Diadumeni nomine, qui Macrini filius, percussa est: Macrini, usque ad iussum Senatus dilata est.*

Δ. E. S. C. Elagabali nummus, superiori similis, apud eundem Patinum, pag. 331. Sed lepidus est, cum his litteris Δ. & E. uno eodemque nummo annum principatus Elagabali quartum quintumque simul exprimi asseverat.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. Δ. E. S. C. Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 421. Causam cudendi nummi fuisse hanc arbitramur, quam affert Lampridius in Alexandro, pag. 133. *Legionem quam exauktoravit, rogatus post dies xxx. priusquam ad expeditionem Persicam proficisceretur, loco suo restituit, eaque pugnante maxime, vicit: cum tamen tribunos ejus capitali affecerit supplicio, quod per negligentiam illorum milites apud Daphnen luxuriati essent, vel per conniventiam seditionem fecissent exercitus. Magno igitur apparatu inde in Persas profectus, Artaxerxem regem potentissimum vicit. Fuso denique fugatoque tanto rege.... statim Antiochiam rediit, & de præda quam Persis diripuit, suum ditavit exercitum, &c. Itaque vel coercita militum luxuries, vel compressa seditio, vel reportata victoria de Persis, nummi causa cudendi fuit.*

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. Nummus Philippi e Cimelio Regio, & apud Patin. pag. 388. in quo tres Furia stant.

ΑΥΤΟΚΡΑ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΣΕΒ. Philippi Patris, e Museo nostro. *Imp. M. Iul. Philippus Aug.* ΔΗΜΑΡΧ. ΕΖΟΥΣΙΑΣ. ΥΠΑΤΟ. Δ. ΑΝΤΙΟΚΙΑ. S. C. Aquila. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας (in nummo Z pro Ζ, quod & alias occurrit :) Ὑπατος Δ'. *Tribunicia Potestatis. Consul IV.*

ΑΥΤ. Κ. Γ. ΜΕ. ΚΥ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΔΕΚΙΟΣ. ΣΕΒ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Γάϊος Μέλιος Κύντος Τραϊανὸς Δέκιος Σεβαστός. *Imp. Cæsar C. Messius Quintus Trajanus Decius Aug.* E Museo nostro. Aquila in eo nummo insculpta, cum his vocibus, ΔΗΜΑΡΧ. ΕΖΟΥΣΙΑΣ. S. C. *Tribunicia potestate, Senatusconsulto*, Antiochen-sium eum esse declarat.

ANTIPODIS. Plinio, lib. III. sect. v. *Oppidum Latinum Antipolis.* Nunc *Antibe*, in Provincia Narbonensi.

ΑΝΤΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Victoriæ typus. Ex parte ad-versa, ΔΗΜΟΣ. *Populus Antipolitanus.*

ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΩΝ, cum prora navis, & Jovis capite ex parte altera, in Magna Græcia Goltzii, tab. xxxvi. Apud Gruterum pag. 173. 10. Græca inscriptio Anti-poli reperta, ΑΝΤΙΠΟΛΙΣ. ΚΑΙ. ΟΙ. ΠΟΛΙΤΑΙ. Vetustiores porro hi nummi duo posteriores videntur, quam sit Cæsarum principatus.

ANTIVM.

ANTI. Cum Herculis effigie, & clava. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab. xvii.

COL. ANTIA T. LEG. IIII. ITALICA. Neronis nummus, in Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. III. sect. ix. *Antium colonia.* Neronis hæc patria. Nunc quoniam sola supersunt rudera, *Antio roûi-nato* Itali accolæ in Latio vocant. Apud Gruterum, pag. cccclxxxix. 6. TRIB. LEG. IIII. ITALICAE.

COL. ANT. Tiri nummus, e Cimelio Regio. Goltz-ius in Thesauro, pag. 137. *Coloniam Antipolim* falso interpretatur : Neque enim colonia Antipolis fuit.

ΑΝΤΙΦΕΛΛΙΤΑΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 209. Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Antiphellus.*

Stephano: Ἀντίφελλος οἱ δίκουδες, Ἀντίφελλος.
Quare in nummo legi ANTIΦΕΛΛΙΤΩΝ oportuit. Lyciæ oppidum id fuit.

ΑΝΞΥΡΟΣ. Jovis hæc appellatio est, cujus expressum caput cum fulmine in vetere nummo, apud Goltzium, tab. LXXV. Hinc Juppiter Anxurus apud Maronem, lib. VII. Æneïd.

Queis Iuppiter Anxurus arvis

Præsidet.

Quo loco Servius: *Circa tractum*, inquit, *Campaniæ colebatur puer Iuppiter, qui Anxurus dicebatur, quasi ἀνδρὸς ἔνεος, id est, sine novacula, quia barbam nunquam rasisset.* Plinius, lib. III. sect. IX. *Tarracina oppidum, lingua Volscorum Anxur dictum.* Nunc quoque *Terracina*, in Latiō. Horatius, lib. I. Satyr. V.

Impositum saxi late candentibus Anxur.

Quem versum Porphyrio explicans, *Quæ nunc Terracina dicitur, olim Anxur dicebatur: unde Iovem Anxurum colebant, cujus & Virgilius meminit. Impositum saxi, quoniam illis temporibus adhuc Terracinensis urbs in altissimo monte erat: unde postea in equiorem locum deposita est: ut non sint solum adhuc vestigia ædificiorum in monte, sed & murorum.* Quin & mixtis una Græcis Latinisque litteris, in magna Græcia Goltzii, ΑΧΥΡ. Tab. XVII. semel iterumque occurrit. Et sane si ἀντὶ τοῦ ἔνεος, & α ut Græci dicunt ἀντὶ τοῦ, hoc est, privativo nomen habet, Axurus utique appellari debet.

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ *Thraciæ.*

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ. Nummi Claudii, M. Aurelii, Faustinae junioris, ac Getæ, cum Dianæ venatricis effigie, e Cimelio Regio. Plinio, lib. IV. sect. XVIII. *Anchialum.*

ΟΥΛΠΙΑΝΩΝ ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, ab Ulpio nempe Trajano appellatione ea accepta. Severi nummi, Caracallæ, Maximini, & Gordiani junioris, in Cimelio Regio. Mœsiæ passim ab Antiquariis adscribuntur. Est altera quidem Anchiale in Cilicia, de qua lib. V. sect. XXII. sed ea Tarsum transducta, conflata e duabus una civitas est, id quod Stephanus haud obscure innuit:

innuit: quare nummi omnes ad hoc Thraciæ Anchialum referendi. Deinde hoc prænomen ab Ulpio multis in Mœsia Thraciaque oppidis attributum, in Asia nondum occurrit.

APAMEA *Bithyniæ.*

COL. IVL. CONC. APAM. AVG. D. D. *Colonia Iulia Concordia Apamena Augusta. Decreto Decurionum.* Caracallæ & Gallieni in Cimelio Regio nummi. Et Caracallæ quidem in Thesauro quoque Goltzii, pag. 240. Similem alium alibi Juliæ Domnæ vidimus. Plinio, lib. v. sect. XLIII. *Intus in Bithynia, colonia Apamena.* Meminit hujus coloniæ, præter Ulpianum, quem in Notis laudavimus, Strabo, lib. XII. pag. 564. Οἱ δ' Ἀπαμειῖς Στοιχίαι ἐδίδαντο Ρ' ὠμύων. Cur Apameam a Myrlea diversam faciat Constant. Porphyrog. lib. i. them. IV. pag. 24. haud satis liquet: cum Strabo, loc. cit. pag. 563. hanc ipsam Apameam, quod deducta colonia Romanorum est, Myrleam esse ipsam asseveret.

APAMIA *Cæles Syriæ.*

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΑΞΙΩ. Plinio, lib. v. sect. XIX. *Cæle habet Apamiam, Marsya amne divisam* &c. Quem quidem annem Macedones, cum rerum ibi potirentur, ut alia oppida fluminaque, Macedonico nomine indigitarunt: Axiūque, quod eo nomine in Macedonia insignis annis est, appellarunt. Sic Edessam, Berœam, aliasque urbes ab urbibus Macedoniae nominarunt. Sic rex Syriæ Antiochus Soter Alexandriam Margianæ, Antiochiam appellavit, *ut Syriam restitueret, interfluente Margo*, ut Plinius ait, lib. VI. sect. XVIIII. quæ verba a nemine adhuc intellecta planissime eo loci interpretati sumus. Sic Jaxartem annem Alexandri milites. Tanaim nuncupavere: sic Edessam Principes Antiochiæ nomine signavere in nummis: resque ea innumeris aliis constat exemplis, quæ enumerare studio brevitatis piget. Affertur hic nummus a scriptore historiæ Regum Syriæ: a nemine adhuc ante nos feliciter explanatus.

Η

ΑΠΑΜΕ. ΗΡΑΚΛΕ. De eo nummo dicemus inferius, verbo ΗΕΡΑΚΛΕΑ Cœles Syriæ.

ΑΠΑΜΕΙΑΣ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ, cum elephantis effigie. *Apamea sacra & inviolata.*

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΓΞΡ. Ex notæ Seleucidarum imperiî annum CLXIII. indicant. Nummus est Alexandri Syriæ Regis, e Museo nostro.

ΑΡΑΜΙΑ *Phrygiæ, quæ & ad Mæandrum dicta.*

P. LENTVLVS IMPERATOR. In nummi area serpentes duo, mutuis implexi spiris, Æsculapii symbolum, cum voce diminuta, ΑΠΑ. hoc est, Ἀπαμειών. In infima parte, ΜΥΙΣΚΟΥ, quod Prætoris nomen, vel Præfecti Urbi. Fuit autem Lentulus, biennio ante quam M. Tullius Cicero, in Cilicia Proconsul. Exstat ad hunc ejusdem Tullii epistolarum liber, quibus vel Proconsul Lentulus, vel Imperator inscribitur. Ciliciæ vero Proconsuli, Apamenus etiam conventus parebat, & Cibyraticus, sub quo Laodicea fuit, & Synnadensis. Testis ipse Tullius, lib. v. ad Attic. Epist. XXI. *Forum institueram agere Laodiceæ Cibyraticum, & Apameense ex Idibus Martiis: ibidem Synnadense.* De his Phrygiæ conventibus. Plinius lib. v. sect. XXIX. *Sed prius terga & mediterraneas jurisdictiones indicasse conveniat. Vna appellatur Cibyratica. Ipsum oppidum Phrygiæ est. Conveniunt eo XXV. civitates, celeberrima urbe Laodicea. . . . Alter conventus a Synnada accipit nomen. . . . Tertius Apamiam vadit, &c.*

... ΑΜΕ.... ΑΠΕΛΛΑΣ. ΦΑΝΙΟΥ. Ex parte altera: ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Δ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΥΠΑΤ. Καῖσαρ Σεβαστὸς, Δημαρχικὴς Ἐξουσίας Ὑπατος. *Cæsar Augustus, Tribunicia Potestate, Consul.* Augusti nummus, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 45. quem ille nummum sic legit: ΑΠΟΛΛΑΣ ΦΑΝΙΟΥ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΠΛΟΥΣΙΑΣ. ΥΠΑΤ. atque ad oppidum Siciliæ Plutiam refert: cuius Tullius meminit: simul Augusti comitatem commendat, qui Consulatum ejus oppiduli deferri sibi æquo animo tulerit: quod quidem commentum di-

gnum risu ac sibilo est. Nos illud ... A M E ... ne-
mini dubium fore putamus, qui nummum inspexerit,
quin mutilum utraque sui parte vocabulum videatur,
pro ΑΠΑΜΕΩΝ. Ἀπελλᾶς autem Græca vox est,
quam apud Gruterum quoque reperias, pag. 1130.
8. & in nummis Trallianorum. Et nunc is *Phania F.*
appellatur, Apamensium Prætor.

ΑΠΑΜΕΙΑΣ. ΠΡΟC. ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ. Tiberii
nummus, e Cimelio Regio. Apud Eusebium, lib. v.
hist. Eccles. cap. xvi. Ἐν Ἀπαμείᾳ τῇ πρὸς Μαϊάνδρῳ.
Plinius, tum loc. cit. tum sect. xxxi. *Amnis Mæan-*
der..... Apamenam prius pervagatur regionem, &c.

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΚΙΒΩΤΟΣ. ΜΑΡCΥΑΣ. Nummus
Hadriani e Gaza Regia, in quo Marfyas amnis, viri
effigie, qua pingi fluvius solet, inter saxa. Κιβωτὸς Ἀπα-
μείων sic dictum intellige, uti nos Lutetiam Parisiorum,
aliaque simili forma dicimus. Plinius, lib. v. sect. xxv.
Tertius conventus Apamiam vadit, ante appellatam
Celenas, dein Ciboton. Sita est in radice montis Signiæ,
circumfusa Marfya, Obrima, Orga, fluminibus in Mæan-
drum cadentibus. Dio Prusæus, orat. 35. ad Apamen-
ses, pag. 433. Τῶν τε ποταμῶν οἱ μέγιστοι ἔ' πολυαφελέ-
σται ἢ δὲ λην εἰθένης ἔχουσιν ὅτε Μαρσύας οὗτος, διὰ μέσης
τὴ πόλεως ὑμῶν ῥέων, ὅτε Ὀργας, ὅτε Μαϊάνδρου..... ἢ τε
Φρυγίας πρὸς ἑβόαν, καὶ Λυδίας, ἔ' ἢ Καρίας. Ἀλλὰ τε ἔθνη
πρὸς οἰκῇ πολυαφρότατα, Κατωπαδύνες τε καὶ Πάμφυλοι, καὶ
Πισίδαι. καὶ τούτοις ἅπασιν ἀρετὰν ὑμεῖς καὶ ζυγόνδον παρέχεσθε
καὶ αὐτῶν πόλιν. Sic quam late pateret Apamensium jurif-
dictio, indicat. In Notitia Eccles. pag. 19. inter Episco-
pos Provinciæ Pisidiæ, censetur ὁ Ἀπαμείας καὶ Κιβώτου.
Apud Leunclavium, pag. 96. ὁ Ἀπαμείας.

ΕΠΙ. ΑΡΤΕΜΑ. Γ. ΑΠΑΜΕΙC. ΚΟΙΝΟΝ. ΦΡΥ-
ΓΙΑC. *sub Artema tertium Prætoze. Apamenses. Com-*
mune Phrygiæ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio,
cum aquilæ effigie. Conventum hic habitum ad ludos
& sacra Phrygiæ communia facienda, voces postremæ
indicant. Vide ΒΙΘΥΝΙΑC ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗ-
ΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, &c. Similis huic Severi nummus,

H ij

sed vitiatum, apud Occonem, pag. 362. ΕΠΙ. C. Δ. ΠΑΝΘΕΙΟΥ. ΑΡΤΕΜΑΣ. ΑΠΑΜΕΩΝ. ΝΕΙΚΟΜΗΔ. cum legi videatur oportere, ΕΠΙ. C. ΠΑΝΘΕΙΟΥ. Δ. ΝΕΙΚΟΜΗΔ. ΑΡΤΕΜΑ. C. ΑΠΑΜΕΩΝ. 'Επὶ στρατηγῶς Πανθείου Δ'. Νεικομυδίων. 'Αρτέμα Στρατηγῶς 'Απαμείων. *Sub Prætorē Pantheo quartum Nicomediensium : Artema Prætorē Apamensium.* Ut eo nummo concordia utriusque oppidi indicetur. De hoc Prætorē rursus in nummis Magnetum a Sipylo.

ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΑΛΥΡΩ..... ΑΤ. ΚΥΖ..... ΜΕΩΝ. Caracallæ nummus apud Patinum in Thesauro, pag. 189. in quo Prætoris nomen detritum, ac vitiose editum, vix ut medicinam ei facere, nisi nummo inspecto, queas. Urbium nomina, ΚΥΖ. ΑΠΑΜΕΩΝ, legi oportere haud temere auguramur : ac civium oppidi utriusque concordiam & fœdus intelligi. Aream nummi ara obtinet, cujus utroque ex latere stant Cereris tedæ accensæ, serpentibus involutæ : quo symbolo Dea Cyzicenorum Præses adumbratur.

ΕΠ. ΑΥ. ΒΑΚΧΙΟΥ. ΠΑΝΗ. ΑΠΑΜΕΩΝ. 'Επὶ 'Αυρηλίου Βακχίου Πανήγεις 'Απαμείων. Nummus Gordiani junioris in Cimelio Regio, cui adjectæ præterea syllabæ, quas ipsi vidimus, ΜΑΙ. & ΜΑΡ. quibus Mæander, Marſyasque, signantur : quorum icones in ipso nummo, qua pingi fluvii forma solent, exstant & apparent, Marſyasque præterea cum fistula. Vox ea πανήγεις conventum etiam ipsum indicat, ut in nostris monuimus ad Themistium notis, Orat. XXI II. pag. 517. quod petere jura Apameam finitimæ civitates solerent, ut Plinius loco cit. monet. Hunc nummum Tristanus attulit, tom. II. pag. 526. Sed & mutilum edidit, nec prorsus intellexit : sic enim habet : ΠΑΥ. ΒΑΚΧΙΟΥ. &c. ac vuculas ΜΑΙ. & ΜΑΡ. in ΝΑΙ. & ΝΑΡ. commutavit, nec quid esset πανήγεις vidit. Sic in nummo sequente :

ΕΠ. ΑΥ. ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ. ΠΑΝΗΓ. ΑΠΑΜΕΩΝ, qui Decii est, in Cimelio Regio, quem ipse Tristanus, pag. 591. & Patinus pag. 392. affert, legit

uterque perperam, ΠΑΥ. cum sit legendum ΕΠ. ΑΥ.
 Ε'πὶ Ἀυρηλίου, ut in simili altero Gordiani apud Tri-
 stanum, pag. 522. ΕΠ. CT. ΑΥ. CTPATONIKIA-
 NOY. Ἐπὶ Στρατηγῶς Ἀυρηλίου Στρατονικίανος. *Sub Præ-
 tore Aurelio Stratoniciano.* Apud Occonem, pag. 451.
 mutilus hic nummus affertur, & vitiatus: ΠΑ...
 ΤΡΑΤΟΝΙΚΙΑΝΟΥ ΠΑΜΗΓΗΡ ΑΠΑΜΕΩΝ.
 De utroque vero amne, Mæandro & Marfya, Clau-
 dianus lib. 11. in Eutrop.

*Icarium pelagus, Mycaleaque litora juncti
 Marfya, Mæanderque petunt: sed Marfya velox,
 Dum suus est, flexuque carens: jam flumine mixtus
 Mollitur, Mæandre, tuo: contraria passus,
 Quam Rhodano simulatus Arar.*

Sunt in eo nummo Æsculapius, Hygæa, Telesphorus,
 de quibus dicemus in nummis ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΑΡΧΙ. ΑΠΑ-
 ΜΕΩΝ. Ἐπὶ Μάρκου Ἀυρηλίου Ἀλεξάνδρου Ἀρχιερέως
 Ἀπαμείων. Apud Spanhemium, lib. de usu numism.
 pag. 693. ex Gaza Medicea.

ΑΠΑΜΕΩΝ. Urbis Senatum nummus exhibet, quem
 vidimus, cum velati capitis icone: ex parte altera,
 ΒΟΥΛΗ. Sic ΒΟΥΛΗ ΠΕCCINΟΥΝΤΙΩΝ,
 ΓΕΡΟΥCΙΑ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, &c.

ΑΠΑΜΕΩΝ ΚΩΚΟΥ. E Museo nostro. Vox po-
 sterior antiquariis adhuc incomperta: dicemus de ea
 opportunius in nummis ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ Epiri.
 In nummo eo Aquila infidet operi in Mæandri speciem
 sinuato: qua icone situs urbis ad eum amnem signifi-
 catur.

ΑΠΑΜΕΙΑ. Caput turritum. Ex parte averfa, tres puellæ
 cum facibus. Μοx ΣΩΤΕΙΡΑ, *Servatrix*: quam
 vocem de Cerere hoc loco accipiendam putamus.

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΦΙΛΟΚΡΑΤΩΡ. Aquila Mæandro
 supervolat, inter Castorum pileos. Ex parte averfa,
 Palladis caput galeatum. E Camelio Regio.

ΑΠΑΜΕΩΝ. ΑΤΤΑΛΟΥ. ΒΙΑΝΟΡΟΣ. Aquila
 Mæandro supervolat, inter Castorum pileos, Ex parte

aversa, Palladis caput. E Museo nostro. *Arapiensium*,
Attalo Bianore Prætoris.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΩΝ *Cariæ.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.
Apolloniatarum, Pergæensiumque concordia. Nummus
 est perlegans majoris formæ, quem vidimus. In parte
 aversa, caput Alexandri Macedonis, cum epigraphe:
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΚΤΙΣΤ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ.
 'Αλέξανδρος κτιστής. 'Απολλωνία. *Alexander urbis condi-*
tor. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Apolloniata.* A Ptole-
 mæo quoque, lib. v. cap. 11. inter mediterranea Ca-
 riæ oppida, 'Απολλωνία πρὸς Λαμῶνα. In Notitia
 Episc. Hieroclis, pag. 17. inter Antistites Cariæ, δ'
 'Απολλωνιάδος.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ *in Epiro.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Severi, Juliæ Domnæ, & Ca-
 rallæ nummi: in quibus stat Juppiter, Mercurius, Mars,
 Neptunusve, Hercules, aut Dearum aliqua. Getæ
 quoque, in quo nummo fluvii jacentis effigies, navis-
 que quæ velis fertur, e Cimelio Regio: symbolum fe-
 licitatis apud Poëtas. Horatius:

Sapienter idem

Contrahes vento nimium secundo

Turgida vela.

Seneca in Agamemnone:

Vela secundis inflata Notis.

Est ille nummus & apud Patinum, pag. 319. Fluvius
 hic Aous est, de quo Plinius, lib. 111. sect. xxvi.
Flumen Aous, a quibusdam Æas appellatum: Apollo-
nia, quondam Corinthiorum colonia &c. Scylaci: Αἶας
 ποταμὸς ὑπὸ τοῦ Πίνδου ὅριος τῆς Ἀπολλωνίας τῆς ἐπὶ
 ῥῆι. Lycophron, vers. 1015. & 1019. Αἶας Αἴαντος infle-
 xit, qua forma Græci ipsius Ajacis, ducis inter Græ-
 cos notissimi, nomen inflectunt. Unde Valerii Maximi
 locus illustratur, ita scribentis libro primo, cap. v.
Atque illi flumen vicinum mœnibus nomine Æantem in
adjutorium sese mittere dixissent. Apolloniata videlicet
 ab Epidamniis suppetias postulabant. Respondere illi:

Habetis *Αἶαντα*, ab eo subsidium petite. Ludebant homines Græculi in fluminis & Ajacis simili ac plane pari appellatione.

ΑΠΟΛ. apud Goltizium, adjecto fere Magistratus nomine, ΘΕΟΦΙΛΟΥ, aliove simili. In his fere bos, cum lactente vitulo, agri pascuis opimi index.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. Ex parte averſa, ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Sacer Senatus*. Sed est nummus hic Carix verius adscribendus.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ, cum metæ effigie, in corona laurea: qua ludi ac certamina signantur, in honorem Apollinis edita. Apud Goltzium, tab. 11.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ. ΚΩΚ. *Apolloniatarum. Apollinis Cocæ*. Nummus Augusti e Cimelio Regio: in quo Apollinis stantis effigies. Ignotum vero id Apollinis cognomen est, nec nobis solum, sed & vetustis scriptoribus, perinde atque illud alterum Dianæ, quæ soror Apollinis, simile nomen, de quo Pausanias in Eliac. prior. pag. 163. Ο' ᾧ (βαμὺς) μετ' αὐτοῦ, Ἀπόλλωνος τέταρτος ᾧ Ἀρτέμιδος ἑπτακλισίῳ Κοκκώχας.... Ἀθ' οὗτο ᾧ Ἀρτεμὶν ἐπονομάζουσι Κοκκώχας, οὐ χρεῖα τὲ μοι διδάξαι. *Tum Apollinis ara post eas: quarta, Dianæ Coccocæ cognominata.... Quamobrem vero Coccocam Dianam appellent, non opus fuit mihi edoceri.*

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΠΡΟΣ. ΡΥΝΔΑΚΩ. L. Veri nummus. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Apolloniatae a Rhyndaco ante*. Ἀπολλωνία πρὸς Ῥυνδάκω ποταμῷ, in mediterraneis Phrygiæ majoris oppidis, apud Ptolemaeum, lib. v. cap. 11.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΑΤΑΝ. ΡΥΝΔΑΚΟΣ. M. Aurelii nummus, quem vidimus. Laudat utrumque, & visum a se testatur, Sirmondus noster in Antitristano, p. 34.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΡΕΙΤΩΝ. Nummus Neronis e Gaza Regia. Quo spectaret hic nummus, Patinum fugit, pag. 118. Et in Indice, pag. 7. sic infeliciter legit, ΕΡΕΙΤΩΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. posteriore hanc voce ipsum signari Apollinem ratus, cujus in nummo im-

pressa effigies: priore, oppidi hactenus incompti nomen. At Plinio, lib. v. sect. xxx. *Apollonoshieritæ*. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 13. inter Antistites Lydiæ, δ' Ἀπολλωνιεῦς. Et pag. 29. Ἀπόλλωνος ἱεὺς. Hæc vox *Apollinis fanum* sonat: quam vocem in Tullio contra Verrem, ubi *ædes Minervæ posita* dicitur in *fanum Apollinis*, non pro oppidi nomine, uti oportuit, sed pro templo Apollinis, seu delubro, Eminentiss. Annalium scriptor accepit, ad annum Christi LVII. num. CLXXVII. Et in Aristide, tom. 1. sacr. serm. Latinus interpres, pag. 620. Atqui nos Audomari fanum usitato more, & S. Quintini, & alia ejuscemodi dicimus: cum oppida Divorum cuiusdam peculiari mancipata cultu, nomen ab iis sortiuntur.

ΑΠΟΛ. & ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ. Nummi Græciæ veteris apud Goltzium, tab. xxvii. in quibus trium Charitum effigies, fere ut in Tarsensium nummo vidimus, sub Maximino: ad Apollonidem Asiæ minoris oppidum spectant, frustra in Europam transferente Goltzio. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Thyatireni*.... *Hermocapelitæ*, *Attalenses*, *Apollonidienses*. Est hæc Apollonia a Stephano appellata decimo loco, inter ceteras ejus nominis civitates, & Ὀυδπιεῖς & Ἐφεσόν. Certe disceptant eodem foro Thyatireni, qui Ioniæ pariter adscribuntur, & Apollonidienses. In Notitia antiqua Eccles. inter Episcopos ejusdem Provinciæ Lydiæ, cujus Metropolis Sardis est, pag. 13. & 45. δ' Ἀπολλωνιάδης, δ' Ἀθαλίας, Ὁ Ἐρμοκαπηλίας. Pag. 29. Ἀθαλία, Ἐρμοκαπηλία, Ἀπολλώνιας. Apud Leunclavium, pag. 90. δ' Ἀπολλωνιάδης, δ' Ταλίας, (lege, δ' Ἀθαλίας) Ὁ Ἐρμοκαπηλίας.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΤΕΡΤΥΛΛΟΥ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ. ΕΝ. ΙΩΝΙΑ. Ἐπὶ Στρατηγῶς Ἀυρηλίου Τερτύλλου &c. *Sub Prætoræ Aurelio Tertullo, Apollonidensium in Ionia*, in qua & Ephesus fuit, & Thyatira: quas inter hæc Apollonia a Stephano collocatur. Apollonienfes Tacitus vocat, lib. 11. Annal. pag. 35. loco a nobis allato, lib. 11. sect. LXXXVI. Est altera.

altera quidem Ἀπολλωνία τῆς Ἰωνίας in Thracia, eodem auctore Stephano: Ioniam tamen dictam esse aliquam Thraciæ regionem, fidenter negamus. Est hic porro Alexandri Severi nummus, e Cimelio Regio: cum Æsculapii Hygiæque icone.

ΑΠΤΑΡΑΙΩΝ. Pro Ἀπτεράων, more Dorico. Sic Cretes & πῶς dixere pro πῶς, interim. Stephano. Ἀπτερά, πόλις Κρήτης... ὁ πολίτης, Ἀπτεράϊ. Plinio, lib. i v. sect. xx. *Apteron*.

ΑΠΤΑ. In nummo quem vidimus, cum apis effigie, quod mellis Cretici symbolum, de quo dicemus alias.

AQVÆ SEXTIÆ.

COL. AQVAE. SEXTIAE. LEG. XXV. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinio, lib. i i i. sect. v. *Aquæ Sextiæ Salluviorum*, in Provincia Narbonensi. Hodie Aix. Coloniam pariter Ptolemæus appellat, & vetus inscriptio apud Gruterum, pag. ccccxiii.

AQVILEIA.

COL. AQVILEIA. Vespasiani, e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinio, lib. i i i. sect. x x i i. *Aquileia colonia*, in decima Italiæ regione, Adriatico mari apposita.

ARABIA.

ARAB. AD QVIS. *Arabia adquisita*. Trajani nummus, apud Patinum, pag. 175. & in Cimelio Regio, Museoque nostro.

ARABIA. AVGVSTI. PROV. Ejusdem Trajani, laudatus a Scaligero, in Animadv. Euseb. pag. 189. ut & alter, ARABIA. CAPTA. Eutropius de Trajano: *Arabiam postea in Provinciæ formam redegit*. Vide Sextum Rufum, & alios. Camelus in hisce nummis cum Arabia plerumque signatur. Plinius lib. viii. sect. xxvi. *Camelos inter armenta pascit oriens: quarum duo genera, Bactriæ & Arabiæ. Differunt, quod illæ bina habent iubera in dorso, hæ singula.*

ADVENTVI. AVG. ARABIAE. &

RESTITVTORI. ARABIAE. Hadriani, in eodem Cimelio.

APABIA. Græcus Hadriani nummus, in quo turrita mulier geminos lactat infantes, e Cimelio Regio.

ARAB. ADQVIS. Severi, apud Occonem, pag. 353. cum victoriæ iconē. Spartianus in Severo, pag. 67. *Circa Arabiam plura gessit Atque ob hoc reverſus triumpho delato appellatus eſt ARABICVS.* Et pag. 71. *Arabas in deditionem accepit.* Sex. Aurel. Victor: *Neque minus Arabas, ſimul adortus ut eſt, in ditionem redegit provinciæ modo. Adiabene quoque, ni terrarum macies deſpectaretur, in tributarios conceſſiſſet. Ob hæc tanta Arabicum, Adiabenicum, & Parthici cogno-mento Patres dixerē.*

ARABRIGA. MVN. Municipium Arabriga. Caii Cæſaris nummuſe Theſauro Goltzii, pag. 242. Plinio, lib. 1 v. ſect. xxxv. *Arabricenſes*, in Luſitania. Ptole- mæo, lib. 11. cap. v. *Ἀραβριγᾶ.* Apud Gruterum pag. 162. vetuſ inſcriptio, ARABRIGENSES.

APAΔION. Paſſim occurrit in nummiſ. Plinio, lib. v. ſect. xvii. *Arados &c.* In Notitia Hierocliſ, pag. 61. Aradus & Antaradus, ceu duo diverſa oppida Epiſ- copali decore inſignia appellantur, in Provincia Phœ- nicia Paralia, ſive maritimæ: credo, mendose: cum utriuſque oppidi unum fuiſſe Antifiſitem merito ſuſpi- cemur, ex epiſtola Orientalium decima tertia, in au- ctario Theodoreti, pag. 564. cui ſubſcribit *Muſæuſ Epiſcopuſ Aradia Tentaridi*, corrupte, ut apparet, pro *Aradi & Antaradi*. Sed ut ut eſt, poſteriore no- mine Antaradi, in illa ipſa Notitia Marathon intelligi haud obſcurum eſt, cum Marathi alioqui nulla ibi- dem mentio alia habeatur. Vide quæ diximus in Notis & Emend. ad lib. v. num. XLViii. quibuſ hæc ad- jicere corollarii vice operæ pretium viſum eſt, alieno potius loco, quam nullo. In nummo porro APA- ΔION, e Cimelio Regio, adjicitur epocha, E T. ZOT. hoc eſt, *ἔτι ζοτ'* anno CCCCLXXVii. Quod ſi Aradiorum, ut extra dubium eſt, Tripolitanorum- que, qui conjuncti Aradiis fuere, ſimiliſ æra eſt: cum horum nummuſ, cui annuſ inſcribitur DXXXI. tertium

Elagabali annum indicet, qui Urbis fuit DCCCCLXXII. necesse est hoc Aradiorum nummo signari annum Urbis DCCCCLXVIII. atque adeo M. Aurelii Antonini esse nummum eum, non, ut Tristanus credidit, qui numeri notas omisit, aliique qui retulere, Caracallæ. Et sane M. ANTΩNEINOC. AΥΓΟΥCΤOC tantum inscribitur. Inde porro efficias, quod alios hætenus fugit, Tripolitanorum Aradiorumque æram eandem esse plane cum æra Seleucidarum, atque ab anno Urbis conditæ CCCCXLI. una cum Seleuci Nicatoris principatu in Syria, duxisse initium.

ΑΡΑΔΙΩΝ. ΕϚΤ. Domitiani nummus, cum bove cornupeta, apud Patinum pag. 166. quo annus signatur ρϚ, hoc est, CCCLXXXV. qui ex superiore computo plane incidit in Urbis annum DCCCXXXVI. Domitiani quartum.

ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟC. CΕΒΑCΤΟC. Ex parte averfa, ΑΡΑΔΙΩΝ ΒΜΤ. Apud Patinum, loc. cit. cum Fortunæ iconæ, Ifidisve, quæ temonem & Copiæ cornu gerit. Sed numerales notas in mendo cubare ex superiore proxime nummo liquet, legique oportere, ΒϚΤ. ut sit is annus æræ Seleucidarum, Aradiorumque, CCCLXXXII. Urbis Romæ, DCCCXXXIII. Domitiani primus.

ΑΡΑΔΙΩΝ...ΟΤ. Trajano hunc nummum adscribit idem Patinus, pag. 187. quem Neronis esse verius putem. Annum indicat CCCLXX. qui Urbis Romæ DCCCXI. Neronis sextus. Est & M. Aurelii similis, apud Patinum, cum simili Fortunæ effigie, pag. 246.

ΑΡΑΥCΙΟ.

COL. ΑΡΑΥCΙΟ. CΕCΥΝΔΑΝΟΡ. CΟΗXXXIII. VΟΛΥΝΤ. Nummus Neronis, in Thesauro Goltzii, pag. 317. *Colonia Arausio Secundanorum Cohortis xxxiii. Voluntariorum.* Plinius, lib. III. sect. v. *Colonia Arausio Secundanorum.* Deducti nempe eo milites ex cohorte xxxiii. secundæ legionis. Hodie *Orange*, in Delphinatu Provincia Galliarum.

ΑΡΕΘΟΥCΙΩΝ. Neronis nummus, e Thesauro Goltzii

zii. Plinio, lib. 1 v. sect. xv 11. *Arethusi*, & *Arethusa*, in Macedonia. Stephano: Ἀρέθουσα, πόλις Συερίας, καὶ Θράκης, καὶ Εὐβοίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀρεθούσιον.

ARELATE.

COL. ARELAT. SEXTAN. Cæii Cæsaris nummus in Thesauro Goltzii. Plinio, lib. 111. sect. v. *Colonia Arelate Sextanorum*. Quod erat colonia nempe militum sextæ legionis. Sic Primanos primæ, Una & vicesimanos vicesimæ primæ, Tacitus vocat, lib. 11. hist. pag. 44. Tertianos tertiæ, lib. 111. hist. pag. 68. Quintanos, lib. 1 v. hist. pag. 96. &c. Legionem Primanorum, & Quartanorum, Capitolinus in Clodio Albino, pag. 81. Apud Gruterum, pag. 257. SEXTANI. ARELATENSES.

SARL. In nummis Constantini, & aliis: hoc est, *Siggnata Moneta Arelate*. Vide SISCIA.

APFΕΙΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, tab. x 11. Sedet in eo nummo Juppiter Μαιλῆχιον, hoc est, Placabilis, five Mansuetus, cujus simulacrum e candido marmore, Polycleti opus, Argis fuit, teste Pausania in Corinth. pag. 62. Ἀγαλμα ἔστι καθήμενον Διὸς Μαιλῆχιου, λίθου λευκοῦ, Πολυκλείτου ἡ ἔργον. Ex parte altera Apollinis Lycæi caput: de quo mox iterum. Fuit oppidum Peloponnesi Argos, ex quo gentile nomen Ἀργεῖον, ut Stephanus, aliique admonent. Plinio, lib. 1 v. sect. 1 x. *Argos Inachium* &c.

APF. Dimidiati lupi effigies: in superficie nummi altera idem Apollo Lycæus, cum Prætoris nomine, ΞΕΝΟΦΙΛΟΥ. De Lycæi appellatione, cur Apollini sit attributa, Pausanias hæc habet, in Corinth. pag. 53. Πλησίον ἢ Ἀπόλλωνιός ἐστιν ἱερὸν Λυκαίου . . . Φοιτῶντων γὰρ λύκων σφίσις ἔστι τὰς ποίμνας, ὡς μηδὲνα ἢ καρπὸν ἐπὶ αὐτῶν, ὁ θεὸς (πρόπον ὄντινα εἰπὼν) ἐνθα ἔκειτο αὖτον ξύλον, τοῦτου φλοιὸν ἔχρησε τοῦ ξύλου, καὶ κρέας ὁμοῦ προσθεῖναι τοῖς θηρίοις: καὶ τοῦ μὲν αὐτίκα ὡς ἐγνώσαντο, διέφθειρεν ὁ φλοιός: τὸ ξύλον ἢ σκεῖνα μὲν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Λυκαίου, &c. *Nec longe abest Apollinis sacellum Lycæi cognomento: Cum enim lupi ovilia tantopere vastarent, nullus ut jam ex*

illis capi fructus posset, indicavit Apollo quo loco aridum quoddam lignum jaceret: cujus corticem carnibus permixtum cum ex eodem oraculo lupis apposuissent, illi, simul atque gustaverunt, interempti sunt. Lignum quidem ipsum in aede Lycae Apollinis positum est, &c.

ΑΡΓΟΣ. Lupi iterum dimidiati effigies. In superficie altera, A, prima scilicet Argivorum nominis littera: mox delphinus, Neptuni symbolum: & bipalium, ut videtur, agriculturæ. Ut Argivorum regionem inundasse olim Neptunus dicatur, ex repulsæ indignatione, refert Pausanias, in Corinth. pag. 64. Porro murem etiam Argivorum monetæ insculptum fuisse, docet Julius Pollux, lib. ix. cap. vi.

ΑΡΓΕΙΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Laudatus a Scaligero nummus, in animadv. Euseb. pag. 113. in quo cave credas gentilitium nomen esse Ἀργαίου, pro Argivo: est enim patronymicum, ac proprium viri, Argei videlicet Macedonum dynastæ, qui Tulli Hostilii Romanorum regis ætate vixit.

ΗΡΑ ΑΡΓΕΙΑ. Iuno Argiva. Neronis nummus, apud Occonem, p. 8. & in Cimelio Regio, Museoque nostro, in quo mulier velato capite, hoc est, ipsa Juno Argiva. Ea enim Argis nata ferebatur: atque eo loci Ἡραῖα, seu Junonis sacra fiebant, & hecatombe. Homero, Ἡρῇ Ἀργαίῃ. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. xxiv. IVNONI. ARGEIAE. Apud Pausaniam in Lacon. pag. 95. Ἡρὰς Ἀργίας τὰς.

ΑΡΓΕΙΩΝ. Antonini Pii, e Cimelio Regio. Isis stans cum sistro. Fuit Isis scilicet Inachi regis Argivorum filia: & eadem Juno existimata. Est & in eadem Gaza Juliae Domnæ nummus, in quo Juppiter stat.

ΑΡΓΙΑΟΣ. Stephano urbs Thraciæ est ad Strymonem fluvium. Ἀργιλῶ, πόλις Θράκης... πρὸς τὴν Στρυμόνα ποταμῶν... ἡ πολῖται, Ἀργίλοι.

ΑΡΙΜΕΙΝΕΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxxiv. in qua & alter APIM. cum fistulis, quas invenisse Pan creditur, Plinio teste lib. vii. sect. lvii. Eidem, lib. iii. sect. xx. in octava Italiæ regione,

Ariminum colonia, &c. Hodieque Rimini.

APICBEΩN. Trajani nummus, ab Arisbe Troadis oppido, apud Plinium, lib. v. sect. xxxiii. non ab altero cognomine in insula Lesbos, quod, ut idem auctor affirmat, sect. xxxix. *terrarum* jam olim fuit *moiu subversum*. Hujus quæ in Lesbos erat, gentile nomen ex Stephano Ἀεισαῖος fuit: alterius quæ in Troade, non satis liquido prodit: at idem ex nummo liquet.

APKAΔIΩN. ΔΗΜΟΣ. Apud Goltzium, in veteri Græcia, tab. xi. De Arcadia, mediterranea Peloponnesi parte, Plinius lib. iv. sect. x. Stephanus: Ἀρχαίς, Ἀρχαῖδος, ἀφ' οὗ Ἀρχαῖδιον. In eo nummo Mercurius cum petaso pictus, & alis, quæ sunt ejus Dei insignia: quem Arcadem fuisse ferunt, unde & *Deus Arcas* est a poëtis, & *Cyllenius*, a Cyllene Arcadiæ monte scilicet, cognominatus.

APKAΔIΩN ΔΗΜΟΣ, cum Jovis Lycæi effigie, cui a Lycæo Arcadiæ monte nomen. Strabo, lib. viii. pag. 388. τὸ τοῦ Λυκαίου Διὸς ἱερὸν καὶ τὸ Λύκαον ὄρος. *Lycæi Jovis fanum ad montem Lycæum.*

APKA IΩN. Tiberii nummus in collectaneis Ligorii, attestante Spanhemio, ad Juliani Cæsares, pag. 372. Plinio, lib. v. sect. xvi. *Arca*. Stephano: Ἀρχη, πόλις Φοινίκης, ἢ νῦν Ἀρχαί . . . τὸ ἐθνικὸν, Ἀρχαῖον. Stephani interpretes Arcam cum Ace, hoc est, Ptolemaïde, incaute miscet. Fuit hæc Alexandri Severi Imp. clara natalibus, ut est auctor Lampridius in ejus vita, ubi *urbem Arcenam*, vocat, pag. 114. & *Arcam Cæsaream* pag. 118. Aurelius Victor, de Cæsaribus, in Alex. Severo, de eo Syriæ oppido agens, *cui duplex, inquit, Cæsarea & Arca nomen est.*

APMATEΩN.

AP. & APM. in nummis Græciæ veteris apud Goltzium, tab. xvi. Ἀρμα vicum agri Tanagrici notat, cui nomen ab Amphiarai curru, ὑπὸ τοῦ Ἀμφιαράου ἄρματος. Stephano: Ἀρμα, πόλις Βοιωτίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Ἀρματεύς. In his fere nummis Pallas insculpta, cum Pegaso.

ARMENIA.

ARMENIA. CAPTA. Nummus Augusti, cum arcu & pharetra, bellicæ virtutis insignibus, apud Occonem, pag. 54. Horatius, 1. Epist. 12.

Claudi virtute Neronis

Armenius cecidit, jus imperiumque Phraates

Cæsaris accepit genibus minor.

ARMENIA. ET. MESOPOTAMIA. IN. POTESTATEM. REDACTAE. Trajani, ex Regio Cimelio: & apud Occonem, pag. 215. Mesopotamia inter duos fluvios, Tigrin & Euphraten, a Trajano calcatur. Eutropius: *Ibi tres provincias fecit, Armeniam, Assyriam, & Mesopotamiam.* Spartianus in Hadriano, pag. 10. *Armeniis regem habere permisit, cum sub Trajano legatum habuissent. A Mesopotamiis non exegit tributum, quod Trajanus imposuit.*

ARMENIA DEVICTA. Trajani apud Occonem, pag. 215. ut & alter ejusdem Augusti, ARMENIA. SVBACTA.

REX ARMENIS. DATVS. Antonini Pii apud Occonem, pag. 251. Julius Capitolinus, in Antonino, pag. 20. hoc tantum: *Parthorum regem ab Armeniorum expugnatione solis litteris repulit.*

ARMEN. Nummus L. Veri, apud Patinum, pag. 255. & ARMEN. CAP. *Armenia capta*, ejusdem Veri, e Museo nostro. In his sedet Armenia pileata, ac lugens. Capitolinus in Marco, pag. 25. *Ad Parthicum bellum. . . . Verus missus est. . . . Geste sunt res in Armenia prosperæ per Statium Priscum Artaxatis captis: delatumque Armeniacum nomen utrique principum, Marco Aurelio, & L. Vero. Huc spectat & alter ejusdem Veri nummus, in quo pariter Armenia pileata sedet, cum epigraphe, VICT. AVG. Victoria Augusti.*

REX. ARMEN. DATVS. L. Veri, apud Patinum, pag. 255. REX ARMENIIS. DATVS. Ejusdem Veri in Museo nostro. Capitolinus in Vero, pag. 38. *Confecto sane bello Parthico, regna regibus, provincias vero comitibus suis regendas dedit. In altera*

nummi superficie, L. AVREL. VERVS. AVG.
ARMENIACVS.

ARMENIA. L. E. *ἀρχαῖος* ē. anno quinto, imperii
scilicet L. Veri, quo devicta utique Armenia est. In
Cimelio Regio.

APOXEΩN. MYΩNOΣ. ΣΥΝΑΡΧΙΑ. *Arochenſium,*
Myone collega Magistratus. Claudii nummus e Cime-
lio Regio, quo ſe collegam Magistratus Arochenſium
cum Claudio, ut videtur, Myon ejus urbis Archon fa-
cit. Refert hunc nummum Triſtanus, tom. i. pag.
187. atque ita legit: MYΩNOΣ. ΣΥΝ. ΑΡΧΙΑΑ.
APOXEΩN. Patinus item, in Claudio, pag. 101.
Myonem deinde uterque oppidi nomen eſſe commi-
niſcitur, in Locris poſiti. Anchialum deinde ex Cilicia,
Thraciave ambo advocant: Arochæos demum in Ma-
gna Græcia ſtatuunt, quod Arocha ibi amnis a Plinio
agnoscitur, lib. 111. ſect. xv. Tria tamen oppida tanto
inter ſe ſpatio terrarum diſſita, cur in uno ſimul num-
mo copulentur, expedire ſe minime poſſe iidem confi-
tentur. At oppidorum nomina ſic inter ſe neſti in
nummis, vocola illa copulativa *σύν*, plane inſolens eſt:
& Myonis nomen, viri eſſe, non oppidi, liquet; præ-
fertim ex ſimili Smyrnæorum nummo, de quo mox
dicemus: cum & ſtatuarium inſignem eo nomine fuiſſe
ex Plinio aliisque conſtet: ut MYΩNOΣ ΣΥΝΑΡ-
ΧΙΑ legi oportere tam perſpicuum ſit, quam in al-
tero ejusdem Cimelii nummo, qui Auguſto Principe
cuſus eſt, ΣΥΝΑΡΧΙΑ ΑΤΤΑΛΟΥ legimus, quo
in nummo Attali, quem ΚΑ. ΑΤΤΑΛΟΝ ΑΡΧΟΝ-
ΤΑ vocat inſcriptio vetus apud Gruterum, pag. 79.
impreſſa effigies eſt. Ad oppidi vero nomen quod
attinet, Arochenſes quidem qui ſint, adhuc incom-
pertum eſt: ne tamen immutare quidquam auſim, pro-
hibet alter Tiberii nummus, apud Occonem, pag. 95.
& apud Patinum in Theſauro, pag. 51. cujus in una
ſuperficie legitur, ΤΙ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΕΧΟ-
ΡΑ. in altera, ΘΕΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡ.
hoc eſt, ut ego interpretor, (nam Patinus & alii nihil
hic

hic videre) ΘΕΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ, ut in Trœzeniorum nummo, *Deus Augustus Liberator*. Notas enim prioris superficiei, neque Occo intellexit, neque Amerbachius quem appellat, qui legi voluerit, ΘΕΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΩΘΕΙΣ ΕΧΘΡΑΣ. *Deus liberatus ab inimicitia*, ut ab Sejani insidiis evasisse Tiberium, & quidem jam Deum, hic nummus significet. Nugæ: Cum inversæ litteræ nihil aliud quam civium urbis illius, in qua cusus nummus est, nomen indicent, ΑΡΟΧΕ. hoc est, ΑΡΟΧΕΩΝ. Nec procul a Smyrnæis fuisse positum id oppidum remur, cum idem Prætoris nomen, cum eodem Victoriæ typo, rursus in nummo Smyrnæorum occurrat, ut suo loco dicturi sumus, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΜΥΩΝΟΣ, qui nummus Caii Cæsaris Augusti F. nomen præfert. Est autem ΣΥΝΑΡΧΙΑ, ut initio monuimus, collegium, communio, societasque Magistratus, quam vel ipsi quoque Imperatores inire sæpius affectarunt. Nam uti in nummis ΑΘΗΝΑΙΩΝ & ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ animadvertimus, Hadrianus & Gallienus ἀρχοντες, Constantinus Magnus στρατηγός, quod idem est, Athenis fuit. Itaque, qui hunc in iis civitatibus una cum Augustis Magistratum gerebant, jam non ἀρχοντας se simpliciter, sed συνἀρχοντας appellabant, ac veluti Cæsaris, qui tum ἀρχων esset, vicem agentes: ut Myon ille, & Attalus, jam antea a nobis appellati: Myon quidem, Arocheorum: Apamensium potius quam Atheniensium, ut videtur, Attalus: nam & id obscurum est, & supra ΑΠΑΜΕΩΝ ΑΤΤΑΛΟΥ nummum inscriptum vidimus: inferiusque ΑΤΤΑΛΩΝ in Pergamenorum nummis Prætorem visuri sumus.

ΑΡΠΑΝΩΝ. Pignorii nummus apud Holsten. pag. 280. & apud Goltzium, in Magna Græcia, tab. xxxiii. cum Cereris effigie, & equo, qui Neptuno sacer. Plinio, lib. iii. sect. xvi. *Arpani*. Apud Frontinum, *Arpanus ager in Provincia Apuleia*. Jacet oppidum in ruinis: nomen tamen adhuc retinet, ἡ Ἀρπί, in Capitanata Italiæ regione.

K

ΑΡΠΑΝΟΥ. In Museo nostro. Equum exsiliens exhibet, & bovem cornupetam : *Ἄρπον* agrum eum esse, & *Ἄρομδῆτον*, equis abundantem & pascuis optimis, nota hæc utraque indicat.

ΑΡΠΑΝΩΝ. Cum apri effigie, Calydonii scilicet, ab oppido Ætoliae, ac nemore, in quo Meleager aprum confecit, sic appellati : Idcirco porro in nummis Arpanorum insculptus, quod erant ii Ætolorum coloni, Diomede condente. Plinius, lib. 111. sect. xvi. *Arpi*, aliquando *Argos Hippium*, *Diomede condente*, max *Argyrippa dictum*. Maro, lib. x. *Æneïd*.

Atque iterum in Teucros Ætolis surgit ab Arpis Tydides.

Tzetzes, in Lycophr. Ο' ᾧ Διομήδης ἀπ' Αἰτωλίας ἀπελαοῦται ἃ ἑαυτοῦ πατρὶδος, ἢ Ἀργυρῶπαν πόλιν, μετρημένην ὁρῶν Ἀργος Ἰῶπειον, δομῆσται, &c. *Diomedes Ætolia*, patria terra pulsus, *Argyrippam urbem*, quam interpreteris *Argos Hippium*, exstruet, &c.

ΑΡΠΑΣΕΩΝ.

ΑΡΠΑΣ. Plinio, lib. v. sect. 29. in Caria, *Harpasa apposta fluvio Harpaso*. Stephano : Ἀρπασα, πόλις Καρίας, ὑπὸ Ἀρπασοῦ ποταμοῦ. τὸ ἐθνικὸν, Ἀρπασεύς.

ΑΡΣΙΝΟΙΤΩΝ.

ΑΡΣΙ. L. ΙΑ. Ἀρσινοῖτων, Λυχνέωντος id. hoc est, anno undecimo principatus Hadriani, cujus ille nummus est, in Cimelio Regio. Arsinoïtæ duo Ægypti nomi sunt Plinio, lib. v. sect. 1x. Nomen utrique ab Arsinoë, quæ Ptolemæi Philadelphi ex utroque parente soror, eademque conjux fuit. Auctor Pausanias in Atticis, seu libro 1. operis sui. Sed est & Arsinoë altera ad Arabicum sinum, cui perinde ab ea Philadelphi sorore nomen, teste Plinio, lib. vi. sect. xxxiii. *Ea viæ omnes Arsinoën ducunt, conditam sororis nomine in sinu Charandra, a Ptolemæo Philadelpho, qui primus Troglodyticen excussit, & annem qui Arsinoën præfuit, Ptolemæum appellavit*. Est & tertium ejus nominis in Cyrenaïca regione oppidum, de quo nos cum Plinio, lib. v. sect. v. Sed ad primam ex his Arsinoën, cui nomo

Arsinoëtæ nomen in Ægypto fuit, ad Nili latius loci-
dentale positam a Ptolemæo, qua spectat Africam,
nummum hunc Hadriani spectare, verius arbitramur:
quod ceteræ pariter Ægypti præfecturæ in Hadriani
gratiam nummos cudi iusserint, quos suis afferemus
locis. Philadelphi & Arsinoës nummus est perelegans
apud Seguinum, pag. 47. nunc Cimelii Regii, cum
epigraphe ΘΕΩΝ, qua parte Ptolemæi Lagidæ &
Berenices conjugis capita repræsentat: ΑΔΕΛΦΩΝ,
qua Ptolemæi Philadelphi & Arsinoës sororis.

ARCHELAIS.

COL. CAES. ARCHELAIS. Claudii nummus, e
Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinius lib. vi. sect. iii.
*Cappadocia intus habet coloniam Claudii Cæsaris Ar-
chelaïdem, &c.* Subacti jam ante a Tiberio Cappadoces,
teste Aurelio Victore, de Cæsar. *Cappadoces subacti,
remoto rege Archelao.*

ΑΡΧΕΛΑΕΩΝ. ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 209.

ASIA, *pro Orientali parte Romani imperii.*

CAESAR. IMP. VI. ASIA. RECEP.TA. Ab
Augusto videlicet, cujus hic nummus est, apud Occo-
nem, pag. 51. Antonio devicto cusus, cui hæc portio
imperii Romani obtigerat.

ASIA *propria dicta, seu quæ Proconsuli parebat.*

COM. ASI. ROM. ET. AVG. *Commune Asiæ,
Romæ & Augusto.* Tiberii nummus, in Cimelio Regio:
item Claudii. Commune fanum intellige, commune
sacrum, & commune certamen, a tota ejus Provinciæ
communitate editum. Vide quæ ex Tacito dicturi su-
mus in nummis ΣΥΤΡΝΑΙΩΝ. Constabat ea com-
munitas Asiæ oppidis omnino tredecim, ut ex nummo
Antonini Pii liquet, de quo dicemus, verbo ΡΟΔΙΩΝ.
In his, quod singulare est, septimum locum Magne-
siam obtinuisse ex nummo Gordiani tertii liquet, e
Cimelio Regio: ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΒΔΟΜΗ ΤΗ. C.
ΑCΙΑC. uti dicemus, verbo ΜΑΓΝΗΤΩΝ. *Com-
mune Asiæ Concilium* dixit Gellius, lib. ii. cap. vi.

K ij

CIVITATIBVS. ASIAE. RESTITVTIS. In parte altera : **TI. CAESAR. DIVI. AVG. F. AVGVST. P. M. TR. P. XXI. S. C.** *Tiberius Caesar Divi Augusti filius Augustus, Pontifex Maximus, Tribuniciae Potestatis XXI. Senatus Consulto.* E Cimelio Regio, & Museo nostro. Monumentum istud est Tiberianæ munificentiae in urbes duodecim, quæ fuerant terræ motu prostratae. Plinius noster, lib. 11. sect. LXXXVI. *Maximus terræ memoria mortalium existit motus, Tiberii Caesaris principatu, XII. urbibus Asia una nocte prostratis.* Tacitus lib. 11. Annal. pag. 55. *Eodem anno duodecim celebres Asiae urbes collapsæ nocturno motu terræ, quo improvisior graviorque pestis fuit.... Asperissima in Sardonios lues, plurimum in eisdem misericordiae traxit: nam centies sestertium pollicitus Caesar: & quantum arario aut fisco pendebant, in quinquennium remisit. Magnetes a Sipylo proximi damno ac remedio habiti. Temnios, Philadelphenos, Aegetas, Apollonienses, quique Mosteni, aut Macedones Hyrcani vocantur, & Hierocæsaream, Myrinam, Cymen, Tmolium, levare idem in tempus tributis, &c.* Ephesum his adjungit Eusebius in Chron. nummique Ephesiorum confirmando, quos suo afferemus loco. Contigisse id Tacitus narrat, anno Tiberii principatus quarto.

RESTITVTORI. ASIAE. Hadriani, e Cimelio Regio.

ACIBAIΩN. Gordiani nummus, apud Spanhemium, lib. de usu numism. pag. 898. ab "Ασια Ponti Cappadocii oppido mediterraneo, cujus meminit Ptolemæus, lib. v. cap. vi.

ASIDO.

C. A. C. Has notas, quas ante nos expedire nemo tentavit, sic interpretamur : *Colonia Asido Caesariana.* Nummus Antonini Pii e Cimelio Regio: quo in nummo templum quatuor columnarum totam aversæ partis aream obtinet, ut in Abderæ Hispanicæ nummo, hoc est, ejusdem fere tractus, templum esse columnarum quinque antea monuimus. Plinius, lib. 111. sect.

311. *In mediterraneo Colonia Asido, quæ Cæsariana, in Bætica: postea Asidonia, demum Medina Sidonia appellata. Neque tamen esse videtur Ptolemæi Ἀσινδὸν, libro 11. cap. 1 v. inter Bætin Anamque sita.*

ACINAIΩN. Nummi Severi, ac Juliæ Domnæ, in quibus Æsculapii stantis effigies, qui Deus urbis ejus fuisse præses videtur. E Cimelio Regio. Plinio, libro 1 v. sect. v 11. *Oppidum Asine. Stephano: Ἀσίνη, πόλις Λακωνική. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀσινῶν, ἢ Ἀσινῶς.*

ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ, in *Palæstina.*

ΑΣΚΑΛ. Ex parte altera, ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Augusti nummus, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 45. In eo porro nummo, & in altero Antonini Pii mox appellando, quem & Patinus affert, pag. 227. insculpta cernitur mulieris turritæ effigies, qua ipsa signatur civitas Ascalonitarum: juxta columba adstat, Veneris Cælestis symbolum, cujus Numini addicti in primis Ascalonitæ fuere. Testis Pausanias in Atticis, pag. 14. *Ἰσθὺν ἔστιν Ἀφροδίτης Οὐρανίας ὁρώτοις ἢ ἀνθρώπων Ἀσσυρίοις κατέστη σέβασθαι τὴν Οὐρανίαν. μὲν δὲ Ἀσσυρίοις Κυθρίων Παφίοις, καὶ Φοινίκων τοῖς Ἀσκαλῶνα ἔχουσιν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ. ὧν δὲ Φοινίκων Κυθήριοι μαθόντες σέβουσιν. Veneris Cælestis delubrum; hanc primi hominum Assyrii coluere: a quibus Paphii in Cypro acceptum sacrorum ritum, cum Phœnicibus qui in Palæstina Ascalonem urbem incolunt: Phœnices, cum Cytheris communicarunt. Hinc Cytherea Venus, & apud Nasonem, lib. x v. Metam. vers. 386. *Cythereiades columbæ* appellatæ. De Venere Cælesti alii ante nos multa dixere, quibus idcirco superfedemus. Est & in nummo Juliæ Soæmiadis, Elagabali matris, VENVS CAELESTIS. Qua forma in Ascalonitarum nummis depingitur, eadem a Luciano describitur, in opère de Syria Dea, pag. 1070. Altera enim manu sceptrum tenet, colum altera: gestat in capite radios, & turrim, & cestum, &c. *Χεὶρ δὲ τῇ μὲν ἐτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἐτέρῃ δὲ ἀπακτον καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τι φορεῖ, ἢ πύργον, ἢ κέτον, τῷ μοῦν δὲ Οὐρανίῳ κοσμεῖουσιν, &c. Hæc quarta Venus est Tul-**

K üj

lio, lib. I I I. de Nat. Deor. *Syria Tyroque concepta; quæ Astarte vocatur.*

ΑΣΚΑΛΩΝ. 7MP. Annus CXLVI. Claudii nummus, Urbis annum DCCXCV. ejus principatus alterum denotans.

ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ. Titi, apud Tristanum, pag. 304. cum effigie Veneris Cælestis, de qua supra.

ΑΣΚΑΛΩΝ. Trajani, & Hadriani. Plinio, lib. v. sect. XIV. *Ascalo liberum*, in Palæstina. Stephano: Ἀσκαλὼν, πόλις Συρίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀσκαλωνίτης, ἢ Ἀσκαλῶν. Hodie *Scalona*. In nummo apud Occonem pag. 81. adduntur hæ litteræ ΔΟΡ, inversæ scilicet pro ΡΟΔ, ut annus indicetur CLXXIV. Unde intelligas non Augusti hunc nummum esse, quanquam ei ab Occone adscribitur, sed Vespasiani: atque hunc annum æræ Ascalonitarum incidere in annum Urbis DCCCXXV. qui Vespasiani secundus fuit: cum ex Chronico Eusebiano in Probo, annus ejusdem æræ CCCCXXX. in annum Probi alterum comperat, qui fuit Urbis MXXXI. Quare neque ille, qui Tito vulgo adscribitur, signaturque ΑΣΚΑΛΩΝΙΤ. ΔΠ. cui nempe adjicienda littera P, quæ in exeso nummo intercidit, ut acute Spanhemius vidit, lib. de usu numism. pag. 669. neque is, inquam, Titi est, sed Domitiani: cujus imperii annus tertius, qui Urbis est DCCCXXXV. congruit cum anno *ρδδ* hoc est, CLXXXIV. Ascalonitarum æræ: quam cœpisse idcirco necesse est, anno Urbis DCLII. C. Mario quartum, Q. Lutatius Catulo Coff.

ΑΣΚΑΛ. ΒΖ. C. Ἀσκαλωνιτῶν, annus CCE XII. Qui vicessimus tertius Antonini Pii fuit, Urbis DCCCCXIII. In Cimelio Regio. Neptunus ibi stat cum tridente.

ΑΣΚΑΛΩ. CNE. Antonini Pii, apud Patinum, pag. 227. & in Indice, pag. 13. & in Cimelio Regio. Veneris Cælestis effigiem exhibet. Annus σρϛ, sive CCRV. incidit in annum Urbis DCCCVI. Antonini sextum decimum.

ΑΣΚΑΛ. ΒΣ. C. Faustinae junioris nummus, in quo Castoris & Pollucis effigies, apud Patinum, in Indice, pag. 16. Sed notæ numerales in mendo cubant.: legi

enim oportuit, E Z C, hoc est, inversis nempe litteris, σζε, anno CCLXV. M. Aurelii, cujus Faustina conjux, tertio: Urbis Romæ, DCCCCXVI. cum in superiore Antonini nummo notæ illæ σζβ' annum principatus ejus XXI. signarint.

ΑΣΚΑΛΩ. ΑΚΤ. Nummus Elagabali, e Gaza Regia, cusus anno Alcalonitarum αρα τχδ, hoc est, CCCXXI. Urbis Romæ, DCCCCCLXXII. Elagabali secundo.

ΑCΠΕΝΔΙΩΝ. Treboniani nummus apud Patinum, pag. 398. Vidimus in Cimelio Regis Christianissimi. Luētatores in eo nummo insculpti, quem Aspendiorum morem fuisse in moneta signanda, Patinum fugit. At Julius Pollux, lib. IX. cap. VI. Ἀσπένδιοι παλάστῃς τῷ νομίσματι ἐνεχόμενοι. *Aspendii luctatores monetae insculpsere.* Ut Lacedæmonii scilicet, a quibus ortum ii traxere, teste Strabone, lib. XI. v. pag. 667. Plinio, lib. V. sect. XXVI. *Aspendum*, in Pamphylia. Et mox, *Eurymedon amnis juxta Aspendum fluens.* In edito colle posita civitas a Mela dicitur, lib. I. cap. XI. v. Stephano: Ἀσπένδιον, πόλις Παμφυλίας... ὁ πολίτης, Ἀσπένδιος. Vide ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΑΣΠΛΗΔΟΝΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Caii Caligulae Cæsaris, e Thesauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. IV. sect. XI. I. *Aspledon.* Stephano: Ἀσπληδὼν, πόλις Φωκίδος... τὸ ἔθνικόν, Ἀσπληδωνίος.

ΑΣΣΙΩΝ.

ΚΡΙΝΑΚΙΔΗΣ. ΑCCIΩΝ. Ara cum serpente, quo Æsculapius indicatur. Commodi nummus e Cimelio Regio. *Crinacides Assorum* Prætor.

ΑCCEΩΝ Juliae Domnae nummus, de quo dicemus, verbo ΠΙΟΝΙΤΩΝ. Stephanus: Ἀσσις, πόλις Αἰολίδος... τὸ ἔθνικόν, Ἀσσις, ἢ Ἀσσις. Plinio, lib. V. sect. XXXII. *Assos*, in Æolide. Nunc quoque *Assum* vocant.

ΑΣΣΟΡ V. Juvenile caput laureatum, apud Parutam. Plinio, lib. III. I. sect. XIV. in Siciliae oppidis, *Assorini*. Tullio, Verrina IV. *Assorini viri fortes ac fideles: sed nequaquam ex tam ampla, neque ex tam nobili civitate.* Hodieque tenue oppidulum est, cui Ἀσσορὶν nomen

apud Stephanum. Nunc *Afaro*. Chrysa amne aluitur, quem nunc *Battaino* accolæ nuncupant. Is in altera nummi parte pingitur stans cum urceolo, quem dextra: & Copiæ cornu, quod læva gerit: epigraphæ, CRYNAS. Tullius, loco cit. *Chrysas est amnis, qui per Afforinorum agros fluit. Is apud illos habetur Deus, & religione maxima colitur. Earum ejus est in agro, propter ipsam viam, qua Afforo itur Ennam. In eo est Chrysaë simulacrum, præclare factum e marmore.*

ASSYRIA.

IMP. TRAIANO. AVG. GER. DAC. P. M. TR. P. COS. VI. P. P. ASSYRIA. IN. POTESTATEM. P. R. RED. *Imp. Trajano Augusto, Germanico, Dacico, Pontifici Maximo, Tribunicia potestate, Consuli sextum, Patri Patriæ. Assyria in potestatem Populi Rom. redacta.* Occo, pag. 214.

ASSYRIA. ET. PALAESTINA. IN. POTEST. P. R. RED. S. C. Idem, pag. 215.

VICT. ASSYR. S. C. Idem.

ASTA, in *Bætica*.

AETERNITATI. AVGVSTAE. C. A. R. Tiberii nummus, in quo templum quatuor fultum columnis. Similis alter ejusdem Tiberii affertur a Patino in numismatum indice, pag. 4. AETERNITATI. AVGVSTAE. C. A. I. in quo templum quatuor vel sex columnarum. Tertius Tiberii pariter, ex Cimelio Mediceo, a Mediobarbo, pag. 71. AETERNITATI. AVGVSTAE. C. V. T. T. & ab Ant. Aug. Dial. 2. Suadet autem omnino similis in triplici nummo epigraphæ, ut in Hispania pariter signatos omnes fuisse credamus: atque adeo his notis in priore nummo, C. A. R. Coloniam Astartam Regiam indicari: non, uti Mediobarbus, & alii voluerunt, Coloniam Augustam Rauracorum. In altero, Coloniam Augustam Juliam, quæ nunc Gadis vocatur, ut suo loco dicemus. In tertio, Tarraconem.

COL. ASTA. REG. Nummus Neronis, e Thesauro Golzii, pag. 237. Plinius, lib. 111. sect. 111. *Colonia:*

Asta,

Asta, quæ Regia dicitur, &c. in Bætica: Nunc *Xerez della Frontera*, ad amnem *Guadalete*, teste Mart. de Roa, in hist. Astigit.

ASTIGI.

COL. AVG. FIRMA. Galbæ nummus e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. III. sect. III. *Astigitana colonia*, cognomine *Augusta Firma*, in Bætica: Hodie *Ecija*, inter Hispalim & Cordubam. Apud Gruter. pag. 101. COL. AVG. FIR. Astigi reperta inscriptio. Et apud Mart. de Roa, in hist. Astigit. COL. IVL. AVG. FIR. A Legione aliqua sic cognominata traxit & ipsa colonia hanc appellationem. Sic apud Gruterum, pag. MXCVI. 6. LEG. XVIII. FIRM. Et pag. CCCCXVII. II. LEG. XVI. FLAVIAE. FIRMAE.

ASTVRICA.

COL. ASTVRICA. AVGVSTA. Nummus Augusti, in Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. II. sect. IV. *Asturum populi*, divisi in *Augustanos*, & *Transmontanos*, *Asturica urbe magnifica*, in citeriore Hispania. Ptolemæo, lib. II. cap. VI. Ἀστούρικα Ἀστούρικα. Nunc *Astorga*, in regno Legionensi.

ΑΣΤΥΠΑΛΛΑΙΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Astypalæa libera civitatis insula*. Stephano: Ἀστυπάλας, ἡ ἴσος μίαν τῆς Κύκλαδος. . . . τὸ ἐθνικόν, Ἀστυπαλαῖος, ἢ Ἀστυπαλαίτης. Sed ut ab Ἐλαῖα fit Ἐλαίτης, sic & ab Ἀστυπάλας fit Ἀστυπαλαίτης.

ΑΣΤΥΡΗΝΕΙΩΝ. Nummi Antonini Pii, apud Patinum, pag. 227. cum effigie Dianæ multimammæ, quam & Ephesiam vocant. Plinio, lib. V. sect. XXXI. *Astyre*, in Æolide, seu Mysia. Ibi Dianam Astyrenam colititam, auctor est Strabo, lib. XIII. pag. 606. Stephano: Ἀστυρῆς, πόλις Μυσίας. . . . τὸ ἐθνικόν, Ἀστυρηνός, ἢ ὁ τὸ Ἰ Ἀστυρηνός Ἀρτέμιδος ἱερὸν. Vide & Pausaniam in Messenicis, pag. 146.

ΑΤΕΛΑΝΩΝ. Plinio, lib. III. sect. IX. *Atellani*. Nunc *S. Arpino*, sive *S. Elpidio*. Stephano: Ἀτέλλας,

πόλις Ὀπικῶν Ἰταλίας, μεταξύ Καπύης ἔ Νεαπόλεως. τὸ ἔθνηκόν, ... Ἀπελλαιός.

ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Trajani ac Getæ nummi, quos Trifstanus ad Αττᾶν Laconicæ refert, Spanhemius ablegat ad Arabiæ Felicis incolas: nos, uti remur, feliciores conjectura, ad Αττᾶν Phrygiæ oppidum, juxta cognominem sibi paludem, a qua nomen istud alterum hausisse videtur: nam & Botieum appellabatur. Stephanus: Βολίαιον, πόλις Φρυγίας ἔχουσα λίμνην Ἀτταία λεγόμενη &c. Exhibent hi nummi fluvii desidentis iconem, cum arundine, soli palustris indice. Ut ab Ε'λαία Ε'λαίτης gentile nomen derivatur, sic ab Ἀτταία Ἀτταίτης.

ΑΤΤΑ. Cum figura equestri, e Cimelio Regio.

ΑΤΤΑΙΤΩΝ. Æsculapius cum baculo & serpente. Ex parte altera, ΙΕΡΟΣ ΔΗΜΟΣ. *Sacer populus*. Ex eodem Cimelio, & apud Patinum, pag. 7.

ΑΤΤΑΛΕΩΝ. Augusti, ex Cimelio Regio. Commodi quoque, cum Serapidis capite.

ΑΤΤΑΛΕΙΩΝ. Tiberii nummus ex eodem Cimelio. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Attalia*, in Æolidis Lyciæque confinio. Stephano, Ἀττάλεια, πόλις Λυδίας... τὸ ἔθνηκόν, Ἀτταλῆς.

ΑΤΤΟΥΔΕΩΝ. E Cimelio Regio, ex parte altera, ΔΗΜΟΣ, *Populus*. In Notitia Eccles. antiqua, inter sedes Episcopales Phrygiæ Pacatianæ, pag. 27. Ἀττούδα, Leunclavius, pag. 98. ὁ Αὐτούδων. In Conc. Calched. act. vi. pag. 604. Symmachius Attudorum Episcopus legitur, Συμμάχου πόλεως Ἀττούδων. Forstass *Attusa* Plinii, lib. v. sect. xl.

ΑΤΤΥΒΙ.

COL. CLARITAS. IVLIA. Neronis nummus in Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinius, lib. iii. sect. iiii. inter colonias Astigitani conventus, in Bætica, *Attabi*, quæ claritas Iulia. Nunc esse *Espejo* Marianæ videtur, lib. iii. hist. Hisp. cap. 21. Nobis *Olivera*, prope Ostipponem, quæ nunc *Espera*, in agro Ossunensi.

AVENIO.

COL. AVENIO. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. III. sect. v. in Provincia Narbonensi. *Avenia Cavarum oppidum Latinum*. Ptolemæo, lib. II. cap. x. in Cavaris quoque Avenio colonia appellatur. *Avignon*.

AVGVSTA, in Salassis.

COL. AVGVSTA. PRAETORIA. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. III. sect. XXI. *Salassorum Augusta Praetoria Colonia* &c. Ptolemæo, lib. III. cap. I. *Σαλασσίαν Αὐγούστα Πραίτωρεια πόλις*. Augusta, quod jussu & auspiciis Augusti condita: Praetoria, quod Praetorianorum colonia eo deducta, anno V. C. DCCXXIX. Dionem vide, lib. LIII. pag. 514. Nomen antiquum retinet: *Aosta*, & *Augusta* Italis: nobis *Aoste*.

AVGVSTA TIBERIANA.

COL. AVG. TIBER. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 238. Aiunt esse in Germania Ratisponam.

AVGVSTA VINDELICORVM.

TI. CLAVD. TI. F. NERO. COS. ITER. IMP. ITER. *Tiberius Claudius Tiberii Filius Nero, Consul iterum, Imperator iterum*. Nux pinea in curru triumphali, Vindelicorum insigne. Hunc nummum fuscæ explicat M. Vellserus in libro rerum Augustanarum, quem vide.

AVLERCI.

AVLERCO. EBVROVICES. Nummus Gallorum vetus in Museo nostro, & apud auctorem libri de Monetis Gall. pag. 41. Plinio, lib. IV. sect. XXXI. *Aulerci, qui cognominantur Ebuovices*, in Gallia Lugdunensi: Hodie *Eureux*, in Neustria.

ΑΥΛΩΝΙΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nervæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. IV. sect. VI. *Aulon*. Stephano: *Αὐλὼν, πόλις Λακωνικῇ... ὁ πολίτης, Αὐλωνίτης*.

ΑΥΡΗΑΙΟΥΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus insi-

L ij

gnis, e Cimelio Regio. Urbs est Lydiæ, cui nomen a M. Aurelio Imp. Commodi patre factum. In Notitia vetere Ecclesiastica Hieroclis, aliisque, pag. 13. e Provincia Lydia, cujus metropolis Sardis, tertio loco ὁ Αὐρηλιουπόλεως appellatur. Pag. 29. nono, Αὐρηλιουπόλις. Pag. 45. sexto, ὁ Αὐρηλιουπόλεως, uti & apud Leunclavium, pag. 90. In Conc. Ephes. act. 1. pag. 548. Ἰωάννης ἐλάχτος ἐπίσκοπος Ἀυρηλιουπόλεως, ἐπαρχίας Λυδίας. Occurrit & in eadem Notitia pag. xi. alia Aureliopolis, inter Antistites Provinciæ Ephesi: ὁ Ἀυρελιουπόλεως, qui pag. 43. ὁ Αὐελουπόλεως nuncupatur.

ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. M. Aurelii, Crispinæ, Juliæ Domnæ, & Saloninæ e Cimelio Regio nummi. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Aphrodisienses liberi*. Stephano: Ἀφροδισιάς, πέμπτη, μεταξύ Λυδίας καὶ Καρίας... τὸ ἔθνος, Ἀφροδισιάς. In Conc. Calched. act. 1. pag. 81. Κεϊτωναῖος Ἀφροδισιάδος Καρίας. In nummo Crispinæ tres Charites expressæ. Nam illæ vice Numinum habitæ, ut habet vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 128. 7. ΔΕΥΚΙΟΥ. ΠΟΠΙΛΙΟΥ. ΑΥΛΟΥ. ΤΟΥ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΤΩΝ. ΧΑΡΙΤΩΝ. ΔΙΑ. ΒΙΟΥ. *L. Popilii Auli Apollodori F. Sacerdotis Charitum Perpetui*. De iis vide plura apud Pausaniam, lib. ix. sive in Bœoticis, pag. 309. & 310.

ΙΕΩΝ. Ternæ, ut supra Charites, in nummo Valeriani e Gaza Regia, monent sic legi ea oportere, quæ temporum injuria exesa erosaque sunt, ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ. Maxime cum Valerianus Gallieni pater existerit, cujus in uxoris Saloninæ gratiam Aphrodisienses, ut supra monuimus, nummum percusserint. Tristatus tamen, tom. i. pag. 13. legit ΙΟΥΛΙΕΩΝ.

ΑΧ. & ΑΧΑΙΩΝ, passim in nummis Græciæ veteris, a communi Græciæ cufis. Post subactam a Romanis Græciam, tota regio Achaïa vocitata est, cum est in provinciæ formam redacta. Pausanias, in Achaïcis, pag. 222. Καλοῦσι ἣ οὐχ Ἑλλάδος, ἀλλ' Ἀχαιίας ἡγεμόνα οἱ Πρωτοῖ· διότι ἐχειρώσαντο Ἑλλήνας δι' Ἀχαιῶν τότε τοῦ

Εὐμεινός ἀρχηγόταν. *Quod Græci per Achæos, qui tum Græciæ principes erant, subacti sunt.*

ΑΧΑΙΩΝ. ΕΥΜΕΝΕΩΝ. Vide ΕΥΜΕΝΕΩΝ.

ΟΚΤΙΑΙΟC. ΜΑΡΚΕΛΛΟC. Ο ΙΕΡΕΥC. ΤΟΥ.

ΑΝΤΙΝΟΟΥ. ΤΟΙC. ΑΧΑΙΟΙC. ΑΝΕΘΗΚΕ.

Hostilius Marcellus Sacerdos Antinoi, Achæis posuit,

statuam scilicet Antinoi, cujus is Flamen fuit, colum-

namve, in ejus Divi honorem, & ob Hadriani gra-

tiam, cui Antinous in deliciis fuit, promerendam. Sic

in Smyrnæorum nummis, ΑΝΤΙΝΟΟC. ΗΡΩC.

ΠΟΛΕΜΩΝ. ΑΝΕΘΗΚΕ. CΜΥΡΝΑΙΟΙC.

Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, & ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

Antinoi hic nummus est apud Occonem, pag. 245.

quem nummum ad Achæos Lydiæ, de quibus dice-

mus in nummis ΕΥΜΕΝΕΩΝ spectare potius, quam

ad Achæos Græciæ, ausim præstare, quod mos ille

frequens in nummis illius tractus occurrat, Calchedo-

nensium, Laodicensium, Smyrnæorum. Quod si quis

nihilominus ad Achæos Helladis referri malit, hæud

pertinaciter sane contendam, quod ipsi Hadriano sta-

tuas positas a Communi Achæiæ Pausanias monet, in

Eliac. prior. pag. 159. Βασιλέων. ἡ ἀνδριάντας, Ἀδριανοῦ

μὲν αἱ ἐς τὸ Ἀχαικὸν πελοῦσαι πόλεις ἀνέστησαν Παρίου λίθου

&c. Patinus in simili nummo, quem affert in Thesau-

ro Numism. pag. 165. perperam legit ΟΚΤΙΑΙΟC.

ΑΧΕΡΟΝΤΑΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 206.

& in Magna Græcia, Tab. xxv. cum Junonis Sispitæ,

hoc est, Servatricis effigie, capraque ei Deæ sacra.

Sunt & in quibus Nicias ex equo hostem jacentem

conficit, cum epigraphe ΝΙΚΙΑΣ: quem eum esse

arbitramur, cujus vitam Plutarchus & res præclare ge-

stas conscripsit. Plinio, lib. III. sect. x. in regione ter-

tia Italiæ, & agro Brutio: *Fluvius Acheron, a quo*

oppidani Acherontini. Excidit plane id oppidum: ne-

que est Cirenza, ut vulgo putant: quanquam & istud

hodie Acherontiam vocant.

B

BABBA.

C. I. B. xxxvi. Augusti nummus, e Cimelio Regio.
C. I. B. D. D. Augusti nummus in Cimelio Regio. *Colonia Iulia Babba*, vel *Campestris Iulia Babba*, *Decreto Decurionum*. Vel potius, *Colonia Iulia Babbae Decuriones*. Plinius, lib. v. sect. i. *Augusti colonia Babba*, *Iulia Campestris appellata*. In Mauretania Tingitana.

C. C. I. B. D. D. PVBL. *Colonia Campestris Iulia Babba*, *Decreto Decurionum Publico*. Claudii Imp. ut & alter inscriptus, C. C. I. B. D. D. cum palma, quæ a Tyriis Phœnicibusque Babbensium originem, ut Carthaginensium, indicat. A Patino quis credat pag. 100. hunc utrumque nummum ad Cibratas Græcam Asiæ gentem ablegari?

D. D. EX. CONS. C. C. I. B. *Decreto Decurionum ex consensu*, vel potius, *Decuriones ex consensu*, *Colonia Campestris Iulia Babba*. Neronis nummus, quem vidimus: & quem Tristanus sic mutilum exhibet, tom. i. pag. 216. EX. CONSENSV. CC. II. interpretaturque, *Ex consensu civitatum Campaniæ duarum*. Patinus, pag. 115. EX. CONSENSV. C. CIB. & ad Cibratas refert.

COL. IVL. AVG. BABBA. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 239.

BABYLONIA. Nummus Trajani, a quo ea regio devicta. Apud Occonem, pag. 215. Vide Xiphilinum, in Trajano. Plinius, lib. vi. sect. xxx. *Babylon Chaldaicarum gentium caput . . . propter quam reliqua pars Mesopotamiæ Assyriæque Babylonia appellata est, &c.*

ΒΑΓΗΔΑΟ. & ΒΑΓΗΔΑΟΝΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΑΗΤΟC. Sacer Senatus. Nummi Goltziani. Stephano: *Βαγαδαονία*, *μετὲρ Κατωπαδοχίας νοτιωτάτη. τὸ ἐθνικόν, Βαγαδαόρες. Βαγαδαονία pars Cappadociæ australior*. In his Serapis insculptus, lyrave Apollinea.

ΒΑΓΗΝΩΝ. ΕΡΜΟΣ. Ex parte averſa, ΙΕΡΑ. ΒΟΥΛΗ.

Sacer Senatus, vel *Sacra Curia*. In Notitia Eccles. pag. 29. Βάγης. Et pag. 45. Βάγη vocatur, in Provincia Lydia. Eo nummo Bagenſium cum Smyrnæis concordia indicatur, quorum illi annem numinis vice coluerunt. Plinius lib. v. ſect. xxxi. *A Smyrna Hermus*. amnis, &c. Sic inferius, CAITTHNΩN EPMOC, NIKAEΩN CAGAPIC, &c.

BAICAMΨHNΩN. Trajani nummus e Theſauro Goltzii, pag. 210. Βαίσαμψα Stephano oppidum eſt in Arabico ſinu circa mare Rubrum. Βαίσαμψα πόλις ἐν τῇ Ἀραβικῇ κλίτῳ παρὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν, ὃ ὕπην οἶκος ἡλίου. Τὸ ἐθνικὸν, Βαϊσαμψηνός. Legit in eo nummῳ Scalliger, Animadv. Euseb. 189. BAICAMΨANΩN, more Dorico. Domum Solis vox ea Hebræo ex fonte sonat, *Beth Sames*.

BALANEΩTΩN. THΣ. IEPAΣ. KAI. AΣYAOY. Nummus Carii Cæſaris e Theſauro Goltzii, pag. 210. *Balaneotarum* civitatis *sacra & inviolata*, qui tituli in Syria civitatum nummis obvii. Plinio, lib. v. ſect. xvi. *Balanea*, in Syria. Stephano: Βαλανεία, πόλις Φοινίκης.... ὁ πολίτης, Βαλανειώτης.

BARBESVLA.

COL. BARBESVLA. LEG. XVIII. *Colonia Barbesula*, *Legionis* xviii. Nummus Galbæ, e Theſauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. iiii. ſect. iiii. *Oppidum Barbesula cum fluvio*, in Bætica, juxta Gadi-tanum fretum. Nunc *Guadajara*, ad annem hodieque cognominem.

BARCINO.

COL. BARCINO. FAVENTIA. In Theſauro Goltzii, pag. 238. Galbæ nummus. Plinius, lib. iiii. ſect. iv. *Colonia Barcino*, *cognomine Faventia*. Nunc *Barcelone*. Gruteri inſcriptio, pag. 429. COL. F. I. A. P. BARCIN. *Colonia Flavia Iulia Augusta Pia*, non *Paterna*, ut quidam volunt: nec *Felix*, ſed *Faventia*, cum Plinio: vel *Flavia*. Nam eadem apud Gruterum pag. legimus, COL. FLAV. P. BARC. BAPTACHNΩN. Commodi, & Alexandri Severi num-

mi. Cariæ oppidulum Bargaſa. Straboni, lib. xiv. pag. 656. Μετὰ Κνίδον, Κέραμος, ἡ Βάργασα, πόλις ἡλικίας ὑπὸ Γαλάπης. Stephano: Βάργασα, πόλις Καρίας.... τὸ ἐθνικὸν, Βαργασινός.

BARGIACIS. MVN. *Municipium Bargiacis.* Galbæ nummus, e Theſauro Goltzii, pag. 242. Βαργιακίς Ptolemæo, lib. 11. cap. vi. urbs eſt Hiſpaniæ Tarraconenſis, in Vaccæis.

ΒΑΡΓΥΛΙΗΤΩΝ. Caracallæ nummus, in Cimelio Regis Chriſtianiffimi, in quo adjectum Prætoris nomen, ΕΠΙ. CΤΡ. ΙΟΥΛ. ΜΑΞΙΜΟΥ. Ἐπὶ Σερατηρῶν Ἰουλίου Μαξίμου. Plinio, lib. v. ſect. xxix. *Bargyia*: ubi MSS. habent, *Bargilia*. Stephano: Βάργυλα, πόλις Καρίας.... ὁ πολίτης, Βαργυλιάτης. Straboni vero, lib. xiv. pag. 654. τὰ Βαργύλια. In Notitia Eccleſ. antiqua, pag. 17. & apud Leunclavium, pag. 94. inter Epiſcopos Cariæ cenſetur, ὁ Βαρβυλίου, & pag. 49. ὁ Βαρβύλου: lege utrobique, ὁ Βαργυλίου, & ὁ Βαργύλου.

ΒΑΡΓΥΛΙΑΤΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Bargyliatarum civitatis. ſacræ ac liberæ.* Nummus Caii Cæſaris e Theſauro Goltzii.

ΒΑΡΚΑΙΩΝ. Nummus e Theſauro Goltzii, pag. 210. Plinio, lib. v. ſect. v. *Ptolemaïs*, antiquo nomine *Barce*, in Cyrenaïca Africæ parte. Stephano: Βάρκη, πόλις Λιβύης, ἥτις ἡ Πτολεμαïs.... Βαρχυῖ. Sic etiam Strabo, lib. xvi. pag. 837. Ptolemæo tamen, lib. 1v. Πτολεμαïs & Βάρκη ſunt civitates duæ: hæc mediterranea, litoralis illa: Scylaci quoque, pag. 44. Ptolemaïs itaque condita, non eo loco quo Barce fuit, ſed quo Barcæorum portus. Inter Pœnorum hoſtes a Marone cenſentur, lib. 1v. *Æneïd. lateque furentes Barcæi.* Nunc quoque interius oppidum retinet nomen & mœnia, *Barca*: unde & regni appellatio: Litorale *Tolmeta* nuncupatur.

ΒΑΣΗΠΕΩΝ. Titi nummus e Theſauro Goltzii, pag. 210. & apud Spanhemium, pag. 898. Βάσιπες, inquit Stephanus, πόλις Φοινίκης. Τὸ ἐθνικὸν, Βασιπείς.

BEDVNIA.

BEDVNIA. MVN. *Municipium Bedunia.* Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 242. *Βεδυνία* Ptolemæo, lib. 11. cap. vi. in Hispania Tarraconensi.

BENEVENTVM.

COL. BENEVEN. E Museo S. Genovesæ. Plinio, lib. 111. sect. xvi. *Hirpinorum colonia una Beneventum, auspiciatus mutato nomine, quæ quondam appellata Maleventum.* Velleius, lib. 1. *Sempronio Sopho, & Appio Cæci F. Coss. Beneventum coloni missi*, hoc est, anno Urbis cccclxxxvi. Nunc Hirpinorum regio Principatus ulterior nuncupatur: oppidum *Benevento.*

BERDIGVM. FLAVIVM. MVN. *Municipium Berdigum Flavium.* Titi nummus, in Thesauro Goltzii, pag. 242. Ptolemæo urbs est Hispaniæ, in Asturica, lib. 11. cap. vi. *Βέρδιγαν φλαυίον.*

BEPENIKIΔΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 210. Stephano: *Βερενικίδαι, δῆμος ὁ Πτολεμαίδος φυλῆς*, una scilicet e decem tribubus seu pagis Atheniensium civitatis. Sed ad Berenicen Cyrenaicæ seu Pentapolitanæ in Africa regionis oppidum, referri nummum eum satius videtur, cui nomen hodieque *Bernichio.* Plinius, lib. v. sect. v. *Berenice in Syrtis extimo cornu, quondam vocata Hesperidum.*

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, in Macedonia.

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ, in corona laurea, apud Patinum pag. 184. nunc Cimelii Regii, Trajani nummus. Plinio, lib. 14. sect. xvii. *Beræa.* Stephano: *Βέρεια, πόλις Μακεδονίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Βερειαῖον.* Monet idem deinde ab urbe Syriæ cognomine, gentile nomen *Βερεῖς*, & *Βερεῖαι*, derivari: cui quidem viro hac in parte ægre assentior, cum haud levia defint argumenta, cur hosce **ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ** nummos, ut & **ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ** & **ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ**, de quibus inferius, potius ablegem in Syriam Coelen, in qua Berœa, Cyrrhus, & Chalcis fuere: quarum civitatum nomina simili plane forma in nummis insculpta cernuntur, laurea que corona circumdata.

ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ. B. Nummus Antonini Pii, e Cimelio
M

Regio, & e nostro: ejus Principis anno β. hoc est, secundo cufus.

BERYTVS.

BHPYT. Βηρυτιαν. Nummus Musei nostri, in quo Neptunus curru vehitur juncto marinis equis. In Augusti nummo, idem Deus, qua pingi forma solet, cum delphino ac tridente visitur: unde intelligimus ei quoque Numini, inter cetera, devotam eam civitatem fuisse. Fuit & Serapidi, cujus effigies in Valeriani: Herculis, in Caracallæ: Palladis, cum noctua, in M. Aurelii, nummo insculpta.

COL. IVL. BER. EX. S. C. *Ex Senatusconsulto.* Apud Patinum, in numismatibus Triumvirorum, pag. 18. & pag. 39. Augusti ipsius, COL. IVL. AVG. FEL. BER. cui simile alterum Valeriani, pag. 406. Ex quibus nummum Gallieni, qui Valeriani filius fuit, refingere ipse potuit: in quo perperam legit, COL. IVL. AVG. FEL. HEL. & ad Coloniam Helviam refert, ad Heliopolim alii: cum FEL. BER. sit in iis quatuor nummis scriptum perspicue, quod nos in Cimelio Regio vidimus: neque in his modo, sed & in aliis similibus Juliæ Domnæ, Caracallæ, Elagabali, & Gordiani junioris. Neque vero Juliæ Augustæ cognomen coloniae Heliopolitanæ ulla monumenta asserunt. Sed errorem Patinus a Tristano hausit.

COL. IVL. AVG. FEL. BER. Trajani nummus e Cimelio nostro. *Colonia Iulia Augusta Felix Berytus.* Plinius, lib. v. sect. xvii. *Berytus colonia, quæ Felix Iulia appellatur*, in Phœnice. Nobis *Barut*: indigenis, *Birout*. Ab Agrippa Augusti genero deductam coloniam auctor est Strabo, lib. xvi. pag. 756. Ulpianus, lib. 1. Dig. tit. xv. de Censibus: *Berytensis colonia Augusti beneficiis gratiosa: &*, ut Divus Hadrianus in quadam oratione ait, *Augustana colonia.* Est & Otraciliæ nummus cum eadem epigraphe, colonoque & bobus, apud Patin. pag. 385.

COL. BER. Cum colono & bobus, vel cum militari-
bus signis, quæ sunt deductæ coloniae argumenta. Uter-

que Trajano principe cufus nummus est , apud Patinum , pag. 179. Hadriani , pag. 195. Gordiani Pii , pag. 369.

COL. BER. DECENNALES. ANTONINI.

AVG. III. E Cimelio Regio. Vota pro Reipublicæ incolumitate, tum in quinquennium, tum in decennium a Romanis antiquitus nuncupata, Livius passim tradit. Lib. 11. decadis tertiæ, Flaminio cum legionibus ad Trasymenum ab Hannibale cæso, vota quinquennalia suscepta sunt, *Si res Populi Romani ac Quiritium ad quinquennium proximum salva servata erit.* Lib. 1. decad. 111. *Caius Attilius Seranus Prætor vota suscipere iussus, s; in decem annos Respublica eodem stisset statu.* Cum deinde unius Cæsaris dominatu res geri cœptæ sunt, cœpta quoque quinquennalia vota ac decennalia pro Principum incolumitate concipi, cum imperium illi in quinquennium, decenniumve, vel in plura quinquennia decenniave susciperent. Tunc ludi Circenses edi, gladiatoriique, fieri sacra, vota-que, & preces. Hi decennales ludi appellati in nummis, hæc decennalia, interdum & vicennalia, tricennaliaque, hoc est, in vicennium, tricenniumve vota suscepta, eademque deinde pro decennio vicenniove, vel tricennio demum soluta.

COL. BER. Elagabali nummus, cum templi effigie, cujus in limine inferiore hæc verba, COL. BER. ad latera, SEC..... ceteris plane exesis litteris. Intus Securitas sedet, cui Victoria coronam imponit. *Tristanus tom. 11. pag. 316. legit, SECVRITATI COLONIAE BERYTVS. Nos verius, uti remur, SECVRIT. AVGVST. COLONIA BERYTVS. Securitati Augusti, vel Augustæ.*

COL. IVL. AVG. FEL. BER. Gordiani junioris nummus, in quo Bacchi nudi effigies, dextra copiae cornu, læva thyrsum gerentis, cum panthera. Vini copiam ac bonitatem in hoc tractu indicat. Et Berytium sane vinum Plinius commendat in primis lib. xiv. sect. 1x. Occo in Gordiano tertio, pag. 432. hunc

M ij

nummum ita legit, COL. IVL. AVG. PEL. BER. & graviore rursus errore, pag. 431. COL. IVL. AVG. PELLA. Quem errorem dum hausit ab Ocone Scaliger, Animadvers. Euseb. pag. 195. cur Berytus Colonia Pella dicatur, ait esse sibi incompertum. At FEL. hoc est, FELIX. non PEL. seu PELLA, legi oportuit.

BHTHPATΩN. Nummus singularis e Cimelio III. Harlæi: quem nummum neque ad BÆTARRENOS tertiæ Palæstinæ, neque ad Bæterras Galliæ Narbonensis oppidum, ut visum erudito viro, lib. de usu Numism. pag. 904. sed ad Betarronis potius Phœniciæ urbis maritimæ incolas, quæ inter Diospolim & Cæsaream Stratonis ab Antonino collocatur, referri censuerim oportere. Nam Græcis vocibus usos in nummis Provinciæ Narbonensis cives, præter Massilienses Phocæensium colonos, Antipolitas ejusdem oræ incolas, vix adduci possum ut credam, cum Latine inscripti in eo tractu nummi occurrant, AVENIO, VOLCAE, NEMAVSVS, CABELLIO, &c.

BIA TE ΩN. Nummum sic inscriptum videre nobis sane non licuit: sed existare tamen retulerunt ad nos viri in re nummaria eruditi. Fuit autem in Messenia, quæ pars Achaiæ, Βία, amnis, teste Pausania, lib. 1 v. Messenic. pag. 144. Anni cognominem civitatem appositam ex nummo eo singulari, si genuinus quidem est, admonemur. Nihil enim huc attinet Βία Hispanica, de qua Ptolemæus, lib. 11. cap. vi. in Oretanis: cujus oppidi cives *Viatienses* a Plinio appellantur, lib. 111. sect. 1 v. num. 111. Nam quis in Tarraconensem Hispaniam Græcas litteras penetrasse comminisci audeat, præsertim cum Latine inscripti in eo tractu nummi sint ceteri omnes, BARGIACIS, BARCINO, BISGARGIS, &c. In Bætica, ASTIGI, AC-CIS, BARBESVLA, alique: in Lusitania, BVRDOVA MVN. &c. Quid quod & BICAATE ΩN in eo nummo legi satius forte fuerit? de quibus dicemus inferius.

BIZYHNΩN. EΠI. TIN. POYΦOY. Hadriani, ex eodem Cimelio. Forte, **EΠI. ACIN. POYΦOY.** Est enim Asinæ gentis peculiare Rufi cognomen.

BIZYHNΩN. M. Aurelii, ac Philippi Patris nummi, in Cimelio Regio. Vidimus & Hadriani, & Severi. Plinio, lib. IV. sect. VIII. *Bizya, arx regum Thraciæ.* Stephano: Βιζύη, πόλις Θράκης... τὸ ἐθνικόν, Βιζυεύς.

BIZYHNΩN. Diana Venatrix, in nummo Faustinae junioris, e Cimelio Regio.

BIΘYNIΕΩN. Juliae Corneliae Paullae nummus.

BEIΘYNIΕΩN. AΔPIANΩN. Nummus Antinoi, cuius hæc patria fuit. Ab Hadriano Imp. cui unice carus Antinous fuit, alterum id nomen habuit. In parte ejus nummi anteriore, caput ipsius Antinoi est, cum epigraphe, **Η ΠΑΤΡΙC ANTINOON ΘEON.** *Antinorum Deum patria sua colit ac veneratur.* Apud Tristandum, tom. I. pag. 547. In parte postica, Mercurius cum talaribus, adjecto bove: ut ab hujus oppidi civibus habitum pro Mercurio Antinorum intelligas, eique majore hostia ab iis litatum. Alias abactos a Mercurio Apollinis boves, uti narrat Antoninus Liberalis in Metamorph. significari quoque hoc nummo haud temere quis credat. Nummus Occonis, pag. 244. si modo haud sublestæ fidei, **ΓENECIC ANTI-NOOY BIΘYNIEOC**, non ut ipse legit, **KITT-NIΔOC.** Plinio, lib. V. sect. XLIII. *Bithynion.* Stephano: Βιθύνιον, πόλις Βιθυνίας..... ὁ οἰκῶν, Βιθυνιδεύς. Eadem Ptolemæo, lib. V. cap. I. *Claudiopolis* appellata: Κλαυδιόπολις ἢ τῇ Βιθύνιον.

BITHYNIA.

BEIΘYNIAC. KOINON. *Commune Bithyniæ.* Commune sanum, sacrum commune, & commune certamen intellige, in uno aliquo oppido a totius Provinciæ communitate editum. His sacris certaminibusque qui præerat Βιθυνιαρχὴς vocabatur, cui cura sacrorum ludorumque κοινὸς τῇ Βιθυνίας, ut Ἀσιαρχὴς, cui κοινὸς τῇ Ἀσίας. De hac postrema voce dicemus in nummis **ΡΟ-ΔΙΩN.** Vide & **ΓΑΛΑΤΩN KOINON, ΚΡΗΤΩN**

M ij

KOINON. Nummi sunt hi Trajani & Hadriani, in Cimelio Regio, cum templi effigie. Hadriani, in Museo nostro: ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟC. ΒΕΙΘΥΝΙΑC. Sabinæ, apud Tristan. tom. 1. pag. 533. cum simili fere icone. Plinio, lib. v. sect. XLIII. *Bithynia* provincia.

ADVENTVI. AVG. BITHYNIAE. & RESTITVTORI. BITHYNIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Eusebius in Chronico de Hadriano: Αὐτὸς Νικομήδειαι σιισμῷ κατεπώθεισαν, ἔ' Νίχμαι πόλιν Βιθυνίας χεῖμασιν ἀνέστησάτο. *Ipsè Nicomediam terræ motu collapsam, & Niceam, Bithyniæ civitates, sumptu suo instauravit.*

ΒΙΘΥΝΙΩΝ. M. Aurelii nummi.

BILBILIS. ITALICA. Duæ simul Hispaniæ civitates in eodem nummō cufæ, Augusto Principe, apud Patinum, pag. 35. nunc in Cimelio Regio. Et illa quidem Martialis poetæ natalibus clara, & ferrariis officinis, ut dicemus ad Plinii lib. XXXIV. sect. XLI. De altera, suo loco mox. Italicam esse Bilbilin ipsam appellatam, existimasse Patinus videtur, errore falso.

MVN. AVGVSTA. BILBILIS. L. COR. CALDO. L. SEMP. RVLLO. IIVIR. In parte altera: **AVGVSTVS. DIVI. F. PATER. PATRIAE.** E Museo nostro.

MVN. AVG. BILBIL. C. CORN. REFEC. M. HELV. FRONT. In corona deinde laurea, **IIVIR.** *Municipium Augusta Bilbilis. C. Cornelio Refecto, M. Helvio Frontone, Duumviris.* At Corn. Rufus, in Romanis Annalibus sæpe: Corn. Repentinus, interdum: Refectus, necdum nobis occurrit.

AVGVSTA. BILBILIS. Apud Goltzium, pag. 166.

ΒΙΣΑΛΤΙΩΝ. In nummis Goltzianis e Græcia vetere, pro **ΒΙCΑΛΤΩΝ.** Plinio, lib. IV. sect. XVII. *Gens Bisaltæ.* Stephano: Βισάλπια, πόλις ἡ χώρα Μακεδονίας .. τὸ ἐθνικόν, Βισάλλης. Equum, & adstantem cum jaculo militem, hic nummus præfert. Sunt & quibus insculpta galea, Thessalicæ Macedonicæve virtutis insigne.

ΒΛΑΥΝΔΕΩΝ. Volusiani nummus e Cimelio Regio.

ΕΠΙ. ΑΡΧ. Α. ΑΥ. ΠΑΠΙΟΥ. Ἐπὶ Ἀρχιερέως α' (hoc est, πρώτον) Αὐρηλίου Παπίου. *Sub Pontifice primum Aurelio Papia.* Apollo citharædus capite radiato. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 13. & in altera, pag. 45. ὁ Βαλάνδου. Apud Leunclavium, in Notitia sedium Episcopaliū, inter Antistites Lydiæ, pag. 90. censetur ὁ Βλαδέων. In Conc. Calched. epistolæ synodali Lydiæ ad Leonem Papam, pag. 934. subscribit Onesiphorus Episcopus Blandi. Et act. vi. pag. 594. Ἡλίας ἐπίσκοπος πόλεως Βλαδουδ. Et act. iv. Ἡλίας ἐπίσκοπος πόλεως Βλαδουδ Λυδίας. Itaque in nummo Υ πα-
ρέλκει, ut aiunt, hoc est, vacat, & abundat.

BISGARGIS.

ΜΥΝ. BISGARGIS. Germanici nummus, in The-
sauro Goltzii, pag. 242. *Municipium Bisgargis.* Plinio, lib. 111. sect. 14. *Bisgargitani*, in Tarraconensi His-
paniæ provincia & conventu: Ilergaonum oppidum
mediterraneum Ptolemæo, lib. 11. cap. vi.

ΒΟΙΑΤΑΝ. Nummus Juliæ Domnæ. Plinio, lib. 14. sect. 18. *Βεα*, in Argolico Achaïæ sinu. Stephanus *Βοϊόν* cum *Βοιαί* miscet: illud Doridis oppidum est, de quo Plinius ejus libri sect. 111. & Strabo, lib. 18. pag. 427. istud Achaïæ. Et *Βεας* alteras in Creta fuisse adjicit, auctore nullo. Illud interim verius, quod sub-
dit idem, gentile nomen esse *Βοιάτης*.

ΒΟΙΩΤΩΝ.

ΒΟΙΩΤ. E Museo nostro nummus, in quo crater & clava: Herculis notum istud est, Bacchi illud insigne: ex parte aversa clypeus, ut in numismate **ΑΝΘΗΔΟΝΙΩΝ.** Plinius, lib. 14. sect. 111. *Bæotia Theba*,
duorum numinum, Liberi atque Herculis (ut volunt) patria.

ΒΟΙΩΤΩΝ. In Græcia Goltzii, Tab. xvi. Neptuni hic nummus effigiem præfert, cum delphino & tri-
dente, Dei illius symbolis: adjectoque clypeo, Bæo-
torum generatim, & idem privatim Thebanorum insi-
gni. Neptunum Bæoti coluere in primis, quod omnis

eorum regio mari undique alluatur : ideo *τρίμαλιος*, *trimaris*, appellata a Strabone, lib. ix. pag. 400. In averſa nummi parte Apollo Iſmenius, cujus fanum, oraculum, amniſque Iſmenius in Bœotia fuit.

BONNA, in *Germania ad Rhenum*.

COL. IVLIA. BONNA. Nummus Auguſti, e Theſauro Goltzii, pag. 240. Tacito & Antonino *Bonna*. Ptolemæo quoque *Βόννα*, lib. ii. cap. ix.

BONONIA *Gallia*.

BONONIA. OCEAN. Conſtantis Auguſti nummus, e Gaza Regia : quo trajectus Principis e Bononiensî litore in Britanniam designatur, vel navigatio eo mari. Prius Geſſoriacum Morinorum litus, teſte Plinio lib. iv. ſect. xxx. vocabatur, *portusque Morinorum*, ſect. xxxvii. Tabula Peutinger. *Geſſoriaco*, quod nunc *Bononia*. Nobis, *Boulogne ſur mer*, in Picardia.

ΒΟΡΥΓΓΕΝΗC. Cave id fluvii nomen putes, cujus Geographi meminere, ut in aliis TIGRIS, EUPHRATES, DANUVIVS, & NILVS leguntur : eſt enim id equo Hadriani Auguſti nomen, in nummo ejusdem Principis, in quo & illud ſingulare occurrit, ſi nummus ſincerus eſt, quod Græcæ litteræ ſunt permixtæ Latinis, KAISAR SEMNOS AΔPIANOS. Apud Occonem, pag. 239. Equi, quem Boryſthenem Hadrianus ipſe cognominavit, Dio meminit, in ejus Auguſti rebus geſtis. Circumfertur & Epigramma in ejus equi laudem :

*Boryſthenes Alanus,
Cæſareus veredus,
Per æquor & paludes,
Et tumulos Etruſcos,
Volare qui ſolebat :
Pannonios nec ullus
Apros cum ſequentem
Dente aper albicanti
Auſus fuit nocere,
Vel extimam ſaliva
Spaſit ab ore caudam,*

Vi

Vt solet evenire :

Sed integer juvena ,

Inviolatus artus ,

Die sua peremptus ,

Hoc situs est in agro.

Sic in Honorii nummo quem vidimus, pars averſa eſſigiem exhibet aurigæ inſidentis quadrigis : in ambitu ſunt aurigæ equorumque nomina : EVGENIVS. Id aurigæ nomen : equorum cetera : ACHILLEVS. SIDEREVS. SPECIOSVS. DIGNVS. Neque enim victorum ea nomina ſunt, quos ille nummus nullos habet, quanquam ita viſum erudito viro, lib. de uſu numiſm. pag. 854. ſed equorum. Sic Verus Imp. *equum quem dilexit, Volucrem* appellavit, ita proſtante Capitolino in ejus vita, pag. 39. Fuere & alia equorum nomina ſcitu digna, quæ apud Gruterum vide pag. 337. & apud Sponium. Aurigarum vero nomina nummiſ inſculpta sæpe alias obſervavimus, Neronis præſertim ac Trajani, in quibus EPTYMIVS exhibetur in quadriga, ſagrum dextra tenens, & palmam læva : apud Triſtanum, pag. 217. & 385. Item in nummo Neronis, ac Juliani, STEFANAS, & STEFAN. NIK. A. hoc eſt, *Στεφῆνας νικητὴς ἁ* ſeu *ὁπλιστῶν. Stephanas primum victor*, cum ſagello pariter & palma, victoriæ in Circo & curſu equorum adeptæ argumento : impoſita pariter equorum frontibus palma, ut videre eſt apud eundem Triſtanum, pag. 222. Eſt & OLIMPIVS cum iſdem inſignibus, in Theſauro Patini, pag. 208. Sed hallucinari mihi egregie Triſtanus videtur, aliiſque eum ſecuti, cum aiunt prioribus Neronis ac Trajani nummiſ pugilem ſignari, de quo Plinius lib. VII. ſect. XLVIII. *Conſecratus eſt vivus ſentientſque oraculi Delphici juffu, & Iovis Deorum ſummi adſtipulatu, Euthymus pyctæ, ſemper Olympiæ victor*, &c. Olympiadibus ſcilicet LXXIV. LXXVI. & LXXVII. uti ex Pauſania didicimus, lib. VI. ſeu Eliac. poſter. pag. 183. hoc eſt, annis ante Neronem amplius quingentis. Cum procul dubio ſint hæc omnia aurigarum

N

nomina, qui sub iis Principibus vixerint, quorum nomina sunt in nummis signata. Sic tibicinis istud est, FILINVS, cujus capiti coronam sive Apollo, sive Trajanus imponit: aliter frustra sentiente Tristano, pag. 403. Sic idem auriga, de quo supra, in Trajani nummo insculptus cum equis duobus: ipsius quidem nomine in superiore nummi parte, EVTIMIVS: equorum in inferiore, sed diminutis illis ac vitiat, TYRIBI. CAT.... apud Patinum, in Thesauro, pag. 104.

BOSTRA.

N. TPA. BOSTRA. *Nova Trajana Bostra*. Commodi, in Gaza Regia, cum effigie cameli, quod Arabiae vulgare symbolum est. Fuit Bostra videlicet Arabiae oppidum.

N. TP. BOCTPA. Νέα Τεγῖαν Βόστρα. Severi nummus.

A. ΤΥΧΗ. BOCTPΩN. Ἀγαθὴ Τύχη Βόστρων. *Bona Fortuna Bostrorum*. Caracallae nummus, in eodem Cincilio. Non eadem est porro Bostra, quanquam aliter visum eruditis alioqui viris, in primisque Tristano, quae Philippopolis in eodem Arabiae tractu appellata est. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 63. in Provincia Arabiae censentur hae duae civitates, Βόστρα μητρόπολις, & Φιλιστινία πόλις.

COL. F. BOSTRA. ALEXAND. Juliae Aquiliae Severae, in eadem Gaza. *Colonia Felix*, vel *Flavia Bostra Alexandrina*.

COLONIA. BOSTRA. Nummi Alexandri Severi, ac Juliae Mæse, & Mamææ.

TRAIANA. ALEXANDRINAE. COL. BOSTRA. Juliae Mamææ. Ab Alexandro Severo Alexandrinæ cognomen, cum coloniae jure traxit.

COL. METROPOLIS. BOSTRA. Philippi Patris, apud Mediobarbum, pag. 347. In corona deinde, CEB. hoc est, Σεβασμία, sive Augusta certamina, ut in nummo Damascenorum.

ΒΟΥΡΠΑΙΩN, in nummis Juliae Domnae. Plinio, lib. IV.

sect. v. i. in Achaïa, *Bura*. Stephano : Βούρα , πόλις Ἀχαΐας τὸ ἐθνικόν, Βουραῖον.

BOYCIPITΩN. In vetere nummo Titi , e Thesauro Goltzii.

BOYCI. L. I A. Βουσιπιδῶν , Αὐχέλαιος ιδ. In Cimelio Regio, Hadriani nummus : qui anno ejus undecimocusus dicitur, cum Isidis stantis effigie : quod Ægyptiorum peculiare numen fuisse tralatitium est. Plinius, lib. v. sect. i x. *Buſiriten* in Ægypto nomen habet. Stephano : Βούσις , πόλις Αἰγύπτου ὁ πολίτης , Βουσιείτης.

BRACARA.

COL. B. A. Caii & Lucii Cæsarum nummus , in quo tauri cornupetæ signata effigies , apud Mediobarbum, pag. 58. Hunc interpretari ita lubet : *Colonia Bracara Augusta*. Plinio, lib. i v. sect. x x x i v. *Bracarum oppidum Augusta*, hodie *Bragues*, in Lusitania. Ptolemæo, lib. i i. cap. vi. Βράχαρ Αὐγούσα. Apud Gruterum, \ pag. 324. BRACARAVGVSTANI.

BPETTION. In Cimelio nostro nummi frequentes. Plinio, lib. i i i. sect. x. *Ager Brutius*. Stephano, verbo Βρεττία , Βρεττιοί, χώρα Βρεττία. Nunc Calabria nuncupatur, pars Italiæ ultima. Nummos ii olim Jove, Junone sceptrifera : Marte, Pallade, Hercule, Vulcano, aliisque Numinibus signaverunt. Cancer his etiam interdum insculptus, oræ maritimæ symbolum.

BRITANNIA. Claudii Cæsaris nummus, visus a nobis, in quo stans mulier dextra clavum navigii regit. Est & Hadriani alter, apud Occonem, pag. 223. & Tristinum, pag. 463.

DE BRITANNIS. Claudii itidem, cum arcu triumphali. Plinius, lib. i i i. sect. x x. *Claudius Cæsar e Britannia triumphans, prægrandi illa domo verius quam nave intravit Adriam*. Dio pariter, laudatus a nobis in notis ad eum locum. Tranquillus in Claudio : *Cum decretis sibi a Senatu ornamentis triumphalibus leviores majestati principali titulum arbitraretur, velletque justum triumphum decus, unde acquireret, Britanniam potissimum*

N ij

NUMMI ANTIQUI

elegit ac sine ullo praelio aut sanguine , intra paucissimos dies , parte insule in deditionem recepta , sexto quam profectus erat mense , Romam rediit , triumphavitque : maximo apparatu. Aurel. Victor , in Claudio : Britanniae partes contusae , quam solam adiit , Ostia profectus mari , &c.

RESTITVTORI. BRITANNIAE. Hadriani apud Occonem , pag. 231. Britanniae in genua procumbenti Caesar dextram porrigit. Lustravit Britanniam , ut & ceteras fere imperii provincias Hadrianus : *nec quisquam fere principum , inquit Spartianus in ejus vita , pag. 7. tantum terrarum tam celeriter peragravit. Itaque scripsit ad Hadrianum hos versiculos Florus poeta :*

*Ego nolo Caesar esse ,
Ambulare per Britannos ,
Scythicas pati pruinas.*

EXERC. BRITANNICVS. Hadriani , apud Occonem , pag. 234. & apud V. Cl. I. Vaillant , tom. 1. pag. 61.

BRITANNIA. S. C. Antonini Pii apud Occonem. Sedet Roma , dextra militare signum , hastam laeva ac peltam gerens. Capitolinus in Antonino Pio , pag. 19. *Britannos per Lollium Urbicum legatum vicit , alio muro cespititio summotis barbaris ducto.*

BRITANNIA. P. M. TR. P. X. IMP. VI. COS. II. P. P. *Britannia. Pontifex Maximus , Tribuniciae Potestatis decimum , Imperator sextum , Consul quartum , Pater Patriae.* Commodi nummus , apud Occonem , pag. 320. Ex parte antica , **M. COMMODVS ANTONINVS AVG. PIVS. BRIT.** Lampridius in Commodus , pag. 49. *Appellatus est Commodus etiam BRITANNICVS ab adulatoribus , cum Britanni etiam Imperatorem contra eum deligere voluerint. Hinc & in Museo nostro ejusdem Commodi nummus inscriptus , VICT. BRIT. Victoriae Britannicae.*

VICTORIAE. BRITANNICAE. Severi nummus , e Cimelio Regio , & apud Patinum , pag. 279.

Caracallæ quoque, qui Severi filius, & in expeditione
ta comes, e Museo nostro.

VICT. BRIT. & VICTORIAE. BRIT. Ejus-
dem Severi, apud Occonem, pag. 361. Spartianus,
pag. 71. de Severo: *Britanniam, (quod maximum ejus
imperii decus est) muro per transversam insulam ducto,
utrimque ad finem Oceani munivit; unde etiam Britan-
nici nomen accepit.* Vide & Sex. Aurel. Victorem, in
Severo.

ΒΡΟΥΖΗΝΩΝ.

ΑΥΤ. Κ. Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΕΙΝΟC.
Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗΡ. ΜΑΞΙΜΟC. K. Capita duo adversa
Maximini & Maximini. Αὐτοκρατορ Κωνσταντίνος Γαίος
Ιουλιανός Ουιός Μαξιμιανός. Γαίος Ιουλιανός Ουιός Μα-
ξιμος Κωνσταντίνος. *Imp. Cæsar C. Jul. Verus Maximinus.*
C. Jul. Verus Maximus Cæsar. Ex parte averſa, ΒΡΟΥ-
ΖΗΝΩΝ. Apud Goltziū in Thesauto, pag. 216.
ΗΡΟΥΖΗΝΩΝ perperam scribitur. Occo, pag. 425.
ΟΥΣΙΝΩΝ. Hunc nummum Seguinus, pag. 169.
ad Prusam primum, mox se ipse retexens, secutusque
V. CL. P. Gabr. Cossartium e Societate nostra, do-
ctrinæ ac famæ singularis, ad Βούρζαν urbem in Ponto
refert Stephano memoratam: legique ΒΟΡΥΖΗ-
ΝΩΝ trajectis litteris censet oportere. Sed ab hac sen-
tentia deterrent me duo: alterum, quod trajectione
litterarum laborare nummos veteres neque affirmari
facile, nec temere credi oporteat: alterum quod Ste-
phanus ipse hujus oppidi gentile nomen non Βούρζαν, sed
Βούρζαν dici conceptis verbis præmoneat. Nos
felicior Minerva usi, ut remur, ad oppidum Phrygiæ
Salutaris pertinere deprehendimus, quod oppidum in
Notitia Eccles. vetere, pag. 29. Βούρζαν; in altera
pag. 49. & apud Leunclaviū, pag. 94. ὁ Βούρζου.
Cum legi utrobique justum sit, Βούρζαν & Βούρζου.
Sic in Conc. Calched. act. vi. Αὐτοκρατορ legitur ἐπι-
σκοπος πόλεως Βούρζου, sub Metropolita Synnadorum,
pro Βούρζου. Quæ emendatio constat in primis ex Conc.
C. P. V. pag. 261. in qua subscribit Μακεδόνιος ἐπίσκο-
N iij

πὸς τὸ Βεϋσσινὸν πόλει, pro Βεϋζωδιν. Cum idem ipse, pag. 96. inter Episcopos Phrygiae appelleretur, Μακεδονίου ἐπισκοπὸς Βεζου. Sed corruptissime pag. 60 & 73. Μακεδονίος Βελάριον. Certe ex vestigiis harum vocum Βεζου, Βρδζου, Βεϋζου, Βεϋσσινόν, cum accedat in primis nummi auctoritas, quin Βεζου & Βεϋζωδιν legi oporteat, dubium esse cordato nemini debet.

BRVNDISIVM.

BRVN. Arion delphino insidet, cum lyra & urceolo. E Cimelio nostro Parisiensi. Apud Goltzium, in *Magna Græcia*, tab. xxxiii. pro lyra Cœpiz cornu, pro urceolo victoriolam gerit: ex parte averfa, cum tridente Neptunus. Plinio, lib. iii. sect. xvi. *Brundisium*. Nobis *Brundes*, in parte Italiae, *Terra d'Otranto*.

BPENΔΗΣΙΝΩΝ. Nummus e Magna Græcia Goltzii, loc. cit. Arion delphino insidens, delphinum alium dextra, læva lyram gerit: quod nescivit Goltzius, qui Tarantem æque hic pingi, atque in Tarentinorum nummis, arbitratus est. *Arionem interficere nautis in mari parantibus ad intercipiendos ejus quæstus*, inquit Plinius lib. ix. sect. vii. *eblanditum ferunt, ut prius caneret cithara, congregatis cantu dalphinis, cum se jecisset in mare, exceptum ab uno, Tænarium in litus pervectum*. Vide & Herodotum, lib. i. Clio, num. xxiv. pag. 9. & alios. Ex parte nummi altera Hercules est, Brenti pater, ejus qui oppidi conditor fuit, auctore Stephano: Βρεντήσιον πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Βρέντιος τοῦ Ἡρακλείου.

BVRDOVA. MVN. *Municipium Burdova*. Ptolemæo lib. ii. cap. v. in Lusitania, Βούρδουα est. Hic Tiberii nummus e Goltzii Thesauro petitus, pag. 242.

BVTHR. *Buthrotum*, in Epiro. C. PAET. QVIN. ITER. C. *Pætus. Quinquennialia iterum*. Apud Ill. Harlæum. Plinio, lib. iv. sect. i. *Colonia Buthrotum*. Nunc *Butrinto*. De ludis quinquennialibus ad Isthmium Neptuni fanum, atque alibi edi solitis Plinium consule, lib. iv. sect. ix. & nostras ad Plinium notas. Dicemus de iisdem & in parte Nummorum Historica.

ΒΟΥΘΡΟΤΙΩΝ, in Thesauro Goltzii, & in ejusdem Græcia vetere, Tab. v. quo in nummo Victoria bovem pede premit: & eundem cornu apprehendit: ex quo forte oppido ei nomen. Vel reportatam forte ab cive aliquo Buthrotio victoriam hic nummus indicat, domito Thessalorum more tauro ex equo. Plinius, lib. viii. sect. lxx. *Thessalorum gentis inventum est, equo juxta quadrupedante, cornu intorta cervice tauros necare. Primus id spectaculum dedit Romæ Cæsar Dictator.* Vide Tranquillum in Claudio, cap. xxi. Dionem, in Nerone, lib. lxi. pag. 693.

ΒΥΒΛΙΩΝ. Nummus Augusti. Plinio, lib. v. sect. xvii. *Byblos.* Stephano, Βύβλος, πόλις φοινίκης.... τὸ ἐθνικόν, Βύβλιος, ἔ Βύβλιας. Cur nomen id urbi sit inditum, idem ibi prolixiore oratione investigat. Hodie *Gebail*. Venerem ii Cælestem quondam coluere. Vide Lucianum, in opusc. de Syria Dea.

ΙΕΡΑΣ. ΒΥΒΛΙΩΝ. *Sacræ Bybliorum civitatis.* Claudii, Commodi, & Severi. **ΙΕΡΑΣ. ΒΥΒΛΟΥ**. Caracallæ in Cimelio Regio, & Elagabali.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Passim in nummis occurrit. Plinio, lib. iv. sect. xviii. *Byzantium liberæ conditionis, antea Lygos dictum: quare Byzantina Lygos* Aufonio dicta, ut in Plinianis Notis observavimus. A fluviolo, credo, quo alluitur, quem τὸν Λύγον Cedrenus & Codinus vocant. Nobis *Constantinople*.

ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΚΩΤΕΙΡΑ. *Byzantina Servatrix.* Lunæ effigies. Vidit Lambecius, in Codinum, pag. 139. edit. Regiæ. Legi **ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ** malim, ut in nummis Cyzicensorum, **ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΚΩΤΕΙΡΑ ΚΟΡΗ**.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Cum Neptuni effigie, delphino, ac tridente, Neptuni insignibus: quem Deum Byzantii, quod erat is Byzantis conditoris sui parens, coluere.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Uva appicta in Caracallæ nummo, vini feracem agrum conterminum fuisse significat. Apud Patinum, pag. 302.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΙΘΡΑΔΑΤΟΥ ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ.

Mitiridates Eupator is est, quem Pompeius regno ac vita exuit. Urbis Byzantii vulgare symbolum, Lunæ crescentis effigies cum stella. E Museo nostro.

BYZANTIΩN. KOINON. *Commune Byzantiorum.* E Goltzii Thesauro, pag. 211. Nummus Augusti.

BYZANTIΩN. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙ. Ex eodem Goltzii Thesauro, Caii Cæsaris nummus: sed vereor, ut sit genuinus.

BYZANTIΩN. ΕΠΙ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ. Pisces duo. De pelamidum insigni captura Byzantii, quo fit ut nummis insculpantur, Plinium vide lib. IX. sect. XX. Trajani nummus ex eodem Cimelio. Cum tergemino pisce, Plotinæ, quanquam epigraphe eadem, apud Patinum, pag. 188.

BYZANTIΩN. ΕΠΙ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ. ΚΑΙ. ΤΟ. Γ. *Sub Trajano Cæsare tertium.* Byzantiorum Pontifice scilicet. Nummus Trajani e Gaza Regia, cui insculpta galea est. Videtur omnino Trajanus Byzantiorum, ut Athenarum Hadrianus & Gallienus, ἀρχὴν hoc loco appellari, vel sacrorum ac ludorum Præses.

BYZANTIΩN. ΕΠΙ. ΔΗΜΟΚΘΕΝΟΥ. *Sub Demosthene* Prætor. M. Aurelii, e Gaza Regia. Phari duo.

BYZANTIΩN. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΑ. *Byzantiorum Antoniniana Augusta* certamina, hoc est, edita in gratiam Antonini Elagabali. Hoc Tristanus non intellexit, qui tom. II. pag. 206. *Antoniniam Augustam Byzantiorum* ei oppido nomen fuisse in eo nummo putat. Quanquam non sum nescius Severo superstitite, ex filii nomine, Antonini Caracallæ, Ἀντωνία urbem eam esse appellatam, ut Hesychius Milesius prodidit, lib. de rebus patriis CP. Sed est hic nummus ut Occo vidit pag. 404. Elagabali, non, uti Tristanus putavit, Caracallæ.

BYZANTIΩN. ΕΠΙ. ΑΙΑ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ. *Sub Ælio Pontico.* Lucillæ, e Gaza Regia. Crispinæ Comodi, ΕΠΙ. ΑΙΑ. ΠΟΝΤΙΚΟΥ. Η. BYZANTIΩN, ex eodem Cimelio. *Sub Ælio Pontico* ostiæ Prætor. *Byzantiorum.* In utroque nummo tergemini pisces insculpti.

BYZAC.

BYZAC. Cum senili capite galeato. Is oppidi conditor fuit. Stephanus : Ἐκτίσθη ἀπὸ Βύζαντος τοῦ Ποσειδῶνος. *Conditum Byzantium est a Byzante Neptuni F.* In parte nummi altera, prora navis insculpta, nomenque Prætoris, ΕΠΙ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. Et simul Byzantium æra, ΓΟC. hoc est, conversis nempe litteris, (nam inversæ plerumque in nummis occurrunt, ut periti harum rerum sciunt) σγ', sive annus CCLXXIII. post concessam scilicet a Pompeio libertatem, anno Urbis Romæ DCLXXXVIII. Mithridatico enim bello fidellem operam ea civitas Pompeio navavit: quare magnis beneficiis a populo Rom. donata, & inter urbes liberæ conditionis, ut Plinius ait, annumerata est. Tullium vide, orat. de Prov. Consul. Itaque annus hic Byzantium CCLXXIII. plane in annum Urbis Romæ incidit DCCCCIX. Severi Imp. XVI. postquam is Antonini Caracallæ interventu sua Byzantiis jura restituit. In nummo Goltziano, Tab. XXVI. mendose legitur, ΕΠΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΟC.

BYZANTIΩΝ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. Μ. ΑΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. Caracallæ, e Cimelio Regio. Βυζαντίων ἑστὶ Ἀρχιερέας Μάρκου Ἀυρηλίου Ἀντωνίνου. Ipse Caracalla in ea nummi area stat, Dea Præsides urbis pariter adstante, idemque Pontifex Byzantium Præsidesque sacrorum vocatur. Debuere hunc ei honorem deferre Byzantii, vel gratiani nomine: nam ut auctor est Spartianus in Antonino Caracalla, pag. 85. *Byzantiis interventu suo jura vetusta restituit, quibus iratus fuit Severus, (erat is Caracallæ pater,) quod Pescennium Nigrum jauerant.* Rursum pag. 87. *Per Thracias cum Præfecto Prætorii iter fecit, &c.* Tamen Alexander Severus convitii loco duxit, quod eum Antiochenes, Ægyptii, & Alexandrini ἀρχιερά appellationem, ut auctor est Lampridius in ejus vita, pag. 123. At Gallienus, teste Trebellio Pollione, & apud Athenas ἀρχων erat, & civis adscribi desiderabat, & sacris omnibus interesse.

BYZANTIΩΝ. Caracallæ, apud Trifanum, tom. II.

O

pag. 205. Isis in eo nummo rete explicat : quo uberri-
ma thynnorum captura Byzantii significatur, id quod
Tristanum fugit, qui plane ἀποπα hoc loco affert. De
eo piscatu Plinius, lib. 1 x. sect. xx. *Est in euripo Thra-*
cii Bosphori, quo Propontis Euxino jungitur, in ipsis Eu-
ropam Asiamque separantis freti angustiis, saxum miri
candoris, a vado ad summa perlucens, juxta Calchedo-
nem in latere Asiae. Hujus aspectu repente territi thynni,
semper adversum Byzantii promontorium, ex ea causa
appellatum Aurei Cornus, præcipiti petunt agmine. Ita-
que omnis captura Byzantii est, magna Calchedonis pe-
nuria, mille passuum medii interfluentis caripi. Opperiun-
tur autem Aquilonis flatum, ut secundo fluctu exeant e
Ponto: nec nisi intrantes portum Byzantium capiuntur.
Quo in loco ante nos legebatur, nec nisi intrantes Pon-
tum & Byzantii capiuntur: quæ lectio mire torfit eru-
ditorum ingenia, quod vera ei subesse sententia nulla
possit. Qua ope medicinam ei loco fecerimus, disces
ex nostris ad Plinium Notis & Emendationibus, ad li-
brum nonum, num. xxxiv.

Π. СЕПТ. ГЕΤΑΣ. Κ. ΠΟΒΠΛΙΟΣ ΣΕΠΤΙΜΙΟΣ ΓΕΤΑΣ ΚΑΪ-
ΟΡ. Ex parte altera, ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠ. Γ. CΑΛΛ.
ΑΡΙCΤΑΙΝΕΤΟΥ. *Byzantiorum. Sub Caio Sallio*
Aristaneto. E Cimelio Regio. Europa tauro vecta fer-
tur, qui typus situm urbis ad Bosphorum, cui inde no-
men fecere fabulæ; plane indicat. Apud Gruterum ve-
tus inscriptio gemina, pag. cccclxv. 5. & 6. C.
SALLIO. ARISTAENETO. V. C. SEP-
TEMVIRO. EPVLONVM, &c.

ΓΕΤΑΣ. ΑΥΓ. *Geta Augustus.* ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, cum
uva, vini feracitatis in agro circumjecto indice. Apud
Tristanum, tom. 11. pag. 283.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ. ΚΑΙ. Α
ΦΗCΤΟΥ. Phari duo, e Gaza Regia, Macrini num-
mus. Et Alexandri Severi, alter ibidem, ΑΥΤ. Κ. Μ.
ΑΥΡΗ. CΕΥΗ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΑΥΤ. ΑΥΠΟ-
ΚΡΑΤΩΡ ΚΑΪΟΡ ΜΑΚΡΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΣΩΜΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥ-
ΓΟΥΡΟΣ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠ. CΤΡ. ΑΥΡ. ΦΡΟΝ-

ΤΩΝΟC. ΚΑΙ. ΑΙΑ. ΦΗCΤΟΥ. *Sub Daumviris Aurelio Frontone, & Ælio Festo.* Tertiis ibidem Julia Mamææ, ΕΠΙ. ΦΡΩΝΤΩΝΟC. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. Julia Soæmiadis, cum fortunæ effigie, Apud Tristandum, tom. 11. pag. 366.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. ΑΙΜ. ΣΕΥΗΡΟΥ. ΚΑΙ. ΙΟΥΛ. CΕΥΗΡΑC. *Sub Æmilio Severo, & Iulia Severa.* Item, ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡ. ΣΩΤΗΡΙΟΥ. *Sub. Μ. Aurelio Sotericho.* Uterque e Cimelio Regio, sub Alexandro Severo cufus. Sic in nummo ΑΚΜΟΝΕΩΝ legas, ΕΠΙ. ΚΑΙΠΙΩΝΟC. ΚΑΙ. ΙΟΥΔΙΑC. ΣΕΟΥΗΡΑC.

ΒΥΛΛΙΟΝΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia vetere, Tab. 111. In eo nummo Jovis caput insculptum: ex parte altera, Copiæ cornu, ex quo spica & uva emergit, ubertatis ejus agri indices: ipsumque cornu anguis pluribus spiris complectitur. Id Æsculapii symbolum est in nummis vulgare. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. *Bulliones.* Straboni, lib. vii. pag. 326. *Βυλλίονες.* Oppidum *Βυλλίς*, Ptolemæo, lib. 11. cap. xiii. unde *Bullidensis colonia* Plinio, lib. 1v. sect. xvii. in Epiri, Illyrici, Macedoniæque confinio.

C

CABELLIO.

COL. CABE. *Colonia Cabellio.* Nummus apud Tristandum, tom. 1. pag. 63. Plinio, lib. 111. sect. v. *Cabellio* oppidum Latinum dicitur: Ptolemæo, lib. 11. cap. x. *Καβελλίαν καλονία.* Nunc *Cavaillon*, in Comitatu Avenionensi.

CABE. Apud Patinum, in Æmilia familia, pag. xi. Ex parte averfa, LEPI. cum Copiæ cornu. Hunc utrumque nummum ad Africæ oppidum Tristanus, Patinusque referunt, quod ille Tacapen esse suspicatur, iste quodnam sit haud indicat: Oiseliis vetustissimum Carthaginis nomen, *Καρχαδών*, cujus Stephanus meminit, priore sui parte diminutum, repræsentari hoc loco comminiscitur: nos multo verisimilius, uti remur,

Cabellionem. Triumvirorum nominibus, interdum & capitibus nummos suos passim insignivere Gallia. Vide LVGDVNVM, REMI, NEMAVSVS. Ac deinde Augustorum ævo, COL. AVENIO, COL. ARELATE, &c.

C. A. C. Vide ASIDO.

CADO. Vide ΚΑΔΟΗΝΩΝ.

CÆSARAVGVSTA. Q. LVTAT. M. FABI.

IIVIR. *Q. Lutatius, M. Fabio, Duumviris.* Colonius boves aratro junctos agit, coloniae deductae in plerisque nummis symbolum. M. Varro, lib. 1 v. de ling. Lat. auctor est coloniam sic inchoari solitam, juncto bove & vacca, ut vacca tamen coloniae, quam conderent, propinquior esset: exterius vero bos araret: ductoque aratro terminos designabant coloniae, qua moenia ducerentur: & aratro portato, ubi portam statui vellent. Plinius, lib. 111. sect. 1 v. *Cæsaraugusta colonia immunis, amne Ibero affusa, ubi oppidum antea vocabatur Salduba.* Vetus inscriptio, in Thesauro Goltzii, pag. 238. COL. CAESAREA. AVG. SALDVBA. Hodie *Sarragosse*, in Aragonia.

C. C. A. MONTANO. ET. GERMANO.

IIVIR. hoc est, *Duumviris.* Caligulae nummus, in Cimelio Regio: ubi & Tiberii alii duo qui sequuntur. De Duumviris & Decurionibus dicemus, verbo CORINTHVS.

C. C. A. SEX. AEBVTIVS. LVCRETIVS. IIVIR.

C. C. A. M. CATO. L. VETTIACVS. IIVIR.

C. I. C. A. GENIO. P. R. D. D. *Colonia Julia Cæsaraugusta, Genio Populi Rom. Decreto Decurionum.* Antonini Pii.

C. C. A. D. D. *Coloniae Cæsaraugustae Decuriones:* vel, *Colonia Cæsaraugusta, Decreto Decurionum.* M. Aurelii nummus est, quem Antonius Augustinus, Dialog. 7. Antiq. pag. 111. ad Calagurim perperam refert: legitque, *Colonia Calaguris Augusta:* cum Augustae cognomen non obtinuerit Calaguris, sed Juliae. Verum graviore etiam errore ducuntur ii, qui hos nummos interpretantur, *Colonia Carthago Antiqua.*

C. I. C. A. D. D. Caracallæ, in Cimelio Regio : ibi lupa Romulum & Remum lactat. Patinus Getæ nummum exhibet, pag. 319. OCICA. in quo vir nudus gestat Copiæ cornu : cum legi oportuerit, (utinos in eo nummo Regiæ Gazæ vidimus,) C. I. C. A. D. D.

CAESAREA ANTIOCHIA. Vide ANTIOCHIA *Pisidiæ*.

CAESAREA *Bithyniæ*. Hujus Cæsareæ mentio, tum in Notitia Hieroclis, aliisque, inter sedes Episcopales Provinciæ Bithyniæ, tum in Conc. C. P. V. pag. 73. in qua appellatur Ἰωάννης Καίσαρειας ὁ Βιθυνίας, & pag. 170. Παῦλος ἐπίσκοπος Καίσαρειας Βιθυνίας. Ad hanc vero potius, quam ad quamvis aliam, hos nummos referimus, quod ceteræ suas habeant notas, quibus ab ista secernantur : hæc peculiares nullas, nisi quod ΚΑΙ-CAPEΙΩΝ sine adjuncto inscribitur.

ΚΑΙCAPEΙΩΝ CEBACTHΝΩΝ. Vide ΣΕBACTHΝΩΝ.

ΚΑΙCAPEΙΩΝ. ΑΓΗΝΩΝ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio, in quo nummo Bacchus insculptus, cum tigride, & Satyro. Affert hunc Patinus, pag. 306. *Cæsarienses* autem *Agenenses* intelligit, quos si Roscius aliquis aut Æsopus appellet in scena, quis credat audiri sine risu ac strepitu posse? Neque enim fuere Agenenses usquam: nec aliud in eo nummo ΑΓΗΝΩΝ est, quam Ionica dialectus, pro ΑΓΩΝΩΝ, Cæsariensiumque certamina ibi signantur, ut Leucadiensium in altero nummo, ΔΕΥΚΑΔΙΩΝ ΑΓΗΝΩΝ. Sic apud Goltzium in vetere Græcia, & in Museo nostro, Dyrrachenorum nummi, ΔΑΜΗΝΟC, & ΑΡΙCΤΗΝΟC, pro ΔΑΜΩΝΟC & ΑΡΙCΤΩΝΟC exhibent. Apolloniatarum, ΧΑΙΡΗΝΟC pro ΧΑΙΡΩΝΟC. Et in nummis Massiliensium, ΜΑΣΣΑΛΙΗΤΩΝ, pro ΜΑΣΣΑΛΙΩΤΩΝ. Quid quod ne Cæsarienses quidem eo forte nummo signantur, sed Cæsarei ludi tantum, Cæsareaque certamina, qualia a Metropolitibus Phrygiæ legimus edita in Gallieni nummo, CEBACTA. ΚΑΙCAPEΙΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Sic enim verius est

de ludis certaminibusque hunc nummum accipi, quam de Cæsarea ulla, cui adjuncta Metropoleos appellatio fuerit.

CÆSAREÆ Cappadociæ.

ΑΤΤΟΚ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ. ΟΙΩΝΙΣΤΗΣ. ΤΡΙΩΝ.
ΑΝΔΡΩΝ. *Imp. Antonius Augur Triumvir.* ΚΑΙ-
ΣΑΡΕΙΑΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Apud Occonem,
pag. 28.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Nummus Neronis, apud Patinum,
pag. 130. cum monte præcelso. Plinius, lib. vi. sect.

111. *Sab monte Argæo Mazaca, quæ nunc Cæsarea nominatur.* A Caïo Julio Cæsare id ei nomen datum affirmat Justinianus, Novella xxx. de Cappadocia: & Constantinus Porphyrogen. lib. i. them. ii. pag. xvi. cum prius Mazaca diceretur a Mousoch, (Μουσώχ) primo Cappadocum auctore. A Claudio Cæsare, Nicephorus Callist. A Tiberio verius Suidas, & Hieronymus, ut diximus in Plinianis Notis.

ΜΗΤΡΟ. ΚΑΙΣΑ. ΕΤ. ΙΓ. *Μητροπόλεως Καισαρείας, ἐπὶ ιγ. ἀπὸ χιιι.* Caracallæ, apud Tristandum, tom. ii. pag. 223. in quo editissimi montis effigies, cui stella in vertice imminet. Sunt & Juliæ Domnæ apud Patinum in Thesauro, pag. 82.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Caracallæ iterum ibidem: sed pro stella Aquila est.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΕΤ. Α. Apud Tristandum, pag. 230. Hos nummos Cæsareæ Paneadi perperam Tristandus adjudicat.

ΜΗΤΡ. ΚΑΙΣΑ. ΕΤ. Β. Apud Patinum pag. 302. ejusdem Caracallæ.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΕΤ. Β. Macrini apud Tristandum, pag. 292. nunc Cimeliæ Regii.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. Diadumeniani, p. 316.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΕΤ. Α. Alexandri Severi, pag. 399. & quos eodem Imperatore cusos Patinus affert, pag. 351.

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ..... ΑΡΕΙΑΣ. Nummus media sui parte excusus, quem sic legi nos auctores sumus, ΕΥ-

CEBEIAC. KAICAPEIAC. & ad hanc Cæsaream referri. Aquila in eo nummo Argæi montis vertici insistit, ut in superioribus. Cæsaream utique, in qua versamur, Eusebiam appellatam esse, ex Strabone monuimus in Plinianis Notis. Stephanus quoque: Κασάρεια μητρόπολις τῆς Κατωπαδοκίας, ἢ τῆς ἐν Εὐσεβείᾳ, ἢ Μάζαχα.

ΜΗΤΡΟ. ΚΑΙC. B. N. Δ. Μητροπόλεως Κασαρείας δις Νεωκόρου, anno Gordiani junioris, quo cusus ille nummus est, δ'. hoc est, *quarto*. E Gaza Regia.

CÆSAREA *Mauretaniae*.

COL. IOL. CAESAREA. IVBAE. REG. Claudii nummus, in Thesauro Goltzii. Plinius, lib. v. sect. 1. *Oppidum celeberrimum Cæsarea, antea vocitatum Iol, Iubæ regia, a Divo Claudio Coloniae jure donata. Hodie Alger, in Africæ litore, qua Siciliam spectat.*

REX. IVBA. In Cimelio Regio. Ex parte aversa, CAESAREA. R. XXXII. hoc est, anno regni xxxii. In Museo nostro Jubæ senioris nummus est, cum epigraphe, REX. IVBA. Et junioris alter, REX. IVBA. XXXX. Vidimus & in quo inscriptus annus esset xxxxi. Atque ex ea quidem annorum nota colligimus ad eam ipsam Cæsaream subsequenter quoque nummum pertinere:

C. I. C. XXXVI. cum Augusti capite, hoc est, *Colonia Iol Cæsarea*, e Cimelio Regio, & in Patini Indice, pag. 3. Ex parte altera, caput Cæsaris Julii Dictatoris, EX. D. D. *Ex decreto Decurionum*. Sic in Babbæ coloniae nummo annorum hunc quoque signari numerum vidimus, C. I. B. XXXVI.

CÆSAREA *Palaestinae*.

C. FLAV. CAESAR. Apud Patin. pag. 195. Hadriani nummus: cui similis alter Faustinae Aurelii conjugis, pag. 249. In his figura stans captivum pede calcat.

COL. P. FL. AVG. CAESAREA. Eiusdem Hadriani in Cimelio Regio. *Colonia Prima Flavia Augusta Cæsarea.*

COL. PRIMA. FL. AVG. CAESAREA.

M. Aurelii nummus e Museo nostro, in quo Serapidis caput, cum medio, calathóve. Plinius, lib. v. sect. xiv. *Stratonis turris, eadem Cæsarea, ab Herode rege condita: nunc colonia Prima Flavia, a Vespasiano Imp. deducta.* Prima vocatur, vel Primana, quod primæ legionis milites colonos haberet, ut in Arelatensium nummo præmonuimus. Flavia a Vespasiani nomine. Ulpianus, lib. l. Digest. tit. xv. de Censibus: *Divus Vespasianus Cæsarienses colonos fecit, &c.* Hieronym. in Chron. anno iv. Olymp. cxci. *Herodes Cæsaream in nomine Cæsaris condidit, quæ prius Turris Stratonis vocabatur.* In vetustis inscriptionibus nondum occurrit, *Legio prima Flavia.* At LEG. III. LEG. IV. LEG. X. & LEG. XVI. cum FLAVIAE appellatione, passim. Nunc est *Casair*, provinciæ caput, *la Principauté de l'Hemir de Casair.*

C. P. F. AVG. CAESAREA. Diadumeniani.

CÆSAREA Philippi, ab Herodis M. Filio Philippo tetrarcha sic appellata, seu *Paneas*, a fonte.

COL. CAESAREA. PHILIPPI. Augusti nummus, e Thesauro Goltzii.

COL. CAESAREA. PANIAE. Titi, ibidem, pag. 238.

ΚΑΙC. CEB. IEP. ΚΑΙ. ΑCΤ. ΥΠ. ΠΑΝΕΙΩ.

Καίσαρεια Σεβαστῆς ἱερῆς ὑπὸ αὐτοῦ ἐπὶ Πανείῳ. M. Aurelii nummus, apud Spanhem. lib. de usu Numism. pag. 985. Plinius, lib. v. sect. xv. *Jordanis amnis oritur e fonte Paneade, qui cognomen dedit Cæsareæ.* Et sect. xvi. *Paneas, in qua Cæsarea cum supradicto fonte.* Alterum ei fonti nomen *Dan* fuit: eidem anni fons alter, *Jor*: unde nomen Jordani.

CALAGVRIS.

MVN. CAL. IVLIA. Augusti nummus, apud Patin. pag. 34. nunc gazæ Regiæ. MVN. CALAG. IVL. Augusti pariter, ex eodem Cimelio.

M. C. I. C. CELERE. C. RECTO. IIVIR. *Municipium Calaguris Iulia. Caïo Celere, Caïo Recto, Daumviris.* Tiberii nummus e Cimelio Regio. Plinio, lib.

lib. 111. sect. 1v. *Calaguritani, qui Nassici cognominantur*. Ambr. Morales, ex vetere inscriptione, MVN. CALAGVRIS. IVLIA. NASSICA. Nunc est *Zoharre*, ab *Huesca* in Arragonia Hispaniæ provincia, leucis 1v. diffusa. Duumviri porro, qui Græcis Ἀρῆναι, duorum Consulium, penes quos Romæ olim summa rei publicæ constituendæ atque administrandæ fuit, instar erant in civitatibus & municipiis.

CALENO. Nummi veteres e Museo nostro, cum gallinacei, Minotauri, aliave effigie. Plinio lib. 111. sect. 9. *Calenum* in prima Italiæ regione. Nunc *Calvi* dicitur, 1v. fere pass. mill. citra Capuam, in Campania, ut in Plinianis notis monuimus, secuti Camillum Peregrinum, in Campania Felice, pag. 436.

CALENO. Ibidem, cum Minotauri effigie: & ex parte altera, CALENO rursus, cum Apollinis capite.

ΚΑΛΕΝΙΤΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 218. & ex Magna Græcia, Tab. XIX.

CALLET. Meminit hujus nummi Rod. Carus, lib. 111. cap. LXX. pag. 197. Plinio, lib. 111. sect. 111. *Callet*, in Bætica, Astigitani conventus. Situs ignotus. Nam quæ nos argumenta deterreant, ne viris eruditissimis assentiamur, Jo. Fr. Andrez, lib. de patria S. Laur. pag. 212. & Rod. Caro, loc. cit. eosque secuto Lucæ Holstenio, ea in Notis & emendationibus ad librum Plinii tertium, num. XIV. prolata sunt a nobis, & abunde explanata.

CALPE.

C. I. CALPE. *Colonia Iulia Calpe*, ex Spanhemio, lib. de usu & præst. Numism. pag. 766. Plinio, lib. 111. sect. 111. ad Găditanum fretum, *Mons Calpe*. Oppidi cognominis meminere Antoninus in Itiner. & Strabo, lib. 111. pag. 140. Sed idem illud est cum Carteia, morti appositæ. Plinius, loc. cit. *Fretum ex Atlantico mari. Carteia, Tartessos a Græcis dicta. Mons Calpe*. Nunc rudera vix supersunt. Portus superest in primis capax, cum castello, *Torre di Castagna*, corrupto a vetere Carteiæ nomine.

CAMALODVNVM.

COL. CAMALODVN. Claudii nummus, e The-
sauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. 11. sect. LXXVII.
Camalodunum Britanniae oppidum. Tacito, lib. xii.
Annal. pag. 181. *Colonia Camalodunum.* Apud Grute-
rum, pag. 439. COLONIAE. VICTRICEN-
SIS. QVAE. EST. IN. BRITANNIA. CA-
MALODVNI. Hodie deminuto vocabulo *Mal-*
don vocant, teste Cambdeno. Neque enim Colcestria
est, ut quidam volunt.

S. P. C. Carausii Augusti nummus e Museo nostro, cu-
jus in ima parte hæ notæ sunt: quas sic interpretari
nunc lubet, *Signata Pecunia Camalodani*, quod ex
Britannia, in qua id oppidum est, Carausius pedem
non extulit.

C. A. O. A. F. Vide O E A.

CAPPADOCIA.

ΚΑΠΠΑΔ. & ΚΑΠΠΑΔΟΚΩΝ. ΘΕΑ. ΡΩΜΗ.
ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Dea Roma. Sacer Senatus.*
Nummi Goltziani in Asia. Plinio, lib. vi. sect. 111.
Cappadocia.

CAPPADOCIA. S. C. Hadriani nummus e Cime-
lio Regio, Museoque nostro, & apud Patinum, pag.
191. Dextra montem, Argæum scilicet, cui Cæsarea
Cappadociæ primaria civitas imposita est, quo & tota
fere Provincia attollitur: læva, labarum gestat. Nihil
ad præsens negotium attinet, quod Maximus Tyrius,
Dissert. xxxviii. narrat, Montem Cappadocibus
esse Deum, & iusjurandum, & statuam. Οὗτος Καπ-
παδοκῆς ὁ θεός, ὃ ὄρος, ὃ ἄγαλμα. Nisi montem ipsum
Argæum Jovis nomine coluere, ut Casium Seleucien-
ses. Unde in nummis ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ, ΖΕΥΣ ΚΑ-
ΣΙΟΣ, uti monuimus in Plinianis notis. Spartianus
in Hadriano, pag. 7. *A Cappadocibus servitia castris
profutura suscepit.* Hoc labarum in eo nummo insculp-
tum significat. Exercitus enim Cappadocici vexillum
olim labarum fuit, ut dicturi sumus, verbo P A N-
NONIA.

ADVENTVI. AVG. CAPPADOCIAE, &
RESTITVTORI CAPPADOCIAE. S. C.

Occo in Hadriano, pag. 230. & 231.

EXER. CAPPADOCICVS. Hadriani, apud
Spanhemium, pag. 843.

CAPVA. Vide ΚΑΡΥΑΝΩΝ.

CARPICA VICTORIA. Nummus Philippi Patris,
quem Occo, pag. 439. VICTORIA CARDICA
perperam legit. Circa Istrum Carpi fuere, Mœsis vi-
cini, Capitolino, Ammiano, aliisque. In Pannonia in-
feriore, Ptolemæo, lib. 11. cap. xvi. In Præfectura
Mœsiæ, Constantino Porphyrog. lib. 11. them. 1. pag.
84. Καρπός.

VICTORIAE CARPICAÆ. VOTIS X. De-
cii, apud Occonem, pag. 450. Lepidum est quod nar-
rat Vopiscus, pag. 219. de Carpici cognomine, quo
donatus a Senatu Aurelianus Augustus fuit: *Pacato
Oriente in Europam Aurelianus rediit victor, atque illic
Carporum copias afflixit: & cum illum CARPICVM
Senatus absentem vocasset, mandasse illico fertur: Su-
pereest, P. C. ut me etiam Carpisculum vocetis. Car-
pisculum enim genus calciamenti esse satis notum est, quod
cognomen deforme videbatur, &c.*

CARTENNA.

COL. AVGVSTA. KARTENNA. Nummus
Othonis, e Thesauro Goltzii, pag. 237. ubi KAP-
CENNA, perperam scribitur, cum ut omittam ce-
tera, nondum Othonis ævo hic mos obtinuerit, C pro
Ξ pingendi, aut Græcas cum Latinis in eodem nummo
litteras vocesque jungendi. Nihil hic Arcena Syriæ,
quam Victor Aurelius Arcam vocat, Alexandri Severi
Imp. patria, attinet: sed ea quam nummus coloniam
Augustam appellat: coloniam Augusti Plinius, lib.
v. sect. 1. *Cartenna colonia Augusti, legio secunda*, in
Mauretania Cæsariensi. *Cartennas coloniam* vocat An-
toninus in Itiner. In Notitia Africæ, inter Episcopos
Mauretaniæ Cæsar. *Lucidus Cartennitanus*. Hodie *Av-
chora*. In vetustioribus paulo nummis oppida Africæ

P ij

Carthago & Cartenna, per K ex æquo scribi solita.

CARTHAGO, in *Africa*.

KARTHAGO. Apud Patinum, pag. 15. & in Cimelio Regis Christianissimi. Plinio, lib. v. cap. 111. *Colonia Carthago, magnæ in vestigiis Carthaginis.*

KART. VENERIS, cum templi effigie, quod esset ibi Veneris Cælestis templum, de qua alii bene multa, Pausanias in primis. Ex parte averſa, SVF. **ARISTO**... hoc est, *Sufetis, Aristone &c. Sufes Consul est lingua Pænorum*, inquit Paulus ex Festo: *Summus Pænis* est Magistratus, inquit Livius, pag. 333. Ab Hebræo **שופט**, *Iudex*. Est hic nummus e Museo nostro.

KART. PAN. Vide **ΠΑΝΟΡΜΙΤΑΝ**.

COL. AVR. KAR. KOMM. P. F. Severi, Caracallæ, & Trajani Decii nummi, quos vir pereruditus, operis sui de numismatibus pag. 727. sic interpretatur: *Colonia Aurelia Carrhenorum Commagene Pia Felix*. Spanhemium sequitur Mediobarbus, pag. 354. At qui Carrhas in Commagene collocet, auctorem certe reperias neminem. Deinde Latina inscriptio in Carrhenorum nummis nulla dum visa. Quanto nos felicius? *Colonia Aurelia Carthago Commodiana Pia Felix*. Ut ab ejusdem Imperatoris nomine Aurelia, a cognomine Commodiana dicta Carthago intelligatur. Mire Lampridius conjecturæ favet, cum in vita M. Aurelii Commodi Imp. ait: *Ridicule Carthaginem Alexandriam Commodam Togatam appellavit, cum classem quoque Africanam Herculeam Commodianam appellasset.* De Felicis cognomine Carrhis attributo, nusquam mentio: Carthagini, passim: & in hoc fere tractu aliis: *Piæ* appellatio etiam Hadrumeto in eodem tractu, ut infra dicemus, concessa. Deducta porro non nunc primum est colonia Carthaginem: sed multo ante a C. Graccho, deinde & majore fama a Cæsare, ut ait Solinus, cap. xxvii. cui Livius prævit, in Epitome, lib. lx. Deductam autem ab eo Dictatore, altero ejus Consulatu, auctor est Dio, lib. xliii. pag. 239. Vide & Plutarchum in Cæsare, pag. 734. Appianum in

Libyc. pag. 85. & Strabonem, lib. xvii. pag. 1833.

Carthago, inquit Mela scite, ut solet, lib. i. cap. 7.

nunc populi Romani colonia, olim imperii ejus pertinax

æmula: jam quidem iterum opulenta: etiam nunc tamen

priorum excidio rerum, quam ope præsentium clarior. Ex

urbis ruderibus Tunetum nunc juxta conditum, *Tunis.*

INDVLGENTIA AVGG. IN. CARTH. *Indulgentia Augustorum in Carthaginem.* Severi nummus,

e Cimelio Regio, Caracallæ e nostro: cui ille similis,

INDVLGENTIA AVG. IN. ITALIAM,

ejusdem Severi, in Regio pariter Cimelio.

ΚΑΡΘΑΓ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC. Severi, e Thesauro

Goltzii, pag. 218.

ΚΑΡΘΑΓΗΝΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.

Nummus Gordiani, e Thesauro Goltzii, pag. 218.

FELIX. KARTHAGO. Diocletiani, Maximiani,

Constantii. Et KART. FELIX. apud Seguinum,

pag. 43. ex parte altera, D. N. HILDERIX. REX.

Vandalorum is nempe in Africa rex pæne postremus.

CARTHAGO. NOVA. COL. Nummus Caii Cæ-

saris, e Thesauro Goltzii, pag. 238. Plinio, lib. i i i.

sect. i v. *Carthago nova, colonia*, in citeriore Hispania.

Incolis, *Cartagena*, in regno Murciæ. Nova hæc

porro appellata est, ad discrimen veteris, cujus nunc

superfunt vestigia in oppido Catalauniæ, *Villa Franca*

de Panades, ut diximus in Plinianis notis.

C. C. N. A T. MANLIO. C. PETRONIO. IIVIR.

Colonia Carthago nova Augusta. Tito Manlio, Caio

Petronio Duumviris. Et in parte averfa rursus, CO-

LONIA. CARTHAGO. NOVA. AVGVS-

TA. Augusti nummus, apud Mediobarbum, pag. 47.

ex Sponii schedis. Sed hunc insigni uterque errore

ad Carthaginem Africæ refert, quam neque ab Au-

gusto deductam, neque Novam cognominatam ali-

quando fuisse, monumenta ulla testantur.

CASCANTVM.

MVNICIP. CASCANTVM. Tiberii nummus

apud Patinum, pag. 68. nunc Gazæ regiæ. Plinio, lib.

P iij

III. sect. IV. *Cascantenses*. Ptolemæo, lib. 11. cap. VI. *Kdonaror*, in Vasconibus, hoc est, Navarris. Nunc oppidum Navarræ, *Cascante*, trans Iberum, prope Turiasonem. In eo nummo bos insculptus, nempe major hostia, qua litare se Diis, pro salute Tiberii Principis Cascantenses eo nummo declarant.

CASILINVM.

CAES. DICT. PERP. Ex parte averfa: TI. SEMPRON. GRACCVS. Q. DESIG. ITER. COL. CASILIN. *Tiberius Sempronius Graccus, Quaestor designatus iterum, Colonia Casilinum*. Nummus quem vidimus, & quem Goltzius affert in Thesauro, pag. 238. & 256. Tullius, Philip. 11. *Coloniam Casilinum deduxisti*, (Antonium alloquitur,) quo *Cæsar ante deduxerat*. Plinius, lib. 111. sect. 19. *Sunt & morientis Casilini reliquæ*. Fuit illud oppidum, ubi nunc est Capua nova, & quidem ad utramque ripam Vulturni amnis, qui & Casilinus inde dictus.

C. C. A. & C. I. C. A. Vide CÆSARAVGVSTA.

C. C. I. B. Vide BABBA.

C. C. I. H. P. Vide HADRVMETVM.

CELSA.

COL. VIC. IVL. CELSA. Tiberii nummus in Thesauro Goltzii, pag. 242. *Colonia Vistrix Iulia Celsa*. Plinius, lib. 111. sect. 19. *Celsenses, ex colonia*. Nunc *Xelsa*, ad Iberum, Hispaniæ amnem. A situ obtinuisse nomen, ex nummis intelligimus; nam in Hadriani nummo, quem mox afferemus, celso editoque in monte positam apparet.

C. V. I. CELSA. Apud Patinum, pag. 71. Tiberii: Augusti similiter, pag. 34. C. V. I. CELSA. L. BACCIO. MN. FESTO. II VIR. Hoc est, *Colonia Vistrix Iulia Celsa. L. Baccio, Manto Festo Drumviris*. In hisce nummis taurus insculptus, neque in his modo, sed & in aliis Hispaniæ nummis: quo victimas signari majores pro ejus salute Principis ibi cæsas, cujus honoris causa cusi nummi forent, cum Ant. Augustino censemus, Dialogo 91. Vide GRACCV-

RIS. Nunc uterque nummus Cimelii Regii est.

COL. V. IVL. C. Hadriani nummus, apud Tristandum, tom. 1. pag. 383. quas ille notas sic perperam interpretatur: *Colonia Vistrix Iulia Calaguris*, vel *Iulia Constantia*: cum neutra Victricis nomen in ullis vetustis monumentis obtineat. Celsam vero cum prerogativa coloniae monumentis omnibus constet fuisse insignitam, Plinii locum paulo ante laudatum, ante nos interpunctionis vitio laborantem, sic merito castigavimus: *Celsenses, ex colonia: Calaguritinos &c.* cum prius legeretur, *Celsenses. Ex colonia Calaguritinos*: At Calaguris apud neminem vetustiorum paulo scriptorum, nec ullius nummi lapidisve auctoritate, atque, ut ita dicam, suffragio, in coloniarum albo censetur, sed municipiorum tantum: Celsam fuisse coloniam, certe nummi clamant. Fuere autem in Hispania citeriore, ita prodente Plinio, lib. III. initio sectionis IV. coloniae omnino duodecim: Carthago nova, Illici, Valentia, Tarraco, Barcino, Celsa, Caesaraugusta. Ceterae quinque ad Carthaginensem conventum attinent, ab eoque sic appellantur: *Carthaginem conveniunt . . . ex colonia Accitana Gemellenses, & Libisofona cognomine Foroaugustana*, quibus duabus jus Italiae datum: ex colonia Salariense oppidani Latii veteris Castulonenses: *Satabitani, qui Augustani: Valerenses*. Neque enim Ant. Augustinum audimus, qui nullo adductus argumento, Dial. VI. Antiq. pag. 101. pro Libisofona, Satabi, Valeria, Juliobricam, Cluniam, Asturicamque in coloniarum classe reponit. Tam enim esse e coloniarum numero saltem Libisofonam, quam sit Accitana, Plinius ipse perspicue arguit, loco proxime allato, cum subdit, *quibus duabus*. Juliobricae, Cluniae, Asturicae, coloniae jus quae monumenta asserant, vindicentque, desideramus.

CERMENO. Vide ΓΕΡΜΗΝΩΝ.

C. F. P. D. Vide DEVLTON.

CHALDAEI.

DE CHALDAEIS. S. C. *Senatus Consulto*. Tra-

NUMMIA NTI QUI

jani nummus, apud Occonem, pag. 215. Plinius, lib. VI. sect. xxx. *Babylon Chaldaicarum gentium caput, &c.*

CICA. GENIO. DD. Nummus Antonini Pii, quem ad insulas Cicas nescio quis insulse retulit, de quibus Plinius, lib. I V. sect. xxx IV. in ora Lusitaniæ, cum ad Cæsaraugustam spectet, ut diximus suo loco.

CILICIA.

ADVENTVI. AVG. CILICIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Vide ΚΙΛΙΚΩΝ.

C. L. I. Vide CORINTHVS.

CLVNIA. Tiberii nummus, in Cimelio Christianissimi Regis. Et apud Patinum, pag. 71. cui nummo bos insculptus, deductæ index coloniae est.

COL. CLVNIA. Goltzium in Thesauro, pag. 239.

MVN. CLVN. *Municipium Cluniense*. In eodem cimelio.

HISPANIA. CLVNIA. SVLP. *Clunia Sulpicia*. Galbæ Sulpicii nummus, ibidem. Plinio, lib. III. sect. IV. *Clunia Celtiberiae finis*, Hodie pagus est *Cruña*, vel *Coruña del Conde*, ad Durium, in Castella vetere.

COELIVM.

AEL. MVNIC. COEL. ANT. *Aelium Municipium Caelium Antoninianum*. Nummus Antonini Caracallæ, in Cimelio Regio, in quo vir saccum humeris gestat, coloniae argumentum, ut in nummis Neapoleos Samariæ. Plinio, lib. III. sect. XVI. *Caelium*, in Calabria: haud procul Brundisio.

AEL. MVNICIP. COEL. Macrini, & Treboniani, ibidem: quem nummum alii perperam ad Cœliobrigam Hispaniæ referunt. Sic in eadem Italia, AEL. MVN. FANE. de quo dicemus, verbo FANVM FORTVNÆ.

COMANA *Cappadociae*.

COL. IVL. AVG. C. I. F. COMANORVM. *Colonia Iulia Augusta. Colonia Iulia Felix Comanorum*. Vel forte, *Colonia Iulia Augusta Concordia Inviolata Felix Comanorum*. Caracallæ nummus e Gaza Regia. Sed prior interpretatio magis arridet, quod in nummis eadem repeti subinde solent: ut in nummis Antiochenorum,

Antiochenorum, ΔΗΜΑΡΧ. ΕΞ. ΥΠΑΤΟΣ. ΤΟ. Β. Δ. Ε. ubi postremæ litteræ rursûm Δημαρχικῆς ἐξουσίας, *Tribunicia potestate*, significant. Plinius, lib. VI. sect. III. in Cappadocia: *Oppida: Comana, quod Sarrus præfuit*, &c. Porro *Iulia Felix* in nummo ea colonia vocitatur, quo nomine & Sinopensis quoque in eo tractu colonia appellata est, ut suo loco dicturi sumus.

COMANA *Pisidiæ*. Vide ΚΟΜΑΝΩΝ.

CONSTANTINOPOLIS. Nummus Constantini Magni, allatus a Patino in Indice, pag. 32. iterumque in Thesauro, pag. 206.

COPIA. Vide ΛΥΓΔΥΝΥΜ.

CORDVBA.

COLONIA. PATRICIA. Nummus Augusti, e Cimelio Christianissimi Regis. Plinius, lib. III. sect. III. *Corduba colonia, Patriciæ cognomine*. Sic porro appellata Antonio Augustino videtur, lib. VIII. Antiq. pag. 124. quasi colonia veteranorum & honestorum, quibus, ut Patribus, honos debeat. Gruteri inscriptio, pag. 323. COLONIAE. PATRICIAE. CORDVBENSIS. Hodie *Corduba la veja*, leuca fere una a Corduba nova, quam nos *Cordouë* dicimus.

COL. AGRIPPA. PATRICIA. Vide ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ.

COL. CORDVBA. PATRICIA. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 239.

COL. PATR. Claudii nummus, e Museo nostro.

CORINTHVS.

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. Nummi Goltziani in Græcia, in quibus Chimæra, & Bellerophon Pegaso vectus, Chimæramque conficiens. Corinthiorum id fere insigne. Hyginus, fab. LVII. *Bellerophontem Prætus ad Chimæram interficiendam misit, quæ tripartito ore flammam spirare dicebatur: item prima leo, postrema draco, media ipsa chimæra. Hanc super Pegasum sedens, interfecit. Chimæra capra silvestris est: Hesychius: Χίμαιρα, ἀγρία ἀγρία.*

Q.

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ Jovis caput, ibidem. Pausanias, in Corinth. pag. 48. Ὡς δὲ τὸ θεῖον ὄνιον ἱερὸν Διὸς Καπιτωλίου φωνῇ τῇ Ρωμαίων, καὶ ἑλλάδα ᾗ γλώσσῃ, Κορυφαῖος ὀνομαζοῖται δὲν. *Supra theatrum Corinthi, templum est Iovis, quem Capitolinum Romanorum voce, Græca lingua Coryphaeum recte appellaris.*

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. Veneris caput: de cujus Deæ fano Corinthiaco mox dicemus, ex Pausania. Strabo interim audiendus, lib. vii i i. pag. 378. Τότε δ' Ἀφροδίτης ἱερὸν ἔπεσεν πλούσιον ὑπὸ ἥρξεν &c. *Fanum Veneris Corinthi ita locuples fuit, &c.*

ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. Neptunus proræ insidet, dextra tridentem gerit. Apud Goltzium, Tab. xiii. Pausaniam vide loc. cit. & pag. 45. ubi de Neptuni fanis ac signis, prope Corinthum.

ΔΗΜΟΣ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ. *Populus Corinthiorum*, laureato capite adumbratus. Altera nummi superficies Solem exhibet in quadrigis. Soli cecidisse Acrocorinthum, Neptuno Isthmum, Briareo judice, narrat Pausanias in Corinth. sub initium ejus libri, pag. 44. Βελαρίων δ' ἀγλαακτὴν ἡμέσῃ σφίσι, Ἰσθμὸν μὲν καὶ ὅσα ταύτῃ διχάζονται ἔθ' Προσιδὼνθ' ἔθ' ἀκραὶ Ἡλίου δίντος ἔθ' Ὡς δ' πόλεως. Atque eam ob causam alterum Acrocorintho nomen Ἡλίου πόλιν, seu Solis urbem, fuisse, auctor est Stephanus. In ima nummi parte Prætoris nomen, ΔΙΑΓΟΡΑΣ.

COL. IVLI. CORIN. *Colonia Iulia Corinthus, & LAVS. IVLI CORINT.* *Laus Iulia Corinthus.*

Nummus uterque delineatur a Patino, Augusto Principe cusus, nunc Cimelii Regii. Plinius, lib. i v. sect. v. *Colonia Corinthus, &c.* Missos eo a Cæsare Dictatore colonos libertini generis, ipso quintum, M. Antonio collega Coss. auctor est Dio, lib. xli i i. pag. 239. & Plutarchus in Cæsare, pag. 734. Vide & Pausaniam in Corinthiacis, statim initio ejus libri, pag. 44.

ROMAE. ET. IMPERIO. In parte averſa, L. CAN. AGRIPPA. II VIR. COR. L. Caninio Agrippa Duumviro. Corinthus. Apud Seguinum, pag. 65.

M. BELLIO. PROCVLO. IIVIR. COR. Pegasus. In Augusti nummo, e Museo nostro.

COL. AGRIPPA. COR. Vide ΑΓΡΙΠΠΕΩΝ. CORINT. cum Victoriæ iconē. Ex parte averſa, Chimæra: L. CASSIO. IIVIR. In Museo nostro.

COL. IVL. COR. Cum Bellerophonte & Chimæra, in Regia Gaza.

CAESAR. AVGVST. Augusti caput. Ex parte altera, M. BELLIO PROC.... IIVIR. COR. *M. Bellio Proculo. Duumviro. Corinthus.* Pegasus alatus, Corinthiorum inſigne. Julius Pollux, lib. ix. cap. vi. Καὶ πᾶλ' ὃ, τὸ νόμισμα Κορίνθιον, ὅπ' Πήγασον ἔχει ἐντετυπωμένον. Et pullus, ſive equulus, nummus Corinthius vocabatur, quod Pegaſum haberet inſculptum.

OCTAVIO.... CINO. IIVIR. ITER. COR. *Octavio.....cino Duumviro iterum. Corinthus.* Claudii nummus e Gaza Regia: in quo templum edito monti impoſitum: ſive *arci quæ vocatur Acrocorinthus*, ut Plinius ait, loco cit. Templum Veneris ibi fuiſſe, & in eo Deæ armatæ ſignum, auctor eſt Pausanias in Corinth. ſive operis ſui lib. ii. pag. 48. Ἀνελθοῖσι ὃ ἐς τὸν Ἀκροκόρινθον, ναὸς ὅστιν Ἀφροδίτης Ἀγάλματα ὃ, αὐτὴ τε ἀπλίσμειν, ἢ Ἡ' λιθ', ἢ Ἐρως ἔχει τὸ ξόν.

ADVENTVS. AVG. C. COR. *Adventus Augusti. Colonia Corinthus.* Neronis nummus, in quo ſculpta triremis. Iſthmi Corinthiaci anguſtias ut perfoderet Nero, eo ſe contulit, Plinio inter ceteros teſte, ut ſuo loco monuimus.

C. IVLIO. POLYAENO. IIVIR. COR. C. *Iulio Polyæno Duumviro. Corinthus.* Neronis nummus, quem ex Patino Mediobarbus affert, pag. 96. legitque cum ipſo perperam, C. IVLIO POLYRENO. IIVIR. Fuere in municipiis coloniisſque Duumviri, eodem fere jure Magiſtratus, quo Romæ Conſules bini: nec deducendis modo coloniis, ſed & regendis præfuere. Ut Conſules Romæ ſub Imperatoribus, ſic & hi in coloniis municipiisſque Senatum cogeabant, qui Curia ibi dicebatur: quique huc admitterentur, De-

curiones dicti, ut Romæ Senatores: quæque illi statuissent, *Decurionum Decreta* dicta, ut Romæ *Senatus consulta*. Est in hoc nummo Pegasus insculptus, quem Bellerophon inhibet currentem.

OCTAVIAE. NERONIS. AVG. Ex parte aver-
sa. GEN. COL. COR. IVL. FLACCO. II VIR.
Genius Coloniae Corinthi. Iulio Flacco Duumviro.

COL. IVL. AVG. COR. *Colonia Iulia Augusta Corinthus*. Hadriani nummus in Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 195. cum Dianæ Ephesiæ icone. Item Commodi, ibidem. Aquæductum Corinthiis inter cetera beneficia erectum ab Hadriano Principe, auctor est Pausanias, lib. 11. sive in Corinth. pag. 46. item lib. VIII. in Arcad. pag. 253.

COL. IVL. COR. Nummus Sabinæ, e Cimelio Regio: in quo puer Melicertes, sive Palæmon, delphini dorso vehitur. Rem narrat Pausanias, tum initio libri secundi, pag. 44. ubi Corinthiacum describens agrum, Καὶ Μελικέρτου βωμὸς ἔστω, inquit. Εἰς τοῦτον τὸν τόπον ἐκοιμοῦντο τὸν παῖδα ὑπὸ δελφίνου λέγουσι· κειμένῳ δὲ ὅππῃ τυχόντα Σίσυφον θάψει τε ἐν τῷ Ἰσθμῷ, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐπ' αὐτῷ ποιῆσαι τῷ Ἰσθμίων. *Fuit ibi & Melicertæ ara: eo enim a delphine vectum puerum memorant: quem cum exprobatum Sisyphus offendisset, & humaverit in Isthmo, & Isthmicos in ejus honorem ludos instituerit.* Tum libro primo extremo, pag. 43. Λόγοι δὲ εἰσιν... ὡς ὑπὸ παύτης (πέπας Μολουίδος) αὐτὴν εἰς θάλασσαν ἱκῶν ῥίψαι, Μελικέρτῳ ἔχουσα τῷ παίδων νεώπερι. τὸν γὰρ δὴ ὤρεσθαι αὐτῶν Λίανρον ἀπέκτεινει ὁ πατήρ. Λέγεται μὲν δὲ καὶ μανέντα δρᾶσαι ταῦτα Ἀθάμαντα.... Τότε δὲ φέρουσα εἰς θάλασσαν, αὐτὴν καὶ τὸν παῖδα ὑπὸ τῇ πέπας τῇ Μολουίδος ἀφίησιν. Ἐξενεχθέντος δὲ εἰς τὸν Κορινθίων Ἰσθμὸν ὑπὸ δελφίνου (ὡς λέγεται) τῷ παιδὶ, πρὶν καὶ ἄλλαι τὰ Μελικέρτη δίδονται μετονομασθέντι Πιλαίμονι, καὶ τῷ Ἰσθμίων ἐπ' αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ἄρουσι. *Fabula prodita hujusmodi est. Ino se cum Melicerte, natu minore filio de saxo, quam Mola-ridem petram appellant, in mare præcipitem dedisse, cum autu majorem Leurchum pater occidisset: & Athaman-*

rem quidem in uxorem & liberos furore impulsam, sunt qui dicant ita sœvisse. Illam igitur tunc aiunt arrepta fuga se cum filio in mare de Moluride petra abjecisse: puerum quidem a delphine exceptum, cum in Corinthiorum Isthmum fuisset delatus, mutato nomine ex Melicerte Palæmonem appellatum: eique cum alios habitos honores, tum vero Isthmicos ludos decretos. Non potuit apertius causa prodii, cur in nummis ista sit insculpta effigies. Sunt & similes M. Aurelii, ac L. Veri nummi.

C. L. I. C O R. Arbor ex ara emicans, in nummo M. Aurelii, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 236. Eam esse arborem credimus, ex qua Pentheum aiunt opertanea feminarum sacra specularum: quæ deinde oraculi jussu quæsitæ a Corinthiis, mox & divinis culta honoribus. Auctor Pausanias in Corinth. pag. 49. Πενθεα . . . ἡ δ' ἄλλα πολὺ αὖτ' ἐλέγουσι, ἡ τέλθ' ἐς τὸν Κίθωρωνα ἐλθεῖν. ἐπὶ χατσκοπῇ τῶν γυναικῶν. ἀναβάντα δ' ἐς δένδρον θεάσασθαι τὰ ποιούμενα. . . . Ὑπὲρ δ' ὧς Κορίνθιοι ἐλέγουσι, ἡ Πενθεα ἡδὲ σφισιν ἀνδρόντας τὸ δένδρον ἐκείνο ἴσα τῶν θεῶν εἶναι.

C. L. I. C O R. Colonia Laus Iulia Corinthus. M. Aurelii nummus, ex eodem Cimelio Regio, cum templo pariter in edito monte. Sunt & in quibus Chimæra, Bellerophon, &c.

C. L. I. C O R. cum Herculis nudi effigie, qualem a Dædalo factam Pausanias refert, positamque Corinthi juxta theatrum, in Corinth. pag. 48. Περὶ τῶν θεῶν . . . ἑτάρον γυμνὸν Ἡρακλέους. Δαιδάλου δ' αὐτὸ φασιν εἶναι τέχνην. Est hic M. Aurelii nummus.

C. L. I. C O R. Sedet in Acrocorintho Mercurius, cum petaso & alis, caduceoque, adfistente ei Deo ariete. L. Veri nummus apud Patinum, pag. 256. Pausanias in Corinth. pag. 46. Ἀυθις δ' ἰούσιν ἐπὶ Λεγαίου τ' Ὀρεῖας, χαλκῶς καθήκοντος ἔστιν Ἑρμῆς, παρέστηκε δὲ οἱ κριός. ὅπ' Ἑρμῆς μάλιστα δοκεῖ θεῶν ἐφορᾶν ἡ αὖξεν ποίμνας, χαρὰ δὲ ἡ Ὀμπερς ἐν Ἰλιάδι ἐποίησεν.

Υἱὸν φόρβαντος πολυμήλου, τὸν ῥα μάλιστα Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, ἡ κτῆσιν ὅπασε.

Τὸν δὲ ἐν πελετῇ Μητρὸς ἐπὶ Ἑρμῇ λεγόμενον καὶ πρὸς κριῶν λόγον ἐπιστάμεθα, οὐ λέγω. *Rursus in via qua ad Lechaum recta iter est, (navale hoc Corinthiorum est,) Mercurius ex ære sedens visitur, cui adsistit aries, quod unus præ ceteris Mercurius greges tueri & augere existimatur: ut Homerus in Iliade significat:*

*Hic tibi natus erat, pecoris ditissime Phorba,
Quem sibi præ cunctis carum Cyllenia proles
Ditarat Teucris.*

Quæ cognita in Magnæ Matris initiis mihi sunt de Mercurio & ariete, consilio reticeo.

C. L. I. C O R. Nummus Severi, e Cimelio Regio: in quo Ino rupi insistent, ex qua se præcipitem dejecit, puerum Melicerten dextra tenet, posito ante pedes delphino. Vide quæ proxime diximus. Exhibet hunc nummum Patinus, pag. 282.

C. L. I. C O R. Bos ante ædem sacram, cui ædi delphin impositus: is nempe qui Melicerten excepit. Ei majore hostia, tauro videlicet, litatum esse hic nummus Severi docet. Est in Cimelio Regio; & apud Patinum, pag. 282.

R O C. I. J. C. Litteris nempe inversis, quas sic legi necesse est, C. L. I. C O R. Severi nummus apud Patinum, pag. 282.

C. L. I. C O R. Liberi Patris effigies in Acrocorintho sedentis, cum urceo. Caracallæ nummus apud Patinum, pag. 312. Bina Dei illius in primis fuisse Corinthi simulacra Pausanias refert, in Corinth. pag. 46. quorum alterum Λύσιον, Βάχχιον alterum appellarent.

C. L. I. C O R. Getæ nummus, e Cimelio Regio, cum Dianæ venatricis effigie. Pausanias, in Corinth. pag. 46. Ἐστὶν οὖν ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ (ἐν ταῖς θύραις πλεῖστα ἔστι τῶν ἱερῶν) Ἀρτέμις τε ἐπίκλησιν Ἐφεσία &c. *In foro Corinthi, ubi plurima sunt templa, Diana est Ephesia cognomento, &c.* Et mox, ubi de fonte Pirene: Ἐπὶ δὲ αὐτῇ λέγουσιν, ὡς ἡ Παιρὴνη γένοιτο ὑπὸ δακρύων ἐξ ἀνδρώπου πηγῇ, τὸν παῖδα ὀδυρομένη Κελεραίαν ὑπὸ Ἀρτέμιδος ἀκούσης ἀποθανόντα. *De eo fonte fabulis vulgatum, Pirene*

nympham, cum filium Cenchriam lugeret, quem Diana per imprudentiam occiderat, tantam profudisse lacrymarum vim, ut in fontem conversa sit. Rursumque: Μετὰ Ποσειδῶνα Ἀρτεμὺς θηρόουσα ἔσκη. Post Neptunum Dianæ venatricis simulacrum stat.

COSSA.

COL. IVL. AVG. COSSA. Nervæ nummus, apud Tristanum, tom. I. pag. 365. Plinius, lib. III. sect. VIII. *Cossa Volcentium a populo Rom. deducta*. Ex ejus urbis ruinis crevit Ansedonia: mox & ipsa postmodum in vicum redacta. Et desolatæ mœnia fœda Cosa, cecinit Rutilius in Itiner. pag. 307. Deducta hæc colonia est in agrum Volcentium, anno CCCC LXXXI. Velleio teste, lib. I. Vide plura in Plinianis notis.

KOΞΩΝ. Apud Tristanum, pag. 366. & in Magna Græcia Goltzii, tab. XXXVI. In Etruria fuit. Græci per unicum σ, id oppidi ejus scripsere nomen, & multitudinis numero extulere: quod & Maro secutus, *Quique urbem liquere Cosas*.

COSSÉT. Nummus antiquus, quem a sevisum ait Ant. August. Dial. 7. Antiq. pag. 108. Gruteri inscriptio, pag. 499. TARRAC. VRBS. COSITANOR. haud immerito suspecta nobis est. Plinio, lib. III. sect. IV. *Regio Cossætania, colonia Tarraco*.

CONSTANTINIANA DAFNE. Constantini M. apud Occonem, pag. 537. & apud Patinum, in Indice, pag. 32. Id ei suburbano nomen, a quo cognomen Antiochiæ Syriæ Epidaphnes fuit. Erat id tamen aliquot passuum millibus ab urbe dissitum. Vide Glossarium Pithœi in Novellas Juliani Antecessoris, verbo *Proastium*. Describitur eleganter a Sozomeno lib. V. Eccles. hist. cap. XIX. Vide ANTIOCHIA Syriæ.

COSSVRA, in Museo nostro, & apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Cosyra*. Et lib. V. sect. VII. *Cosyra cum oppido*. Gruteri inscriptio, pag. 297. DE COSSVREN. *De Cossurenſibus* triumphus. Stephano, Κοσρέα. Insula est Libyci maris, medio intervallo inter

Lilybæum Siciliæ, & Africæ Clupeam. Hodie *Pantalarea*.

C. V. T. Vide TARRACO.

D

DAC. CAP. & DACIA CAPTA. Trajani, apud Oconem, pag. 201. & 202. & in Cimelio Regio. In his pileatum videas Dacum. Sex. Aurel. Victor, in Trajano: *Primus, aut solus etiam vires Romanas trans Istrum propagavit, domitis in provinciam Dacorum pileatis nationibus* &c. De pileis Dacorum, Dio in Trajano, Jornandes de rebus Geticis, Rodericus Toletanus, aliique. De pileatorum appellatione multa erudite, ut solet, V. Cl. Du-Cangius in Glossario. De triumpho Dacico Dio apud Xiphilinum.

DACIA. AVGVST. PROVINCIA. S. C. Trajani, apud Patinum, pag. 175. in Cimelio Regio. Item **DACIA AVGVSTA PROVINCIA**, in eodem Cimelio. De Trajano Pausanias in Eliac. prior. pag. 159. Οὗτος ~~αυτοκράτορας~~ ὁ βασιλεὺς Γέτας εὐὲν Ἰσθμῷ Θράκης. *Hic imperio populi Rom. Getas qui sunt supra Thraces, adjunxit.* Xiphilinus ex Dione, pag. 247. Δεκέβαλθ' ὅ, ὡς καὶ τὸ βασίλειον αὐτοῦ, καὶ ἡ χώρα κατελήπτο σύμπασα, καὶ αὐτὸς ἐκινδύνει αἰσθῆσαι, διεχρήσατο ἑαυτὸν, καὶ ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς τὴν Ῥώμην ἀποκομίσθη καὶ οὕτως ἡ Δακία Ῥωμαίων ὑπήκοος ἐγένετο, καὶ πόλις ἐν αὐτῇ Τεγεῖανός κατῴκησεν. *Decebalus postquam regiam, regionemque suam omnem captam esse cognovit, ac periculum imminere, ne ipse quoque caperetur, manus sibi intulit. Ejus caput Romam perlatum est, & sic Dacia in potestatem populi Romani venit: in eamque Trajanus colonias deduxit.* Eutropius, in Trajano: *Daciam Decebalo victo subegit, provincia trans Danubium facta.* Itaque Augusta Provincia dicitur, quod ab Augusto subacta: quemadmodum, ut id dicamus obiter, **PAX AVGVSTI** sæpe in nummis occurrit, quam scilicet orbi Romano præstaret Imperator. Unde Seneca, lib. de Clementia, Neronem

Nerōnem ita loquentem inducit: *Hæc tot millia gladiorum, quæ PAX mea comprimit, ad nutum meum stringentur.* Quanquam & alio sensu Augusti Provincia dici merito possit, quod ab Augusti Cæsaris temporibus divisæ bifariam orbis Romani provinciæ fuerunt: quarum partem alteram sibi vindicaret Imperator, partem populo daret. Sibi quidem quæcumque militum præsidio essent. tenenda, cujuscumodi erant regiones barbaræ, & regionibus nondum subactis finitimæ: Senatui populoque reliquam partem concederet, quæ pacata facile sine armis sub imperio retineretur. Vide Strabonem, in fine operis Geographici. Quæ porro Augusto parerent, eæ a Proprætoribus, vel Præfectis regebantur: a Proconsulibus, quæ Senatui populoque. Ex earum vero fuisse numero Daciam, quæ Augusti imperio tenerentur, docet inscriptio vetus, apud Gruterum, pag. CCLIX. 7.

IMP. CAES. M. AELIO. ANTONINO. PIO. AVG.

PONT. MAX. TRIB. POT. XVI. P. P.

CVIVS NVTV. ET. AVSPICIIS.

PROVINCIA. DACIA.

GVBERNATVR.

M. SVRRIANVS. PR. PR. NVMINI. EIVS.

Ubi PR. PR. *Propratore* per notarum compendia significat. Sed pro *Surriano*, Scaurianum legi oportere intelliges, ex inscriptionibus antiquis duabus, quarum alteram afferemus in nummis Ulpiaæ Trajanæ Dacicæ, alteram Gruterus retulit, pag. x. 3. I. O. M. ET. D I S P E N A T I B V S. S C A V R I A N V S. Hoc nummo Dacia, matronæ habitu, monti insidet: quo situs ejus regionis, vel regiæ potius Dacorum, quæ monti imposita, indicatur. Papinius, lib. i. Thebaïdos:

Et conjurato dejectos vertice Dacos.

Iterumque, Silvarum tertio:

Quæque suum Dacis donat clementia montem.

Xiphilinus in epitome, ex Dione, ubi Trajani cum Dacis bellum describit: Ως ἡ καὶ ἐπ' αὐτὰ, inquit, τὰ ἐπ' ἄκρα ἐπεχίρησεν ἀναβλιῶαι, λόφοις ἐκ λόφων μὲν κινδύνων

R

NUMMI ANTIQUI

καταλαμβάνων, ὃ τοῖς τῆς Δάκων βασιλείοις ἐπέλασε. *Po-
stea contendit ad editiora montium loca, indeque aliis
occupatis collibus, non sine periculo ad Regiam Dacorum
pervenit.* Huc vetus inscriptio pertinet, apud Grute-
rum, pag. CXLVI.

IMP. CAESAR. DIVI. NERVAE. F.

NERVA. TRAIANVS. AVGVSTVS.

GERMANICVS. DACICVS. PONTIF. MAXIMVS.

TRIB. POT. IIII. COS. IV.

VICTO. DECEBALO.

DACIA. Hadriani nummi. Plinio, lib. IV. sect. XXV.
Getae, Daci Romanis dicti. Ostia illi primum Danubii
tenuere, mox & interiorem ripam. Nunc Transylvania
dicitur, & Moldavia, cum parte Bulgariæ. Dacia,
præcipua Hadriani cura, ab eo Turboni credita est,
quem ille Pannoniæ Daciæque præfecit, ut refert Ælius
Spartianus, in ejus vita, pag. 4. Sed quem ille Mar-
tium Turbonem vocat, Marium dici oportuit, ut ex ve-
tusta inscriptione discimus, quæ exstat apud Gruterum,
pag. CCCCXXXVII. I.

Q. MARIO. TVRBONI. FRONTONI.

PUBLICIO. SEVERO. PRAEF. PRAET.

IMP. CAES. TRAIANI. HADRIANI.

AVG. P. P. COL. VLPIA. TRAIAN.

AVG. DACICA. SARMIZGETVSA.

Suum ei Præfecto nomen asserere; integrumque obiter
proferre, quoniam id neglectum a Casaubono, Sal-
masioque, in vegrandi volumine Commentariorum ad
scriptores historiæ Augustæ, operæ pretium fore du-
ximus.

EXERCITVS DACICVS. Hadriani, e Cimelio
Regio. Sedet in equo Imp. & ante eum signiferi qua-
tuor. Eutropius, de Hadriano: *Traiani gloriæ invidens,
statim provincias tres reliquit, quas Trajanus addiderat,
id est, Assyriam, Mesopotamiam, & Armeniam. Re-
vocavit exercitus, ac finem imperii voluit esse Euphratem.*
*Idem de Dacia facere conatum, amici deterruerunt, ne
multi cives Romani barbaris traderentur: propterea quia*

a Trajano victa Dacia ex toto orbe Romano infinitas eo copias hominum transfulebat ad agros & urbes condendas. Huc spectat inscriptio, DACIA. FELIX, mox afferenda in nummis Trajani Decii.

DACIA. COS. II. S. C. Antonini Pii apud Occonem, pag. 250. Capitolinus in Antonino, pag. 19. *Dacos rebellantes contudit per praesides & legatos.*

PROVINCIA. DACIA. Philippi Filii, e Museo nostro. Adjectæ voculæ, AN. I. quo patris imperii annus primus signatur. Est & Otaciliæ similis apud Patinum, pag. 385.

DACIA CAPTA. Trajani Decii, apud Occonem, pag. 450.

DACIA. & DACIA FELIX. Trajani Decii nummus e Museo nostro. Cur Felix dicatur, ex vetusta inscriptione intelliges, facta olim sub Hadriano:

IMP. CAES. DIVI. NERVAE. TRAIANO.
HADRIANO. PONT. MAX. COS. III.
P. P. CVIVS. VIRTUTE. DACIA. IMPERIO.
ADDITA. FELIX. EST. &c.

Exstat ea apud Gruterum, pag. CCLIX. 4.

DACTONIVM. MVN. *Municipium Dactonium.* Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 243. *Δακτόνιον* Ptolemæo, lib. 11. cap. vi. Hispaniæ Tarracoenensis oppidum est.

DAFNE. Vide CONSTANTINIANA DAFNE.

ΔΑΙΔΑΛΕΩΝ. Nummus Vespasiani, e Thesauro Goltzii, pag. 213. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Dadala*, in Lyciæ Cariæque confinio. Stephano: *Δαίδαλα... ὁ πολίτης Δαίδαλλος.*

ΔΑΔΙΑΝΩΝ. Nummus Juliæ Domnæ apud Tristan. tom. 11. pag. 143. ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝ. ΑΡΧΙΕΡ. *Ἐπὶ Μ. Αὐρηλίου Ἡφαίστιωνος Ἀρχιερέως.* Sub M. Aurelio Hephæstione Pontifice. Ibi Apollinis Venatoris seu *ποξοφόρου*, cum cervis canibusque, effigies. Cultum in eo oppido Apollinem, testis est Artemidorus, lib. 11. Onirocrit. sub finem: *Οὐδὲν οὐδὲν ματρὸν ἐν Δαδία Ἀπόλλωνα, ὃν Μύσῃν χαλοῦμεν πατρώω.*

ὀνόματι, ταῦτά με περιέλασθαι. Est & Gordiani junioris in Cimelio Regio. Δάλδης urbs Lydiæ Suidæ: Ptolemæo lib. v. cap. 11. Δάλδεια. In Notitia Eccl. Hieroclis, inter Episcopos Provinciæ Lydiæ, ὁ Δάλλης, lege ὁ Δάλδης, pag. 45. uti & pag. 13. Leunclavius, ὁ Δάλδιον.

DALMATIA.

ADVENTVI. AVG. DELMATIAE. Sic enim scribitur in nummis, non *Dalmatie*. Quamquam in inscriptione vetusta apud Gruterum, pag. cclvi. 2. PROPR. PROVINCIAE DALMATIAE legimus. Sed & pag. dlxxiv. 5. DELMATIA. Nummus hic est Hadriani, ex Occone, pag. 230.

MET. DELM. Hadriani, e Cimelio Regio. *Metalum Delmaticum*. Vide PANNONIA. Fuit Dalmatia e provinciis, quæ Augusto cessere, ut diximus, verbo DACIA. Quare qui ei regendæ missus a Cæsare fuit, LEG. AVG. PR. PR. DALMATIAE. *Legatus Augusti Propretore Dalmatiæ*, in antiqua inscriptione appellatur, apud Gruterum, pag. cccii. 6.

DAMASCVS, in Decapolitana Syriæ regione.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Augusti nummus apud Patinum, pag. 47. in quo caput turratum Cornu copiae gerit, adjecta natantis viri effigie, quo situs oppidi ad Chrysorhoam amnem, agrique fertilitas indicatur.

ΕΠΙ. Τ. ΔΑΜΑ. Nummus Neronis, apud Trifanum, tom. 1. pag. 230. & in Patini Indice, pag. 7. quem illi referendum ad Damascenos putant. Falso: cum sit ibi Prætoris nomen, *Titus Damasias*. Hygia seu Salus in eo nummo signata. Vide ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. Commodi, Severi, & Caracallæ nummi. Ob amplitudinem civitatis honorario Metropolitæos titulo donata Damascus est: nec *mediterraneæ* modo *Phœniciæ*, ut loquitur Hieronymus, quæst. x. in Genes. (quamquam id verius Edessæ decus fuit, ut suo loco dicemus) sed & Syriæ totius Metropolis credita.

ΚΟΛΩΝΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. Caracallæ. ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣ ΔΑΜΑΣΚΟΥ. Cara-

callæ iterum, apud Patinum, pag. 308. *Sacræ & Inviolatæ Damasci*. In parte averfa intra coronam quercæam, CEBACMIA, hoc est, *Augusta certamina*. Huic fimilis est Elagabali alter apud eundem, pag. 334. fed exefus ille quidem: verum ad hujus fimilitudinem refarciendus.

ΚΟΛ. ΔΑΜΑ. ΜΗΤΡΟ. Gordiani junioris.

COL. DAMAS. METRO. ΠΗΓΑΙ. *Coloniæ Damasci Metropoleos Fontes*. Otaciliæ nummus e Regia Gaza, in quo aquæ ductus ejus civitatis exhibet fluvii effigies fub templo & arcu depicta. Plinius, lib. v. fect. xvi. *Damascus ex epoto riguis amno Chryforrhoea fertilis*. Derivatos, ut ex Bellonio teſte ἀντόνῃ diximus in Notis ad eum locum, fontes, in urbis ædes & hortos, hic nummus indicat. Hodie *Damas*. Pausaniæ Græci ſcriptoris patria hæc fuit, ita prodente Conſtant. Porphy. lib. i. them. 11. pag. 12. id quod iis adhuc latuit, qui de eo aliquid prodidere.

COLONI. DAMASCO. METROP. In corona, CEBACMIA. Occo, in Otacilia, pag. 446.

COL. ΔΑΜΑ. ΜΕΤΡ. Otaciliæ nummus, apud Patinum, pag. 385. cum Lupa & gemellis, deductæ eo a Romanis coloniæ indicibus. In labaro deinde, LEG. VII. quod argumentum eſt deductos eo milites ſeptimæ legionis.

COL. DAMAS. ΜΕΤΡ. Voluſiani nummus e Cimetio noſtro.

COL. ΔΑΜΑ. ΜΕΤ. Labarum cum duabus aquilis, quibus Imperatores bini ſignantur, Gallus nempe Trebonianus, & quem in imperii conſortium adſci-
verat, Voluſianus filius: fruſtra aliter accipiente Patino, pag. 398. & 399. Treboniani nummus hanc habet epigraphen: IMP. CAE. C. VIB. TREB. GALLVS. AVG. *Imp. Cæſar Caius Vibius Trebonianus Gallus*. Voluſiani, iſtam: IMP. GALLO. VOLUSIANO. AVG. Ex quo communicatum cum patre imperium intelligis: id quod & Eutropius, & Sex. Aurel. Victor prodidere. Similes aquilas in

R iij

nummis M. Aurelij ac L. Veri vidimus.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ. ΓΠΣ. Pallas galeata, & eadem alata, nummi aream ex parte antica obtinet: ex altera, nuda viri species, dextra Damascena pruna, læva caduceum gerentis: cujus ante pedes sistrum Ægyptiorum. Apud Tristandum, tom. i. pag. 231. & tom. i i. pag. 239. Damascenorum anno σπ'. hoc est, c c l x. nam illud Γ. (id quod sæpe hoc volumine animadverti sumus) pro L. hoc est, λυχέλατος ponitur: æρα, ut arbitror, Seleucidarum, quæ Olympiade c x v i i. incunte cœpit, Urbis Romæ c c c c x l i i. Quare hic Damascenorum nummum omnino cūsum esse oportuit anno Urbis Romæ d c c i. quo fere M. Crassus in Parthis occisus.

ΔΑΝΥΙΥΣ. Trajani nummus e Cimelio Regio. Et apud Tristandum, pag. 395. tom. i. Danubii jacentis typum exhibet, qua pingi fluvii forma solent, nempe ex urna effundentes amnem. Maro:

Celataque amnem fundens pater Inachus urna.

PONS. TRAIANI. ΔΑΝΥΙΥΣ. Pons super Danubium fabricatus in nummo apud Occonem, pag. 204. Meminere pontis illius Dio: Et Sex. Aurel. Victor, in Trajano: *Pons Danubio impositus*. Ejusdemque mentio in vetusta inscriptione, quam Gruterus affert, pag. c l x i i.

PROVIDENTIA. AVG. VERE.
PONTIFICIS. VIRTVS. ROMANA. QVID.
NON. DOMET. SVB. IVGVM. ECCE.
RAPITVR. ET. ΔΑΝΥΙΥΣ.

ΔΑΡΔΑΝΙΚΙ. Ex parte averfa, ROMA. E Museo nostro. Plinio, lib. i i i. sect. 29. *Dardani in Mæsia*. Quos hic spectare haud temere forsan existimamus.

ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. Getæ nummus e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. x x x i i i. *Dardanium*. Stephano, Δάρδαρος, πόλις Τρωάδης.... Incolæ Δαρδάνιοι. Pugnam gallinaceorum, ἀλεκτερόων μάχην, horum nummis insculptam, Julius Pollux docet, lib. i x. cap. v i.

ΔΑΡΔΑΝΙΩΝ. ΡΟΔΙΟC. Juliae Domnae nummus

ex eodem Cimelio : in quo nummo fluvii decumbentis effigies. Plinio, loc. cit. *Rhodius* amnis.

ΔΑΡΡΑΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 113. In ea regione forte nummus ille cusus, in qua comprehensus olim Darius ab Alexandro, unde ei nomen. Stephanum vide, verbo Δαρεῖ, cuius gentile nomen ait esse Δαριῶς & Δαρράϊος : admonetque idem & alias præterea esse Darrhas juxta mare rubrum : Εἰσι δὲ Δαρράϊοι ἀπὸ δύο ῥῶν, ἐθνὸς πρὸς τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ.

ΔΑΣΚΥΛΙΤΩΝ. Galbæ nummus e Thesauro Goltzii, pag. 213. Plinio, lib. v. sect. x l. *Daschylos*. Stephano : Δασκύλιον, πρὸς Βιθυνίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Δασκυλῆς.

ΔΑΥΛΙΔΩΝ. Vide ΑΜΦΥΣΙΕΩΝ.

ΔΑΦΝΟΥΣΙΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, e Thesauro Goltzii, pag. 213. Plinio, lib. i v. sect. x i i. *Phocidis in litore* oppidum ὑπὸν Δαφνῆς. Stephano : Δαφνοῦς, πόλις Φωκίδος . . . ὁ πολῖτης, Δαφνουῖος, ἢ Δαφνουῖος.

ΔΕΙΗΝΩΝ.

ΚΟΙΝΟΝ. ΔΕΙΗΝΩΝ. *Communitas Dienerum*. Caracallæ nummus, ex Tristano, pag. 220. Getæ quoque ex Goltzio. Neuter, quo spectaret hic nummus, vidit. Atqui sic habeto, ΔΕΙΗΝΩΝ pro ΔΙΗΝΩΝ in nummis scribi, ut ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ citiore ævo ac sequiore, pro ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ, In nummo Caracallæ apud Occonem, pag. 384. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΠΕΙΟΣ, pro Ἀντωνίου Πιῶ, ΣΑΜΕΙΩΝ pro ΣΑΜΙΩΝ. ΤΕΙΜΗΤ. in Vespasianii nummis frequenter, & apud Gruterum, pag. 173. ΤΕΙΜΗΤΗΣ pro Τιμωτής, hoc est, *Censor*, ac familia sexcenta. Est autem a Dio, urbe Decapolitanae regionis in Syria, de qua Plinius, lib. v. sect. xv i. *Dion, Pellam aquis divitem*, &c. Ptolemæo, lib. v. cap. xv. in Decapolitana pariter, Δίων, Pellam inter & Gadara. Stephano : Δίων, πόλις Κοίλης Συρίας, κτίσμα Ἀλεξάνδρου, ἢ καὶ Πέλλα, ἧς τὸ ὕδωρ νοσησί. Καὶ τὸ ἐθνικόν, Διωνῶς, &c. Pellam is cum Dio miscet, ceteri verius fecernunt.

ΔΙΗΝΕΙΤΩΝ. Maximii nummus apud Occonem,

pag. 425. quem huc spectare quoque credimus.

ΔΕΛΦΟΥ, & ΔΕΛΦΩΝ, obviat passim nummi. Plinio, lib. 1v. sect. 1v. *Liberum oppidum Delphi, sub monte Parnasso, clarissimum in terris oraculo Apollinis*, &c. In his fere caput Apollinis laureatum, cum lyra, laurove. In parte averfa Apollo delphino insidet. Stephanus: Δελφοί, πόλις ἐστὶ παρὰ τὸν ὄρεα τῆς Φωκίδος Ἐκλήθησαν δὲ Δελφοί, ὅτι Ἀπόλλων συνέπλωσε Δελφῶνι ἁλυσίδας καὶ ἱδρυταὶ Ἀπόλλωνι ἱερὴν. *Delphi, urbs in monte Parnasso ad Phocidem Delphi vero vocati sunt, quod Apollo navigavit sub Delphini forma: & est Apollini templum exstructum.* At Plutarchus aliter, ac verius, lib. de solertia animal. pag. 984. Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερὰ ἐν βωμοῖς πολλοῖς Ἑλλήνων εἰσὶν ὃν δὲ αὐτὸς ἑαυτῷ τόπον ἐξάρετον ὁ θεὸς πεποιήται, Κρητῶν δὲ πορνόις οἰκουίτας ἡγεμόνι Δελφῶνι χρησαμένον. Οὐ γὰρ θεὸς παρεστήχετο παρὰ τὸν μετὰ δαλῶν εἶδος (ὡς οἱ μυθογράφοι λέγουσιν) ἀλλὰ Δελφῶνα πέμψας, τοῖς ἀνδράσιν ἰδύοντα τὸν πλοῦν κατήγαγεν εἰς Κίρραν. *Apollinis Delphini templum & arae passim sunt apud Græcos: & locum quem Apollo eximium sibi delegit, coloniam putant esse Cretensem, qui sunt delphino duce usi. Non enim Deus ante classem mutata forma natavit, ut fabularum narratores tradunt: sed delphino misso, qui cursum hominum dirigeret, eos Cirrham deduxit.*

ΔΕΛΦΩΝ. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ. Prætoris id; vel Pontificis nomen est, *Euthydemus*. Legit perperam Nonnius in Goltzii Græciam, ΕΥΡΗΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΟΣ.

ΔΕΛΦΟΥ & ΔΕΛΦΩΝ. Capræ effigies, ejus nimirum quæ Delphicum oraculum prima prodidit. Vide Diodorum Sicul. lib. xv. Bibl. pag. 427.

DEOBRIGA. MVN. Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 242. Vettonum urbs est, in Lusitania, Ptolemæo, lib. 11. cap. v.

DERTONA.

TI. CAES. C. I. A. D. *Tiberius Caesar. Colonia Iulia Augusta Dertona*. Ex averfa parte, AVG. C. I. A. D. *Augustus. Colonia Iulia* &c. In Cimelio Regio. Plinius, lib.

lib. III. sect. VII. *Dertona colonia*, in regione Italiae nona, qua Liguria continetur. Hodie *Tortona*, in Ducatu Mediolanensi. Apud Gruterum, p. CCCCLXXXVII. 6. IVL. DERTONA.

DERTOSA, in Hispania, ad Iberum.

DERT. ILLERGAONIA. Nummus Tiberii, apud Suritam, in Itiner. Anton. pag. 548. Plinio, lib. III. sect. IV. *Dertusani*. Et paulo ante, *Regio Illergaonum: Iberus amnis*, &c. Nunc est *Tortose*, in Catalaunia.

M. H. ILLERGAVONIA. DERT. apud Spanhemium, pag. 766. &

MVN. HIBER. Hoc est, *Municipium Hibera Illergavonia Dertosae*.

MVN. DERTOSA. Tiberii, e Thesauro Goltzii, pag. 243. Apud Gruterum, pag. CCCCLII. ORDO. DERTOSAI.

DEVLTON, in Thracia.

C. F. P. D. Trajani nummus: in quo ex parte aversa bovis caput insculptum. E Cimelio Regio. *Colonia Flavia Pacensis Deulton*.

COL. FL. PAC. DEVL. Caracallae nummus, apud Patin. pag. 301. & Mamææ, pag. 343. ille cum lupa & gemellis, deductæ a Romanis militibus coloniae argumento: iste, cum Dianæ venatricis effigie. Sunt & nummi similes Macrini, Alexandri Severi, Gordiani, Tranquillinae, &c. omnes in Cimelio Regio. *Colonia Flavia Pacensis Deulton*: non *Pacifera*, ut Patinus interpretatur: nec *Pacifica*, ut Tristanus, tom. II. pag. 454. & alii eum secuti. Sic lib. III. sect. V. Forum Julii in Narbonensi Provincia, Pacensem Coloniam appellatam esse, tum Plinius, tum, ut ibi diximus, nummi testantur. Eidem, lib. IV. sect. XVIII. *Develton*, quod nunc *Deultum* vocatur, veteranorum. Ptolemæo, *Δεούελτος κολωνία*, lib. III. cap. XIII. in mediterraneis Thraciæ civitatibus. Eusebio, lib. VI. Ecclef. Hist. cap. XIX. *Δεούελτος κολωνία ὁ Ὀρφέης*.

COL. PL. FAC. DEVL. Cum Apollinis nuda effigie. Maximi nummus apud Patinum, pag. 358.

S

DEVSON.

HERCVLI. DEVSONIENSI. Postumi nummus, e Cimelio Regio. Ab oppido Germaniæ Deusone facta ei Deo appellatio est. Hieronymus in Chronico, Gratiani Augusti principatu, *Saxones*, inquit, *cæsi Deusone in regione Francorum*. Plerique *Duiz* oppidulum esse prope Coloniam putant.

ΔΗΛΙΩΝ, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium, Tab. xvii. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Ipsa longe clarissima, & Cycladum media, ac templo Apollinis & mercatu celebrata, Delos: &c.*

ΔΗΛΙΟΣ. Apollo scilicet, vel Sol radiatus, in bigis.

ΔΗΛΙΟΥ. Solis, sive Apollinis, in quadrigis.

ΔΗΛΙΑΣ. Dianæ, curru vectæ, juncto bobus. Vide ΙΚΑΡΙΩΝ.

Δ. ΘΕΩΝ. ΑΔΕΛΦΩΝ. *Δηλίων Θεῶν Ἀδελφῶν. Deliorum Deorum fratrum*, Apollinis & Dianæ: hunc arcus & laurea, illam imago falcatae Lunæ in capite prodit.

ΔΗΛΙΩΝ. Dianam gemini trahunt muli. Festus: *Mulus vehiculo Lunæ adhibetur, quod tam sterilis ea sit quam mulus: vel quod ut mulus non suo genere, sed equi creetur, sic ea Solis, non suo fulgore luceat.*

ΔΗΜΗΤΡΙΕΩΝ Ex parte altera, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ. In vetere Græcia Goltzii, Tab. xx. Plinius, lib. iv. sect. xv. *Oppidum Pagasæ, idem postea Demetrias dictum*. Stephano: *Δημητριάς, πόλις Θιωαλίας... τὸ ἔθνικόν, Δημητριάς*. Neptunus fere in iis nummis expressus, victoriarum, quas navali prælio plurimas oppidi conditor Demetrius Poliorcetes retulit, argumentum. Vide Strabonem, lib. ix. pag. 436.

ΔΙΑΔΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Domitiani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 213. Stephanus: *Διάς, πόλις Λυκίας, ὡς Διαδης ἔκλισε. Τὸ ἔθνικόν Διαδεύς*.

DIENSIS colonia.

COL. IVL. AVG. DIENSIS. *Colonia Iulia Augusta Diensis*. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Colonia Diensis*, in

Macedonia. Ptolemæo item, lib. 111. cap. xiii. Δῖον
κολωνία. Stephano : Δῖον . . . ἡ Μακεδονία . . . τὸ ἐθνικόν,
Διδύς.

COL. IVL. DIENSIS. Caracallæ nummus, in ea-
dem Gaza regia.

ΔΙΚΤΥΝΝΑ. ΚΡΗΤ. Trajani nummus apud Seguinum,
pag. 116. Δίκτυνα Κρητῶν. Dictynnæus mons Plinio,
lib. 1 v. sect. xx. nomen ex ea re habet, quod cum
Dictynnæ Minos insequeretur, ea inde se præcipitem
egit. Vide Pausaniam, in Corinthiacis, pag. 72. Quin
& ipsi Dianæ, cujus ope Dictynna evasit incolumis,
piscatorum excepta retibus, quæ Græci δίκτυα vocant,
Dictynnæ quoque nomen hæsit, eoque nomine est a
Cretensibus religiose habita, ut in ΚΝΩΣΙΩΝ num-
mis dicemus. Hesychius : Ἀφαία, ἢ Δίκτυνα, ἡ Ἀρτε-
μις. Scholiastes Aristoph. ad Ranas : φασὶ γ', ὅτι νύμφη
ἦν, Βελτόμαρτις καλουμένη, θηρεύουσα ποτι, δικτύοις ποί-
χ' ἑλπί' ἐπέπεσε· καὶ ἔπειτα Ἀρτέμιδος ῥυθῆσαι, Δικτύνης
Ἀρτέμιδος ἰερόν ἰδρύσατο. *Aiunt Nympham quandam,
Britomartin appellatam, cum esset aliquando in venatu,
in retia quædam fortuito incidisse : servatamque a Diana
fanum Dianæ Dictynnæ extruxisse.* Scholiastes Euripi-
dis, ad Hippolytum : Τινὲς γ' Δίκτυνας ἢ Ἀρτεμιν, ὅτι
ἦν κυνηγὸς Νύμφης, ἐμπεσοῦσας εἰς δίκτυα, Βελτομάρτιδος
φυγούσας ἢ Μίνα. *Quidam Dictynnæ appellatam Dia-
nam tradunt, a venatrice Nympha, in retia illapsa,
Britomartide, cum fugeret Minoem.* Habet hæc prolixè
& Callimachus hymno in Dianam, vers. 190. & seqq.

ΔΙΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΑΔΡΙΑΝΩΝ. Severi nummus.
Plinio, lib. vi. sect. 111. *Diocæsarea* in Cappadociæ
memoratur quidem, sed alteram quæ Phrygiæ a Pto-
lemæo adscribitur, lib. v. cap. 11. signari hoc nummo
verius crediderim : ac voce altera, ΑΔΡΙΑΝΩΝ,
vel concordiam significari cum oppido Bithyniæ, de
quo diximus suo loco, vel cognomen Diocæsareæ al-
terum.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygiæ.*

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus antiquus, a
S ij

Goltzio Tab. xxviii. Thraciæ perperam attributus, cum sit in eo Dianæ Ephesiæ simulacrum, & ex averſa parte ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, *Sacer Senatus*, capite velato: quod in nummis huiusce tractus, hoc est, Phrygiæ, uluvenire animadvertimus: ΒΟΥΛΗ ΠΕΣΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ, ΑΠΑΜΕΩΝ ΒΟΥΛΗ, ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Plinio, lib. v. ſect. xxix. *Dionysopolitæ.*

ΔΙΟΝΥΣΟ. Κ. ΜΗΤΡΟΠ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΑΤΡΗ. ΚΙΑΒΙΑΝΩΝ. ΤΩΝ: ΑΝΩ. Διονυσοπολιτῶν ἢ Μητροπολιτῶν. Εἴ τι Ἀρχιερέως Ἀυρηλίου, Κιλβιαδὸν τῆς αἰῶ. Trium oppidorum concordiam inter ſe, nummus hic Juliæ Domnæ e Cimelio Regio indicat, Dionysopolitarum, Metropolitaram Ioniæ, & Cilbianorum ſuperiorum, qui Ioniæ pariter adſcribendi. Vide ΚΙΑΒΙΑΝΩΝ. Hunc porro Aurelium Tertullum eſſe arbitror, cujus mentio facta ſuperius in nummo ΑΠΟΛΛΩΝΙΕΩΝ.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in *Thracia*. Hadriani, & Gordiani tertii, in Cimelio Regio. Plinio, lib. iii. ſect. xviii. *Dionysopolis*, &c. In Juliæ Domnæ nummo, Herculis ſtantis effigies.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΙΤΩΝ. In corona ederacea. Apud Goltzium, in vetere Græcia, tab. xxviii. Ex parte altera Bacchus corona pariter cinctus ederacea.

ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Alexandri Severi nummus, tum e Cimelio Regio, tum e Muſeo noſtro: in quo draco multis involutus ſpiris, qualis in nummis Marcianopolitanorum, Tomitarum, aliarumque tractus illius civitatum ferme occurrit.

ΔΙΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Titi nummus, e Theſauro Goltzii.

ΔΙΟΠΟΛΙ. Μ. Λ. ΙΑ. Διοπολιτῶν μεγάλων· λυγέστατος ια'. *Dioſpoli magna*, anno undecimo, Hadriani ſcilicet principatus, quo nummus ille percuſſus. Plinio, lib. v. ſect. xi. *Dioſpolis magna*. Stephano: Διὸς πόλις, ἢ μεγάλη, πόλις τῆς Αἰγυπτίας, Θεαΐδος..... ὁ πολίτης, Διοπολίτης.

ΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hadrianus equo insidens.

Α. СЕПТ. СЕΟΥ. ΔΙΟCΠΟΛΙC. Αὐτοῦ Σεπτιμίου Σεούηρος. Δίοσπολις. Julia Domnae effigies ex parte una: ex altera, Serapidis.

ΔΙΟCΙΕΡΙΤΩΝ. Nummus Augusti, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxi. in fine, *Dioshieritæ*. Stephano: Διὸς ἱερὸν, πολίχνην Ἰωνίας, μεταξὺ Λεβέδου καὶ Κολοφώνου. Τὸ ἐθνικὸν, Διοσιερίτης. In Notitia Episc. Provinciae Asiae adscribitur. In Conc. CP. pag. 1035. Ζώντος ἐπίσκοπος Χερσυνούλειος, ἦτοι Διὸς ἱεροῦ καὶ Ἀσιασίου ἐπαρχίας.

ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, in quo Æsculapius & Hygia, apud Sponium in Itiner. Athen.

ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ. Getæ nummus, in quo Æsculapii stantis effigies, e Cimelio Christianissimi Regis.

ΔΙΟCΙΕΡΕΙΤΩΝ. ΔΗΜΟC. E Museo nostro.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ, cum Æsculapii icone. Nummus e Cimelio Card. Maximi. Juxta Synnadam vicus fuit, Δοκμία Straboni dictus, lib. xii. pag. 577. quem a Docimo nomen habuisse nummus hic significat, cujus in altera parte cinctum corona caput insculptum, cum epigraphe ΔΟΚΙΜΟC. Stephano: Δοκμίειον, πόλις Φρυγίας... τὸ ἐθνικὸν, Δοκμεύς, καὶ Δοκμηνός. Fuit hic porro Docimus Macedo, unus ex Antigoni ducibus, qui Philætarum Paphlagonem eunuchum habuit, ærario deinde præfectum a Lysimacho, a quo postea defecit, novique apud Pergamum Phrygiæ majoris oppidum imperii princeps exstitit: quanquam non ipse regium nomen, sed frater Attalus primus usurpavit, ut auctor est Strabo, lib. xiii. Vide Pausaniam in Atticis, sive lib. i. pag. 7. Ἄνθρωπος Μακεδὼν, Δόκιμος ὄνομα, στρατηγὸς Ἀντιγόνου, ... φιλέταιρον Παφλαγῶνα εἶχεν εὐνοῦχον, &c.

ΔΟΛΙΧΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio, & Caracallæ, ad Pelasgiotarum in Macedonia oppidum forte spectat, cujus meminit Ptolemæus, lib. iii. cap. xiii. Δολίχη. Non ad Commagenes urbem cognominem, aut Lyciæ: cum illius incolæ Δολιχνοί, istius Δολιχίται, teste Stephano, vocitentur. Tamen Δολιχαίται

in corona laurea nummus ille M. Aurelii jam laudatus exhibet, ut ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ quoque Syriæ, ut credimus, nummi præ se ferunt.

ΔΟΛΙΧΕΩΝ. Goltzii nummus in Thesauro, pag. 213. ab urbe Lyciæ Doliche. Stephano, Δολιχὴ Λυκικὴ, cujus gentile Δολιχεύς. Nihil hic loci Icaros insula habet, quanquam & ipsa Doliche, teste Plinio, appellata.

ΔΟΡΥΛΑΕΩΝ. Maximini nummus majore forma ex ære. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Dorylæi*. Stephano: Δορυλαίον, πόλις Φρυγίας . . . τὸ ἔθνικόν, Δορυλαεύς.

ΔΟΥΜΑΘΗΝΩΝ. Ligorii nummus, apud Spanhemium, pag. 190. Stephano Δουμαθῖνοι ab oppido Δούμαθα: quod Plinio quoque *Domatha*, lib. vi. sect. xxxii. in Arabia. Sed suspecta mihi pariter nummi auctoritas est: & eruditis, etiam Ligorii fides.

ΔΡΕΠΑΝΩΝ, apud Parutam, cum Proserpinæ effigie, vel Veneris potius. Plinio, lib. iii. sect. xiv. in Sicilia. *Drepana*. Stephano, τὰ Δρέπανα. Τὸ ἔθνικόν, Δρεπανεύς. Incolis, *Trapano Citta Invitta*. Servius, ad illud Æneïdos, lib. iii.

Hinc Drepani me portus.

Drepanum, inquit, civitas est, ante pedem montis Erycis, trans Lilybæum: dicta vel propter curvitatē litōris, in quo sita: vel quod Saturnus, post amputata virilia Cælo patri, illuc falcem projecit, quod δρέπανον dicitur Græce: quod veri simile putatur, propter vicinitatem Erycis, consecrati Veneri, quæ dicitur nata ex Cæli cruore & spuma maris. Quidam Drepanum dictum volunt a falce Cereris, quam ibi, cum filiam suam Proserpinam quæreret, amisit.

ΔΥΡΡΑΧΗΝΩΝ.

ΔΥΡ. in nummis Musei nostri, adjectis Prætorum, vel Præfectorum monetæ nominibus: ΦΙΛΩΤΑΚ, ΑΡΙCΤΑΝΔΡΟΥ, ΖΩΠΥΡΟΥ, ΣΤΡΑΤΩΝΟC, ΔΑΜΩΝΟC, &c. Et plura Goltzcius in Græcia exhibet. Insculpta nummis clava Herculis, quod hunc conditorem suum Dyrracheni putarent, Appiano teste: spica, ubertatis agri ejus index: bos cum lactente vitulo,

læti pabulo armentorum soli argumentum: tripus, Apollinis, quo cultum ibi Deum hunc in primis fuisse significatur. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. *Epidamnium colonia, Dyrrhachium appellata*. Stephano: Δυρράχιον, incolæ Δυρράχιοι. Nunc *Durazzo*.

ΔΩΡΙΕΩΝ. Vide ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ.

ΔΩΡΩΝ.

ΔΩΡ. ΙΕΡ. ΑΣΤΑ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥ. & ΝΑΥΑΡ.

Δώρων ἱερῆς, ἀστυ, αὐτονόμου, ναυαρχίδος. *Dororum, sacrae, inviolabilis, liberae, classicae civitatis*. Trajani & Hadriani nummi, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xvii. in Phœnice. *Vrbs Doron*, quam instauratam denuo hi nummi declarant. In Conc. CP. V. pag. 192. inter Episcopos Palæstinæ subscribit, Βαρώχθ ἐπίσκοπος Δώρων. *Ναυαρχίδα* porro *Classicam* interpretor, quo nempe modo Forum Julii in Provincia Narbonensi, lib. 111. sect. v. *colonia Classica* nuncupatur, quod Imperatoriæ classis navale id foret: τὸ ναυσταθμὸν τοῦ Καίσαρος, inquit Strabo, lib. 1 v. pag. 184. Fuere tamen & aliæ coloniæ *Classicæ*, quod ex militibus constarent legionis *Classicæ*, qualis est in nummis Antonini LEGIO XVII. CLASSICA, e classariis conscripta militibus. Vide Tacitum, lib. 1. & 2. Histor. Et in mediterraneis quoque civitatibus *Ναυαρχίδος*, ut remur, quæ suis sumptibus classem alerent. Ut ut alii hanc vocem accipiant, nihil moror. Nostrium interim nobis commentum arridet.

ΔΩΡΑ. ΙΕΡΑ. Trajani nummus, e Gaza Regia.

E

EBORA.

LIBERALITATIS. IVLIAE. EBORAE:
LIBERALITATIS. IVL. EBORAE. PERM.
CAES. AVG. P. M. *Permissu Caesaris Augusti Pontificis Maximi*.

MVN. LIBER. IVLIA.

Omnes ii Augusti principatu cusi nummi, e Cimelio

Regio. Plinius, lib. iv. sect. xxxv. *Ebora*, quod item *Liberalitas Iulia* cognominatur, in Lusitania, nunc *Evora*, inter Anam & Tagum. Hinc intelliges quo pacto legenda vetus inscriptio sit apud Gruterum, pag. cccclxxxix. 9. LIB. IVL. EBORA. *Liberalitas Iulia Ebora*, non *Libertas*, ut Scaligero visum in Gruteri indice. Sic in M. Aurelii nummo, e Gaza Regia, ubi Marcus & Verus Impp. in suggestu sedent, epigraphe hæc est: LIB. AVGVSTOR. Hoc est, *Liberalitas Augustorum*.

EBORACVM.

COL. EBORACVM. LEG. VI. VICTRIX.

Severi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 239. Nota ex scriptoribus rerum Romanarum Britannica Severi expeditio est. *York*. Apud Gruterum, p. cccclxxxv. 1. COL. EBOR.

ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ. Vide ΣΕΓΕΣΤΑΙΩΝ.

ΕΓΙΑΛΕΩΝ. Vide ΑΙΓΙΑΛΕΩΝ.

ΕΔΕΣΣΑ, in *Mesopotamia*.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΘΕΟΣ ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ. Tiberii nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Edeffa*, &c. Stephano: "Εδεσσα, πόλις Συρίας... Κατὰ μὲν οὖν ἑσχαλείου, Ἐδεσσωδός. ὅθεν ὁ τοῖς πλεῖστοι τοῖς δεχάσιον, Ἐδεσσαῖος. Nunc est, ut in Plinianis Notis admonuimus, *Roha*. Notitia Eccles. antiqua, pag. 74. *Sedes tertia Edessa, ubi beatus Thomas Apostolus requiescit... modo dicitur Roaes*.

ΕΔΕΚΚΑΙΩΝ. Hadriani & aliorum, in eodem Cimelio: & Gordiani junioris, apud Tristandum, p. 510.

ΚΟΛ. ΕΔΕΚΚΑ. Caracallæ. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Cum iterum vellet Parthis bellum inferre, atque hibernaret Edessæ*, &c. quo nempe anno Carrhis est interfectus, haud procul Edessa.

ΕΔΕΚΚΑ. ΠΟΛΙΣ. Macrini.

ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩ. ΕΔΕΚΚΑ. Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνίνος. Ἐδεσσα. Elagabali, ex eadem Gaza. In altera superficie rursus, ΑΥΤ. ΚΑΙ. Μ. Α. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. CEB. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνίνος.

ἑῖνος Σεβαστός. Sunt & alii ibi in primis Alexandri Severi, inscripti pariter, ΜΑΡ. ΑΥΡ. ΕΔΕCCA. Μάρκος Αὐρήλιος. Ἐδessa. Sic ipse Caracalla, & Severus Alexander, sæpe in nummis ΜΑΡ. ΑΥΡ. inscribuntur. Mutilum hunc nummum Patinus affert: ΜΑΡ. ΕΔΕCCA. pro Μ. ΑΥΡ. ΕΔΕCCA.

ΜΗΤΡΟΠ. ΕΔΕCCHNΩΝ. Nummi Alexandri Severi, apud Trifanum, pag. 405. & Patinum, pag. 353. quos illi Occonem secuti, pag. 438. ΜΗΤΡΟΠ. ΕΔΕCCHNΩΝ frustra legunt, atque in Dessā investiganda defudant inani conatu, ut ante nos Spanhemius vidit, lib. de usu numism. pag. 87.

ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. ΕΔΕCCHNΩΝ. Alexandri Severi, e Cimelio Regio. Μητροπόλεως κολωνίας Ἐδεσσῶν. Fuit Edessa Metropolis Phœniciæ ad Libanum sitæ. Notitia antiqua, pag. 61. Ἐπαρχία Φοινίκης Λιβανισίας. Ἐδessa. Μητρόπολις.... Δάμασκος... &c.

ΩΛΕ.. ΕΔΕCCHNΩΝ. Ejusdem Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 420. Lege, ΚΟΛ. ΕΔΕCCHNΩΝ. Porro in nummis Edessenorum nulla dum nobis ὠδυσμῶσι, seu notatio temporis occurrit, qualis est in Antiochenorum, Tyrionum, Emisenorum, aliarumque civitatum nummis expressa. Fuit eorum tamen æra peculiaris, quam hic obiter indicare operæ pretium fuerit, simulque errorem unum notare Eusebii, alterumque Scaligeri, quos adhuc nemo deprehendit. Et ille quidem ad annum primum Olympiadis CCLXIV. *Secundo anno Probi*, inquit, *juxta Antiochenos CCCXXV.* (de horum æra suo loco egimus) *juxta Edessenos DLXXXVIII.* Æræ itaque Edessenorum caput cœpisse oportuit, anno tertio Olymp. CXVII. biennio post Seleucidarum æram, quæ primo ejusdem Olympiadis anno incepit: Urbis Romæ, CCCCLII. ut in nummis ΑΡΑΔΙΩΝ diximus. Nam si statuatur annus primus Edessenorum æræ, is qui Romæ fuit CCCCLIV. plane annus ejusdem æræ 588. incidet in annum Urbis Romæ MXXXI. qui Probi secundus. Non itaque cum æra Seleucidarum hæc Edessenorum æra competit, ut

Scaligero visum: sed biennio toto subsequitur. Et omnia Eusebius miscuit, qui anno uno eodemque sex oppida refert a Seleuco condita, anno primo scilicet Olympiadis cxi. Antiochiam, Laodiceam, Seleuciam, Apameam, Edessam, Beroëam, & Pellam: quam Antiochiam monet anno Seleuci tantum duodecimo conditam. Cur enim & de ceteris silet? ac de Edessa præsertim, quam constat annos æræ suæ numerasse jam ab anno cxvii. Olympiadis tertio: atque adeo jam tum fuisse conditam. Sed uno scilicet conspectu, temporum securus, condita auspiciis ac jussu Seleuci oppida exhibuit.

MHT. ΕΔΕCCHNΩΝ. Gordiani junioris.

ANTIOXEΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΑΙΡΟΗΝ.

Nummus Antiochi IV. in Hist. Regum Syriæ, pag. 199. Verum non ad Callirhoën in Palæstina positam ad Jordanem, de qua nos diximus ad Plinium, lib. v. sect. xv. nummus hic spectat: quanquam vir eruditus ita censet: Quis enim veterum Antiochiæ nomen ei oppidulo inditum fuisse aliquando prodidit, quod Edessæ monumenta non levia adserunt? Nam quæ octavo loco a Stephano Antiochia appellatur, ἡ ἐν τῇ Καλλιρροῇ λίμνῃ, ipsa plane Edessa est, Plinio teste, lib. v. sect. xxi. *Arabia habet Edessam, quæ quondam Antiochia dicebatur, Callirhoën a fonte nominatam.* Est autem Antiochus ille, ut & id obiter dicamus, cujus in nummis sic nomen inscribitur: ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, hoc est, REGIS ANTIOCHI DEI PRÆSENTIS, non uti vulgo reddunt, *Dei Illustris*, vel *Apparentis*: sed *Præsentis*, inquam, hoc est, qui præsentem affert opem invocatus. Plinius in Paneg. Trajani, pæne statim initio, de Jove: *Deus ille tam manifestus ac præsens.* Vetus inscriptio apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 50.

IMP. CAES. M. AVRELIO. ANTONINO. PIO.

FELICI. AVG.

PRINCIPI. IVVENTVTIS. NVMINI. PRAESENTI.

RESTITVTORI. ET. CONSERVATORI. SEMPER.

VITAE. ATQUE. DIGNITATIS. SVAE.

DEVOTISSIMVS. NVMINI. EIVS. A. AEMILIVS.

MACER. FAVSTINIA. V. C.

Ovidius, lib. 11. Tristium, sub initium.

Per te praesentem conspicuumque Deum.

Horatius:

Praesenti tibi maturos largimur honores.

Philoxeni vetus Glossarium : *Praesens*, Ἐπιφανής. Ubi quidam Ἐπιφανής emendare temere conantur. *Praesentiam Deorum* Tullius ipse appellat, quoties insigni prodigio aliquo adesse ii se comprobant.

ΕΘΝΕΣΘΑΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 214. Stephano : Ἐθνέσθω, ἔθνος Θεσσαλίας, &c. At nummus ipse Græciæ veteris Tab. xx. ex parte altera Paladem exhibet, ex averfa Noctuam fulmini insidentem, cum litteris ΕΘ quas inverso nos ordine positas credimus, erasamque priorem, Α, quæ supremam numini partem obtinuit, substitui oportere, legique ΑΘΕ, & ad Atheniensium nummos referri.

ΕΙΡΗΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummi Gordiani junioris e Cimelio Regio, in quo Æsculapius & Hygia. Nota Ptolemæo in Cilicia urbs. Notitia Eccles. in Cilicia secunda habet Εἰρηνόπολιν, pag. 34.

ΕΛΛΑΙΤΩΝ. Hadriani & Sabinæ, cum effigie Cereris, Commodi, Severi, & Hostiliani nummi, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Oppidum Elæa, & ex Myfia veniens Caïcus amnis*, in Æolide. Straboni, lib. xii. pag. 571. regio per quam Caïcus elabitur, Ελαίης. Stephano : Ἐλαία, πόλις τῆς Ἀσίας, Αἰολικὴ.... incolæ Ἐλαῖται.

ΕΛΛΑΙΤ. & ΕΛΛΑΙΤΩΝ, in nummis quos vidimus.

ΕΠΙ. CTP. Π. CΑΛΩΝΙΟΥ. Ἐπὶ γρατηροῦ Πουπλίου Σαλωνίου, *Sub Prætoræ Publio Salonio*, aliore simili Magistratu. Ex parte averfa, ΘΕΑ ΡΩΜΗ.

Apud Gruterum, pag. 159. P. SALONIVS. TI. F.

ΕΛΛΑΙΤΩΝ, in Sabinæ nummo, in quo Patinus infeliciter, pag. 206. legit CΑΛΑΙΤΩΝ.

CTPA. ΠΥΡΑΜΟΥ. ΕΛΛΑΙΤΩΝ. *Prætoræ Pyramo.*

T ij

Commodi nummus e Gaza Regia.

ΕΛΑΙΤΩΝ. Juliae Domnae, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 290. cum solita Æsculapii effigie.

ΕΠΙ. ΤΡΑ. ΔΗΜ. ΟΔΟΚΟΥ. ΑΡΧ. Α. ΕΛΑΕΙΤΩΝ. Caracallæ, ex eodem Cimelio, cum simili Æsculapii & Hygiæ stantis effigie. *Sub Prætorē Demetrio Voluso Pontifice Primo Elaïtarum.* Sunt qui ΑCΑΑΗΝΩΝ hic perperam legant: ignari scilicet priorem litteram Α ad sacerdotium referri oportere: iidemque similitudine litterarum Ε & C in nummis, quod & in aliis observaturi sumus, decepti. Elaïtarum esse hunc nummum, perinde ac superiorem, ut cetera desint argumenta, idem in utroque Numen insculptum admonet.

ΕΛΑΙΤΩΝ Plautillæ, ex eadem Gaza, cum Æsculapii stantis effigie. Est & apud Tristanum, tom. II. pag. 257.

ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. Μ. ΑΥΡΗΛ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΠΟΥ. (Πούπλιος) ΣΕΠΤΙΜΙΟΣ. ΓΕΤΑΣ. ΚΑΙC. Capita Antonini & Getæ. ΕΠΙ. ΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΑΥΡΡΙΟΥ.....ΝΩΝ. ΕΛΑΙΤΩΝ. *Sub Prætorē Lurio, Pergamenorum forte concordia, & Elaïtarum.* E Cimelio Regio, & apud Occonem, pag. 383. In Augusti nummo, apud Occonem, pag. 80. LVRIVS. ΑΓΡΙΠΠΑ. ΙΙΙVIR. S. C. Et apud Gruterum, ex Sirmondo nostro, pag. MCXI. 6. TIBERIVS. ΤΙ. CAES. AVG. SER. *Tiberius Tiberii Cæsaris Augusti servus.* Sed in Sirmondi schedis ipsi legimus, ΤΙ. LYRIVS. ΤΙ. CAES. AVG. SER.

ΕΠΙ. ΔΟΥΡΛΑΟΥ. ΕΛΑΙΤΩΝ. Herennii Etrusci nummus e Cimelio Regio. Tristanus, tom. II. pag. 651. & Patinus, pag. 394. legunt infeliciter CΑΑΕΙΤΩΝ. At qui Σαλαῖται sint, frustra inquiras. In eo nummo Herennius patera ante aram laurumque libat: unde sacrum Apollini facere eum intelligas. Prætori nomen *Dorylaus* fuit.

ΕΛΕΝΙΤΩΝ. In nummis Græciæ veteris, in quibus Helenæ vel Veneris caput. Plinio, lib. IV. sect. XX. *Helenæ* insula. Contra Atticum litus. Stephano: Ελένη,

νησος Αἰχῆς . . . τὸ ἐθνικὸν , Εἰλαιῶν , ἢ Ἐλεΐτης. Et verbo Κραναῖ. Ἐλένη χαλεῖται νῦν . . . τὸ ἐθνικὸν , Κραναάτης. Pausanias in Laconicis, pag. 105. Ἡ δὲ νῆσος ἡ Κραναὶ περιχέεται Γυθείου. Καὶ Ὁμηρος Ἀλέξανδρον ἀρπάσαντα Ἐλένῃ , ἐνπαῖδα ἔφη συγγλῆσθαι οἱ παῖδες. Κατὰ δὲ τὴν νῆσον ἱερὸν ἔστιν Ἀφροδίτης , &c. *Ante Gytheum Cranaë insula est, in qua Alexandrum rapta Helena cum ea primum congressum dixit Homerus. Quare in opposito litore templum est Veneris &c. Hodie Macronisi, hoc est, μακρὰ νῆσος appellatur.*

ΕΛΕΝΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΚΡΑΝΑΑΤΩΝ. Visam a se hanc nummi epigraphen ad nos retulere viri summæ eruditionis ac fidei. Hanc ipsam insulam priscis temporibus Κραναῶν appellatam esse, Strabo quoque est auctor, lib. ix. pag. 399. atque hæc gemina appellatio nummo designatur: *Helenitarum, qui & Cranaatæ.*

ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ. Apud Spanhemium, lib. de usu numism. pag. 902. & in Græcia vetere Goltzii, tab. xxvii. ubi . . . ΤΘΕΡΝΑΙΩΝ nummus, in quo Solis caput insculptum, & ex parte altera Apollo cum cithara & Sole, ad Ternæos perperam refertur, cum ΕΛΕΥΘΕΡΝΑΙΩΝ legi in plenum oporteat. Plinio, lib. iv. sect. xx. *Eleuthernæ*. Stephano, οἱ πολλοὶ , Ἐλευθερναῖοι, & Ἐλευθερναῖος. In insula Creta oppidum id fuit.

ΕΛΥΡΙΩΝ. Capræ caput: ex parte averfa, apis. Stephanus: Ἐλυρος, πόλις Κρήτης . . . ὁ πολίτης, Ἐλύριος. Pausanias in Phocicis, seu lib. io. pag. 331. Εἴ τι ἐν τοῖς Κρητικοῖς ὄρεσι ἔχει ἐμὲ ἐπὶ Ἐλυρος πόλις. οὗτοι οὐκ αἶψα χαλκῶν ἀπέσιλαι εἰς Δελφούς. Δίδωσι δὲ νηπίοις ἢ αἶζ φυλακίδι καὶ φιλάνδρῳ γάλα. Παῖδας δὲ αὐτῶν οἱ Ἐλυρίφασιν Ἀπόλλωνός περὶ καὶ Ἀχεχελλίδος νύμφης. *Exstat adhuc in Creta montibus, ut opinor, oppidum Elyros. Ea civitas capellam æneam Apollini dono misit. Lac præbere videtur infantibus, Phylacidi, & Philandro. Liberos fuisse eos Elyrii dicunt Apollinis & Nymphæ Acacallidis, &c. Est autem apis ei nummo apposita, quæ mellis ubertatem ac præstantiam in eo tractu significet.*

NUMMI ANTIQUI

Plinius, lib. XXI. sect. XLVI. *Aliud in Creta miraculum mellis. Mons est Carina, (is videtur esse, cui imposita urbs Elyriorum a Pausania dicitur:) IX. miliarium passuum ambitu: intra quod spatium muscæ non reperiuntur, natumque ibi mel nusquam attingunt. Hoc experimento singulare medicamentis eligitur.*

EMERITA.

COL. AVGVSTA. EMERITA. Augusti ac Tiberii nummi, e Gaza Regia. IMP. CAESAR. AVGVSTVS. Ex parte altera: P. CARISIVS. LEG. PRO. PR. EMERITA. Hunc Dio Titum Carisium vocat, loc. cit. Vide infra, TOLETVM. Plinio, lib. IV. sect. XXXV. *Colonia Augusta Emerita. Vestigia tantum supersunt: loco nomen est Merida, ad Anani fluvium. Sunt & alii apud Patinum in familia Carisia, pag. 65. hujus coloniae deductæ indices ac testes. Et apud Gruterum inscriptio, pag. 13. COLONIAE. EMERITENSIS. Veteranos milites eo deductos Augusti jussu, auctor est Dio, libro LIII. pag. 514.*

ΕΜΙΣΗΝΩΝ. Nummus Antonini apud Patinum, pag. 228. in quo picta aquila, globo imposita, rostro coronam gerens, penes Antoninum esse totius Romani orbis potestatem significat. Plinio, lib. V. sect. XIX. *Emeseni: & sect. XXI. Emesa. Stephano: "Εμισα.... 'Εμισαῖον τὸ ἐθνικόν, & 'Εμισσηνός. Constant. Porphyrog. de administr. Imp. cap. XXV. pag. 59. Χέμψ, ἥτοι τὸ Ε'μισα. Nostri Hemx efferre solent, ut Χαλεπ Alep. Nam χ Græci fere, uti nos h, asperiore spiritu efferrunt.*

ΕΜΙCΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑC. Juliae Domnae, quæ Severi Aug. conjux, apud eundem Patinum, pag. 290. Similis alter Caracallæ, qui Severi filius, in Cimelio Regis Christianissimi. Ulpianus, lib. L. Dig. tit. XV. de censibus, lege 1. *Sed & Emisena civitati Phœnices, Imperator noster jus coloniae dedit, jurisque Italici eam fecit. In hoc utroque nummo adjunctæ notæ ΚΦ, quibus annus indicatur DXX. nempe æræ Seleucidarum, cujus*

initium anno Urbis Romæ ccccxlii. a quò si numerentur anni dxx. occurreret annus Severi xvii. Urbis Romæ dccccxli. sive, ut alii malunt, dccccxlii. cum esset jam ante decennium fere Imperator Caracalla salutatus: cujus nummum Patinus, pag. 304. sic mutilum edidit, ΕΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑ. ΚΦ. & ad Antiochenſes falso retulit, quorum æra fuit a Seleucidarum æra diverſa, ut ſuis locis monuimus: nec quid valerent iſtæ litteræ ΚΦ, intellexit. Ad Emiſenos ſpectare, vel ex altero Juliæ Severi nummo intelligere potuit, quem ipſe affert, pag. 290.

ΕΜΙCΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑC. ΑΥΓ. Ε'μω'ν κολωνίας αὐγούτης. Caracallæ, apud Triftanum, tom. ii. pag. 221. Aquila globo inſiſtit: vel Jovis in orbem univerſum imperii, vel Caracallæ in Romanum, index.

ΜΗΤΡΟ. ΚΟΛ. ΕΜΙCΩΝ ΗΛΙΑ ΠΥΘΙΑ. Μητροπόλις κολωνίας Ε'μω'ν Η'λια Πύθια. Elagabali nummus e Gaza Regia. Η'λια ludi ſunt, quibus ab Elide primum appellatio facta videtur, non a Sole, Η'λίω, quanquam ita viſum eſt viris alias eruditis: alioqui Η'λιαχ' dici, non ΗΛΙΑ, ars poſtulare. Urbs Η'λις in Peloponneſo nota, a qua ludi Η'λίοι, certamina Η'λια dicta videntur: & ab Olympia, quæ finitima ei civitas eſt, ΟΛΥΜΠΙΑ. In vett. Inſcript. apud Gruterum, Ολύμπια τὰ ἐν Πίση, Ολύμπια τὰ ἐν Σιμόρην, Ολύμπια ἐν Αθλίωις, Ολύμπια ἐν Αλεξανδρείᾳ. Eadem Η'λια Dorico more appellata, ab Ariſtide in Ρ'οδιακά: ubi Rhodios alloquens, Καὶ τὸν μὲν τῶν Α'λίων, inquit, ἀγῶνα ποιήσεται.

ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ. Cave nummos ita inſcriptos, in quibus ex una parte Pegafi effigies, Arethuſæ caput ex altera cum delphinis, ad Emporias Hiſpaniæ oppidum referas, de quo Plinius lib. iii. ſect. iv. Nam ad Siciliam illi ſpectant, & emporia quatuor, quæ ibi in primis frequentabantur, Agrigentinum, Leontinorum, Segestanum, & Selinuntiorum: quibus ex Tullio Syracusanum addimus, Panormitanum, ac Lilybætanum. Vide nummos ΑΙΑΥΒΑΙΤΑΝ.

ENNA.

MVN. HENNAE, apud Spanhem. pag. 906. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Hennenses*, ab Enna urbe Siciliae, quæ Proserpinæ & Cereri sacra. Strabo, lib. VI. pag. 272. Εἰς τὴν μεσογίαν ἢ Ἐννα, ἐκ δὲ τοῦ ἱεροῦ δὲ Διμήνης, &c. Vocem hanc Latini sæpius aspirarunt: non item Græci, quibus *Ἐννα* scribitur. Sic nos Hannonem dicimus, Græci Ἀννα. Apud. Jul. Firmicum, lib. de errore prof. relig. pag. 24. *Ceres Hennenses mulier. Hodie, Castro Giovanni, Citta Inespugnabile.*

Δ AMATHP, Dorica dialecto, pro Διμήτης, *Ceres*. Cereris caput, cum spicis. Ex parte averfa, ENNA, apud Parutam: cum capræ effigie, quæ Diti patri, seu Plutoni sacra: cratere, ex quo flamma emicat, quod *Ætnæ* montis symbolum: (nam & craterem *Ætnæ* Plinius ipse dixit, lib. III. sect. XIV.) spicis, Siculæ fertilitatis indicibus: denique & viola, pratorum Ennensium amoenitatem prodente. Violis ceterisque generibus renidere prata Hennensia, accensisque ex *Ætna* facibus quæsitam a Cerere Proserpinam, quam ex eo loco Pluto asportarat, auctores varii prodidere, in primisque Diodorus Siculus, sub initium libri V. Solinus, in descriptione Siciliae: *Hic campus Hennensis, in floribus semper, & omni vernus die, &c.*

EN. Cum effigie Liberæ, sive Proserpinæ, apud Parutam, num. III. Egregius est Ciceronis locus, de religione ejus Dæ in hoc tractu, Verrina IV. *Vetus est hæc opinio, quæ constat ex antiquissimis Græcorum litteris atque monumentis: insulam Siciliam totam esse Cereri & Liberæ consecratam. Hoc cum ceteræ gentes sic arbitrantur, tum ipsis Siculis tam persuasum est, ut animis eorum insitum atque innatum esse videatur. Nam & natus esse has in his locis deas, & fruges in ea terra primum reperiuntur arbitrantur: raptam esse Liberam, quam eandem Proserpinam vocant, ex Ennensium nemore: qui locus quod in media est insula situs, umbilicus Sicilia nominatur. Quam cum investigare & conquirere Ceres vellet, dicitur inflammasse tedas iis ignibus, qui ex *Ætnæ* vertice erumpunt:*

erumpunt: quas sibi cum ipsa præferret, orbem omnem peragrassæ terrarum. Enna autem, ubi ea quæ dico, gesta esse memorantur, est loco præcelso atque edito: quo in summo est æquata agri planities, & aquæ perennes: tota vero urbs omni aditu circumcisa atque dirupta est: quam circa lacus lucique sunt plurimi, & lætissimi flores omni tempore anni: locus ut ipse raptum illum virginis, quem jam a pueris accepimus, declarare videatur. Etenim propter est spelunca quædam, conversa ad Aquilonem, infinita altitudine: qua Ditem patrem ferunt repente cum curru exstitisse: abreptamque ex eo loco virginem secum asportasse, &c. Iterumque: Qui accessistis Ennam, vidistis simulacrum Cereris e marmore, & in altero templo Liberæ, &c.

ENTEΛΛΙΝΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Entellini*. Stephano: "Εντελα, πόλις Σικελίας... τὸ ἐθνικόν, Ἐντελῶν. Oppidum "Εντελλα Diodoro, lib. XVI. pag. 461. Rudera ad Crimisum amnem visuntur, qui amnis Panormitanum agrum rigat. In nummis uva pingitur, feracitatis vini typus: in aliis Ceres facem accensam dextra, læva spicam gerens: in aliis Minotaurus, &c.

ΕΟΡΔΑΙΑ. ΜΑΚΕ. Ε'ορδαία Μακεδόνων. Plinio, lib. IV. sect. XVII. in Macedonia *Eordenses*. Nummus est Hadriani. Ε'ορδαία Stephano: Eordeam urbem Livius appellat, lib. XLII. pag. 545. In Notitia Hieroclis, pag. XXI. Εορδα. Apud Occonem, pag. 242. hic nummus sic vitiose exhibetur: ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΑΙΑΙΟC. ΤΡΑΙΑΝΟC. ΑΔΡΙΑΝΟC. CΕΒΑCΤΟC. ΟΡΔΑΙΑ. ΜΑΚΕ. Lege, ΕΟΡΔΑΙΑ. ΜΑΚΕ. In eo nummo Hermathena aream obtinet, hoc est, Terminus, cui Pallas pectore tenus imposita: id vero conflata voce e duabus una, (nam Terminos Græci Ερμῆς τετραγώνους vel κωβονίδεις, Mercurios quadratos, vel effigie cubi, uti ex scholiaste Thucydidis scimus, ad lib. V. Palladem Α'θωῶν vocant) id, inquam, Hermathenam dixere. Iconem apud Tristanum vide, tom. I. pag. 47. Cicero lib. I. ad Attic. epist. 3. *Quod ad me de Her-*

mathena scribis, per mihi gratum est, & ornamentum Academia proprium meae, quod & Hermes commune omnium, & Minerva singulare est ejus gymnasii.

ΕΠΙ. & ΕΠΙΔΑΥΡΙΩΝ, in vetere Græcia Goltzii: Tab. XII. cum serpente, vel Æsculapii capite. Plinius, lib. IV. sect. IX. *Epidaurum oppidum, Æsculapii delubro celebre, in australi sinus Saronici litore, in Achaïa. De Æsculapii delubro Epidaurio, Pausanias prolixè, lib. II. in Corinth. pag. 71. Strabo, lib. VIII. pag. 374. aliique.*

ΕΠΙ. in laurea. Apud Goltzium. In superficie nummi altera, caput Æsculapii, adjecto ΣΩΤΗΡΟΣ cognomine, hoc est, *Servatoris*, quod ei in primis Numini in nummis adscribitur. Et apud Gruterum, p. LXIX. 8.

ΑΣΚΑΗΠΙΩ ΘΕΩ

ΣΩΤΗΡΙ.

ΕΠΙΡΥΣ.

ΑΠΕΙΡ. & ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, in Museo nostro, Dorica dialecto, pro ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ. Stephano: "Ηπειρος.... ἐξ αὐτῆς Ἡπειρώτης. Apud Goltzium, in nummis insculpta Aquila fulmini Dodonæi Jovis insidens, vel fulmen ipsum, in corona quærnea, quæ arbor ipsa Jovi sacra. Phædrus, lib. III. Fabul.

Olim quas vellent esse in tutela sua

Divi legerunt arbores: Quercus Iovi,

Et myrtus Veneri placuit, Phæbo laurea, &c.

Cicero, lib. II. ad Attic. epist. IV. *Quid quæris? præter quercum Dodonæam, nihil desideramus, quominus Epirum ipsam possidere videamur.* Fuit enim in Epiro Dodona, apud Molossos. Plinius, lib. IV. sect. I. *Epiros in universum appellata... In ea Molossi, apud quos Dodonæi Jovis templum, oraculo illustre.* Ex parte altera Jovis ipsius vultus expressus, vel Jovis simul ac Junonis: addito Magistratus seu Prætoris nomine, ΚΑΙΤΑΡΧΟΥ, ΣΤΡΑΤΟΝΙΚΟΥ, &c.

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, cum bove cornupeta, in corona quærnea. Plinius, lib. VIII. sect. LXX. *In nostro orbe bubus Epiroticis laus maxima, a Pyrrhi (ut ferunt) jam inde*

regis cura. Arist. lib. 111. hist. anim. cap. xvi. pag. 361. Ἡ περὶ ὧν βόες αἱ μεγάλαι. Plura diximus in Plinianis notis, quæ consule.

ΑΠΕΙΡΩΤΑΝ, cum meta in corona laurea, quæ ludorum certaminumque in honorem Apollinis editorum index.

ΕΠΙΦΑΝΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 214. Plinio, lib. xv. sect. xxii. *Epiphania* Ciliciæ. Quamquam sunt & alia ejus nominis oppida: huc tamen spectare nummum cum verius arbitramur. Stephano: Ἐπιφάνεια πόλις Κιλικίας... ὁ πολίτης, Ἐπιφανεύς.

ΕΡΕΣΙΩΝ.

E. & ΕΡΕΣΙ. Nummi Goltziani e Græcia vetere. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Eresos*. Stephano: Ἐρεσος, πόλις ἐν Λέσβῳ... τὸ ἰθνηκὸν, Ἐρέσιος. Straboni, lib. xiv. pag. 618. Ἐρέσος. Hæc Theophrasti patria. Hodie *Geremia*. In hisce nummis clava, Herculis: lyra, Apollinis: delphin, Neptuni: spicæ, Cereris symbolum, ipsaque Ceres ex parte altera insculpta cernitur: omnes, ut palam est, Dii Eresiorum Præsides & Custodes.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ. ΔΑΜΑΣΙΑΣ. Cum juveneæ effigie, quam Græci δαμαλιν vocant: quo Præfecti seu Magistratus nomen alludit: in Cimelio Regio. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Eretria*. Stephano: Ἐρετρία, πόλις Εὐβοίας..... ὁ πολίτης, Ἐρετριεύς, ἔ Ἐρέτριος, ἢ Ἐρετριάκος. Juvenecam in nummis illi quidem, in sacrificiis donisque publicis bovem adhibebant. Vide Pausaniam in Eliac. prior. pag. 177. Forte huc spectat nummus Neronis inscriptus, ΕΠΙ Τ. ΔΑΜΑ. de quo egimus, verbo DAMASCUS.

ΕΡΕΤΡΙΕΩΝ. ΦΑΝΙΑΣ. In Cimelio Regio. Uvæ geminæ ex uno palmite. Φανίας Magistratûs nomen est.

ΕΡΓΑΒΙΚΑ.

ΜΥΝ. ΕΡΓΑΒΙΚΑ. Augusti nummus, apud Patin. pag. 34. nunc Cimelii Regii: itidemque Tiberii alter. Apud Gruterum, pag. 382. EX. CONVEN. CAESAR. ΕΡΚΑΒΙC. Hoc est. *Ex conventu Casaraugustano, Ercavicensis*. Plinius, lib. 111. sect.

IV. de citeriore Hispania: *Nunc universa provincia dividitur in conventus septem: Carthaginiensem, Tarracoensem, Cæsaraugustanum, &c.* Et eadem sect. num.

II. *Cæsaraugusta colonia immunis, amne Ibero affusa, recipit populos CLII.* Ex his . . . *Ergavicenses.* De tauro iis nummis insculpto, egimus verbo, CELSA, & CORINTHVS.

ΕΡΜΙΟΝΕΩΝ. Severi nummus, apud Trifstan. tom. II. pag. 99. & alter Juliae Domnae apud Patin. pag. 290. nunc Cimelii Regii. In hoc Mercurii stantis effigies, quem Græci Εἰρμῆν vocant. Itaque hunc civitatis suae auctorem ac Præsidem Deum haberi Hermionenses voluere, & esse ab Εἰρμῆς dictam Εἰρμιόνω. Plinio, lib. IV. sect. IX. in Peloponneso, *Hermione*. Stephano: Εἰρμιόνη . . . τὸ ἑθνικόν, Εἰρμιονίδες. In illo stat Mercurius pariter cum Venere Anadyomene, hoc est, emergente e mari, quam & *Pelagiam* ex vetere inscriptione vidimus appellatam. Pausanias, lib. II. sive Corinth. pag. 77. *Venerem Pontiam*, hoc est, Pelagiam, sive Marinam, ab Hermionensibus cultam asseverat. Ἀφροδίτης ναός ἔστιν, ἐπὶ κλησὶν Ποντίας . . . ἄγαλμα τῆς Ἀφροδίτης, μεγέθει τὸ μέγα, καὶ ὅτι τῇ τέχνῃ θάλασσαν ἀΐει.

ΕΡΜΙΟΝΕΙΩΝ. Piautillæ nummus in eodem Cimelio.

ΕΡΜΙΣΕΙΩΝ. Vide ΤΕΡΜΗΣΕΩΝ.

ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΕΡΜΟ. L. I A. Εἰρμοπολιτῶν. Λυχάβατος ιδ'. hoc est, anno undecimo principatus Hadriani, cujus ille nummus est. Plinius, lib. V. sect. IX. *Hermopoliten* in Ægypto nomon seu præfecturam habet. Stephano: Εἰρμούπολις . . . ὁ πολίτης, Εἰρμοπολίτης. Et ad Hermopolitas referri quoque oportere nummum Antonini Pii putamus, ex Cimelio Regio, in quo Mercurius stat, qui Græcis Εἰρμῆς, cum notis anni quarti Cæsaris principatus, L. ΤΕΤΑΡΤ.

ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Nummus antiquus, apud Sponium in Itiner. Athen. cum prora navis: ejus videlicet, quæ signum Herculis e Tyro Phœnices Erythras advexit. Vide Pausaniam in Achaïc. pag. 210. Ex parte averfa,

ΕΡΥΘΡΑΙ, cum turrato capite. Plinio, lib. v. sect. xxxi. in Ionia; *Erythræ*. Stephano: Ἐρυθραῖ, πόλις Ἰωνῶν.... ὁ πολίτης Ἐρυθραῖος.

ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. Elagabali nummus, quem laudat Tristanus, tom. ii. pag. 331. In eo nummo aream obtinet templum ingens, cujus in medio Herculis effigies cum clava, quam dextra: & leonina pelle, quam læva gerit. Pausanias, in Achaïcis, seu lib. vii. pag. 210. Ἡ δ' αἰὲς δ' αὖν καὶ τὰ ἐν Ἐρυθραῖς Ἡρακλείω... καὶ δὲ χαλιδότητα. *Erythris magna cum voluptate videas Herculis fanum.... propter vetustatem.* In nummi ejus ambitu præterea legas, ΕΠ. CTP. ΑΥΡ. ΝΕΙΚΩΝΟC. Β. Ἐπὶ Στρατηγῶδ' Αὐρηλίου Νέικωνος β'. *Sub Prætoræ Aurelio Nicone iterum.* In priore nummi parte, A. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Ipse Elagabalus laureatus, vestî assutam, qua dextrum humerum tegit, effigiem habet, non Herculis, ut Tristanus existimavit, sed Antonini Caracallæ, a quo genitus volebat videri, teste Lampridio in Elagabalo, pag. 201. unde & *Antoninum se Bassiani* (hoc est, Caracallæ) *filium scripsit.*

ΕΡΥΚΕΙΝΩΝ, apud Paruram, cum Veneris Erycinæ, atque, ut opinor, Butæ effigie: quos Eryx parentes habuit, a quo huic oppido nomen: vel Anchisæ. Hyginus, in Mythol. fab. cclx. *Eryx Veneris & Butæ filius fuit: qui, occisus ab Hercule, monti ex sepultura sua nomen imposuit: in quo Æneas Veneris templum constituit. In hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, &c.* Pomponius Sabinus in illud Æneïdos libro quinto,

Nec litora longe

Fida reor fraterna Erycis.

Eryx filius fuit Veneris & Butæ: aut, ut alii volunt, Neptuni. Is cum Hercule pepigit, si certamine vinceretur, insulam perderet: si victus Hercules, amitteret boves. Hercules victor Eryci & vitam & regnum eripuit. Mons ab eo Eryx nominatus: in quo templum Veneris Erycinæ. Plinio, lib. iii. sect. xiv. in Sicilia, *Erycini.* Stephano: Ἐρύκη, Σικελικὴ πόλις... τὸ ἔθνηκον, Ἐρυκῆος.

Adde, ἢ Ἐρυκεινός, vel Ἐρυκανός. In Eryce monte, qui nunc *Monte S. Iuliano* dicitur, ingentes oppidi ruinæ visuntur, teste Fazello, lib. x. decad. 1.

E. In corona, pro Ἐρυκείων, in Parutæ nummis.

ΕΡΥΚΕΙΝΩΝ. Hercules cum clava stat. Apud Parutam.

ERYMANTHVS.

HERCVLI. ERYMANTINO. Postumi nummus e Gaza Regia. Hercules aprum humeris tollit: qui tertius ejus labor fuit. Apud Tzerzen, Chiliad. II. ex Q. Smyrnæo labores Herculis recensentem:

Τὸ τρίτον αὖτ' ὅτι τοῖς Ἐρυμάνθιον ἔκτανε χέρας.

Ausonius, vel quisquis est alius:

Tertius evictus fuit est Erymantius ingens.

Et Epigr. cxxxix.

Mox Erymantheum vis tertia pertulit aprum.

De Erymantho Plinius lib. I v. sect. x. *Erymanthus amnis e monte ejusdem nominis defluens.* Hesychius urbem ait quoque fuisse amni montique cognominem.

ΕCΒΟΥC. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 63. in Provincia Arabiæ, cujus Bosra metropolis, inter sedes Episcopales censetur Ἐσβου. In Conc. Calched. Ζώσιος ἐπισκοπος πόλεως Ἐσβουίτων, sub Bosra Metropoli, pag. 606. Ptolemæo, in Arabia Petræa, lib. v. cap. xvii. Ἐσβούτα.

ΕΥΑΙΩΝ. In Græciæ veteris nummis, ab oppidulo seu pago Eva, de quo Stephanus: Εὔα, inquit ille, πόλις Ἀρχαδίας ὁ πολίτης Ἐυαῖος. In his Pallas armata, Εὐαῶrum Dea Præses. Adjectum in eodem nummo alterius pagi appellatio, in eodem tractu: quicum fœdus ictum, amicitiae, ΒΑΒΙΚ, cum turrato capite muliebri. Βαβύχα Plutarcho in Pelop. est, pag. 287. agri Laconici, qua nempe hic ager contingit Arcadiam. Sic in Hispanicis numismatibus, BILBILI, & ITALICA, ut dicemus verbo OSCA, simul copulantur: & in Græcis oppida bina vel terna passim.

ΕΥ. ΕΥΒΟ. ΕΥΒΟΙΑΣ, & ΕΥΒΟΙΕΩΝ, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium. Plinio, lib. I v. sect. xxi. *Eubæa*, &c. Hodie *Negrepons*: olim *Egripus*,

voce ab *Euripos*, ut arbitror, deflexa; deinde *Negre-pont*, quasi ἐν Ἐγείρω. His fere nummis bovis caput insculptum: causam hujusce moris ex Pausania indagaturi sumus, in nummis ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ. Stephano: Ἐγγοία νῦνος.... τὸ ἐθνικόν, Ἐγγοιδίς.

ADVENTVI. AVG. EVBOEAE. Occo, in Hadriano, pag. 230.

EVFAPA. Musei nostri nummus ignotus, sed Boeotiae tamen adscribendus, quod, ut ceteri Boeotorum nummi, craterem, clavam, clypeumque praefert: quibus, ut verbo ΒΟΙΩΤΩΝ diximus, Liberi atque Herculis patria designatur.

EVFRATES. Nummus Trajani, apud Occonem, pag. 215. in quo pons amni impositus, ad deducendas in Assyriam Mesopotamiamque copias. Vide Xiphilinum. De Euphrate multa Plinius, lib. v. sect. xx.

EYΘΗΝΙΤΩΝ. Ex Thesaurο Goltzii, pag. 215. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Euthene*. Stephano: Ἐυθιναί, πόλις Καρίας. τὸ ἐθνικόν, Ἐυθιναῖος, Ἐυθιναίης, Ἐυθιναίης.

EYKAPΠEΩN. Juliae Domnae, cum Cybeles stantis icone, ac Treboniani nummi, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Eucarpeni*, in Phrygia. Stephano: Ἐυκαρπία δῆμος ὁ μικρᾶς Φρυγίας... τὸ ἐθνικόν, Ἐυκαρπείης. Facetam deinde idem appellationis ejus rationem affert: Sic enim esse appellatam ex Metrophane docet, ob vitis praestantiam, quae uvam tantam producit, ut plaustro imposita id medium frangat. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 49. Phrygiae Salutari adscribitur. Matrem Deum Cybelen praecipuo cultam honore in Phrygia, veteres inscriptiones aliaque monumenta edocent. Inde enim Berecynthia & Phrygia Mater appellata. Maro in sexto:

Qualis Berecynthia mater

Invehitur curru Phrygias turrita per urbes &c.

EYKAPΠEIA. Turritum caput.

EYMENEΩN. In laurea: ex parte averfa, Jovis caput.

EYMENEΩN. ΓΛΑΥΚΟΣ, cum fluvii icone vulgari, apud Spanhem. lib. de usu numism. pag. 890.

Plinius, lib. v. sect. xxix. *Est Eumenia Cludro flumini apposita, Glaucus amnis, &c.* Ex quo intelligis nec Glaucum quoque ipsum ab ea urbe procul abfuisse. Non vidit hunc Plinii locum vir eruditus, qui de Glaucō Achaïæ amne hunc nummum accepit, ibique, quæ nulla unquam in eo tractu fuit, Eumeniam statuit. Stephano: Εὐμένηα ἡ Καρίας. . . ὁ πολίτης, Εὐμνέως.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ. ΦΛΑΒΙΩΝ. *Eumenensium Flavien-
sium.* Apud eundem Spanhemium, pag. 771. Hoc ei est a Flavio Vespasiano cognomen inditum, qui Cili-
ciam, Lyciam, finitimasque regiones in Provinciæ for-
mam redegit, teste Tranquillo in ejus vita, cap. viii.

ΕΥΜΕΝΕΩΝ. ΑΧΑΙΩΝ. Amazon ex equo, bipen-
nim humero gestat, in nummo M. Aurelii, e Cimelio
Regio. *Eumenensium Achæorum.* Cognomen id horum
Eumenensium est, ut ab aliis ejusdem nominis civita-
tibus, quæ multæ sunt, secernantur. Achaïis autem ea
regio appellabatur, in qua hæc Eumenia fuit, aut Ly-
diæ proxima, aut ipsius Lydiæ pars. Stephanus: Μα-
ονία, ἡ Λυδία, ὑπὸ Μαίονος ποταμοῦ, ἧ ὡς ἡ Ἀχαιίδα
γῆν ῥέοντος. *Maonia, Lydia, ab amne Maone, qui
Achaïdos agrum circumfluit.*

ΕΠ. Φ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΑΡΧΙ. ΕΥΜΕΝΕΩΝ. ΑΧ.
Nummus Otaciliæ Severæ, in eodem Cimelio. Ἐπὶ
Φλαυτίου Φιλίππου Ἀρχιερέως Εὐμνέων Ἀχαιῶν. *Sub Fla-
vio Philippo Pontifice Eumenensium Achæorum.*

ΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauo Golt-
zii, pag. 214. Stephanus: Εὐπάτρια, πόλις Λυδῶν. οἱ
πολῖται, Εὐπατρίδαι. Hinc alterum Vespasiani nummum
emendabis, in eodem Goltzii Thesauo, ΑΥΠΑΤΡΙ-
ΔΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. pro ΕΥΠΑΤΡΙΔΩΝ.

ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ. Vide CÆSAREA. *Cappadociæ.*

ΕΦΕΣΙΩΝ. Passim in nummis. De Epheso Plinius, lib.
v. sect. xxxi.

ΕΦ. ΑΙΧΜΟΚΛΗ ΑΟΥΙΟΛΑ ΑΝΘΥΠΑΤΩ.
Templi effigies. Neronis nummus est e Gaza Regia.
Αἰχμοκλῆ Αὐτιόλα Ἀνθυπάτῳ Εὐφέσῳ, subintellige, ἀνέ-
θηκεν. *Æchmocli Aviola Proconsuli Ephesi posuere. A
VOCE*

voce αἰχμή id nomen deflexum : ut apud Gruterum, pag. ccccv. i. ΑΡΙΣΤΑΙΧΜΟΣ. ΑΡΧΩΝ. In aliis quoque monumentis H pro EI vidimus.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑΣΙΑΣ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Vespasiani nummus e The-
sauro Goltzii, pag. 214. *Ephesorum, qui primi Asia, sacrae civitatis, & suae viventis legibus.*

ΕΦΕ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Ἐφεσίων, Περγαμηνῶν, subin-
tellige, ὁμόνοια, concordia, quam utriusque civitatis nu-
mina, Diana Ephesiorum, Æsculapius Pergameno-
rum, insculpta significant. Domitiani, e Cimelio Re-
gio. Est & Gallieni similis, apud Sponium in Itiner.
Athen.

ΕΦΕ. ΝΕΙΚΗ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ. *Victoria Domitia-
ni.* Nummus Domitiani Imp. e Cimelio Regio, cum
Victoriæ stantis effigie. Alias in Ephesiorum nummis
signari Diana solita : aut cervus, qui Dianæ sacer.
Libanius, in Dianæ encomio : Ἐφεσίοις ᾧ ἔκ τὸ νόμισμα
ἔλαφον ἔφερον. Hinc ipsi Dianæ Elaphiæ nomen, Ἀρ-
πίς Ἐλαφία, apud Strabonem, lib. viii. pag. 343.
est enim cervus Græcis ἔλαφος. Et apud Reinesium,
in vetere inscriptione, pag. 354. DIANAÆ. AVG.
LAPHIAE. fortassis ex eo lapide, pro ELAPHIAE.
Dianam porro Elaphiam eandem esse intellige, au-
ctore Pausania, quæ & Venatrix est appellata. Ean-
dem, ut credimus, vir Phocensis Laphrius, de quo
Pausanias idem in Achaïcis, pag. 224. suo nomine pro
Elaphia Laphriam cognominavit : qua appellatione a
Patrensisbus postea culta & observata est. Πατρῆες δὲ
ἐν ἄκρᾳ τῇ πόλει Λαφείας ἱερὸν ἔστιν Ἀρτέμιδος Γενέ-
σθαι δὲ ἐπίκλησιν τῇ Θεᾷ Λαφείᾳ ἀπὸ ἀνδρὸς Φωκέως φασίν.
Hinc nummus Neronis e Cimelio Regio, hanc epigra-
phen exhibet, DIANA LAPHRI. cum ejusdem
Deæ venatricis icone.

ΕΠΙ. ΟΥΕΩΝΟC (forte ΚΛΕΩΝΟC) ΟΜΟ.
ΕΦΕCΙΩΝ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ. Diana multimam-
mia, utriusque civitatis communis Dea, inter mulieres
duas, quibus utraque civitas signatur : *Sub Cleone :*

X

ὁμόνοια Ἐφεσίων, Σμυρναίων. *Concordia Ephesiorum & Smyrnæorum*. Domitiani nummus e Cimelio Regio.

ΑΡΤΕΜΙC. ΕΦΕCΙΑ. *Diana Ephesia*. Domitiani, & Commodinummi, cum Diana multimammia, & Cimelio Regio. Est & Trajani in Museo nostro.

ΣΜΥΡΝ. ΕΦΕ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΑΝΘΥΚΑΙCΕΝ. ΠΑΙΤΟΥ. Sic enim legit Patinus, pag. 169. in gemino Domitiæ nummo, qui nunc est Cimelii Regii: quorum in altero Diana Ephesia est, utriusque civitatis, Ephesi ac Smyrnæ, commune Numen. In altero, utriusque civitatis, habitu muliebri, typus. Sed quod infeliciter legit Patinus, sic nos paulo felicius: ΑΝΘΥΠΑΤ. CΕΠ. ΠΑΙΤΟΥ. Hoc est. Σμυρναίων, Ἐφεσίων ὁμόνοια. Ἀνθυπαίου Σεπτιμίου Παύλου. *Proconsule Septimio Pato*, vel CΕΝ. Σεπίου. De Concordia Smyrnæorum & Ephesiorum, Dio Prusæus, orat. xxxix. pag. 489.

ΚΑΙCΑΡ. ΟΛΥΜΠΙΟC. ΑΔΡΙΑΝΟC. *Cæsar Olympius Hadrianus*. Ex parte averſa, ΕΦΕCΙΩΝ, cum templo, in Gaza Regia. Cum Jove communem esse sibi Olympii appellationem voluit Hadrianus. Spartianus in ejus vita, pag. 7. *Athenis Iovis Olympii ædem & aram sibi, eodemque modo per Asiam iter faciens, templa sui nominis consecravit.*

ΕΦΕCΙΩΝ. ΔΙC. ΝΕΩΚ. Hadriani & Ælii Cæſaris in eo nummo capita adverſa. Apud Sponium, in Itiner. Athen.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. Antonini Pii, cum Dianæ, ac forte Proserpinæ effigie.

ΕΦΕCΙΩΝ. Antonini Pii nummus, apud Tristanum, tom. i. pag. 587. Leonem is insculptum exhibet.

ΕΦΕCΩC. ΚΥΖΙΚΟC. ΑΡΧΟΝΤΟC. Nummus Antonini Pii, e Gaza Regia: quo nummo Ephesiorum ac Cyzicenorum ὁμόνοια, consensioque significatur: *Archonte* Ephesiorum Prætore, seu Duumviro. Viri proprium nomen hic *Archon* videtur: quanquam alias Ἀρχων Prætorem vel Duumvirum sonet, ut in nummis ΑΡΟΧΕΩΝ monuimus: fueruntque & in plurimis

oppidis" Ἀρχοντες, Neapoli, Syracusis, Delphis, Athenis, &c. ut ex inscriptionibus vetustis liquet.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΠΙΟC. & ΠΕΙΟC. Nummi Antonini Pii, apud Patinum, in Indice, pag. 13. & apud Seguinum. Nunc Cimelii Regii. In priore Diana stat, & Hercules: illa Ephesios, a quibus colitur: iste, Antoninum repræsentat, quem Ephesii Herculis vice habent. Nummum alterum apud Seguinum ipsum vide.

ΕΠΙ. ΠΑΙΤΟΥ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩC. ΑΡΤΕΜΙC. ΕΦΕCΙΩΝ. Antonini Pii nummus, e Gaza Regia, cum Diana πολυμάς. Τ. ΑΙΑΙΟC. ΚΑΙ CΑΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Sub Peto Scriba.* De Scribæ munere dicemus in nummis ΜΥΛΑΞΕΩΝ.

ΑΥΤ. ΑΙΑ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. ΕΥC. CΕΒ. E Cimelio Regio. Ἀντοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἴλιος Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖν Εὐσεβὴς Σεβαστός. Ex parte altera Diana multimammia, ac simul Ceres tedifera: illa Ephesiorum Dea peculiaris, hæc Cyzicenorum. Epigraphe: ΕΠ. CΕΞΤΙΛΙΟΥ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Sub Sextilio* Proconsule, *concordia*, duarum scilicet civitatum: quæ superius allato nummo adhuc apertius, nec Deorum tantum suorum simulacris, sed & nominibus ipsis, proditur: ΕΦΕCΟC. ΚΥΖΙΚΟC. Legit hunc nummum infeliciter Occo, nec intellexit, pag. 269. ΕΠΙΕCΤΙΑΙΟΥ ΟΜΟΝΟΙΑ. Et rursus, pag. 271. ΕΠΙΕCΤΙΑΙΟΥ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Nec alii ante nos felicius. Est unius e majoribus hujus Proconsulis mentio in vetusta inscriptione, Græca ac Latina, juxta Ephesum reperta, allata a Sponio in Itin. Athen.

ΑΡΤΕΜΙΔΙ ΕΦΕCΙΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ
ΚΑΙ CΑΡΙ ΣΕΒΑCΤΩ ΚΑΙ ΤΙΒΕΡΙΩ
ΚΑΙ ΔΗΜΩ ΤΩΝ ΕΦΕCΙΩΝ ΓΑΙΟC
CΕΞΤΙΛΙΟC ΠΟΠΛΙΟΥ ΥΙΟC ΟΥΟΤΟΥΡΙΑ
ΤΗΝ ΓΕΦΥΡΑΝ ΕΚ ΤΩΝ ΙΔΙΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕΝ.
DIANAÆ. EPHESIAE. ET. IMP. CAESARI.
AVG. ET. TI. CAESARI. AV G. F.
ET. CIVITATI. EPHESIORVM. CAIVS
SEXTILIVS P. F. VOT.

X ij

NUMMI ANTIQUI
PONTEM DE SVA PECVNIA
FACIVNDVM CVRAVIT.

Ubi VOT. sive *Voturia*, idem est atque e tribu *Voturia*. Sic Plinius lib. VII. sect. L. *M. Mucius M. F. Galeria Felix*. Namque ita libri MSS. omnes: quam vocem eam, *Galeria*, editores omnes ad hunc diem, minus sane caute, masculino more ac sono de-formarunt: ignari scilicet tribuum nomina solita sic ef-ferri. Ita Cicero orat. in Verrem: *Fortem amicum Q. Verrem Romilia*. Quem in locum Asconius Pedianus, pag. 62. *Verrem*, inquit, *nomen est proprium. Romilia, nomen est tribus, ablativi casus: ut sit, ex Romilia, &c.* Plura vide in Plinianis notis & emendationibus, ad lib. VII. num. CXXXIX. De Cerere porro tedifera, ac Diana multimammia, hæc obiter accipe. De priore Tullius, 4. in Verr. *Proserpinam cum investigare & quærere Ceres vellet, dicitur inflammasse tedas iis igni-bus, qui ex Ætnæ vertice erumpunt: quas sibi cum ipsa præferret, orbem omnium peragrasse terrarum.* De po-steriore, Hieronym. in procem. ad epist. 1. ad Ephes. *Dianam colentes, non hanc Venatricem, sed illam mul-timammiam, quam Græci πολύμαστον vocant: ut scilicet ex ipsa quoque effigie mentirentur omnium eam bestiarum & viventium esse nutricem.*

APTEMIC EΦECIA. M. Aurelii nummus, e Cime-lio Regio. Aurel. Victor, in M. Aurelio: *Multæ urbes conditæ, deductæ, repositæ, ornatæque: atque in primis Asiæ Ephesus, constrata terræ motu, &c.*

EΦECIQN. PN. M. Aurelii nummus, apud Patinum, pag. 241. cum cervi effigie: nunc est *Gazæ* regiæ. *Εφε-σιων. πρ.* hoc est, anno C L. nempe post restitutam, quæ terræ motu collapsa erat, Ephesiorum civitatem: quod cum anno Urbis Romæ DCCCLXIX. Tiberii quarto, Cælio Rufo, Pomponio Flacco Coss. conti-gisse, Tacito ita prodente, in nummo CIVITATI-BVS ASIAE RESTITVTIS dixerimus, annus hic erit Urbis DCCCCXVIII. M. Aurelii sextus.

EΦECIQN. B. NEΩKOP. TPAAAIANΩN. OMO-

NOIA. Diana Ephesia cum Jove, in nummo L. Veri, apud Sponium in Itiner. Athen. Vide ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΑΡΤΕΜΙΣ. ΕΦΕCΙΩΝ. Commodi.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΠΗ. &

ΑΠΗΝΗ ΙΕΡΑ ΕΦΕCΙΩΝ. *Tensa Sacra Ephesiorum.* Commodi, Juliae Domnae, Gordiani junioris, & Gallieni numismata, e Cimelio Regio: atque ex his postremum quidem Patinus affert, pag. 412. cum epigraphe mutila, ΑΠΗ..... ΕΦΕCΙΩΝ. vehiculi que sacri effigie: at cur sit hoc loco posita, aut quæ vis verbis istis subsit, neque ipse, neque nummatorum quisquam alius, quod sciam, attigit. In ludis supplicationibusque Deorum imagines ferebantur sacris tensarum vehiculis: quem ritum accurate describit Dionys. Halic. lib. 7. sub finem. Festus: *Tensam ait vocari Sinnius Capito vehiculum, quo exuviae Deorum ludicris Circensibus in circum ad pulvinar vehuntur. Fuit & ex ebore..... & ex argento.* Macrobius, lib. 1. Saturn. cap. xx1. *Vehitur simulacrum Dei Heliopolitani ferculo, uti vehuntur in pompa ludorum Circensium Deorum simulacra.* Mulis, equis, asinis, ex tensæ vehantur, ut in nummis proxime appellatis liquet: quare in Glossis vet. *Tensa, ἄρμα Θεῶν* vertitur. Ἀπὴν, *vehiculum.*

ΕΦΕCΙΩΝ. ΜΑΡΝΑΣ. Commodi nummus, quem vidimus: quo Jovem Marnam, Gazensium Deum, cultum ab Ephesiis intelligimus. Vide ΓΑΖΑ. Sic ad Pergamenos cultus Veneris Paphiæ transiit. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Sunt qui in eo nummo ΜΑΡΜΑΣ legant: sed perperam: quod antiquariis sæpe usuvenit, ut M pro N in nummis accipiant. Sic Occo, pag. 421. ΑΜΑCΙΑC. ΠΡ. ΠΟΜ. pro ΠΡ. ΠΟΝ. Quod si quis in nummo suo, ΜΑΡ. ΜΑΙ. legat, Marfyamque & Mæandrum intelligat, amnes Apatemum, quibuscum Ephesiorum vel sic fœdus signetur, ei lubens assentiar.

ΑΥ. ΚΑΙ. ΟΛΥΜΠΙΟΣ. ΚΟΜΜΟΔΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Ὀλύμπιῳ Κόμμοδῳ. Ex parte averfa, duæ
X iij

figuræ stantes, ΕΦΕCΙΩΝ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Ephesiorum & Hierapolitarum concordia*. Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 745. qui vidisse se ait in Cimelio Reginæ Christinæ.

ΖΕΥC.....ΗCΙΟC. ΕΦΕCΙΩΝ. ΠΡΩΤΟC. ΑCΙΑC. Subintellige *ἀγών*. Severi nummus in quo Juppiter sedens Dianæ Ephesiæ simulacrum gerit. Forte, ΖΕΥC. ΙΚΕΤΗCΙΟC. *Iuppiter Exorabilis, Ephesiorum. Primum Asiæ certamen*. Apud Sponium.

ΕΦΕCΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Lupa Remum & Romulum lactat. E Museo nostro. Neocoros se iterum Urbis Romæ ac Severi Augusti nummo eo testantur Ephesii. CΕΤΗΡΟC ΠΕΙΟC.....

ΕΦΕCΙΩΝ. ΚΑΥCΤΡΟC. ΚΕΝΧΡΙΟC. Nummus Severi, in quo fluvii duo, qua pingi forma solent. De priore Plinius, loc. cit. *Ephesus*, *alluitur amne Caystro*, &c. De posteriore Pausanias in Achaïcis, & Tacitus, lib. 111. Annal. cujus verba mox afferemus.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΤΡΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΚΑΙ. ΤΗC. ΑΡΤΕΜΙΔΟC. *Ephesiorum qui ter Cæsarum Neocori: iidem Dianæ perpetui*. Fuere enim, ut antea monuimus Neocori Deorum, fuere & Neocori Cæsarum. Apud Gruterum, pag. ccccxiiii. *Νεωκόρης τὸς μεγάλου Σαράπιδος*. Et pag. mxxi. *Δὲς Νεωκόρης τῆς Σεβαστῆς*. Nummus Getæ & Caracallæ e Gaza Regia, quo in nummo ii ΝΕΟΙ ΗΛΙΟΙ appellantur. De eo dicemus inferius.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΜΟΝΩΝ. ΑΠΑCΩΝ. ΤΕΤΡΑΚΙ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Ephesiorum, qui soli ex omnibus Asiæ civitatibus quater Neocori fuere*, sub Caracalla scilicet, cujus hic nummus est e Cimelio Regio: Ante Caracallam nulli civitati in Asia propria is honos obtigerat: Sub Caracalla, in Bithynia etiam deinde Nicænsibus datus: Sub Commodο, qui Caracallam antecessit, in Syria Hierapolitis.

ΕΦΕCΙΩΝ. CΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Caracallæ, in Cimelio Regio. Est & alter M. Aurelii, in quo figuræ duæ dexteras jungunt. Est & ejusdem Ci.

ἡ πᾶσα ὃς ἔστι φιάλης, hoc est, ἡ ἡ πᾶσα ὠρωτο-
 σπαρίει, ἡ ὠρωτοσπαρίει ὃς φιάλης. Ipse radis red-
 dit, & postea * atque phialæ *. Caput integrum quā
 legerit, in quo notæ eæ plus vices occurrunt, certif-
 simam is conjecturam esse nostram fateatur. Haud
 dissimilem Tristani ac Patini errorem in explicandis
 notis AM K. e nummo Anazarbenorum, suo loco co-
 arguimus.

APTEMIC. ΕΦΕCΙΑ. ΑCΥΛΟC. Diana cum cer-
 vis duobus, apud Occonem, in Otacilia, pag. 446.
 De asylo Ephesi, ceterisque, locus est Taciti egregius
 in primis, lib. 111. Annal. quem hic apponere operæ
 pretium est. *Crebrescebat Græcas per urbes licentia atque
 impunitas asyla statuendi. Complebantur templa pessimis
 servitiorum. Eodem subsidio obærat adversum creditores,
 suspectique capitalium criminum receptabantur. Nec ul-
 lum satis validum imperium erat coercendis seditionibus
 populi, flagitia hominum, ut cærimonias Deum, prote-
 gentis. Igitur placitum, ut mitterent civitates jura, atque
 legatos. Et quædam, quod falso usurpaverant, sponte
 omfere: multæ vetustis superstitionibus aut meritis in po-
 pulum Romanum fidebant. Magnaque ejus diei species
 fuit, quo Senatus majorum beneficia, sociorum pacta,
 Regum etiam qui ante vim Romanam valuerant, de-
 creta, ipsorumque Numinum religiones introspexit: libero
 ut quondam, quid firmaret, mutaretve. Primi omnium
 Ephesi adiere, memorantes, non, ut vulgus crederet,
 Dianam atque Apollinem Delo genitos: esse apud se Cen-
 chrium amnem, lucum Ortygiam, ubi Latonam partu
 gravidam, & oleæ quæ tum etiam maneat, adniscam,
 edidisse ea numina: Deorumque monitu sacratum nemus:
 Atque ipsum illic Apollinem, post interfectos Cyclopas,
 Iovis iram vitavisse. Mox Liberum Patrem bello victo-
 rem, supplicibus Amazonum, quæ aram insederant, igno-
 visse. Auctam hinc concessu Herculis, cum Lydia potire-
 tur, cærimoniam templo: neque Persarum ditione dimi-
 nutum jus: post Macedonas, dein nos servavisse. Proximo
 Magnetes L. Scipionis, & L. Syllæ constitutis niteban-
 tur.*

tor. Quorum ille Antiocho, hic Mithridate, pulsus, fidem atque virtutem Magnetum decoravere, uti Diana Leucophryæ per fugiam inviolabile foret. Aphrodisienses post hac, & Stratonicensis, Dictatoris Caesaris, ob vetusta in partes merita, & recens divi Augusti decretum attulere, laudantis quod Parthorum irruptionem, nihil mutata in populum Romanum constantia, pertulissent. Sed Aphrodisiensem civitas Veneris: Stratonicensem, Iovis & Triviae religionem tuebantur. Alius Hierocæsarienses exposuere, Persicam apud se Dianam, delubrum Rege Cyro dicatum: & memorabantur Perpernae, Isaurici, multaque alia Imperatorum nomina, qui non modo templo, sed duobus millibus passuum eandem sanctitatem tribuerant. Exin Cyprii tribus delubris, quorum vetustissimum Paphiæ Veneri auctor Aërias: post filius ejus Amathus Veneri Amathusiæ, & Iovi Salaminio Teucer, Telamonis patris ira profugus, posuissent.

ΤΥΧΗ. ΕΦΕCΙΩΝ. Gallieni nummus apud Occo-
nem, pag. 472. ex Erizzo. *Fortuna Ephesiorum.* Vide
ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

ΕΦΕCΙΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Ephesiorum ter Neocororum*, sub Gallieno scilicet, cujus principatu nummus ille cusus, e Gaza Regia.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.
Vide **ALEXANDRIA Ægypti**: ubi pro ὁμόνοια, legia nonnullis **ΚΟΙΝΩΝΙΑ** diximus, ut apud Gruterum, pag. xc. 5. **ΑΜΨΑΚΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ.**
Sed legi in eo nummo tamen **ΟΜΟΝΟΙΑ** præstat.

ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΗΣΚΑΛΕ. ΕΦΕ.
Vide **ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.**

ΕΧΙΝΑΔΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 214.
Plinio, lib. 1 v. sect. xix. *Echinades insulæ, ante Ætoliam*: quarum incolæ Stephano Ἐχναῖοι.

F

F **ΑΛΕΙΩΝ,** seu *Faliscorum.*

FAΛΕΙΩΝ, & FA. Nummi e Magna Græcia
Y

Goltzii, tab. xxxv. & xxxvi. Plinio, lib. i i i. sect. viii. *Falisca Argis orta, quæ cognominatur Etrusco- rum*. Frontinus, *Colonia Iunonia, quæ appellatur Faliscos*, lib. de Coloniis, pag. 95. Ab Haleso Argivo condita, ut ait Solinus, cap. i i. pag. 13. Nunc est civitas Castellana ad Tiberim, Hortam inter & Romam: aut hæc certe ex illius ruinis crevit, quæ prope visuntur, nomenque retinent, *Falari*. In hisce nummis occurrit F, digamma Æolicum, pro littera asperata H, qua veteres olim usi *Fordeum* dixerunt pro *Hordeum*, *Fircus* pro *Hircus*, *Trafo* pro *Traho*, & similia. Quin etiam & *serfus*, *corfus*, *fulgus*, auctore Donato, scripsere pro *servus*, *corvus*, *vulgus*. Deinde in his aut Junonis Argivæ, quod ex Argis originem ducerent, aut Jovis caput insculptum: & aquila, vel leporem discerpens, vel columnæ insidens: vel denique fulmen, ac tripus.

FANVM FORTVNÆ.

MVN. FANE. AEL. Nummus Philippi Imp. *Municipium Fanestre Ælium*. Hunc nummum vir eruditus, operis sui de usu numism. pag. 772. ad nescio quod Hispaniæ fanum refert. Plinius, lib. i i i. sect. xix. *Colonia Fanum Fortanæ*. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 475. ORIVNDVS. COLONIA. IVLIA. FANO. FORTVNAE. Nunc *Fano* dicitur, in Ducatu Urbinate. Hanc & Flaviam Fanestrem postea appellatam intelligimus, ex lib. i i. Cod. Theod. tit. i x. de Pactis, leg. v.

COL. FANESTRIS. E Thesauro Goltzii, pag. 239.

FAΣTION.

FAΣT. Apud Goltzium, in Græcia. Tab. xvii. Etsi id oppidum est incompti situs, Bæotici tamen juris & tractus fuisse insculptus ex parte altera cantharus, clypeusque ex altera, ut in Ismeniorum nummo, suadet. Est autem illud F. Æolicum digamma, pro Φ.

FIDENTIA.

COL. IVL. FIDENTIA. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 240. Plinio, lib. i i i. sect. i i i.

in Bætica, *Iulia*, quæ *Fidentia* cognominatur, prope Cordubam.

FIRMA. Vide ASTIGI.

FLAVIA BRICA. Vide AMANOBRICA.

FLAVIOPOLIS, in *Thracia*.

COL. FLAVIOPOLIS. Titi nummus, e Thesäuro Goltzii, pag. 239. Plinio, lib. IV. sect. XVIII. *Colonia Flaviopolis*, ubi antea *Zela* oppidum vocabatur. A Vespasiano, Titove, Flavix gentis, id nomen habet. Sunt & φλαβιοπολίται in Bithynia, de quibus inferius suo loco.

FORVM IVLII, in provincia *Narbonensi*.

COL. IVLIA. OCTAV. Augusti nummus, in Thesäuro Goltzii, pag. 240. In Cimelio Regio, COL. IVL. OCTAV. cum bove gemino. Messabarba, pag. 51. legit, *Colonia Iulia Octavia*. Male, pro *Octavanorum*.

COL. PACENS. CLASS. Neronis, apud eundem. Plinius, lib. III. sect. v. *Forum Iulii Octavanorum Colonia*, quæ *Pacensis* appellatur, & *Classica*. Octavanorum colonia dicitur, ut in Arelatensium nummis præmonuimus, quod octavæ legionis militibus ea constaret. Pacensis a pace dicta est: Classica, ab Augusti classe fortassis, cujus ea navale fuit. Unde Strabo, lib. IV. pag. 184. τὸ ναυσταθμὸν τὸ Καίσαρος τοῦ Σεβαστοῦ, ὃ καλοῦσι Φόρον Ἰούλιον. Vide Tacitum, lib. III. Sueffam tamen, quæ mediterranea civitas est, coloniam pariter Classicam diximus appellatam in Notis ad Plinii lib. III. sect. IX. a militibus forte Classiariis eo deductis. Vetus inscriptio, apud Jo. Poldo d'Albenas, lib. de Antiq. Nemauf. pag. 165.

MILITVM. LEG. VIII.

AVG. CIVITAS. FOROIVLIENSIVM.

Militum legionis octavæ, Augusta civitas Foro-Julien-sum. Hodie *Frejus*, in Provincia, quæ Gallix pars est Italix finitima.

COL. FOR. IVL. Domitiani, ex eodem Goltzii Thesäuro.

Y ij

FRANCIA.

GAUDIVM. ROMANORVM. In parte imā;
FRANCIA. Nummus Constantini Magni, apud
Occonem, pag. 535. Devicta sub trophæo Francia
nummi ejus aream obtinet. Panegyricus Maximino &
Constantino dictus: *Multa ille (Constantius) Franco-
rum millia, qui Bataviam aliasque cis Rhenam terras
invaserant, interfecit, depulit, abduxit. Tu jam ab ipsis
eorum regibus auspicatus es, simulque & præterita illo-
rum scelera punisti, & totius gentis lubricam fidem terrore
vinxisti.* Vide & Nazarium in Panegyrico Constantini.

Γ

ΓΑΒΑΘΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Claudii
Cæsaris, e Thesauro Goltzii, pag. 215. Stephanus:
Γαβαθη, πόλις Γαλιλαίας . . . τὸ ἔθνηκόν, Γαβαθλιώδς.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. In nummis M. Aurelii, apud Patin. pag.
243. & Julæ Aquiliæ Severæ: nunc Cincelii Regii. Pli-
nio, lib. v. sect. xviii. in Syria: *Balanea, Paltos,
Gabale, Laodicea*: quibus quatuor Episcopatibus in
Notitia Ecclesiastica antiqua, pag. 59. constat Pro-
vincia Theodoriadis appellata: Ἐπαρχία Θεοδοριάδς.
Λαοδικεία μητρόπολις. Πάλτος. Βαλανία. Γάβαλα. Ste-
phano: Γάβαλα, πόλις Φοινίκης . . . ὁ οἰκῆται, Γαβαλί-
της, & Γαβαλός. Est & altera Lydiæ Gabala, in No-
titia Eccles. antiqua: sed quam huc minime putem
attinere.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. ΓΑ C. M. Aurelii nummus, apud Pati-
num, pag. 243. cum Sphingis effigie, & Harpyiæ, quæ
volucris est, muliebri facie. Sed ΓΑ C legi ibi oportuit,
ut sit ea anni nota CCXXXIII. post impetra-
tam videlicet a Pompeio libertatem, ut in Gazensium
nummis dicemus, anno Urbis Romæ DCCLXXX. quo
Cicero gessit Consulatum. Ab eo si numerentur anni
CCXXXIII. occurreret annus Urbis DCCCCXXII.
M. Aurelii decimus, Claro & Cethego Coss.

ΓΑΒΑΛΙΤΩΝ. Qui Caracallæ nomine sic inscripti

nummi circumferuntur, Elagabali eos esse verius arbitramur. Afferit unum ex iis, cum Fortunæ typo, Tristanus in Elagabalo, tom. 11. pag. 323.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Macrini nummus, apud Patinum pag. 323. cum simili Fortunæ typo, læva Cornu copiar, dextra temonem gerentis.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ. Elagabali. Hinc ei Imperatori nomen, quo Gabalitarum Deus significatur, cujus ipse sacerdos fuit, ut nummi ejus declarant, quos vidimus, cum hac epigraphe: SACERD. DEI. SOLIS. ELA-
GAB. *Sacerdos Dei Solis Elagabali.* Fuit enim hic Deus Gabalitarum Sol: ut ex nummo Augusti alio iterum liquet: SANCTO. DEO. SOLI. ELA-
GABALO. Quare ejus Dei, cujus sacerdotium gerebat, nomen assumpsit: quod & alias fecisse eum tum scriptores veteres, tum nummi testantur. Nam Lampridius in ejus vita, pag. 110. *Iunxit sibi & leones,* inquit; *Matrem magnam se appellans. Iunxit & tigres, Liberum se se vocans: eodemque habitu agens, quo dii pinguntur quos imitabatur.* Hinc nummus ejus apud Occonem pag. 402. MATER DEVM inscriptus, cum Cybeles icone. Hinc in nummis ejus ceteris Solis effigies plerumque insculpta.

ΓΑΒΑΛΙΤΩΝ. ΘΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΥΛΟΥ. *Civitatis sacre & inviolate.* Elagabali, in Thesauro Goltzii, pag. 215.

ΓΑΒΗΝΩΝ. Nummus antiquus e Museo nostro: in quo pilei duo insculpti Castoris & Pollucis, quales in nummis ejusdem tractus passim occurrunt, hoc est, in Syriacis. Plinio, lib. v. sect. xv1. *Gabe.* Stephano: Γαβή, πόλις Γαλιλαίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Γαβηνός.

ΓΑΒΗΝΩΝ. Nummus Antonini Pii in Gaza Regia, in quo Dei Luni stantis effigies: notæque ZIC, quibus annus signatur σζ, (nam sic inversæ passim in nummis occurrunt cæ notæ) hoc est, cexv11. post concessam scilicet a Pompeio quibusdam Syriæ oppidis libertatem: inde enim hujus æræ initium Gabenis & Gazensibus fuit, ut in ΓΑΖΑ dicturi sumus. Unde

Y iij

efficitur annum hunc Gabenorum, esse Antonini Pii decimum septimum, Urbis Romæ D C C C C V I.

GABINI.

C. ANTIST. VETVS. FOEDVS. P. R. CVM GABINIS. Apud Patin. in Sueton. pag. 268. Quem tamen nummum non explanat. Augusti cusus Principatu est, ut ex anterioris partis epigraphæ liquet, IMP. CAESAR. AVGVS. TR. POT. VIII. & ex ipsius Augusti capite. Fuit C. Antistius Vetus, Augusti Legatus bello Cantabrico, idemque Consul anno Urbis D C C X L I I I. In eo nummo, bove cæso aræ imposito, feciales duo dextras jungunt. Ex eo itaque Antistio ortum se Vetus gloriatur, quem Gabinorum nobilissimum Dionys. Halic. appellat, lib. I I I. pag. 255. τὸν ὀπιφαίεσταιον τῆς Γαβίων Αντισιον Πέτρανα, quem ante foedus cum Gabinis initum seditione facta Gabini ipsi a Sexto Tarquinii F. delusi necaverant. Quo facto Gabios Tarquinius cum cepisset, cum iisdem foedus iniit, aliquo certe sequestro pacis ex Antistiorum familia in primis nobili, cæsoque bove in confirmationem foederis, σφαγιαθέντος ἐπὶ τῆς ὀρκίῳν τότε βοῦς, inquit Dionys. Cum vero Sextus Tarquinii F. apud Livium lib. I. cap. L I V. *assentire se Veteribus Gabinis* ait, an de Antistiorum Veterum familia intelligendus sit, amplius considerandum. Fuit autem Γαβίοι oppidum in Prænestina via, inquit Strabo, lib. v. pag. 238. ab oppido Prænestino Romam euntibus. Plinio, lib. I I I. sect. I X. *Gabini*, in prima Italiæ regione. Hallucinari porro, haud levibus ducti argumentis, eos arbitramur, qui FOEDVS CVM SABINIS hoc in nummo legunt, quanquam & de eo foedere Livius, alique.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Nummus Neronis in Cimelio Regio, cum litteris Phœnicum ignotis. Vidimus alibi Titi quoque, & Elagabali. Plinio, lib. v. sect. x v I. *Gadara*. In Decapolitana Syriæ regione. Stephano: Γάδαρα, πόλις καί-λης Συρίας. . . . τὸ ἑθνικὸν, Γαδαράς.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Pallas armata, in nummo Antonini, apud Patinum pag. 229. Ex eorum Numinum fuisse numero

Palladem vel hinc intelligimus, quæ Gadarenſes coluere.
ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Cum Bacchi capite. Nummus M. Aurelii, e Gaza Regia.

ΔΕΚ. ΚΛΟΔΙΟΣ. ΑΛΒΙΝΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. Δέκμος Κλόδιος Ἀλβίνος Καῖσαρ. Ex averſa parte, ΓΑΔΕΙΡΙΤΩΝ, teſte Triftano, tom. II. pag. 49. cum Herculis templo. Sed hunc ille nummum ad Gaditanos refert, quod Pœni Gadir Gades appellant, Græci Γάδινα, a quo gentile nomen Γάδιελτης. At vereor ut eruditis probet, aut Græco ſermone cuſos Gadibus eſſe nummos, aut Gadium magis Græcum nomen expreſſum, quam Latinum Coloniae Auguſtæ Juliæ, quod alias occurrit in nummis Auguſti, Tiberii, Domitiani, & Gordiani: aut hunc ſemel morem mutatum, aut Græcis denique uſos characteribus potius, Albini Cæſaris ævo, quam Latinis: Itaque ΓΑΔΑΡΙΤΩΝ legi fortaiſſis oportuit: nam ut a Γάβαλα derivari comode Γαβαλίτης ſcimus, ſic & a Γάδαρα Γαδαίτης.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΣΥΡ. Γαδαρέων Συρίας, cum templo Apollinis, & epigraphe ΑΠΟΛΛ. Caracallæ.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΑΠC. Elagabali, apud Spanhemium, qui vidit, lib. de uſu numiſm. pag. 870. Hoc eſt, *anno ſπα*, ſive CCLXXXI. poſt inſtauratam a Pompeio civitatem, in gratiam liberti ſui Demetrii Gadarenſis, quo tempore Syriam ſubegit, ut refert Joſephus, Antiq. lib. XIV. cap. VIII. pag. 475. Καὶ Γάδαρα μὲν μὲν χρόνι ἐμπαροδοὶ χατακαφῆσαι ἀνέκτισε, Δημητρίῳ χαρίζομεντο τῷ Γαδαρεὶ ἀπελάθῃ τῷ εἰαυτοῦ. Quod beneficium ſequenti quoque nummo exprimitur. Iſto, annus Elagabali primus ſignatur: Urbis Romæ, DCCCCCLXX. vel, ut alii numerant, DCCCCCLXXI.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. Elagabali nummus apud Patinum, pag. 334. in quo vel Demetrius Pompeii libertus, vel Pompeius ipſe patera ante aram libat Magnæ Deæ Matri, quæ Gadarenſium forte Dea Præſes & Cuſtos: hanc enim leones adjecti duo haud obſcure ſignificant.

ΠΟΜΠ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ. ΓΤ. Pompeius Gadarenſium conditor, anno CCCIII. Gordiani junioris nummus,

in quo sculpta navis, felicitatis Symbolum: vel victoriarum index, quas mari piraticoque bello Gadarensum oppidi instaurator Pompeius retulit. Annus porro ccciiii. post civitatem a Pompeio instauratam, quod contigit anno Urbis, ut dicemus in nummis Gazensium, dcxc. plane incidit in Urbis annum dcccxcii. Gordiani Imp. tertium. Sic conditoris sui memoriam Solenses in Cilicia retinere, & insculpsere nummis grati animi monumentum, ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Γ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ. Similem isti nummum Caracallæ Patinus adscribit, pag. 306. magno, ut ex anteriorum numero liquet, errore.

ΓΑΔΑΡΑ. Neronis, Antonini Pii, & M. Aurelii, e Cismelio Regio.

ΓΑΔΑΡΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Neronis nummus e Thesauro Goltzii, pag. 215. Utrumque hunc nummum ad Gadara potius Asiæ Proconsularis oppidum, cujus mentio in Notitia Eccles. antiqua, pag. 27. referre juvat, quam ad Syriacum, de quo proxime antea dictum est: vel eo solum nomine quod ea forma quæ ἱερὰ συνκλητὸν præfert, hoc est, sacrum Senatium, in Asiæ minoris nummis passim occurrit, in ceteris infrequentius.

G A D E S.

COL. IVL. AVGVST. *Colonia Iulia Augusta*. Augusti, ac Domitiani nummi quos vidimus. Plinius, lib. iv. sect. xxxvi. *Gadis... habet oppidum civium Romanorum, quod appellatur Augusta urbs Iulia Gaditana*. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. ccclviii. 4. MVN. AVG. GAD. *Municipium Augustum Gaditanum*. Nunc *Cadix*. In priore Augusti nummo, jugum bouum, vulgare deductæ coloniae symbolum.

AETERNITATI. AVGVSTAE. C. A. I. *Colonia Augusta Iulia*. Tiberii nummus apud Patinum, pag. 74. nunc *Gazæ Regiæ*. In eo templi effigies, Herculis, ut credimus, Gaditani. Notum enim est ex Plinio, lib. ii. sect. c. fuisse Gadibus Herculis delubrum: & ex Strabone, lib. iii. pag. 169. quod & Hadriani

Hadriani nummus declarat, apud Trifan. tom. I. pag. 486. HERC. GADIT. qui dextra clavam, sinistra aurea mala præfert: ut ille in Anthologia, lib. v.

Μῆλα λεοτοφόνῳ παλάμῃ χεύσσια κομίζων.

Undecimo mala Hesperidum districta triumpho,
inquit Aufonius, Epigr. 139. Adfunt & navis, & Gauditanum fretum, forma senili. Vide quæ diximus in ASTA. REGIA. Delicias Patinus facit, qui ut ad Ratisbonam Germaniæ nummum hunc referat, omni ope nititur.

COL. IVL. AVG. Gordiani junioris, apud Erizzo: quo in nummo Bacchus cum Satyro & vite, feracitatis vini in eo tractu symbolis. Est & apud Occonem, pag. 435.

ΓΑΖΑ. ΜΑΡΝΑ. ΔΠΡ. hoc est, *ρσδ'*, anno CLXXXIV. post concessam libertatem. Quod illis beneficium obtigit, ut Josephus refert, lib. XIV. Antiq. cap. VIII. quo tempore Syria a Pompeio in provinciam redacta est. Inde Gazensium æræ, ut videtur, initium, ab anno Urbis DCXC. quo Cicero gessit Consulatum. Itaque annus hic est Hadriani quintus, Urbis DCCCLXXIII. Vide ΓΑΒΗΝΩΝ. Nummus est hic Hadriani, apud Spanhemium, qui vidit, lib. de usu numism. pag. 869. Et nos in Gaza Regia vidimus. Plinio, lib. v. sect. XIV. in Palæstina, *Gaza*.

ΓΑΖΑ. ΑΙC. Hoc est, *annus σιδ'*, sive CCXI. Nummus Antonini Pii e Cimelio Regio. Et alter ibidem, eodem Principe Antonino cusus, ΓΑΖΑ. ΖC. Hoc est, anno CCVII. E quibus nummis posterior annum Urbis indicat DCCXCVI. Antonini septimum: prior, Urbis DCCCC. Antonini undecimum.

ΓΑΖΑ. ΔΚC. Hoc est, *anno σκδ'*, sive CCXXIV. Faustinae junioris, e Cimelio Regio. Patinus pag. 246. similem affert, M. Aurelio Imp. cusum, in quo ΔKE perperam legit, pro ΔΚC. Fuit hic annus Urbis DCCCCXIII. M. Aurelii, cujus uxor Faustina, primus.

ΓΑΖΑ ΔΖC. Hoc est, *anno σξδ'*, sive CCLXIV. Plautillæ, ex eodem Cimelio. Fuit hic annus Urbis

Z

DCCCCLIII. Caracalla, cujus uxor Plautilla, cum Severo patre, cujus hic annus nonus principatus, Imperatore jam tum pariter in nummis Fastisque appellato. Vide Occonem.

ΓΑΖΑ. ΑΖΕ. Plautillæ Augustæ, apud Patin. pag. 313. quo nummo geminum ejus oppidi nomen indicari quis haud temere forsan credat. Stephanus: Γάζα, πόλις Φοινίκης, νῦν ᾗ Παλαιστίνης... ἐκλήθη ἔτι Ἀζα· ἔτι μέγιστος νῦν Σύβρις Ἀζα αὐτῶν χαλοῦσιν... ὁ πολίτης, Γαζαῖος..... Καὶ τὸ τοῦ Κρηταίου Διὸς παρ' αὐτοῖς εἶναι, ὃ ἔτι καὶ ἡμᾶς ἐκάλουν Μαριάν, ἑρμηνεύοντες Κρηταῖον. Gaza, Phœnicæ oppidum, nunc Palæstinæ... Etiam Aza nuncupata est, atque huc usque Syri eam Azam vocant.... Ibi ἔτι Ἰουὶς Cretæi templum, quem Marnan nostra ætate vocant, hoc est, Κρηταῖον, Creta natum. Quare huc spectat rarissimus Musei nostri nummus, Tito principe cusus, & a Tristano editus, tom. 11. pag. 250. cum hac epigraphe, ΖΕΥΣ ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ, in quo Jupiter dextra fulmen vibrat, inter sidera septem errantia. De Marna iterum Hieronymus, epist. ad Lætam: *Iam & Ægyptius Serapis Christianus factus est, & Marnas Gazæ luget inclusus, & everisionem Templi pertimescit.* Et in vita Hilarii: *Sed & Italicus ejusdem oppidi muniiceps adversum Gazensem Duumvirum, Marnæ idolo deditum.* Verum ut ad nummum redeamus, pro hisce notis ΑΖΕ, legi verius putem oportere ΑΖC, quibus litteris annus signetur σξδ, hoc est, cclxi. æræ nempe Gazensium, de qua antea diximus: qui annus incidit in Urbis annum DCCCCI. Severi sextum, cum jam Caracallæ Plautilla nupsisset. Et Z in nummis pro Ξ interdum scribi, hoc præsertim ævo, superius in nummis ANTIOXEΩΝ vidimus.

ΓΑΖΑΙΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 215. Α. ΟΥΗΡΟC. ΚΑΙCΑΡ. L. *Verus Cæsar*, M. Aurelii Antonini Philosophi frater, & idem in imperio collega. ΓΑΖΑ. CΚΕ. Gaza, anno σκε, hoc est, ccxxv. nempe Gazensium æræ: qui fuit Urbis Romæ DCCCXIV. M. Aurelii & L. Veri secundus. E Museo nostro.

ΓΑΛΑΤΩΝ.

ΚΟΙΝΟΝ. ΓΑΛΑΤΩΝ. Neronis nummus, quem vidimus. *Commune Galatarum*. Plinio, lib. v. sect. XLII. *Galatia*. Hic porro, ut supra monuimus, commune fanum, sacrum commune, ac simul communia totius Provinciæ certamina, in uno aliquo oppido fieri solita, intelligenda sunt, quibus qui præesset, Γαλατάρχης dicebatur, hoc est, Præses certaminum sacrorumque τοῦ Κοινῶς τῆς Γαλατῶν. Inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 415. Ι. ΑΓΩΝΟΘΕΤΗΣΑΝΤΑ. ΔΙΣ. ΤΟΥ. ΤΕ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΙΕΡΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. ΤΩΝ. ΜΕΓΑΛΩΝ. ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΩΝ. ΙΣΘ. ΠΥΘΙΩΝ. Κ. ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΓΑΛΑ. ΓΑΛΑΤΑΡΧΗΝ. &c. Vide ΒΙΘΥΝΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, & ΡΟΔΙΩΝ.

ΕΠΙ. ΠΟΜΠΟΝΙΟΥ. ΒΑ. Alter, ΕΠΙ. ΒΑCCOΥ. ΚΟΙΝΟΝ. ΓΑΛΑΤΙΑC. Trajani nummi, e Cime-lio Regio.

GALLIA.

TRES. GALLIAE. Galbæ Imp. nummus, apud Trist. tom. III. pag. 73. Quanquam ad Galbæ Cæsaris legatum quidam hunc nummum referunt, sed falso. Totius enim Galliæ consensionem in Galbæ Cæsare agnoscendo hic nummus declarat, uti & alter apud Occonem, pag. 136. CONCORDIA. PROVINCIARVM. Et, quod caput est, utriusque nummi parte antica epigraphæ hujusmodi est: SER. GALBA. IMP. AVG. *Servius* (non *Sergius*) *Galba Imp. Augustus*. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. ccclxxv. 3. TRES. PROVINCIAE. GALLIARVM. Plinius, lib. IV. sect. XXXI. *Gallia omnis Comata uno nomine appellata, in tria populorum genera dividitur,.... Belgicam, Celticam, sive Lugdunensem, & Aquitanicam.*

GALLIA. HISPANIA. Eiusdem Galbæ, apud Anton. Augustin. Tab. XXI. Gallia & Hispania jungunt dextras.

ADVENTVI. AVG. GALLIAE. &

RESTITVTORI. GALLIAE. Hadriani, e Cismelio Regio, Museoque nostro. Imperator Galliam in genu procumbentem subleuat. Spartianus in Hadriano, pag. 5. *Posthac profectus in Gallias, omnes fere causariis liberalitatibus sublevauit.*

CONSERVATORI. GALLIAE. Hadriani, apud Occonem, pag. 230.

RESTITVTORI GALLIAE. Gallieni, apud Trifanum, tom. 111. pag. 72.

RESTITVTORI GALLIAE. In altero, GALLIAR. Postumi, apud Occonem, pag. 482. & apud Trifan. tom. 111. pag. 142. Trebellius Pollio, in Postumo, pag. 185. *Cum Galli vehementissime Gallienum odissent eum qui commissum regebat imperium, imperatorem appellarunt Ab omni exercitu & ab omnibus Gallis Postumus gratanter acceptus, talem se præbuit per annos septem, ut Gallias instauraverit Nimius amor erga Postumum omnium erat in Gallica gente populorum, quod summotis omnibus Germanicis gentibus, Romanum in pristinam securitatem revocasset imperium. In eo nummo Postumus Galliam subleuat, idemque dextro pede captivum Germanum premit.*

FIDES. MILITVM. EXERCITVS. GALL. Servilii Lolliani, qui Postumum in Gallia interemit, apud Occonem, pag. 486. ex Urfino.

GLORIA. EXERCITVS. GALLICANI. Constantini M.

VIRTVS EXERCITVS. GALLICANI. Constantis, apud Occonem, pag. 549.

ΓΑΡΝΗΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 215. Sed mendose, ut arbitror, pro ΤΑΡΝΗΤΩΝ, ab oppido Lyciæ Tarne, de quo Homerus Iliad. v. vers. xlii. & Strabo, lib. ix. pag. 413. Id enim magis aridet, quam ad portum Italiæ revocari, prope Garganum montem, qui Plinio, lib. 111. sect. xvi. *Portus Garna* dicitur.

ΓΕΛΛΑΞ, apud Parutam, cum Minotauri effigie, & bigis,

viſtorix in certamine relatæ indicibus. Plinio, lib. 111. ſect. xiv. in Sicilia: *Fluvius Gelas*: & paulo poſt ab oppido appellati cives *Gelanæ*.

ΓΕΛΑ, in nummis Parutæ, & ΓΕΛ. Γέλα oppidi nomen eſt Scylaci in Periplo, pag. 4. Et Stephano: Γέλα, πόλις Σικελίας τὸ ἐθνικὸν, Γελαῖος. Nunc *Alicata*.

GEMELLA. Vide TVCCI.

GEMINA. VRBANOR. Vide VRSO.

ΓΕΡΑΣΩΝ.

APTEMIC. ΤΥΧΗ. ΓΕΡΑΣΩΝ. *Diana, Fortuna Geraſorum*. Crispinæ nummus e Cimelio Regis Chriſtianiffimi. Fuit id oppidum in Decapolitana regione, cum aliis quæ a Joſepho recensentur, lib. 11. belli Jud. cap. xix. pag. 813. Φιλαδέλφειαι π, καὶ Γέρασαι, καὶ Πέλλαι, καὶ Σκυθόπολις, &c.

ΓΕΡΓΙΘΕΩΝ. E Goltzii Theſauro nummus, pag. 216. Plinio, lib. v. ſect. xxxii. *Gergithos*, in Æolide. Stephanus: Γέργης, πόλις Τερείας Λέγεται καὶ ἡ Γέργηος. . . ὁ πολίτης Γεργίθιος. τὸ ἡλυκὸν, Γεργίθια. ἀφ' οὗ Γεργίθια ἡ χρησμολόγος Σιβύλλα, ἥτις καὶ πετύπητο ἐν τῷ νομίσματι τῷ Γεργίθιον, αὐτὴ τε καὶ ἡ Σφίγξ, αἵ φλέγον ἐν Ὀλυμπιάδων ὥρατι. Εἰς τὴν τῶν ἱερῶν τοῦ Γεργίθιου Ἀπόλλωνος Σιβύλλης φασὶν εἶναι τὰ φέρον. *Gergis, urbs Troadis* . . . Dicitur & *Gergithos* . . . *Civis, Gergithius: feminino genere, Gergithia: unde Gergithia Sibylla, oraculorum interpres, cujus imago in nummo Gergithiorum cum Sphinge inſculpta, ut auctor eſt Phlegon, Olympiadum libro ſecundo. In templo vero Apollinis Gergithii Sibyllæ ſepulcrum eſſe aiunt.* Hæc Sibylla Gergithia eſt, quam & octavam ex Varrone appellat Lactantius, lib. 1. de falſa Relig. cap. vi. *Octavam Helleſpontiacam in agro Trojano natam, vico Marpeſſo, circa oppidam Gergithiam, quam ſcribit Heraclides Ponticus Solonis & Cyri fuiſſe temporibus.*

GERMANIA.

SIGNIS. RECEPT. DEVICTIS. GERM. S. C.

Signis Receptis, Devictis Germanis. Germanici.

DE GERMANIS. Germanici, cum Labaro, apud Occonem, pag. 99.

GERMANIA. CAPTA. Domitiani, apud Patinum, pag. 157. Sex. Aurel. Victor, in Domitiano. *Dacis & Cattorum manu devictis, Septembrem Octobremque menses, Germanici superiorem, e suo nomine alterum appellaverat.* Suetonius, cap. v1. *Bellum civile motum a Lucio Antonio superioris Germaniæ præfide confecit absens felicitate mira: cum ipsa dimicationis hora resolutus repente Rhenus transiurus ad Antonium copias barbarorum inhibuisset, &c.*

GERM. SVPPLEX. *Germania supplex,* in Domitiani nummo, quem vidimus.

ADVENTVI. AVG. GERMANIAE. Occo, in Hadriano, pag. 230. Spartianus, pag. v. *Inde in Germaniam transit: pacisque magis quam belli cupidus, militem, quasi bellum immineret, exercuit: &c.* Et pag. 6. *Germanis regem constituit.*

EXERCITVS GERMANICVS. Hadriani, apud V. Cl. I. Vaillant, tom. 1. pag. 62.

VICT. GERMA. VICTORIAE GERMANICAE. Ut in nummo Severi, **VICTORIAE. BRITANNICAE.**

DE. GERM. & DE GERMANIS.

GERMANIA. SVBACTA. Tres illi nummi e Cismelio Regio, Museoque nostro, M. Aurelio principe cusi, & apud Patinum, pag. 234. Julius Capitolinus in Marco, pag. 27. *Marcus Germanicum se vocavit, quod sibi bello proprio pepererat.* Et pag. 29. *Contra Germanos res feliciter gessit.* Postremus porro nummus apud Oconem, pag. 287. hanc habet reliquam epigraphen: **IMP. VI. COS. III. S. C. Imperator sexies, Consul tertium, Senatus Consulto.** Aliud porro (nam id obiter ac semel monuisse operæ pretium est) aliud, inquam, in titulis Augustorum vox *Imperator* sonat, cum priore loco apponitur instar prænominis: aliud, cum ceteris subjungitur titulis. Nam secundo loco cum ponitur, victorias Imperatorum signat, & quoties post partam victoriam Imperatores ab exercitu appellati sint, ostendit: ut docet Dio, lib. XLIII. pag. 266.

DE GERM. De Germanis. Commodi nummus e Ci-

melio Regio. Et apud Patinum, in Thesauro, pag. 175. Lampridius in Commodo, pag. 50. *Appellatus GERMANICVS Idibus Herculeis*, hoc est, Octobribus. Et pag. 51. idem monet, Germanicos tumultus, non per ipsum tamen, sed opera ducum sedatos.

VICTORIA GERMANICA. Caracallæ, apud Occonem, pag. 379. in quo nummo Victoria gradiens cum trophæo. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Et cum Germanos subegisset, GERMANICVM se appellavit, vel joco, vel serio, ut erat stultus & demens, asserens si Lucanos vicisset, LVCANICVM se appellandum.* Ubi codices optimi MSS. teste Salmasio, *GERMANVM* habent, & forte, *LVCANVM*. Ut alluisse Caracalla videatur ad scarabæorum genus, quos Nigidius Lucanos vocabat, ut auctor est Plinius lib. XI. sect. XXXIV. potius quam ad lucanica intestina, de quibus Casaubonus ad eum locum.

VICTORIA GERMANICA. Maximini, e Museo nostro, & apud Occonem pag. 424. Capitolinus in ejus vita, pag. 142. *Ingressus Germaniam Transrhenaniam, per ccc. vel cccc. millia barbarici soli vicos incendit, greges abegit, prædas sustulit: barbarorum plurimos interemit, militem divitem reduxit: cepit innumeros: & nisi Germani per amnes & paludes & silvas confugissent, omnem Germaniam in Romanam ditionem rede-gisset.*

VICTORIA. GM. & VICTORIA GERM. & VICTORIA GERMANICA. Gallieni apud Mediobarbum, pag. 371. & 372. Et se in nummis *GERMANICVM MAXIMVM* Gallienus inscripsit, quod per unum e ducibus suis Postumum, qui deinde in Galliis imperavit, Germanos devicerat. Trebellius Pollio in Postumo, pag. 185. *Nimius amor erga Postumum omnium erat in Gallica gente populorum, quod summotis omnibus Germanicis gentibus, Romanum in pristinam securitatem revocasset imperium.*

VIC. GERM. M. Aurelii, e Museo nostro, & Postumi, apud Occonem, pag. 482.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ. Vide ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. Severi nummus e Cimelio Regio. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙΣ. ΕΛΓ. Getæ, ex eodem Cimelio. Γερμανικόπολις Ε'λγας. Plinius, lib. v. sect. x l. *Helgas oppidum, quæ Germanicopolis*, in Bithynia. In Notitia Eccles. pag. 37. Provinciæ Isauriæ adscribitur.

ΓΕΡΜΗΝΩΝ Crispinæ, Severi, & Caracallæ nummi e Cimelio Regio. Stephanus : Γέρμη πόλις Ε'λλησποντία, πλησίον Κυζίκου... ὁ πολίτης Γερμῆς. *Germe, urbs Hellespontica, prope Cyzicum... civis, Germanus*. In Notitia Eccles. pag. xi. inter Episcopos provinciæ Hellesponti, ὁ Γέρμης.

ΓΕΡΜΗΝΩΝ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΔΟΥ. *Apollonida* Prætoris Gordiani junioris, e Cimelio Regio, cum Herculis effigie, in leonem incumbentis.

ΕΠΙ. ΑΡΙΣΤΟΝΕΙ. ΓΕΡΜΗΝ. *Sub Aristonico*. Diana, Apollo, & Æsculapius in eo nummo Gordiani stant. E Cimelio pariter Regio.

ΙΕΡΟΣ. ΔΗΜΟΣ. Capite laureato, *Sacer Populus*. Ex parte averfa ΓΕΡΜΗΝΩΝ, cum Herculis effigie.

COL. AVG. F. CERMENO. *Colonia Augusta Felix Cermenio*. Commodi nummus e Cimelio Regio, quo de nummo recte Spanhemius contra Tristandum, lib. de usu numism. pag. 767. Ptolemæo, lib. v. cap. ii. prope Pesinuntem, Γέρμα κολωνία.

ΓΕΦΥΡΑΙΑΝΔΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Domitiani nummus e Thesauro Goltzii. An ad Γεφυράτιω Libyæ oppidum spectet, de quo Stephanus : an ad Gephyram Syriæ, circa Commagenem, unde data Constantii lex, lib. vi. Cod. Theod. tit. iv. amplius considerandum.

ΓΛΙΣΣΑΝΤΙΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, ex Thesauro Goltzii, pag. 216. Plinio, lib. iv. sect. xii. *Glissas*. Stephanus : Γλίσσα, πόλις Βοιωτίας... τὸ ἔθνος, Γλισσαῖοι.

ΓΑΥΚΙΩΝ. Delphines duo adversi. Ex parte altera, caput Jovis. E Cimelio Regio. Sed ΓΑΥΚΙΩΝ legi putem

putem oportere: est enim Stephano Γλαυκία, *πολίχ-
νιον Ἰωνίας*, cujus gentile nomen Γλαύκιος. Quanquam
enim Γλυκὺς Suidæ vicus est Troadis, ex eo Γλῦκιθ
effingi probe vix putem posse.

ΓΟΛΓΩΝ. Vide ΚΟΛΧΩΝ.

ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Apud Spanhemium, pag. 907. In Lydia
id oppidum fuit. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag.
13. inter antistites Provinciæ Lydiæ, censetur ὁ Γερδῶν,
pro ὁ Γορδῶν. In altera Notitia ejusdem Provinciæ, pag.
29. Γόρδος. In alia rursum, pag. 45. ὁ Γόρδων. Leuncla-
vio, pag. 90. ὁ Γόρδου. In Conc. Calched. epistolæ Sy-
nodicæ antistitum Lydiæ subscribit Theodotus Gordi,
pag. 934.

ΙΟΥΑΙΕΩΝ. ΓΟΡΔΗΝΩΝ. Alexandri Severi, apud
Occonem, pag. 420. quo nummo verius indicari ar-
bitror Juliensium concordiam cum Gordenis, de qui-
bus dictum est proxime, quam Juliopolim alteram,
cui & Gordiu. Come nomen alterum in Bithynia fuit,
Plinio teste, lib. v. sect. xl. quod ΙΟΥΑΙΟΠΟ-
ΑΙΤΩΝ & ΙΟΥΑΙΕΩΝ, ut diversum nomen,
sic nummi sunt dispares. Agemus de singulis suo loco.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Germanici nummus apud Patin. pag. 85.
Nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. iv. sect. xx. *Gortyna*,
in Creta insula oppidum.

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΡΗΤΩΝ. ΓΟΡΤΥΣ. Hadriani num-
mus, apud Patin. pag. 204. cum Minervæ, ut vide-
tur, Hippix, sive Equestris, effigie. Nunc Gazæ Re-
giæ. In eo oppido conventum totius Provinciæ habi-
tum ad ludos celebrandos, hic nummus docet. Vide
ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. Fuit ea civitas in primis ejus
insulæ nobilis, cujus *Senatus Splendidus* in vetusta in-
scriptione appellatur, apud Gruterum, pag. mxc.
ΔΟΓΜΑΤΙ. ΤΗΣ. ΑΛΜΠΡΑΣ. ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ.
ΒΟΥΛΗΣ.

ΓΟΡΤΥΝΩΝ. E Cimelio Regio, cum noctua &
Minerva.

ΓΟΡΤΥ. In Museo nostro, cum bove cornupeta, &
Mercurii capite petasato. Is a Gortyniis religiose co-

Aa

lebatur, ab iis Ἑδᾶς cognominatus, veluti εἰδὼν δότην, bonorum dator. Auctor Etymologici: Ἑδᾶς, ὅνομα τοῦ Ἑρμῆος καὶ τοῦ Γορτυνίου· καὶ τὸ εἰδὼν ἢ δότην. *Edas, nomen Mercurii apud Gortynios, quia bonorum dator esset.* Sed fuisse præterea in Creta, atque adeo Gortyne frequentem Æsculapii quoque cultum, argumento est vel cognomen illud, quod ex oppido eo traxit, Ἀσκληπιὸς Γορτύνης, apud Pausaniam in Corinthiacis, seu libro 11. pag. 55. Vide & Philostratum, lib. 1 v. de vita Apollonii, cap. 21.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. ΙΕΡΑΠΥΔΝΩΝ. De eo dicemus, verbo ΙΕΡΑΠΥΔΝΩΝ.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Nummus Græciæ veteris, in quo Europa tauro, hoc est, Jove, ut poëtæ fabulantur, in-
vecta. Plinius, lib. xii. sect. v. *Est Gortynæ in insula Creta juxta fontem platanus una, insignis utriusque lingue monumentis, nunquam folia dimittens: statimque et Græciæ fabulosis superfuit, Iovem sub ea cum Europa concubuisse.* Et est in averfa nummi parte taurus insculptus.

GRACCVRIS.

MVNICIP. GRACCVRIS. Tiberii nummus, apud Patin. pag. 68. nunc Cimelii Regii, & apud Occonem, pag. 90. MVNICIP. GRACCVR. In eo nummo bos vittatus, victimæ ritu ac more: quod ea hostia litare se Jovi, pro salute Principis, Graccuritani nummo eo testantur. Fuit enim major hæc victima Jovi majoribusque Diis dicata. Tertullianus, lib. de Corona, cap. xii. *Tunc tibi, Iuppiter, bove cornibus auro decoratis novemus esse futurum.* Vetus inscriptio Fratrum Arvalium, apud Gruterum: BOVE. AVRATO. VOVEMVS. ESSE. FVTVRVM. Maro:

Et statuam ante aras aurata fronte juvencum.

Marti bovem immolatum, ex Plinio scimus, lib. xxii. sect. v. Livioque, lib. vii. pag. 133. Et in nummo Domitiani quidem, quo sæcularia sacra peragit Imperator, victima taurus apposita cernitur, cum tibicine,

& foculo : quem immolandi morem fuisse Plinius admonet , libro proxime appellato , sect. v i. *Invenio eundem adstantibus Mario & Catulo Coss. pretextatum immolasse ad tibicinem foculo posito.* Plinio , lib. i i i. sect. iv. num. i i. *Graccuritani.* A Ti. Gracco nomen Gracuris accepit. Vide Livii epitomen , lib. x l i. Nunc *Agreda* , in Arragoniæ confinio , prope Turiasonem. Hinc Martyres Graccuritani , in Martyrol. *Martyres de Agreda.* Γερακωρίς Ptolemæo , in Vasconibus.

ΓΥΘΕΑΤΑΝ. Caracallæ nummus , quem vidimus. Plinio , lib. i v. sect. v i i i. *Sinus Gytheates , ab oppido.* Et lib. v i. sect. x x x i x. *Gythium* , in agro Laconico. Stephanus : Γύθειον , πόλις Λακωνική . . . ὁ πολίτης , Γυθαίτης. Hi conditores suos Herculem & Apollinem iactitabant : Liberum , Ceterem , Æsculapium colebant. Vide Pausaniam in Achaïcis , pag. 104.

ΓΥΘΕΑΤΩΝ , apud Goltzium , in Thesauro , pag. 216. in quo Bacchi caput expressum , cum corona edera-cea : ex parte altera , Victoria proræ navis insitens , cum corona.

Z

Z A. & ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ. In Goltzii nummis. Plinio , lib. i v. sect. x i x. *Zacynthus libera.* Hodie *Zante* , in-sula Venetæ ditionis.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ. M. Aurelii nummus , e Cimelio Regio , & apud Patinum , pag. 243. cum Jovis stantis effigie.

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ. Caracallæ nummus , apud Sponium , in Itiner. Athen. cum Bacchi , effigie dextra uvam , thyrsus læva gerentis. Vini feracem agrum eum fuisse hæc argumenta indicant. Straboni lib. x. pag. 458. *Ζάκυνθος ὄρεος , fertilis est.*

ΖΑΚΥΝΘΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΙΩΝΩΝ. *Zacynthiorum bis Neocororum , Ionum.* Nummus Alexandri Severi , apud Tristandum , pag. 413. & apud Occo-nem , pag. 421. Ab Ionibus profecti Zacynthii , & in Ionio mari positi.

A a ij

Z APMEΩN. Titi nummus, ex Thesauro Goltzii, pag. 238.

ZEINIΩN. E Cimelio Regio. Oppidulum fuit in Bithynia Ζῖνοι vel Ζᾱνοι, nam utrovis modo scribi potuit, ut in nummo ΔΕΙΗΝΩΝ animadvertimus. Ei oppido Justinopoli postea nomen fuit. In Synodo V. CP. *Territorium Iustinopolitanum, de Zinis*. Græce fuerat, Σπῆς Ζῖνων, vel Ζᾱνων. Fuit & Ζευούπολις in Decapoli Seleuciæ, teste Constant. Porphyrog. lib. i. them. xiii. pag. 40. sed nihil ea ad præsens negotium.

ZEΛEITΩN. NEΩKOPΩN. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 236. Plinio, lib. v. sect. xl. *Zelia*, in Æolide. Stephano: Ζέλεια, πόλις Τρωάδος..... τὸ ἐθνικόν, Ζελείτης.

ZEYΓΜATEΩN. Nummi Antonini Pii, e Gaza Regia, M. Aurelii, L. Veri, Caracallæ, apud Tristandum, tom. ii. pag. 191. Elagabali, Gordiani junioris, & Philippi Patris. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Zeugma*, &c. Stephano: Ζεύγμα, πόλις Συελας, ὅτι τὰς Εὐφράτη.... τὸ ἐθνικόν, Ζεύγματεύς. In nummo Philippi Patris e Museo nostro, cum templo, viri natantis adjecta effigies, Euphratis, cui appositum oppidum fuit, argumentum. A Xerxe primum ei oppido nomen inditum Zeugmatis fuisse, ex argumento transitus Euphratis, Theodoretus censuit, in Relig. hist. cap. v. Hac Bacchus Indiam petiturus, hac Alexander Macedo transmisit Euphratem, ut Plinius ait, lib. xxxiv. sect. xliii. & Strabo, lib. xvi. pag. 746. ponte videlicet ferreis catenis juncto. Quare Zeugma Pellæum dicitur Lucano, lib. viii. vers. 237. a Pellæo juvene, hoc est, Alexandro.

ZEΦΥPIEΩN. E magna Græcia Goltzii, Tab. xxvi. In eo nummo leprorem diserpentis Aquilæ effigies est, qualis in nummis Locrorum; quos idem eo loci affert: ubi causam aperiemus, cur id insculptum in eo nummo symbolum sit. Quare ad oppidum promontoriumque Zephyrium hic nummus attinet, a quo Locri Epizephyrii sunt cognominati, Plinio teste, lib. i i i.

sect. x. & Stephano: Ἐπὶ τῇ Ἰταλίᾳ Ζεφύριον, ἀφ' οὗ
 Λοκροὶ Ἐπιζεφύριοι.

ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ. Hadriani nummi, quos vidimus. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Zephyrium*. Stephano: Ζεφύριον, πόλις Κιλικίας. τὸ ἔθρονον, Ζεφυριάτης.

ΖΕΦΥΡΙΕΩΝ, & ΖΕΦΥΡΙΩΤΩΝ. Apud Goltzium, in Asia, Tab. i v. Juppiter flumini insidet: aquila fulmini Jovis insistit. Amnis ille porro cui Juppiter insidet, haud dubie Calycadnus est, cui Zephyrium promontorium oppidumque finitimum est, teste Strabone, lib. xiv. pag. 670. & 671. Ut intelligas gravi ductum errore Nonnium, qui ad Zephyrium Scythicum hos nummos ablegat.

H

HADRVMETVM.

C. C. I. H. P. A. Severi nummus, in Museo nostro.

C. C. I. H. P. A. Caracallæ nummus, in Cimelio Regio, cum Cereris icone, propter quam *Frugifera* quoque Hadrumetus est appellata. *Colonia Concordia Iulia Hadrumetina Pia Augusta*. Et Piæ cognomen Carthagini in eodem tractu, ut superius vidimus, est attributum.

C. C. I. H. P. Nummus Commodi, e Museo nostro: Gordiani junioris, Gallieni in Cimelio Regio: & Valeriani, apud Mediobarbum, pag. 384. qui cum has notas extricare non posset, inter incerti situs oppida retulit. Et hoc Patino aliisque arcanum latuit. Nos sic interpretamur: *Colonia Concordia Iulia Hadrumetina Pia*. Ut hanc porro interpretationem ex hisce notis extunderemus, vetus inscriptio fecit, apud Gruterum, pag. ccc lxi. quam in Notis ad Plinium retulimus, lib. v. sect. iii. COLONIA. CONCORDIA. VLP. IA. TRAIANA. AVGVSTA. FRV. GIFERA. HADRVMETINA. Nunc *Mahometa* dicitur. Byzacenæ olim in Africa provinciæ metropolis: sive, ut Constantinus loquitur, lib. ii. Cod.

A 2 iij

Theod. tit. xix. *De inofficioso Testam.* leg. 111. Concilii Byzacenorum.

C. C. I. H. P. A. Philippi Patris, in quo lupæ effigies, cum Romulo Remoque lactentibus: qualis & in altero Commodi cernitur, ex eodem Cimelio, cum epigraphæ, C. C. I. H. P.

COL. A. A. H. A. MET. Treboniani nummus, apud Mediobarbum, pag. 360. in quo labarum & aquilæ. Nummum eum sic interpretamur, *Colonia Ælia Augusta Hadrumetina Metropolis*, Byzacenæ scilicet, ut dixi, provinciæ. Ex quo nummum alterum Philippi Imp. in quo labari pariter signata effigies, cum lupa & gemellis, coloniæ nempe indicibus, quem ille sic perperam exhibet, pag. 349. COL. M. A. MET. sic emendabis, COL. H. A. MET. Neque vero in utroque nummo eo legi probaverim, *Colonia Ælia Augusta Hadriana Mercurialis Thænitana*, quamvis apud Gruterum legas, pag. 363. COLONIAE. AELIAE. AVGVSTAE. MERCVRIALIS. THÆNIT. Prænomen enim Æliæ Hadrianæ in Africa, peculiaris ac propria Zamæ Regiæ fuit. Vide eundem Gruterum, pag. CCCCLXIV. Binæ in hoc nummo aquilæ, Trebonianum, Volusianumque filium, consortem Imperii, indicant.

HÆIΩN. In nummo Hadriani e Gaza Regia, in quo Patinus, pag. 200. perperam HÆITΩN legit: & alter ejusdem Principis, in quo vox ea HÆIΩN in corona legitur. In priore Aquila pariter insculpta, Jovis armigera, quem Deum Elei præcipue coluere. Nam in eorum agro in primis *delubrum Olympii Iovis, ludorum claritate fastos Græciæ complexum*, ut Plinius ait libro IV. sect. VI. Eidem proxime antea, *Eliorum, ager, & Elis*, in Peloponneso. Stephano: Ἡλῖς... τὸ ἱερὸν, Ἡλῖον, Ἡλίου, & Ἡλιακός. In Notitia Hieroclis, pag. 23. Ἡλῖς, μητρόπολις Αἰτωλίας.

HELIOPOLIS, *Ægypti, sive Arabiæ.*

HAIOTYΠOΛEITΩN. Severi nummus, apud Tristinum, tom. II. pag. 104. in quo ex parte averfa

Caracallæ ac Getæ capita, Sole inter utrumque medio, a quo factum oppido ei nomen. *Heliopoliten* in Ægypto nomen Plinius habet, lib. v. sect. ix. Hodie *Belbesa*, in Cassifatu seu Præfectura *Mansoura*.

HELIOPOLIS *Syria*.

COL. HEL. Nummi duo Severi, apud Patinum, pag. 281. quos ille de colonia Helvia perperam accipit: cum ad Heliopolim uterque spectet: ut & alter Caracallæ apud eundem, pag. 298. & Getæ, pag. 317. qui nummus & apud Tristandum exstat, tom. ii. pag. 261. Idem tom. ii. pag. 105. deductam putat a Severo Principe coloniam in Heliopolitanam Ægypti civitatem: ac suffragatorem habere se sententiæ suæ Ulpianum arbitratur, cujus alia longe mens est. Is enim cum Heliopolitanam coloniam, una cum Tyria, Berytensi, Laodicena, & Emisena laudat, annon ejusdem tractus omnes fuisse liquido prodit: ac loqui se de Heliopolitana Syriæ Cœles, seu Libani appellata, de qua Plinius, lib. v. sect. xviii. *Sciendum est*, inquit, lib. l. Dig. de Censibus, lege i. *esse quasdam colonias juris Italici: ut est in Syria Phœnice splendidissima Tyriorum colonia, unde mihi origo est.... Sed & Berytensis colonia in eadem provincia..... Est & Heliopolitana, quæ a Divo Severo per belli civilis occasionem Italica colonia rempublicam accepit. Est & Laodicena colonia in Syria Cœle, cui Divus Severus jus Italicum concessit. Ptolemensum enim colonia.... Sed & Emisena civitati Phœnices &c.* Ubi nemo non videt eas modo ab ipso colonias recenseri, quæ in patriæ suæ Tyri prope confinio positæ essent. Quare ad eam spectant & alii nummi, quos statim indicaturi sumus.

COL. HEL. *Colonia Heliopolis*. Nummus Pertinacis, apud Tristandum quem illi de colonia pariter Helvia perperam accipit.

COL. HELI. AVG. *Colonia Heliopolis Augusta*, Macrini.

HELIOPOLIS COL. Philippi Patris, e Museo nostro.

COL. HEL. I. O. M. H. Nummus Philippi patris, e Cimelio Regio, & Otaciliæ e Museo nostro, cum templi effigie. *Colonia Heliopolis. Iovi Optimo Maximo Heliopolitano.* Occo, pag. 441. COL. BEL. IO. MH. Est & Severi similis, apud Tristandum, tom. 11. pag. 106. sed is *Iovi Opt. Max. Helvio*, perperam, ut diximus, interpretatur: & Cuperus ipsum secutus, pag. 208.

CERT. SACR. CAP. OEC. ISEL. HEL. Urnæ tres, quibus præmia certaminum continentur. Gallieni nummus e Museo nostro, cujus epigraphe sic legenda. *Certamina Sacra Capitolina Oecumenica Iselastica Heliopolitana.* Capitolina dicuntur, quod in honorem Capitolini Jovis ederentur, qui Heliopoli, fano ibi, ut vidimus, edito, coleretur. Sic apud Gruterum legas, pag. cccxxxii. 3. ROMAE. CERTAMEN. IOVIS. CAPITOLINI. Oecumenica, ad quæ certatores, non ex singulari aliqua civitate, sed *ἐκ τῆς οἰκουμένης*, ex orbè universo admitterentur. Iselastica, quorum victoribus, ut Plinii verbis utar, lib. xvi. sect. v. *Muros patria gaudens rumpit.* Disjicere mœnia certo quodam loco veteres solebant, qua transvectio victorum, & triumphalis in urbem ingressus curru foret super disjecta mœnia. Vide Plutarchum, lib. 11. Sympof. quæst. v. pag. 639. & Xiphilin. in Nerone, pag. 723. In patriam suam quadrigis sic invehì solenni pompa, Græci *εἰσελαύνειν* dicebant. Hinc certamina dicta *εἰσελαπτικά*.

ΗΛΙΟΠΟΛΙΣ. ΠΡΟΣ. ΛΙΒΑΝΟΝ. Caracallæ nummus.

ΗΛΙΟΠΟΛΙΣ ΕΝ ΛΙΒΑΝΩ. Alius quem vidimus. Plinius, lib. v. sect. xviii. *Amnis Orontes, natus inter Libanum & Antilibanum, juxta Heliopolim.* Anonymus a Gothofredo editus, in Exegesi totius mundi, *Ἡλιόπολις, ἡ πλησιάζει τῷ Λιβάνῳ ὄρει.* A Stephano Heliopolis Phœniciae nuncupatur.

HERACLEA *Acarnania.*

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. ΦΙΛΩ.

ΗΡΑ.

HPA. ΦΙ.

HPAKΛHTΩN. XAAK. Et in parte averſa, A. X. Φ.

HPAKΛHTΩN. Et ex ſuperficie altera, AΘH. XAAK. cum effigie Palladis, quam æque nummi ſuperiores exhibent, cum Hercule leonem ſuffocante ex priore nummi parte, interdum & noctua. Huic potius nummos iſtos, quam alteri Heracleæ adjudicamus, quod & leonis domitorem Herculem in nummis quoque Chaonum, qui Acarnaniæ vicini fuere, ſignatum invenimus: & Palladem, Palladiſque inſigne noctuam: & Præfecti Monetæ, Prætorisve nomen, quod neque in ullius Heracleæ alterius offendas: in Dyrrachenorum nummis, Epirotarumque, paſſum. Quare ad Siciliam a Goltzio, & Paruta, hi nummi nullo penitus argumento referuntur: cum revocari ad hanc Acarnaniæ Heracleam oportuerit, de qua Plinius, libro IV. ſect. 11.

Acarnaniæ oppidum Heraclea. Meminit & Stephanus, laudatus a nobis in Plinianis notis. Iſtas porro notas tertii numiſmatis, A. X. Φ. ceterorum admonitu ſic interpretamur: 'Αθλωᾶ Χαλκίοικος. Φιλώτας. Atque iſtud quidem Præfecti Monetæ eſt, Prætorisve nomen, quod & in Dyrrachenorum nummis occurrit. Illud Minervæ Chalciocæ appellatæ a Spartanis, 'Αθλωᾶς Χαλκιοικος, ut ait Pausanias in Lacon. Plut. in Apophth. alique. P. Viſtor, in deſcriptione Urbis Romæ, regione nona, *Minerva Chalcidica*, forte pro *Chalciocæ*.

HPAKΛHTΩN. Trajani nummus apud Patinum, pag. 159. quo in nummo clava Hercules hydram enecat.

HERACLEA *Æolidis.*

HPAKΛEΙΩN. KYMAIΩN. Nummus quem vidimus, cum equi effigie. Eo nummo Cumæorum cum vicinis Heraclenſibus concordia indicatur. Græci ὀμβροίας vocant. Stephanus inter urbes quæ Heracleæ nomine inſignitæ ſunt, hanc vicesimo loco appellat: κ', πόλις πρὸς τῇ Κυμῶνι & 'Αιολίδος. Cujus gentile nomen Ἡρακλεῶς & Ἡρακλειώτης. Plinio, lib. v. ſect. XXXII. *Heracleotes tractus.*

HPAKΛEΙΩN. Trophæum. E Cimelio Regio.

B b

HERACLEA *Cæles Syriae.*

ΑΠΑΜΕ. ΗΡΑΚΛΕ. Nummus allatus a Trifano, tom. 11. pag. 337. cum effigie Herculis & Junonis. *Απαμείας. Η'ερακλείας.* Ut eo nummo utriusque gentis atque oppidi concordia intelligatur. Inter eas urbes quæ Heracleæ appellatione donantur, apud Stephanum, decima tertia in Syria ab eodem locatur, *ιγ' Συείας*, hoc est, uti ex Ptolemæo discimus, lib. v. cap. xv. in Cyrrhestica regione, a qua haud procul Apamea abest. Quare ad hanc referri hunc nummum censemus oportere.

HERACLEA *Piericæ.*

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΤΥΛΟΥ. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 216. quem ad Heracleam Syriae, de qua Plinius, lib. v. sect. xviii. idcirco referimus, & quod hi tituli *Sacræ & Inviolatæ* civitatis in nummis Syriae urbium passim occurrunt: & quod in Syria Vespasiani expeditio nota est omnibus. Stephano decimo quinto loco appellat Heracleam quæ est in Syria: *ιε', Πιερίας.*

ΗΡΑΚΛΗΤΩΝ. Mercurius cum crumena & caduceo. Nonnius Goltziusque hunc nummum ad Ponticam Heracleam referunt: nos verius, uti remur, ad Piericam.

HERACLEA *Ponti.*

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ. ΜΑΤΡΟ. Trajani nummus, quem vidimus. *Η'ερακλεωτῶν ματροπολιτῶν*, Dorico more.

ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ. ΕΝ. ΠΟΝΤΩ. Juliae Domnæ, cum Neptuni stantis effigie: Caracallæ, Getæ, & Gordiani junioris nummi in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. 1. *Oppidum Heraclea Lyco flumini appositum.* In Macrini nummo Hercules Hippolytam Amazonem fugientem cum equo insequitur: qui sextus Herculis labor, Aufonii versiculo eo expressus:

Threiciam sexto spoliavit Amazona balteo.

Nonus Diodoro Siculo, lib. 1 v. Bibl. pag. 223. *Η'ερακλῆς ὃ λαβὼν πρὸς τὰ γὰρ τὸν Ἰσπολύτης τὴν Ἀμαζόντι ἐνεγκεῖν ζωσθεῖα, πλὴν ὅτι τὰς Ἀμαζόντας στρατίαι ἐποίησατο. Πλάσας οὐδ' εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνου Εὐξείνιοι κληθέντα Πόντον,*

ἡ καταπλάσας ὅτι Ἰὼς ἐμβολὰς τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ, πηλοῖσι Θερμοκώρας πόλεως χαπετρατοπέδωσεν &c. *Hercules*, cum ei *mandatum* esset, ut *Hippolytae Amazonis* *zonam* asportaret, bellum adversus *Amazonas* instituit. Itaque in *Pontum* navigans, cui ab eo nomen *Euxini* factum, & in ostia *Thermodontis* amnis invehens, prope *Themiscyram* urbem castra posuit, &c. Gordiani nummus *Herculem* exhibet, adducta clava *Cerbero* minitantem. Nec forma triplex tua, *Cerberi*, movit, ut *Naso* cecinit lib. ix. *Metam.* *Getæ*, *Bacchum* cum patera, quam dextra: & uvis, quas læva gerit.

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ. ΜΑΤΡΟΠΟΛΙΤΑΝ. *Herculis* effigies, quæ rursus & ex averfa parte insculpta, cum epigraphe ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΑΝ, *Conditorum* urbis.

HERACLEA *Siciliæ*.

ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. Apud *Parutam*, in nummis *Heracleæ*, num. xiii. & xiv. cum spica, *Siculi* agri ubertatis indice. *Stephano*: Ἡράκλεια Σικελίας. *Heraclea Minoa* dicta *Livio*, lib. xxi. & *Diodoro Siculo*, lib. xvi. *Bibl.* Idem lib. iv. cur *Heraclea* dicta sit, docet. *Incolas* *Tullius Verrina* iiii. *Heraclienses* vocat.

HERACLEA *Thraciæ*.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΝΤΙΓΟΝΟΥ. Ejus nimirum, qui *Demetrii Poliorcetæ* filius fuit, ac paterni demum, hoc est, *Macedonici* regni heres. Nummus e Museo nostro, cui adjunctæ litteræ ΗΡ. *Heracleam*, uti remur, designant, non eam, quæ *Sintica* appellata a *Plinio* est, sub *Pangæo* monte, in *Thracia*, lib. iv. sect. xvii. & xviii. sed quæ *Perinthus* quoque olim appellata est, *Byzantio* proxima. *Procopius*, lib. iv. de ædif. cap. ix. Ἡράκλεια ἢ ἡ πόλις ἢ δὲ ἡ Θάλασσα, ἢ Πέειρος, ἢ πάλαι μὲν τὰ θρωπία τὴν Εὐρώπην εἰδίδδοσαν. νῦν δὲ δὴ μετὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν τὰ δευτέρῃα παρέχονται. *Heraclea* vero urbs *maritima* quæ & *Perinthus*, locum olim in *Europa* *Provincia* principem obtinuit: nunc secundum habet a *Constantinopoli*. Neque me fugit his notis annum etiam cviii. posse indicari: at eo anno regni *Macedonici* *Antigonis* nullus occurrit, qui tum rerum possideretur.

Bb ij

IMP. CONSTANTINVS. MAX. P. F. AVG.

Imperator Constantinus, Maximus, Pius, Felix, Augustus. Ex parte aversa, SALVS. ET. SPES. REIPVBLICAE. S. M. HER. *Signata Moneta Heracleæ.* Apud Occonem, pag. 536. D. N. CONSTANTINI. MAX. AVG. VOT. XXX. S. M. HE. *Domini Nostri Constantini Maximi Aug. Votis Tricennalibus.* *Signata Moneta Heracleæ.* Rursumque, CONSTANTINVS. AVG. S. HK. *Signata Heracleæ.* Et Juliani, pag. 559. D. N. FL. CL. IVLIANVS. P. F. AVG. *Dominus Noster Flavius Claudius Iulianus Pius Felix Augustus.* SECVRITAS. REIPVB. HERACLEA. Quos quidem nummos idcirco ad Heracleam Thraciæ referimus, ut cetera argumenta omittamus, quod similis alius nummus occurrat, apud Occonem, pag. proxime appellata, SECVRITAS. REIPVBLICAE. P. CONST. Hoc est, *Percussa Constantinopoli.* Nisi forte quis ad Heracleam Galliæ spectare malit, de qua Plinius, lib. 111. sect. v. *Sunt auctores & Heracleam oppidum in ostio Rhodani fuisse.* Ηαc Η'εράκλεια Κελπηῶς apud Stephanum. In agro San-Remigiano, prope oppidum S. Remi, ostiumque Rhodani Hispaniense, reperi inscriptionem principatu Caroli V. Francorum Regis, electam docet ab Ataulpho Principe *Heracleam in Regiæ majestatis sedem.* Ibi igitur fuisse olim Heraclea videtur. Refert integram inscriptionem Honor. Bouche, lib. 111. hist. Prov. cap. v. pag. 158. Sed hanc Heracleam vix putem esse hujus loci.

HERACLEA Trachin.

ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, tab. XIX. cum Herculis effigie, leoninis exuviis insidentis.

ΗΡΑΚΛΕΩΤΑΝ. Ex parte aversa Pegasus, & epigraphe, ΤΡΑΧ. Visus pariter nobis. Plinio, lib. IV. sect. XIV. in Thessaliæ confinio, *Heraclea Trachin*, hoc est, aspera, ob viarum scilicet asperitatem: est enim Τεραχὺς *asper.* Hinc Η'εράκλεια Τεραχίνα dixerunt, a Ther-

mopylarum angustis haud procul ab eo oppido positus. Vide & Strabonem, lib. ix. pag. 429. Seneca in Hercule Oetæo :

*Ad Trachina vocor, saxa rigentia,
Et dumeta jugis horrida torridis,
Vix gratum pecori montivago nemus.*

Ab Hercule nomen habet, qui in monte vicino Oetæ se ipse coniecit in rogam.

HIMERA.

ΙΜΕΡΑΙΟΝ & ΙΜΕΡΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. iii. sect. xiv. *Himera cum fluvio*, latere Siciliae Boreali, quod Tyrreno mari alluitur. Schol. Pind. pag. 110. Θέρμα λουτρὰ τῆς Ἰμέρας πόλεως. Ptolemæo, lib. iii. cap. iv. sunt Thermæ Himerenses, Θέρμα Ἰμέρας πόλιν. Coloniam deinde factam testatur vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 433. COL. AVG. HIMERAEORVM. THERMIT. Nunc oppido nomen, *Termine Citta splendidissima.*

ΙΜΕΡΑΙΩΝ. Stat mulier ante aram accensam sacrificans: vir humi jacet humero aquam excipiens, quam ore marmoreus leo evomit. Aquæ Himeræorum calidæ quo fuerint in usu nummus ille indicat, apud Parutam, num. 7. & 8. & 10.

HIMEPAION. Apud Parutam, num. 11. cum gallinaceo, qui Apollini æque, & Æsculapio sacer est, & Minervæ.

ΘΕΡΜΑ ΙΜΕΡΑΙΩΝ. *Thermæ Himerensium.* Apud Parutam, num. v. cum Dæstantis effigie, quæ Copiæ cornu læva gerit. Himeram esse arbitramur, de qua Tullius, loco mox appellando. Ex parte altera Herculis caput insculptum.

ΘΕΡΜΙΤΑΝ. Idem Hercules, eademque Himera, ut remur, apud Parutam, num. vi. Tullius in Verrem, lib. ii. sive de Prætura Siciliensi, num. lxxxv. *Sthenius non solum negavit, sed etiam ostendit id fieri nullo modo posse, ut signa antiquissima, monumenta P. Africani, ex oppido Thermitanorum, incolæ illa civitate, imperioque populi Romani, tollerentur. Etenim, ut simul P. Africani quoque humanitatem & æquitatem co-*

Bb iij

gnoscatis, oppidum Himeram Karthaginenses quondam ceperant, quod fuerat in primis Siciliae clarum & ornatum.... Himeram deleta, quos cives belli calamitas reliquos fecerat, ii se se Thermis collocarant, in ejusdem agri finibus, neque longe ab oppido antiquo.... Erant signa ex ære complura: in his mira pulcritudine ipsa Himeram, in muliebrem figuram habitumque formata, ex oppidi nomine, & fluminis. Erat etiam Stesichori poetæ statua senilis, incurva, cum libro, summo, ut putant, artificio facta, &c.

⊙ EPMITAN. Nummi apud Parutam, in quibus Hercules anticam nummi aream obtinet: posticam, Nymphæ tres, quæ adveniēti Herculi calidarum fontium aquas aperuisse perhibentur. Vide Diodorum Sicul. lib. iv. & v. Bibl. Hos vero Thermitanis frustra Paruta nummos adscribit. Est in aliis & Proserpinæ, credo, cum eodem Hercule insculpta effigies. Vide & Pindari Scholiasten, in Olymp. Oden xii.

HISPALIS.

COL. ROM. PERM. DIVI. AVG. *Colonia Romulensis, permissu Divi Augusti.* Drusi ac Germanici nummus, e Cimelio Christianissimi Regis. Plinius, lib. iii. sect. iii. *Hispalis colonia, cognomine Romulensis.* Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 257. QVI IVLIAE. ROMVLEAE. NEGOTIANTES. Juliam Romanam a Julio Cæsare nuncupatam ait Isidorus, lib. xv. Orig. cap. i. *Hodie Seville.*

COL. HISPAL. Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 239. Apud Gruterum, pag. cci. 6. PROVINCIAE. BAETICAE. COLONIA. HISPALENSIVM.

COL. ROM. Valeriani, apud Occonem, pag. 462. IMP. DIVVS. AVGVSTVS. Caput Augusti. IVLIA. AVG. GENET. ORB. PERM. D. AVG. COL. ROMVLEA. *Iulia Augusta, Augusti conjux, Genetrix Orbis. Permissu Divi Augusti. Colonia Romulea.* Apud Mediobarbum, pag. 52. Caput Liviae globo impositum.

IVLIA AVGVSTA GENETRIX ORBIS.

Caput Liviae, ut supra. PERM. DIVI. AVG. COL.

ROM. Caput Augusti, cum fulmine, apud Medio-
barbum, pag. 53.

HISPANIA.

HISPANORVM. Nummus Augusti, e Cimelio Re-
gio. Divisis orbis Romani provinciis, ut diximus, ver-
bo DACIA, aliae Augusto, aliae Senatui, populo-
que cesserunt. Quos Senatus provinciis suis regendis
præficeret, Proconsules: quos Augustus, Legatos Pro-
prætore, nuncupabant. In his Hispania Tarraconensis
fuit: unde in vetere inscriptione apud Gruterum, pag.
ccccii. 6. DOMITIVS. GALLICANVS. LEG.
AVG. PR. PR. P. H. C. appellatur: hoc est, *Le-
gatus Augusti, Proprætor Provinciæ Hispaniæ Citerio-
ris*, quæ & Tarraconensis. Et pag. cclxxviii. 2.
VALENTINIANVS. V. C. PRAESES. PROV.
HISP. CIT. LEG. AVGG. PR. PR. Iterum-
que, LEG. AVGG. PRO. PR. PROVIN-
CIAE. HISPANIAE. CITERIORIS.

HISPANIA. Hadriani nummus, apud Patinum, pag.
191.

RESTITVTORI. HISPANIAE. Eiusdem Ha-
driani, pag. 194. Nunc Cimelii Regii. Est & in Museo
nostro. In hoc utroque nummo Hispania oleæ ramum
tenet, ob ubertatem illius stirpis in Hispania: Bætica
præsertim, ut ex Plinio scimus, lib. xv. sect. 111. &
ex vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. 1116.
MERCATOR. OLEI. HISPANI. EX. PRO-
VINCIA. BAETICA. Claudianus, lib. ii. de
laud. Stilic.

Flavis tum prima Minervæ

Nexa caput foliis, fulvaeque intexta micantem

Veste Tagum, tales profert Hispania voces.

Cuniculus præterea ad pedes Hispaniæ est, de cujus
animalis in eo tractu copia, Plinium vide lib. viii.
sect. lxxxi. nostrasque in eum locum notas. Huc per-
tinet & illud Catulli, *Cuniculosa Celtiberiæ fili.*

ADVENTVI. AVG. HISPANIAE. Occo, in Hadriano, pag. 250. Spartianus, pag. 6. *Post hæc Hispanias petit, & Tarracone hiemavit, ubi sumptu suo ædem Augusti restituit, omnibus Hispanis Tarraconem in conventum vocatis.*

EXERC. HISPAN. Hadriani, apud Spanhemium, pag. 844. *Exercitus Hispanicus.*

HISPELLA.

COL. IVL. HISPELLA. Macrini nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. III. sect. XIX. in sexta Italia regione, *Hispellum*: nunc *Spello*. Gruterus, pag. CCCLI. I. COL. IVL. HISPELLI.

ΘΑΣΙΩΝ. Plinio, lib. IV. sect. XXI. *Thassos libera*, &c. insula contra montem Athon. Hodie *Thasos*. Hercules stans. ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ. *Herculis Servatoris*. Pausanias lib. VI. sive Eliac. poster. pag. 188. in ea insula coli Herculem solitum tradit, ab eaque Θάσιον Ἡ'ερακλῆ cognominari. Et lib. V. sive Eliac. prior. pag. 175. eundem hunc esse Herculem prodit, quem in Phœnice Tyrium appellarent: esse enimvero Thasios e Phœnice Tyroque profectos. Ex parte averfa caput Bacchi, cum corona ederacea, E Museo nostro. Apud Goltzium, Tab. XIII. insularum Græciæ, Bacchus ipse cum cantharo insculptus. Vinum Thasium idem Deus sic commendat in primo Athenæi:

Καὶ Θάσιον, τὸ δὲ μᾶλλον ἐπιδέσπομεν ὀδμή.

Et vinum Thasium, mali quod spirat odorem.

ΕΠΙ. ΝΕΟΚΥΔΟΥ. ΘΑ. Ε'πὶ Νεοκύδου, Θάσιον. *Sub Neocyde Magistratu Thasiorum.* ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙCΑΡ. In eo nummo templi effigies ex averfa parte. Est Cimelii Regii. Sunt qui ΚΥΔΟΥΤΑ conjunctim legant, & etiam in T immutato, & nescio quod oppidum situs incerti hic comminiscantur. In his Patinus, pag. 164. aliique. Vincit omnium solertiam Tri-
stanus,

stanus, tom. 1. pag. 337. cum legit, ΕΠΙ. ΝΕ Ω κό-
ρων ΚΥΔΟΥΤΑ. Nisi a Cupero vincitur, qui in
opusculo, quod inscripsit, *Numismata antiqua expli-
cata*, Κυδούτα nomen esse viri putat, pag. 225. pro Κυ-
δούτου. In eo nummo mulier spicas tenet, quibus agri
fertilitas designatur. Quare Callistratus orator Athe-
niensibus auctor fuit, ut Thasum occuparent, ob fe-
rilitatem soli. Hinc illud adagium apud Suidam, Θάσ-
σος ἀγαθόν.

⊙ ΑΣΙΩΝ. Diana venatrix: ex parte altera, non Her-
cules quidem, sagittantis effigie, ut Nonnius ad Golt-
zii Græciam censuit, aliique omnes Antiquarii, sed eo
sane habitu Perseus, quem nummis suis Thasios insculp-
sisse prodit Julius Pollux, lib. 1x. cap. vi. Θάσιοι δὲ
Πέρσῃ τῷ νομίσματι ἐνεχέοντο. Fuit is, auctore Hero-
doto, lib. vii. Persei filius, Danaës nepos, ex An-
dromeda Cephei filia: ab eo Persas, sagittandi peritia
insignes, traxisse originem idem refert. Et de ipso Pli-
nius lib. vii. sect. lvii. *Alii sagittas Persen Persei
filium invenisse dicunt.*

⊙ ΑΨΑΚΗΝΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΥΛΟΥ.
Thapsacenorum sacra & inviolata civitatis. Nummus
Trajani e Thesauro Goltzii, pag. 233. Plinio, lib. v.
sect. xxi. *Thapsacum.* Stephano: Θάψακος, πόλις Συ-
ελας πρὸς Εὐφράτη ὁ πολίτης, Θαψακηνός.

⊙ ΑΨΙΩΝ. Titi nummus e Goltzii Thesauro, pag. 233.
seu *Thapsus* hæc Africa sit, de qua Plinius, lib. v.
sect. iiii. sive altera Sicilia, de qua Stephanus, &
Maro, lib. iii. *Æneïd.* vers. 688.

⊙ ΕΛΠΟΥCΙΩΝ. Getæ nummi multi quos vidimus. Pli-
nio, lib. iv. sect. x. *Thelpusa*, in Arcadia. Pausaniæ,
lib. viii. Arcad. pag. 256. Θέλπουσα. Stephano, Θάλ-
πουσα, πόλις Ἀρχαδίας τὸ ἑθνικόν, Θαλπούσιον. *Æf-
culapium* ii coluere, & Cererem cognomento Nigram,
quam & Erinnyen vocitavere. Nigram vero a pulla ve-
ste, quam tum ex ira in Neptunum, tum ex luctu ob
amissam Proserpinam induit. Vide Pausaniam loco cit.
& pag. 271.

ΘΕΜΙΩΝΙΩΝ ΔΗΜΟC. *Themisoniorum populus.* Plinio, lib. v. sect. xxix. *Themisones.* E conventu Phrygiæ Cibyritico. Haud procul Laodicea positi a Strabone dicuntur, lib. xii. pag. 576. Stephano, Θεμισώνιον, χεῖλαν Φρυγίας τὸ ἐθνικὸν Θεμισώνιον.

ΘΕΜΙΩΝΕΩΝ. Tres figuræ nudæ stantes, prima equum, clavam altera, tertia caduceum tenet. Alexandri Severi nummus, apud Occonem, pag. 419.

ΘΕΡΜΙΤΑΝ. Apud Parutam. In hisce nummis quadrigæ sunt, victoriæ in certaminibus ab aliquo Thermitano cive relatæ indices. Urbs fuit in Sicilia latere Australi, prope oppidum *Sciacca*. Plinio, lib. iii. sect. xiv. *Thermæ colonia.*

ΘΕΡΝΑΙΩΝ. E Cimelio Regio. Stephanus: Θέρμη, πόλις Θράκης τὸ ἐθνικὸν, Θερναῖον.

ΘΕΣΠΙΕΩΝ. E Cimelio Regio. Plinio, lib. iv. sect. xii. *Thespie liberum oppidum*, in Bœotia. Stephano: Θέσπεια, πόλις Βοιωτίας . . . ὁ πολίτης, Θεσπίδης. Θεσπιαὶ Straboni, lib. ix. pag. 409. sub Helicone monte: ubi rudera oppidi superesse modo jam tum ævo suo ipse prodidit: testantur etiam inscriptiones ibi repertæ nuper, a vico *Neochori* pass. mille. Præcipuum his fuit olim numen Cupido, teste Pausania, lib. ix. sive in Bœoticis, pag. 302. & Tullio, Verrina iii. *Quid Thespienses arbitramini merere velle, ut ne Cupidinis signam amittant, propter quod unum visantur Thespiæ?*

ΘΕΣΠΡΩΤΩΝ.

ΠΥΡΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ. Ex aversa parte, ΘΕΣΠΡΩΤΙΩΝ. Plinio, lib. iv. sect. i. in Epiro, *Thesproti*. Stephano: Θεσπρωτοί.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΗ. *Augusta.* Livix nummus, apud Patin. pag. 59.

ΘΕΣ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ, & ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ, in vetere Græcia Goltzii, Tab. xxiii. aliisque M. Aurelii, Severi, Caracallæ, & Corneliæ Saloninæ nummis. Plinio, lib. iv. sect. xvii. *Thessalonica*. Stephano: Θεσσαλονίκη . . . τὸ ἐθνικὸν, Θεσσαλονικεύς. Hodieque *Saloniki*.

● **ΕΕΚΑΛΟΝΙΚΕΩΝ.** Juliae Domnae nummus, apud Patinum, pag. 290. templum exhibet, in qua Cabi-
rus cum malleo ac ferro.

**ΑΥΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. ΣΕΒ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΣΕ-
ΒΑΣΤΗΣ.** Ex parte averſa: **ΕΕΚΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. ΚΑ-
ΒΕΙΡΙΑ.** In Museo nostro. *Καβείρια* certamina ſunt
in honorem Cabirorum edita, quos *δαίμονας* Suidas vo-
cat, alii Deos: Vulcano & Cabera Protei filia genitos:
qui æris ferrique fabricam docuere mortales. De his
multa Herodotus, Diodorus, & Pausanias, lib. 1 x.
ſive in Bæoticis, pag. 300. & 301.

● **ΕΕΚΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Β. ΠΥΘΙΑ.** *Theſſalonicenſium
Pythia ſecundo* edita. Philippi Patris nummus, in quo
Apollo Pythius, a quo Pythii ludi appellati, læva lauri
ramum gerit: dextra, non orbem Philippo Imp. de-
fert, ut Triſtanus exiſtimavit, tom. 11. pag. 561. ſed
pomum Cabi-ro, Theſſalonicenſium Præſidi Deo, cu-
jus inſigne malleus eſt, quem geſtat humero lævo. Fuit
enim pomum Pythii ludi præmium, (qualis nunc edi-
nummo iſto Theſſalonicæ dicitur, in honorem ſcilicet
Apollinis & Cabirorum:) uti ex Agathia in Antholo-
gia, lib. 1. Epigr. 1. & Luciano in Anacharſi, diſci-
mus. Archiæ epigramma ejuſmodi eſt:

Τέσσαρες εἰσιν ἄγῳτες ἀν' Ἑλλάδα· τέσσαρες ἱερῇ,

Ἄθλα δ' ἔχ' ἑκάστη κόρινθον, μῦλα, σέλινον, πίπτον.

Bis duo Grajugenæ certamina ſacra celebrant:

Dona: apium, pinus, mala, feræque oleæ.

Quatuor nempe in Græcia fuere ſacra certamina, Olym-
pia, Pythia, Iſthmia, Nemea. Olympici itaque certa-
minis victores donabantur oleaſtro: Pythii pomo: apio
Iſthmii, Nemei pinu. De oleaſtro Plinius lib. xv. ſect.
v. *Athenæ quoque victores olea coronant, Græci vero olea-
ſtro Olympiæ.* De pinu, idem ſect. 1 x. *Pinea corona vi-
ctores apud Iſthmam coronantur.* De apio, lib. x 1 x. ſect.
XLVI. *Honos ipſi in Achaïa, coronare victores ſacri
certaminis Nemeæ.* Omnia complexus ex æquo Lucia-
nus in Anacharſi, ſive de Gymnaſiis, pag. 787. lau-
datus a nobis in Notis ad Plinium, lib. xv. ſect. v.

Cc ij

Τὰ δὲ ἄθλα ἅνα ὑμῖν παδῶ ὅτιν; Ὀλυμπιάσι μὲν, πῆσαι
ἐκ κοπίνου, Ἰσθμοὶ δὲ ἐκ πίτυος, ἐν Νεμέᾳ δὲ σελίνων πε-
πλεγμένον. Πυθίοι δὲ μῆλα τῶν ἱερῶν τοῦ θεοῦ παρ' ἡμῖν δὲ
τοῖς Παιαθλυαίοις τὸ ἔλαον τὸ ἐκ δὲ μορίαις. *Cujusmodi veto
sunt ista præmia? In Olympiis corona oleaginea, in Isth-
miis pinea; in Nemeis ex apio concinnata: in Pythiis po-
ma certaminum Deo sacrorum: apud Athenienses oleum
ex oliva.*

ΘΕCΑΛΟΝΙΚΗ. ΜΗΤΡ. ΚΟ. Β. ΝΕ. Θεσσαλονίκη
Μητρόπολις κολωνία, δις Νεωκόρης. Vas e quo palma ex-
stat, cum epigraphe ΑΚΤΙΑ, subintellige certamina,
sive ἄθλα, quæ certaminum præmia. Saloninæ nummus
apud Tristandum, tom. III. pag. cxi. Fuit Thessalo-
nica Metropolis Provinciæ Macedonia primæ, sub
Consulari. Notitia Eccles. antiqua, pag. 21. Ἐπαρχία
Ἰλλυρικὴ ἡ Μακεδονία, ὑπὸ κοινοῖς ἀδελφοῖς, Θεσσαλονίκη.

ΘΕΣ. & ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Cum equi effigie,
apud Goltzium in Græcia, Tab. XXI. De Thessalis
equis dicemus in nummis ΑΔΡΙΣΣΑΙΩΝ.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ. Ex averfa parte, ΚΑΒΕΙ-
ΡΟΣ. In Museo nostro. Malleum humero lævo Ca-
birus gerit, ut apud Seguinum, pag. 15.

ΘΕΣΣΑΛΩΝ. Apud Goltzium in Græcia, Tab. XIX. in
quibus Jovis fere insculpta effigies, Palladisque Itoniæ,
quæ in Thessalia colebatur. Strabo, lib. IX. pag. 435.
in Thessaliæ oppidis Itonem censet: "Ἰτων, inquit, ὅπου
τὸ δὲ Ἰτωνίας ἱερὸν. Et Stephanus: "Ἰτων, πόλις Θεσσαλίας....
ὑπὸ Ἰτωνίου ἡρώου, ἀφ' οὗ καὶ Ἰτωνία ἢ Ἀθηνᾶ, ἢ ἡς καὶ
Ἰτώνη, Ἰτωνῶν, καὶ Ἰτωνᾶ ἢ Ἀθηνᾶ.

ΑΔΡΙΑΝΟΝ. ΚΑΙCΑΡΑ. ΘΕCΑΛΟΙ. Subin-
tellige, ἔμμεσαν, ut in Μουπλιναίων nummis dicemus.
Hadrianum Cæsarem Thessali coluere. E Museo nostro.
In parte averfa Pallas armata, cum jaculo clypeoque.
In nummi ambitu, quantum videre oculorum acie po-
tuimus, ΠΑΡΟΧ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΥ. Quod sic interpre-
tamur: Παρόχου Νικομάχου. Is autem Párochus voca-
batur, qui Legatis a Populo Rom. ceterisque qui Reip.
causa peregre ibant, hospitia aliaque necessaria sup-

peditabant. Usus ea voce Tullius, lib. xiii. ad Attic. epist. 11. Sunt ex certe litteræ in eo nummo conspicuæ: nec quæ alia possit ex iis elici sententia, liquet. Patinus, pag. 202. OX NIKOMAXOT tantum exhibet.

●ΕCCEΛΩΝ. KOINON. *Commune Theſſalorum*. Faustina junioris, Severi, & Caracallæ apud Patinum, pag. 306. Vide ΒΙΘΥΝΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΓΑΛΑΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, &c.

●ΕΣΤΙΔΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, e Thesauro Goltzii, pag. 234. Stephanus: Θεσιδωρον, παλις Θεσσαλονίκης. Τὸ ἐθνικόν, Θεσιδωρ.

●ΗΒΑΙΩΝ.

●ΕΒΗ. In vetere Græcia Goltzii. Cyathum hi nummi insculptum habent, impositamque uvam: alii pro uva, clavam: istud Herculis, Liberi Patris illud insigne. Plinio, lib. iv. sect. xii. *Bæotia Thebæ, duorum nominum, Liberi atque Herculis, ut volunt, patria*. Vel forsan scyphus ipse Herculeus est, quo de vasorum genere Athenæus, lib. xi. pag. 500. Ὅτι περὶ τῶν κρημνιστῶν εἰργάζονται κρημνιστοὶ τε καὶ ἀργυροὶ σκύφοι. ὡς περὶ τοῦ μὲν ἐργάζοντο καὶ κλέειν ἔλαβον οἱ Βοιωτοὶ οἱ λεγόμενοι Ἡρακλειωτικοί, κρημνιστῶν δὲ πᾶσι στρατιάς πρώτου Ἡρακλείου τῷ γένει. διὸ καὶ Ἡρακλειωτικοὶ πᾶσι πινὼν καλοῦνται. *Principio quidem fictiles fuerunt scyphi, ad quorum imitationem argenteos postea sunt fabricati, Bæotii primam, magnæ claritatis & dignitatis, præsertim eos quos Herculeos ideo vocarunt, quia primus genere Bæotius in expeditionibus Hercules illis usus sit, quæ appellationis causa est*. Discrimen deinde notamque scyphorum ejusmodi propriam adjicit, qualis in nummis Goltzianis cernitur: Ἐχουσι μὲν τοὶ πρὸς τὸν ἄλλον ἀφ' ὧν ἐπιτελεῖται ἡ ἐργασία αὐτοῖς ὁ λεγόμενος Ἡρακλειωτικὸς δισκομύς. *Differunt hi nonnihil ab aliis, quod auribus nodus inest, quem Herculeum vocant*. Stephano: Θῆκη.... ὁ πολίτης, Θῆκη, & Θῆκα, &c. Incolis *Tiva*: non, ut vulgo efferunt, *Stiva*, vel *Stives*, voce e duabus illis conflata, eis Θῆκα.

ΘΕ. Hercules puer, angues duos ambabus manibus elidens. Hyginus, fab. xxx. *Hercules infans tum esset, dracones duos duabus manibus necavit, quos Iuno miserat: unde primigenius est dictus.* In parte averſa clypeus, Thebanæ fortitudinis insigne, & in nummis oppidorum Bœotix frequens. Cui enimvero non notus Thebanus Ἐταμειώνδας, alii que?

ΘΕΒΗ. Cum Bacchi barbati effigie, vel Herculis ebrii, cui caput cinctum corona ederacea. In parte altera, clypeus, cui clava transversim apposita, Herculis nempe insigne.

ΘΗΡΕΩΝ. M. Aurelii nummus e Gaza Regia. Et alter quem vidimus, ejusdem Aurelii, ΘΗΡΑΙΩΝ. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Thera* &c. in Sporadibus insulis. Stephano: Θῆρα, ἡσος τῇ Σποράδων..... ὁ οὐκ ἔστιν Θηραί. Addere debuit & Θηράς. Hodie Santerini.

ΘΗΡΕΩΝ. L. Veri, apud Trifanum, tom. i. pag. 695. in quo Termini Dei insculpta effigies.

ΘΗΡΑ. Nummus antiquus, e Cimelio Regio.

ΘΟΥΡΙΩΝ. E Cimelio nostro & apud Goltzium in Magna Græcia, Tab. xxix. cum bovis cornupetæ effigie, ubertatis agri: pisce, oræ maritimæ symbolo. Ex parte averſa Pallas galeata, Thuriarum Dea. Plinio, lib. ii. sect. xv. *Oppidum Thurii*, &c. Fuit illud in Magna Græcia: nunc jacent ruinæ. Stephano: Θούριοι, πόλις Ἰταλίας... τὸ ἰθὺν καὶ, ὁμοῦ μὲν Θούριοι.

ΘΡΑΚΩΝ ΚΟΙΝΟΝ. *Commune Thraciæ.* Vide ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ in *Thracia*. In hac regione Cotys imperitavit, diviso cum Rhescuporide imperio, qui Rhœmetalcis frater, idemque Cotyos patruus fuit: factumque id Augusti jussu ac permisso. Nummum utriusque nomine ac vultu signatum Seguinus affert, pag. 35. ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΟΤΥΟΣ. Ex parte averſa, ΘΚΦ. quas ille notas, numeralesne censerī oporteat, an explicari possint, ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΣΑΡΦΙΛΟΣ, legentium permittit arbitrio. Nos vel eo nomine numerales esse censemus, quod in Rhescuporidis, qui Cotyos patruus, ut dixi, fuit, ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΡΗΣΚΟΥΤΗ.

perinde istæ adnotentur, BMΦ. Itaque priore numero signatur DXXIX. posteriore annus DXLII. Tertio, quem idem Seguinus repræsentat pag. 39. Inithimevi Thracum pariter tyranni, ut apparet, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΙΝΙΘΙΜΗΥΟΥ ΑΛΦ, annus DXXXI. ut is Cotyos filius fuisse, ac post excessum patris cum matre Sapæis imperitasse videatur: dum alteri Thraciæ parti Rhescuporis jura daret. Vide Strabonem, lib. XII. pag. 556. Cœpisse itaque hanc æram putarim Olympiade LXVI. circiter annum Urbis CCXXXVII. quo fere Thraciam & Macedoniam, teste Herodoto libro V. Megabazus Darii subjecit imperio: moxque Alexander Amyntæ Macedonum regis filius Persarum principes in convivio domi suæ occidit, & a tyrannide Persica ditio- nem sibi subiectam exemit. Ab eo si numerentur anni DXXIX. occurreret annus Urbis DCC LXVI. Augusti supremus. De Cotye, Rhœmetalce, & Rhescuporide, Tacitum vide, lib. II. Annal.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Juliæ Titi nummus, apud Patinum, pag. 155. cum tripode, Apollinis symbolo. Plinio, lib. V. sect. XXXI. in Ionia, *Thyatira alluitur Lyco*. Stephano: *Θυατιρα*, πόλις Λυδίας. . . . τὸ ἰθὺνικόν, *Θυατιρωδός*. Turcis hodie *Akhissar*, hoc est, Castellum novum. Plura in Notis ad Plinium vide. Vias circa Thyatira reficiendas Vespasianus Juliæ avus curaverat: quare hoc generi ejus grati animi monumentum referre Thyatireni possunt videri. Vetus inscriptio apud Sponium in Itin. Athen. ibi reperta:

IMP. CAESAR. VESPASIANVS. AVG. PONTIF. MAX.

TRIB. POT. VI. IMP. XIII. COS. VI. DESIG. VII.

CENSOR VIAS FACIENDAS CVRAVIT.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ

ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΜΕΓΙΣΤΟΣ

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟ Γ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΤΟ ΙΓ. ΠΑΤΗΡ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΥΠΑΤΟΣ ΤΟ Γ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΟΣ ΤΟ Ζ.

ΤΕΙΜΗΤΗΣ. ΤΑΣ ΟΔΟΥΣ ΕΠΟΙΗΣΕΝ.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΣΜΥΡΝ. Ὁμόρσια scilicet,

Θυαπιρλωδὸν καὶ Σμυρναίων. Nummus Antinoi apud Occo-
nem, pag. 245. in quo figuræ turritæ duæ : altera dex-
tra victoriolam cum laurea & palma, altera Palladem
armatam tenet. Ex antica parte, non Antinoum, ut
Occo sensit, sed Senatus Genium adumbrari credimus,
ex ea epigraphe, ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ, *Sacer Senatus*.
Additur & Prætoris nomen, sed vitiatum. Occo enim
sic exhibet, CΤΡΤΦ. ΑΒΑΛΦΗ. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟ.
Patinus in Thesauro, pag. 97. CΤΡ. Τ. ΦΑΒ. Λ. ΑΦΗ.
ΑΠΟΛΙΝΑΙ. scribe, CΤΡ. Τ. ΦΑΒ. ΑΛΦΗ.
ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ. Σπρσπηροδ Τίτου φαβίου Αλφίου
Απολιναιίου. *Prætor Tito Fabio Alphenio Apolinaris.*

ΕΠ CΕΠ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Commodi apud Tri-
stanum, pag. 741. Επὶ Σεπτιμίου, *Sub Septimio*, urbis
ejus Prætoris. In ejus nummi posteriore area Vulcanus
Thetidi adstanti parat arma. Homerum vide, Iliad. σ'.

ΕΠ CΤΡ. ΤΙΤΟΥ. ΑΥΡ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. *Sub*
Prætor Tito Aurelio. Commodi, apud Patinum in
Thesauro, pag. 114.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Caracallæ, apud Occonem, pag.
382. Quæ causa fuerit hujus cudendi nummi, docet
vetus inscriptio Thyatiris reperta, allataque a. Sponio
in Itin. Athen.

ΤΟΝ ΓΗΣ ΚΑΙ ΘΑΛΑΣΣΗΣ ΔΕCΠΟΤΗΝ
ΑΥΤ. ΚΑΙC. Μ. ΑΥΡ. CΕΟΥΗΡΟΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΝ.
ΠΑΡΘ. ΜΕ. ΓΕΡΜ. ΜΕ ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΟΣ.
ΕΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩC ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ
Τ. ΑΝΤ. ΑΛΦΗΝΟC ΑΡΙΓΝΩΤΟC &c.

Terræ Marisque Dominum Imp. Cæs. M. Aurelium Se-
verum Antoninum, Parthicum Max. Germ. Max. Pa-
trêm Patriæ, de se ac de civitate bene meritum, Titus
Antoninus Alphenus Arignotus &c.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΝΕΩΚ. Getæ, apud Tristhanum,
tom. 11. pag. 278. Vas ex quo palmæ binæ exstant.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Elagabali, cum Dianæ venatricis
effigie, apud Patinum, pag. 334.

ΕΠΙ. C. ΟΚΤ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ. ΘΥΑΤΕΙΡΗ-
ΝΩΝ. Saloninæ, apud Occonem, pag. 474. Επὶ
Σπρσπηροδ

Σκαττηδ' Οκταβίου &c. *Sub Praetore Octavio &c.* Est & in Cimelio Regio, ubi legi videtur, ΕΠΙ. Ι. ΟΚΤ. *sub Iulio Octavio.*

ΕΠ. ΑΠΟΛΙΝΑΡΙ. ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Caput turritum : ex parte averſa, CΜΥΡΝΑΙΩΝ ΟΜΟ. hoc est, ὁμῶοια. *Sub Apolinario, Thyatirenorum Smyrnaeorumque concordia.* Smyrne Amazon cum bipenni nummi aream obtinet. Apud Sponium, in itiner. Athen.

ΘΥΕΣΣΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Titi nummus e Thesau- ro Goltzii, pag. 234. Stephanus : Θύεσσος πόλις Πισιδίας, ἥς τὸ ἔθνηκον, Θυεσσός.

ΘΥΡΙΕΩΝ. E Goltzii Thesauro nummus, pag. 234. Stephanus : Εἴς τὴν Ἀκαρνανίαν Θύριον τὸ ἔθνηκον, Θυριός. In eo nummo sedet Apollo cum arcu : ex parte altera Minotaurus. Ob Actium Apollinem, cujus fanum in proximo fuit, tota Acarnania & Epiro, familiaris ejus Dei cultus, effigiesque in nummis frequens.

I

IADERA.

COL. AVGVSTA. IADERA. Domitiani nummus apud Goltzium. Plinio, lib. ΙΙΙ. sect. xxv. *Colonia Iadera*, in confinio Liburniae Dalmatiaeque. Ptolemæo quoque Ἰαδρα καλονία. Nunc *Zara vecchia*.

FELIX. IADERA, apud Ligorium, attestante Spanhemio, pag. 727.

ΙΑΙΤΙΝΩΝ. Apud Parutam. Philisto, apud Stephanum : Ἰαιτία, πόλις Σικελίας... τὸ ἔθνηκον, Ἰαιτῖν. Nunc *Iato*.

ΙΑΞΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 216. Plinio, lib. v. sect. xxx. *Oppidum Iasus*, in Caria : nunc *Askem*, & *Askem Kalefi*, ut narrant ii qui proxime hæc loca lustrarunt. Civis Stephano, Ἰαξός. Plinius idem lib. ix. sect. viii. *In urbe Iasso Hegeſidemus scribit & alium puerum, Hermiam nomine, similiter maria perequitantem*, cui nempe delphinus præbebat ascensuro dorsum, cum repentinæ procellæ fluctibus exanimatus esset, relatum : delphinumque causam leti fatentem, non reuersum in maria, atque in sicco exspirasse. Hoc ipsum

D d

narrat Plutarchus, lib. de solert. animal. pag. 984. Quibus ex locis fortassis sat commode Julii Pollucis locum emendabis, e lib. ix. cap. vi. in quo ait, Χῖος Ὀμηρον τῷ νομισματὶ ἀνέχοντα. Ἄσις δὲ παῖδα Δελφῖνι ἐποχούμενοι. *Chii Homerum monetæ sua insculperunt: Asis puerum delphino vectum.* An non enim Ἰακῆς haud dubie pro Ἄσις longe verius legas?

ΙΑCΩ. Anguis emergens e puteo. Qui oppidi nomen ibi esse censent, egregie hallucinantur, cum sit id proprium Æsculapii filiae, cujus Dei Deæque symbolum anguis in nummis est. Vide Plinium, lib. xxxv. sect. xl. num. xxxi. & quæ a nobis ibi dicuntur.

ΙΔΑΙΟΥ, ΔΙΟΣ.

ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. ΔΟΜΕΤ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Ἀντοκράτωρ Καῖσαρ Δομετιανὸς Σεβαστός. ΔΙΟΣ. ΙΔΑΙΟΥ. *Iovis Idæi.* In Museo nostro. Aquila alis expansis fulmini insistit. *Idæus mons*, in Creta, Plinio, lib. i v. sect. xx. Ibi genitum Jovem ferunt. Callimachus, hym. in Jovem:

Ζεὺς, σε μὲν Ἰδαίοισιν ἐν οὐρεσὶ φασὶ γενέσθαι.

Juppiter, Idæis aiunt te in montibus ortum.

ΙΔΑΛΕΩΝ. Nummi duo e Græcia vetere Goltzii, Tab. xxvii. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Idaliūm.* Stephano: Ἰδαλίον, πόλις Κύπρου . . . τὸ εἶναι, Ἰδαλεός. In eo nummo Veneris Idaliæ caput insculptum. Maro:

Est Amathūs, est celsa mihi Paphos, atque Cytbera, Idaliæque domus.

Ex parte averſa gryphus Apollini sacer: Quod utrumque numen Præsidis vice & custodis urbs ea agnosceret. Sunt & in quibus stella Veneris, seu Luciferi, cum equo insculpta.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygiæ.*

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΕΡΟΥΣΙΑ. *Senatus Hierapolitanus.* E Museo nostro. Sic in nummis aliis, ΒΟΥΛΗ ΑΠΑΜΕΩΝ. ΒΟΥΛΗ ΠΕΚΚΙΝΟΥΝΤΙΩΝ.

Festus: *Gerusia, curia ab ætatis vocabula dicta.* Hesychius: Γερουσία, πρεσβυτέρων, πληθὺς γερῶν. Varro, lib. i v. de ling. Lat. *Senaculum vocatum, ubi Senatus,*

ant ab iſeniores conſiſterent, diſtum ut γενοία apud Graecos. Plinio, lib. v. ſect. xxix. Hierapolitæ. Stephano: Ἱεράπολις, μεταξὺ Φρυγίας καὶ Λυδίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Ἱεραπολίτης.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ. Chryſorrhoas amnis idem, qui Pactolus, teſte Plinio, lib. v. ſect. xx x. Hunc ab Hierapolitis Numinis vice habitum cultumque docet hic nummus, in quo cum ea epigraphe fluvii depicta effigies. Sic accipiendos eſſe nummos quoque Ἰſτος, ΚΥΜΑΙΩΝ ΖΑΝΘΟΣ, ΤΗΜ-ΝΕΙΤΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΣΑΓΑΡΙΣ, alioſque alibi moneamus. Ne Hierapolitis Syriae, & Chryſorrhoæ amni, qui Damascum rigat, hunc nummum adjudicem, multa deterrent.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Jupiter dextra geſtans Aquilam, haſtam læva: Ex parte averſa, caput Serapidis.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΓΕΡ. *Claudius Ceſar Germanicus.* Ex parte averſa: Μ. ΣΥΙΛΛΙΟΣ. **ΙΕΡΑΠΟ.....**

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Μ. ΣΥΙΛΛΙΟΣ. *Hierapolitarum, M. Suillius.* In parte averſa, templum, cum epigraphe, quam Seguinus non vidit, qui nummum aſſert, pag. 88. **ΑΓΡΙΠΠΕΙΝΗ ΣΕΒΑΣΤΗ.** Fuit Agrippina Claudii Auguſti conjux: Suillius apud Claudium *præpotens, ejuſque principis amicitia diu proſpere, nunquam bene uſus*, ita prodente Tacito, lib. i v. Annal. Provinciam Aſiam quoque rexit, eodem Tacito teſte, lib. xiii. Annal. ſed Publii ei prænomen affigit, cum Marci fuiſſe verum nummus unus & alter aſſeveret.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ, cum effigie Dianæ Ephæſiæ, in nummo Trajani, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 186. Sed & Tiberii nummos, & M. Aurelii, e Cimelio Regio, qui **ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ** inſcribuntur, referri huc remur oportere.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΚΑΙ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus. Vide **ΕΦΕCΙΩΝ.**

ΦΟΥΛ. ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ. CΕΒ. *Fulvia Plantilla Au-*

gusta, uxor Caracallæ. Ex parte altera, ΕΠ. CTP. ANTIPATPOY. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Urbis Genius, & Imperator dextras jungunt, etsi aliter Trifstanus sentit, tom. 11. pag. 255. Fuit autem is Prætor Antipater; Caracallæ præceptor ac Getæ, Severo a secretis, idemque Bithyniæ Præses, ortu quoque Hierapolitanus. Testis Philostratus, lib. 11. de vitis Sophist. pag. 603. Ἀντιπάτωρ ὁ τῷ Σοφιστῇ πατρὶς μὲν ὑπὸ Ἱερὰπολιν, κατὰ λεκτεῖα δ' αὐτῇ καὶ καὶ Ἀσίᾳ εὐπρεπύουσιν. . . . ὥσπερ οἱ ἑλθόντες ἡρξεν μὲν τοῦ τῷ Βαθυδῶν ἔθνους. Δόξας δ' ἐποιμένους ἡγεῖσθαι τῷ ἔθνεϊ, καὶ δὲ χρόνῳ παρελθόντι. Βίου μὲν δὴ ὀκτὼ καὶ ἑξήκοντα ἔτη τῷ Ἀντιπάτῳ ἐβίβητο, ἔπειτα οἶκος. . . . Διδάσκαλος τε τῷ Σεβήρῳ παίδων ἐνομιάθη καὶ ἦν διδάσκαλος ἐκαλοῦμεν αὐτὸν ἐν τοῖς ἐπαινοῖς καὶ ἀκροάσεως, &c. *Antipatro Sophistæ Hierapolis patria fuit: ea vero urbs in iis censenda quæ florebat in Asia..... Inter principes viros Bithynorum nationi præfuit. Sed cum promptius uti gladio visus esset, magistratu abdicatus est. Annos octo & sexaginta vixit Antipater, ac domi sepultus est..... Severi filiorum præceptor est existimatus: unde in auditorii laudibus eum Deorum doctorem appellabamus, &c.* Ita interpretes Bonfinius & Morellus: quorum fides in his certe verbis reddendis, ὥσπερ οἱ ἑλθόντες, ut omittam cetera, desiderari mihi sane videtur. Neque enim *inter principes viros* reddi oportuit, quod hic frigidum est, sed *Consularibus viris adscriptus*: quod Bithynia, cui præfuisse dicitur, provincia Consularis fuerit, ut ex Notitia discimus, pag. 33. Ἐπαρχία Ποιρκῆς, ὥσπερ Κοισιλᾶειον, & ex aliis monumentis. In hac provincia Hierapolis fuit.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΚΑΙ. CMTYPAIΩΝ. ΝΕΩ-ΚΟΡΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Philippi F. & Otaciliæ Severæ apud Occonem, pag. 446. & in Cimelio Regio. Μ. ΩΤ. CETHPA. Marcia Otacilia Severa, Philippi Imp. conjux. Ex parte averfa, ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Stat Apollo citharædus, ante laurum arborem. Damascius, apud Photium in Bibl. cod. ccxlii. pag. 1054. Ὅτι ἐν Ἱερὰπόλει καὶ Φρυγίας ἱερὸν ὑπὸ Ἀπόλλωνι,

ΑΠΟΛΑΩΝΙ ΑΡΧΗΓΗΤΗ.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Vide ΣΜΥΡ-
ΝΑΙΩΝ.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hygia, cum angue & Telesphoro, ut supra. Ex parte altera, caput radiatum, cœu Solis: epigraphe, **ΑΔΙΡΒΗΝΟC**: quæ vox vernacula Hierapolitarum Phrygiæ lingua Solem significat. Id enim veri multo similis est, quam quod Tristanus affert, in Elagabalo: *Adir* idem esse atque *Adad*, quæ vox Syris Solem sonat: & *Bluo's* pro *Buo's* dici: *Adiabenen* item, quæ Assyria est, quasi *Adirbenen* esse appellatam: quæ somnia sunt otio abutentium. At peculiarem atque vernaculum Hierapolitarum sermonem fuisse aliquem, præter Græcum, tam certum est, quam quod certissimum: nec Hierapolitarum modo, sed & plurimarum in minore Asia gentium. Auctor est Hieronymus, in præmio lib. 2. Comm. in Epist. ad Galatas, non lingua tantum Græca, sed & peculiari altera usos, quæ esset Trevirorum æmula. Strabo, lib. xiv. pag. 662. Carum fuisse linguam peculiarem scribit, cui Græca vocabula multa essent admixta. Idem, pag. 678. ex Ephoro docet, e sedecim gentibus quæ tractum eum incoluere, tres Græcanicas, reliquas fuisse barbaras: hoc est, barbaro, suo, ac vernaculo, non Græco sermone usos. Quod & Plinius verbis conceptis

Digitized by Google

habet, lib. v. sect. i. ubi de peninsula Asia: *Quo in
omni tractu proditur tres tantum gentes Græcas jure dici:
Doricam, Ionicam, Æolisam: ceteras barbarorum esse.*
Et animadvertunt a Plinio test, lib. vii. sect. xxiv.
*Mithridaten duarum & viginti gentium regem, totidem
linguis jure dixisse, pro conceptione singulari sine interprete
affectum.* Anqui & subjectæ ei gentes: ea fuisse; & om-
nes Asia minoris finibus comprehensæ, quam nunc
Anatoliam vocant. Denique, id quod rem omnino con-
ficit, in Actis Apostolorum, cap. i. Sacer scriptor
Cappadociam, Pontum, Asiam, Phrygiam, in qua
Hierapolis fuit, Pamphyliamque, tanquam diversarum
linguarum regiones inducit.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΑΗΤΟC: *Sacer
Senatus.* Romanus videlicet, cui Asiae fere civitates
nummo cuso cum ea sacri Senatus appellatione assen-
tantur. Nummus apud Patinum geminas, pag. 5. Al-
ter Deam exhibet, cum Cornucopiæ duplici, & pa-
paveribus: quæ agri uberis argumenta: in quo *vescum
papaver*, & *Cereale papaver*, ut Maro cecinit, feri
possit. Alter Hygiam sive Salutem, cum Æsculapii an-
gue & Telephoro exhibet, additaque in epigraphe
vox ΝΕΩΚΟΡΩΝ, qua sacra se facere pro salute
totius Senatus Hierapolitæ testantur.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Syria.*

ΘΕΑΣ ΣΥΡΙΑC ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ. Trajani,
M. Aurelii, L. Veri, Caracallæ, & Philippi Patris e
Museo nostro nummi. Dea Syria vel Cybele, vel Ve-
nus Astarte est. Plinio, lib. v. sect. xix. *Bambyce,*
quæ alio nomine Hierapolis vocatur, &c.

ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΛΙΒΑΝΩ. Antonini
Pii, apud Patinum, pag. 128. & in Indice, pag. 13.
sed ΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ potius esse suspicamur.
Stat in eo nummo Imperator, cum labaro.

ΘΕΑΣ ΣΥΡΙΑC ΙΕΡΟΠ. E Museo nostro, num-
mus Antonini Pii. In nummo Severi Alexandri, e Ga-
za Regia, ΘΕΑΣ ΣΥΡΙΑC ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ.
Dea Cybele sedet: in altero simili, insidet leoni.

ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΔΙΝΕΛΑΚΟΡΩΝ. Crispinae Augustae, Commodi uxoris, apud Orosium, pag. 334. Hunc Hierapoli Syriae nummum eo solum nomine adscribimus, quod per *ο μικρόν* scribitur.

ΑΥΤ. ΚΑΙ. Δ. ΣΕΠ. ΣΕΤΗΡΟΣ. ΠΕΡ. ΣΕ. Αὐτοκράτωρ Καίσαρ Λούκιος Σεπίμιος Σετρηός. Ex parte altera, ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑΙ ΣΕΒ. ΙΗΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Julia Domna Augusta*. E Cimelio Regio.

ΘΕΑΣ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΕΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in Corona. Caracallae apud eundem, pag. 362. nam & per *ο μικρόν* hoc Syriae oppidum scribi Stephanus admo-
net.

ΙΕΡΟΠΟ. ΚΑΣΤΑΒΑ. Vide ΚΑΣΤΑΒΑΛΕΩΝ. ΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝ. ΕΠΙ. ΦΛΑΟΥΙΟΥ. *Hierapytnio-
rum, sub Flavio*. Est hujus Flavii mentio in vetusta in-
scriptione apud Gruterum, pag. *XXCIII. 7.* in ipsis
Hierapytnae civitatis rudibus reperta.

Α. ΦΛΑΟΥΙΟΝ

ΣΟΛΙΚΙΑΝΟΝ

ΙΟΥΛΙΟΥ ΦΛΑΥΙΟΥ ΔΑΝΙΟΥ

ΔΑΝΙΟΥ ΔΑΝΙΟΥ ΔΑΝΙΟΥ

L. Flavium Sulpicianum, Flavii Danicis Filium. Est hic Caii Caligulae nummus.

ΙΕΡΑΠΥΤΑΝΙΩΝ. ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Eiusdem Caligulae nummus, quo duarum Cretae insulae civitatum *ὁμόαια*, hoc est, concordia designatur. Plinius, lib. iv. sect. xx. *Hierapytna, Gortyna*. Stephano *Ἱεράπυττα, πόλις Κρήτης*. *τὸ θινικόν, Ἱεράπυττιος*. Hodie *Gleni Petra*. Fuisse in ea civitate Palladis & Aesculapii fana, vetus inscriptio docet, apud Gruterum, pag. *CV.*

ΙΕΡΑΠΥΤ. in aliis quos vidimus. Et apud Papiam in Thesouro numismatum, pag. *21.* ΙΕΡΑΠΥΤΝ. Ercum Aquila Jovis armigera, quem natum in ea insula fabu-
la ferunt: & palma, cujus Creta ferax, teste Plinio, lib. *xiii. sect. ix.* ubi de palmis: *Copiosa in Creta* &c. Caput deinde rurritum aeream humi antiquam ob-
tinat, qui Urbis Genius est. Adjecta in aliis Praetorum

nomina, ut ΔΑΜΑΓΟΡΑΣ, ΜΝΕΣΘΕΥΣ, ΙΜΕΡΑΙΟΣ, quod postremum urbis Siculæ nomen esse Paruta falso credidit, ac pro ΙΕΡΑΠΥΤΝΙΩΝ, errore altero legit ΙΕΡΑΠΙΤΥΣ, sacramque pinum interpretatus est: quam ejus viri hallucinationem vidit ante nos Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 307.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΠΕΡΣΙΚΗ. *Hierocæsariensium Persica*, Diana scilicet, de qua Tacitus, lib. 111. Annal. cujus locum attulimus in nummis ΕΦΕCΙΩΝ. Persica vero vocatur, non quod a Persis agnita, vel allata: sed quod in ea Lydiæ parte colebatur, cujus incolæ Persici cognominabantur. Auctor Pausanias, lib. v. sive Eliac. prior. pag. 176. sub finem: "Επὶ Ἀυλῶν ἐπὶ ἀλυσὶν Περσικοῖς ἱερῶν, ἐν τῇ Ἱεροκασαρείᾳ καλουμένη πόλει, καὶ ἐν Ὑπαίτοις. Nummus hic est Cimelii Regii. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Cæsarienses*, ut ibi diximus in Notis. Ptolemæo, lib. v. cap. 11. Ἱεροκασαρία in Lydia, juxta Thyatiram, hoc est, in Lydiæ Ioniaeque confinio. In Notitia Eccles. pag. 45. inter Antistites Provinciæ Lydiæ, ὁ Ἱεροκασαρείας.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΙΕΡΑ. CΥΝΚΑΗΤΟC. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΤ. CΤΡΑΤΟΝΕΙΚΟΥ. Ἐπὶ γρατηροῦ Ἀυρηλίου Στρατωνίου. *Hierocæsariensium. Sacer Romano- rum Senatus. Sub Prætoræ Aurelio Stratonico.*

ΙΕΡΟΚΑΙCΑΡ. ΚΟΜΑΝΩΝ. Severi nummus ἐ Cι- melio Regio, quo Hierocæsariensium æra, & eorundem cum Comanis consensio declaratur. Vide ΚΟΜΑΝΩΝ.

ΙΕΡΥSΑΛΕΜ. Vide ÆΛΙΑ CΑΡ.

ΙΗΤΩΝ. Lucillæ nummus, quem vidimus. Stephani forte Ἱεταί, φρυγίων Σικελίας, huc spectat: etsi τὸ ἔθνικόν, Ἱεταῖοι eidem sit. Aut Ἱητῶν Ionice dictum videri fortean queat, pro Ἱατῶν, ab Ἱας, quæ pars Illyriæ Stephano ipsi est. Ἱας, inquit, Ἰλλυρίας μέγας. οἱ οἰκοῦντες, Ἱεταί.

ΙΚΑΡΙΩΝ. In Goltzianis veteris Græciæ nummis, Tab. xviii. Plinio, lib. 1 v. sect. xxiii. *Icarus*, ... ante vocata *Doliche*, nempe a longitudine. In Sporadibus insulis.

insulis. Straboni & Ptolemæo, Ἰχάλα : unde nunc *Nitaria* dicitur, factitia voce unica e duabus, ἐν Ἰχάλα. Exhibet hic nummus Dianam cum velo, tauro vectam, eandemque Tauropoliam appellatam. Strabo, lib. xiv. pag. 639. ubi de Icaria insula: Ἐπὶ τῇ καὶ Ἀρπίμεδος ἱερῷ καλούμεναι Ταυροπόλειον ἐν τῇ νήσῳ. *Est & Diana fanum in insula, Tauropoliam dictum.* Causa appellationis, quod Iphigenia Dianæ commiseratione, in taurum conversa est, ut Nicander scribit: nam alii in cervam, vel ursam, malunt. Sive quod ea regio taurorum armentis abundat, quibus Dea præsit. Nam & in Deliorum nummis Diana curru tauris juncto vehitur. Et Luna quidem, quæ ipsa omnino Diana est, a Prudentio dicitur, contra Symmachum,

Nunc bijugas frenare boves, &c.

Ab Aufonio, ad Paulinum:

Iam succedentes quatiebat Luna juvenecas.

Ex alia ejus nummi parte Diana rursus insculpta, venatricis habitu, cum arcu & cane. Fuit ei insulæ nomen olim alterum Doliche, uti ex Plinio vidimus: ex quo Callimachi versum intelliges, ab interprete novissime prætermissum: quo Dianæ caram esse ex insulis Dolichen, ex urbibus Pergam fuisse, vates ait, vers. 187.

Νήσῳ μὲν Δολίχῃ, πολλῶν δὲ τοι Ὀάδῃ Πέρην.

ILERC AVON. Augusti ac Tiberii nummi. Plinio, lib.

III. sect. iv. *Regio Ilergaonum.* Vide DERTOSA.

ILERDA.

MVN. ILERDA. Augusti nummus apud Patin. pag.

35. nunc Gazæ Regiæ. Lupi signatur effigie, quod insigne ejus urbis fuisse videtur Antonio Augustino. Plinio, lib. III. sect. iv. *Ilerdenses*, Cæsaraugustani conventus, in Hispania. Hodie *Lerida*.

ILIPA.

ILIPENSE. Nummus Augusti, apud Océonem, pag.

42. qui legi **ΦΙΛΙΠΕΝΣΕ** censuit oportere: quare Antiquarii nummum eum ad Philippos Macedoniæ opidum conspirante consensu retulerunt: falso errore. Ilipam enim Bæticæ civitatem hic nummus indicat,

E e

de qua Plinius, lib. III. sect. III. *Oppida Hispaniensis conventus Ilipa cognomine Iliæ Italica*, &c. quem locum nos primi sanavimus, cum prius perperam legeretur, *Ilipa cognomine Italica*, interpolatore Frobenio, qui ita scribendi ceteris deinde auctor fuit. Atqui in MSS. Regiis, Colbertinis, Parisiensi nostro, aliisque, *Ilipa cognomine Iliæ Italica*, conspicue vidimus: In editione Parmensi, anni MCCCCLXXVI. *Ilipa cognomine Iliæ Italica*: quæ haud obscura præferunt vestigia genuinæ lectionis. Et Straboni certe, lib. III. pag. 141. Ἰτάλικα καὶ Ἰλίπα, Ptolemæo quoque, Ἀῖψα μεγάλη, quæ Ilipa, & Ἰτάλικα, civitates sunt duæ disparæ. Quodque majoris momenti est, fuit *Iliæ*, sive *Iliæ*, genuinum Ilipæ cognomen. Nam apud Gruterum, pag. CCCLI. IMMVNES ILIENSES ILIPONENSES legimus: Et Coloniam Hispaniæ Iliam in nummis existare, ex Ligorii Collectaneis Spanhemius asseverat, lib. de usu numism. pag. 766. unde nosse Reinesius potuit, qui Ilienses Iliponenses forent, quod scire se negat, epist. XXIII. Alias idem oppidum apud eundem Gruterum occurrit, pag. CCXLVI. 7. MVNICIPIVM INLIPENSE. Rursumque pag. MCXXVI. 3. VALERIA. DOMITIA. CLODIANA. ILIPENSIS. EX. PROVINCIA. BAËTICA. Nunc est *Peñafloz*, ad Bætim, Cordubam inter Hispalimque.

ILIVM.

ΙΑΙΩΝ ΒΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Apud Tristandum, tom. I. pag. 38. Lege, ΙΑΙΕΩΝ. ΔΙΣ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In superficie altera, Γ. ΙΟΤΑΙΟΥ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ. L. Γ. C. *Julii Imp. Dictatoris*, anno tertio. Æneas Anchisen gestat, & Palladium.

ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ ΙΑΙ. Ἰλίωρ. *Dea Rōmā, sacer Senatus. Iliensium*. Catigalæ nummus e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 95. Tacitus, lib. IV. Annal. *Ilienses cum parentem urbis Rōmæ Trojam referrent, antiquitatis gloria pollebant.*

ΙΑΙΕΩΝ. ΕΚΤΩΡ. Hector in bigis. Nummus M. Au-

relii, e Cimelio Regio. In quadrigis exhibent alii Com-
modi, Severi, Caracallæ, & Valeriani nummi.

ΙΑΙΕΩΝ. Pallas armata, dextra hastam, læva victorio-
lam gerit. Juliæ Domnæ nummus, apud Patinum, pag.
190.

ΙΑΙΕΩΝ. ΚΑΜΑΝΔΡΟC. Getæ nummus quem
vidimus. Plinius, lib. v. sect. xxxiii. *Scamander am-
nis navigabilis . . . Ilium immune*. Mela eleganter, lib.
i. cap. xviii. *Huc ab Ideo monte demissus Scamander
exit, & Simois: fama, quam natura, majora flumina*.
Stephano: Ἰλίον . . . τὸ ἐθνικὸν, Ἰλιδίς.

ΙΑ. Ἰλιδίον. Ex parte aversa, ΕΚ. Ε'κπαρ, cum ejusdem
effigie. E Museo nostro.

ILLICI.

C. I. I. A. *Colonia Immunis Illice Augusta*. Tiberii num-
mus apud Patinum, pag. 72. & apud Occonem, pag.
87. Plinius, lib. iii. sect. iv. *Colonia immunis Illici,
unde Illicitanus senus*. Nunc *Elche*, in Valentino His-
paniæ regno: non *Alicante*, ut fufius in Notis ad Pli-
nium diximus.

C. V. IL. *Colonia Vitrux Illice*, apud Anton. August.
Dialogo 7. pag. 115. Meminit hujus coloniæ Paulus IC.
Dig. de Censibus.

ILLYRICVM.

RESTITVTORI ILLYRICI. Trajani Decii,
apud Occonem, pag. 450. Fuit Illyricum, e provin-
ciis Augustalibus, quibus qui vice Cæsaris præesset,
Legatus Pro-prætor diceretur. Vetus inscriptio testis,
apud Gruterum, pag. cccxcvi. i.

P. CORN. DOLABELLAE.

LEG. PROPR. DIVI. AVGVSTI.

PROVINCIAE. HILLYRICI.

Vide quæ diximus verbo DACIA.

GENIVS. EXERC. ILLYRICIANI. &

GEN. ILLYRICI. Ejusdem Decii. Prior a Tristano
delineatur, tom. ii. pag. 587. & est in Museo nostro.

Posterior affertur ab Occone, pag. 450.

EXERCITVS IN ILLYRICVS. IMP. CAES. C.

E e ij

MESS. Q. DECIO TRAI. AVG. E Museo nostro.

VIRTUS ILLVRICI. TR. Hoc est, *Treviris cula* Moneta. Maximiani nummus.

ΙΟΠΗΤΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 217. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Ioppe Phœnicum*, &c. hoc est, a Phœnicibus condita. Stephano, Ἰόπη, πόλις Φοινίκης· τὸ ἐθνικόν, Ἰοπήτης. Nunc *Iaffa*, in Palæstina.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. M. Aurelii, & Valeriani numismata, quæ Tristanus tom. 111. pag. 13. ad Iulida Cæx insulæ oppidum refert, de quo actum a nobis est, lib. iv. sect. xx. Nos ad *Iulenses* Phrygiæ, de quibus Plinius, lib. v. sect. xxix.

ΟΥΟΛΟCENNA. ΑΝΘΥΠΑΤΩ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΑΝΚΥΡΑΝΩΝ. *Volosenna Proconsuli, Iuliensum, Ancyranorumque* cives, communi scilicet utriusque civitatis seu regionis Præsidi, Proconsulive Phrygiæ: subintellige ἀνέθικαν, *posuere*. Neronis nummus hic est e Cimelio Regio. Cave reddas, cum viro alias erudito, *Volosenna Proconsule*.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΙΟΥΛΙΕΩΝ. Nummus Antinoi, Cognomen alterum ab Hadriano impositum ei urbi significat.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Vide ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Atque illud interim adnotabis, nummum Antonini Pii apud Occonem, pag. 268.ΕΩΝ ΤΩΝΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ, ex hoc ipso sic legi integre oportere, ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Sic trunca sæpius numismata Occo profert, quæ nec supplere ipse, nec deinde alii potuere.

ΕΠ ΑΥΡ ΜΑΖΙΜΟΥ ΙΟΥΛΙΑ ΦΑΦΙΑΛΑ-ΦΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Otaciliæ apud Occonem, quem sic legimus: ΕΠ. ΑΥΡ. ΜΑΖΙΜΟΥ ΙΟΥΛΙ. ΚΑΙ. ΦΑ. ΦΙΑΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, subintellige, ὁμοία. *Sub Aurelio Maximo, Iuliensum & Flaviensum Philadelphenorum* concordia. Philadelphenos scilicet Lydiæ intelligimus, haud procul a Juliensibus positos.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, apud Tristhanum, tom. 11. pag. 232. nunc Cimelii Regii: in quo Dei Luni effigies. Sunt & Juliæ Domnæ, cum Hygiæ icone: Getæ, & Alexandri Severi in Cimelio Regio, cum Dei Luni, ut dictum est, icone. Plinio, lib. v. sect. XL. *Iuliorolis*. Et sect. XLIII. *Iuliorolitæ*, in Bithynia. Ptolemæo, lib. v. cap. 1. *Ἰουλιόπολις*. Alulimuros oppidi illius amne, scribit Procopius lib. v. de ædif. cap. 1 v.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΙΣ. E Gaza Regia. Μ. ΑΥ. ΚΟ. ΗΡΑΚΛ. Μάρκος Αὐρήλιος Κόμοδος Ἡρακλῆς.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caput Dei Luni. Α. Κ. Α. ΑΙ. ΑΥΡ. ΚΟΜ. ΗΡΑΚΛ. ΓΕΡΜ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Αἴλιος Αὐρήλιος Κόμοδος Ἡρακλῆς, Γερμανικός. Et in nummis quoque Latinis Commodus Herculis sibi nomen adscivit: HERCVLI ROMANO AV G. Clava in corona. AEL. AVREL. COMM. AV G. P. F. Commodi caput cum leonina pelle. E Cimelio Regio. Vide ROMA.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Deus Lunus equo insidet. Ex eadem Gaza, Commodi pariter Principis.

ΙΟΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Gordiani junioris nummus, ex ære minimus, in quo militaria signa insculpta.

ΙΠΠΩΝΙΕΩΝ. Nummus e Magna Græcia Goltzii, tab. x xv. in quo Proserpina, cum Cornu copiæ & caduceo. Huc nempe venisse ex Sicilia Proserpinam florum legendorum gratia, veteres existimavere, teste Strabone, lib. vi. pag. 256. Plinio, lib. 111. sect. x. *Hippo*, quod nunc *Vibonem Valentiam* vocant. Stephano: Ἰσπώνιον πόλις Βρεττανίων... ἡ μετανομάθη ἔπειτα Ῥωμαίων Οὐίβων καὶ Οὐαλεντία. Τὸ ἔθνη δὲ, Ἰσπωνιάτης, καὶ Ἰσπωνιάδες. Nunc *Btuoona* in Calabria ulteriore. Vide VALENTIA Calabria.

ΙΣΜΕΝΕΙΩΝ. Commodi nummus e Gaza Regia. Βοεοτία vicus est Stephano Ἰσμελίη, κώμη Βοιωτίας: ὁ κωμητῆς Ἰσμελίης, καὶ Ἰσμελιῶν, καὶ Ἰσμελιῶν, καὶ Ἰσμελιῶν. Ab Ismeno amne, de quo Plinius, lib. 1 v. sect. xii. *Amnis Ismenas*. Hinc Ἀπόλλων Ἰσμελίης apud Pausaniam in Corinth. pag. 53. E e iij

HIZMEN. Apud Goltzium, in Græcia, tab. xvii. cum clypeo, Bœotix Thebarumque: & cantharo, Liberi Patris insigni. Est enim cantharus Baccho sacer: ut Herculi scyphus. Plinius, lib. xxxiii. sect. liii. *C. Marius post victoriam Cimbricam cantharis potasse Liberi Patris exemplo traditur, ille arator Arpinas, & manipularis Imperator.*

ΙΣΤΙΑΙΕΩΝ. Nummus Græciæ veteris e Museo nostro: in quo mulier navi insidet, expanso velo: a quo nempe ei civitati nomen: ἱστῖον enim Græcis *velum navis* sonat. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Oreos.* Eadem enim Histiaea quondam, quæ subsequente ævo, Ὠρεὸς dicta est, teste Strabone, lib. x. pag. 445. Stephano: Ἰστία, πόλις Εὐβοίας... ὁ πολίτης, Ἰστιαεύς, & Ἰσταῖον. Sunt & similes apud Goltzium nummi, in insulis Græciæ, tab. xii. Sunt & in quibus bos insculptus: quo de symbolo, vide nummos ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ.

ΙΣΤΡΙΗΩΝ. In nummis Goltzii, Tab. xxviii. Plinio, lib. iv. sect. xviii. in Thracia, *Istropolis.* Stephano: Ἰστρίον, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ. Τὸ ἐθνικὸν, Ἰστρίον ἢ Ἰστριεύς. Unde Ἰστρίων Ionice, pro Ἰστριέων, ut βασιλείων pro βασιλέων. Conditum a Milesiis auctor est Strabo, lib. vii. pag. 319. & Plinius, loc. cit.

ITALIA.

VEHICVLATIONE ITALIAE REMISSA.

Asini soluti pascentes. Nervæ nummus apud Occonem, pag. 189. & in Museo nostro. Vide quæ de cursu publico relevato scribunt Casaubonus & Salmasius ad Spartianum in Hadriano.

TVTELA. ITALIAE. S. C. Nervæ, apud Occonem sæpius: & apud Tristandum, pag. 361.

ALIM. ITAL. *Alimenta Italiae.* Trajani, e Cimelio Regio. Ut & alter, **ALIMENTA. ITAL. SVB-MIN.** *Alimenta Italiae subministrata.* De hac Trajani liberalitate videndus Dio apud Xiphilinum: & in Gruteri inscriptionibus, **PVERORVM. PVELLARVMQVE. VLPIANORVM**, pag. 1084. 7. Spartianus in Hadriano, pag. 4. *Pueris ac puellis, qui-*

bus etiam Trajanus alimenta detulerat, incrementum liberalitatis adjecit. Hanc deinde æmulatus etiam Antoninus Pius, teste Capitolino, pag. 20. cum puellas alimentarias in honorem Faustinae Faustinianas constituit. Quod & nummus declarat ejus Faustinae, cum epigraphe, PVELLAE. FAVSTINIANAE, apud Medio-barbum, pag. 209. Et Alexander quoque Severus, qui teste Lampridio, pag. 134. Puellas & pueros, quemadmodum Antoninus Faustinianas instituerat, Mameanas & Mameanos instituit.

ITAL. REST. *Italia restituta.* Ejusdem.

REST. ITAL. *Restitutori Italiae.* Ejusdem.

RESTITVTORI. ITALIAE. Hadriani, & M. Aurelii. De posteriore Capitolinum vide, in Marco, pag. 27. *Italicis civitalibus famis tempore frumentum ex Urbe donavit. . . . Datis juridicis Italiae consuluit, &c.* Exstat hic M. Aurelii nummus apud Occonem, pag. 290. & in Museo nostro. Ad prioris nummi illustrationem, facit illud quod Spartianus de Hadriano narrat, pag. 3. inter initia ejus principatus: *Aurum coronarium Italiae remisit, in provinciis minuit, & quidem difficultatibus ærarii ambitiose ac diligenter expositis.* Et pag. 4. *Ad colligendam autem gratiam nihil prætermittens, infinitam pecuniam quæ fisco debebatur, privatis debitoribus in urbe atque Italia, in provinciis vero etiam ex reliquis ingentes summas remisit, syngraphis in foro Divi Trajani, quo magis securitas omnibus roboraretur, incens.* Quo & nummus ille spectat inscriptus, RELIQUA. VETERA. HS. NOVIES. MILL. ABOLITA. Quo in nummo face admota Hadrianus ipse syngraphas cremat. Hæc vero sestertiū novies millies Gallicæ monetæ efficiunt omnino libras, ut vocant, 90000000. seu nonaginta milliones. Idcirco & alter eidem Principi nummus adjectus, LOCUPLETATORI. ORBIS. TERRARVM. Vetusque inscriptio insignis, apud Gruterum, pag. x. 6. IMP. CAES. DIVI. TRAIANI. PARTHICI. F. D. NERVAE. NEP. TRAIANO. HA-

DRIANO. AVG. PONT. MAX. TRIB. POT. II. COS. II. QVOD. VNVS. OMNIVM. PRINCIPVM. ET. SOLVS. REMITTENDO. SESTERTIVM NOVIES. MILLIES. CENTENA. MILLIA. N. DEBITVM. FISCI. NON. PRAESENTES. MODO. SED. ET. POSTEROS. SVOS. PRAESTITIT. HAC. LIBERALITATE. SECVROS.

Imperatori Caesari Divi Trajani Parthici Filia, Divi Nervae Nepoti, Trajano Hadriano Augusto, Pontifici Maximo, Tribuniciae Potestatis II. Consuli II. Quod unus omnium Principum, & solus, remittendo sestertium novies millies centena millia numero, debitum fisci, non praesentes modo, sed & posteris suos praestitit hac liberalitate securos.

ADVENTVI. AVG. ITALIAE. Hadriani, apud Patinum, in Thesauro, pag. 161.

ITALIA. In nummo Antonini Pii, apud Anton. Aug. tab. XL. ipsa orbi insidet, ac sceptrum tenet, ob principatum: cornu copiae, ob fertilitatem.

ITALICA. Apud Patin. pag. 35. nunc in Gaza Regia, Augusti nummus.

MVNIC. ITALIC. PERMIS. DIVI. AVG. *Municipium Italicense, Permissu Divi Augusti.* Tiberii & Germanici nummi: apud Patinum ille, pag. 67. iste, pag. 84. uterque nunc ejusdem Cinelii. Plinio, lib. III. sect. III. *Italica*, in Baetica. Omnium scriptorum consensu, hodie est *Sevilla la veja*, Hispali proxima, Siliii vatis, Trajani Imp. & Theodosii M. natalibus clara. Gruteri inscriptio, pag. cccclxxxv. **COLONIA. ITALICENSIS. IN. PROV. BAETICA.**

ITALICA. BILBILIS. Vide inferius, **OSCA.**

ITANIΩN. Goltzii nummus in Thesauro, pag. 217. Stephanus: Ἰτανὸς, πόλις ἐν Κρήτῃ οἱ πολῖται Ἰταῖοι.

IVDAEA.

FISCI IVDAICI. CALVMNIA. SVBLATA. Nervae,

Nervæ, e Cimelio Regio. Fiscus Judaïci sub Domitiano acerbissime exacti, meminit Tranquillus. A Tito fuerat is imperatus, ut auctor est Xiphilinus in Vespas. Relaxatum a Nerva nummus hic docet. Et Aurel. Victor, in Nerva : *Quidquid pænæ nomine tributis accesserat, sustulit.* Pendebant didrachma Jovi Capitolino, qui patrios Judæorum ritus tuerentur. Vide Baronium, tom. 1. Annal. Et Fiscum pariter Alexandrinum in vetusta Inscriptione legimus, apud Gruterum, pag. D X C I. a Vespasiano scilicet inductum, ut Xiphilinus prodidit. Est & PROC. FISC. ASIAT. pag. D L X X V.

IVDAEA CAPTA. Vespasiani, ac Titi, e Cimelio Regio. Egregia apud Gruterum inscriptio, si genuina, pag. CCXLIV. 6.

IMP. TITO. CAESARI. DIVI. VESPASIANI. F.
VESPASIANO. AVG. PONTIFICI. MAXIMO.
TRIB. POT. X. IMP. XVII. COS. VIII. P. P.
PRINCIPI. SVO. S. P. Q. R.

QVOD. PRAECEPTIS. PATRIS. CONSILIIISQVE. ET.
AVSPICIIS. GENTEM. IVDAEORVM. DOMVIT. ET.
VRBEM. HIEROSOLYMAM. OMNIBVS. ANTE. SE.
DVCIBVS. REGIBVS. GENTIBVSQVE. AVT. FRVSTRA.
PETITAM. AVT. OMNINO. INTENTATAM. DELEVIT.

IVDAEA DEVICTA. Vespasiani, apud Patinum, in Sueton. pag. 391.

DE IVDAEIS. Vespasiani, ex eodem Cimelio, & apud Patinum in Thesauro, pag. 58.

IVD. CAP. Titi, apud Patinum, pag. 147.

ΙΟΥΔΑΙΑΣ. ΕΑΛΩΚΥΙΑΣ. Titi, e Cimelio Regio, & Museo nostro. *Judææ captæ.* Similis alter Augusti, apud Occonem, pag. 52. ob capta nempe a Sosio Antonii duce cum Herode Hierosolymis.

ADVENTVI. AVG. IVDAEAE. Hadriani, apud Patinum in Thesauro, pag. 161. & Occonem, pag. 230.

IVDAEA. Hadriani, apud Occonem, pag. 230. Judææ cum puerulis, ad pedes Imperatoris accidenti, ipse dextram porrigit. Spartianus in Hadriano, pag. 3. *Judæis compressis*, &c. Et pag. 7. *Moverunt ea tempestate* &c.

*Iudæi bellum, quod vetabantur mutilare genitalia. Itaque compressi ab Hadriano Iudæi, imo & Hierosolymæ aditu prohibiti. Sed in his malis hæc pars ipsis ab Hadriano, ut videtur, adjecta solatii, ut semel anno conferre se eo liceret, quo die diruta hæc urbs est a Tito: quanquam & hunc aditum redimi magno oportuit. Itinerarium Burdigalense, ubi agit de loco Templi. Sunt ibi & statuae duæ Hadriani. Est & non longe de statuis lapis pertusus, ad quem veniunt Iudæi singulis annis, & ungunt eum, & lamentant se cum gemitu, & vestimenta sua scindunt, & sic recedunt. B. Hieronymus, Comment. in Sophoniam: Et hoc non tantum de captivitate dicendum est, sed usque ad præsentem diem perfidi coloni, post interfectionem servorum, & ad extremum filii Dei, excepto planctu, prohibentur ingredi Ierusalem: & ut ruinam suæ eis flere liceat civitatis, pretio redimunt: ut, qui quondam emerant sanguinem Christi, emant lacrymas suas, & ne fletus quidem eis gratuitus sit. Videas in die quo capta est a Romanis & diruta Ierusalem, venire populum lugubrem, confluere decrepitas mulierculas, & senes pannis annisque obritos in corporibus & in habitu suo iram Domini demonstrantes. Congregatur turba miserorum, & patibulo Domini coruscante, ac radiante ἀναστάσις ejus, de Oliveti quoque monte Crucis fulgente vexillo, plangere ruinas sui Templi populum miserum, & tamen non esse miserabilem. Adhuc fletus in genis, & livida brachia, & sparsi crines, & miles mercedem postulat, ut illis flere plus liceat. Hoc loco ἀναστάσις, (nam id haud abs re fuerit obiter indicare) non resurrectio ipsa est, quam Græca vox sonat, sed Templum & Basilica in resurrectionis loco superstructa: quo significatu vocem hanc a sancto Hieronymo duobus aliis in locis usurpatam fuisse primus admonuit Sirmondus noster, in libello, cui nomen fecit, *Triplex Nummus antiquus*.*

IVDAICA EXPEDITIO. Hadriani, apud Oconem, pag. 234.

EXERCITVS. IVDAICVS. S. C. Hadriani,

apud Patinum, in Sueton. pag. 377. Imperator in ag-
gere milites tres alloquitur, cum labaro, signo mili-
tari, & Aquila legionaria.

IVLIA TRADVCTA in *Betica*.

IVLIA TRAD. in corona quercea. Ex parte altera,
PERM. CAES. AVG. Nummus Augusti, apud
Mediobarbum, pag. 51. & apud Occonem, pag. 77.
Hæc Ptolemæo lib. 11. Geogr. cap. iv. *Τεανόδυντα*,
in Bastulis. Straboni, lib. 111. pag. 140. *Ἰουλία Ἰδζα*
πόλις. Est autem Iozæ Punice, quod Latine Traducta.
Nunc plane excisa.

IVLIA TRAD. cum apice & simpulo, Pontificatus
Maximi, quem gessit Augustus, insignibus. Ex altera
parte, caput Augusti: epigraphe, PERM. CAES.
AVG. Apud Norisium, loco mox citando.

IVL. TRA. cum uvæ racemo, quo vini ubertas in cir-
cumjecto agro signatur: unde & in adverso Maureta-
niæ litore, promontorio Oceani extimo, nunc *Capo*
Despartel, facta appellatio est Ampelusia, testibus Mela
Pomponio lib. 1. cap. v. & Plinio lib. v. sect. 1. Num-
mus hic est Caii Cæsaris Augusti F. cujus expressum
caput in altera nummi area, & nomen C. CAESAR.
Apud Norisium in Cenotaph. Pisan. pag. 86. e Cime-
lio Reginæ Christinæ.

IVL. TRAD. cum spica, qua fertilitas agri indica-
tur. In superficie nummi altera, L. CAES. Augusti
nempe adoptione filius, Caii frater. Apud Norisium,
pag. 92. ex Thesauro Mediceo.

C. L. CAES. IVL. TRA. *Caius, Lucius, Cæsares.*
Julia Traducta. Ex parte altera, PERM. CAES.
AVG. *Permissu Cæsaris Augusti* cula moneta. Apud
Norisium, loc. cit.

IVLIA TRADVCTA in *Mauretania, sive Tingis*.

COL. IVL. TRADVCTA. Claudii nummus, e
Thesauro Goltzii, pag. 240. & apud Mediobarbum,
pag. 85. ex schedis Sponianis. Hanc ceteri Geographi
uno tantum nomine *Τίγγιν ἢ Μαυρωσίας*, *Tingin Mau-*
retanie, nuncupant: gemina appellatione Plinius, lib.

Ff ij

v. sect. 1. *Tingi a Claudio Cæsare, cum coloniam faceret, appellatum Traducta Iulia.* Sed quot in hac Plinii sententia voces occurrunt, tot pæne scopuli sunt, ad quos summa ingenia offenderunt. *A. C. I. Cæsare*, non *a Claudio* coloniam esse deductam, invitis libris omnibus, legi credique Vossius præcipit, lib. 1. Observ. in Melam, pag. 168. quoniam Juliae Jozæ scilicet Strabo meminit, qui Tiberio imperante, multo ante Claudii principatum obiit. Norisius in Cenotaph. Pisan. pag. 91. quid de Plinio statuatur, ambigit. Obscure Plinium, ac fortassean falso locutum esse Salmasius asseverat, in Solin. pag. 288. ubi Traductam in Mauretania negat ullam fuisse. Patinus in Sueton. pag. 115. ipsis Augusti temporibus Juliae Traductæ nomen Tingitanæ civitati hæsisse ex nummis probare se putat, Pliniumque erroris insinuat. Ego vero sic statuo, hujus mentem eorum neminem esse affectum: neminem non ei culpæ affinem, quam confert in Plinium. Fuit enimvero id primum quidem alteri concessum oppido nomen, in opposito Hispaniæ Bæticæ ripa posito: cui, ut Strabo narrat, Tingitanis eo Zelitanisque transductis ex Africa, Augusti temporibus, Juliae quoque Transductæ facta ex re appellatio est. Postmodum vero a Claudio Cæsare, transductis iterum revocatisque, ut *coloniam faceret*, ex eo oppido Tingitanis in avitas sedes, unde commigrarant, non *Traducta* modo *Iulia*, sed *Colonia Iulia Traducta* Tingis est nuncupata, prioris oppidi nomenclatione in Africam transecta cum civibus, additaque, qua Bætica Julia caruit, coloniae prærogativa. Argumenta sunt hujus rei quam plurima. Primum, quod Juliam Jozam, quam in Bætica Strabo agnoscit, ut antea diximus, & Ptolemæus, in descriptione ejus oræ, & Marcianus Heracl. pag. 70. vetustos scilicet secuti auctores, apud quos quæ reppererint nomina oppidorum, sive exstarent illa adhuc, seu jam interjissent, promiscue describere: Plinius, in recensendis alioqui Bæticæ, cui ipse præfuit, oppidis, ad fastidium prope diligens, prætermisit: quod nulla tunc

isthic scilicet, præter tenue forte vestigium, omnis in Africam Transducta Julia commeasset. Alterum argumentum est, quod tum appellatam a Claudio Traductam Tingim Plinius admonet, *cum coloniam faceret*: quibus verbis minime sane obscure significat, deportatos ab eo ex Bætica Traducta in Mauretaniam cives, ut *coloniam faceret*, & coloniae jure ac nomine Tingim donaret, quo Bætica Julia Traducta caruerat. Quamquam enim Juliae nomen præferret, cave continuo coloniam eam fuisse a Julio Cæsare deductam putes: cum id cognomen pluribus oppidis, vel in ipsa Bætica datum constet, ex Plinio, lib. 111. sect. 111. quæ ea tamen prærogativa caruerint: In his, Julia Fidentia: Illiturgi, quod Forum Julium: oppidum Oset, quod cognominatur Julia Constantia: Seria, quæ Fama Julia: Restituta Julia, Contributa Julia, Concordia Julia, Urgia cognominata Castrum Julium, &c. In Lusitania quoque, Municipium Olisipo, Felicitas Julia cognominatum: oppidum Ebora, quod Liberalitas Julia, &c. Cum tamen, ipso Plinio teste, coloniae in Bætica novem, in Lusitania quinque omnino fuerint, quarum in censum ea minime oppida veniant, quæ nunc appellavimus. Itaque in nummis ante Claudii principatum cufis, sive Augusti illi sint, sive Augusti liberorum, cum ad Traductam Bætici illi spectent, coloniae nomen abest: in Claudii vero numismatis, quæ nunc exhibemus, ea prærogativa aperte signatur, COL. IVL. TRADUCTA. Ut jam frustra sit, qui Plinium vel obscure vel falso locutum putet: aut certiora planiorave quibus ea stabiliantur, quæ de Tingi narrat a Claudio coloniae jure, ac Traductæ appellatione, donata, argumenta desideret.

IVLIOBRIGA. MVN. Cæii Cæsaris, e Thesaurο Goltzii, pag. 243. Plinio, lib. 111. sect. 11. *Iberus amnis, ortus in Cantabris, haud procul oppido Iuliobrica*: unde ipsi hodie oppido nomen, *Fuente d'Ivero*, aliter aliis perperam statuentibus. Inscriptio vetus apud Ambr. Morales, fol. 67. IVLIOBRIGENSI. EX

Ff iij

NUMMI ANTIQUI GENTE CANTABRORVM.

ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΓΑΤΚΩΝ. Nummus L. Veri e Cimelio Regio : cujus in superficie altera, ΑΥΤ. ΚΑΙC. Α. ΑΥΡΗ. ΟΥΗΡΟC. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Αὐρήλιος Οὐγής. In Notitia Eccles. antiqua pag. 47. inter Episcopos Provinciæ Paphlagoniæ, ὁ Ἰωνουπόλεως. Et pag. 33. Ἰωνόπολις. Et pag. 15. ὁ Ἰουνοπόλεως. Pro Ἰωνόπολις, & Ἰουνοπόλεως. In Conc. Calched. act. 11. pag. 331. Πρώτος Ἰουνοπόλεως. A Constantino Porphyrog. lib. 1. Them. 7. pag. 30. inter Paphlagoniæ oppida septimo loco Ἰωνόπολις appellatur. Vide ΑΒΩΝΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ, ubi quædam de Glycone delibavimus, quæ nunc sunt uberius explicanda. Alexander impostor Paphlago, de quo Lucianus opere singulari, quod *Pseudomantin* inscripsit, jam Antonini Pii temporibus in Paphlagonia floruit. Nactus ille Macetin mulierem opulentam, (Μακέτις est Græco scriptori) eam e Bithynia in Macedoniam usque est coniecitus. Patria enim mulieri Pella fuit, qui locus erat Macedonum regum ævo in primis nobilis. Ibi cum videret immani mole dracones, placidos admodum ac mansuetos, ita ut a mulieribus alerentur, & cum pueris una cubarent, & lac e mammis infantum quoque ritu sugerent, pulcherrimum ex iis unum vili sane pretio coëmit. Inde in patriam reversus, quæ Ἀβώνου πίχης dicebatur, confictis primum, defossisque in terram tabellis æreis, quæ mox affuturum Æsculapium præmonerent, ac fore ut in Aboni Murum se conferret: deinde & serpentis, quem domi alebat, intra ovum fetu concluso, ovoque, quod ad ædis sacræ fundamenta defoderat, educto fractoque, serpentem ex eo emicantem protulit imperitiæ attonitiæque plebi, Æsculapium esse eum inclamans. Notum enim est anguis specie latere id Numen ab antiquis creditum: eaque specie Epidauro Romam advectum, in insulam Tiberinam, templumque ei Deo dicatum, tranasse. Domi ille interim, conficto prius e linteis capite draconis, quod speciem quandam humanam præ se ferret, eoque co-

lorum pigmentis egregie assimulato, majorem illum, quem diximus, draconem Pellæum, abdit in sinum: caudamque ejus primum ostentans, mox deinde totum exerens, præter caput, quod sub alis tegebat, linteaceum illud ex parte averſa caput proferebat, quod eſſe illius ipſius draconis creditum, qui e ſinu ſcilicet prominebat. Confectæ ſtatim picturæ, imagines, ſigna, Deum referencia, partim ex ære, partim argento effecta, qualis in Nummo pingitur. Nomen etiam inditum, Glycon: quod & verſu complexus Alexander:

Εἰμι Γλύκων, τρίτον αἷμα Διὸς, φάθ' ἀνδράποισι.

Sum ille Glycon, hominum lxx, ex Iove tertia proles.

Hæc Lucianus in ſermone eo quem appellavimus, quem cui ſatis erit otii conſulat: ibi Glyconem dici minorem Æſculapium intelliget, aliaque multa, quæ ſunt ab hoc argumento, in quo verſamur, aliena. Ad id quo de agitur congruentius illud eſt, quod in calce ejus libri ſubjicit, pag. 497. de mutata oppidi huiſce appellatione, nummoque ipſa impoſtoris effigie inſignito: quanquam id genus nummorum nunc plane excidit. Ἐκεῖνο πῶς οὐ μέγα ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ πόλιν μα τοῦ Ἀλεξάνδρου, τὸ αἰτῆσαι πρὸς τοὺς αὐτοκράτορας μετανομαθῆναι τὸ Ἀδώνου πεῖρος, καὶ Ἰωνόπολιν κληθῆναι, καὶ νόμισμα χαλκὸν ἐκκαταγραφῆναι, τῇ μὲν, τοῦ Γλύκωνος: καὶ Ἰάπερα δὲ, Ἀλεξάνδρου: σέμματα δὲ τὰ τοῦ πάππου Ἀσκληπιοῦ, καὶ ἡ ἀρπὴν ἐκείνῳ τοῦ πατρομήτορος τοῦ Περσέως ἔχοντος; *Sed quid: Annon & hoc inter alia facinus aud. ex Alexandri, a Principe Romano (L. Vero) postulare, ut Aboni murus, commutato vocabulo, Ionopolis appellaretur? atque nummum novum signaret, altera quidem parte Glyconis signatum effigie: altera, Alexandri: qui insignia avi Æſculapii, ac falcem illam Perſei, unde maternum ducebat genus, teneret?*

ΙΩΝΩΝ. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟΣ. ΑΡΤΕΜΑ. Μαζμαζ nummus, apud Occonem, pag. 407. *Ionum. Sub Aurelio Zenone Artema, vel Artema F. De Ionia, Plinius libro v. ſect. xxxi. Artemæ mentio in num-*

mis Apamensium Phrygiæ, quæ fuit Ioniæ vicina.

ΙΩΤΑΠΑΤΗΝΩΝ. Vespasiani nummus e Thesau-
ro Goltzii. Stephano: *Ἰωπάτα, πόλις Συρίας. τὸ ἔθνικόν,
Ἰωπαπατινός.* Est Syriaca Vespasiani expeditio satis ce-
lebrata veterum scriptis, aliisque monumentis.

K

ΚΑΒΑΣΙΤΩΝ.

ΚΑΒΑC. L. ΙΑ. *Καβασιτών, λυχέλατος ια'.* ut dixi-
mus, in **ΕΡΜΟΠΟΛΙΤΩΝ.** Hadriani nummus cum
Serapidis effigie, in Cimelio Regio. Plinio, libro v.
sect. ix. *Cabasites* nomos, seu præfectura Ægypti. In
Notitia Eccles. pag. 55. Provincia Ægypti secundæ
Κάβασα adscribitur. Ptolemæo, lib. iv. cap. v. *Καβα-
σίτης νομός, ἡ μητρόπολις Κάβασα.* Severi alter, apud
Patinum, pag. 286. **ΑΒΑC.** quem ille ad Abassinos
Arabiz, Goltzium in Thesauro secutus, & Scalige-
rum, lib. vii. de Emend. Temp. ablegat: nec sane
satis feliciter: nam si integrum is, nec detritum usu
nummum vidisset, **ΚΑΒΑC.** legisset is, & huc, ut
oportuit, retulisset.

ΚΑΔΟΗΝΩΝ. Nummus Longinæ Domitiæ, apud Pa-
tinum, pag. 169. cum Dianæ Ephesiæ iconē. Quan-
quam ipse perperam **ΚΑΔΟΗΝΩΝ** legit, Trista-
num secutus, tom. i. pag. 352. refertque ex conjectura
ad Coloën, quam novo ille errore urbem esse arbitra-
tur Sardibus vicinam: cum ipsa Gygæa palus sit, Co-
loë a recentioribus appellata, teste Strabone, lib. xiii.
pag. 626. Sunt & Valeriani pariter, & Tranquillinæ.
Plinio, lib. v. sect. xxx. *Caduceni.* Stephano tamen:
Κάδδι, πόλις Μυσίας... τὸ ἔθνικόν, Καδδινός. In Notitia
Eccles. Hieroclis, pag. 29. *Κάδδι*, Phrygiæ Capatia-
næ accensetur: Mæoniæ, sive Lydiæ, in ipsis Phrygiæ
finibus, a Ptolemæo, lib. v. cap. ii. In Conc. Quini-
sexto, pag. 1199. Philippus *ἐπίσκοπος πόλεως Κάδδι Πα-
χεπαιῆς.*

**ΕΠΙ. ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ. ΑΣΚΛΕΠΙΑΔΟΥ. ΚΑ-
ΔΟΗΝΩΝ.** *Sub Melitone Asclepiadis F. Prætorē
Caduenorum.*

Caduenorum. Claudii nummus e Gaza Regia.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΑΔΟΗΝΩΝ. Gordiani junioris.

ΕΠ. ΑΥΡ. ΚΛΕΟΠΑΤΟΡΟΣ. ΚΑΔΟΗΝΩΝ. Tranquillinae nummus, e Cimelio Regio, in quo Æsculapius, Hygia, & Telesphorus. *Sub Aurelio Cleopatore* Prætor. Telesphorum religiose Pergameni in primis, ac deinde alii coluere: & a medendo eundem Ἀχάσιον Epidaurii appellarunt, teste Pausania. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

COL. CADO. M. Aurelii, e Thesauro Goltzii, pag. 238.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΣ. Pescennii nummus e Gaza Regia: cujus in antica parte, ΑΥΤ. Κ. Γ. ΠΕΣΚ. ΝΙΓΡΟΣ. ΙΟΥΣΤΟΣ. ΣΕΒ. Ἀντοκράτωρ Καῖσαρ Γάϊος Πεσκέννιος Νίγρος Ἰούστος Σεβαστός. *Imp. Caesar C. Pescennius Niger Iustus Aug.* ut apud Occonem, pag. 339. & 340. In averſa aream nummi obtinet apud Occonem, pag. 339. Æsculapius cum baculo & serpente. Apud Patinum, pag. 274. Diana venatrix. Sunt & Severi itidem, Juliae Domnae, & Mamae. In Notitia Eccles. Ἐπαρχία Εὐφρατησίας. Ἱεράπολις, Κύρρος, Σαμοσατα, Δολιχὴ, Γερμανίαια, Ζεδύμα, Εὐρώπος, Νικόπολις, Καισάρεια, ἔνθα ὡς ἐν ἐξορίᾳ ὁ ἅγιος Σέργιος. *Provincia Euphratesiæ: Hierapolis, Cyrrhus, Samosata, Doliche, Germanicia, Zeugma, Europus, Nicopolis, Caesarea, ubi in exilio erat sanctus Sergius.* Unde intelligis duas esse diversas civitates ejusdem provinciae: Γερμανίαιας, quæ Nestorii patria fuit, Stephano quoque memoratam: & Καισάρειας, quæ Γερμανικὴ sit in hoc nummo cognominata.

ΚΑΛΑΥΡΕΙΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 217. Plinio, lib. 1 v. sect. xix. *Calauria* in Argolico sinu insula: nunc *Sidra*, leto Demosthenis nobilis, inquit Mela, lib. 11. cap. vii. Stephano: Καλαύρεια... ὁ πολίτης, Καλαυρείτης.

ΚΑΛΕΝΙΤΩΝ. Vide CALENO.

ΚΑΛΔΑΚΤΙΝΩΝ, & ΚΑΛΑΚΤΙΝΩΝ, apud Parutam. Plinio, *Galatani*, lib. 111. sect. xiv. in Sici-

Gg

lia. Tullio, Aët. 111. in Verrem, *Calatini*, oppidum: que *Calata*. Diodoro Siculo, lib. xii. pag. 89. Καλαῖνοι. Antonino in Itin. *Calatista*. Ptolemæo, lib. iii. cap. 1111. Romano more, Καλαῖα. Athenæo, lib. vi. & Diodoro, lib. xii. Bibl. Καλὴ ἀκτὴ. Nunc *Galati*. In iis nummis cantharo noctua infidet, vel uva nummi aream obtinet: quæ vini ubertatem in eo agro indicant.

ΚΑΛΛΑΤΙΑΣ, & ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΩΝ.

ΚΑΛΑΤΙ. ΚΑΛΑΤΙΑΣ. & ΚΑΛΛΑΤΙΑΣ, inter Asiæ nummos a Goltzio, a Nonnio æque temere Galatiæ adscribuntur, cum ad Calatim, sive Callatim pertineant. Plinio, lib. iv. sect. xviii. in Thracia, ipsoque Ponti litore, *Calatis*, &c. Ptolemæo, lib. iii. cap. x. ΚΑΛΛΑΤΙΑ. Stephano: Καλαῖς.... ὁ πόλις, Καλαπαῖς. Procopio, lib. iv. de ædif. cap. xi. inter castella Istro apposita, Καλλάης. In hisce nummis Herculis est clava cum pharetra: sunt & spicæ quibus agri fertilitas indicatur. Hercules vero idcirco insculptus, quod sit Calatis, Strabone teste, lib. vii. pag. 319. Heracleotarum colonia: Ἔτα πόλις Καλαῖς, Ἡρακλεωτῶν ἀποικίαις. Distat a Tomis oppido Ponti, stadiis cclxxx. seu xxxv. m. pass.

ΚΑΛΛΑΤΙΑΝΩΝ. Nummus Gordiani Pii apud Patin. pag. 372. nunc Gazæ Regiæ. In eo serpens multis involutus spiris.

ΚΑΛΛ. Nummi alii, quos vidimus.

ΚΑΛΥΔΩΝΙΩΝ. Apud Goltzium in Græcia. Plinio, lib. iv. sect. 111. *Ætolia oppidum Calydon*, &c. Apri Calydonii caput in nummis ΑΚΤΙΩΝ, ΑΙΤΩΛΩΝ, & Nicopoleos exprimitur, ut suo loco dicemus. In nummis Calydoniorum Apollo cum lyra: Strabo, lib. x. pag. 459. Περὶ ᾧ τὴν Καλυδωνίαν ἔστι τοῦ Λαοφραίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν. In MSS. legitur Λαοφραίου. Et Dianam certe Λαφείαν novimus, de qua suo loco diximus. Pars averfa tripodem Apollineum exhibet, ac Prætoris nomen: ΠΡΟΔΙΚΟΣ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ. *Prodicus Palamedis F.*

ΚΑΛΥΝΔΕΩΝ.

ΔΗΜΟΣ. ΚΑΛΥΝΔΕΩΝ. Nummus antiquus, quem vidimus: quo verum hujus oppidi nomen situsque describitur. Nam ex parte averſa fluvii imago eſt cum Copiæ cornu: quem amnem eſſe Axonem interpretor, cui appoſitum fuiſſe oppidum ex Plinio diſcimus, lib. v. ſect. xxix, *Flumen Axon, oppidum Calyndæ*. Stephanus: Καλυδά, πόλις Καρίας . . . τὸ ἑθνικόν, Καλυδάς. Ptolemæus, lib. v. cap. ιγι. Καλινδα, pro Καλυδά. Herodotus, lib. viii. Artemiſiam Mauſoli Cariae regis uxorem Καλυδοῖς imperitaſſe ait. Vide quæ diximus in Notis & Emend. ad librum Plinii Secundi quintum, num. Lxi.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΗΡΩΣ. Ex parte averſa, ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΟΙΣ. ΙΠΠΩΝ, ſubintellige ἀνέθηκεν. *Calchedoniis Hippon poſuit*. Sic in nummo Smyræorum inferius: ΑΝΤΙΝΟΟΣ ΗΡΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. Statuam, quæ in nummo cernitur, columnamve, cui Antinoi impoſita effigies eſſet, poſitam ab Hippone apud Calchedonios hic nummus docet, quod Seguinus non vidit, qui nummum affert, pag. 143. Eſt autem Calchedon in Aſia oppidum, ex adverſo Byzantii, hodieque Græcis *Chalcedona*, Turcis, *Kadikioi*: a pago *Scūtari* tribus paſſuum millibus.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. M. Aurelii, cum Apollinis tripode, quem ſerpens circumplicat, apud Patinum, pag. 144. Tripodes enim paſſim cum ſerpentibus eſſingebantur. Vide Herodotum in Calliope: Lucianum, de Aſtrologia, ubi de oraculo Delphico: alioſque.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. In altera nummi ſuperficie, ΑΥ. Κ. Α. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. Π. Αὐτοκράτωρ Καῖςαρ Λούκιος Σεπίμιος Σευηρός Πίος. *Imp. Cæſar L. Septimius Severus Pius*. Apollinis lyra. E Muſeo noſtro. Similis eſt Juliae Severi, apud Patinum, pag. 290. & Caracallæ, pag. 302. Lucianus, in Pſeudomanti, pag. 478. Ἀπόλλωνος ἱερὸν δὲ χαϊότατον ὄρεϊ Χαλκηδονίῳς. *Apollinis templum*

G g ij

est apud Calchedonios vetustissimum.

ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. Nummi Getæ, cum effigie Apollinis & arbore lauri, & ara: item Alexandri Severi, e Cimelio Regio.

ΑΓ. ΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΙΝΤΙΝΩΝ. ΚΑΛΧΑΔΟΝ.

Ἀγαθὴ Τύχη Τερεβινθίων, Καλχαδονίων. *Bona Fortuna Terebintinorum, & Calchedonenſium.*

Nummus est Alexandri Severi, quem Tristanus tom. 1.1. pag. 401. sic præpostere legit: ΑΓ. ΤΟΥΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΩΝ. ΚΑΡΧΕΔΩΝ. Interpretaturque deinde, Ἀγαθὴ Τούτῃ Τερεβεντίων Καρχεδονίων. Et in Tuccam Terebentinam, jus meminit Antoninus in Zeugitana, nummum ablegat. Atqui saltem Καρχεδονίων dici oportuit. Et Bonæ Fortunæ insculpta nummo effigies, de ipsa accipi eas voces, ΑΓ. ΤΥΧΗ, non de oppido, clamat oportere. Similem alterum vidimus in Gaza Regia, in quo capita simul Alexandri & Mæxæ: ΑΓ. ΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΩΝ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Quo nummo utriusque civitatis concordia significatur. Quod Latinis BONA FORTVNA, hoc Græcis, qui Latinos in nummis cudendis imitantur, ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ est, ut BONVS GENIVS, ΑΓΑΘΟΣ ΔΑΙΜΩΝ. Utrique communis ædes apud Pausan. Bœotic. pag. 313. Illa muliebri habitu, ac veste stolata in hoc nummo aliisque semper signatur: iste virili. Sic iisdem ΕΥΘΗΝΙΑ, ΑΒΥΝΔΑΝΤΙΑ est: ΕΛΠΙΣ, SPES: ΠΡΟΝΟΙΑ, PROVIDENTIA: ΕΙΡΗΝΗ, PAX, &c. In Tarſi nummo pariter, ΤΥΧΗ. ΤΑΡΣΟΥ. Bostræ, ΤΥΧΗ. ΒΟΥΣΤΡΩΝ. Ephesiorum, ΤΥΧΗ. ΕΦΕΣΙΩΝ. Adramæorum, ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ. Nicænsium, in Cimelio Regio, ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Smyrnæorum Magnetumque fœderi, in Marm. Oxon. aliisque, ea formula præfigitur, ΑΓΑΘΗ, ΤΥΧΗ, bene ominandi causa: uti nos solemus, *Quod bonum, felix, faustumque sit*, Romano more ac ritu dicere. In hoc vero nummo stantis Fortunæ effigies cernitur, dextra globum, quo terrarum

signatur orbis: sceptrum, læva gerentis: insculpta quoque ad pedes rota. Interdum & ipsa sedens pingitur, cum hasta, vel Copiæ cornu, & gubernaculo navis, ut in Nervæ nummo, FORTVNA. P. R. Ubi succurrit illud ab Apelle dictum lepide: qui cum sedentem Fortunam pinxisset, rogareturque cur ita fecisset, *Quia nunquam stetit*, respondit. Quem vero globum dextra hic gerit, eundem capiti Deæ Bupalus statuarius imposuit, teste Pausania in Messen. lib. 1 v. pag. 140. lævæ, cornu copiæ: Βούπαλος ᾧ... ζῶα αἰὲρ ἀγαθὸς πλάσαι, Σμυρναίοις ἀγάλμα ἔργαζόμενος Τύχης... πολλοὶ πεῖρ ἔχουσιν ὅππῃ τῇ κεφαλῇ, καὶ τῇ ἑτέρᾳ χεὶρὶ τὸ χαλκούμενον Ἀμαλθείας κλέας ὑπὸ Ἑλλήων, &c. Dum vero vir eruditus, lib. de usu numism. pag. 575. hunc, quem modo tractamus, Carthaginensibus nummum adjudicat, Tristanum sequitur erroris ducem: quod & Patinus facit, in Alexandro Severo, pag. 353. quanquam Spanhemius, de Fortuna recte, non de Tucca, accipiendum vidit. De voce ΤΕΡΕΒΙΝΤΙΝΩΝ, suo loco dicturi sumus. De voce porro ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ illud obiter adnotandum quod Stephanus monet, etiam Καλχηδὼν sequiorem saltem ævo scribi per λ, κ. Καλχηδὼν δὲ Βιθυνίας, ἧς τὸ λ, κ. Tamen nummi veteres omnes constantissime ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ exhibent: si Goltzianos excipias, in Asia, Tab. v. in quibus est ΧΑΛΚΕΔΟΝΩΝ, cum Apollinis lyra: sed Goltzium in legendo lapsum, haud temere suspicamur. ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. Tranquillinæ; apud Tristanum tom. 11. pag. 549. quo in nummo Apollo Cygno per sublime vehitur. Templum Apollinis fuisse Calchedone, auctor est Lucianus, in Alexandro, pag. 478. Καὶ ἀφικόμενοι εἰς τὴν Καλχηδὼνα εἰ τὴν Ἀπόλλωνος ἱερὰν, ὅθεν δέχαισθαι τὸν ὄντι Καλχηδονίοις &c. Cygno ferri Apollinem & comitatum ejus, Martianus Capella finxit, lib. 1. *Sed scandente Phæbo, Musarum pedissequus, adhærensque comitatus candenti canoraque alite vehebatur.* Curum Dei illius oloribus jungi, Nonnus, lib. vii. & xxi v. Est & Trajani similis apud Patinum, pag. 186.

ΚΑΜΑΡΑΣ. E nummis Græciæ insularum, apud Goltzium, Tab. I v. quem nummum alio Nonnius frustra ablegat. Camara urbs Cretæ fuit, quæ & Elatos, & Ilatia, & Latos appellata est: uti tum ex iis liquet quæ diximus in Notis & Emendationibus ad librum Plinii IV. num. LXXVIII. tum ex Xenione in Creticis, apud Stephanum. Καμάρα, πόλις Κρήτης.... Καὶ ὁ πολίτης..... (id nomen quod in lacuna est, ex nummo subsequente restitue, Καμαρείτης.) Ξενίων ἐν Κρητικοῖς φησιν, ὅτι Λατὸν ἑλέγαντο. Camaræ meminit Ptolemæus in Creta: Lati, vel Elati, Plinius lib. IV. sect. XX. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 13. inter Episcopos Cretæ, ὁ Καμάρας. Altera rursus, pag. 25. Καμάρα.

ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ. Deus Lunus in M. Aurelii nummo sic cognominatur, quod apud Camaritas præcipuo in honore esset: quo nomine & a Nysæis Cariæ colebatur, id quod Patinum fugit, pag. 238.

ΚΑΜΑΡΙΝΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *oppidum Camarina.* Stephano: Καμαρίνα, πόλις Σικελίας.... ὁ πολίτης Καμαρινῶος. Hodie *Camarina* dicitur, latere Siciliæ meridionali. Notum de palude ei oppido vicina adagium:

Μὴ κίνη Καμαρίναν ἀκίνητος ᾗ ἀμείων.

Ne moveas Camarinam: immota enim est melior.

ΚΑΜΑ. & ΚΑΜΑΡΙΝ. in nummis Parutæ: cum noctua, Palladis symbolo: gallinaceo, Apollinis, vel Æsculapii. Quanquam in nummis Romanorum auguratus id insigne est, quod ex ea quoque alite captare ii auguria solebant.

ΚΑΝΟΘΑΙΩΝ.

ΚΑΝΟΘ. L. ΙΑ. Nummus Hadriani. Plinio, lib. V. sect. XVI. in Decapolitana Syriæ regione, cum Philadelphia & aliis, *Canatha.* In Notitia Eccles. pag. 63. Provinciæ Arabiæ adscribitur, cujus Βόστρα metropolis, Κανόθας, cum Dio, Philadelphia, ceterisque. Et in Conc. Calched. act. I v. pag. 477. Θεοδόσιος ἐπίσκοπος Κανόθας. Et pag. 118. act. I. Κανόθας.

ΚΑΝΩ. ZNP. Veri nummus, e Cimelio Regio. Κανώσι.

πῶν, anno ρνζ'. hoc est., CLVII. post concessam forte libertatem ei civitati: non, uti quis augurari forsan possit, post Actiacam victoriam, quæ anno Urbis DCCXXII. contigit, ut diximus in nummis Amisenorum: quo tempore Ægyptus in provinciæ redacta formam. Ab eo enim anno si æræ initium duceretur, incideret hic annus in annum Urbis DCCCLXXIX. undecimum Hadriani. Stephanus: Κάλαρος, ..., urbs Alexandria in Ægypto proxima: τὸ ἔθνικόν, Καλαρίτης. De Serapide Canopitano, Pausanias in Corinth. seu lib. II. pag. 48. De Iside Canopitana, Naso, uti dicemus, verbo PHARVS.

ΚΑΠΙΤΑΝΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 218. & in Magna Græcia, Tab. XX. Plinio, lib. III. sect. IX. *Colonia Capua*. Et lib. XVIII. sect. XXIX. *Capua colonia ab Augusto deducta*. Nunc vicus est, *S. Maria di Capua*, a nova Capua mille passus diffitus. Stephano: Καπύα, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἔθνικόν Καπυαίος. In his nummis spica insculpta, fertilitatis agri Campani argumentum, qua de vide Strabonem, lib. V. pag. 242. & Plinium, lib. XVIII. sect. XXIX. Item Minotaurus, Mercurius petasatus, tripus Apollineus, &c.

CAP. DE. Gallieni nummus, apud Occonem, pag. 468. quem ille de colonia Capua accipit. Falso: legi enim oportuit, CAP. OEC. *Capitolina Oecumenica*, certamina subintellige, quæ scilicet in ejus nummi parte, in qua hæc epigraphæ est, posita urna, ex qua duæ palmæ prodeunt, aperte signantur. Et Occonis tamen errorem Mediobarbus hausit, pag. 379.

ΚΑΡΑΔΙΤΩΝ. Equi dimidiati effigies, quod Carthaginensium symbolum est. Ii sane Sardiniam, (cujus oppidum Caralis est, nunc quoque *Cagliari*, insulæ metropolis,) olim tenuere. Strabo, lib. V. pag. 225. ubi de Sardinia: Ὑστερὸν ὃ Φοίνικες κατεκράτησαν οἱ ἐκ Καρχηδόνος, καὶ μετὰ τούτων Ῥωμαίοις ἐπολέμου καταλυθέντων ὃ ἐκείνων πανθ' ἔστω Ῥωμαίοις ὑπαῖρξε. *Postea Pæni Carthaginenses insulam obtinuerunt, adjutique ab incolis bellum contra Romanos gesserunt, Carthaginensibus*

domitis omnia in potestatem Romanorum venerunt. Est hic nummus e Goltzio, tab. xxviii. Plinio, lib. iii. sect. xiii. sunt *Caralitani*, cum oppido *civium Romanorum*: qui in nummo *Καρχαλίται*, nempe a *Καρχαλις*, quo nomine a plerisque scriptoribus id oppidum appellatur: Stephano, a *Καρχαλία*, *Καρχαλιανοί*.

ΚΑΡΑΛΙΩΤΩΝ. Nummi Maximini, & Alexandri Severi, in Gaza Regia. Non a Caralitanis cusi illi quidem, de quibus Plinius lib. iii. sect. xiii. sed a civibus Caralis oppidi, sive Caraliæ, in Isauria, cujus Stephanus meminit: *Καρχαλλίς*, ἢ *Καρχάλλια*, Ἰστανεικὴ πόλις. τὸ ἐθνικὸν, *Καρχαλιώτης*. Ἐπὶ ἑ Καρχαλία, δι' ἐνὸς λ', ex qua gentile nomen *Καρχαλιώτης*. In Notitia Ecclesiastica antiqua, pag. 31. Provinciæ Pamphyliæ *Καρχαλία* adscribitur. In altera, pag. 45. ὁ *Καρχαλιών*. In Conc. Ephesino, pag. 470. *Σόλων ἐπίσκοπος Καρχαλλίας τῆς Παμφυλίας*. Caralitis palus in Isauria apud Livium, lib. xxxviii. num. xv.

ΚΑΡΚΙΝΙΩΝ. Apud Goltzium in Magna Græcia, cum Jovis fulminantis effigie, & tripode vice aræ, tab. xxviii. In Magna Græcia, & Scylaceo sinu id oppidum fuit, ex Mela, lib. ii. cap. iv. *Secundus sinus Scylaceus, in quo est Petilia, Carcinus, Scylaceum &c.* Nunc plane interiit.

ΚΑΡΠΑΘΙΩΝ. Goltzii nummus in Græcia vetere, Tab. xxiii. in quo leonem Hercules suffocat. Plinio, lib. v. sect. xxxvi. *Carpathus insula, quæ mari nomen dedit.* Nunc *Scarpanto*. Rhodo vicina.

ΚΑΡΠΑΣΙΩΝ. Nummi duo e Græcia Goltzii Tab. xxxvi. in quibus Cupido cum Venere: vel stella Luciferi, quæ & ipsa Venus est: Nam, ut Plinius ait, lib. ii. sect. vi. *Est sidus appellatum Veneris, ipsis cognominibus æmulum Solis ac Lunæ. Præveniens quippe ante matutinum exoriens, Luciferi nomen accipit, ut Sol alter, diem maturans: contra ab occasu refulgens nuncupatur Vesper, ut prorogans lucem, vicemque Lunæ reddens.* Plinio, lib. v. sect. xxv. *Carpathum*. Stephano: *Καρπασία, πόλις Κύπρου..... Θεόπομπος Καρπασίς αὐτοῦς φησιν.*

ΚΑΡΡΗΝΩΝ.

KAPPHNΩN.

KAPPHNΩN. ΦΙΑΟΡΩΜΕΩN. *Carrhenorum, qui Romanis amici.* M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Carrhæ, clade Crassi nobiles.* Stephano: Κάρραι, πόλις Μεσοποταμίας..... τὸ ἔθρικόν, Καρρῆνός, ἢ Καρραῖθ. Nunc *Heren.*

KAPP. ΚΟΛΩ. & KAPP. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Καρρή-
νῳ κολωνίᾳ, & Καρρῆνῳ μνησιόπλει. Caracallæ apud
Patinum, pag. 306. Spartianus in ejus vita, pag. 87.
*Deinde cum iterum vellet Parthis bellum inferre, atque
hibernaret Edessæ, atque inde Carras Luni Dei gratia
venisset, die natalis sui, viii. Idus Aprilis... cum
ad requisita naturæ discessisset, insidiis a Macrino Præ-
fecto Prætorii positus, qui post eum invasit imperium, in-
teremptus est. Et pag. 88. Occisus est autem in medio iti-
nere inter Carras & Edessam, cum levandæ vesicæ gra-
tia ex equo descendisset, &c.*

ΜΗΤ. ΚΟΛ. KAPPHNΩN. Alexandri Severi e Mu-
seo nostro: cum turritæ mulieris effigie. Sunt & simi-
lia numismata Caracallæ, & Tranquillinæ, in Cime-
lio Regio. De Gordiano Capitolinus, pag. 162. *Carras & Nisibim recepit, quæ omnia sub Persarum impe-
rio erant.*

ΜΗΤΡΟΠ. KAPPHNΩN. In Gordiani junioris num-
mo e Gaza Regia, caput turritum, pone columnam,
cui Gordiani imposita statua: capiti turrito Lunæ cres-
centis simulacrum imminet: quo Dei Luni cultus in eo
tractu religiosissimus indicatur.

ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΛ. KAPPHNΩN. Ejusdem Gordia-
ni, apud Erizzo & Occonem, cum Lunæ crescentis
effigie. Spartianus in Caracalla, pag. 88. *Et quoniam
Dei Luni fecimus mentionem, sciendum doctissimis qui-
busque id memoriæ traditum, atque ita nunc quoque a
Carrhenis præcipue haberi, ut qui Lunam femineo no-
mine ac sexu putaveris nuncupandam, is addictus mulie-
ribus semper inserviat: at vero qui marem Deum esse cre-
dideris, is dominetur uxori, neque ulla muliebres patia-
tur insidias. Vnde quamvis Græci vel Ægyptii eo genere*

H h

quo feminam hūminem, etiam Lunam deam dicant, mystice tamen Deum dicunt. Et pag. 87. Cum inde Carras Lunī Dei gratia venisset, &c.

KARCENNA. Vide CARTENNA.

KAPYCTIΩN. Trajani nummus, in quo Jovis caput inculptum, in Cimelio Regio, & apud Patin. pag. 184. Plinio, lib. 17. sect. XXI. *Carystos*, in Eubœa oppidum. Stephano: *Κάρυστος . . . τὸ ἐθνικὸν, Καρυστίας.*

KAPYCTIΩN. ΝΑΥΑΡΧΙ. *Καρυστίων Ναυαρχίδες.* De hac voce *ναυαρχίς* diximus, verbo ΔΩΡΩΝ. Est hic Julix Mamææ nummus.

KAPYCTIΩN. Cum gallinacei effigie: ex parte altera, vaccæ vitulum lactantis: vel, ut apud Goltzium, Tab. XI. Mercurii petasati. Pausanias in Phocicis, pag. 331. *Καρύσιοι ὃ οἱ Εὐβοῖς βοῦν καὶ οὗτοι χαλκαῖα τετράπαιδα Ἀπόλλωνι ἔστησαν . . . Β. δὲ ὃ οἱ Καρύσιοι καὶ οἱ Πλαταιῆς τὰ ἀναθήματα ἐποίησαντο, ὅτε (ἐμοὶ δοκεῖν) ἀποσάμενοι τὸν βαρβαροῦν, τὸ πᾶν ἄλλω βελτίους ἐκτίσαντο Ἀδαίμονας, καὶ ἀρετῇ ἐλάττωσαν τὴν γῆν. Carystii ex Eubœa bovem & ipsi ancum Apollini statuerunt . . . (Marmoreo scilicet Apollini, cujus ibi fanum fuit, Strabone teste, lib. X pag. 446.) Boves quidem & Carystii & Plataenses idcirco dedicaverunt, quod (ut ego opinor) barbaris e Græcia expulsi, & alias fortunas incolames habuerunt, & libero solo terram arare potuerunt. Ea pariter videtur causa fuisse, cur vaccam iidem in nummis signarint. Alias in Antinoi nummo bos consecrationem & apotheosim indicat. Gallinaceus vero cultum Solis, cui hæc avis sacra est. Vide Pausaniam in Eliac. prior. pag. 175.*

KAPXHΔΩNIΩN. ΜΗΤΡΟΠ. Nummus Neronis, e Thesauro Goltzii, pag. 218. Stephano: *Καρχιδών, μητρόπολις Αἰβύης. ὁ πολίτης Καρχιδωνίθ.* Ipsa Carthago est, de qua supra.

KAZANΔPEΩN. In Thesauro Goltzii.

COL. IVL. AVG. CASSANDRENS. Nummus Neronis apud Patin. pag. 115. nunc Gazæ Regiæ. In eo nummo Jovis Hammonis caput: cujus se filium Alexander Macedo assentando delusus gloriabatur, te-

ste Curtio. Idcirco is videtur in hujus Macedonicæ civitatis nummo insculptus. Plinius, lib. IV. sect. XV II. *Cassandria colonia*, in Macedonia. Stephano: *Κασάνδρεια*... τὸ ἔθνηκον, *Κασανδρείς*.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΙΕΩΝ. E Græcia Goltzii, tab. XXI V. In eo nummo leo insculptus, hinmulum vorans. Cassander Antipatri F. Macedonum tyrannus, oppidi conditor aream nummi averfam obtinet. Alter cum leone Herculis clavam exhibet & pharetram: quod ab eo genus ducere Macedonum Reges credebantur.

ΚΑΣΑΤΩΝ. Nummus Etruscillæ. Est illud in mediterraneis Ciliciæ oppidis, quæ aspera nuncupatur. Pamphyliz id oppidum adscribunt Notitiæ veteres Episcopatum, pag. 13. ὁ Κασών. Et pag. 31. *Κασαδ*. In synodo CP. quinta, pag. 601. subscribit *Θεόδωρος ἐπίσκοπος τῆς Κασατών πόλεως*. Et pag. 419. *Cyriacus Casatoporum*, pro *Casatarum*.

ΚΑΣΣΑΝΩΡΙΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani nummus e Thesauro Goltzii. Stephanus: *Κασάνωρος πόλις Αἰγυπία*... τὸ ἔθνηκον *Κασανωρίτης*. Lustratam Ægyptum a Vespasiano Tranquillus & alii referunt.

ΚΑССΩΠΑΙΩΝ. Serpens aræ involutus, Æsculapii symbolum. In parte averfa, caput muliebre. Stephanus: *Κασάπη, πόλις ἐν Μολοσσῶν, ἐπώνυμος τῇ Κασωπίᾳ χώρα. τὸ ἔθνηκον, Κασωπαῖος*. Plinio, lib. IV. sect. I. *Cassiopei*, in Epiro.

КАСТАБАΛΕΩΝ.

ΙΕΡΟΠΟ. ΚΑΣΤΑΒΑ. ΙΕΡΟΣ. Subintellige, *ἀγών*. *Hieropolitarum* Syriæ, & *Castabalensium sacrum* certamen. Diadumeniani nummus, e Cimelio Regio, in quo urna cum gemina face accensa. Plinio, lib. V. sect. XXI I. *Castabala*, in *Cilicia*. Tamen in Conc. Quinifexto, pag. 1195. legitur, *Θεόδωρος ἐπίσκοπος πόλεως τῆς Κασαλδῶν*. Stephano: *Κασάβαλα Κιλικίας*... ὁ πολίτης, *Κασαβαλός*.

ΚΑΤΑΝΑΙΩΝ. E Cimelio nostro, Plinius, lib. III. sect. XIV. *Colonia Catina*. Stephano: *Κατάνη, πόλις Σικελίας*... τὸ ἔθνηκον, *Καταναῖος*. Latini a in i commu-

H h ij

tant in hisce nominibus: Massilia, Mithridates, Catina, cum Græci efferant, *Μασσαλία*, *Μιθραδάτης*, *Κατάνη*. Nobis *Catane*. Incolis *Catania*, *Citta clarissima*. Colonos eo missos a Romanis auctor est Strabo, lib. vi. pag. 168. Augusti principatu.

KATANAION. Apud Parutam, & **KATANAIAN.** In his Jovis Hammonis, Apollinis, Plutonis Proserpinam rapientis, Castorum, aliorumque Numinum insculptæ effigies.

KATANAION. Apollo columnæ innititur. Ex parte altera Cæsaris Dictatoris & Augusti capita. Strabo, lib. vi. pag. 272. *Τὴν Κατάνην ἀνέλαβεν ὁ Καῖσαρ &c. Catinam Caesar Augustus insauravit.*

KATANAION. Cereris, cum spicea corona effigies: itemque Pegasi, apud Parutam, num. xxxviii. Tullius, Verrina i v. *Sacrarium Cereris est apud Catinenses, eadem religione, qua Romæ, qua in ceteris locis, qua prope in toto orbe terrarum. In eo sacratio intimo fuit signum Cereris perantiquum, &c.*

KATAONIATAN. E Cimelio Regio. Plinius, lib. iii. sect. xv. *Vestigia oppidi Caulonis.* Stephano: *Καυλωνία... ὁ πολίτης, Καυλωνιάτης.* Nunc est *Castel Vetere*, in ulterioris Calabriae peninsula.

KATA. In Cimelio nostro, cum Jovis Tonantis ac cervi effigie: ex parte aversa cervus iterum, & inversis literis epigraphe eadem, **ΑΥΑΥ.** Revocat hic nummus in memoriam locum Regii vatis, Psal. 18. 9. *Vox Domini preparantis cervos:* quem de tonitruū fragore accipi oportere interpretes admonent: cuius metu cervarum partum accelerari vates ait: nec cervarum modo, sed & interdum mulierum, quod uxori Phinees accidisse legimus, i. Sam. 4. 19. Similis a Goltzio in Magna Græcia, tab. xxvii. nummus affertur, in quo figuræ pares, epigraphe gemina, **KAT.** & **KATAONIATAN.**

KEΛΑΔΩΝΑΙΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 218. Stephanus: *Κελαδώνη, πόλις Λοκρίδος· τὸ ἔθνηκόν, Κελαδωνῶν.*

ΚΕΑΕΝΔΡΕΝΩΝ. Nummus Etruscillæ. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Regio Celenderitis cum oppido*, in Cilicia. Notitia Eccles. pag. 57. in Provincia Isauriæ, Κελειδρίων. Altera Notitia. pag. 35. Κελειδρίων, mendose.

ΚΕΝΕΑΤΩΝ. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio, cum signo Libertatis: & alter, in quo Bacchi effigies. Vix putem huc spectare Italiæ oppidum, quod Κερεαται Straboni dicitur, lib. v. pag. 238. Cetero qui sint Κερεαται, adhuc incompertum.

ΚΕΝΤΟΡΙΠΙΝΩΝ, apud Parutam, & in Cimelio nostro. Plinius, lib. iiii. sect. xiv. *Centuripini*, in Sicilia. Oppidum, τὰ Κεντόριπια Straboni, lib. vi. pag. 272. Nunc *Centorbo*, juxta montes Ætnæos. Nummi Centuripinorum Jovem Jovisque armigeram aquilam præferunt: tripodem Apollineum, citharamque: vomerem, quo studium arandi signatur in iis fuisse maximum: quamobrem *Centuripinos homines mediterraneos, summos aratores* Tullius appellat, Verrina v. Sunt & in quibus leo insculptus, &c.

ΚΕΡΑΜΙΩΝ. Nummus e Thesatro Goltzii, pag. 218. Plinio, lib. v. sect. 29. *Ceramus*, Cariæ oppidum, inter Cnidum & Halicarnassum, a quo Ceramico sinui nomen: *Golfo di Castel Marmora*.

ΚΕΡΑΚΟΥΝΤΙΩΝ. Vide **ΤΙΑΝΩΝ.** Plinio, lib. vi. sect. iv. ultra Cappadociam, in Ponto, *oppidum Cerasus*, unde cerasa cognominata.

ΚΕΡΑΥΝΙΕΩΝ. Goltzii nummus, e vetere Græcia. Plinius, lib. xiv. sect. xxii. *In Achaia maxime circa Caryniam abigi partum vino* &c. Athenæus, lib. i. pag. 31. Περὶ τῆς Κερυνίας τῆς Ἀχαιῆς. Theophrastus, lib. ix. hist. cap. xx. unde hæc manarunt: Πάλιν δ' ἐν Ἀχαΐᾳ, καὶ μάλιστα περὶ Κερυνίας &c. Ælianus, lib. xiii. Var. hist. cap. vi. Εἰς τὴν Ἀχαΐαν περὶ Κερυνίας &c. Atque hoc quidem postremum nomen sincerissimum esse nummus hic testatur, quem Nonnius ad Cypriorum nescio quod oppidum perperam refert. In eo nummo urna cum palmis: in parte aversa, victor Olympico certamine in bigis, cui a victoria corona imponitur.

H h iij

ΚΕΡΔΙΑΟΥ. E Cimelio Regio. Oppidum, si tamen id oppidi nomen, adhuc incomperiti sitūs.

ΚΕΡΕΤΑΠΕΩΝ. Antonini Pii & Commodi nummi. Cere-
retaræ meminit Philostorgius. Notitia Eccles. anti-
qua, pag. 27. in Phrygia Capatiana, *Κερετάπα*. At
pag. 49. ὁ *Καρίας*. Et apud Leunclavium, pag. 94. ὁ
Χαμερόπων: utrobique mendose. In Commodi nummo
apud Occonem, pag. 332. Hercules stat.

ΚΕΦΑΛΗΝΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag.
218. Plinio, lib. 1 v. sect. xix. *Cephalenia*, ante *Æto-*
liam & *Echinadas* insula, hodie *Cefalogna*. A Ceph-
alo Deïonei F. nomen habuisse Pausanias prodidit, in
Atticis, pag. 36. Incolæ in nummis equum signabant,
teste Polluce, lib. 1 x. cap. vi. *Κεφαλλῖνες ἵππον τὰς*
νῆας ἐνέχευον.

ΚΕΦΑΛΟΙΔΙΣΙΩΝ. Nummus Caii Cæsaris, e The-
sauro Goltzii, pag. 218. Plinio, lib. 111. sect. xiv.
Cephalædis. Incolis, *Cefalû*, *Citta Placentissima*. Tul-
lio, Verrina 111. *Civitas Cephalæditana*.

ΚΕΦ. & ΚΕΦΑ. Apud Parutam. In his Mercurius,
Hercules, Juppiter ipse insculptus.

ΚΗΒΗCCITΩΝ. (vel potius *ΚΗΒΗCCIEΩΝ*) In
nummo Philippi Patris. Oppidum Lyciæ fuit Cebes-
sus, vel Cabeßus, Hellanico apud Stephanum. De
altero *ΚΗΒΗCCITΩΝ* numismate dicemus in num-
mis *ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ*.

ΚΗΡΙΝΘΙΩΝ. Goltzianus in Græcia vetere nummus,
Tab. xi. Plinio, lib. 1 v. sect. xxi. *Cerinthos*, in Eu-
boea insula oppidum. Sedet in eo nummo Apollo cum
lyra: ex parte altera caput ejusdem laureatum. De
cultu Apollinis in ea insula, vide *ΚΑΡΥΣΤΙΩΝ*.

ΚΙΑΝΩΝ. Nummus perantiquus, quem vidimus, in quo
prora navis: ex parte averfa Cii caput, qui socius Her-
culis fuit, oppidi conditor, ut auctor est Strabo, lib.
xii. pag. 564. Adjecta hæc in eo nummo epigraphe,
ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ. *Condito rem cives ἔμμεσαν*.

ΕΠΙ. ΑΡΧΙΕ. ΚΛΑΥ. ΒΙΑΝΤΟC. ΚΙΑ. Επὶ δε-
ξιῆς *Κλαυδίου Βίαντος*. *Κιαρς*. Domitiani apud Span-
hem, pag. 693. e Gaza Medicea.

KIANΩN. M. Aurelii, Faustinae junioris, Caracallae, & Tranquillinae nummi. Plinius, lib. v. sect. xl. *Cios amnis cum oppido ejusdem nominis, quod fuit emporium non procul accolentis Phrygiae, &c.* Hodie incolis *Cherassa*, Turcis *Cheris*, a cerasorum ibi copia.

KIBYPATΩN. Nummus Aelii Caesaris, quem vidimus: & alter Diadumeniani, in Cimelio Regio, cum Fortunae stantis effigie. Gordiani, in Cimelio nostro. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Cibyrataram juga, & Cibyratica jurisdictio. Ipsum oppidum Phrygiae est.* Cariae tamen adscribitur in Notitia Episcopatum Hieroclis, pag. 17. & pag. 33. Et in Conc. CP. I. Leontius Cibyrensis subscribit, e Prov. Cariae. Plura vide in notis ad Plinium, loc. cit. *Civitas Cibyratica apud Asiam*, a Tacito vocatur, lib. iv. Annal. cui motu terrae labefactae ut subveniretur remissione tributii in triennium, senatusconsultum Tiberii jussu factum refert.

KIABIANΩN. TΩN. ANΩ. *Cilbianorum superiorum.* Nummus Juliae Domnae, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxi. in Ionia, *Cilbiani inferiores & superiores.* Quem locum nummi hujus auctoritate atque admonitu sanavimus, cum vitiosa prius interpunctione legeretur, *Cilbiani, inferiores & superiores Mysomacedones.* Idem Plinius paulo antea Cilbiana juga appellari ea monet, in quibus Caystrus oritur, quo amne Ephesus alluitur. Vide **ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.** Esse porro Graecorum morem $\frac{\pi}{2}$ $\frac{\pi}{2}$ $\frac{\pi}{2}$, superiorem, inferioremque provinciam discriminare, sciunt qui vel tantillum Graece sciunt. Sic apud Gruterum, pag. lxi. 8. **MYCIAC. THC. KATΩ.** Hujus autem rei admonitione venit in mentem vetus inscriptio, quam Sponius attulit, libro inscripto Gallice, *les Recherches de l'Antiquité*, nec tamen intellexit, pag.

143.

IOVI. O. M.
CETERISQ. DIIS.
DEABVSQ. IMMORT.
TIB. CL. DEMETRIVS.

NUMMI ANTIQUI
DOM. NICOMED.
V. E. PROC. AVGG. NN.
ITEM. CC. EPISCEPSEOS.
CHORAE INFERIORIS.

Hoc est, *Iovi Optimo Maximo, ceterisque Diis Deabusque Immortalibus, Tiberius Claudius Demetrius, domo Nicomediensis, Vir Egregius, Procurator Augustorum Nostrorum, item ducentesima Episcepseos Chora inferioris.* Ubi Chora inferior, Alexandriae Aegypti circumjectus ager vocatur, Ptolemæo teste, ubi de Delta, fluminibusque, quæ inferiorem Aegyptum rigant: *Καλῶται ὃ κοινὸς ἡ σελὶ πάντοτε αὐτὴ ποταμοῦς ΧΩΡΑ ΚΑΤΩ.* Unde lucem ei Pliniano loco attulimus, e libro xiii. sect. ix. *Vna earum palmarum arbor in Chora esse traditur, cui vocis quæ vis subesset, Plinianis ad hunc diem interpretibus latuit, Pintiano etiam censente in Charace legi oportere. Quin & alteri ejusdem scriptoris loco fecimus medicinam, libro nempe vi. sect. xxxix. Syria Cæle, Pelusium, Aegypti inferiora, quæ Χώρα vocatur Alexandriae.* Cum prius legeretur, MSS. codicibus invitis, *inferiorque ora quæ vocatur Alexandriae.* Denique, ut & id obiter dicamus, Ducentesimæ procurator in inscriptione ea Demetrius appellatur, ut in aliis apud Gruterum, pag. cccxcv. *Procurator decimæ:* pag. ccccxxxvii. *Procurator vicestimæ, &c.* Utrum is tamen Ducenarius sit appellatus, ut Sponius voluit, amplius considerandum. Quam sit enim ambigua vox ea *Ducenarius*, ex Gothofredo intelliges, in lib. xi. Cod. Theod. tit. vii. de Exactionibus, leg. i. ubi de Ducenariis exactoribus agitur. *Episcepsin* certe credimus appellatum esse tractum eum, quo Procurator quisque vectigalia & tributa exigeret. Gallis est vulgo, *l' Election.* Et cum vox ea Græce *ἐπι-σκηψιν* Inspectionem sonet, inspectores inde nominatos esse suspicamur, eosdemque fortassis Censitores, Peræquatoresque dictos, quod prædiis inspectis & adæquatis invicem, ea sublevarent, quibus esset gravius adscriptum onus: quæ censita levius, gravarent. De his enim

enim titulus exstat in Cod. Justin. lib. XI. tit. LVIII. *De Censibus, & Censitoribus, & Perequatoribus, & Inspectoribus.* Idem Græcis ἐπὶ πλῆθους, & ἐξισοῦται, & ab ἐπιστάταις forte, ἐπιστάταις ἢ χεῖρας. Cui voci affinis Chorepiscoporum in Ecclesiastico regimine appellatio est, dispari officio ac munere. Novellæ Theodosii, tit. XVI. de postulando, &c. *Nihil advocatis provinciarum vel spectabilium judicum quis existimet injungendum, nulla eis inspectio, nulla ingeratur perequatio, &c.* Cave interim eidem Sponio credas ducentessimæ mentionem apud Capitolinum fieri in Antonino affirmanti, his verbis: *Procuratores suos modeste suscipere tributa jussit ducentesima*: nam ejus vocis *ducentesima*, apud eum scriptorem, nec vola, ut aiunt, nec vestigium est.

ΔΙΟΦΑΝΤΟΥ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Juliæ Domnæ. Διοφάντης Prætoris est, vel Scribæ, nomen.

ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. ΝΙΚΑΕΩΝ. *Cilbianorum Nicæensium*: quorum urbs forte Nicopolis, Provinciæ Asiæ adscripta, in antiqua Notitia Eccles. pag. 27. Vide ΝΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ.

ΚΙΛΙΚΩΝ.

K. K. Ara intermedia, in Hadriani nummo, apud Patinum, pag. 197. Ex ara palmæ existunt, eidemque globus impositus: quæ symbola ludos & sacra indicant pro ineolunitate Reip. & orbis Romani felicitate suscepta a communi Ciliciæ, uti remur: sic enim visum est has litteras interpretari, quæ hætenus latuere, ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ, ut supra ΚΟΙΝΟΝ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. Et in nummo Tarsensium, in quo Templi effigies, sine ullo notarum compendio, ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΟΙΝΟΝ. ΚΙΛΙΚΙΑΣ. quo de nummo dicemus suo loco.

ΠΡΟΝΟΙΑ. K. B. Providentiæ typus, habitu muliebri, læva hastam puram gerit, dextra ciconiam, non minus providentiæ, quam pietatis symbolum. At litteris istis Patinus, loc. cit. annum Hadriani vicesimum secundum signari arbitratus est, falso: cum absit littera L. quæ λυγέβαινα, hoc est, annum sonat; quamvis ea

nunquam ab Hadriani nummis, quibus anni principatus ejus signantur, absit. Quid quod nec vicesimum secundum Hadrianus vidit annum? qui diem extremum obiit, cum imperasset annos xx. & menses undecim. Testis Xiphilinus in ejus vita: Καὶ ἐμονάρχῃσεν ἔτη ἑξήκοσι καὶ μῆνας ἑνδεκά. Eusebius quidem in Chronico, annos habet unum & viginti: sed numero utitur solido, & ut aiunt, rotundo. Spartianum errasse, qui imperasse dixerit annis xx i. mensibus x i. jam alii ante nos viderunt. Eutropium, & Victorem, quod sunt subobscuri, nec satis accurati, nihil moramur. Vel unius nos Ptolemæi commovet auctoritas, scriptoris diligentissimi, in signandis præcipue temporum notis. Ait ille igitur, lib. x i. Almag. sub ipsum initium, observatam a se Jovis stellam fuisse anno Hadriani vicesimo primo, Phaothi mensis Ægyptiorum die xiii. Iterumque primo Antonini anno, mensis Athir secundum Ægyptios die xx. Intervallum a priorè observatione ad alteram fuisse anni unius, & dierum xxxv i i. Prior igitur observatio contigit, die xx x i. Augusti more Romano, altero jam mense anni vicesimi primi principatus Hadriani: posterior v i i i. Octobris, cum jam in imperio tertium mensem ageret Antoninus. Unde efficitur Hadrianum in imperio vicesimum primum non omnino confecisse annum, sed mensem ei unum defuisse. Hæc nos paulo uberius alias, in parte scilicet nummorum Historica, ubi & de Gruteriana inscriptione acturi sumus, qua Tribunicia Potestas xxii. Hadriano tribuitur: & simul planius ostensuri, qua ratione Ptolemæus, omnisque Astrologorum schola Imperatorum annos ex alio capite repetat, quam vulgus historicorum: cum hi fere ab eo die qui natalis illis imperii fuit, vel quo decessor obiit, annos Cæsarum computent: Astrologi a primo die proximi mensis Thoth, sive antecedentis, sive subsequæntis. Verum ut ad nummum redeamus, quid est igitur quod sub his litteris K. B. mysterii latet? Nihil, opinor, aliud, quam *Κιλικίαν* vel *Κιλικίας δευτέρης*, *Secundæ Ciliciæ*: ut ab

hujus provinciæ incolis cufum hunc nummum intelligamus. Sic enim inferius, ΠΡΩΤΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, *Primæ Macedonum* regionis, ex Goltzio legas. Divisam Ciliciam in Provincias duas, Primam videlicet, & Secundam, ex iis liquet, quæ in nummis ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ diximus. Scio nihilominus fore qui vitilitigent, affirmentque nihil esse causæ cur Cilicibus potius, quam Cappadocibus, hunc nummum adscribamus. Vulgatum enim proverbium esse, Τελα χέυπα χέυσα, Κατωπαδύες scilicet, Κίλικες, Κρήτες. Atque adeo priore quoque nummo, ΚΟΙΝΟΝ ΚΡΗΤΩΝ posse pariter commode legi, vel ΚΟΙΝΟΝ ΚΑΠΠΑΔΟΚΩΝ. Posteriore, Κατωπαδύας δυνεως: cum in Notitia Eccles. pag. 35. legatur Ἐπαρχία Κατωπαδύας β. Ὑπὸ Ἡγεμόνα. *Provincia Cappadociæ secundæ sub Præside*, cujus caput Tyana fuere. Ii si certis probent argumentis ad quos hi nummi spectent, adstipulatores nos suæ sententiæ & conjecturæ sunt haud ægre sane habituri.

ΚΙΛΙΚΩΝ ΑΣΥΛΟΣ. *Cilicum Asylus*. Caracallæ nummus e Cimelio Regio.

ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ. Nummus e Museo nostro, cum arietis decumbentis effigie, & capite Palladis. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Clazomenæ*, in Ionia. Hodie *Kelisman* incolis, quæ vox appellationis antiquæ vestigium ali-quod retinet. In Notitia Eccles. antiqua, pag. 27. Κλαζομένη.

ΚΛΑΖΟΜ. Caput Augusti. Ex parte averfa, ΘΕΑ. ΛΙΒΙΑ. *Dea Livia*, Augusti conjux. E Cimelio Regio.

ΕΠΙ ΗΓΕΜΟΝΟΣ. ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ. ΚΛΑΖΟΜΕΝΩΝ. *Sub Præside Asclepiade Clazomenarum*. Claudii nummus e Gaza Regia. Hujus filius in nummo ΚΑΔΟΗΝΩΝ *Meliton Asclepiadæ F.* appellatur.

ΚΛΑΖΟΜΕΝΙΩΝ. ΣΤΡ. ΦΙΛΩΝΟΣ. ΔΑΜ ΤΟ Β. Serapidis sedentis effigies. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΩΜΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ E Cimelio Regio. *Prætor Philone Damasia*, vel *Damasiæ F.* iterum.

Ii ij

ΚΛΑΖΟΜ. Getæ nummus majore forma, ex eadem Gaza.
ΚΛΑΡΟΣ.

ΚΛΑΡΟΣ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Vide **ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.**

ΑΡΤΕΜΙΣ. ΚΛΑΡΙΑ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Domitiani nummus e Cimelio Regio, cum Dianæ effigie. Plinio, lib. v. sect. xxxi. in Ionia. *Apollinis Clarii fanum.* Coniunctis ubique fere utriusque Numinis cultus, Apollinis ac Dianæ. Nummum hunc mutilum Patinus affert, pag. 164.

ΚΛΑΡΙΩΝ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Trajani, in Cimelio Regio. Plinio, loc. cit. *Colophon: inde Apollinis Clarii fanum.* Est & apud Trifanum, tom. 11. pag. 538.

ΑΡΤΕΜΙΣ. ΚΛΑΡΙΑ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΑ. Ejusdem Trajani. *Diana Claria Colophonia.*

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΜΑΡΚΟΥ. ΠΛΑΝΚΙΟΥ. ΟΥΑΡΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. *Claudiopolitarum, sub M. Plancio Varo Proconsule.* Vespasiani principatu in Nicæensium nummo *M. Plancius Varus Proconsul* pariter appellatur: ut ejusdem Provinciæ & hanc *Claudiopolim* fuisse, in qua & *Nicæa* fuit, hoc est, *Bithyniæ*, vel ex eo uno argumento intelligas: non *Isauriæ*, in qua colonia altera ejus nominis fuit. Vide **ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ.**

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Domitiani nummus apud Patinum, pag. 164. nunc Cimelii Regii: cum Jovis sedentis effigie, fulmen dextra, læva hastam tenentis.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΩΣ. Hadriani e Cimelio Regio, in quo mulieris sedentis effigies. Ex hac *Claudiopoli*, cui & alterum nomen *Bithynium* fuit, oriundum *Antoninum* ferunt, quem Hadrianus adamavit.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΩΚ. Antonini Πii nummus, cum *Æsculapii* effigie, ac serpente, qui baculo, quem manu gestat, involuitur. Sic enim legi oportere nummum auguramur, quem affert Occo, pag. 268. legitque **ΜΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ**, exesa nempe priore littera, quam non vidit: e duabus deinde sequentibus, **ΛΑ**, una conflata **Μ**.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΟ. *Κλαυδιόπολεως*

Νεωκόρων. Caracallæ nummus, quem Tristanus perperam legit, tom. 11. pag. 214. **ΝΕΟΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ**: cum in exteriore nummi ambitu **ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ** scriptum sit, interiorem aream vocula **ΝΕΟ.** obtineat, & a priore plane divulsa, & minore characterum forma exarata. Sic paulo antea vidimus, **ΘΥΑΤΗΡΕΙΝΩΝ. ΝΕΩΚ.** In isto vero Claudiopolarum nummo ara est, cui serpens, Æsculapii typus, insidet: ut ad eisdem Claudiopolas referri hunc nummum oportere palam sit, ad quos superior Antonini spectat.

ΚΛΕΩΝΑΙΩΝ. Getæ nummus, e Cimelio Regio, cum Palladis effigie. Pausanias in Corinth. seu lib. 11. operis sui, pag. 57. *Ἐκ Κορίνθου δ' εἰς Ἀργὸς ἐρχομένη Κλεωναὶ πόλις ἔστι οὐ μεγάλη. Παιδα δὲ τῇ Πελοποῖ Κλεωνίων λέγουσιν Ἐνταῦθα ἔστιν ἱερὸν Ἀθηνᾶς, τὸ δὲ ἄγαλμα Σκύλλιδος τέχνη καὶ Διπρῶν μαθητῶν τῇ δὲ Δαίδαλου σφᾶς &c.* *A Corintho Argos eunti occurrunt Cleonæ, urbs haud atique magna, a Cleone dicta, quem Pelopis fuisse filium tradunt In ea Palladis ædes est, & simulacrum, Scyllidis & Dipræni arte factum: ac fuisse eos Dædali discipulos aiunt.* De his artificibus, eorumque signis e marmore prolixè Plinius, lib. xxxv. sect. 1v. ubi & Minervæ simulacrum ab iis elaboratum in primis laudatur, & aliis eorundem operibus refertæ Cleonæ fuisse dicuntur. De urbis nomine ac situ idem Plinius, lib. 1v. sect. vi. *Cleonæ*, in Achaïa: a Corintho stadiis lxxx. ut scribit Eustathius in Homer. Iliad. β. pag. 291. post Strabonem, lib. viii. pag. 377. qui se ab Acrocorintho urbem eam prospexisse ait.

ΚΑΥΠΙΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Galbæ nummus e Thesauro Goltzii, pag. 218. Plinio, lib. v. sect. 111. *Liberum Clupea*, in Africa propria, seu Zeugitana regione. Nunc *Zafaran*, ut recte Marmolius.

ΚΝΙΔΙΩΝ. Nummi M. Aurelii, Faustinae junioris, & Caracallæ. Plinio, lib. v. sect. xxix. in Caria, *Gnidos libera*, . . . *Stadia appellata.* Quod ad postremam hanc appellationem attinet, *Σταδίας*, etiam Rhodo, quæ

Gnido adversa objacet, communis fuit, teste Strabone, lib. xiv. pag. 653.

ΚΝΙΔΙΩΝ. E Museo nostro : in quo nummo Bacchi caput insculptum, cum corona ederacea : uva, ex parte averfa. Geminum vini feracitatis in eo tractu symbolum. Strabo, lib. xiv. pag. 637. Κνίδος, καὶ Σμύρνα, ἔ' ἄλλοι ἀσημένιοι πόποι ἀγαθῶς χετυνοῦσιν, ἢ πρὸς ὑπλάουσιν, ἢ πρὸς ἀγίτας ἰατρικάς. Cnidus, Smyrna, aliaque obscuriora loca vino excellunt, sive ad jucunditatem, sive ad usus medicos requiras.

ΚΝΩΣΙΩΝ.

ΚΝΩΣΙ. In Museo nostro, cum effigie labyrinthi, quem apud Gnosios fuisse, ait Seneca in Hippolyto, Plutarchus in Theseo, Philostratus, lib. iv. de vita Apollonii, cap. xi. Quanquam alii Gortyne statuunt. Adjecta praeterea vocula, ΑΡ. hoc est, Ἀρτέμιδος, cujus expressum caput in averfa nummi parte. Ea in Creta religiosissime colebatur, Βειτόμαρτις & Δίκτυνα dicta. Hesychius : Βειτόμαρτις, ἐν Κρήτῃ ἢ Ἀρτίμις. Solinus, cap. xvii. Cretes Dianam religiosissime venerantur : Βειτόμαρτιν gentiliter nominantes, quod sermone nostro sonat Virginem dulcem. Nam βειτὸν dulce, μάρτις virgo Cretensibus fuit. Hesychius : Βειτὸν, γλυκὺν, Κρητῆς. De oppido Plinius, lib. iv. sect. xx. Gnosus, Cretæ oppidum.

ΚΝΩΣΙΕΩΝ ΔΙΣ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Cum labyrintho. Ex parte altera : ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΣΕΒΑΣΤΟΝ. Imp. Caesarem Augustum. Apud Tristhanum in Augusto, pag. 93.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Diadumeniani, cum effigie amnis Halefi, quo Colophon civitas alluitur.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΑΛΛΙΝΕΙΚΟΥ. Sub Praetore Callinico. Gordiani Pii, apud Patinum, pag. 375. cum Apollinis Colophonii, seu Clarii icone. Sedet is, laurumque dextra, læva citharam gerit. Pausanias in Achaïc. pag. 210. Εἰς τὴν Κολοφωνίῳ ἄλσος τε τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ δῶδρα μελίαι καὶ οὐ πόρρω τοῦ ἄλσους ἄλλης ποταμῶς, &c. Apud Colophonios locus visitur Apol-

litis, fraxinis condensus. Ab eo non longe fluvius Hales, &c.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. ΕΠΙ. CTP. ΚΑ. ΚΑΛΑΙCΤΟΥ.
ΙΕΡΕΩC. ΙΩΝΩΝ. ΤΟ. ΚΟΙΝΟΝ. ΙΩΝΩΝ.
Colophoniorum. Sub Præatore Claudio Callisto, Sacerdote Ionum. Commune Ionum. Treboniani nummus e Cimelio Regio, quo in nummo fanum commune Ionum, sedente in medio fano Apolline Colophonio, stante inferius ante aram bove, quæ mactanda ei Deo hostia: viris in orbem tredecim, manus ambas supplicum more, vel plaudentium potius, porrigentibus: qui tredecim Asiæ civitates, quibus Ionum commune constabat, omnino repræsentant. Vide verbo ΡΟΔΙΩΝ, quæ dicturi de eo nummo sumus, in quo ΚΟΙΝΟΝ ΓΙ ΠΟΛΕΩΝ. Fuit autem ei Sacerdoti Callisto nomen, ut in nummo subsequente, qui Volusiano Principe Treboniani F. cusus est.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Volusiani nummi apud Patinum, pag. 400. nunc Cimelii Regii. ΕΠΙ. CTP. ΚΑ. ΚΑΛΑΙCΤΟΥ. Sub Præatore Claudio Callisto. Et ΕΠΙ. CTP. ΑΥΡ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ. Sub Præatore Aurelio Athenæo: non uti reddit Patinus, *Atheniensis*. Apollo ibi cum lauro fraxinove sedet, & cithara. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Colophon, Haleſo affluente: inde Apollinis Clarii fanum*, in Ionia: nunc diruta. Vide ΚΑΛΑΡΟΣ.

CΤΡΑ. ΠΟΜ. Ι. CΕΒΗΡΕΙΝ. ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ.
Præatore Pomponio Iulio Severino. Gallieni, e Cimelio Regio.

ΚΟΛΧΩΝ. Apud Goltzium in Asia, Tab. i. Sed haud dubie ΓΟΛΓΩΝ legi ab eo oportuit, qui nummos inspexit. Nam in his Venus insculpta, seu armata, seu laureata: & ex parte averſa Veneris seu Luciferi stella, quam Leo gradians respicit: nomenque Prætoris adjectum ΔΩΡΟΘΕΟΣ: quæ sunt omnia a Colchorum lingua, & moribus aliena. At Golgi in Cypro sacrum Veneri oppidum fuit. Catullus, in Epithal.

Quæque regis Golgos, quæque Idalium frondosum.

Γόλγρι πόλις Κύνου Stephano: unde & Ἀφροδίτη Γόλγρια.
KOMANON *Pisidia.*

ΙΕΡΟΚΑΙCΑΡ. KOMANON. Severi nummus e Cimmelio Regio: quem Comanensi in Pisidia oppido idcirco adscribimus potius, quam Cappadocico, Ponticove, quod vicinius illud multo sit Hierocæsariensi, quicum initum foedus, sive *δύσσοια* hoc nummo significatur. Est enim in Lydia Hierocæsarea: in Pisidia, qua Pamphylia hæc attingit, Comana, teste Ptolemaeo, lib. v. cap. v. Et in Notitia Eccles. Prov. Pamphyliae, pag. 31. *Κάμανα* censetur. Additas porro in eo nummo has notas vidimus, ET. BOP. quibus annus signatur *Ϸβ'*, hoc est, CLXXII. nempe, ut quidem arbitramur, post restitutam Hierocæsaream, celebrataque ejus oppidi encænia, quadriennio postquam Tiberii largitione sublevata est, ut diximus in nummo CIVITATIBVS. ASIAE. RES-TITVTIS. Sic enim ab anno CCCXXX. quo Constantinopolis Nova Roma dicata a Constantio Imp. fuit, numeratos Urbis ejus annos, recte Spondanus animadvertit, ad annum MCCCIV. Itaque hæc Hierocæsariensium æra cœpit anno Tiberii octavo, Urbis DCCLXXIII. a quo si numerentur anni CLXXII. occurreret annus Severi primus, Urbis DCCCCXLV.

KOMMAGHNON. Nummus est e Museo nostro, cum scorpione, in laurea: in parte altera legitur, ANTIOXOΣ. ΜΕΓΑΣ. ΒΑΣΙΛΕΥΣ. Fuit hic Antiochus Commagenorum regulus, qui filiam connubio junxit cum Alexandro filio Tigranis, ejus quem Nero præfecit Armeniæ. Plinius de Commagene, libro v. sect. xx.

ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΙΟΤΑΠΗ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ. Antiochi supradicti filia. Nummus antiquus apud Seguinum, pag. 59. cujus ex averſa parte, **KOMMAGHNON.**

KOMMAGHNON. Ancoræ effigies. Ex parte averſa, ΠICTIC. *Fides.* Junctæ manus cum caduceo.

KOPT. L. ΙΑ. Κοπήτων, λυγέβατος ια. Hadriani Principis anno

ILLUSTRATI.

257

anno undecimo. *Coptos* Plinio, lib. v. sect. xi. unde & *Coptites* nomos, sect. ix. in Ægypto.

ΚΟΠΤΙΤ. Isis stans. ΑΥΤ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝ. СЕВ. ΓΕΡΜ. ΔΑΚΙΚ. Αὐτοκράτωρ Νερῶα Τεγίανος Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικός. Trajani, e Cimelio Regio.

ΚΟΡΑΚΗCΙΩΤΩΝ. Hadriani nummus e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Coracesium*, in Cilicia. Κορακήσιον Straboni, lib. xiv. pag. 668. In Notitia Eccles. pag. 31. Pamphyliz adscribitur.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Ex parte averſa, ΖΕΥΣ ΚΑΣΙΟΣ. Nummi quos affert Andr. Marmora, lib. i. hist. Corcyr. Plinius, lib. iv. sect. xix. *Vrbs Corcyra, libera civitatis, cum oppido Cassiope, temploque Cassi Iovis.* Hodie *Corfeu*, ab arce quæ Κορυφὴ apud Nicetam, lib. iii. Ὡς τὴ κορυφῆς. Est enim in loco in primis edito. In nummis Caracallæ, aliisque, e Gaza Regia, navis insculpta plenis velis fertur: felicitatis symbolum.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Bos cum lactente vitulo: agri pascuis opimi index. Apud Goltzium in insulis Græciæ, Tab. i.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Cum uva, & cantharo, Bacchi symbolo: cujus ibi delubrum fuisse auctor est Thucydides. Durat hodieque Corcyræi vini commendatio.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Navis, ut supra. Balbini nummus, apud Tristenum, tom. ii. pag. 487.

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Severi nummus e Museo nostro, in quo Pegasus insculptus: quod fere Corinthiorum insigne est. Fuere porro Corcyræi Corinthiique socii: quare communi consilio Apolloniam in Epiro condiderunt, teste Strabone, lib. vii. pag. 316. Ἀπολλωνία πάλις ὀνομασμένη, κτίσμα Κορινθίων ἔ Κερκυραίων. In parte nummi altera, Α. Κ. Α. СЕП. СЕΥΗΡΟC. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σεπτίμιος Σεβηρός. *Imp. Caesar L. Septimius Severus.*

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Claudii nummi, e Gaza Regia, Caracallæ, & Alexandri Severi. Et Getæ similis a Tristano affertur, tom. ii. pag. 207. in quo Bacchi Satyrique

Kk

effigies, palmitem læva gestantis, quo vini feracem agrum eum esse intelligimus. Epigraphe pæne exesa, id tantum reliquum exhibet, ... Χ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, quod ex parte saltem sic supplendum statuimus, ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, Ἀρχιερέως Κοιναίων, quisquis ille deum fuerit, *Pontifice Cotyaënsium*, vel *Sacerdote*. Pontifices vel Sacerdotes appellabantur ἐκείνης ἐπαρχίας ἀρχιερεῖς, qui totius provinciae templa, & sacra curabant. Flamines, qui in singulis oppidis ac municipiis Deorum sacra procurabant. In Caracallæ nummo e Museo nostro, ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ, cum eadem Bacchi effigie. Plinio, lib. v. sect. xli. *Cotyaion*, in Phrygia. Stephano: Κοινάιον.... τὸ ἐθνικὸν, Κοινάδες. Phrygiae, quam Ἐπίκτητον vocant, sive minorem, id oppidum fuit, teste Strabone, lib. xii. pag. 576. Phrygiae Salutaris, Hierocli in Notitia, Eccl. pag. 17. ubi ὁ Κομπίου mendose nunc legitur, pro ὁ Κοινάιον.

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. ΕΠ. ΙΟΥΛΙΟΥ... *Sub Iulio*... Nummus Agrippinae Claudii, ex eodem Cimelio. Cybeles sedentis effigies, quæ Dea Phrygum peculiaris.

ΕΠΙ. ΓΡ. ΑΙΔ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ. ΙΠΠΙ. ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Ἐπὶ Γεωμμεταίως Αἰλίου Δημητριάδου Ἰσπίου, ἀρχιερέως Κοιναίων, sic legi malim quam ἀρχοντος. *Sub Scriba Ælio Demetrianō Hippia*, vel *Hippiae F. Pontifice Cotyaënsium*. Valeriani & Gallieni nummi, e Cimelio Regio. Vide ΧΙΩΝ.

ΕΠΙ. ΔΙΟΓΕΝΟΥΣ. ΔΙΟΝΥ. ΑΡΧ. ΚΟΤΙΑΕΩΝ. Ἐπὶ Διογένοϊ Διονύσου ἀρχιερέως Κοιναίων. In eodem Cimelio, Gallieni Augusti. Cybele leoni insidet.

ΚΡΑΝΙΩΝ. In vetere Græcia Goltzii, tab. xv. Nonnius in eum locum, qui Κεφάλιοι fuerint, quo terrarum situ positi, incompertum sibi fatetur. Fuere Κεφάλιοι teste Thucydide, lib. ii. pag. 119. & Strabone, lib. x. pag. 455. in insula Cephalenia: de qua Plinius, lib. iv. sect. xix. *Cephalenia.... Same diruta a Romanis, adhuc tamen oppida tria habet*. Fuere nimirum omnino quatuor, quorum cives a Livio appellantur Nesiotæ, Cranonii, vel Cranii, Pallenses, Samæi. Idcirco πετράπολις

ILLUSTRA TI.

259

Cephalenia appellata ab Eustathio, pag. 307. & Strabone, loc. cit. Direpta Same a Romanis, M. Fulvio Cos. Imperatore, Samæos omnes sub corona veniisse, idem est auctor cap. xxxviii. pag. 478. Contigit hæc clades anno V. C. dLxv. Stephanus: Κεφάλιον, πόλις ἐν Κεφαλληνίᾳ τῇ νήσῳ . . . τὸ ἔθνικόν, Κεφαλαῖς. Ex Thucydide, aliisque scriptoribus, & nummis, Κεφάλιοι verius dici oportuit. Cephaleniam hodie Veneti *Cefalonia* vocant. In eo nummo Apollo laureatus, & ejusdem Dei ex parte averſa lyra inſculpta.

ΚΡΑΤΙΕΩΝ & ΚΡΗΤΙΕΩΝ. Vide ΦΛΑΟΥΙΟ-ΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΚΡΗΣΙΕΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephano: Κρήσιον, πόλις Κύπρου . . . τὸ ἔθνικόν, Κρησιᾶς.

ΚΡΗΤΑΓΕΝΗΣ. ΖΕΥΣ. Vide ΓΑΖΑ.

ΚΡΗΤΟΠΟΛΙΤΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 219. Κρητῶν πόλις Pamphyliæ urbs est, Diodoro, Polybio, Ptolemæo.

ΚΡΗΤΩΝ.

ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΚΡΗΤΕΣ. ΕΚΟΡΑΥ.

Caput Augusti, in nummo pereleganti ex argento, quem Seguinus affert pag. 113. Nunc est Cimelii Regii. Ex parte altera, Tiberii caput, cum epigraphe, ΤΙΒΕΡΙΩ. ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΓΟΡΤΥΝΙΩ. pro Γορτυνίων, quod alibi quoque adnotavimus: etsi Γορτυνίῳ legit Seguinus, aitque jus civitatis suæ Tiberio Gortynienses concessisse, quod & incredibile & insulsum videtur. Sed & affert idem nummum alterum pæne similem, cujus epigraphen alteram hujusmodi ait esse: ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. Κ. ΓΗΓΩΝ. ΕΚΟΡΑΥ. Hanc vero vocem ΕΚΟΡΑΥ, quæ in utroque nummo occurrit, sibi incompetam: priorem porro ΚΓΗΓΩΝ sic a se accipi, ut sit K pro Κρήτη, mox γῆ γῶν pro *terra terrarum*: quod a quoquam vel Latine dici vel Græce nisi perabsurdè, vix putem. Certe γαί γῶν γαῖς γαῖς ne quidem ars Græci sermonis patiatur: nec *terra terrarum* mens sana. Memini me sane in vetustis inscriptionibus apud Gruterum, pag.

Kk ij

ΜΧCII. Splendido Cretam affici titulo ΤΗΣ. ΒΑΣΙ-
 ΛΕΥΟΥΣΗΣ. ΤΩΝ. ΝΗΣΩΝ, *Reginae Insula-*
rum. At γῆς γῶν nusquam. Itaque pro ΚΓΗΓΩΝ legi
 asseveramus oportere, ΚΡΗΤΩΝ, ut priore nummo
 ΚΡΗΤΕΣ. In utroque deinde vocabulum istud
 ΕΚΟΡΑΥ. ex aliis integrioribus nummis, in quibus
 ΕΠΙ ΚΟΡΑΥΠΟΥ legimus, in tres voces distrahi
 jubemus, Ε. ΚΟΡ. ΑΥ. hoc est, ἐπὶ Κορηλίου Λύπου,
Sub Cornelio Lupo. Is enim procul dubio est Cornelius
 Lupus, quem P. Suillii dolo circumventum, sub Clau-
 dio, Tacitus refert, lib. XIII. Annal. quem & Quæ-
 storem antea, quanquam tacito viri nomine, a Tibe-
 rio ipso Cretæ præfectum Dio refert, lib. LVII. pag.
 701. Τότε ἣ ἡ Κρήτη, τοῦ ἀρχόντος αὐτῆς Σπυριδόντος, τῷ
 π. ταμείᾳ καὶ τῷ παρέδρῳ αὐτοῦ τὸ λοιπὸν χρόνον ἀποσταλθῆ-
Creta, Præfetto vita functo, Quæstori & legato in reli-
quum tempus mandata. Appellatur idem Lupus a Se-
 neca, in Apolocyntosi, *Claudii amicus, & Consularis*.
 Revocat autem hic nummus in memoriam alterum,
 allatum jam antea a nobis, verbo ΑΡΟΧΕΩΝ, cu-
 jus in altera superficie, Tiberii caput, cum epigraphe,
 ΤΙ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΕΧΟΡΑ. In altera, ca-
 put Augusti radiatum, ΘΕΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΕΛΕΥΘ.
 Quas quidem voces eo loci sic interpretati sumus,
 Τίθειτο Καῖσαρ Σεβαστὸς, Ἀεχέων, litteris nempe, ut
 in nummis sæpe contingit, inversis. Deinde, Θεὸς Σε-
 βαστὸς Ἐλευθεῖτο. *Divus Augustus Liberator*. Est ni-
 hilominus, qui in priore parte ΕΚΟΡΑ. legi malit:
 quantumvis X, non K, & A, non Λ, nummus exhi-
 bear, apud Occonem & Patinum, locis a nobis ibi
 laudatis: ac deinde non Ἐλευθεῖτο, ut nos, interpre-
 tetur: sed Ἐλευθερίας, Cretæ civitatem. Nostrium ta-
 men nobis magis etiamnum commentum arridet.

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΡΗΤΩΝ. *Commune Cretensium*, in Do-
 mitiani Hadriani nummis, e Gaza Regia. In Tra-
 jani nummo apud Tristandum, tom. I. pag. 409. Dia-
 næ venatricis effigies. In Hadriani, pag. 511. Jovis cum
 aquila. Communia sacra, certaminaque, in uno aliquo

oppido, & fano, decreto totius Cretensium Communitatis edita, hæc vox KOINON sonat. Quinquennale hoc certamen fuit, ut ex inscriptione vetusta liquet, apud Gruterum, pag. 1094. §. ubi is qui ei præerat, ΖΥCΤΑΡΧΗC vocatur ΙΕΡΟΥ. ΑΓΩΝΟC. ΠΕΝΤΑΕΘΗΡΙΚΟΥ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ. ΚΡΗΤΩΝ. Etiam & ΚΡΗΤΑΡΧΑC idem in numismatibus appellatur, ut Ἀσιάρχης, & Βιθυνάρχης Sic Caracallæ nummus e Cimelio Regio, CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΚΡΗΤΑΡΧΟΥ. In quo figura stans, turrato capite, dextra caduceum gerit, læva parmam, sacra certaminaque Cretensium a Smyrnæis edita significat, societatis, ut videtur, ineundæ gratia: & sub eo quidem Præsides, qui & insulæ illius indigena, & gentilitia sacra nosset. Vide supra, ΓΑΛΑΤΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, ΒΙΘΥΝΙΩΝ ΚΟΙΝΟΝ, & infra ΡΟΔΙΩΝ. Sed forte præstat in eo nummo legi, ΕΠΙ. ΚΡΗΤΑΡΙΟΥ, ut sit illud proprium Prætoris nomen: ut in inscriptione vetere apud Gruterum, pag. 1077. CΝ. CRETARIVS. Alioquin in nummis Cretensium, apud Goltzium, ΚΥΔΑΣ ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ, Dorice, pro ΚΡΗΤΑΡΧΗΣ, cum anguibus invicem implexis, & ex parte altera, angue e cista prodeunte, quod Æsculapii, ut dixi, symbolum. Et vox illa quidem prior, ΚΥΔΑΣ, proprium est, non oppidi, ut Goltzcius existimavit, sed viri nomen: quale apud Polybium, Livium, Tulliumque occurrit. Posterior præsidem sacrorum certaminumque in Creta editorum sonat. Vide ΚΥΔΑΙΩΝ.

ΚΡΗΤΑΙΩΝ, in nummis veteris Græciæ, apud Goltzium, cum angue e cista prodeunte, quod Æsculapii symbolum. Vide ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ.

ΔΙΚΤΥΝΝΑ. ΚΡΗΤ. Vide ΔΙΚΤΥΝΝΑ, ubi & de Dianæ cultu apud Cretenses egimus.

ΚΡΙΣΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Neronis nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 219. Plinio, lib. IV. sect. IV. *Sinus Crissæus*, & *oppidum Crissa* in Phocide. Stephano: Κρίσαι, πόλις Φωκίδος... τὸ ἐθινικόν, Κρησαῖον.

ΚΡΟΤΩΝΙΑΤΑΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxviii. cum Herculis ebrii, spoliisque leoninis insidentis effigie, ac vinum e poculo effundentis. Sed vereor ut hunc **ΧΑΟΝΙΤΩΝ** ille nummum ad Crotoniatas temere transtulerit. Vide **ΧΑΟΝΙΑΣ**.

ΚΡΟ. cum tripode, apud eundem, tab. xxix. Tripodi lauri ramus adjungitur: quo sacra significantur Apollini in eo oppido fieri solita. Nam in tripode sacrificabant aræ loco, ut passim in nummis aliis videre est. Acta D. Stephani Papæ, apud Baronium, ad an. cclix. *Tunc iratus Olympius dixit: Extendite eum in catasta, & mactate fustibus: afferte ante eum Tripodem, & Deum Martem, ut sacrificet.* Acta S. Susannæ: *Admo- veri Tripodem jubet, ut thura offerat Iovis, quod statue- rat, simulacro.* Est autem, ut Maro cecinit, ac vel pueri novere, *Gratissima Phæbo laureæ.* Plinius, libro iii. cap. xv. *Oppidum Croto.* Stephanus: *Κρόται, πόλις Ἰταλίας εὐσημὸς... οἱ πολῖται, Κροτωνιάται.* Nunc *Cro- tone* ad Tarentinum sinum.

ΚΡΟΤΩΝΗΣ. Ibidem, cum eleganti in primis oppidi mœnibus cincti effigie.

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephano: *Κτησιφῶν, πόλις Ἀσσυρίας... τὸ ἐθνικὸν, Κτησιφώνιος.* Plinio, lib. vi. scđ. xxx. *Ctesiphon.*

ΚΥΔΑΙΩΝ. In nummis Goltzianis, cum templi effigie inter duos angues: ex parte nummi averſa, angue rursum e cista prodeunte, ut in Cretenſium nummis. Locus est adhuc incompti situs, nisi *Κύταιον* est *πόλις Κρήτης*, urbs Cretæ Cyræum, Stephano, Plinioque: quam & *Κύδα*, vel *Κύδαλον* dixerit antiquitas, a conditore Cyda.

ΚΥΔΑΣ. Juppiter stans inter angues duos, dextra fulmen, læva victoriolam gerit. Apud Goltzium in insulis Græciæ, Tab. v. In ima nummi parte **ΚΡΗΤΑΡΧΑΣ**, Dorica dialecto, pro **ΚΡΗΤΑΡΧΗΣ**. Ea vox Cydam fuisse significat Præsidem sacrorum ac ludorum, quos Commune Cretenſium ederet, in Jovis honorem. Atque is fortassis Cydas est, de quo Tullius,

Philip. 5. paulo sane acerbius : *At ille (Antonius) legit aleatores, legit exsules, legit Græcos. O confessum judicum præclarum ! o dignitatem consilii admirandam ! Pavet animus apud consilium illud pro reo dicere. Cydam Cretensem, portentum insulæ, hominem audacissimum, & perditissimum. Sed fac ita non esse : num Latine scit ? num ex judicum genere & forma ? num leges nostras more sue novit ? num denique homines ? Est enim Creta vobis notior, quam Roma Cydæ. Delectus autem & notatio indicum, etiam in nostris civibus haberi solet. Gortynium vero judicem quis novit, aut quis nosse potuit ?*

ΚΥΔΑΙΩΝ, & ΚΥΔΑΣ. Nummus geminus e Goltzii Græcia, loc. cit. cujus ex parte altera insculpta aquila : ex altera Jovis caput, & laurea, quod Apollinis insigne est : nam, ut Tullius tradit, lib. 111. de Natura Deor. *Alter est, inquit, Apollo, Corybantis filius, natus in Creta, cujus de illa insula cum Iove ipso certamen fuisse traditur.*

ΚΥΔΟΥΤΑ. Vide ΘΑΣΙΩΝ.

ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ. Augusti & Claudii nummi, Plinio, lib. IV. sect. xx. *Cydon, in insula Creta. Stephano : Κυδωνία.... ὁ πολίτης, Κυδωνιάτης.* His Augustus post victoriam Actiacam, ob auxilium præstitum, libertatem dedit. Auctor Dio, lib. LI. pag. 507. *Κυδωνιάτας.... ἐλάθης αἰφῆκας, ὅτι πνὴ ἀνὰ σωήσαντο.*

ΚΥΔΩΝ, in Augusti nummis apud Patin. pag. 50. Ibi lupa puerum lactat : Miletum scilicet, Apollinis F. quem a lupis nutritum refert Antoninus Liberalis, Metamorph. 30. Is adultus fugit in Cariam, Miletumque ibi suo nomine condidit. Affert huic nummum similem Goltzius, in insulis Græciæ, tab. VI. sed ab altera parte, Bacchi caput est, ederacea corona cinctum.

ΤΙΒΕΡΙΩ. ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΕΠΙ. ΛΑΧΗΤΙ. *Tiberio Cæsari Augusto, sub Lachete, Præto-*re, vel Cosmo. ΣΥΝΚΛΗΤΩ. ΚΡΗΤΕΣ. ΚΥΔΩΝΕΑΤΑΝ. *Senatui Cretes Cydoneatæ* dedicant. Caput barbatum velatumque, Sacri Romanorum Senatus insigne. Similis huic alter, inscriptus : ΤΙΒΕΡΙΩ.

ΚΑΙΣΑΡΙ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΕΠΙ. ΚΟΡ ΛΥΠΟΥ.
Tiberio Cæsari Augusto, sub Cornelio Lupo: de quo videlicet egimus, verbo ΚΡΗΤΩΝ. Ex parte averſa, ΣΥΝΚΛΗΤΩ. ΚΡΗΤΕΣ. ΚΥ. Caput item velatum: Senatui, Cretes Cydoneatæ: subintellige, ἀνέθηναν, posuere. Cæsari simul ac Senatus Romani gratiam, nummo utriusque effigie insignito captabant. Est autem velum, quo Senatûs caput obvolvitur, divinitatis symbolum, ut fufius dicturifumus in nummis ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Hinc paſſim in nummis hæc occurrit epigraphe, ΘΕΟΝ ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ, Divum vel Deum Senatum. Et ΙΕΡΑ ΣΥΝΚΛΗΤΟC. Sacer Senatus. Quare Themistius, orat. xiiii. in Gratianum, nuper a nobis edita in lucem, & Notis illustrata, de orbe Romano agens, pag. 18 Πῶς ᾧ δ' αὖ ἐν αἰναι λαμῶν Ἀτῆς, inquit, ὃν Ῥώμην ὁπτοῦσιν, ἔ Συσκλητος ἀρχαὶ Θεῶν, ἔ Δῆμος ἡρώων, &c. Quo enim pacto pratum Ates esset orbis terrarum, quem Roma gubernat, & SENATVS DEORVM COETVS, & Heroum Populus, &c. Et Claudianus in sexto Honorii Consulatu, de Romanis Senatoribus:

En quales memini, Turba verenda, Deos.

Carthaginensium similiter Senatum, ad Romani similitudinem, *Sanctum* Maro vocat:

Iura, Magistratusque legunt, sanctumque Senatum.
 Ut Cydoneatæ porro nummum hunc suum, Cæsari ac Senatui, sic Justinus Martÿr Apologiam alteram pariter inscripsit, Ἀυτοκράτορι Τίτῳ Ἀιλίῳ Ἀδριανῶ Ἀντωνίῳ Ἐυσεβῶ Σεβαστῶ Κάσαι . . . ἱερᾷ τε Συσκλητῶ, καὶ Δῆμῳ παντὶ Ῥωμαίων. *Imp. Tito Aelio Hadriano Antonino Pio Augusto Cæsari . . . Sacroque Senatui, & Populo Romano universo.*

ΚΥΔΩ ΚΥΔΩΝ. & ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ, in nummis Græciæ veteris.

ΚΥΔΩΝ. Bacchi caput pampinis redimitum. Fuere scilicet vina olim, suntque etiamnum hodie, Cretica in pretio: id quod eruditi vir palati sensit Horatius, eo carmine lib. i. ode xxvi. quæ *Ad Pomponium Nymphidam*

midam inscribitur, ob cuius ex Hispania reditum gaudio exsilit:

*Et thære & fidibus juvat
Placare, & vituli sanguine debito,
Castodes Numidæ Deos.*

CRESSA ne careat pulcra dies *NOTA*,
Nex promptæ modus amphoræ.

Quem locum nec vulgus interpretum ante nos intellexit, nec potuit *ἐκ χειρὸς ἡλίου* non obstrepere, cum *Cressam* notam pro Cretico vino dici pereleganter ab eo vate primi monuimus: Perinde quasi aut non ibi perinde vinum *notæ* nomine intelligi oporteat, atque in sequentibus ejusdem poetæ locis: lib. 11. Ode 111.

*Sen te in remoto gramine per dies
Festos reclinatum bearis
Interiore. NOTA Falerni.*

Et lib. 1. Satyr. x.

Vt Chio NOTA si commixta Falerni est.

Aut alia re carere nolit hanc pulcram diem, quam quæ bono die alibi promi ipsomet auctore debet: lib. 111. Ode xxi.

*O nata mecum, inquit, Consule Manlio,
Sen tu querelas, siue geris jocos,
Sen rixam & insanos amores,
Sen facilem pia testa somnum:
Quocumque lectum nomine Massicum
Servas: moveri digna BONO DIE,
Descende, Coruino jubente,
Promere languidiora vina.*

Non iisdem, amabo, lætitiæ argumentis exigam pulcram diem jubet, ob adventum Numidæ, ac diem bonum, ob Coruini Consulatum: Adde & festum diem, Ode xxviii. Neptuni videlicet:

*Festo quid potius die
Neptuni faciam? Prome reconditum
Lyde strenua Cæcubum.*

Et nobis tamen obtrudunt recentiores Horatii interpretes, *Cressam* dici *notam*, pro creta, idque ipsum hoc

loco a Venusino vate notari, quod Plinius affert, lib. vii. sect. xli. *More Thraciæ gentis, quæ calculos colore distinctos pro experimento cujusque diei in urnam condit, ac supremo die separatos dinumerat, atque ita de quoque pronunciat.* Hausit hoc scilicet Plinius a Phylarcho, quem in Indice ejus libri laudat auctorem. Zenobius, Cent. vi. adag. xiii. Ταὶς ἐν τῇ φάρετῃ ψιφίδαις. Φύλαρχος φησι εὖ Σκύθαις μέλλοντας καθεύδειν, ἄγειν ἢ φάρετας, καὶ εἰ μὲν ἀλύπτως τόχοισιν ἢ ἡμέραις ἐκείνῳ διάγοντες, καθεύδειν εἰς τὴν φάρετῃ ψιφίδα λαλῶν. εἰ δὲ ὀχληρῶς, μέλαινας. Ἐπὶ τοίνυν τῷ Σποθνησκότῳ ἐκφέρων τὰς φάρετας, καὶ δεξιμῶν τὰς ψήφους. Καὶ εἰ εὐρεθίσανται πλείους αἱ λαλῶν, δὲ δαιμονίζον τὸν Σποθνησκότον, &c. *Calculos in pharetra. Auctor est Phylarchus Scythas cubitum ituros pharetram afferre: ac si feliciter dies processisset, album immittere calculum solitos: si secus, nigrum. Vbi vero e vita quis decessisset, pharetram proferebant, calculosque numerabant. Quorum si candidi plures essent reperti, felicem predicabant mortuum, &c.* Sed quid, quæso, Thracum iste mos, Scytharumve, ad Romanos? Quantum deinde Cressa nota a Threïcia discrepat? Quis vero Cressam præterea notam pro creta, idoneus Latinitatis auctor, aliquando dixit? quid deinde cretæ commune cum calculis? Pudit ipsos hujus commentii inventores, Erasum, & Hermolaum: ac pro Cressa, legi Thressa voluere: quod nec codicis ullius auctoritas, nec mens scriptoris patiatur: quam nos, uti remur, sic planam feliciter fecimus: cum hanc ei loco diximus subesse sententiam, ob amici adventum parandas epulas esse, in quibus exquisitum primo vini genus, Cretici videlicet, apponi oporteat: deinde, neque illud esse parce & avare ministrandum, sed laute atque opipare:

Cressa ne careat pulcra dies nota:

Neu promptæ modus amphoræ.

Sed hæc minime probatum iri iis suspicamur, qui ut veterum nugas sequantur, quæ sunt recens inventa, etiam proba, nisi sunt sua, fastidiunt.

ΚΥΔΩΝ. Bacchi caput, ederacea corona cinctum. Ex parte nummi averſa vir nudus arcum tendit. De Cre-
ticiſ calamiſ, quibuſ in bello uſuſ, vide Plinium lib.
xvi. ſect. Lxv. Sagittandi peritia Cydoniatuſ in pri-
miſ valuiſſe Naſo docet, lib. ii. Metamorph.

Cydonio fundebat ſpicula cornu.

ΚΥΔΩΝ. Lunæ creſcentiſ effigieſ. Dianam videlicet in
primiſ coluere Creteſ. Vide ſupra ΔΙΚΤΥΝΝΑ.
Goltziuſ, in inſuliſ Græciæ, tab. vii.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. Trajani, Hadriani, Fauſtinae matriſ,
M. Aurelii, & Elagabali nummi. Stephano: Κυζικος,
πόλις τῆ Πελοποννήσου . . . τὸ ἐθνικὸν, Κυζικηνός.

ΚΥΖΙΚ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΓΛΑΥΚΟΥ. Caducei icon.
Trajani nummuſ e Cimelio Regio, *Sub Prætorẽ Glau-
co*, ὅτι Στρατηγὸς Γλαύκου.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. Antonini Pii. Inter omina imperii,
quæ Antonino Pio accidere, refert hoc Capitolinuſ,
in ejuſ vita, pag. 18. *Cyzici etiam de ſimulacro Dei ad
ſtatuaſ ejuſ corona tranſlata eſt.*

ΕΠΙ. ΚΕΖΤΙΑΙΟΥ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Sub Sextilio Con-
cordia*, Cyzicenoruſ ſcilicet & Ephęſioruſ: qui ſuo-
rum quique Numinuſ imaginibuſ adumbrantur: Cy-
ziceni, inſculpta Cerere cum facibuſ: Ephęſii, Diana
multimammia. Ex Patino in Theſauro, pag. 167. De
eo nummo diximuſ in nummiſ ΕΦΕCΙΩΝ: Legit Pa-
tinuſ ſatiſ infeliciter, ΕΠΙ ΕCΤΙΑΙΟΥ. Ex Cerere
porro in Antonini Pii pariter nummo inſculpta, apud
Trifſtanuſ, tom. i. pag. 588. quamviſ Cyzicenoruſ
nomen abſit, ad eoſ tamen referri nummuſ eum opor-
tere, haud temere auguramur.

ΚΥΖΙΚΗΝ. ΝΕΩΚΟΡ. M. Aurelii nummuſ apud Pa-
tinuſ, pag. 238. cum effigie boviſ. Nigram nempe
bovem Proſerpinæ quotanniſ Cyziceni maſtabant.
Vide Appianuſ in Mithrid. & Plutarchuſ in Lucul-
lo. Similem Diadumeniani nummuſ apud Trifſtanuſ
vide, tom. ii. pag. 311.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. M. Aurelii, e Gaza
Regia. Pluto Proſerpinam rapit, curruque vehitur jun-

L l ij

cto quadrigis. Deam esse Cyzicenorum Proserpinam, & apud scriptores tralatitium est, & Nummi clamant.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΩΝ. ΚΟΡΗ. Σωτήρα Κόρη. *Salutaris*, vel *Sospita*, vel *Sisphita*. *Proserpina*. Nummus Faustinae Aurelii, cum tediferæ Cereris effigie, quo habitu quæsiisse filiam Proserpinam fingitur. Apud Trifanum, tom. 11. pag. 313. Proserpinam porro Græci Κόρην, *puellam*, vocitant. Pausanias in Messen. pag. 143. Ἡ δ' αἴσιν Κόρη, ἥ Δῆμιτις ὅστιν ἐπὶ κλησιν. Et lib. vii. Arcad. pag. 268. Καὶ Δῆμιτις ἐπὶ κλησιν ἐς αὐτὸν πολλοὺς ἐπὶ αὐτῇ Δέσποινα, καὶ ἄλλοις ὅτις ἐκ Διὸς Κόρην ἐπονομάζουσιν. Ἰδὲ δὲ ὅστιν ὄνομα Περσεφόνη, &c. Sunt & L. Veri in Gaza Rēgia.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟ. Κυζικηνῶν Νεωκόρον. In Commodi nummo apud Patinum, pag. 262. mulier turrato capite, forte ipsa Deūm Mater, monti insidet: qua effigie & urbis situs, & civium religio declaratur. Strabo, lib. xii. pag. 575. Ἐπὶ δὲ τῆς ἐν τῇ Προποντίδι ἡ Κυζικὸς συναπλομένη γαφύραις δυοῖν πρὸς ἡπειρὸν . . . ἔχει δὲ ὁμώνυμον πόλιν πρὸς αὐταῖς ταῖς γαφύραις, . . . ἥ δὲ πόλεως τὸ μὲν ὅστιν ἐν ἐπιπέδῳ, τὸ δὲ πρὸς ὄρει. καλεῖται δ' Ἀρχτων ὄρεα. Ὑπέρκειται δ' ἄλλο Δίνδυμον μονοφυές, ἱερὸν ἔχει δὲ Δινδυμῆς μητρὸς τῆς θεῶν, ἵδρυμα τῆς Ἀργοναυτῶν. *Insula in Propontide Cyzicus est, gemino ponte annexa continenti . . . Urbem ejusdem nominis habet ad ipsos pontes . . . Pars urbis in plano est, altera monti adjacet: mons, Urserum mons dicitur. Supra hunc est alius, Dindymus, uno cacumine: in eo monte fanum est Dindymenes Matris Deorum, dedicatum ab Argonautis.* Plinius, lib. v. sect. xl. *Insula, quam continenti junxit Alexander, in qua oppidum Cyzicum, antea vocitatum Arctonnesos, & Dindymis, cujus a vertice mons Dindymus.* Est alterum ejusdem Commodi, a Cyzicenis pariter cūsum numisma, in quo mulier simili habitu rupi insidet: ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΟΥΗ. ΚΑΙΣΑΡ. Ε. Cimelio Regio.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΥΡ. ΣΩΚΡΑΤΟΥ. Κυζικηνῶν Νεωκόρον, ἐπὶ Στρατηγῶδ' Ἀυρη-

λίου Σεαράτου. Caracallæ e Cimelio Regio. Apud Cyzicum a Severo Caracallæ patre Pescennius Niger, qui pariter imperium occuparat, fuerat interemptus.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Cereris faces & angues, cum ara, in Caracallæ nummo, apud Patinum, pag. 302. Similis est Philippi F. pag. 388.

ΑΡΧ. ΑΙΑ. ΟΝΗCΙΦΟΡ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ.

ΚΥΖΙΚ. ΔΙC. ΝΕΩΚ. Ex parte altera, ΑΝΤΩΝΙΝΟC. ΑΥΓΟΥCΤΟC. Sic legi in eo nummo Sponius ait, cum alii pro ΑΥΡ. substituere ΑΚΤ. auderent. Nos ΟΝΗCΙΦΟΡΟΥ Β. legi oportuisse suspicamur, ut sit hæc totius epigraphes sententia: Ἀρχιερέως Αἰλίου Ὀνησιφόρου β', Ἀντωνῖνιᾳ, Κυζικηνῶν Νεωκόρων. Pontifice *Ælio Onesiphoro iterum, Antoninia, vel Antoniniana certamina, Cyzicenis Neocoris.* Certamina hic enim Antoniniana signari, hoc est, in gratiam Antonini, sive Caracallæ, ut volunt, seu verius, uti remur, Elagabali edita, nequicquam refragante Sponio, libro quem Gallice inscripsit, *Recherches d'Antiquité*, pag. 409. argumenta duo in primis suadent: alterum, vasa, calathive duo, ei nummo insculpti, e quibus palmæ emicant, quæ certaminum præmia: alterum, quod tam in isto nummo certamina ea voce indicari palam sit, quam illo Byzantium, quem suo loco attulimus, ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. CΕΒΑCΤΑ. Atque utramque perinde ejusdem Augusti esse, nec Caracallæ jam, sed Elagabalo adscribendum.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Gordiani tertii nummus: in quo, non Vulcanus insculptus, ut Patino visum, sed Præfectus fabrūm apud Cyzicenos, vel faber ipse malleo ferrum tundens in incude, ceu arma pararet civium tutelæ. Strabo, loc. cit. de Cyzico: Τρεῖς δ' ἔχει δόχαι τέκτοναι, οὗτοι ἐπιμελουμένους οἰκοδομημάτων τε δημοσίων, καὶ ὀργάνων. Τρεῖς δ' καὶ θησαυροὺς κέκτηται, τὸν μὲν δ' ὀπλων, τὸν δ' ὀργάνων, τὸν δ' σίτου. *Tres habet ea civitas architectos, qui curam gerant ædificiorum publicorum & instrumentorum. Tria item armamentaria: unum armorum, alterum machinarum, frumenti tertium.* Fuit &

Monetariorum corpus Cyzici, de quo multa Sozomenus, lib. v. Eccles. Histor. cap. xv.

CTPA. EPMOΛAOT. KYZIKHNΩN. NEΩKOPΩN. Σπρατηροῦ Ἐρμολάου. *Prætoris Hermolao*. Gallieni, e Cimelio Regio: cujus & alter iste eiusdem Augusti, CTPA. CΩCTPA TOY. KYZIKHNΩN.

KYZIKHNΩN. NEΩKOPΩN. Navis in Saloninæ nummo insculpta, non indicandæ maritimæ Cyzicorum potentia causa, ut Patino visum: sed Argonautarum in eo oppido tractuque ditionis, uti ex Strabone paulo antea vidimus.

KYZIKOC. Rex ipse Cyzicus, qui nomen oppido dedit. Valerio Flacco, lib. 11. *Rex divitis agri Cyzicus*. De eo etiam Hyginus, fab. cclxxiii. Ex parte averſa, Cereris tedæ accensæ, serpentibus involutæ: epigraphe, KYZIKHNΩN NEΩKOPΩN Apud Seguinum, pag. 21.

KYZIKHNΩN. TON. KTICTH N, cum Herculis effigie, quem conditorem vel instauratorem urbis Cyziceni agnoscunt, in nummo vetere Domitiani.

KOPH CΩTEIPA. KYZIKHNΩN. E Cimelio Christinæ Aug. referente Spanhemio, lib. de usu Numism. pag. 385. Pingitur & a Tristano, tom. 11. pag. 314. & ex averſa parte rursus habet, KYZIKHNΩN. NEΩKOPΩN.

KYZIKOC. Vide ΕΦΕΣΟΣ.

KYZ. AΠAMEΩN. Vide AΠAMEΩN.

KYΘHPAIΩN. In nummis Græciæ veteris apud Goltzium. In his nuda Venus, dextra pomum, vel sagittam: arcum læva tenet. Pomum quidem, quod a Paride obtinuit, dum formæ palinam Palladi Junonique præripuit. Arcum vero ac sagittam, quod & *Armata Venus*, Εἰρόπληθ' Ἀφροδίτη, a Græcis olim coleretur. Veneri Cytheram fuisse sacram, tralatitium est, unde & ipsa nomen traxit. Ausonius in Epigr. *Nuda Cythere*. Plinio, lib. 1 v. sect. xix. *Cythera cum oppido insula in Asinæo sinu: hodie Cérigo*. Stephano: Κύθηρα, νῆσος.... οἱ οὐκ ἄτορες Κυθήριοι... καὶ ἡ γυνὴ καὶ ἡ νῆσος λέγεται Κυθηρεία.

ΚΥΘ. & ΚΥΘΝΙΩΝ. Goltziani e vetere Græcia nummi. Plinio, lib. IV. sect. XXII. *Cythnos*, e Cycladibus insulis una. Nunc *Fermina* nuncupari peritiores Geographi putant. Stephano: Κύθηρα, νῆσος.... ὁ ἰνσιώτης Κύθηρα.

ΚΥΜΑΙΩΝ, in *Æolide*.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΕΠΙ. CT. ΚΟΡ. ΔΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Sub Prætoræ Cornelio Lolliano*. Commodi nummus, cum Jovis sedentis effigie. Apud Sponium in Itin. Athen.

ΚΥΜΑΙΩΝ. Maximi, in Cimelio Regio majoris formæ nummus, Gordiani item tertii, & Tranquillinæ. Plinio, lib. V. sect. XXXI. *Cyme*. Stephano: Κύμη, πόλις Αἰολίδος.... τὸ ἔθνικόν, Κυμῆρα.

ΚΥΜΑΙΩΝ. CT. ΑΥ. ΕΛΠΙΔΗΦΟΡΟΥ. Valeriani, e Cimelio Regio. *Cumæorum*, *Prætoræ Aurelio Elpidephoro*. Apud Gruterum, pag. 702. ELPIDEPHORVS. Legit hunc nummum Patinus, in Indice, pag. 27. ΚΥΜΑΙΩΝ... ΑΠΙ ΔΗΦΟΡΟΥ.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΖΑΝΘΟΣ. Ex parte aversa, ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟΣ. Nummus antiquus, quo Cumæorum societas cum Troïbus indicatur, quorum agrum Xanthus amnis alluit, Numinis vice fortassis & a Cumæis habitus. Quod de similibus nummis pariter existimandum est, ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ ΜΕΛΗΣ, ΝΙΚΑΕΩΝ ΣΑΓΑΡΙΣ, ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΙΕΡΑΠΟΔΕΙΤΩΝ ΧΡΥΣΟΡΡΟΑΣ, aliisque. Neque quidquam causæ fuit, cur Pamphyliæ Cumas, vir alias eruditus, operis sui de Numism. pag. 890. Xantho Lyciæ amni finitimas ex eo nummo fingeret, quæ sunt ab eo amne multis passuum millibus distitæ. Hæret in eo nummo Patinus, pag. 7.

ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. ΚΥΜΑΙΩΝ. Equi effigies. Vide ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ. ΚΥΜΑΙΩΝ. Cumæorum cum Cæsariensibus Bithyniæ ὁμόνοια concordiave significatur. Nummus hic affertur a Spanhemio, lib. de usu numism. pag. 890.

ΚΥΜΑΙΩΝ. Nummos complures sic inscriptos Golt-

zius affert in Magna Græcia, Tab. xvi. quos ad Cumas Italiæ, quæ fuere juxta Neapolim, perperam refert: quem errorem multis convellimus argumentis. Primum enim, si Stephanum audimus, a Cumis Italicis gentile nomen *Κυμῆος* est, non *Κυμῆ*, quod est Æolicæ Cumæ proprium. Deinde in nummis insculpta Amazon, cui pharetra pendet ex humero, Cymen esse prodit, quæ urbi natales & nomen dedit, teste Strabone, lib. xiii. pag. 623. ubi de Cyme Æolica: *Τὸ δ' ὄνομα ὑπὸ Ἀμαζόνων τῇ πόλει περικέσθαι*. Et Mela, lib. i. cap. xviii. *Cymen nominavit, pulsus qui habitabant, dux Amazonum Cyme*. Adde pectunculum insculptum in aliis quoque Cymæorum nummis, quem in eo tractu laudatissimum fuisse, ideoque signatum in nummis, ex eo simile veri fit, quod *pectunculum Chium* Varro laudat in primis, libro *De re rustica*, apud Gellium lib. vii. cap. xvi. Fuit autem Cyme in adverso ferme litore Chio insulæ opposita: & eodem plane alluebatur mari.

ΚΥΝΩΝΗΣΙΩΝ. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephanus: *Κυνὼν νῆσος, Λιβυκὴ νῆσος . . . ὁ κινώτης, Κυωνησίτης*. Quare in nummio forte **ΚΥΝΩΝΗΣΙΤΩΝ** fuit.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΙΩΝ. Juliæ Domnæ, & Caracallæ nummi, in quibus Bacchi stantis effigies, in Cimelio Regio. Pausanias in Messen. pag. 147. sub finem, Libero Patri sacrum Cyparissensium fuisse agrum subindicat: in eoque percussa thyrsos tellure ab eo Numine fontem existisse, quem *Διονυσίδα* ex argumento vocarent. Sunt & alii cum signo Libertatis. Plinio, lib. i. v. sect. vii. *urbs Cyparissa*, in Peloponneso. Hodie *Arcadia*, agri Messeniaci. Stephano: *Κυπαρισσία, πάλαι ἡ Τριφυλία . . . τὸ ἐθνικὸν, Κυπαρισσίας*.

ΚΥΠΑΡΙΣΣΑΙΩΝ. Getæ nummus, e Cimelio Regio.

ΚΥΠΡΙΩΝ. Plinio, libro v. sect. xxv. *Cyprus insula, l'Isle de Chypre*.

ΚΟΙΝΟΝ. **ΚΥΠΡΙΩΝ**. Claudii, Vespasiani, Trajani, Sabinæ, Juliæ Domnæ, Getæ, & Caracallæ nummi,

mi, e Cimelio Regio. *Commune Cypriorum*. In his fere templum Veneris Paphiæ, aut Jovis stantis effigies. Nam & Jovem Cyprii coluere: Amathusii, Jovem Hospitalem, *Ξένιον*, macatis hospitibus. Vide Naso- nem, lib. x. Metam. Alii, *Εἰλαπινάστην*, & *Σπλαγχο- πόμον*, teste Athenæo, lib. iv. ex Hegesandro.

ΕΠΙ. ΚΟΜΙΝΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ.

ΚΥΠΡΙΩΝ. *Sub Cominio Proclo Proconsule Cyprio- rum*. Claudii nummus e Cimelio Regio, quem Patinus

pag. 101. sic exhibet: ΕΠΙ. ΚΟΜΙΝΙΟΥ. ΠΡΟ- ΚΛΟΥ. ΑΝΘΥ. ΥΠΑΤΟΣ ΚΥΠΡΙΩΝ. Inter-

pretaturque, *Cominius Proculeianus, vel Prætor, vel Legatus*. Cominiurum frequens apud Gruterum men-

tio. Proconsuli Cyprus, ut & Creta, paruit: quan- quam & suos aliquando Legatos Augustus eo misit.

Vetus inscriptio, apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 140. Γάϊον Ἀνθιον Αὐλὸν Ἰουλίον, Ἀυλὸς υἱὸν, Κουάδρα-

τον, δὲ Ὑπατον, Ἀνθύπατον Ἀσίας, Σεπτεμούνιστον Ἐπου- λοιὸν, Φεάπεμ Ἀεζύαλει, Πρεσβῶτλιν ἢ Ἀντιπράτηγον

τῆ Βαθυρίας, Πρεσβῶτλιν Ἀσίας, Πρεσβῶτλιν Σεβαστὸν Ἐπαρ- χίας Κατωπαδικίας, Ἀνθύπατον Κρήτης, Κύπερον, Πρεσ-

βῶτλιν Σεβαστὸν Λυκίας ἢ Παμφυλίας, Πρεσβῶτλιν ἢ Ἀν- τιπράτηγον Αὐτοκράτορος Νερούας Τετταύου Καίσαρος Σεβα-

στοῦ Γερμανικοῦ Δακικοῦ Ἐπαρχίας Συρίας, &c. C. *Antium Aulum Iulium, Auli F. Quadratum, Consulem iterum,*

Proconsulem Asiæ, Septemvirum Epulonum, Fratrem Arvalem, Legatum Proprætore Bithyniæ, Legatum Asiæ,

Legatum Augustalem Provinciæ Cappadociæ, Proconsulem Cretæ, Cypri: Legatum Proprætore, ex au-

thoritate Imp. Nervæ Trajani Cæsaris Augusti, Germanici, Dacici, Provinciæ Syriæ, &c. Ubi Sponius præ-

postera interpunctione legit, Ἀνθύπατον Κρήτης, Κύ- περον πρεσβῶτλιν.

ΚΟΙΝΟΝ. ΚΥΠΡΙΩΝ. Juppiter stans. ΓΑΛΒΑ.

ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Galba Augustus*. E Cimelio Regio.

ΕΠΙ. ΠΟΜΠΟΝΙΟΥ. ΒΑ. ΚΟΙΝΟΝ. ΚΥΠΡΙΩΝ.

Sub Pomponio Basso. Trajani, ex eodem Cimelio. Vi- xit Pomponius Bassus ævo Plinii junioris, qui secessum

Mm

illius ad eundem scribens collaudat. Plinius, ut notum est, Trajano coævus. Est & Domitiani nummus alter in eodem Cimelio inscriptus: ΕΠΙ. ΑΙ. ΠΟΜ. ΒΑΣ-
 COΥ. ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ, *Sub Ælio Pomponio Basso Legato*, cum Jovis in monte stantis effigie. Et hic pa-
 riter ad Cyprios spectat.

ΘΕΟΝ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΝ. *Deum Senatam.* ΑΝΘΥ. ΕΠΡΙΩ. ΜΑΡΚΕΛΛΩ: Γ. In medio nummo, ΚΥ. Hoc est, Ἀνθυπάρχων Ἐπρίω Μαρκελλῶ γ'. Κύριοι, sub-
 intellige, ἀνέθνηκαν, ut in Smyræorum nummo & alibi dicturi sumus. *Proconsuli Eprio Marcello tertium, Cy-
 prii posuere.* Non vidit ita legi oportere Seguinus, a quo hic nummus affertur, pag. 91.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΚΥΠΡΙΩΝ. Templum Veneris Paphiæ. Ex parte altera, ΖΗΝΩΝ. Vir ignem dextra gerit: idem læva columnæ innititur. Ἐπὶ στρατηγῶς Ζώνωνος. Κυπρίων. *Sub Prætorē Zenone. Cypriorum.* Nisi forte legi satius est, ut in nummo Samiorum, ΕΠΙ. ΙΕΡ. Sed ut ut est, Sacerdos est hic Veneris Paphiæ, qui & idem Prætor esse potuit: quo de sacerdote sacrorum-
 que ritu, Tacitus lib. 11. histor. pag. 34. *Atque illum cupido incessit adeundi visendique templum Paphiæ Ve-
 neris, inclytum per indigenas, advenaſque. Haud fuerit longum initia religionis, templi situm, formam Deæ, (neque enim alibi sic habetur,) paucis differere. Condi-
 torem templi regem Aëriam vetus memoria: quidam ip-
 sius Deæ nomen id perhibent: fama recentior tradit, a Cinara sacratum templum, Deamque ipsam conceptam mari huc appulsam..... Tantum Cinaradas sacerdos consulitur, hostiæ, ut quisque vovit, mares diliguntur: cer-
 tissima fides hædorum fibris: Sanguinem aræ effundere ve-
 titum: Precibus & IGNE PVRO ALTARIA adolentur, nec ullis imbribus, quanquam in aperto ma-
 descunt. Simulacrum Deæ non effigie humana, continuus orbis latiore initio tenuem in ambitum metæ modo exsur-
 gens. Et ratio in obscuro. Vide ΠΑΦΙΩΝ.*

ΚΟΙΝΟΝ ΚΥΠΡΙΩΝ. Apud Goltzium, cum tem-
 plo Paphiæ Veneris, cujus in medio meta, quæ Deæ

ipsius effigies est, ut ex Tacito intelligimus, eo quem proxime attulimus, loco.

ΚΥΡΗΝΗ.

ΚΥΡΑ. Nummus argenteus e Museo nostro, cum filphii icone, & Jovis Hammonis cornuto capite. Plinius, lib. v. sect. v. *Cyrene*: unde Cyrenaïcæ Africæ nomen. Et lib. xix. sect. xv. *Ab his proximum dicitur auctoritate clarissimum laferpitium, quod Græci σίλφιον vocant, in Cyrenaïca provincia repertum, &c.*

ΚΥΡΑΝΕΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Nummus Augusti, e Thesauro Goltzii, pag. 219. *Cyrenensium Sacra ac libera civitatis*. Hunc nummum sic Occo refert, pag. 82. ΑΥΤ. ΚΑΙCΑΡ. ΑΥΓΥCΤΟC. ΚΥΡΑΝΕΙΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Quod suspectæ mihi fidei est: cum illud C pro Σ nusquam Augusti ævo, nec ante Domitiani tempora, in nummis lapidibusve occurrat. Caput Jovis Hammonis in eo nummo insculptum ait, quem a Cyrenensibus cultum nemo nescit.

ΦΛΑΥ. ΚΥΡΗΝΗ. Titi nummus apud Patin. pag. 151. *Flavia*, vel *Flaviopolis Cyrene*. Nunc Gazæ Regiæ. Caput Africæ insculptum præfert.

ΚΥΡΑΝΑΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, loco cit. Stephano: Κυρῶν . . . τὸ ἔθνικόν, Κυρῶναιος. Dialecto Dorica, Κυρῶναιος.

ΚΥΡΠΙΕΩΝ. Goltzii nummus e Græcia, Tab. xxvi. In eo Venus armata, Ἀφροδίτη ὀπλισμένη, ut Pausanias vocat in Laconicis, pag. 97. In parte averſa cygni duo, Veneri sacri: cujus traxisse currum ii a vatibus perhibentur. Naso:

Medias Cythereia per auras

Cypron olorinis nondum pervenerat alis, &c.

Horatius, lib. i i i. Carm.

Qua Gnidon,

Fulgentesque tenet Cycladas, & Paphon

Iunētis viſit oloribus.

Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Curias*. Stephano: Κυρίων, πάλιν Κυρῶν . . . τὸ ἔθνικόν, Κυρῶναιος. Nunc *Audimo*.

M m ij

ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ *in Syria Cæle.*

ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ, in laurea corona, quæ in nummis aliis hujusce tractus, Chalcidensium, Beroensiumque, pariter obvia est. Est hic Trajani apud Patin. pag. 184.

ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Museo nostro. Ex parte altera, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΚΕΑΡ. ΤΙΤ. ΕΛΙ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΑΝΤ.... Plinio, lib. v. sect. xix. *Cyrrhestice Cyrrhum.* Stephano: Κύρρος, πόλις Συρίας... ὁ πολίτης, Κυρρέστης. In Notitia Eccles. Κύρης, ἡ τοι Ἀγρόπολις. Hæc Theodoreti sedes Episcopalis. Tullius, lib. v. ad Attic. ep. xviii. quam scripsit tum cum esset Ciliciæ Proconsuli: *Hostis in Cyrrhestica, quæ Syriæ pars proxima est provinciae meæ.*

ΔΙΟC. ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ. *Jovis fulminantis.* Vel, ut in Diocletiani nummo, IOVIS. FVLGVRAΤΟΡΙC, vel ut apud Gruterum, pag. xxi. 6. IOVIS. FVLMIN. FVLG. ΤΟΝΑΝΤΙC. *Cyrrhestarum.* M. Aurelii, L. Veri, Caracallæ, Philipporumque nummi. Suidas: Καταβάτης Ζὸς, παρ' Ἀθληαίοις, ὡς τὸ καταβάλλει τὸν κεραιὸν, a dejiendo fulmine. Julius Pollux, lib. i. cap. i. num. xxiii. ὥσπερ ὁ ὕψιος, ἔ' ὁ καταβάτης, *ut Iuppiter Pluvius, & Fulminum dejector.* Libanius in legat. ad Julian. pag. 158. Καὶ μὴν ὁ Ζὸς οὐ Καταβάτης μόνον, ἀλλὰ ὁ Ἰκέσιος ὁ Μελίχιος. *Neque vero Iuppiter Elicius tantum, quod fulmina dejiciat, sed & Hicesius, quod supplicibus adsit, & Milichius a mansuetudine cognominatur.* Καταβάτου Διὸς meminit & Phurnutus in Jovis cognominibus, Pausanias in Eliac. prior. pag. 162. alique multi. Ex his triplicem apud Occonem Trajani nummum emendamus: Primum, pag. 217. ΔΙΟC... ΑΙΒΑΤΟ. pro ΔΙΟC. ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. Alterum ibidem, in corona laurea ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ, pro ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ. Tertium, pag. 19. ΑΥΤΟΚΡ. ΚΑΙ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟC. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Νέρεας Τραιανός. Ex parte altera, ΒΑΤΟΥΡΡΗΚΤΩΝ, pro ΔΙΟC. ΚΑΤΑΙΒΑΤΟΥ. ΚΥΡΡΗΚΤΩΝ. Et quartum Commodi, pag. 332. ΔΙΟC.

KATC. KATE. pro ΔΙΟC. KATEBATOY. Sic enim interdum in nummis vox ea scribitur.

KY TΩPIΩN. Nummi e Græcia Goltzii, cusi videlicet ab incolis Cytorii oppidi, montisque cognominis, de quo Plinius lib. vi. sect. i i. in Paphlagonia. Stephano: Κύτωρης, πόλις Παφλαγονίας.... τὸ ἐθνικὸν, Κυτωρίας, καὶ Κυτώριος, &c. Gryphum, tripodem, lauream, stellam, Solemve, quæ sunt Apollinis nota, ut sæpe monuimus, symbola, hi nummi præferunt.

KΩNΩΠΙΤΩN. Neronis nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 219. Stephano: Κωνώπη, πόλις Ἀχαρνατίας.... τὸ ἐθνικὸν, Κωνωπέως, καὶ Κωνωπίτης, καὶ Κωνωπαῖος.

KΩΠΑΙΩN. Vespasiani nummus, delineatus a Tristano, pag. 290. Affertur & a Patino, in Indice, pag. 8. Cererem tediferam insculptam præfert. Plinio, lib. i v. sect. x i i. *Copa*. Stephano: Κώπαι, πόλις Βοιωπακί... ὁ πολίτης, Κωπαῖος, καὶ Κωπαίτης. Ea in urbe fuisse ædem Cereri sacram Pausanias libro nono prodidit, sive in Bœoticis, pag. 299. Κεῖνται ἢ αἱ Κώπαι πόλισμα ἐπὶ τῇ λίμνῃ.... Ἐνταῦθα Δήμιπτος, καὶ Διονύσου, καὶ Σαράπιδος ἔστιν ἱερὸν. Hodie *Topoglia* juxta Copaidem lacum, *Limni tis Livadias*, (nam Bœotiam Græci hodie *Livadia* vocitant, ut monet auctor anonymus, qui officia CP. Palatii descripsit, ad calcem Codini,) seu *Lago di Topoglia*.

KΩPYKΙΩTΩN. Caracallæ nummus, in Cimelio Ducis Sabaudia. Plinio, lib. v. sect. x x i i. *Corycos oppidum*, & *portus*. Stephano: Κώρυκος, πόλις Κιλικίας.... τὸ ἐθνικὸν, Κωρύκιος... Λέγεται καὶ Κωρυκιώτης.

KΩPYKΙΩN. E Thesauro Goltzii, pag. 219.

....TKΙΩTΩN. ATTONOMO. Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 419. Lege, KΩPYKΙΩTΩN. ATTONOMOY. *Coryciotarum libera civitatis*.

KΩΙΩN. Tiberii, Juliae Domnae, & Elagabali nummi. Plinio, lib. v. sect. x x x v i. *Cos*, &c. Stephano: Κῶς, πόλις καὶ νῆσος.... τὸ ἐθνικὸν, Κῶς, καὶ Κῳῖος. Hippocratis patria. Nautis *Lango* dicitur: Græcis *Stingo*, derivata voce ab illa tergemina, εἰς τὴν Κῶ.

M m iij

ΚΩΙΩΝ. ΠΥΘΩΝΙΚΟΣ. Augusti nummus e Cimelio Regio, Museoque nostro. Prætoris nomen vel Magistratus id esse plane credimus, Πυθώνιος. Alias quæ subsit ei voci vis, tralatitium est. Similis alter, eodem Principe Augusto cusus, ex eodem quoque Cimelio.

ΚΩΙΩΝ. ΝΙΚΑΓΟΡΑΣ, cum Jovi capite.

ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΣ. ΚΩΙΩΝ. Augusti, apud Tristandum, pag. 100.

ΕΥΚΑΡΠΟΣ. ΚΩΙΩΝ. Et hunc Patinus in Thesauro, pag. 137. & istum, qui ΚΑΛΛΙΠΙΔΗΣ inscribitur, Lepidi esse, quam Augusti, mavult. Apud Tristanum certe, tom. 1. ΜΑΡΚΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ. Et ex parte averſa, ΚΩΙΩΝ. ΒΙΟΦΑΝΤΟΣ, *Coënsium* Prætor *Diophantus*. Ex hujus Diophanti genere ac familia duxisse ortum alter videtur, cujus mentio in nummo Severi e Cimelio Regio, quem ad Coënses quoque referri oportere vel hinc merito suspicamur, quod & Apollinem citharœdum exhibet, Coënsium nempe Præsidem Deum, & Pontificis nomen, quem Magistratus vice fuisse, aut certe Sacrorum Augustalium Ludorumque Præsidis, apud Coënses, ex subsequentibus nummis intelligimus. Est, inquam, hic Severi nummus ejusmodi: ΑΡΧ. ΔΙΟΝΟC. Τ. ΔΙΟΦΑΝ... Hoc est, ὅτι Ἀρχιερέως Δίονος τοῦ Διοφάντου, Κῶων. *Sub Pontifice Dione Diophanti Filio, Coënsium.*

ΚΩΙΩΝ. ΜΕΙΛΗCΙΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio, quo Milesiorum fœdus cum Coënsibus significatur, non uti Tristanus existimat, pag. 601. a Milesiis profectos Coënses. Id vero insculptæ ei nummo effigies in primis declarant, Æsculapii nimirum Coënsium Dei, & Apollinis Didymæi Milesiorum: unde & Milesius idem appellatus est, a fano ejus in agro Milesio. Strabo, lib. xiv. pag. 634. τὸ Μιλήσιοι τὸ μαντεῖον τοῦ Διδυμῆος Ἀπόλλωνος. Venerem in eo nummo sculptam falso Tristanus & alii existimavere. Sic in illis ΕΦΕΣΙΩΝ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ, & ΕΦΕΣΙΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩΝ, similis ὁμῳία intelligitur, ut suis locis diximus.

ΚΩΙΩΝ. Antonini Pii, ex eodem Cimelio. Juno in curru juncto pavonibus.

ΚΩΙΩΝ ΣΩΤΗΡ, vcl ΣΩΤΗΡΟΣ, *Coënsium Servatoris*. Æsculapii nimirum, cujus in nummis effigies, apud Goltzium in Græcia, Tab. xx. cum angue, ejus Dei symbolo.

ΚΟΩC, & ΚΩΩC, in Museo nostro.

ΑΡΧ. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥ. ΚΩΙΩΝ. Caracallæ nummus, e Gaza Regia, cum victoriæ gradientis effigie. Ἀρχιεπὸς Μενεκράτου. Κώων. Pontifice *Coënsium Menecrate*.

ΚΩΙΩΝ. Serpens baculo involutus, Æsculapii symbolum. E Museo nostro.

ΚΩΙΩΝ. ΑΡΙΣΤΙΔΗΣ. Apud Goltzium, tab. xx. *Coënsium Prætor Aristides*. Cum lyra Apollinea.

ΚΩΙΩΝ. ΑΡΧΙΑΣ. *Coënsium Prætor Archias*. Apud Goltzium, tab. xxi. cum cancri effigie, quæ in nummis insularum frequens, ut antea monuimus. Adjuncta etiam clava, quæ Herculem inter Deos *Coënsium* custodes fuisse significet.

ΚΟΩΣ. Uva. Apud Goltzium, tab. xxi. Ex parte altera caput est insculptum capri, qui Baccho sacer, teste Ovidio, lib. i. Fastor. vers. 360. Strabo, lib. xi v. pag. 657. de Co insula: Εὐχάρπος ἢ πᾶσα ὄνεια ἢ ἔδειν, καὶ μέγας Χῖος ἔστι Λέσβος. *Tota frugum est ferax, vini etiam optimi larga, ut Chius & Lesbos.*

L

L ACCOBRIGA. MVN. *Municipium Laccobriga*. Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio, lib. iiii. sect. iv. *Lacobricenses*, in Vaccæis Hispaniæ populis. Lacobrigæ in hoc tractu meminit Antoninus, xlv. M. P. a Pallantia, in itinere ab Asturica Tarraconem. Λακκοβρίγας vocat Plutarchus in Sertorio, pag. 574. *Lacobrigæ nomen*, inquit Festus, *a lacu & briga, Hispaniæ oppido*. Vox *briga* oppidum sonat. Vide MIROBRIGA.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. Hadriani nummus, e Cimelio Regio, in quo Castor & Pollux in équis. De cultu Castorum apud Lacedæmonios, Pausanias in Laconicis, seu lib. 111. operis sui, pag. 94. 95. 96. & 98. Est & M. Aurelii, cum pileis Castorum, apud Patinum, pag. 244.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. M. Aurelii, apud Tristhanum, pag. 650. quo in nummo Athletæ bini insculpti, veluti in procinctu ad pugnam. *Lacedæmonias palæstras*, tum alii plurimi, tum Prudentius in Hamartig. laudat, versu 365. Propertius, lib. 111. Eleg. xiv.

Multa tua, Sparte, miramur jura palæstræ, &c.

Pugilatum amasse, M. Aurelium, *luctamina*, & *cursum*, auctor est Capitolinus in ejus vita, pag. 24.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ. ΚΕΛΓΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.

Lacedæmoniorum Selgensiumque concordia. Decii nummus, in quo ante aram Hercules & Pallas adstant: ex ara serpens emicat. Conditores suos ac veluti parentes Lacedæmonios, Selgenses Pamphyliæ agnoscebant, ut auctor est Strabo, lib. xii. pag. 570. Plinio, lib. iv. sect. viii. *Ager Laconicus* &c.

ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. Vide ΣΑΓΑΛΑΣΣΗΝΩΝ.

ΛΑΜΙΕΩΝ. In Museo nostro, cum Bacchi capite, quod ederacea cinctum corona: & canthari, ex aversa parte nummi, effigie. Baccho sacrum fuisse agrum cum, ac vini feracem, hæc symbola produnt. Plinio, lib. iv. sect. xiv. *Lamia*, in Phthioride Thessaliæ regione. Stephano: *Λαμία, πόλις Θιωαλίας... τὸ ἐθνικὸν, Λαμῆς, ἢ Λαμιώται.*

ΛΑΜ. In Cimelio Regio.

ΛΑΜΠΩΝΙΕΩΝ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 220. Stephanus: *Λαμπώνεια, πόλις Τρωάδος... τὸ ἐθνικὸν, Λαμπωνίδης, ... ἢ Λαμπωνίδης.* Hujus potius oppidi nummum eum esse censuerim, quam cognominis insulæ Lamponiæ, de qua Plinius, lib. iv. sect. xxiii.

ΛΑΜΨΑΚΗΝΩΝ. Nummus Commodi, apud Patinum, pag. 262. nunc Cimelii Regii. Insculptum in eo nummo remur equum marinum, qui Neptuno sacer. Sed fuere

fuere in eo oppido & alia Numina. *Lampsacena* *Deum* Servius Priapum, & Priapeiorum auctor appellant. Huc spectat vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. xcvi. 4.

HORTORVM. CVSTODI. VIGILI.
CONSERVATORI. PROPAGINIS.
VILLICORVM.

DVM. TVA. POMIFERVM. CVSTODIA. PROTEGET. HORTVM.
TERROR. ET. INFESTIS. FVRIBVS. INGVEN. ERIT.

LAMPSACIOS. MELIOR. NON. IMBVET. HOSTIA. CVLTROS.

QVAM. VENIET. NOSTRA. VICTIMA. CAESA. MANV.

Pollicetur horti dominus priapo fore, ut si servet hortum, melior eia se cædatur hostia, quam quæ a Lampfaciis mactari solita esset. Pausanias, lib. ix. de Priapo:

Ἀμψακιοὶ δ' ἐς πλέον ἢ Θεοῦς αὐτῶν ἄλλους νομίζουσι. Διόνυσου τε αὐτῶν παῖδα ἔχ' Ἀφροδίτης λέγοντες. *Lampsaceni* *eum præ cunctis Diis venerantur, Bacchi & Veneris filium appellantes.* Plinio, lib. v. sect. xl. *Lampsacum.*

In Hellesponto. Stephano: Ἀμψακος . . . τὸ ἑθνικόν, Ἀμψακινός. Hodie *Lampsico*. Vide plura in Plinianis Notis. Ἀμψάκος interim dici quoque apte posse, ex antiqua inscriptione discimus, quæ & eidem Numini, Priapo scilicet, est dicata, apud Gruterum, pag. xcvi. 5.

ΛΑΜΨΑΚΙΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Et ex Martiali, apud quem *Lampsacius versus* legitur, & *Lampsacia puella*.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Cariæ.*

AP. PVLCHER. AP. F. PROCOS. *Appius Pulcher Appii F. Proconsul.* In medio nummo, ΛΑΟ.

Λαοδικέων. In ima parte Græci Magistratus nomen, ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥ ΣΩΣΙΜΟΣ. Apud Seguinum, pag. 69. a quo feliciter hic nummus explanatur: uti & alter qui subsequitur.

M. TVLL. IMP. ΛΑΟ. ΛΑΒΑΣ. ΠΥΡΡΟΥ. *M. Tullius Imperator. Laodicensium. Labas Pyrrhi F. Prætor.* Forte ΔΑΜΑΣ hoc est, *Damafias*. Successit Appio M. Tullius Cicero, post actum Consulatum, in Ciliciæ & Laodiceæ, finitimarumque regionum ad.

N n

ministratōne. Vide quæ diximus in nummis ΑΠΑ-
ΜΕΩΝ Phrygiæ.

ΠΟΛΕΜΩΝ. ΦΙΛΟΚΡΑΤΩΡ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. *Polemon Philocrator. Laodicensium.* Nummus Augusti e Gaza Regia. Hunc Polemonem regiis insignibus donarat Augustus, ut quidem Strabo prodidit, lib. xii. pag. 578. Ζῶων ὃ ῥήτωρ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Πολέμων, ὃς καὶ βασιλείας ἡξιώθη ὡς τὰς ἀνδραγαθίας, ὑπὸ Ἀντωνίου μὲν παύσας, ὑπὸ Καίσαρος δὲ τοῦ Σεβαστοῦ πάλιν παύσας.

ΖΕΥΣ ΦΙΛΑΛΗΘΗΣ. ΛΑΟΔ. *Juppiter Veritatis Amicus. Laodicensium.* Augusti nummus, e Cimelio Regio. Nunc Laodicea excisa penitus: loco Turcæ fecere nomen *Eskihissar*. Vide plura in Notis ad Plinium.

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑΣ. ΝΕΡΩΝ. ΚΑΙΣΑΡ. Neronis, apud Tristandum, pag. 224. & Patinum, pag. 117. cum Jovis effigie aquilam dextra gestantis. Additur & Prætoris nomen, ΓΑΙΟΣ ΠΟΣΤΥΜΟΣ, *Caius Postumus*. Et in corona laurea, B, quo signatur annus Neronis secundus.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΟΣ. ΓΡΑΜ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ. *Laodicean. Ἀγρίππινος Γραμματέων ἀνέθηκεν. Laodicensium. Agrippinus Scriba posuit.* Nummus Hadriani e Cimelio Regio, simili Jovis effigie, atque in nummo Neronis. Id Magistratus genus, *Γραμματεὺς*, seu *Γραμματέων*, passim in Carizæ nummis occurrit.

ΑΥ. ΚΑΙ. ΤΡΑ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΟΛΥΜΠΙΟΣ. ΛΑΟΔ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τραϊανὸς Ἀδριανὸς Ὀλύμπιος. Laodicean.* Nummi Hadriani, apud Erizzo, & alios. De Olympii cognomine quo donatus in nummis Hadrianus, vide quæ diximus, verbo ΕΦΕCΙΩΝ.

Π. ΑΙΔΙΟΣ. ΔΙΟΝΥCΙΟΣ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. In laurea. Nummus Antonini Pii, apud Patinum in Indice, pag. 13. Πούπλιος Αἴλιος Διονύσιος. *Laodicean.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. M. Aurelii, apud Occonem, pag. 295. & in Cimelio Reginz Christinz.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΕΦΕCΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Jappi-

ter Laodiceus, ac Diana Ephesia cum cervis, in nummo M. Aurelii.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΚΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.
L. Veri nummus, e Cimelio Regio. Est & M. Aurelii, in quo stat Imperator inter duas feminas stolas.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΚΑΙ. ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ.
Commodi, ex eodem Cimelio: Cereris cum Jove effigies: illa Nicomediensium Dea, hic Laodicenorum, ut dictum est, Præses.

ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ. ΛΥΚΟΣ. ΚΑΠΡΟΣ. Nummus Commodi Imp. e Gaza Regia, in quo mulier dextra Jovem Laodiceæ præsidem Deum gestat, desideratque inter duos fluvios. *Laodicea, Lycus, Caper.* Plinius, lib. v. sect. XXI. *Laodicea imposita est Lyco flumini, latera alluentibus Asopo & Capro, appellata primum Dioapolis, hoc est, civitas Jovis: qua ex appellatione Præses ejus oppidi Juppiter fuisse intelligitur: neque ex ea modo, sed & ex nummis antea allatis.*

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. *Αὐτοκράτωρ Κᾶσαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντωνεῖνος.* Caracallæ nummus, cujus in aversa parte, **ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΥΤΥΧΕΙΣ. ΚΑΙΡΟΙ.** *Felicia tempora,* quatuor anni tempestates totidem puerulis designantur. Sic in Commodi nummo, e Museo nostro, pueruli quatuor fructus ex arbore legunt, mediaque inter ipsos Tellus sedet: epigraphe, **TEMPORVM FELICITAS.** Tellus, inquam, quam Puerorum Nutricem appellarunt, **ΓΗΝ ΚΟΥΡΟΤΡΟΦΟΝ,** ut ait Pausanias in Atticis, pag. 20. Est autem in hujus nummi anteriore area Commodi caput, cum hac epigraphe, **M. AVREL. COMMODVS. ANTONIN. PIVS. FEL. AVG.** Ubi illud obiter adnotari operæ pretium fuerit, Cæsarum primum qui se *Pium Felicem* in nummis conjunctim inscripserit, fuisse Commodum, nec satis honesta certe causa & origine, si Lampridium in ejus vita audimus, pag. 49. *Inter hæc Commodus, Senatu semet ridente, cum adulterum maris Consulem designasset, appellatus est PIVS: cum*

N.n ij

occidisset Perennem, appellatus est FELIX. In lapidibus tamen vetustis M. Aurelius PIVS FELIX inscribitur, ut vidimus in nummis ΕΔΕΣΣΑΙΩΝ.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΔΟΓΜΑΤΙ CYN-
ΚΛΗΤΟΥ. *Laodicensium Neocororum, Senatusconsulto.* Caracallæ nummus, apud Tristanum, tom. 11. pag. 185. in quo Juppiter stat, ejus civitatis Præses, ut diximus. Non sine Senatusconsulto Neocororum fungi munere civitatem ullam potuisse docuimus antea in nummis ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ. Hunc nummum ad Caricam Laodiceam jure cum Erizzo referendum putamus, nequicquam refragante Tristano. Est & alter ejusdem Caracallæ ita inscriptus, ΛΑΟΔ. ΠΡΩ-
ΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Laodicensium, qui primitus Neocori fuere*: hoc est, qui Caracallæ principatu omnium primi, ex Asiæ civitatum incolis, in Cæsaris gratiam ludos edi tertium, & sacra fieri curaverunt, ex Senatusconsulto scilicet, ut præmonuimus. Sedet Imperator in equo, milite subsequente, Palladis armatæ effigie columnæ imposita.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Ex parte averfa, ΔΗΜΟΣ, *Populus* Laodicens scilicet, vel Romanus potius, quem nummo illi cuso colunt. Ut hunc vero nummum Laodicensibus Cariæ adscribamus, admonet inscriptio vetus, allata a Sponio in Itin. Athen. pag. 145. qua se illi Populo Romano addictos, mancipatosque profitentur.

POPVLVS LAODICENSIS A F. LYCO
POPVLVM ROMANVM QVI SIBI
SALVTI FVIT BENEFICI ERGO
QVAE (forte QVO) SIBI BENIGNE FECIT.
Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ
ΠΡΟΣ ΑΥΚΩ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΟΝ
ΡΩΜΑΙΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΑ
ΣΩΤΗΡΑ ΚΑΙ ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Æsculapii effigies: in parte altera, turritum caput, ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ.

ΑΤΤΑΛΟΣ..... CMYP. ΛΑΟ. Vide ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.
ΣΑ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΑ. *Σαυλου* (ut

quidem Spanhemius interpretatur, qui nummum hunc Laodicensium affert e Cimelio Mediceo, lib. de usu numism. pag. 692. nos Σαβίνου malimus } Εὐτυχὸς Ἀρ-
χιεπὶς τρισκαίδεκα πόλει. Sabino Eutyche Pontifice XIII.
Civitatum, quibus Asiæ scilicet commune constabat,
ut alibi adnotavimus. Vide ΡΟΔΙΩΝ.

ΖΕΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.

Vide ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Lydiæ*.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *ad Libanum, sive in Syria Cæle.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΠΡΟC. ΛΙΒΑΝΩ. Nummi Caracallæ in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xix. *Laodicensi, qui ad Libanum cognominantur.* Hic nummus apud Patinum exesus, pag. 298. has tantum voces exhibet, ΛΑΟΔΙΚ. ΠΡΟC.....

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΕΝ. ΤΩ. ΛΙΒΑΝΩ. Antonini Pii, in eodem Cimelio. Vir signum militare gestat.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΛΙΒΑΝΟΥ. Decii.

ΙΟΥΛ. ΛΑΟΔΙΚ. CΕΟΥΗ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC.

Ιουλίας Λαοδικείας Σεουηραιῆς Μητροπόλεως. *Julia Laodiceæ Severianæ Metropoleos.* Severi nummus e Cimelio Reginæ Sueciæ. Ulpianus, lib. l. Dig. tit. xv. de Censibus, lege 1. *Est & Laodicensa colonia in Syria Cæle, cui Divus Severus jus Italicum ob belli civilis merita concessit.* Et cognomen a se quoque dedit. Facit autem prius Iulias nomen, ut subsequentes quoque nummos, qui ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ inscribuntur, huc quoque referri constet oportere: quod Tristano, aliisque latuit.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΒΝΡ.

Domitiani nummus e Gaza Regia, quo signatur annus C L I I. postquam Syria a Pompeio est in provinciae formam redacta: quod quidem egit ille anno Urbis D C X C. quo Cicero Consul fuit. Itaque hic nummus annum designat Urbis D C C C X L I. Domitiani nonum.

ΙΟΥΛΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. *Iulien-sium qui & Laodicensis,* Trajani nummus e Museo nostro, & apud Patinum, pag. 185. Ex quo intelligas

N n iij

alterum istud fuisse Laodiceæ nomen. Nam quod finire quidam, legi oportere, ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΚΟΙΝ. sive Κοινόν, ac Juliensium, de quibus egimus suo loco, signari concordiam cum Laodicensi, adversantur ei conjecturæ, non nostri modo, sed & Regii Cimelii numismata, Trajano principe, & Antonino cusa, & quæ apud Occonem multis locis exstant, in quibus perspicue legimus, ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ &c. Sic geminum Helenes insulæ nomen vidimus, verbo ΕΛΕΝΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΚΑΙ. ΚΡΑΝΑΑΤΩΝ. Donata vero Laodicea videtur altero eo nomine ab Julia Augusti conjuge, uti ex ejusdem Principis nummo auguramur, quem Tristanus affert, tom. 1. pag. 126. ΘΕΙΟΥ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ. ΘΕΙΑΣ. ΙΟΥΛΙΑΣ. ΣΕΒΑΣΤΗΣ. Ex parte altera, turrita mulier, cum epigraphe, ΙΟΥΛΙΕΩΝ ΤΩΝ ΚΑΙ ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Hujus in quo explanando sumus, qui Trajano Principe cusus est, epigraphe hæc est in Museo nostro, ΑΥ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ. ΑΡΙΣΤ. ΚΑΙ C. CEB. ΓΕΡ. ΔΑΚ. Αὐτοκράτωρ Τετραγώνος Ἀριστος Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικός. *Imp. Trajanus Optimus Caesar Aug. Germanicus, Dacicus.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΚΥΡΙΑC, apud Spanhemium, pag. 896. in quo nummo legi forte possit, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Κ. ΚΥΡΙΑC, hoc est, Κόμης Συρίας.

COL. LAODICEAC. ME. *Colonia Λαοδικείας Μετροπόλεως.* Philippi Patris, apud Patinum, pag. 382. nunc Gazæ Regiæ. Huic similes ac plane gemini duo Caracallæ nummi apud Tristandum, pag. 177. apud quem, & apud Patinum, pag. 298. COL. LAODIC. ACMA. corrupte legas, pro LAODICEAC. ME. In hisce nummis templi effigies est, in eoque Aquila, Jovis scilicet armigera, & ipsius vicem præbens in nummis: vel Romani potius Imperii symbolum.

COL. LAOD. METROPOLEOS. Treboniani, in Gaza Regia.

SEP. COL. LAVD. METRO. Getæ nummus, hæc verba præferens in corona laurea: quæ nummo-

rum forma huic fere tractui peculiaris est, ut in nummis Berœensium, Chalcidensium, Cyrrhestarumque vidimus. Est hic e Cimelio Regio. *Septimia Colonia Laodicea Metropolis*. Fuit & Severo Septimii nomen, & Getæ pariter ejusdem Severi filio.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Syriæ proprie dictæ.*

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΘΑΛΑΣΣΑΝ. *Laodicensium qui sunt ad mare*. Hist. Regum Syriæ, pag. 262. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Laodicea libera*. Vide quæ ibi diximus. Hodie *Latakî* appellatur.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. Elagabali, apud Patin. pag. 331. nunc Cimelii Regii. In eo nummo Dianæ Brauronæ simulacrum in templo pingitur, quod a Laodicensibus Syriæ asservatum testatur Pausanias, in Lacon. pag. 98. De Diana Laodicensi Lampridius in Elagabalo, pag. 103.

ΛΑΟΔΙCEON. Caracallæ apud Patinum, pag. 298. cum simili Dianæ simulacro.

ΛΑΠΗΘΕΩΝ. Nummus e Græcia Goltzii, Tab. xxvii. cum palmæ iconē. De palmis Cypriis, Plinius, lib. xiii. sect. viii. De oppido, lib. v. sect. xxxv. *Lapethos*. Stephano: Λάπηθες πόλις Κύπρου... τὸ ἔθνικόν, Λαπήθου, & Λαπηθύς. In parte nummi averſa, Serapis & Isis.

ΛΑΠΙΘΩΝ. Apollinea lyra, in corona oleaginea. Ex parte altera, ΑΠΟΛΛΩΝ. ΣΩΤΗΡ. *Apollo Servator*. Apollo cum arcu & pharetra, Solisque simul effigies. E Museo nostro. Plinio, lib. iv. sect. xv. *Pindus & Othrys, Lapitharum sedes*, in Thessalia: qui cum Centauris depugnarunt: unde & castello ibi nomen factum *Κενταυροπόλις*, teste Procopio, lib. iv. de Ædif. cap. iii.

ΛΑΠΠΑΙΩΝ. Fuit hoc oppidum olim in Creta. Et est Ptolemæo, quidem lib. iii. cap. xvii. in oppidis ejus insulæ mediterraneis, Λάππα. Dioni pariter, libro xxxvi. ubi de Metello Cretico, Λάππα. In Notitia Eccles. pag. 25. Λάμπα. Pag. 13. ὁ Λαμπών. Leunclavio, pag. 96. ὁ Λάμπης. Refert nummum

eum Goltzium in Thesauro, pag. 220. & in insulis Græciæ, Tab. v. Apollinem cum lyra præfert: de quo vide quæ diximus in nummis ΚΥΔΑΙΩΝ. Gruteri vetus inscriptio, pag. M X C I. ΔΑΠΠΑΙΩΝ. Η ΠΟΛΙΣ. Concessam iis ab Augusto Cæsare libertatem, instaurataque mœnia refert Dio, libro LI.

LARISSA *Thessaliæ*. Plinio, lib. IV. sect. XV. *Larissa*.

ΔΑΡ. ΔΑΡΙΣΣΑ, & ΔΑΡΙΣΣΑΙΩΝ, cum equi effigie, in Græcia vetere Goltzii, Tab. XX.

ΔΑΡΙΣΣΑΙΩΝ. E Museo nostro, cum equi pascentis effigie. Quod pascua equis alendis idonea & opima ibi fuisse argumento est. Fuere olim Thessali equi in pretio, ut auctor est Strabo, lib. VIII. pag. 388. aliique. Hinc primum in Thessalia ortum equum fabulæ narrant. Lucanus, lib. VI.

*Primus ab æquorea percussis cuspide saxi
Thessalicus sonipes, bellis feralibus omen,
Exsiluit: primus chalybem, frenosque momordæ,
Spumavitque novis Lapithæ domitoris habenis.*

Et Medusæ caput nummus idem præfert.

ΔΑΡΙΣΣΑΙΑ, cum equo corrente, & viro taurum domante. Plinius, lib. VIII. sect. LXX. *Thessalorum gentis inventum est, equo juxta quadrupedante, cornu intorta cervice tauros necare, &c.* Vide quæ diximus in Plinianis notis ex Tranquillo & Dione.

ΔΑΣΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 220. Plinio, lib. IV. sect. XX. *Lafos*. Hierocles, in Notitia Eccles. antiqua, inter sedes Cretæ Provinciæ Episcopales, vicesimo sexto loco Δάσων appellat, pag. 25. Eadem Δάσων pag. 13. mendose vocatur.

LASTIGI. Nummus antiquus apud Rod. Carum, lib. III. cap. LXI. pag. 186. Plinio, lib. III. sect. III. *Lastigi*, in Bæturia, parte Bæticiæ, Celticorum dicta, conventus Hispalensis.

LAVS IULIA.

C. L. I. N. AVG. Claudii nummus, apud Mediobarbum, pag. 85. ex Sponio: quem nummum sic interpretamur: *Colonia Laus Iulia Nova Augusta*. Memi-

nit

nāt hujus oppidi unus, quod quidem sciam, Tullius, cujus etiam ex hujus nummi fide atque auctoritate restituenda oratio est. Sic enim ille ad Q. Fratrem, lib. I I. epist. xiv. *Ad I I I I. Nonas Iunias, quo die Romam veni, accipi tuas litteras, datas Placentiæ: deinde alteras postridie, datas Blandenonæ.* Ubi Tulliani editores plura exemplaria præ se ferre aiunt *Laudenonæ*: quæ vox est haud dubie in *Laude Nova* transformanda. Hodie *Lodi* dicitur, in Insubribus, ad ripam Ad-dux fluminis, oppidum haud ignobile: quod qui *Laudem* esse *Pompeiam* putant, a Plinio commemoratam, lib. I I I. sect. xxi. similitudinem modo nominum secuti, non itinerariorum intervalla, non toto illi quidem cælo, sed tribus saltem millibus passuum aberrant, quibus *Lodovè* vicus, hoc est, Laus vetus, seu Laus Pompeia, a Laude Nova, seu *Lodi* distat.

ΛΕΒΕΔΙΩΝ. Getæ nummus in Cimelio Regio, in quo Bacchi stantis effigies. Strabo, lib. xiv. pag. 643. in Ionia. Εἶπε Λέβεδος διέχουσα Κολοφῶνθ' ἔχων καὶ εἴκοσι σταδίους· ἐνταῦθα τῆς αἰῆς τὸν Διόνυσον περὶ τῶν ἡ συνόδος, καὶ κατοικία τῆς ἐν Ἰωνίᾳ μέγας Ἑλλησπόντου, ἐν ᾗ πανήγυρις καὶ ἀγῶνες κατ' ἔτος συνελευῶνται τῷ Διονύσῳ. *Deinde Lebedus a Colophone distans stadia cxx. Ibi scenicorum artificum conventus & domicilium est, qui in Ionia sunt, ad Hellepontum usque, ibique solennis conventus & annua certamina in honorem Bacchi agitantur.* Dionysia hæc & Liberalia a Libero Patre vocabantur. Vide Tertull. lib. de spectaculis.

ΛΕΒΕΔΙΩΝ. Caracallæ, e Museo nostro, & apud Tristanium, tom. I I. pag. 219. in quo noctua, Palladis symbolum. Alterum ejusdem Caracallæ Sponius affert, in Itiner. Athen. in quo Pallas armata stat.

LEONICA.

MVN. LEONICA. In Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio lib. I I I. sect. iv. *Leoniceses*, conventus Cæsaraugustani, in Hispania. Nunc est *Alcaniz*, in Aragonia, ad amnem *Guadalope*, qui in Iberum influit. Vide plura in Pliniani Notis.

Ο ο

ΛΕΟΝΤΙΝΩΝ. In Museo nostro. Plinius, lib. 111. sect. 1 v. *Oppidum Leontini*, in Sicilia. Nunc *Lentini*, *Città Fecondissima*.

ΛΕΟΝ. & ΛΕΟΝΤΙΝΟΝ, apud Parutam. Derivatum oppidi nomen *ἀπὸ τοῦ λέοντος* nummi plerique testantur, in quibus animalis ejus expressa effigies est. Sunt & in quibus spicæ insculptæ, aut Dea spicas gerens, quibus soli ubertas intelligitur. Cicero in *Verrem*, lib. 111. *Caput rei frumentariæ, campus Leontinus*.

ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. L. H. *λεοντοπολεις* ἡ. anno octavo, Nummus Antonini Pii, in Cimelio Regio. *Leontopoliten* in Ægypto nomen habet Plinius, lib. v. sect. 1 x. Oppidum ipsum *Λεόντων πόλις*, *Leonum civitas*, quos in eo oppido studiose ali, auctor est Ælianus, lib. x11. hist. animal. cap. vii. Quare & in nummo subsequente,

ΛΕΟΝΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, Julia Domnæ, apud Tristhanum, tom. 11. pag. 144. leo radiatus cernitur, qui prioribus pedibus sistrum, Ægypti peculiare musicum instrumentum, ejusdemque provinciæ in nummis vulgare symbolum, tenet.

LEPTIS.

COL. VIC. IVL. LEP. *Colonia Victrix Julia Leptis*. Apud Ant. August. Dial. v 1. Antiq. Numism. pag. 91. & in Cimelio Regio. Apud Occonem, pag. 73. male, COL VIC. IV LEP. Plinio, lib. v. sect. 1 v. *Leptis altera*, quæ cognominatur magna, in Africa. Hodie *Lebida*. Vide plura in notis ad Plinium.

ΛΕΠΤΙΣ. Nummus Tiberii Augusti, e Gaza Regia, in quo Mercurii caput expressum, cum toto pectore.

ΛΕΚΒΙΩΝ. ΚΟΙΝ. Hoc est, *Κοινόν*. *Commune Lesbiorum*. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio, Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Lesbos*, insula: hodie *Metelin*, ab oppido quod ibi insigne est, Mytilene.

ΑΥΤ. Κ. ΚΟΜ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. *Ἀυτοκράτωρ Καίσαρ Κόμης Ἀντωνίνου*. In superficie nummi altera, geminum Numen insculptum, sub cujus tutela Lesbii

fiere: Pallas dextram nummi aream obtinet, lævam Bacchus cum urceolo vel cantharo: medius inter utrumque stat Deus Terminus, ac proræ navis insistit. Epigraphe, ΚΟΡ. ΛΕCBIΩΝ Κόρη Λεοβίου. *Virgo Lesbiorum*: quod & Patinum, & totum ante nos Antiquariorum gregem fugit: cum vel ex Henr. Stephani Lexico doceri illi potuissent, Minervam quoque a Platone, de Legibus, Κόρην & Ντομιναν appellari. Et ex Punico Panormitanorum nummo apud Parutam, num. 138. in quo Palladis galeatæ caput insculptum, cum ea epigraphe ΚΟΡΑC, Dorica dialecto pro ΚΟΡΗC. Bacchus agrum circumjectum vini feracem ostendit: confirmatque Plinius, lib. xiv. sect. ix. Optimis Græciæ vinis *addidit Lesbium Erastri Medici auctoritas*, &c. Alexius apud Athenæum, lib. i. pag. 28. & Arcestratus, pag. 29. Donatus in Andriam Terentii, sc. 111. act. 1. *Semper nomina comicorum servorum, aut a nationibus sunt indita, ut Mysis, Syrus: aut ex accidentibus, ut Lesbia, velut ebriosa, a Lesbo insula, quæ est ferax suavissimi candidissimique vini*, &c. Denique Terminus proræ insistent, situm insulæ & oppidi ad mare portuosi declarat.

ΑΕΣΒΟΥ. Goltzii nummus, in insulis Græciæ, Tab. xiv.

CΑΠΦΩ. ΛΕCBIΩ. *Sappho Lesbia*. Ibidem. De ea, vide Strabonem, lib. xiiii. pag. 617. & his adde ea quæ ex Polluce dicturi sumus in nummis ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. Ovidius, lib. 111. de arte, vers. 331.

Nota sit & Sappho: quid enim lascivius illa?

ΑΕΥΚΑΔΙΩΝ. Goltziani nummi, in insulis Græciæ, Tab. i. quibus Diana peculiari cultu insculpta: sed quam cervus adjectus prodit. Plinio, lib. iv. sect. 11. *Leucadium litus, & Leucadia peninsula*, in Epiro.

ΑΕΥΚΑΔΙΩΝ. ΑΓΗΝΩΝ, in nummo quem vidimus, Ionica dialectus est, pro ΑΕΥΚΑΔΙΩΝ. ΑΓΩΝΩΝ. *Certaminum Leucadiensium*. Vide quæ de nummo inscripto ΚΑΙΣΑΡΕΙΩΝ ΑΓΗΝΩΝ diximus, verbo CÆSAREA *Bithyniæ*. Sunt enim ludi Leucadii, iidem qui Actii, ut idem Apollo Leucadius,

qui & Aëtius : a Leucade nempe Ambraciæ & Epiri promontorio, unde prospectus Aëtium usque est. Maro, *Æneïdos* lib. III.

*Mox & Leucata nimboſa cacumina montis,
Et formidatus nautis aperitur Apollo.*

Et Naſo, in epiſt. Sapphūs.

Ambracia eſt terra petenda tibi.

Phœbus ab excelſo, quantum patet, aſpicit æquor:

Aëtium populi, Leucadiumque vocant.

Propertius, lib. III. Eleg. XI.

Leucadius verſas acies memorabit Apollo.

Nempe claſſem Antonii apud Aëtium ab Auguſto verſam in fugam.

ΛΕΥΚΟΦΥΤΣ. Vide ΜΑΓΝΗΤΩΝ.

ΛΗΜ. ΛΗΜΝΟΣ, & ΛΗΜΝΙΩΝ, apud Goltzium, in nummis Græciæ infularum, Tab. XII. cum malleo & forcipe, Vulcani ſcilicet instrumentis, qui Deus Lemni præcipue colebatur. Maro, VIII. *Æneïd.*

Hæc pater Æoliis properat dum Lemnius oris.

Tullius, lib. III. de Natura Deor. *Vulcani item plures: Tertius ex tertio Iove & Iunone, qui Lemni fabricæ traditur præſuiſſe.* Plinio, lib. IV. ſect. XXIII. *Lemnos &c.* Inſula Ægæi maris, hodie *Stalimene*, voce conflata ex iis tribus, εἰς τὴν Ἀἴμνον.

ΛΙΒΥΗ. *Libya.* Nummus e Theſauro Goltzii, pag. 220. Plinius ſtatim initio libri quinti, *Africam Græci Libyam appellavere.*

ADVENTVI. AVG. LIBYAE, & RESTITVTORI. LIBYAE. Hadriani, apud Oconem, pag. 230. & 231.

ΛΙΛΥΒΑΙΤΑΝ, in nummis Parutæ. Oppidum fuit ejuſdem nominis cum promontorio, de quo Plinius, lib. III. ſect. XIV. Stephanus: Λιλυβαίων . . . ἐν τῇ πόλει. καὶ τὸ ἐθνικόν, Λιλυβαῖον, καὶ Λιλιβαΐτης. Cicero in Divin. *Si litteras Græcas Athenis, non Lilybæi didiciſſes.* Et in Verrem, lib. II. *Quantum ab negotiatoribus, qui Syracuſis, qui Agrigenti, qui Panormi, qui Lilybæi negotiantur, eſſet coactum.* Et Orat. V. *Splendidiffima*

civitas Lilybatana. Sed negotiatorum nomen recodationem excitat nummorum, in Cimeliis passim occurrentium, ΕΜΠΟΡΙΤΩΝ, quos ab hisce negotiatoribus Siculis cufos esse jam antea subindicavimus. In nummis porro Lilybætanorum Apollinem, Apollinisve tripodem, aut citharam, videas fere insculptam, aut denique Sphingem cum rota. Quæ Sphinx & in aliis quoque Siciliæ nummis occurrit. Cujus rei admonitione & illius a Tullio facete dicti venit in mentem, quod Plinius noster recitat, libro xxxiv. sect. xviii. *Signis, quæ vocant Corinthia, plerique in tantum capiuntur, ut secum circumferant, sicut Hortensius Orator Sphingem Verri reo ablatam. Propter quam Cicero illo iudicio in altercatione neganti ei se ænigmata intelligere, respondit debere, quoniam Sphingem domi haberet.* Id nempe signum a Siculis Verres abstulerat, dederatque Hortensio patrono.

ΑΙΜΗΡΕΩΝ. Nummus Gordiani junioris. Plinio, libro iv. sect. ix. in Peloponneso. *Epidaurus Limera cognomine.* Pausaniæ lib. i i i. Lacon. pag. 204. inter oppida Eleutherolaconum, Ἐπίδαυρος ἢ Λίμνη. Nunc quoque *Epidaura*: non ut quidam volunt, Malvasia, Monembasiave. In ea urbe olim fana Veneris, Æsculapii, Minervæ, & Διὸς Σωτῆρος, Jovis Servatoris fuere, teste Pausania in Lacon. pag. 107.

ΑΙΠΑΡΑΙΟΝ. ΑΙΠΑΡΑΙΩΝ, & ΑΙΠ. in nummis Parutæ, & in Græcia vetere Goltzii. Plinio, lib. i i i. sect. xiv. *Lipara*, citra Siciliam insula, hodieque *Lipari*. In nummis iis Neptunius tridens, in aliis ipse Vulcanus insculptus, aut Æolus potius, quem ibi imperitasse ferunt: denique in aliis cancer, in nummis insularum, ut diximus, frequens. Est & Ceres in his cum spicis, soli ubertatis index. Strabo, lib. vi. pag. 275. de Lipara: Ἐχὶ τῷ ὕμῳ ἄχρατον. *Agrum habet fertilem.*

LOBETVM. MVN. Tiberii, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Ἀβέρτου Ptolemæo, lib. i i. cap. vi. in Hispania Tarraconensi oppidum.

O o iij

ΑΟΓΓΟΣΤΑΛΗΤΩΝ. E Cimelio Regio. Situs adhuc incompti oppidum, si tamen oppidi istud, ac non viri potius nomen est, quod sic reconcinnari oporteat, **ΑΟΓΓΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΟΥ.** *Longi Senatoris*, cujus mentio in vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. M X C V I. Nicææ in Bithynia reperta:

ΑΟΓΓΟΥΤΙΟΣ ΚΟΚΚΙΑΝΟΣ

ΑΟΓΓΟΥ ΟΥΛΕΥΤΟΥ &c.

Hoc est, ut Gruterus apte coniecit, **Αόγγοῦ ὕψος Στάσιανος Ἀόγγοῦ Βουλῆτος.** At mihi nihilominus scrupulus restat unus, quo minus mea mihi plane conjectura arideat: quod quam frequens in nummis sit **ὁ βουλῆς** nomen, tam sit **βουλῆτος** infrequens. Dicemus de ea voce uberius in nummis **ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ.**

ΑΟΚΡΩΝ. Nummi e Magna Græcia Goltzii, Tab. xxvi. in quibus, ut in numismatibus **ΖΕΦΥΡΙΕΩΝ**, præter Jovis caput insculptum, aquila in superficie nummi altera leporem discerpit: quod victoriæ fuit de Crotoniensibus relatæ symbolum, ut mox dicemus ex Justino. Quare ad Italiæ Locros ii spectant, quibus a Zephyrio cognomen fuit, ut in nummis **ΖΕΦΥΡΙΕΩΝ** diximus.

ΑΟΚΡΩΝ. Cum Proserpinæ effigie, ac teda, apud eundem Goltzium. Cultam in primis hanc Deam a Locris, docet Strabo, lib. vi. pag. 256.

ΑΟΚΡΩΝ. Jovis sedentis effigies, cum Copiæ cornu: & ex parte averfa Castores duo pileati cum stellis. Justinus, lib. xx. cap. 11. *Recuperata sanitate, non diu Crotonienses quieverunt. Itaque indignantes, in oppugnatione Siris, auxilium contra se a Locrensisibus latum, bellum his intulerunt. Quo metu territi Locrenses, ad Spartanos decurrunt, auxilium supplices deprecantur. Illi longinqua militia gravati, auxilium a Castore & Polluce petere eos jubent. Neque legati responsum sociæ urbis spreverunt: profectique in proximum templum, facto sacrificio, auxilium deorum implorant. Litatis hostiis, obtentoque, ut remur, quod petebant, haud secus latii, quam si deos ipsos secum advekturi essent, pulvinaria iis*

in navi componunt, faustisque profecti omnibus solatia suis pro auxiliis deportant. His cognitis, Crotonienses & ipsi legatos ad oraculum Delphos mittunt, victoriæ facultatem, bellique prosperos eventus deprecantes. Responsum, prius votis hostes, quam armis vincendos. Cum vovissent Apollini decimas prædæ, Locrenses & voto hostium, & responso Dei cognito, nonas voverunt: tacitamque eam rem habuere, ne votis vincerentur. Itaque, cum in aciem processissent, ad Sagram amnem, & Crotoniensium centum viginti millia armatorum constitissent, Locrenses paucitatem suam circumspicientes, nam sola quindecim millia militum habebant, omissa spe victoriæ, in destinatam mortem conspirant: tantusque ardor ex desperatione singulos cepit, ut victores se putarent, si non inulti morerentur. Sed dum mori honeste quærent, feliciter vicerunt: nec alia causa victoriæ fuit, quam quod desperaverunt. Pugnantis Locris, *AQVILA* ab acie nunquam recessit, eosque tamdiu circumvolavit, quoad vincerent. In cornibus quoque duo juvenes (*CASTORES*) diverso a ceteris armorum habitu, eximia magnitudine, & albis equis, & coccineis paludamentis, pugnare visi sunt, nec ultra apparuerunt quam pugnatum est, &c. Strabo, lib. v i. pag. 261. Μετὰ τὴν Λόκρους, Σάγρας, ὅν τινα καὶ ὀνομάζουσι, ἐφ' οὗ βαμοὶ Διοσκούρων, καὶ οὗς Λοκροὶ μύελοι καὶ Πήγναι κατὰ δὲ διχαπῆς μυριάδας Κροτωνιῶν συμβαλόντες ἐνίκησαν. Post Locros sequitur Sagra fluvius, quem feminino genere efferunt: ad eum est templum Castorum, ubi *CCIC* Locrenses cum Rheginis, de *CXXX*. millibus Crotoniatarum pugna commissa victoriam reportarunt.

ΑΟΚΡΩΝ. Apud Goltzium, Tab. v i i. veteris Græciæ nummi, in quibus Minervæ & Pegasi effigies sculptæ, ut in Amphilochiorum nummis, Tab. 6. Plinio, lib. i v. sect. i v. Proximi Ætolis Locri, qui cognominantur *Ozola*. Pars quæ Solem ortivum spectat, Bœotiæ fuit, eademque Locrorum Epicnemidiorum appellata.

ΑΟΚΡΩΝ. NE. *ΡΩΜΑ*. Romæ sedentis effigies, cui coronam stans Virtus porrigit. Λοκροὶ Νεωρόων. Ρώμη. Apud Goltzium in Magna Græciā, tab. x x v i i. Ex

parte altera, Jovis caput, epigraphe, ΝΕΩΚ. Itaque se Jovis & Urbis Romæ Locri Neocoros vocant. Quare ad Græciæ Locros nummum hunc potius revocamus, quam ad Epizephyrios: quod cum auctore Tacito, lib. 1 v. Annal. Smyrnenses omnium primi se Neocoros Urbis Romæ dixerint, Italia jamdudum scilicet a Romanis subacta: hanc adulationem ab Italiæ oppidis, post illud tempus usurpatam fuisse vix arbitremur.

ΑΟΚΡΩΝ. Cum Pegaso, & edera folio, quale & in Opuntiorum, qui Locri fuere, nummo pictum. Apud Goltzium in Græcia, Tab. xviii.

ΑΟΚΡΩΝ. Cum Ajacis Oilei, ut videtur effigie: ejus nimirum, qui Locrorum Epicnemidiorum dux bello Trojano fuit. Homerum vide, & Strabonem, lib. ix. pag. 425.

ΑΟΚΡΩΝ. Cum Palladis armatae effigie, adjecto cantharo, cum uva & edera, ut in Opuntiorum nummo. Apud Goltzium, Tab. xviii. Stephanus, verbo Ζωστήρ. Τιμάται ἡ Ζωστήρ Ἀθηνᾶς ἐν Λοκροῖς τοῖς Ἐπικνημιδαῖς. Colitur & Minerva Zosteria in Locris Epicnemidiis. Et hujus cognominis meminit Hesychius. Id Palladi datum, quod veteres ζώσασθαι arma induere dicerent. Pausanias, in Bœot. pag. 294. ubi Thebanorum fana signaque enumerat: Πλησίον ἧ Ἀμφιτρυῶνθ, inquit, δύο ἀγάλματα λίθινα λέρουσι Ἀθηνᾶς ἐπὶ κλησιν Ζωστήρας λαβῶν ἥ δὲ τὰ ὅπλα αὐτὸν ἐνταδθα, ἡνίκα Εὐβοῆουσι ἡ Χαλκιδόνι ἐμελλεν ἀντιτάξασθαι. τὸ ἧ ἐνδυναί τὰ ὅπλα, ἐκάλουσι δ' ἔα οἱ παλαιὶ ζώσασθαι. Καὶ δὴ Ὅμηρον Ἄρει τ' Ἀγαμέμνονα ποιήσαντα εἰοικέναι τ' ζώνειν, τ' ὅπλων τ' οὐδὲν φασιν εἰσέζειν. Prope Amphitryonem duo sunt Minervæ signa lapidea, Zosteria cognomento: illic enim dicitur arma induisse Amphitryo, cum Eubæensibus & Chalcodonte congressurus. Arma autem induere, veteres Cingere, ζώσασθαι, dixerant. Nam & Homerum cum Agamemnonem Marti similem zona fecisset, de armorum ornatu id intelligi voluisse putant.

ΑΟΠΑΔΟΥΣΣΑΙΩΝ. Goltzii nummus in vetere Græcia. Plinio, lib. v. sect. vii. *Lopadusa*. Stephano: Λοπάδουσα,

Λοπάδουσα, νῆσος ἐν Ἰωνίᾳ Ἰ. Λιβυῶν τὸ ἐθνικόν,
Λοπάδουσαις. Nunc *Lampedosa*, in Libyco mari. Præ-
fert hic nummus Jovis caput: piscem ex parte averfa.

LOVCERIA. E Cimelio Regio: singulis litteris inter
singulos rotæ unius radios collocatis. Plinio, lib. III.
sect. XVI. *Colonia Luceria*. Quo tempore deducta eo
colonia fuerit, disce ex Velleio, lib. I. Nunc *Lucero*
delli Pagani, in Capitanata Italiæ regione.

LVGDVNVM.

COL. ROM. LVGDVN. Caii Cæsaris nummus, e
Thesauro Goltzii, pag. 241. *Colonia Romana Lugdu-
num*. Plinio, lib. IV. sect. XXXI. *Colonia Lugdunum*,
in Secusianorum agro: caput olim Galliæ Lugdunensis.
Lion.

IMP. CAESAR. DIVI. F. DIVI. IVLI. COPIA.
Nummus Augusti, e Cimelio Regio, & apud Trista-
num, pag. 84. qui ad Thuriorum urbem hunc num-
mum refert, quod hanc a Romanis Strabo, alii que
eum secuti, *Κοπίας* esse appellatam prodiderunt. Apud
Gruterum, inscriptio tergemina, C. C. C. AVG.
LVGD. *Colonia Copia Claudia Augusta Lugdunensis*.
Iterumque alia, C. C. COL. LVG. *Claudia Copia*
Colonia Lugdunensis. Nam apud eundem Gruterum,
pag. xxx. planissime legas, COLON. COPIAE.
CLAVD. AVG. LVGD. Forte, quod ibi co-
piæ, hoc est, horrea & apothecæ forent, in quibus
militaris annona condebatur. In vet. inscript. mentio
fit Præfecturæ cujusdam, A COPIIS. MILITA-
RIBVS. Hinc apud Gellium, lib. XVII. cap. II.
Copiarum, castrense verbum.

COPIA. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab.
xxxv. cum Copiæ cornu, quale & in Cabellionum
nummo vidimus, & in altero Lugdunensium mox vi-
suri sumus. Non Thuriorum, ut ille falso existimavit,
ceterique post eum: sed Lugdunensium omnino num-
mus est.

IMP. CAES. D. CLO. ALBIN. AVG. Imp.
Cæsar Decimus Clodius Albinus Augustus. GEN.

Pp

LVG. COS. II. *Genius Lugduni. Consul secundum.* Genius Urbis turrato capite aream ejus nummi posticam obtinet, hastam læva, dextra Copiæ cornu gerens, quo symbolo vetus Lugduni nomen, COPIA repræsentatur. Ante pedes, aquila: principatus Albini typus. Est hic nummus apud Occonem, pag. 342. sed vitiose editus: GEN. L. AVG. COS. II.

SECVRITAS. REIPVBLICAE. LVGD. OFF. S. *Lugdunensis Officina signavit.* Item, P. LVG. Hoc est, *Percussa Lugduni Moneta*, in nummis Juliani. In Valentiniani, GLORIA. ROMANORVM. LVG. S. M. *Lugduni signata Moneta.* Vide infra, SISCIA.

LVGV DVNI. In nummis M. Antonii, ut in vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. CCCCLXXXIV. CVRIA LVGV DVNENSIV M. Leo in eo nummo insculptus, seu Antoniaæ familiæ symbolum: unde Tullianum illud ad Atticum: *Tu cave Antonii leones pertimescas*: sive legionis ejus insigne, quæ deducta Lugdunum ritu coloniz est, vel quæ Antonio militavit. Sic enim in nummis Gallieni, e Cimelio Regio, LEG. IIII. FL. VI. P. VI. F. Item, LEG. VII. CL. VI. P. VI. F. aliisque quamplurimis, leo legionum earum insigne est: ut aliarum, sub eodem Principe, taurus, centaurus, ibis, aper, &c. Aditæ in hoc nummo litteræ, A. XL. In aliis etiam, teste Rubenio, XLI. & XLII. & LXI. quibus si quis vel nummi pretium, vel annonæ concessæ numerum, vel annum æræ alicujus signari putet, frustra sit. An legionis ibi, vel cohortis potius, nomen intelligi oporteat, quæ vel *Adjutrix quadragies sæpiusve*, vel *Antoniana* appellata sit, quod toties Antonio navaverit operam, amplius considerandum. Certe in nummis superius appellatis, *Legio Quarta Flavia sextam Pia, sextam Fidelis, Legio Sexta Classica sextam Pia, sextum Fidelis*, aliæque *septimum*, vel sæpius, ob id nuncupantur: Et in vetusta inscriptione apud Gruterum, pag. CIII. 6. occurrit LÉGIO I. ADI. P.

F. ANTONIANA. Sed hæc conjectura esto, non
κελεύει δὲ α.

LVGDVNVM *alterum.*

LVGDVNO. CLOATO, hoc est, *Clavato*. Nummus aureus antiquus laudatus a Sirmondo, in Notis ad Conc. Aurel. i v. pag. 609. quod habitum est anno *xx* vulgaris, D X L I X. Quo tamen in nummo, LAV-DVNO potius, quam LVGDVNO legi censuerim oportere: quod, auctore Flodoardo, lib. i i. hist. Eccl. Rem. cap. v. in Remensi Concilio circa annum D C X X X. una cum *Theodorico Lugdunensi*, interfuit *Chainoaldus Laudani Clavati*. Sed idem fortassis Laudunum *xvo* posteriore, quod priore *Lugdunum Clavatum* vocitatum est: hodie *Laon*, in Gallia Belgica. Urbem quoque *Claborum Virdunum* legere me alicubi meminini: credo, apud Sigebertum in Chron.

LYCIA.

ADVENTVI. AVG. LYCIAE. Hadriani nummus ex Occone, pag. 230. De Lycia Plinius, lib. v. sect. xxviii.

ΑΥΚΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΑΥΚΟ. L. I A. cum effigie Serapidis. *Αυκοπολιτών. Αυχάρτος ια.* hoc est, *anno undecimo* Hadriani Principis, cujus *xvo* cusus ille nummus est. Plinio, lib. v. sect. ix. *Lycopolites* nomos, seu præfectura in Ægypto.

ΑΥΚΟΣΘΕΝΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: *Αυκοθένη, πόλις Αιδίας. . . . ὁ πολίτης, Αυκοθεσίας.*

ΑΥΚΤΙΩΝ, cum apri capite, & aquila Jovis armigera, ex parte averſa. Nempe ei Deo in primis devoti Lyctii fuere: ut & olim humana ei hostia litarent. Clemens, in Protrept. pag. 27. *Αυκτίους γὰρ, Κρητῶν ἡ ἔθνη εἰσὶν, οὕτως Ἀπικλείδης ἐν Νόμοις, Σποφαίνεται ἀνθρώποις Σποσφάτων τῷ Διὶ.* Erat autem colonia Lacedæmoniorum, & inter Cretæ civitates antiquissima. Polybius, lib. iv. *Αὐκτίου ἡ, ἡ Λακεδαιμονίαν μὲν ἀπικκος οὔσα καὶ συλγῆς, Σερχαιοπάτη ἡ τῇ Κρήτιν πόλει.* Plinio, lib. iv. sect. xx. *Lyctus*. In Notitia Eccles. antiqua, inter Episco-

P p ij

pos Provinciæ Cretæ, pag. 13. ὁ Λύκτος. *Lege*, ὁ Λύκ-
του. In altera Notitia, pag. 25. recte Λύκτος.

ΛΥΤΤΙΩΝ, in nummis quibusdam vidimus. Nempe
quæ scriptoribus aliis Λύκτος appellatur, eadem Poly-
bio, ac Poëtis, Strabone teste, lib. x. pag. 476. Λύτ-
τος dicitur. Appellationis causam Stephanus affert,
quod sit in loco edito posita: nam quod editum est,
Λύττον dicunt. Apud Gruterum, pag. 1094. 5. Et pag.
1084. 9. 10. 11. & 12. ΛΥΤΤΙΩΝ. Η. ΠΟΛΙΣ,
ubi Trajano ac Plotinæ, Sabinæ item, ac Matidix,
Hadriano denique ipsi dicatæ a Lyttiis inscriptiones
plurimæ afferuntur. Ex iis hæc in primis eximia, quæ
Trajanum Divi Nervæ F. spectat. pag. MLXXXIV. II.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ. ΚΑΙΣΑΡΙ.

ΘΕΟΥ. ΝΕΡΒΑ. ΥΙΩ. ΝΕΡΟΥΑ.

ΤΡΑΙΑΝΩ. ΣΕΒΑΣΤΩ.

ΑΡΧΙΕΡΕΙ. ΜΕΓΙΣΤΩ.

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΤΟ. ΙΖ.

ΥΠΑΤΩ. ΤΟ. Γ. ΠΑΤΡΙ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΤΩ. ΤΗΣ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ. ΚΤΙΣΤΗ.

ΛΥΤΤΙΩΝ. Η. ΠΟΛΙΣ.

ΔΙΑ. ΠΡΩΤΟΚΟΣΜΟΥ. Μ. ΠΟΜΠΗΙΟΥ.

ΚΛΕΙΜΕΝΙΔΑ.

*Imp. Cesari Divi Nervæ F. Nervæ Trajano Augusto,
Pontifici Max. Trib. Poteft. XVII. Consuli III. Patri
Patriæ, Orbis Conditori, Lyttiorum Civitas, per Præ-
tocosmum M. Pompeium Climenidæ F. Est Cosmus apud
Cretenses Magistratus idem, qui apud Lacedæmonios
Ephorus. Nec Trajano modo marmor dicavere Lyt-
tii, sed & nummum Nervæ quoque ipsius insignitum
effigie cudi jussere, qui sequitur:*

ΑΥΤΟΚΡΑΤ. ΝΕΡΟΥΑ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤ.

ΑΥ. *Imp. Nervæ Cesar Augustus. Lyttiorum. Nervæ
laureatum caput. Ex parte altera, ΥΠΑΤΟΣ. ΤΡΙ-
ΤΟΝ. Consul tertium. Lyræ geminæ, cum noctua: qui-
bus symbolis Apollinis Palladisque fana & sacra in eo
oppido celebrata olim significatur. E Museo V. Cl.
I. Vaillant.*

LYLA.

COL. LYLA. S. P. Q. R. Titi nummus, apud Mediobarbum, pag. 127. in quo aquilæ effigies expansis alis. Stephanus: Λύλη, πόλις Ἀρχαδίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Λυλαῖον.

ΑΥΡΒΕΙΤΩΝ. Gordiani junioris, Licinii Salonini, & Licinii Valeriani numismata, e Cimelio Regio. Αύρβη urbs est Phrygiæ supra Cibyram posita, cujus Eustathius, ac Dionysius meminere.

ΑΥΣΙΜΑΧΕΩΝ. Nummus e Goltzii Græcia, Tab. xxvi. Ex parte altera: ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΑΥΣΙΜΑΧΟΥ. Plinio, lib. iv. sect. xviii. *Lyfimachia*. Stephano: Λυσιμάχεια, πόλις ἦν ἐν Θράκη Χερρόνησσος . . . ὁ πολίτης Λυσιμαχεύς.

ΑΥΣΙΜΑΧΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani, ex eodem.

ΑΥΣΙΜΑΧΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Anniz Faustinz, ex eodem Goltzio.

ΑΥΤΤΙΩΝ. Vide ΑΥΚΤΙΩΝ.

M

ΜΑΓΔΩΛΙΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Thesau- ro Goltzii, pag. 221. Stephanus: Μαδβαλός, πόλις Αἰγύπτου . . . τὸ ἐθνικὸν, Μαδβαλίτης.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ, in Asia, ad Mæandrum.

ΑΕΥΚΟΦΥΤΩΝ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Hadriani nummus, ex Cimelio Regio, cum Dianæ διμάτου effigie. Fuit nempe Leucophrys oppidum, in quo Dianæ fanum, stagnumque circuitu stadii unius, circa Tralles, in ea planitie quam Mæander alluit in Magnesia, teste Xenophonte, lib. i v. rerum Græcarum, pag. 539. & Tacito, ut diximus in nummis ΕΦΕΣΙΩΝ. Pausanias quoque in Atticis, pag. 24. Χαλκιδεὺς Ἀρτέμιδος ἀγάλμα, ἐπέκλησιν Λεωκοφρύνης ἀνέθεσαν ἣ οἱ παῖδες οἱ Θεμιστοκλέους. Μαγνητες γὰρ αὖν ἦρχε Θεμιστοκλῆς, λαβὼν τοῦ βασιλέως, Λεωκοφρύνῳ Ἀρτεμιν ἀγούσιν ἐν πύλῃ. Apud Oconem, pag. 146. Otaciliz Severæ nummus hanc ha-

P p iij

bet epigraphen, ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΛΕΥΚΟΦΥΗΝΗ, cum templo Dianæ. Vide & Seldenum, in Marmoribus Arundellianis, pag. 153.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Faustinae Aurelii, apud Patin. pag. 253.

ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΥΛΛΟΥ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Ἐπὶ Μάρκου Ἀυρηλίου Ὑλλου Ἐπικρατοῦς Μασσηίων. *Sub Marco Aurelio Hylllo Præposito Magnetum.* Caracallæ nummus, apud Trifan. tom. II. pag. 196. & in Museo nostro: in quo Curetes armati tres, cum clypeis ac pugionibus, ante aram Deamque saltantes: qua de saltatione Plinius, lib. VII. sect. LVII. *Saltationem armatam Curetes docuere in Creta.* Porro Magnesium ad Mæandrum Cretensium esse coloniam docuimus in nostris ad Plinium notis.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΕΒΔΟΜΗΤΗΣ. ΑCΙΑC. *Magnetum, septima Asiæ civitas.* Gordiani tertii nummus e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 373. Fuit inter civitates ordo quidam prærogativæ, qualem in sua patria Naso agnoscit, lib. II. Amor. eleg. XVI.

Pars me Sulmo tenet Peligni tertia ruris:

Parva, sed irriguis ora salubris aquis.

Quamobrem & tertio loco a Plinio appellatur, ut suo loco monuimus. Vide quæ diximus, verbo ΑCΙΑ. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 43. Magnesia prope Mæandrum posita, quartum locum obtinet: prope Sipyllum altera, vicesimum. Apud Constant. Porphyrog. lib. I. them. III. pag. 21. inter Asiæ civitates, nonus Magnesiæ locus adjudicatur. Itaque propius vero est, spectare nummum hunc ad Magnesium Mæandri, de qua Plinius, lib. V. sect. XXXI. *Magnesia Mæandri cognomine insignis.*

ΓΡΑ. ΦΡΩΝΤΕΙΝΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ Juliae Mamae e Cimelio Regio, cum Dei Luni stantis effigie, faces spiris serpentium involutas utraque manu gestantis.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠ. ΓΡ. ΑΥΡ. ΤΥΧΙΚΟΥ. Alexandri Severi, apud Occonem, pag. 420. Μασσηίων, Ἐπὶ Γερμαντίου Ἀυρηλίου Τυχεῖος. *Magnetum, sub Scriba*

Aurelio Tychico. Et Marciae Otaciliae Severae, pag. 446. ΕΠ. Γ. ΤΥΧΙΚΟΥ. ΒΝΕ ΜΑΓΝΗΤΩΝ. hoc est, Ἐπὶ Γεωμετρίας Τυχεῶς, Μαγνήτων β'. sive δὲ Νεωκόρου: Illud enim ΒΝΕ in ima parte nummi positum, postremo loco legi oportuit. Est hic Otaciliae nummus & in Cimelio Regio.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Victoria stolata stat, dextra coronam, laeva palmam gerit, in nummo Maximi Cæsaris, cujus epigraphe ex parte altera, Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. *Caius Iulius Maximus Cæsar. Magnetum, qui Neocori Dianæ.* Apud Occonem, pag. 425. & Erizzo, pag. 494.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠ. ΓΡΑ. ΑΘΗΝΟΔΩΡΟΥ. *Sub Scriba Athenodoro.* Gordiani junioris nummus, cujus neque epigraphen legere, nec typum explanare Patinus valuit, pag. 373. In eo Diana, cujus in primis numini Magnetes devotos addictosque vidimus, curru vehitur iuncto cervorum biga. Alias quadriga cervorum ejus Deæ currum trahi, auctor est Callimachus hymno in Dianam, vers. 105.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ & *Sipylo.*

ΜΑΓΝΗ. CΙΠ. Nervæ nummus apud Patinum, pag. 169.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. CΙΠΥ. & ΜΑΓΝΗΤΩΝ. CΙΠΥΛΟΥ. Item ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΑΠΟ. CΙΠΥ. passim in nummis occurrunt, Domitiae Longinae, M. Aurelii, Caracallae, Juliae Mamae, Alexandri Severi, Gordiani junioris, Philippi Patris, e Cimelio Regio, & Otaciliae Severae. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Magnetes a Sipylo.*

ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΑΙΤΟΔΙΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. CΙΠΥΛΟΥ. M. Aurelii e Cimelio Regio. *Sub Praetore Ævodio.* Victoria dextram trophæo imponit.

ΕΠΙ. CΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΑΙΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ CΙΠ. Caracallae nummus, apud Patinum in Thesaurο, pag. 187. in quo Genius Urbis cum Cybele Deorum matre, uti ex leone quidem adstante conjicimus, fœdus

ineunt. Et sane Crispinæ nummus ædem exhibet, in qua Cybele cum leonibus insculpta: epigraphe, ΜΑΓΝΗΤΩΝ ΣΙΠΥΛΟΥ. In marmore Arundelliano, jurant Magnesi Smyrnæis, Ἀφ' τῶ Μντήρα τῶ Σίπυλῳ. Unde intelligimus inter Deos Præsides ejus civitatis Matrem quoque Deum fuisse.

ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΤΑΤΙΑΝΟΥ. Β. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ. Apollo sedens cum cithara, in nummo Philippi filii, apud Sponium in Itin. Athen. *Sub Prætoræ Aurelio Tatiano iterum, Magnetum a Sipylo.*

ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ. ΒΑΡΧΑΤΟΒ. ΣΤΕΦΑΝΗ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Decii nummus, quem sic Tristanus legit, tom. II. pag. 595. Ἐπὶ στρατηγῶς Ἀφφιανοῦ Βαρχατόου, &c. Nos paulo felicius, uti remur:

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ. Β. ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. ΣΤΕΦΑΝΗ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Ἐπὶ Στρατηγῶς Ἀφφιανοῦ δὲ, Ἀρχιερέως πρώτου τὸ β. Στεφανηφόρου Μασσητων. *Sub Prætoræ Appbiano iterum, Pontifice primo iterum, Stephanephoro Magnetum.* Occurrit idem Apphianus in nummo Phocænsium. Fuit Στεφανηφόρος is appellatus, cui a ceteris sacerdotibus cura commissæ, ut præesset Magnesiæ totius sacris. Fuit is honos veluti summus Pontificatus, & ejus insigne corona capiti imposita. Vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. CCCIX. I.

Η. ΣΥΝΟΔΟΣ. ΤΩΝ. ΜΥΣΤΩΝ. ΤΗΣ. ΜΕΓΑΛΗΣ. ΘΕΑΣ. ΘΕΣΜΟΦΟΡΟΥ. ΔΗΜΗΤΡΟΣ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΝ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ. ΤΟΥ. ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΥ. ΜΑΤΡΩΝ. ΣΥΜΜΑΡΤΥΡΑΣ. ΤΟΝ. ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΝ.

Conventus Sacerdotum Magnæ Deæ Legiferæ Cereris, Metrodorum Hermogenis F. Metrodari N. Matris Deum sacerdotem Pronunciavit Stephanephorum. Altera, apud Sponium in Itin. Athen. ΤΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΤΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΩΝ. ΚΑΙ. ΣΤΕΦΑΝΗΦΟΡΟΥ. ΤΟΥ. ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ. ΑΥΤΩΝ. ΟΙΚΟΥ.

Sacerdotis Augustorum, & Stephanephori totius eorum domus. Posidonius, apud Athenæum, lib. XII. pag. 533.

Πόσις ἐν κίτῳ Μασσητικῶν τὸν Θεμιστοχλέα φησὶν ἐν Μασσησίᾳ τῶ Στεφανηφόρῳ δεχθὲν ἀγαλῶντα ἵστασθαι Ἀθηνῶν, ὃ τῶ

πλὴ ἐορτῶν Παρθενία οὐνομάσαι. Καὶ Διονύσιον Χοοπότην
 θυσιασάντα, ἃ πλὴ ἑορτὴν αὐτόθι καταδείξαι. *Posidonius libro tertio Magnesiorum ait, Themistoclem in Magnesia, cum Stephanephori dignitatem assumpsisset, Palladii sacrificasse, festumque illum diem vocasse Panathenaea: tum etiam Baccho Choopota immolasse hostias: & eo ritu, quo Athenienses, illic Congiorum ferias celebrasse.* In hoc certe Magnetum nummo Bacchus curru tigris juncto vehitur. Quod vero in eo ΤΟ. Β. legimus, id esse in nummis familiare, vel ex hoc opere liquet: in quo & ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΕΠΙ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ. ΚΑΙ. ΤΟ. Β. & alia similia monumenta vidimus. Sic vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. ccccxlviii. i. quam, non ut ibi mutilam, sed integram repræsentamus:

ΑΓΛΘΗ. ΤΥΧΗ.
 Γ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΝ.
 ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ.
 ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΚΑΙ.
 ΤΟ. Β. ΠΡΩΤΟΝ
 ΑΡΧΟΝΤΑ. ΚΑΙ. ΤΟΝ.
 ΕΙΡΗΝΑΡΧΗΝ
 ΤΗΣ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕ
 ΩΣ. ΑΝΚΥΡΑΣ.
 ΚΑΙ. ΔΙΑ. ΒΙΟΥ. ΙΕΡ.
 ΕΑ. ΤΟΥ. ΔΙΟΝΥΣ.
 ΟΥ. ΦΥΛΗ. &c.

Et vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. cccxvi. το.

Α. ΦΑΒΙΟΝ.
 ΚΕΙΛΩΝΑ
 ΤΟΝ ΑΛΜΠΡΟΤΑΤΟΝ.
 ΕΠΑΡΧΟΝ ΡΩΜΗΣ
 ΥΠΑΤΟΝ ΤΟ. Β.
 Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
 ΤΗΣ ΓΑΛΑΤΙΑΣ.
 ΑΝΚΥΡΑ
 ΤΟΝ ΕΑΥΤΗΣ
 ΠΡΟСТАТΗΝ.

ΕΠ. ΑΡΤΕΜΑ-ΣΤΡ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΛΟΥ.
Herennia Etruscilla nummus e Cimelio Regio. Sub Artema Praetore, quem & Apamensium Phrygiae Praetorem fuisse suo loco vidimus. Apud Gruterum, vetus inscriptio, pag. 902. ΑΡΤΕΜΑC. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΜΕΙΛΗCΙΟC. Artemas Demetrii F. Milefius. Sunt qui in eo nummo legant, ΕΠ. ΣΤΡ. ΑΡΧΕΜΑΧΟΥ.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΦΡΟΝΤΩΝΟC. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. CΙ.
Valeriani nummus, e Cimelio Regio, cui similem affert Patinus, sub Gallieno, pag. 413. & Occo, pag. 473. Museumque nostrum hunc habet. Sed uterque has litteras CΙ. quas in eo Valeriani Gallienique numismate perspicue vidimus, praetermisit. Ex quibus intelligas Magnetes a Sipylo Praetoris nomen impressisse nummis: alios qui ad Maëandrum, Γεγματεύοιτος, sive Scribae. Hunc igitur sic lege, 'Επι Στρατηγῶς Ἀυρηλίου Φρόντωνος. Μαγνήτων Σιπύλου. Sub Praetore Aurelio Frontone. Magnetum a Sipylo.

ΣΤΡΑ. ΛΟΓΓΕΙΝΟΥ. Β. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ.
Gallieni nummus, apud Occonem, pag. 473. Praetore Longino iterum, Magnetum a Sipylo. Occo sic deformatum exhibet: ΣΤΡΑ. ΟΓΓΕΙΝΟΥ. Β. ΜΑΓΝΗΤΩΝCΙΟΥ.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ.

ΜΑΓΝ. ΔΙΑΓΟΡΑC. *Magnetum Diagoras Praefectus.*

ΜΑΓΝ. ΠΟΛΕΜΩΝ. *Magnetum Polemon.*

ΜΑΓΝ. ΑΞΙΟΧΟC. *Magnetum Axiochus.*

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΡΑΣΤΙΠΠΟC. ΑΡΙCΤΕΟΥ.

Magnetum Erastippus Aristae F. E quinque nummis hisce postremis, cum iisdem sint insigniti notis posterius appellati quatuor, ac prior ille ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥ. in Græcia Goltzii vetere, Tab. xx i. nempe equitis effigie ex parte una, vel Dianæ capite, ut in quinto: bovis ex altera, sive stantis, sive priore sinistro genu procumbentis: ad Magnetes a Sipylo pertinere eos verius idcirco arbitramur, quam ad Thessalos, etsi aliter Goltzcius, Nonniusque, & alii censuere.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΣΙΠΥΛΟC. Jovis effigies, dextra

victricem gestantis, sinistra oleam: apud Goltzium, in vetere Græcia, Tab. XXI. ubi ΣΟΠΥΛΟΣ mendose legitur.

ΣΙΠΥΛΟΣ. Sipyli caput, Agenoris filii, a quo mons ille cognominatus, cui apposita Magnesia est. Fuisse enim montem, qui prius Ceraunius diceretur, Plutarchus est auctor, lib. de flumin. in Mæandro, pag. 1153. Ex parte averfa nummi illius, ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Ex eo monte amnem fluxisse cognominem, Nervæ nummus supra laudatus significat, in quo fluvii decumbentis effigies.

ΜΑΓΝΗΤΙΑ. Caput turritum, quo Genius Urbis signatur. Ex parte averfa, ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΚΙΠΥ. Cybele turrito capite, cum leonibus. Est apud Tristandum, tom. II. pag. 4:8. Sic Matrem Deum Cybelem depingit carmine non invenusto Lucretius, lib. II.

Hanc veteres Graiùm docti cecinere poëta

Sedibus in curru bijugos agitare leones:

Muralique caput summum cinxere corona,

Ex imis munita locis quod sustinet urbes

Quo nunc insigni per magnas prædita terras.

Horrisce fertur divinæ Matris imago.

Hanc variæ gentes antiquo more sacrorum

Ideam vocitant matrem: Phrygiaſque catervas

Dant comites: &c.

ΙΕΡΑ ΚΥΝΚΛΗΤΟΣ. ΕΠ. ΣΤ. ΑΥ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΚΙΠΥΛΑ. *Sacer Senatus.* 'Επὶ Σεατηροῦ Αὐρηλίου Θεοδότου. *Sub Prætoræ Aurelio Theodoto.* Est Cimelii Regii. Patinus, pag. 5. ΘΕΟΔΟΤΟΥ perperam, pro ΘΕΟΔΟΤΟΥ legit. Apud Gruterum, pag. MCXXVII. 4. ΑΥΡ. ΘΕΟΔΟΤΩ, &c. Est huic nummo similis alter, Gordiano juniore cusus, apud Erizzo, pag. 505. ΕΠ. ΑΥ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Β ΜΑΓΝΗΤΩΝ. *Sub Aurelio Theodoto iterum Prætoræ Magnetum.*

ΜΑΓΝΗΤΩΝ in *Thessalia.*

ΑΡΓΩ. ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Gallieni nummus, cum navis Argo & nautarum effigie, apud Patinum, pag. 413.

Qq ij

nunc Cimelii Regii. Hunc vero ad Magnetes Thessaliæ, de quibus Plinius, lib. iv. sect. xvi. idcirco referimus, quod Argonautas plerosque omnes Thessalos fuisse docet Hyginus, fab. xiv. aliique.

ΜΑΙΑΝΔΡΙΩΝ. Plinio, lib. v. sect. xxi. in Caria, *Maandropolis*. Stephanus: *Μααιδρούπολις . . . τὸ ἔθνικὸν Μααιδροπολίτης*. Εἰ δὲ ἔστι *Μαΐανδρος* ἡ πόλις, τὸ ἔθνικὸν *Μαΐανδρι*.

ΜΑΙΟΝΩΝ, *sive Lydorum in Asia*.

ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟC. ΑΡΧ. Α. ΜΑΙΟΝΩΝ. Alexandri Severi, cum Baccho, vite, tigride, quibus feracitas vini in eo tractu signatur. Apud Sponium, in Itiner. Athen. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Ζεύωνος Ἀρχιερέως πρώτου Μαίων. *Sub Aurelio Zenone Pontifice primo Maonium*.

ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟC. CΑΡ. ΠΡ. ΜΑΙΟΝΩΝ. Ἐπὶ Ἀυρηλίου Ζεύωνος, Σάρδεις Πρώτη Μαίων. *Sub Aurelio Zenone, Sardis prima civitas Maonium*. Plinius, lib. v. sect. xxx. *Lydia . . . Maonia ante appellata, celebratur maxime Sardibus*, &c. Sic infra, ΠΡΩΤΗ ΛΕCΒΟΥ. ΜΥΤΤΙΑΗΝΗ. Juliae Mamæ nummus hic est, e Cimelio Regio.

ΜΑΙΩΝΙΩΝ. E Thesaurο Goltzii, pag. 221. Stephanus: *Μαιονία, ἡ Λυδία . . . τὸ ἔθνικόν, Μαΐονιος, ἢ Μαίων*.

ΜΑΚΕΛΛΙΝΕΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. iii. sect. xiv. in Sicilia. *Magellini*, haud procul Enna, seu *Castro Giovanni*, positi. Alia Stephano: *Μάκελλα* est, πόλις Ἰταλίας, cujus gentile *Μακελλᾶ*.

ΜΑΚΕ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, & ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium, tab. xxi. In his Herculis clava, præter symbola cetera: quod ab Hercule genus traherent Macedonum reges. Plinio, lib. iv. sect. xvi. *Macedonia*, &c.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. Caput Alexandri galeatum. In parte averſa, ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. B. ΝΕ. hoc est, β. vel δὲ *Νεακώρων*. E Museo nostro: in quo & aliter: ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. B. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Tertius, item Alexandri Magni, ΚΟΙΝΟΝ ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΔΙC. ΝΕΩΚ. Sunt & similes

in Goltzii Græcia, tab. xxxiv. aliique, in quibus Pallas armata Victoriolam manu tenet, quam Græci Νίχην vocant, ΝΙΚΗ & ipsa quoque a Græcis idcirco nuncupata, tum in nummis, tum in scriptis veterum. Scholiastes Sophoclis in Philoctete: Ἡ Πολιεύχος Ἀθλιῶ Νίχη κελεύεται ἐν τῇ Ἀπικῇ. Harpocracionem vide, verbo Νίχη Ἀθλιῶ. Causam appellationis affert Eustathius, in Iliad. φ'. Ο' Ζεὺς ἄμα γυνήσας ἀντιῶ, νίχην ἐποίησε καὶ Τίτάνων. διὸ καὶ Ἀθλιῶ Νίχη ἐπωνυμία ἐστι. *Quod Iuppiter cum illam in lucem ederet, victoriam de Titanibus retulit: idcirco & Victoria Pallas est appellata.*

ΠΡΩΤΗΣ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. xxi. *Primæ Macedonum.* Divisam a Paulo Æmilio Macedoniam in quatuor Provincias, auctor est Livius, lib. xlv. pag. 581. Prima hæc obtinuit, quidquid agri est inter Strymonem & Nestum amnes. De reliquis Livium consule.

ΟΥΤΕΛΛΙΟΣ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. Ex parte altera. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. *Vitellius Germanicus Augustus. Macedonum.* Apud Trifanum, tom. 1. pag. 275.

ADVENTVI. AVG. MACEDONIAE. & RESTITVTORI. MACEDONIAE. Hadriani, e Cimelio Regio, & apud Patinum in Thesauro, pag. 160. In isto Macedonia petasum in capite, manu flagellum gerit, aurigarum habitu. Pellæos e Macedonia equos laudat Gratius in Cyneget.

ΚΟΙΝΟΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ, in nummis M. Aurelii, Caracallæ, & aliorum. Qua voce κοινόν, Commune Urbium Macedoniae significari, & Communia Provinciæ certamina, sæpe monuimus. Sic in nummo Claudii, COM. ASI. ROM. ET. AVG. *Commune Asiae, Romæ & Augusto.* Vide ΒΙΘΥΝΙΕΩΝ, ΚΡΗΤΩΝ, &c.

ΜΑΚΡΕΙΝΟΥΠΟΛΙΣ. Vide ΑΙΓΑΙΩΝ.

ΜΑΚΡΟ. & ΜΑΚΡΟΚΕΦΑΛΑ. Apud Goltzium in Asia. Plinio, lib. vi. sect. iv. *Macrocephali*, ultra Cappadociam positi, in Themiscyrena regione. In hisce

Q q iij

nummis Neptunus insculptus cum taurino capite.

ΜΑΚΥΔΕΩΝ. L. I. *λυχνία* *ἑαυτοῦ* i. anno decimo, Trajani Principis, cujus ævo nummus ille cusus, in Cimelio Regio asservatur. Palladis stantis effigiem præfert. In Conc. Calched. act. 11. pag. 338. subscribit *Μακεδὼν ἐπισκοπὸς Μαγύδου*. Et act. v1. pag. 575. *Macedonius* idem *Magydenfis*. In Notitia Hieroclis, pag. 19. & 51. inter Antistites Provinciæ Pamphyliae, censetur ὁ *Μαγύδου*. In altera, pag. 31. *Μαγύδου*. In Conc. CP. V. pag. 418. *Conon Magædenfis*: Et pag. 583. *Conon Magædensium civitatis Pamphyliae provinciae*. In Conc. Nicæno lib. pag. 53. inter Provinciæ Pamphyliae Episcopos, *Aphrodisius Magidorum*. Ptolemæo, lib. v. cap. v. in Pamphyliae oppidis litoralibus *Μαγύδου*.

ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ. Numinus e Museo nostro, in quo Aquila fulmini insidet: ex parte altera, **ΑΡΕΟΣ**, Martis caput, qui Græcis *Ἀρης*. Plinius, lib. 111. sect. xiv. *Messana oppidum civium Romanorum, qui Mamertini vocantur*, in Sicilia, *Messine*. Est & apud Goltzium, in Magna Græcia, tab. xxix. Apud Parutam, Mars cum hasta & clypeo, vel spoliis insidens, &c. Festus: *Mamers Mamertis facit, id est, lingua Osca, Mars Martis: unde & Mamertini in Sicilia dicti, qui Messanæ habitant. Mamertini autem appellati sunt hac de causa: Conjectis in sortem duodecim Deorum nominibus, Mamers forte exierat, qui lingua Oscoꝝ Mars significatur: cujus historiae auctor est Alfius libro primo belli Carthaginienfis*. Vide & Diodorum Sicul. lib. xx. Bibl. *Μαμερτος* certe & Græcis Mars dicitur, auctore Lycophrone: & Sabinis, Varrone teste.

ΜΑΜΕΡΤΙΝΩΝ. Apollo, cum pharetra & arcu. Apud Parutam, num. 26. Sunt & in quibus Aquila fulmini insidens pingitur: In aliis Dea, quæ læva Copiæ cornu gerit, ubertatis symbolum. De vini certe in eo tractu bonitate Plinius, lib. xiv. sect. viii. *Quantum curriculum publicis epulis obtinuerit a Divo Iulio, (is enim primus auctoritatem his tribuit, ut in epistolis ejus apparet,) vina Mamertina, circa Messunam in Sicilia*

genita. Plura de his diximus in Plinianis notis. Vide & Strabonem lib. vi.

ΜΑΝΔΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΚΑΙ. ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Titi nummus, e Theſauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: Μανδρόπολις, πόλις Φρυγίας. τὸ ἔθνικόν, Μανδροπολίτης. De Philomeliensibus, quibuscum iniere Mandropolitæ concordiam, dicemus inferius suo loco.

ΜΑΡΑΘΩΝΙΑΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Theſauro Goltzii. Stephanus: Μαρεθωνία, πόλις Θρακίας, ὅτι ἀπὸθεν Ἀβδήρων. τὸ ἔθνικόν, Μαρεθωνιάτης. *Marathonia, oppidum Thraciæ, haud procul Abderis. Gentile, Marathoniates.*

ΜΑΡΑΝΘΗΣΙΩΝ Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Neronis nummus apud Goltzium in Theſauro, pag. 221. Plinio, lib. v. ſect. xxxi. *Marathesium oppidum*. Stephano: Μαρεθήσιον... πόλις Ἐφεσίων. τὸ ἔθνικόν, Μαρεθήσιοι, & per epenthesin τὸς ν, Μαρενθήσιοι.

ΜΑΡΕΩΤΩΝ. Nummus Antonini Pii, quem vidimus. Plinio, lib. v. ſect. v. *Marcotis Libya, Ægypto contermina.*

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. A Marciana Trajani ſorore nomen id oppidum habet. Occurrit in nummis Severi, Juliæ Domnæ, Caracallæ, Elagabali, Alexandri Severi, Gordiani tertii, aliisque paſſim. Ammianus, lib. xxvii. *Deinde Mæſia, ubi Marcianopolis eſt, a ſorore Trajani Principis condita. Cauſam appellationis Jorandes affert, libro de rebus Geticis, cap. xvi. Gothi mox Danubium vadati, & ſecundo Mæſiam (lege ſecundam Mæſiam) populati, Marcianopolim ejusdem patriæ urbem famoſam metropolim aggrediuntur, diuque obſeſſam, accepta pecunia ab his qui inerant, reliquere. Et quia Marcianopolim nominavimus, libet aliqua de ejus ſitu breviter intimare. Nam hanc urbem Trajanus Imp. hac re ædificavit, ut fertur, eo quod Marcia (lege, Marcianæ) ſororis ſuæ puella, dum lavat in flumine illo, quod nimis limpiditatis ſaporisquæ in media urbe oritur, Potami cognomento, exindeque vellet aquam haurire, caſu vas aureum, quod ferebat, in pro-*

fundam cecidit, metalli pondere gravatum, & longe post emerfit His Trajanus sub admiratione compertis, fontique numinis quiddam inesse credens, conditam civitatem germanæ suæ nomine Marcianopolim nominavit.

Sic ΠΛΩΤΕΙΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ oppidum in Provincia Æmimonti idem Trajanus eo fere tractu de uxoris nomine nuncupavit. In epistola Episcoporum Orientalium ad Cyrillum, subscribit Dorotheus Episcopus Marcianopoleos Mæsiæ secundæ. Fuisse inter Odeffum & Anchialum ex Antonino liquet. Procopio, lib. I V. de Ædif. cap. XI. inter castella Istro apposita, Μαρκιανούπολις appellatur.

ΒΠ. ΓΕΝΤΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Sub Gentiano. Severi, e Gaza Regia. Hic Bacchi stantis effigies, cum panthera: vini ubertatis in eo tractu argumentum. Pateram dextra tenet, ceu vas illud fortassis aureum, quod amissum urbi condendæ, uti dictum est, locum dedit.

ΥΠ. ΦΑΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Severi nummus ex eodem Cimelio, in quo insidet fulmini Aquila.

ΒΠ. Α. ΚΥΝΤΙΑΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Apollinis effigies, qui Deus inter Præsides ac Custodes ejus loci habitus: *Sub Aulo Quintiliano* Prætorē, *Marcianopolitarum*. Ex parte altera, ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC ΑΥΓΟΥCΤΟC. Caracalla. Similis huic alter, cum Juliæ nomine, quæ Severi conjux, eademque Caracallæ parens, ΙΟΥΛΙΑ ΔΟΜΝΑ. E Cimelio Regio uterque nummus: sed hic posterior serpentem exhibet, qui pluribus spiris involvitur, quod passim in nummis hujusce tractus occurrere superius indicavimus obiter, verbo ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. In causa fuit, opinor, quod Bacchum illi, ut paulo antea observavimus, in primis colerent, cujus orgiorum symbolum serpens foret. Auctor Clemens Alexandr. in Protrept. pag. 9. Διονύσου Μαινόλιον ὀργῆς χάριτι Βάκχοι, ὁμοπαγὰ τῇ ἰερμανίᾳ ἄγοντες, καὶ τελειοῦσι τὰς κραιναίας, τῇ δὲ πόσιν, ἀτεμελῆτοι τοῖς ὄφεσιν, ἐπολολύζοντες.

ἐπολολύζοντες Ἑυάν, Εὐάν ἐκείνῳ, δι' ὃν ἡ πλάνη παρηκα-
 λούθησε. Καὶ σημεῖον ὀργίων Βακχικῶν ὅφισ ὅτι πετελεσμένος.
 Ἀυτῆς γὰρ κατὰ τὴν ἀκριβῆ τῆς Ἑβραίων φωνῆς τὸ Ἑὐα
 διασυνδεδυμένον ἐρμηνεύεται ὅφισ ἡ θήλεια. *Dionysium Mænolcn*
orgiis Bacchi celebrant, crudarum carniū esu sacram
agentes insaniam, & cæsarum carniū divulsionem per-
agunt, coronati serpentibus, Evam ululantes, Evam il-
lam per quam error est consecutus. Et signum Bacchico-
rum mysteriorum est serpens mysteriis initiatus. Iam vero si
accurate vox spectetur Hebraïca, nomen Heva aspira-
tum, exponitur serpens femina. Atque inde fortassis
evare Latini, & Ἑὐάειν Græci finxere. Maro, vi. Æn.

Illa chorū simulans evantes Orgia circum

Ducebat Phrygias.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΥΠ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ.

Sub Pontiano. Macrini nummus, e Gaza Regia.

ΥΠ. ΙΟΥΛ. ΑΝΤ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟ-
 ΠΟΛΕΙΤΩΝ. Elagabali, in eodem Cimelio, Museo.
 que nostro. Fortunæ stantis effigies. *Sub Iulio Anto-*
nio Seleuco.

ΥΠ. ΣΕΡ. ΤΑΤΙΑΝ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ.
 Ejusdem Elagabali, in Cimelio Regio. *Sub Servio Ta-*
tiano. Stat Dea, quæ dextra poculum, ut videtur, au-
 reum superius memoratum gerit.

ΥΠ. ΤΙΒ. ΙΟΥΛ. ΦΗΚΤΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟ-
 ΛΙΤΩΝ. Alexandri Severi, e Gaza Regia. *Sub Ti-*
berio Iulio Fesfo. Legit Patinus, pag. 351. ΥΠ. ΤΙ-
 ΒΙΟΥ ΡΑΦΙΣΤΟΥ. Interpretaturque, ΤΙΒΙΥΣ
 ΡΑΦΙΣΤΥΣ. Quis hæc aliquando nominum por-
 tenta inaudit? Stat in eo nummo Dea, quæ læva
 Copiæ cornu: poculum, ut remur aureum illud, de
 quo proxime, dextra gerit.

ΥΠ. ΜΗΝΟΦΙΛΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ.
 Gordiani junioris, ex eadem Gaza, *Sub Menophilo.*
 Palladis armatæ effigies, cum hasta & clypeo.

ΥΠ. ΓΡΑ. Τ. ΜΕΣΣΑΛΑ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙ-
 ΤΩΝ. Υπὸ Γραμματέως Τίτου Μεσάλα. *Sub Scriba Tito*
Messala. Philippi Imp. nummus. In nummis Asiæ, Ca-

R. r

riæ, Lydiæ, Phrygiæque, scribas appellari tralatitium est: citra, insolens, nec usitatum. Quare legi forte ΥΠ. ΣΤΡΑ. *sub Pratore, satius.*

ΑΓΑΘΗ. ΤΥΧΗ. ΤΕΡΕΒΕΝΤΙΝΩΝ. ΜΑΡΚΙΑ-
ΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

ΜΑΡΩΝΕΙΤΩΝ. Neronis nummus e Gaza Regia, alii-
que Hadriani, & Commodi. Plinio, lib. I v. sect. XVIII.
in Thracia, *Maronea*. Hodieque *Marogna*. Stephano:
Μαρόνεια, πόλις Κικονίας (fuere in Thracia Cicones,
teste Plinio:) τὸ ἔθνικόν, Μαρωνίτης. Hinc vinum Ma-
roneum, de quo Plinius, lib. XI v. sect. VI. *Vino an-
tiquissima claritas Maroneo, in Thraciæ maritima parte
genito, ut auctor est Homerus.*

ΔΙΟΝΥΣΟΣ. ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ. Augusti nummus
apud Trifanum, tom. I. pag. 98. cum effigie Præsi-
dis Maronitarum Dei, scilicet Liberi Patris, sive Bac-
chi. Nec vero Bacchum illi modo, sed & Bacchi con-
jugem, Venerem coluere: uti vetus testatur inscriptio,
apud Gruterum, pag. LIX. I. ΑΦΡΟΔΙΤΗΙ. ΘΕΑΙ.
ΠΑΝΑΓΑΘΩΙ. ΚΑΙ. ΣΩΤΗΡΙ. ΚΑΙ. ΕΥΚΛΕΙΑΙ.
ΕΥΕΡΓΕΤΗΙ. ΟΙ. ΜΑΡΩΝΙΤΑΙ. ΑΝΕΘΗΚΑΝ.
ΟΘΩΝ. ΚΑΙΣΑΡ. Ex parte averſa, ΜΑΡΩΝΕΙ-
ΤΩΝ. E Cimelio Regio, & apud Seguinum, pag. 128.
ΣΩΤΗΡΟΣ. ΔΙΟΝΥΣΟΥ. *Servatoris Bacchi*, cum
ipsius effigie, & ederacea corona. Ex parte altera,
ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ. E Museo nostro, & apud Goltzium
in Græcia, Tab. XXVI.

Apud Occonem, pag. 383. ΔΙΟΝΥΣΟΥ. ΣΩΤΗΡΟΣ.
ΜΑΡΩΝΙΤΩΝ... ΑΡΧΟΥΜΗC. B. Caracallæ
nummus, quem Trifanum tom. I. pag. 99. sic inter-
polat, ut pro ΑΡΧΟΥΜΗC, legi ΑΡΧΩΝΗC, vel
ΑΡΧΟΙΝΗC velit: perperam. Nos ΒΑΡΧΟΥΜΗC B.
Hoc est, *Barſumas iterum*: ut sit illud Prætoris nomen,
quale fuit Archimandritæ illius, qui vicem Monachor-
um Syrorum egit in Latrocinio Ephesino.

ΜΑΣΑΝΩΡΑΔΕΩΝ. Titi nummuse Goltzii Thesau-
ro, pag. 221. Stephano: Μασανώραδα, πόλις Καρίας. τὸ ἔθ-
νικόν, Μασανώραδης.

ΜΑΣΣΑΛΙΗΤΩΝ. Nummus ex ære, forma mediocri, in Museo nostro Parisiensi; in quo bos cornupeta, index opimi pascuis agri: supervolitante Victoria. Ex parte averſa, caput Apollinis. Alter ex argento, in quo leo gradiens, & Dianæ caput cum arcu & pharetra: eadem epigraphe, **ΜΑΣΣΑΛΙΗΤΩΝ.** Sunt & in quibus Apollo inſculptus. Strabo, lib. iv. pag. 179. Κτίσμα δ' ἔστι Φωκίων ἡ Μασσαλία..... ἐν ᾗ τῇ ἄκρῃ τὸ Ἐφέσιον ἱδρυται, καὶ τὸ τοῦ Δελφινίου Ἀπόλλωνος ἱερόν. τοῦτο μὲν κοινὸν Ἰώνων ἀπάντων. τὸ δ' Ἐφέσιον, δ' Ἀγέμενός ἐστι νεὸς δ' Ἐρεσίας, &c. *Massilia a Phocæensibus condita est..... In arce est Ephesium, & Apollinis Delphinii fanum. Hoc quidem omnium Ionum commune est: Ephesium autem, fanum est Dianæ Ephesiæ, &c.* Leo vero cur nummis iis impressus sit, causa hæc fuerit fortassis, quod Phocenses Græciæ populi (a quibus duxisse Massaliotas originem Lucanus arbitratus est, ac Plinius ipse fortassis, cum ait, lib. iii. sect. v. *Massilia Græcorum Phocensium*, quanquam nos ibi *Phocæensium* legi, Strabonem & alios secuti, maluimus) quod Phocenses, inquam, Delphico Apollini leonem æneum miserunt; eique leoni proximus est Apollo appositus a Massiliensibus, tanquam a Phocensium fœderatis & colonis, ex decumis de Carthaginiensibus navali prælio superatis. Auctor Pausanias, in Phocicis, pag. 334. Φωκίων δ' οἱ ἔχοντες Ἑλλάδας.... λέγοντα τὸ Ἀπόλλωνι χαλκοῦ σποτέμπουσιν ἐς Δελφούς. Ο' δ' Ἀπόλλων ὁ ἐχϋτάτω τοῦ λέοντος, Μασσαλιωτῶν ἔστιν σπὸ δ' πρὸς Καρχηδονίους ἀπαρχὴ ναυμαχίας. Stephano: Μασσαλία... τὸ ἐθνικὸν, Μασσαλιώτης, καὶ Μασσαλίδης. *Marseille.*

ΜΑ. & ΜΑΣΣΑ. Nummi ex argento obvii: ex quibus sunt qui Floram Deam exhibeant, redimito floribus capite, & qualis a Nasone describitur, lib. iv. Fastor.

Mille venit variis Florum Dea nexa coronis.

In ejus Deæ honorem Floralia Romæ quondam celebrata, ludi nimirum obscenitate pleni, uti ex Arnobio intelligimus, lib. iv. adversus Gentes: *Flora illa*

R r ij

*genitrix & sancta, obscenitate ludorum bene curat ut arua
floreant.* Et ex Valerio Maximo, lib. 11. cap. x.
*M. Catone, inquit, Ludos Florales, quos Messius
Ædilis faciebat, spectante, populus ut mimæ nudarentur
postulare erubuit.* Nasone demum, lib. v. Fastor.

Mater ades florum, ludis celebrata jocosis.

De ludorum istorum die Plinium audi, lib. xviii. sect.
LXIX. *Prisci Floralia quarto Calendas Maii institue-
runt, Urbis anno D XIV. ex oraculis Sibyllæ, ut omnia
bene deflorescerent.* Ubi permutatis annorum numeris,
D XVI. prius legebatur: at nos tum ex vestigiis vete-
rum codicum, tum ex indubitata temporum ratione,
locum eum sanavimus. Auctor est enim Velleius, lib. 1.
*Torquato, Sempronioque Coss. Brundisum colonos mis-
sos esse, & post triennium Spoletium, quo anno Flora-
lium ludorum factum est initium.* Incidit autem Tor-
quati Sempronique Consulatus in annum Urbis D X.
ex Liviana, Plinianaque Chronologia: quo fit, ut
triennio integro interjecto Floraliū celebritas ludo-
rum incurrat in annum D XIV. Edidisse hos porro pri-
mum aliquem e Servilia gente, nummi ejus familiæ
strudent, quos vidimus inscriptos his vocibus, F L O-
R A. P R E I M V S. Fallitur autem Oiseliū, qui anno
tantum D XLIV. edi cœptos putat, a C. Servilio, qui
Magister Equitum, Livio teste lib. xxvii. T. Manlio
Torquato Dictatore fuit.

MACTATPEITΩN. Nummi Crispinæ, Caracallæ, &
Maximini. In Caracallæ nummo in primis, e Gaza
Regia, Vestæ stantis effigies. Plinio, lib. v. sect. xxxi.
Mastauenses. Stephano: Μάταυρα, πόλις Λυδίας.... τὸ
ἔθνικόν, Μασταυρῶς, καὶ Μασταυρίτης.

MATIDIANOΠΟΛΙC. Trajani nummus in Thesauro
Goltzii, pag. 221. Nomen id oppidum habuit a Ma-
tidia Marcianæ, quæ soror Trajani, filia.

MAVRETANIA.

EXERCITVS. MAVRETANICVS. Hadriani,
in Cimelio Regio.

ADVENTVI. AVG. MAVRETANIAE. Ha-

driani, ibidem, & apud Occonem, pag. 230. Exuviis elephantinis, ut Africa, caput testa, ob elephantorum in ea regione copiam.

MAVRETANIA. Hadriani, in eodem Cimelio, ac Museo nostro. Maurus equum freno ducit, & hastam tenet: quod ea gens, teste Strabone, ex equo frequentius hasta pugnet. Spartianus de Hadriano, pag. 3. *Lusum Quietum, sublati gentibus Mauris, quos regebat, quia suspectus imperio fuerat, exarmavit. Martio Turbone, Iudæis compressis, ad deprimentum tumultum Mauretaniæ destinato. Et pag. 6. Motus Mauro- rum compressit, & a Senatu supplicationes emeruit.*

RESTITVTORI. MAVRETANIAE. S. C. Ejusdem Hadriani, e Museo nostro.

MAVRETANIA. Vir pileatus dextra regit equum, læva baculum gerit. Commodi nummus, e Cimelio Christinæ Reginæ. Lampridius, in Commodò, pag. 51. *Victi sunt sub eo tamen, cum ille sic viveret, per legatos, Mauri, victi Daci.*

MEΓΑΡΑ, in Sicilia.

MEΓΑΡΑ, apud Parutam, cum noctua, vulgari Palladis symbolo. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Megaris*, in Sicilia. Stephanus: *Μεγαρίς ἐν Σικελίᾳ, πρὸς πύργῳ Ὑβλα.* Sed nomen prius *Megar*, in eo oppido perduravit, quandiu stetit. A Megarenſibus Atticæ datum, qui colonos eo transmisere. Strabo, lib. vi. pag. 267.

MEΓΑΡΑC. ὙΒΛΑC, apud Spanhemium, lib. de usu Numism. pag. 356. ubi quidam ὙΒΛΑΙΑC, perperam legunt.

¶ M. in corona, cum api: qua mellis ubertas ac bonitas in eo agro declaratur. Inde Mel Hyblæum Plinio lib. xi. sect. xiii. ceterisque scriptoribus decantatum.

MEΓΑΡΕΩΝ, in Attica.

MEΓΑΡΕΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio, cum Apollinis effigie. Ejus Dei ædem, quem Ἀρχαῖον vocabant, hoc est, venatorem, in ea civitate fuisse, una cum Dianæ Ἀρχοτέρας, hoc est, venatricis æde, auctor est Pausanias, in Atticis, pag. 39. Plinio,

R r iij

lib. IV. sect. XI. *Megaritis, a colonia Megara.* Stephano: Μέγαρη πόλις παρὰ τὴν Ἰσθμὸν.... ὁ πολίτης, Μεγαρεὺς.

ΜΕΓΑΡΕΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, tab. XIII. cum Apollinis effigie, citharaque & tripode. Pausaniam vide in Atticis, pag. 40. ubi de Apolline & Alcatheo prolixè differit. In parte averfa nummi gryphus est cum rota, Apollini sacer, ut ex Servio, Sidonio, Claudiano, & aliis notum est. Nomen deinde Archontis adjectum, ΕΠΙ. ΙΣΑΓΟΡΟΥ. Ἐπὶ Ἰσαγόρου. *Sub Isagora.* Is nempe fuit, uti remur, Tisandri F. Atheniensium tyrannus, de quo Herod. lib. V. Terpsich. num. LXVI.

ΜΕΓΑΡΕΩΝ. Cereris cum teda effigies, addito Archontis nomine, ΓΟΡΓΙΦΑΝΗΣ. Ex parte averfa, juvenis pelle ovina indutus, ovem mulget. Cereris Oviferæ templum in Megarica fuisse, idque inditum ei nomen ab iis qui primi oves ibi aluissent, auctor est Pausanias, in Atticis, pag. 46. Ἰερὸν Δήμπεός ἐστι Μαλοφόρου λέγεται ὃ καὶ ἄλλα ἐς τὴν ἐπὶ κλησὶν καὶ οὗτω πρώτοις παρθενα ἐν τῇ γῇ θρέψαντας, Δήμπεα ὀνομάσαι Μαλοφόρου.

ΜΕΓΙΣΤΕΩΝ. Nummi Goltziæni e Græcia vetere, in quibus Bacchi caput insculptum, ederacea cinctum corona: ex altera, uva pender, vini feracitatis in ea insula argumentum. Plinio, lib. V. sect. XXXV. *Megista* insula. Stephano: Μεγίστη, πόλις καὶ νῆσος τῆς Λυκίας... τὸ ἐθνικὸν, Μεγιστεύς.

ΜΕΔΕΩΝΙΩΝ. Titi, e Thesauro Goltzii, pag. 221. Plinio, lib. IV. sect. XII. *Medeon.* Stephano: Μεδίων Βοιωτικὴ πόλις, ... τὸ ἐθνικὸν, ΜεδιώνιϚ.

MEDIOMATRICI.

MEDIOMA. Nummus antiquus e Museo nostro, cum Pegasi alati effigie. Plinio, lib. IV. sect. XXXI. in Gallia Belgica, *Mediomatrici.* Hodie Gallis, Metz.

ΜΕΔΙΩΝΙΩΝ.

ΜΕΔΙΩΝ. Juppiter cum fulmine & aquila. Stephano: Μεδίων, πόλις παρὰ τῇ Αἰτωλίᾳ... τὸ ἐθνικὸν, ΜεδιώνιϚ.

ΜΕΘΥΔΡΙΕΩΝ. Nummus Cæsaris e Thesauro

Goltzii, pag. 222. Plinio, lib. 1 v. sect. x. *Methydrium*.
Stephano: Μεθύδριον, πόλις Ἀρχαδίας, ὁ πολίτης, Με-
θυδριεύς.

ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. L. Veri nummus, e Cime-
lio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Miletopolita*.
Sunt & Commodi, apud Erizzo, pag. 270. & Gor-
diani Pii in Cimelio Regio. Notitiæ Eccles. antiquæ
omnes, non Μιλητούπολιν, sed Μελιτούπολιν habent, at
mendose: ut & Leunclavius, pag. 90. in Provincia
Hellepontii, cujus Metropolis Cyzicus. Straboni, lib.
xiv. pag. 681. & Stephano, Μιλητούπολις est, circa
Cyzicum. In hoc postremo Gordiani numismate, in
quo Dianæ venatricis signata effigies, cum pharetra
& arcu, & cane venatico, Occo pag. 473. legit dun-
taxat . . . ΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Dianam in
primis coluisse Miletopolitas docet inscriptio vetus,
apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 138.

ΑΡΤΕΜΙΣ ΕΦΕΣΙΩΝ

ΕΥΤΥΧΟΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

*Artemis Ephesiorum. Eutyche Alexandro Prætorē Mile-
topolitarum.* Sed & Palladem quoque, Lucillæ num-
mus, ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in quo ejus Dex
caput insculptum.

CΤΡΑ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Prætorē Eutyche. Fortunæ stantis effigies. Crispinæ
Commodi nummus, e Gaza Regia: Quem Patinus
pag. 267. ita perperam legit, ΙΕΡΑ . . . ΤΥΧ . . .
ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΙ.

ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΡ. ΕΡΜΙΟΥ. ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΙ-

ΤΩΝ. Diana venatrix, in nummo Gordiani, jam lau-
dato e Gaza Regia. ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑ-
ΝΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος ἈντωνεῖνϞ Γορδιανός.
Sub Prætorē Aurelio Hermia. Idem in nummo ΤΗΜ-
ΝΕΙΤΩΝ inferius Prætor occurret.

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinio, lib. 111. sect.
xiv. *Melita*. Stephano: Μελίτη, νῆσος μεταξύ Ἠπεί-
ρου καὶ Ἰταλίας . . . ὁ οἰκῆται, Μελιταῖος. *L' Isle de Malte.*

Cave, si uspiam Μελιτεύς aut ΜΕΛΙΤΕΩΝ occurrat, referri huc putes oportere: signat enim vox ea civem oppidi Melitæ in Attica, cujus Plinius meminit, lib. IV. sect. XII. & Tzetzes laudatus a nobis in Plinianis notis. Hinc apud Gruterum, pag. 405. ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΜΕΛΙΤΕΥΣ. Nummi porro Melitæorum fere Punici sunt, in hisque Punico more & habitu formata Juno, ut arbitramur, cujus Deæ fanum ibi fuit. Ptolemæus, lib. IIII. cap. III. sub finem: Μελίτη νῆσος, ἐν ᾗ Μελίτη πόλις, καὶ Χερσόνησος, καὶ Ἡ'ρας ἱερὸν, καὶ Ἡ'ρακλέους ἱερὸν. Tullius, Verrina IIII. *Insula est Melita, in qua est eodem nomine oppidum. . . . Ab eo oppido non longe in promontorio fanum est Iunonis antiquum: quod tanta religione semper fuit, ut non modo illis Punicis bellis &c.*

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. Apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. XXVIII. in quo nummo Hercules clavæ innititur. De fano Herculis Melitæo, Ptolemæus, loc. cit.

ΜΕΛΙΤΑΙΩΝ. Equus decurrens, Carthaginensium fere symbolum, quorum ditionis fuisse Melitam aliquando certum est. Ex parte altera, Ceres cum spicis, fertilitatis indicium. Ovidius, lib. III. Fastor.

Fertilis est Melite, sterili vicina Cosyre

Insula, quam Libyci verberat unda freti.

MELITENE.

COL. MELITENE. M. Aurehii nummus, e Thefauro Goltzii, pag. 240. Plinio, lib. V. sect. XX. *Melitene Cappadociæ*. Libro VI. sect. III. *Melita*.

ΜΕΜΦΙ. L. I A. Μεμφιῶν, λυχέωτος id. anno undecimo principatus Hadriani, quo nummus ille cusus est: nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. V. sect. IX. *Memphis*, a qua & *Memphites* nomos, seu præfectura in Ægypto. Ejus oppidi ne ruinæ quidem aut vestigia supersunt. Ex adverso, in altera Nili ripa, hoc est, orientali, exædificata Cæirus est, vulgo *Alcairo*, *le Caire*.

ΜΕΝΑΝΙΝΩΝ, & ΜΗΝΑΝΙΝΩΝ, in nummis Parutz. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Menanini*, in Sicilia: hodie *Meneo*. In his Ceres Siculorum Dea insculpta cum

cum facibus, vel faces ipsæ modo transversim positæ.
Sunt & qui Æsculapium, cum baculo ac serpente: &
qui Mercurium præferant.

ΜΗΝΑΝΙΝΩΝ. Ceres utraque manu facem gestans.
Ex superficie altera, Proserpinæ caput: epigraphe,
ΚΟΡΑΣ. Dorice, pro **ΚΟΡΗΣ**, *Virginis*. Vide quæ
diximus in nummis **ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ**.

ΜΕΝΕΑΛΕΙΤΩΝ. M. Aurelii nummus, cum Harpo-
cratis icone, in Gaza Regia. *Menelaïtes* in Ægypto
nomos apud Plinium, lib. v. sect. 1 x. Stephano: Με-
νελαιϑ, πόλις Αιγύπτου.... τὸ ἐθνικὸν, Μεμελαΐτης.

ΜΕΝΕΑΛΙ. L. I A. Nummus Hadriani, anno ejus
principatus undecimo cusus, ut in aliis similibus ante
monuimus. E Gaza Regia.

ΜΕΝΕΑΛΩΝ. Antonini Pii.

ΜΕΡΜΗΣΣΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Tiberii nummus, e The-
sauro Goltzii, pag. 221. Stephanus: Μερμησός, πόλις
Τρωϊκῆ, ἀφ' ἧς ἡ Ἐρυθραία Σιβύλλα.... τὸ ἐθνικὸν, Μερ-
μησιϑ, ἢ Μερμησάδης.

ΜΕΣΑΜΒΡΙΑΝΩΝ. Severi nummi, & Philippi Patris,
in Cimelio Regio. Plinio, lib. 111. sect. xviii. in
Thracia *Mesembria*. Stephano: Μεσημβρία, πόλις Πον-
τικῆ.... ὁ πολίτης, Μεσημβριανός. De vocula *bria*, quæ
Thracum lingua oppidum sonat, dicemus verbo M I-
ROBRIGA.

ΜΑΡ. ΙΟΥΑΙΟΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. ΜΕ-
ΣΑΜΒΡΙΑΝΩΝ. M. Philippi junioris, apud Oc-
conem, pag. 448. cum Apollinis, ut videtur, icone.
Est & Philippi patris cum Otacilia similis, apud Tri-
stanum, tom. 11. pag. 560. in quo Dea stans cala-
thum capite gestitat, dextra pateram, læva Copiæ cor-
nu. Alter ei plane par, in quo Serapis cum calatho,
patera, hasta.

ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ. Vide ARMENIA.

ΜΕΣΣΑΝΙΩΝ. Effigies militis clypeum gestantis. Ex
parte averfa, ΠΕΛΩΡΙΑΣ, capite radiato, cum del-
phinis duobus: qui nummus e Cimelio Ill. Harlæi,
ætum Messanæ indicat: quod & Plinius his verbis fa-

S f

cit, lib. 111. sect. xiv. *A Peloro. . . oppidum Messana civium Romanorum, qui Mamertini vocantur. Hodie, Messine.*

MEΣ. in corona, apud Parutam.

MEΣΣANION, & MEΣΣANION, in Parutæ nummis.

KAICAP ΣEBACTOΣ APXIEP. MEΓ. ΔHM. E ZOYΣ. Augusti caput. Καῖσαρ Σεβαστός, Ἀρχιερεὺς Μέγας, Δημαρχικῆς Ἐξουσίας. *Cæsar Augustus, Pontifex Max. Tribuniciæ Potestatis.* Ex parte averſa, tripus cui corona e lauro imposita, Actii certaminis, in Apollinis vel Augusti honorem, index. Epigraphe, MEΣΣANION. ΔIΣ. NEΩKOPΩN. *Messaniorum bis Neocororum.* Apud Parutam, num. 13.

MEΣΣΗNION. In Cimelio nostro: turrito capite: & ex parte altera, stante Æsculapio. Plinio, lib. 1v. sect. vii. *Messene, in Messeniaco Peloponnesi agro. Stephano: Μεσσηνία . . . ὁ πόλις, Μεσσηνίῳ. Pausanias, lib. 1v. sive Messeniacorum, pag. 141. Πλῆστα δὲ σφισι καὶ θῆας μάλιστα ἀγάλματα ἄξια τοῦ Ἀσκληπιοῦ παρέχεται τὸ ἱερόν. Χωρεῖς μὲν γὰρ τοῦ θεοῦ καὶ τῶν παίδων ἔστιν ἀγάλματα, χωρεῖς δὲ Ἀπόλλωνος, καὶ Μουσῶν, καὶ Ἡρακλείου. Plurima vero, & quæ spectentur dignissima habes signa apud Messenios Æsculapii fanum. Scorsim enim Dei ipsius & liberos ejus simulacra: (Machaonis & Podalirii:) scorsim Masarum, Apollinis, & Herculis posita sunt, &c.*

ME MEΣΣ. MEΣΣH. & MEΣΣΗNION, in nummis Græciæ veteris apud Goltzium, cum Jovis effigie, aut fulmine, aut Aquila, ejusdem Dei insignibus. Pausanias loc. cit. *Μεσσηνίῳ δὲ ἐν τῇ ἀγορᾷ Διὸς ἔστιν ἀγάλμα Σωτῆρος. Est in foro Messenæ simulacrum Jovis Servatoris.* Et pag. 143. *Φασὶ καὶ Μεσσηνίῳ παρὶ τῶν ὁδοῦ σφισι τὸ Δία. Aiunt Messenii apud se incunabula Jovis fuisse.* Ad ditque mox & Ithomatæ Jovis delubrum, anniversariaque sacra, apud hos fuisse.

METAPONTINON.

META. cum spica, ex Cimelio Regio: alter item cum tripode: in nostro, cum spica & Cerere, quæ sunt

ubertatis in agro eo symbola. Eustathius in Dionys.

Ὅτι μὲν οὖν Λόκροις ἔβηθη οἱ Μεταπόντιοι, ὧν πόλις Μεταπόντιον..... Λέγονται ὅτι πᾶν ὀτυχῆσαι ποτε ὑπὸ γωφίας διὸ καὶ ἐν Δέλφοις ἀναθεῖναι τὸ θρυλλοῦμενον χρυσουῶ *Met.* Post Locros gens est Metapontii, quorum urbs Metapontium..... Ceterum admodum fortunati opulenti, quæ fuisse dicuntur ab agricultura: ideoque Delphis famosam illam auream messem ab iis dedicatam esse. In eodem nummo aversam arcam vir galeatus obtinet, cum epigraphe ΗΡΑΚΛΕΙΔΩΝ, qua voce Magistratus Heracleæ civitatis, quæ Metaponto vicina fuit, hic quoque jura dixisse, significari auguramur. Plinius, lib. 111. cap. xv. *Oppidum Metapontum, quo tertia Italiae regio finitur.* Ibi fuit, ubi nunc *Terre di mare*, juxta Casuentum amnem, ad Tarentinum sinum. Stephano: Μεταπόντιον. ὁ πολίτης, Μεταποντῖνός.

ΜΕΤΑ. Cum spica & Pallade, vel Palladis vulgari symbolo, noctua. De Minervæ templo, quod Metaponti fuit, vide Justinum lib. xx. cap. 11.

ΜΗΘΟΝΑΙΩΝ, pro ΜΕΘΩΝΑΙΩΝ. Caracallæ nummus, in Thesauro Goltzii, pag. 222. Plinio, lib. 1 v. sect. xvi. *Methone.* Stephano: Μεθώνη... Μακεδονίας.. ὁ πολίτης, Μεθωνῶνός.

ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. Severi, & Getæ nummi, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Methymna.* Stephano: Μήθυμνα, πόλις ἐν Λέσβῳ.... ὁ πολίτης, Μηθυμνῶνός. Getæ nummus apud Tristanum, tom. 11. pag. 279. Fortunam exhibet, cum Copiæ cornu, ac temone, qua pingi fere forma solet.

ΜΗΛΙΩΝ. In Thesauro Goltzii, pag. 221. Stephanus, verbo Μῆλος. Μῆλος, νῆσος μία τῆς Κυκλάδων.... ὁ πολίτης, Μήλιος.... οἱ δ' ἐν Θεσσαλίᾳ, Μηλιῆς.

ΜΗΛΙΩΝ. Chiffletii nummus.

ΜΑΛΙΩΝ. ΛΥΚΑΝΙΑC. *Melienfium, Lysanias* Prætor. Malum Punicum nummus ille in laurea præfert: Malum Græcis μάλον est, Dorice μάλον. A rotunditate mali factum ei insulæ nomen. Plinius, lib. 1 v. sect. xxi. in Sporadibus insulis: *Melos cum oppido*.....

hæc insalatum rotundissima est. Stephanus: Μῆλος, ἡσὸς
μία τῆς Κυκλάδων ὁ πολίτης Μήλιος.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Phrygiæ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummi Neronis, Juliæ Mæ-
mææ, Alexandri Severi, Macrini, in Cimelio Regio.
Plinio, lib. v. sect. xxix. *Metropolitæ.* Stephano:
Μητρόπολις Φρυγίας, ὅπου ἡ μητὸς τῆς Θεᾶς οἰκαθύσα, &
Deûm Matre nomen accepit, quæ sedem ibi habuit.
Urbs est Magnæ Phrygiæ Ptolemæo, lib. v. cap. ii.
In Notitia Eccles. Phrygiæ Salutaris.

ΑΜΑΣΤΡΙΑΝΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Num-
mus Plotinæ, quo utriusque civitatis concordia signi-
ficatur, apud Patinum, pag. 189.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. Antinoi num-
mus.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΙΩΝΙΑ. Num-
mi Caracallæ, & Gordiani junioris, quos in Cimelio
Regio vidimus. In posteriore Genius civitatis adve-
nientem Augustum excipit. Plinio, lib. v. sect. xxxi.
Metropolitæ. Sunt & similia Philippi Filii numismata,
& Valeriani. Horum urbs Μητρόπολις a Ptolemæo,
lib. v. cap. ii. Lydiæ adscribitur. In Notitia Eccles.
antiqua, Asiæ Provinciæ, cujus caput Ephesus.

ΑΥΤ. Κ. Γ. ΙΟΥΛ. ΟΥΗ. (non ΟΥΑ. ut habet Oc-
co, pag. 530. & eum secutus Scaliger, in Animadv.
Euseb. pag. 225.) **ΜΑΞΙΜΕΙΝΟΣ.** Αὐτοκράτωρ Καί-
σαρ Γάιος Ιούλιος Οὐνὲς Μαξιμίανος. *Imp. Cæsar C.*
Iul. Verus Maximinus. **ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΤΩΝ.**
ΕΝ. ΙΩΝΙΑ. cum Cybeles, seu Matris Deûm, se-
dentis effigie, a qua urbi nomen. Inscriptio Gruteri,
pag. 151. **IMP. CAES. C. IVLIVS. VERVS.**
MAXIMINVS. PIVS. Sunt & aliæ plures. Ne-
que vero ad Valerium Maximinum pertinere hic num-
mus potest, ut Occo & Scaliger censuere, secuti Golt-
zium in Thesauro, pag. 126. cum post Aureliani tem-
pora non fere occurrant in Nummis Græcorum oppi-
dorum nomina: nisi forte **ΝΙΚΑΙΕΩΝ** unicus sub
Constantino M. idemque haud satis certæ fidei.

Τ. ΙΟΥΑ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. *C. Julius Verus Maximus Cæsar.* ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΠΑΤΑΕΙΝΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Sub Prætoræ Paulino.* Cybeles stantis effigies: in Cimelio Regio.

ΕΠ. ΣΤ. ΟΥΑΛ. ΝΕΙΚΙΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Sub Prætoræ Valerio Nicia.* Gallieni, ex eodẽm Cimelio. Cybele pariter stat, & Gallieni simulacrum dextra gerit. Est & apud Patinum, pag. 413.

ΣΕΒΑΣΤΑ ΚΑΙΣΑΡΕΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Augusta Cæsarea certamina, Metropolitærum.* Gallieni, e Cimelio Regio. Urna cum palmis. Est & apud Patinum, pag. 413.

ΔΙΟΝΥΣΟ. ΜΗΤΡΟΠ. Vide ΔΙΟΝΥΣΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Cum annis Caystri effigie, quo id oppidum allui credimus. Apud Sponium, in Itin. Athen.

ΚΟΙΝΟΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ. Nummus Solonis, cum Jove & Diana Ephesia. Apud eundem Sponium.

ΜΗΤΡΟΠ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΠΥΡΑΜΩ. Vide ΜΟΡΣΒΕΣΤΙΑ.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ *Thessalia.*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ. Quæ hoc nomine civitates essent, ad decem fuere, Stephano teste. Qui porro nummi Palladem Ithomiam, equumve Thessalum exhibent, ut apud Goltzium in Græcia, Tab. xx. ex aversa parte galeam, insigne plerumque Thessalicæ fortitudinis, ad Metropolim Thessaliæ pertinere res ipsa clamat, cujus Stephanus, ac Livius, meminere. Fuit Ithome, unde Palladi cognomen Ithomiæ, in Thessalia Pelasgiotide, inter quatuor castella posita, quibus ipsa ex quadruplici latere cingebatur: Triccam, Metropolim, Pelinnæum, Gomphos. Auctor Strabo, lib. ix. pag. 437. Adjecta in nummis Prætorum nomina, ΘΕΟΦΑΝΗΣ, ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ.

ΜΙΔΑΕΩΝ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio, cum effigie stantis Æsculapii, & apud Patinum, pag. 304.

Sf iij

Plinio, lib. v. sect. xxi. *Midai*. Stephano: *Μιδάιον*, πόλις Φρυγίας... τὸ ἑθνικόν, *Μιδάειος*, & *Μιδάιδος*. Ad di oportuit & *Μιδάειος*, ut a Nicæa quandoque *Νιχαεύς*.

ΜΙΔΑΙΕΩΝ. Nummus alter quem vidimus. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Midai*: & sect. xli. *Midation*. In Notitia antiqua Eccles. pag. 17. & 49. inter Episcopos Phrygiæ Salutaris, ὁ πρὸς Μιδάϊου. Pag. 31. *Μιδάϊον*. Leunclavius, pag. 94. ὁ Μιδάϊου.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ ΔΙΔΥΜΕΥΣ. Nummus Augusti e Cimelio Regio, ex ære mediocri, cum effigie Apollinis ex ea parte, lyram tenentis. Plinius, lib. v. sect. xxxi. in Ionia: *Oraculum Branchidarum appellatum, nunc Didymæi Apollinis*, Et inde centum octoginta, *Miletus &c.* Apud Seldenum vetus inscriptio, in marmoribus Arundellianis, **ΜΕΙΛΗΤΟΝ ΔΙΔΥΜΕΙΑ**, certamina Miletæ edita significat, in honorem Didymæi Apollinis. De ænea Apollinis statua a Xerxe adempta Milesiis, & Seleuci jussu Branchidis reddita, Pausan. in Attic. pag. 15.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ. Nummus Agrippinæ, apud Patinum, pag. 87. & Caligulæ, pag. 94. nunc Cimelii Regiæ. Sunt & Drusillæ, & Claudii, similes. Stephano: *Μίλητος*.... ὁ πολίτης, *Μιλήσιος*. Hodie *Palatyschia*, quod ex ingenti civitate vix palatiorum superbarumque ædium rudera nunc supersint. Ibi reperta nuper inscriptio, **ΠΟΛΙΣ ΜΙΛΗΣΙΩΝ**.

ΘΕΑ ΔΡΟΥΣΙΑΛΛΑ ΜΙΛΗΣΙΩΝ. Caii Caligulæ nummus, quo divinos honores Drusillæ ejus filiæ tributos a Milesiis, per assentationem, intelligimus.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ ΕΠΙ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟ. *Sub Philometore Prætoræ Milesiorum*. Trajani nummus, in quo Diana venatrix, cum cane, ut videtur, aut cervo: erosus enim ea parte nummus, cernere conspiciæ quæ sit ea effigies, prohibet.

ΜΙΛΗΣΙ ΕΠΙ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ. *Sub Prætoræ Themistocle*. Apollo Didymeus, dextra Dianæ venatricis simulacrum gerit: quod erant apud Milesios; ut mox dicemus, utriusque Numminis sacra conjuncta,

cultusque communis. Est hic M. Aurelii nummus e Cimelio Regio. Multa plane ἀτρεα de Centauro, aliisque nugis, congerit Patinus, ut hunc nummum explanet, pag. 243.

ΜΕΙΛΗΚΙΩΝ ΚΑΙ ΕΦΕΚΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. In Faustinae junioris nummo, Apollo Didymeus, (non Venus, ut Sponio visum) & Diana Ephesia.

ΕΠΙ. ΑΙΑ. ΙΠΠΟΛΕΙΤΟΥ. ΜΕΙΛΗΚΙΩΝ. Sub *Ælio Hippolyto* Prætoris *Milesiorum*. Faustinae junioris, e Cimelio Regio, cum Apollinis Didymei icona.

ΜΙΛΗΚΙΩΝ. ΕΠΙ... ΙΟΥΛ. ΝΙΚΑΝΔΡΟΥ. Sub Prætoris *Iulio Nicandro*. Juliae Domnae, ex Cimelio Regio. Apollo Didymeus, capite radiato, cervum dextra tenet: quo Dianæ cultum, perinde atque Apollinis, cujus illa vulgo soror habita, apud Milesios receptum intelligas: est enim cervus Dianæ sacer. Sollem & Lunam his adumbrari, sanitatis præfides, & aëris temperandi magistros, quos Milesii colerent, haud obscure Strabo significat, lib. xiv. pag. 635. Legit hunc nummum Patinus, pag. 290. ΕΠΙ. ΠΙΟC... ΑΝΔΡΟΥ. cervumque ibi Solis, ob velocitatem, symbolum esse comminiscitur.

ΜΙΛΗΚΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Balbini nummus, e Cimelio Regio, cum templo Didymei Apollinis, cervum dextra gerentis.

ΜΙΛΗΣΙΩΝ. E Museo nostro, cum leonis effigie.

ΜΙ. cum eadem leonis effigie. E Museo nostro.

ΚΩΩΝ. ΜΕΙΛΗΚΙΩΝ. Vide ΚΩΩΝ.

ΜΙΛΥΕΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 222, ubi mendose ΜΙΛΥΝΩΝ scribitur. Plinio, lib. v. sect. xxv. *Μίλυν*, juxta Pamphyliam. Stephano: *Μίλυν*, οἱ τρεῖς πρὸν Σόλυμοι.... λέγονται τὰ Μίλυνες, ὅτι Μίλυνος τρυφῶντος Σολύμου.

ΜΙΝΤΥΡΝ. In Magna Græcia Goltzii, tab. xix. Fulmen alteram nummi aream, alteram ipse Juppiter obtinet. Plinio, lib. i. sect. xx in Latior, *Calania Minturna*. Ubi Liris amnis scapha trajicitur, ferme in ejusdem ostio: unde loco nomen, *la barca del Cassigliano*.

MIROBRIGA. MVNICIP. Claudii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio, lib. III. sect. III. *Mirobrica*, in Bæturia Bætica parte, quæ Turdulorum fuit, & conventus Cordubensis. Hodie *Villa de Capilla*. Apud Gruterum vetus inscriptio in eo pago reperta, **MIROBRICENSIVM MVNIC.** pag. 257. ex Antonii Augustini schedis. Est hic nomen exitus *Briga*, in oppidis Hispaniæ frequens: *Ara-briga*, *Lacobriga*, *Nertobriga*, &c. Vox nempe *briga*, veterum Hispanorum sermone vernaculo oppidum sonat. Festus: *Lacobrigæ nomen a lacu & briga, Hispaniæ oppido*. Et huic affinis vox *bria* Thracum lingua oppidum significavit, uti ex Strabone & Nicolao Damasc. observavimus in notis ad Plinium, lib. IV. sect. XVIII.

MOESIA. Plinio, lib. III. sect. XXIX. *Pannoniæ jungitur provincia, quæ Mæsia appellatur*. Hodie *Servia* & *Bulgaria* nuncupatur.

ADVENTVI. AVG. MOESIAE. Hadriani, ibidem, Spartianus in ejus vita, pag. 4. *Audio dein tumultu Sarmatarum ac Roxolanorum, præmissis exercitiis Mæsam petiit*.

EXERCITVS MOESIACVS. Hadriani nummus, e Cimelio Regio. Cæsar in equo cohortes alloquitur.

ΜΟΚΑ. Vide ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ.

ΜΟΚΚΑΙΕΩΝ. Gordiani junioris nummus e Cimelio Regio. Stephano: *Μόκκη κάμν Φρυγίας, Phrygiæ pagus: οἱ οἰκῆτορες, Μοκκληῖοι*. Et ex nummo, *Μοκκληεύς*.

ΜΟΝΟΙΚΕΩΝ. Nummus Domitillæ, e Thesauro Goltzii, pag. 222. Plinio, lib. III. sect. VII. *Portus Herculis Monæci, Ligustica ora*. Stephano: *Μόνοςκος, πόλις Λιγυτικῇ. τὸ ἔθνος, Μονοίκοις*: scribe ex nummi fide, *Μονοικεύς*.

MOPSVESTIA.

ΑΔΡΙΑΝΩΝ. ΜΟΨΕΑΤΩΝ. Ab Hadriano Principe inditum cognomen. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio. Stephano: *Μόψου ἑστία, Κιλικίας, ὅτι*

ILLUSTRATI.

329

τῷ Πυραμῷ ποταμῷ... ἀφ' οὗ ὁ Μοψαΐτης. Plinio, lib. v. scđ. xxii. in Cilicia, *Mopsos liberum, Pyramo amni impositum*. Unde haud temere suspicere huc quoque spectare nummum subsequentem:

ΜΗΤΡΟΠ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΤΩ. ΠΥΡΑΜΩ. Μητροπολετῶν τῶν πρὸς τῷ Πυραμῷ. Ut intelligatur oppidorum omnium, quæ Pyramo amni essent apposita, Mopsuestiam metropolim exstitisse. Nisi forte Anazarbum hic nummus indicat, quæ haud procul fuit. Priorem porro nummum in Antonini gratiam cudendi, eadem Mopseatis causa fuit, quæ dicandæ hujus inscriptionis eximix, quam Gruterus affert, pag. cclv.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙΣΑΡΙ

ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΥΙΩ. ΘΕΟΥ

ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΠΑΡΘΙΚΟΥ ΥΙΩΝΩ ΘΕΟΥ

ΝΕΡΟΥΑ ΕΚΓΟΝΩ ΤΙΤΩ ΑΙΔΙΩ ΑΔΡΙΑΝΩ

ΑΝΤΩΝΕΙΝΩ ΣΕΒΑΣΤΩ ΕΥΣΕΒΕΙ

ΑΡΧΙΕΡΕΙ ΜΕΓΙΣΤΩ ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

ΤΟ. Γ. ΥΠΑΤΩ ΤΟ. Γ. Π. Π. ΤΩ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΚΑΙ

ΣΩΤΗΡΙ ΑΔΡΙΑΝΗΣ ΜΟΨΟΥΕΣΤΙΑΣ ΤΗΣ

ΚΙΛΙΚΙΑΣ ΙΕΡΑΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

ΚΑΙ ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ ΚΑΙ ΦΙΛΗΣ ΚΑΙ ΣΥΜΜΑΧΟΥ

ΡΩΜΑΙΩΝ Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ

ΘΕΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ ΒΕΒΑΙΑ

ΤΗΡΗΣΑΝΤΟΣ ΑΥΤΗ ΤΑ ΕΞΑΡΧΗΣ ΔΙΚΑΙΑ.

Quam sic Latine Panvinius reddit in Fastis:

Imp. Casari, Divi Hadriani Filio, Divi Trajani Parthici nepoti, Divi Nervæ pronepoti, T. Aelio Hadriano Antonino Aug. Pio, Pontifici Max. Tribunicia Potest. IIII. Cos. IIII. Patri Patriæ, Benefico ac Servatori Hadrianæ Mopsuestiæ Ciliciæ, Sacræ, Libere, Inviolatæ, suis legibus viventis, Populo Rom. amicitia & societate conjunctæ: quod divina ipse in jure dicundo clementia sit usus, nec non vetera eidem civitati jura firma rataque esse voluerit, Senatus Populusque DD. Sic Uticenses, teste Plutarcho, Catonem Ἐυεργέτῳ καὶ Σωτῆρῳ dixere. Et Ptolemæum Lagi F. in Ægypto dynastam, Σωτῆρα dictum, nummi veteres, aliaque monumenta testantur.

T t

ΜΟΡΓΑΝΤΙΝΩΝ.

ΜΟΡΓΑΝ. apud Parutam. Plinio, lib. 111. sect. xiv. in Sicilia, *Murgentini*. Stephano: Μοργανῖνοι. Fuit horum oppidum in mediterranea parte Siciliae, ad Symæthum amnem, qui totius insulae maximus.

ΜΟΣΤΗΝΩΝ.

ΑΥΤΟ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ΑΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. ΣΕ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Λικίνιος Ἐπιδάμειος Γαλλίωβος. ΜΟΣΤΗ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΖΕΥΞΙΔΟΣ. Κ. ΑΟΥ. ΤΥΛΛΙΟΥ. Ἐπὶ στρατηγῶν Μάρκου Ἀυρηλίου Ζεύξιδος, καὶ Λουκίου Τυλλίου. *Mostenorum*, sub *Prætoribus M. Aurelio Zeuxide, & L. Tullio*. In Cimelio Regio. *Mosteni* Tacito, lib. 11. Annal. loco a nobis allato, in Notis ad Plinium, lib. 11. sect. lxxxvi. quem consule. In Notitia Eccles. inter Episcopos Provinciae Lydiae, ὁ Μουσίνης, pro Μοσίνης. Et Μοσῖνοι Ptolemæo in Lydia sunt.

ΜΟΥΤΥΑΙΩΝ, in Parutæ nummis. Vide quæ diximus in notis ad Plinium, lib. 111. sect. xiv. verbo *Mutyenses*. Stephano: Μοτύη, πόλις Σικελίας..... τὸ ἔθνικόν, Μοτυαῖος. Nunc *Modica*, inter Pachynum & Syracusas.

ΜΥΝΔΑ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 22. Plinio, lib. 111. sect. 111. *Munda cum Pompeii filio capta*, in Bætica, Astigitani conventus. Vide quæ eo loci in notis Plinianis diximus.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ.

ΣΕΒΑΣΤΩ. ΜΥΛΑΣΕΩΝ. *Augusto. Mylasensium*. Augusti nummus apud Spanhem. pag. 905. Sunt & Caracallæ & Getæ numismata in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Mylasa libera*. Stephano: Μύλασσα, πόλις Καρίας... τὸ ἔθνικόν, Μυλασῶς. Hodie *Melazzo*: etsi id nomen Mileto Ioniæ oppido Geographorum vulgus perperam adjudicat.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ. Eiusdem Augusti nummus e Museo nostro. Ex parte averfa, ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΟΝΤΟΣ. ΥΒΡΕΟΥ. Fuit Hybreas orator, patria Mylasensis, de quo consulendus Strabo, lib. xi v. pag. 659. Is enim

summam Urbis potestatem penes eum fuisse admoner: quam tamen potestatem summumve magistratum ea voce Γραμματέοντος signari haud crediderim: cum sit γραμματέων, vel γραμματῶς in nummis, publicorum civitatis monumentorum custos: cujus illud munus, inquit Thucydidis Scholiastes, ex partes fuerint, τὰ ἑ δῆμου γραμματα ἀναγιγνώσκων. Quemadmodum in Arundelliano marmore, Πόθος γραμματῶς βουλῆς, δῆμου &c. *Rufus Scriba Senatus, Populi &c.* Idem nihilominus, pro ratione muneris, summo Magistratu, nec dignitate fere fuit, nec auctoritate inferior. Annuum tamen, aut certe minime perpetuum fuisse eum Magistratum, ex vetusto liquet Atheniensium psephismate, quod Petitus recitat in Legibus Atticis, pag. 232. "Ἐδξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ.... ὅτι Κλεοβόης τράπον ἐγραμμάτευεν, &c. Atque ex ipsa lege, quam affert, pag. 257. Ὑπογραμματοῦσαι ὅσα ἔξει δις τὸν αὐτὸν τῇ δεξιῇ τῇ αὐτῇ. *Semel tantum sub eodem Magistratu scriba esto.* Id nomen Γραμματίας, sive Γραμματέοντος, frequens in Cariae nummis occurrit.

ΜΥΛΑΕΩΝ. Hadriani nummus, cum Jovis capite. Strabo, lib. xi v. pag. 659. Ἐχουσι δ' οἱ Μυλαεῖς ἱερεῖα δύο τοῦ Διὸς, &c. *Mylasenses duo habent Iovis templa &c.*

ΜΥΛΑΕΩΝ. Getæ, cum templi effigie, in quo Dea stat. Apud Sponium in Itin. Athen.

ΜΥΝΔΙΩΝ. Nummi Severi & Juliae Domnae. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Myndos.* Stephano: Μυῦδος, πόλις Καρίας... τὸ ἐθνικὸν, Μυῦδιος.

ΜΥΡΕΩΝ. Gordiani tertii, & Tranquillinae nummi, in Cimelio Regio. Et in isto quidem e superficie altera, ΦΟΥ. CΑΒ. ΤΡΑΝΚΥΛΛΕΙΝΑ. CΕΒ. *Furia Sabina Tranquillina Augusta.* Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Myra.* Stephano: Μύρων, πόλις Λυκίας... τὸ ἐθνικὸν, Μυρῶν. D. Nicolai Episcopatu clara. Nunc *Strumita.*

ΜΥΡΙΑΝΔΡΙΩΤΩΝ. Nummus Antonini Pii. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Myriandros.* in Syria Ciliciaeque confinio. Hodie *Candelona.* Stephano: Μυριάδρος,

T t ij

πόλις Συρίας.... Μυλαιδρικός κάλπος. Hunc si vidisset nummum, adjecisset, τὸ ἐθνικὸν, Μυλαιδριάτης.

ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. Nummi Græci apud Goltzium, cum Apollinis effigie, lauri ramum læva tenentis, ad Myrinam Æolicam attinent, de qua Plinius lib. v. sect. xxxii. non ad Lemniam, aliamve, si qua est ulla. Stephano: Μύρινα Αἰολίδος... τὸ ἐθνικὸν, Μυλαιῶος.

ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ ΟΜΗΡΟΣ. Nummus Neronis e Gaza Regia. Vatem hunc quoque Myrinæi coluere: quod & ab aliis civitatibus factitatum, uti declarat in primis Commodi nummus ex eadem Gaza, ΝΙΚΑΙΕΩΝ ΟΜΗΡΟΣ, cum Homeri in rupe sedentis effigie: ΧΙΩΝ. ΟΜΗΡΟΣ, &c. Et occurreret forte in Cimeliis Cretensium quoque nummus, ΚΡΗΤΩΝ ΟΜΗΡΟΣ Vatem hunc enim donasse mille nummis ii perhibentur, ob carminum præstantiam: idque beneficium in ærea tabula insculpsisse. Auctor Sozomenus, in præf. Historiæ Eccles. Κρῆτες μὲν γὰρ ἐν χιλίοις νομίμασιν Ὀμηρον ἀμειψάμενοι τῇ εὐεπείᾳ, ὡς αὐτοῖς ἐβλήτον φιλοπρέμια ἀνχοῦντες, ἐν τῇ δὲ δημοσίᾳ τὴν δωρεάν ἐχράσαντο. Quanto similis veri & in nummis quoque ipsis, quo ea ad plures fama perveniret, impressum hujus beneficii monumentum?

ΜΥΡΙΝΑ. Hadriani simul & Sabinæ nummus, ex eodem Cimelio,

ΕΠΙ ΜΗΤΡΟΔΩ. ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. ΔΑΜΝΕΥΣ. *Sub Metrodoro Myrinæorum Prætor. Damneus*, hoc est, *Domitor*. Sedet Imperator in equo: cui hanc Victoris seu Domitoris gentium nobilem in primis appellationem hic nummus singularis attribuit: ut Constantio sequens æras, VICTORIS OMNIVM GENTIVM, & Constantino Patri, EX SVPERATORIS OMNIVM GENTIVM. Est ea vox a δαμνημῆ. Unde δαμνός, uti a δαμάω fit & δαμνός. Sic Asiam, teste Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *quoniam ferocissimas gentes domuisset, initio Dameam vocatam Eratosthenes tradidit*. Lepidum est Seguinii commentum, pag. 17. qui Corybantis alicujus in equo insculp-

tam ibi effigiem putat, quod Idæorum Dactylorum unus, quos & Corybantes Strabo vocat, *Δαμνιδὺς* appellatus sit a Lilio Gyraldo: dicique contracte *Δαμνιδὺς* pro *Δαμνανιδὺς* arbitratur. Atqui & hæc contractio insolens, nec verum nomen ejus Corybantis *Δαμνανιδὺς* est, ut corruptis Strabonis codicibus impulsus in fraudem Gyraldus credidit, sed *Δαμναμνιδὺς*, uti ex hoc versiculo liquet, quem ex Apollonii Scholiaste retulimus in Notis ad Plinium, lib. vii. sect. LVII. num. 38. quo tres Dactylos complexus est auctor Phoronidis fabulæ:

Κέλμης, Δαμναμνιδὺς πὺ μέγας, ἢ ὑπὲρβιθ' Ἀκμῶν.
Pro *Δαμναμνιδὺς* autem legi scribique *Δαμνιδὺς*, ars nulla patitur. Sed, quod caput rei est, quis in isto nummo Corybanti locus? aut cur idem in equo? Ex parte altera, ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΑ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΙ-
ΝΟΣ.... Αὐτοκράτωρ Κᾶισαρ Τίτος Αἰλίου Ἀδριανὸς Ἀντωνίνος.

ΜΥΡΕΙΝΑΙΩΝ. Julia Domnæ, e Cimelio Regio, & apud Tristandum, tom. ii. pag. 139. cum templo, in quo Apollinis simulacrum, qui a loco dictus est Myrinæus, idemque a vicino pago Gryneus: est enim *Γρύνεια, πολίχνη Μυρινάων*, Stephano. Martialis, lib. ix. Epigr. xliii.

*Campis dives Apollo sic Myrinis,
Sic semper senibus fruire cygnis.*

Strabo, lib. xi. pag. 622. *Πολίχνη Μυρινάων, Γρύνιον, ἢ ἰερόν Ἀπόλλωνος, ἢ μαντεῖον δελφῶν &c.*

ΜΥΡΕΙΝΑΙΩΝ. Gordiani junioris, ex Cimelio pariter Regio, cum Dianæ effigie.

ΜΥΡΙΑ. Domitiani nummus, quem vidimus. Plinius, lib. v. initio sect. xxxii. *Æolis, quondam Mysia appellata.*

ΜΥΣΙΩΝ. Goltzii e Thesauro nummus. Stephanus: *Μυσία... λέγονται ἢ Μυσοί, ἢ Μύσοι, &c.*

ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. Nummi e Museo nostro plurimi. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Lesbos insula, in qua libera Mytilene.* Nunc Metelino.

ΠΡΩΤΗ. ΛΕΣΒΟΥ. ΜΥΤΙΑΗΝΗ. *Prima-Lesbi*

civitas *Mytilene*. Et ex parte averſa, ΟΜΟΝΟΙΑ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. E Cimelio Regio nummus, expreſſus etiam a Seguino, pag. 18.

ΘΕΟC. ΑΜΜΩΝ. Ex parte altera: ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Κ. ΠΕΡΓΑΜ. Μυτιλιναίων ἢ Περγαμῶν. Cum Pergamenis concordia Mytilenæorum.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. Cum Pergensibus.

ΘΕΟC. ΑΜΜΩΝ. Ex parte altera, ΕΠΙ. CΤΡ. ΒΑΛ. ΑΡΙCΤΟΜΑΧΟΥ. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Επὶ πρατῆρος Βαλείου Ἀριſτομάχου, Μυτιλιναίων. *Sub Præ-tore Valerio Aristomacho Mytilenæorum*. Eſt alter huic plane ſimilis Valeriano Imp. cuſus, apud Trifſtanum, tom. 111. pag. 21.

ΖΕΥC ΒΟΥΛΑΙΟC. *Iuppiter Conſiliarius*. Διὸς Βουλαίου qui erat in Curia Quingentorum, Pausanias meminit in Atticis, pag. 111. Eſt apud Appianum in Mithrid. pag. 122. edit. Steph. Ἑστία Βουλαία, *Vesta Conſilii Præſes*, ſeu cujus in æde Curia fuit. Ex parte averſa, ΘΕΟC. ΑΚΡΑΙΟC. ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. *Deus Præſes arcis Mytilenæorum*. E Cimelio Regio.

ΜΥΤΙ. Cum lyra & Apollinis effigie. E Muſeo noſtro.

ΜΥΤΙΛΗΝΗ. Cum lyra pariter & Apolline. Ex Goltzio, in inſulis Græciæ, Tab. xiv. Stephanus: Μαλόεις Ἀπόλλων ἐν Λέσβῳ ἢ ὁ τόπος τοῦ ἱεροῦ Μαλόεις, ὡς τοῦ Μήλου ἢ Μαιτοῦς, ὡς Ἑλλάνικος ἐν Λεσβικῶν πρώτῳ. *Malois Apollo in Lesbo, nec non templi locus Malois appellatus, a Melo Mantus filio, auctore Hellenico in primo Lesbiacorum*. Thucyd. lib. 111. Εἰσαχθέντι ᾧ αὐτοῖς ὡς εἴη Ἀπόλλωνι Μαλόεντος ἔξω ἢ πόλεως ἑορτὴν, ἐν ᾗ πανδημεὶ Μιτυλιναῖοι ἑορτάζουσι, &c. *Nunciatum enim ipsis erat, diem festum in Apollinis Maloëntis honorem extra urbem celebrari, ad quem agendum Mitylenæi frequentes conventuri erant, &c.*

ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΙΕΡΟΚΛ. ΜΥΤΙΑ. Ἐπὶ Σπατῆρος Ἱεροκλείου. Μυτιλιναίων. *Sub Præ-tore Hierocle*. Sappho cum cithara ſedens. Julius Pollux, lib. 1x. cap. vi. Οἱ Μυτιλιναῖοι μὲν Σαπφῶν τῶν νομίμων ἐνεχάραττον. *Mytilenæi Sappho moneta sua insculpsere*. Ex parte altera,

ΗΡΩΙΑ ΔΑ ΝΑΥΣΙΚΑΑΝ. Filia hæc Alcinoi fuit, Phæacum regis, cujus horti ab Homero, Plinio, & Martiale celebrati. Sic in quarto casu nummum Postumi videas apud Tristandum, inscriptum Latine, HERCVLEM. Et apud Patinum, pag. 411. GALLIENVM. AVG. P. R. OB. CONSERVATIONEM SALVTIS, *Gallienum Aug. Populus Rom.*

ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. Termini Dei simulacrum. Ex parte altera, Jovis Hammōnis caput, apud Tristandum, tom. 1. pag. 696.

ΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΑΝ. ΗΡΩΙΑ ΔΑ. *Juliam Proclam Heroïnam.* In averfa parte Apollo citharædus, cum epigraphæ: ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΠΟΛΛΩΝΙ. ΜΥΤ. *Sub Prætoræ Apollonio Mytilenæorum.* Apud Seguinum, pag. 61. Cui quæ Procla ea sit, incertum fuit. Nos Procli illius filiam esse auguramur, quem ΠΡΟΚΛΟΝ ΗΡΩΙΑ Thyatireni pariter vocant, in vetusta inscriptione, quam Sponius affert in Itiner. Athen.

Η ΚΡΑΤΙΣΤΗ ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ ΒΟΥΛΗ ΚΛΩΔΙΟΝ ΑΥΡ. ΠΡΟΚΛΟΝ ΗΡΩΙΑ ΑΝΔΡΑ ΕΥΓΕΝΗ ΕΠΙ ΣΕΜΝΟΤΗΤΙ ΒΙΟΥ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΣ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙΑΙΣ ΠΑΣΑΙΣ ΔΙΑ ΤΕ ΑΥΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΓΕΝΟΥΣ.

*Inclutus Thyatirenorum Senatus Claudium Aurelium Proclam Heroem, Virum Nobilem, ob vitæ sanctitatem, Magistratusque, & officia omnia per se suosque gesta: subintellige, ETΙΜΗCΕΝ, coluit, quod in alia inscriptione apud eundem Sponium videas, pag. 130. & 132. Et alia Mytilenis reperta, Grutero teste, pag. M X C I. Α. ΒΟΥΛΑ. ΚΑΙ Ο. ΔΑΜΟC. ΕΤΕΙΜΑCCEΝ. ΑΥΡ. ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ. *Senatus Populusque honoravit Aurelium Artemidorum.* Nempe heroum in numerum viros feminasque Principes referebant, quorum beneficia essent experti, a quibus salutem & incolumitatem accepissent. Sic Antoninum Pium Sardiani Heroem ex edicto fecere, ut docet vetus inscriptio, apud Sponium, in Itin. Athen. pag. 146.*

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ ΘΕΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΥΙΟΝ
 ΘΕΟΥ ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΥΙΩΝΟΝ
 Τ. ΑΙΔΙΟΝ. ΑΔΡΙΑΝΟΝ ΑΝΤΟΝΙΝΟΝ
 ΕΥΣΕΒΗ ΣΕΒΑΚΤΟΝ
 ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. Β. ΥΠΑΤΟΝ ΤΡΙΤΟΝ
 ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙΔΟΣ
 Η ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ Ο ΔΗΜΟΣ ΤΩΝ ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ
 ΕΤΙΜΗΣΕΝ ΗΡΩΑ
 ΕΥΝΟΙΑΣ ΑΥΤΟΥ ΧΑΡΙΝ.

*Imp. Cæs. Divi Hadriani F. Divi Trajani N. T.
 Ælium Hadrianum Antoninum Pium Augustum, Trib.
 Pot. II. Cof. III. Patrem Patriæ, Senatus Popu-
 lusque Sardinorum, Heroëm coluit, ob ampla ejus be-
 neficia.*

ΙΟΥΛΙΑΝ. ΝΕΑΝ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ. ΜΥΤΙ. *Ju-
 liam Novam Germanici, Mitylenæi colunt. E Cimelio
 Régio. Germanici filiam Iuliam Novam appellant,
 quod Juliam Augusti conjugem ac Tiberii matrem,
 vel virtutum dotibus, vel meritis in Mytilenæos, re-
 præsentaret: uti ΚΑΕΟΠΑΤΡΑ ΘΕΑ ΝΕΩΤΕΡΑ
 in nummis vocatur: atque una opera quod apud se
 nata esset, Lesbii, in primisque Mitylenæi, gratulan-
 tur. Tacitus, lib. II. Annal. de Germanico: Petita
 inde Eubææ, transmisit Lesbum, ubi Agrippina novissi-
 mo partu Iuliam edidit. Alii hanc Livillam vocant, ut
 Suetonius in Cæio, cap. VII. quasi Liviam novam,
 seu minorem Liviam: nam & Augusti conjugi non
 Juliæ modo, sed & prius Livix nomen fuit. Stant in
 nummo Cimelii nostri tres sorores, ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ.
 ΔΡΥΣΙΛΛΑ, ΙΥΛΙΑ. Sed & Juliam Josephus
 appellat, lib. XIX. Antiq. cap. III. Germanico con-
 jux Agrippina neptis Augusti fuit, ipse Juliæ Augustæ
 nepos, Druso fratre Tiberii genitus: ex Agrippina
 Juliam hanc novam, Drusillam sororem, Caligulam-
 que genuit: & Agrippinam, quam dixi, alteram, Clau-
 dii conjugem, matrem Neronis. Ut porro novam Ju-
 liam Mytilenæi hanc appellant: sic se Glycon Ἀσκλη-
 πιδι ἱερόν, novum Æsculapium, apud Lucianum vocat
 in*

in Pseudomanti : sic Attica tribus NOVAM CEREREM Sabinam Hadriani conjugem, quod Sponius non intellexit, a quo hæc inscriptio vetus affertur, in Itinerario Atheniensi, Megaris in Attica reperta :

CABEINAN ΒΑΣΙΛΙCCAN CEBACTHN NEAN
ΔΗΜΗΤΡΑ

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΑΜΦΥΛΟΙ ΥΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΝ ΙΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΝΔΙΔΟΥ

ΤΟΥ ΚΡΑΤΙCΤΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. CΤΡΑΤΗΓΟΥΝΤΟC
ΑΙCΧΙΩΝΟC ΤΟΥ ΔΑΜΟΚΡΑΤΟΥC.

Sabinam Principem Augustam, Novam Cererem, Imperatoris Hadriani conjugem, venerantur Tribus universæ, Iulii Candidi opera, Egregii Proconsulis. Prætoris Æschione Democratis F. Ubi Sponius Νέα Δημήτρα Nuper Cereri consecratam reddidit, haud levi errore: quem in altera rursus admittit, ΙΟΥΛΙΑΝ. ΣΕΒΑΣΤΗΝ. ΕΣΤΙΑΝ. ΝΕΑΝ. ΔΗΜΗΤΡΑ, quæ Julæ Augustæ Augusti conjugis esse potius, quam Julæ Domnæ, ut ille voluit, videtur. Vide ΛΑΟΔΙ-ΚΕΩΝ Caria. Sic eandem Augusti conjugem Liviam, Juliamve, nummus alter ex parte una Junonem, Juliam ejusdem Principis filiam ex parte altera Venerem appellat: ΙΟΥΛΙΑΝ ΗΡΑΝ, (vel, ut alii in suo nummo legerunt, ΛΙΒΙΑΝ ΗΡΑΝ,) & ΙΟΥΛΙΑΝ ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ, apud Octavium Falconerium, aliofque. Sic Octaviæ nutrix adulatur apud Senecam :

Tu quoque terris

Altera Iuno, soror Augusti,

Conjuxque, graves vince dolores.

Ac de Livia ipsa, Naso, lib. III. de Ponto, Eleg. I.

Cum tibi contigerit vultum Iunonis adire,

Fac sis personæ, quam tacere, memor.

Sic Cleopatra apud Plutarchum, Νέα Ἴσις. In nummo Cimelii Regii, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ΘΕΑ ΝΕΩΤΕΡΑ. Sic Commodus Imp. in nummo, IVPPITER IVVENIS. Antonius Triumvir, &

V u

Caracalla Imp. Νέοι Διδύμοι, quo nomine & Caligulam appellatum Eustathius auctor est, in Iliad.

ΟΥΑΠΙΑΣ. CEOY. ΜΥΤΙΑΗΝΗΣ. Οὐλπίας Σεουήλαιης Μυτιλήνης. *Ulpia Severianæ Mytilenes.* Cognomina ei urbi ab Ulpio Trajano & Severo data.

ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΠΟΙΟΛΕΩΝ. ΤΕΩC. *Sub Prætorē....* Stat Juppiter Hammon stolatus, cum Apolline: hastam ille dextra: læva hic lyram gerit. Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. Sed Prætoris nomen vitiatum: quod ex altero Severi nummo, quem Teii percussere, forte refingi debet, ut legatur: ΕΠΙ. CΤΡΑ. CΑΑΛ. ΛΕΟΝΤΟC. *Sub Prætorē Sallustio Leone.*

N

ΝΑΓΙΔΕΩΝ. L. Veri nummus e Thesauro Goltzii, & Cimelio Regio. Stephanus: Ναγίδος, πόλις μεταξὺ Κιλικίας ἡ Παμφυλίας... ὁ πολίτης Ναγιδεύς. Casaubonus in Strabonem, lib. xiv. pag. 682. pro Agido Nagidum in Cypro locat, nullo auctore.

ΝΑΚΟΛΕΩΝ. Trajani nummi. Stephanus oppidi illius meminit, quod Phrygiæ Salutari adscribitur in Notitia Eccles. pag. 17. Stephano: Νακολία, πόλις Φρυγίας.... τὸ ἔθνικόν, Νακολίς.

ΝΑΚΡΑCΙΩΤΩΝ. Trajani nummus e Gaza Regia. Horum oppidum Νάκρασα in Lydia a Ptolemæo collocatur, lib. v. cap. 11.

ΝΑΚΡΑCΕΩΝ. M. Aurelii, cum Dianæ πολυμάχου effigie, & Faustinae nummi, ex eadem Gaza. In Notitiis antiquis inter Episcopos Provinciæ Lydiæ, pag. 13. ὁ Ἀκράσου. Pag. 29. Ὁκρασός. Pag. 45. ὁ Ἀκρασοῦ. Apud Leunclavium, pag. 90. ὁ Ἀκρεσοῦ. Forte, pro Νάκρασος & Νακράσοῦ. Est enim alia Lyciæ Ἀκρασος, de qua suo loco diximus.

ΝΑΖΙΩΝ, in Græcia.

ΝΑΖΙΩΝ. Goltzii nummi, Tab. xviii. cum Bacchi effigie, & uva. Plinio, lib. iv. sect. xxi. Ναξος, quam Dionysiada a vinearum fertilitate, &c. Vel, ut ibi ex

Solino diximus, quod hospita tellus ea Libero Patri fuit. Ovidius, lib. 111. Metam.

Naxon, ait Liber, cursus advertite vestros:

Illā mihi domus est, vobis erit hospita tellus.

Lactantius, lib. 1. de falsa Relig. cap. xv. *Naxos Liberum colit.* Hodie *Naxi*,

NAZIΩN. Getæ nummus e Cimelio. Regio, in quo sculpta Fortuna cum gubernaculo suo, quod rostro navis impositum est, & Copiæ cornu.

NAZIΩN, in *Sicilia*.

NASO, & **NAXI**, apud Parutam. Plinio, lib. 111. sect. xiv. *Naxii*. Stephano: Νάξος Σικελίας... τὸ ἐθνικόν, Νάξιοι.

NARBO, unde *Gallia Narbonensi* nomen.

COL. NARBO. MART. DECVMANOR.

Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 241. Plinius, lib. 111. sect. v. *Narbo Martius Decumanorum colonia*. Martius utique, vel a Marte, ut Sirmondus noster censuit, in Notis ad Sidonium: vel a Martia legione. Decumanorum, quod ex militibus decimæ legionis. Pomponio Melæ, lib. 111. cap. v. *Atacinarum Decumanorumque colonia* appellatur, ab Atace amne, qui Narbonem secatur. Inscriptio vetus apud Gruterum, pag. ccxxiv. **COL. IVL. PATERN. NARB. MART.** Iterumque: **C. I. P. N. M.** Hoc est, *Colonia Iulia Paterna Narbonensis Martia*. Et pag. cclxvi. **IVLIAE. DOMNAE..... DECVMAN. NARB.** *Iulia Domna*, Severi conjugis, *Decumani Narbonenses*.

NARONA.

COL. NARONA. Titi nummus apud Goltzium, in Thesauro, pag. 241. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. *Narona colonia*, in *Dalmatia*. Hodie *Narenta*.

ΝΑΥΠΑΚΤΙΩΝ. In nummis veteris Græciæ, apud Goltzium, Tab. vii. In eo nummo Dianæ jaculantis effigies, cum cane. Pausanias, lib. x. sive in Phocicis, sub finem operis, pag. 357. ubi de Ναυπακτο agit: Ἐπὶ δὲ τῷ περὶ Ἀρτέμιδος, καὶ ἀγάλμα λαοκὸς λίθου. Σχῆμα δὲ

V u ij

ἀκοιζομένης παρέχεται, καὶ ἐπὶ κλησὶν εἰληφεν Αἰτωλῇ. *Est etiam Dianæ delubrum, cum signo e candido lapide, jactulantis habitu. Deæ cognomen Ætola.* Posticam nummi aream aper Calydonius obtinet, in nummis etiam ΑΚΤΙΩΝ, ΑΙΤΩΛΩΝ, aliorumque oppidorum tractus hujusce frequens. Plinio, lib. IV. sect. III. *Ναυραῖον.* Stephano, *Ναυπακτος, πόλις Αἰτωλίας... ὁ πολίτης, Ναυπάκλιος.* Hodie *Lepante*, unde sinui Corinthiaco nomen, *le Golfe de Lepante.*

NEAPOLIS *Italia.*

ΝΕΟΠΟΛΙΩΝ. Ex ære, & argento, nummi, e Museo nostro, cum effigie Minotauri, ac supervolitante victoria: in parte averfa, caput Dianæ: cum epigraphæ, ΑΡΤ. & ΑΡΤΕΜΙΣ, uti fere in Massiliensium nummis: *Naples.* Vide Goltzium in Magna Græcia, Tab. I.

ΝΕΟΠΟ. Ibidem, ex argento, cum Medusæ capite. In nummo Petroniæ gentis, apud Patin. de famil. Rom. pag. 202. Parthenope Siren cum tibia cernitur, ea nempe cujus a tumulo Neapolis alterum nomen accepit. Nam e tribus Sirenibus, quarum nomina in Notis ad Plinium attulimus, sect. IX. libri tertii, prima voce, tibia altera, tertia lyra cecinit, ut Servius refert in lib. V. *Æneïd.* Plinius, loc. cit. *Neapolis, Parthenope a tumulo Sirenis appellata.*

NEAPOLIS *Samaria.*

ΦΛΑΟΥ. ΝΕΑΠΟΛΙ. ΣΑΜΑΡΕΙΑΣ. Titi nummus, apud Patin. pag. 151. nunc Cimelii Regii. *Φλαυίου Νεαπολιτῶν Σαμαρείας.*

ΦΛΑΟΥΙ. ΝΕΑΠΟΛ. CAMAP. L. ΑΙ. *Λυχάρτος id: anno XI.* Domitiani principatus, cujus effigiem hic nummus nomenque præfert. Est e Cimelio Regio cum palmæ icone, quæ passim occurrit in Syriæ nummis.

ΝΕΑΚΑΣΕ. Nummus Hadriani e Cimelio Regio, in quo capita duo adverfa, virile alterum, alterum muliebri, quantum conjicimus. Ex parte altera, ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΤΡΑΙΑΝ. ΑΔΡΙΑΝΟC. Prioribus litteris duarum ejusdem Provinciæ Samariæ civitatum, opinor,

concordia indicatur, Neapoleos, & Sebastes: ut legi verum sit, NEA. KAI. CE. Hoc est, Νεάπολις καὶ Σεβαστή.

Φ Α. NEAC. ΠΟΛΕΩC. ΣΥΡΙΑC. ΠΑΛΑΙCΤΙΝΗC. Antonini Pii nummus apud Tristandum, tom. 1. pag. 593.

... NEA. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. ΜΟΡΘΙΑ. M. Aurelii nummus, cujus priores exesæ litteræ fuere Φ Α. hoc est, Φλαυία Νέα Μητρόπολις Μόρθια. Plinius, lib. v. sect. xi v. *Neapolis, quod antea Mamortha dicebatur.* Josepho, ut in Notis ad eum locum diximus, *Mabortha*, sed mendose, ut ex nummo liquet. Illud vero *ma*, quod voci præfigitur, ex Hebræo articulo effectum putamus. Metropolim Samaritæ fuisse, translata a Sebaste in hanc urbem hac prærogativa, tum ex eo nummo discimus, tum ex Plinio, qui primo loco eam appellat inter Samaritæ oppida, tum ex altero M. Aurelii nummo inscripto, Φ Α. NEAC. ΜΗΤΡΟΠ. quem nonnulli perperam legunt, Φ ANEAC. ΜΗΤΡΟΠ. ut mox dicemus. Olim Sichem, Christi Domini temporibus, ut in Notis Plinianis ex Benjamino docuimus: hodie, *Naplosa*. Flaviæ cognomen ei non a Flavio Vespasiano idcirco datum, quod eo is coloniam deduxisset: neque enim ante Elagabali tempora, colonia in nummis inscribitur: sed vel civibus ab eo concessum, ut Samosatensis, aliisque, vel ab iisdem adulandi causa assumptum. Fuit Iustinus Martyr ex eo oppido oriundus, teste Eusebio, lib. i v. Eccles. Histor. cap. xii. Ἰουστῖνος... ἐπὶ Φλαυίας Νέας πόλεως Συρίας ἡ Παλαιστίνης.

Φ Α. NEAC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡΙΑC. ΠΑΛΕCΤ. Diana multimammia. Ex parte altera, ΑΥΡΗΑΙΟC. ΚΑΙCΑΡ. ΕΥCΕΒ. CΕΒ. Υ. Εὐσεβὴς Σεβαστὸς Υἱὸς Παύλου. *Aurelius Caesar Pius Augustus Consul.*

Φ Α. NEAC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡΙΑC. ΠΑΛΕCΤΙ. Nummus Faustinae junioris, e Museo nostro. Φλαυίας Νέας Πόλεως Συρίας Παλαιστίνης. Mulier spicas dextra, læva Copiæ cornu tenet. Adjectæ in medio voculæ

V u iij

ΕΤ. ΠΡ. hoc est, ἐτυ πρ'. anno CLXXX. ab instaurata, ut quidem videtur, civitate, cum ei primum inditum Neapoleos nomen est: id quod accidisse Augusto principe necesse est, cum is in Asiam ac Syriam venit, Urbis Romæ anno DCCXXXIV. vel anno certe sequenti, quo templum Hierosolymitanum, vetere diruto, instaurari cœptum ab Herode, ut Josephus est auctor, lib. xv. cap. xiv. anno ante Deiparæ ortum. Tunc enim & de reliquis ditionis suæ oppidis bene meritis jure existimatur. Ab hoc autem anno ad annum M. Aurelii secundum, cujus Faustina conjux fuit, anni plane excurrunt CLXXX. Urbisque Romæ tum occurrit annus DCCCCXIV. Sunt qui in nummo simili legant, ΕΤ. ΠΖ. errore magno. Id enim si verum esset, quod esset aliud ejus æræ caput, quam annus Vespasiani septimus, a quo vastata scilicet Judæa omnis est, nedum instaurata. Sed in nummo nostro, qui rem plane dirimit, ΕΤ. ΠΡ. perspicue legitur, ut diximus. Ex argumento porro scripturæ quæ in superioribus nummis conspicua est, neque huc alios referre pigeat, etsi figura dispari insignitos, nempe Dianæ Ephesiæ iconē, M. Aurelii nomine cusos, laudatosque a Patino, pag.

241.

ΦΑΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡΙΑC.

ΦΑΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡΙΑC. ΠΑΛΕCΤΙΝΗC.
Faustinæ, apud eundem, pag. 253.

ΦΑΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC. CΥΡ. ΠΑΛ. Diadumeniani, pag. 327. In his omnibus legi ΦΑ. ΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC oportere, jure asseveramus.

ΦΑ. ΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC. Macrini, apud Patinum, pag. 323. Volusiani, pag. 400. & Treboniani, in Cimelio Regio: quos quidem nummos, Trifanum, & Patinus, alique eos deinceps secuti, ΦΑΝΕΑC legerunt, & ad Cæsaream Paneadem retulerunt: cum legi oporteat ΦΑ. ΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC, ut in Elagabali nummo, aliisque, ex eadem Gaza Regia, perspicue legimus. Certe nummi illi omnes montem exhibent, cujus in vertice templum exstat, addita nonnullis etiam aquilæ

quæ notæ fere in sequentibus nummis occurrunt, qui sunt inscripti Latine, coloniarum huc deductarum sub Elagabalo indices, ac testes.

COL. NEAPOL. Elagabali, apud Mediobarbum; pag. 314. In nummo eo arietis cum ove ludentis signata effigies.

COL. NEAPOLI. NEOCORO. Philippi Patris, ex eodem Cimelio, adjecta Lupæ effigie, Remique ac Romuli de more.

COL. NEAPOLI. NEOKOPO. Eiusdem Philippi, pariter e Regia Gaza, adjecta Aquila, & hominis rustici, saccum humeris deferentis, ut quidem videtur, effigie: qualis & in Troadis coloniarum nummis occurrit, & Bostræ.

COL. SERG. NEAPOL. Philippi similiter, e Museo nostro: cum eadem templi effigie in colle siti, & Æsculapii præterea Hygiæque icone. Ex his porro nummis, in quibus colonia Neapolis appellatur, jus ei civitatis restitutum intelliges, quod ei Severus abstulerat, ut auctor est Spartianus, pag. 67. *Neapolitanis Palaestinenſibus jus civitatis tulit, quod pro Nigro diu in armis fuerant.*

COL. NEAPOL. & COL. NEAPOLI. Geminius Volusiani nummus, e Cimelio Regio.

NEBRISSA.

COLONIA VENEREA. NABRISSA. AVGUSTA. Claudii Imp. nummus, teste Ligorio, apud Holsten. pag. 128. Plinius, lib. 111. sect. 111. *Inter æstuaria Bætis, oppidum Nebriſſa, cognomine Veneria. Hodie Lebrixa.*

ΝΕΙΛΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Apud Occonem, pag. 270. Antonini Pii nummus, ex Goltzio. Notitiæ Eccles. pag. 55. in Provincia Ægypti Arcadia, extra Delta posita, Νείλου πόλις. Stephano: Νεῖλῳ πόλις Αἰγύπτου... τῆ ἐθνικῶν ἡ πόλεως, Νειλοπολίτης. A Ptolemæo in Heracleote nomo locatur.

NEMAVSVS.

COL. NEM. *Colonia Nemausus.* Nummi Augusti,

aliique obvii : In Augusti nummis in primis postica parte crocodilus cernitur palmæ alligatus , Ægypti captæ symbolum. Juvenalis Satyr. x v.

*Quis nescit, Volusi Bithynice, qualia demens
Ægyptus portenta colat? Crocodilon adorat
Pars hæc.*

Est & apud Tristanum alter, tom. i. pag. 84. in quo Hygiæ, sive Salutis, angues pascentis, effigies. Plinio, lib. i i i. sect. v. *Nemausum Arecomitorum*, in Narbonensi Gallia : *Nismes*.

NEOKAICAPEΩN.

KOINON. NEOKAIC. ΜΗΤΡ. ΕΤ. ΡΜΒ. Κοινὸν Νεοχαισῶν Μητροπόλεως, ἔτους ρμβ'. *Commune Neocæsariensium Metropoleos. Anno c x l i i*. Forte, post concessam libertatem, aut Metropoleos prærogativam, circa Vespasiani initia. Getæ nummus, & Caracallæ, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v i. sect. i i i. *Neocæsarea* oppidum, quod *Lycus* præfuit. In Notitia antiqua Eccles. pag. 46. metropolis est Ponti Polemoniaci. Geminus enim Pontus, sive divisus in geminas Provincias Pontus fuit: nempe in Helenopontum, sic ab Helena Constantini matre, ipsius Augusti jussu dictum, cujus metropolis Amasia: & Polemoniacum, ab antiquo rege Polemone, cujus metropolis Neocæsarea. Atque idcirco in nummis superius suo loco allatis, Ἀμασία μητρόπολις πρώτη Πόντου. Notitia antiqua Eccles. pag. 47. Ἐπαρχία Ἐλενοπόντου ὁ Ἀμασείας. Et mox Ἐπαρχία Πολεμονιάκου, ὁ Νεοχαισῶν. Est & Pontus præterea Galaticus, est & Cappadocicus, qua nempe parte Euxinum mare hi terrarum tractus attingunt. Hunc nummum Occo, pag. 382. sic deformatum exhibet: KOINON. NEO. CAC. MITPO. ΘΙΡΩ.

NICEPHORIVM.

COLONIA. NICEPH. CONS. *Colonia Nicephoria Constantina*. Nummus Hadriani, apud Medio-barbum, pag. 185. cum figura togata, bobus, ac vexillo, qui deductæ coloniz typi & indices. Plinio, libro v. sect. x x i. haud procul Edessa, in præfectura *Mesopotamiae*,

Mesopotamiae, Nicephorium oppidum. Stephanus: Νικηφόρειον, οὕτως ἢ Κωνσταντῖνα, ἢ οὕτως Ἐδουσαι πόλις. τὸ ἐθνικὸν Νικηφόρου, ὡς Βυζάντιον. Mediobarbus, a quo hic nummus profertur, sic exhibet: COLONIA. NIC. PH. COND. atque ad Nicopolim Thraciae spectare, quam Trajanus, teste Ammiano, condidit. Ergo his notis, quæ supersunt, P H. COND. *Philippus conditor*, aut simile quidpiam continetur: quofensu? præsertim in Hadriani nummo? Nicephorio autem ut adscribamus, haud levia sane argumenta duo suadent. Primum, quod eadem Stephano Constantina dicitur, & Suidæ quoque: ut in nummo CONS. uti nos ex conjectura vidimus, non COND. uti Mediobarbus voluit, fuisse videatur. Alterum, quod eam civitatem Hadrianus ipse adierit, ibique futuri mox imperii vaticinium acceperit. Testis Spartianus in ejus vita, pag. 2. *Habuit autem præsumptionem imperii mox futuri ex fano quoque Nicephorii Iovis manante responso, quod Apollonius Syrus Platonice libris suis indidit.* A loco id Jovi nomen: ut in eadem Syria idem Cassius a monte cognomine, Dolichenus ab oppido Doliche est appellatus.

ΝΙΚΑΕΩΝ ΚΙΛΙΑΝΩΝ. Caracallæ nummus e Cimelio nostro, cum fluvii decumbentis effigie, Caystri scilicet, læva Cornucopiæ, arundinem dextra tenentis. Nicopolis in Notitia Episcopatum, Provinciæ Asiæ adscribitur, eadem forte & Nicæa quoque appellata. Fuit in Cilbiano agro, prope Ephesum, & Caystrum amnem, ut in Notis Plinianis diximus, lib. v. sect. xxxi. A Νίκα, teste Stephano, sit Νικαῖα, & Νικαῖα. Sunt qui Valentinianopolim postea dictam asseverent.

ΝΙΚΑΕΩΝ. ΤΩΝ. ΕΝ. ΚΙΛΙΑΝΩ. *Nicaenum qui sunt in Cilbiano agro.* Ejusdem Caracallæ nummus, e Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Cilbiana juga, & Cilbiani inferiores & superiores.*

ΝΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΙΑΝΩΝ. ΠΕΡ. Hadriani nummus in quo Hygia & Æsculapius: (quem nummum

XX

Patinus mutilum affert, pag. 201.) & alter Juliae Dom-
nae, e Gaza Regia, ΝΕΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝ.
ΠΕΡΓΑΜ. Tertiufque Domitiani, ex eodem Cime-
lio. ΠΕΡ. ΝΕΙΚΕΩΝ. ΚΙΛΒΙΑΝΩΝ. Cilbiano-
rum concordiam cum Pergamenis pariter indicant;
aut potius Nicæensium Bithyniae, & Cilbianorum Asiae,
cum Pergamenis: qui Æsculapium in primis coluere.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ, in *Bithynia*.

ΕΠΙ. ΑΤΤΙΟΥ. ΛΑΚΩΝΟΣ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ.
ΝΕΙΚΑΙΕΩΝ. Capricornus, & Copiae cornu. Ne-
ronis nummus, apud Patin. in Sueton. pag. 305. *Sub*
Attio Lacone Proconsule. Nicæensium.

ΔΙΟΝΥΣΟΥ. ΚΤΙΣΤΟΥ. ΝΕΙΚΑΙΑΣ. Neronis
nummus. *Bacchi conditoris Nicææ.* Est & apud Occo-
nem Antonini Pii alter.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ ΚΑΙΣΑΡΙ ΣΕΒΑΣΤΩ. ΟΥΕΣ-
ΠΑΣΙΑΝΩ. ΝΕΙΚ. *Imp. Caesari Augusto Vespas-
iano, Nicæenses.* ΕΠΙ. ΜΑΡΚΟΥ. ΠΛΑΝΚΙΟΥ.
ΟΥΑΡΟΥ. *Sub Marco Plancio Varo.* E Cimelio Re-
gio. Leo cantharum prioribus pedibus apprehendit,
posterioribus desidet. Affert hunc nummum, sed mu-
tilum, Patinus, pag. 143. & num ad Nicæenses an ad
Nicomedienfes referat, ambigit. At in Nicæensium
nummo altero, qui Maximini principatu cusus, leo pa-
riter insculptus, & hunc ad ipsos æque spectare ad-
monuit.

ΝΕΙΚΑΕΙΣ. ΠΡΩΤΟΙ. ΤΗΣ. ΕΠΑΡΧΕΙΑΣ. *Ni-
cæenses primi totius Provinciae.* Domitiani nummus, ex
eodem Cimelio: & apud Tristanum, pag. 334. quo ex
nummo etiam jurisdictionem ibi fuisse, contributaque
vicina oppida, quæ eo disceptarent foro, discimus.
In eodem inscriptum, ΔΙΟΣ. ΑΓΟΡΑΙΟΥ. *Jovis*
Forensis: qui forensium conventuum ac judiciorum
præses foret. Sic Lacedæmone in foro templa fuere
Jovis Forensis, & Minervæ pariter, teste Pausania in
Lacon. pag. 93. Σπαρτιάταις ᾧ ἐπὶ τῷ ἀγορᾷ.... ἱερὸν
Διὸς Ἀγορείου, τὸ ᾧ Ἀθηνᾶς Ἀγορείας. Sic Ἑρμῆς Ἀγο-
ραῖος in Corinth. pag. 53. & Bœoticis, pag. 294. Ἀπόλ-

λαι Ἀγοραῖον, in Atticis, pag. 39. Dio Prusæus, orat. 38. ad Nicomedienses, pag. 479. quibuscum Nicæenses de primatu certabant, Nicomediæ peculiare nomen Μητροπόλεως fuisse ait: Nicææ vero pariter & Nicomediæ, πρώτης appellationem fuisse communem. Ἀντὶ τοῦ μὲν Μητροπόλεως ὑμῖν ὄνομα ἐξαίρετον ἦ, τὸ δὲ τῷ πρώτῳ κοινὸν ἦ, τί χεὶ τοῦτο ἐλαττοῦσε;

NEIKAEΩN. KIABIANΩN. ΠΕΡ. Hadriani nummus, de quo supra, cum Hygia & Æsculapio. Sæpe enim in nummis Numen utrumque conjunctim signari & appellari consuevit. Sic vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 67. AESCVLAPIO. ET. HYGIAE. Apud Reinesium altera, pag. 152. AESCVLAPIO. EPIDAVRO. D. PP. ET. SALVTI. Et pag. 156. AESCVLAPIO. ET. SANITATI. Est enim Salus vel Sanitas Latinis, ut diximus, quæ Græcis Hygia: unde Fana Salutis duo regione sexta Romæ, & vicus Salutaris, & Porta Salutis ab ea nominata. Hinc fuit aliquando animus Plinii locum emendare, e libro xxiv. sect. xix. in quo sic legitur: *Bryaxis sculptor Æsculapium & Seleucum fecit. Nam & Salutem, quam & Seleucum legi commodius posse arbitramur, etsi libri omnes, etiam MSS. plerique omnes quos vidimus, refragantur. Nec pœnitenda vero videtur hæc conjectura, cum Pausanias præsertim adstipulator accedat, qui dum Bryaxis pariter opera recenset, hæc ait in Atticis, pag. 75. Τοῦ δὲ Ἀσκληπιοῦ ἀγάλμα Βρύαξις καὶ αὐτὸ, καὶ τῇ Ὑγίαι ἐποίησεν. Quæ quidem signa visa a se Megaris in Attica prodit. Ut ab eodem fonte hausisse Plinius & Pausanias merito possint videri. Ne quid tamen in contextu Pliniano moveam, præter consensum codicum, a quibus discedere religio est, idem Pausanias prohibet, qui Athenis æneam Seleuci statuam in Ποικίλῳ porticu fuisse commemorat, Attic. pag. 14. etsi artificem non appellat. De Atheniensium porro civitatis ornamentis fere Plinius eo loci agit. Verum, ut ad Æsculapium Hygiamque redeamus, idcirco conjunctim in nummis*

ambo depicti, Æsculapiique filia Hygia est habita, quod Æsculapii nomine Jovem antiqui: Hygiæ, Minervam intellexerint, Jovis, ut narrant fabulæ, filiam, quam & Medicam appellarunt: Jovemque ipsum idcirco *Salutarem*: ut esset idem Ζῷς Σωτήρ, qui Σωτήρ Ἀαληπιός. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. MLXVII. 3.

MINERVAE MEDICAE.

Et num. 1.

MINERVAE. AVG. L. CALLIDIVS PRIMVS.

AVRES. ARGENTEAS. V. S. L. M.

Nempe ob sanatam gravitatem aurium, aures is ex argento donarii vice Minervæ suspendit. *Votumque Soluit Libens Merito*. Et fuit Romæ *Minerva Medica*, regione Urbis quinta, ut P. Victor prodit. De Jove autem, pag. MLXV. 5. ex Sirmondi nostri schedis:

I O V I . S A L V T A R I .

V L P I A N V S

GRAVI. INFIRMITATE. LIBERATVS.

ΤΟΝ. ΚΤΙCΤΗΝ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Antonini Pii, & Commodi nummi ex eodem Cimelio: in quibus currum Liberi Patris subeunt elephanti quatuor. *Conditorum Nicaensium*. Plinius, lib. VIII. sect. II. *Romæ juncti primum subiere currum elephantem Pompeii Magni Africano triumpho: quod prius India victa, triumphante Libero Patre, memoratur*. De Dionysio Nicaensium Præsidente Deo, vide Libanium de vita sua, pag. 19. Nam Dionis Chrysostomi verba mox afferemus, alios quoque Deos appellantis.

ΣΩΤΗΡΑ. ΤΩΝ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Servatorem Nicaensium*. Antonini Pii nummus, cum Æsculapii icona, e Gaza Regia.

ΣΩΤΗΡΙ. ΑCΚΛΗΠΙΩ ΝΙΚΑΙΕΙC. Antonini Pii cum Æsculapii stantis effigie.

ΑΥΤ. Κ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἰλίος Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖν. Antonini Pii. In aversa parte, Θ Ε Ω. ΤΕΛΕCΦΟΡΩ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Telesphorus Deus est morbis finem

afferens, Æsculapii comes: Is cum Æsculapio & Hygia simul in quibusdam exhibetur nummis.

ΝΙΚΑΙΕΙΣ. ΘΕΑ. ΥΓΕΙΑ. *Nicaenses. Dea Hygia.* Antonini nummus apud Patinum, pag. 224. nunc Cimelii Regii, ubi & alter Aurelii plane par.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Antonini Pii cum effigie Solis incedentis, capite radiato. Apud Patinum, pag. 228. Et Veri similis alter, pag. 257. Pacati subactive Orientis id esse ibi symbolum arbitramur.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio, cufus a Nicænsibus, quod oppidi sui mœnia refici jufferat, anno Imperii altero, ut quidem ex vetusta inscriptione auguramur., quam Gruterus affert, pag. MLXXVIII. 2.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΚΑΙΣΑΡ. ΜΑΡΚΟΣ.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ. ΕΥΣΕΒΗΣ.

ΕΥΤΥΧΗΣ. ΣΕΒ. ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ. ΜΕΓΙΣΤΟΣ.

ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ.

ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΤΟ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ. ΤΗΑΤΟΣ.

ΠΑΤΗΡ. ΠΑΤΡΙΔΟΣ.

ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ. ΤΑ. ΤΕΙΧΗ. ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΗ.

ΝΙΚΑΙΑ. ΕΠΟΙΕΙ.

Imp. Cæsar M. Aurelius, Pius, Felix, Augustus, Pontifex Max. Tribunicia Potestatis I-I. Consul, Pater Patriæ. Proconsul mœnia splendidissimæ Nicææ faciendæ curavit.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΙΣ. L. Veri nummus, apud Patinum in Thesauro, pag. cxi.

ΚΟΜΟΔΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΥΟΝΤΟΣ. Ο. ΚΟΣΜΟΣ. ΕΥΤΥΧΕΙ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Commodo imperante, Orbis Felicitas. Nicænsium.* E Gaza Regia.

ΙΕΡΟΣ. ΑΓΩΝ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Commodi nummus e Gaza Regia, A. K. M. ΑΥ. ΚΟ. ΑΝΤΩΝΕΙΝ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος Κόμωδος Ἀντωνίνος. Sacrum Certamen Nicænsium. Vir palmam tenens dextram capiti admovet.*

ΚΟΜΟΔΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. E Cimelio Regio. Ex parte altera, A. K. M. Α. ΚΟΜΟΔΟΣ. *Αὐτοκράτωρ*
X x iij

- Καῖσαρ Μάρκος 'Αυρήλιος Κόμωδός. *Imp. Caesar M. Aurel. Commodus*. In honorem Imperatorum edita sæpe certamina, ab iis appellationem traxere : ΤΡΑΙΑΝΕΙΑ, ΑΔΡΙΑΝΕΙΑ, ΑΝΤΙΝΟΕΙΑ, ΕΥΣΕΒΕΙΑ, ΚΟΜΟΔΕΙΑ, ΣΕΥΗΡΕΙΑ, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, a Trajano, Hadriano, Antinoo, Antonino Pio, Commodo, Severo, Geta & Caracalla fratribus, quorum ab altero, nempe a Caracalla, & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ cognominata esse, suo loco dicturi sumus, ut & ab Alexandro M. uti alii censuere. Mitto quæ sunt pervulgata, ΗΛΙΑ, ΟΛΥΜΠΙΑ, ΑΚΤΙΑ, ΗΡΑΚΛΙΑ, ΑΣΚΛΗΠΙΑ, ΚΑΒΕΙΡΙΑ, ab Elide, Olympia, Actio Apolline, Hercule, Æsculapio, Cabiris Diis. Et quæ ab Augusti cujuscvis nomine, ΣΕΒΑΚΜΙΑ, & ΣΕΒΑΚΤΑ, ΑΥΓΟΥΣΤΕΙΑ, & ΚΑΙΣΑΡΕΑ sunt nuncupata. Et quæ sumus alias explicaturi, in Tarsensium nummis, sub Severo, ΣΕΥΗΡΕΙΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΕΠΙΝΕΙΚΙΑ. *Severiana Olympia Certamina, vel Præmia*. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Commodi nummus apud Tristandum, tom. 1. pag. 742. & Getæ, apud Patinum, pag. 319. in quibus Palladis armatæ effigies. Alter, in quo Hercules, apud Patinum, pag. 265.
- ΑΓΛΘΗ. ΤΥΧΗ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Bona Fortuna Nicaensum*. Mulier seminuda scopulo insidet. E Cimelio Regio. Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ. In nummo Juliæ Domnæ, apud Tristandum, tom. 11. pag. 147. cui inscriptio, ΝΙΚΑΙΕΩΝ, ipsa Fortuna in Templo stat, cum temone, & Copiæ cornu.
- ΙΟΥΔΙΑ. ΑΥΓΟΥΣΤΑ. Caput Juliæ Domnæ. Ex parte averſa, in corona, ΣΕΥΗΡΕΙΑ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. *Certamina Severiana Philadelphæa Nicaensum*. De certaminibus Philadelphæis, vide quæ dicturi sumus in nummis ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.
- ΝΙΚΑΙΕΩΝ. ΣΑΓΑΡΙΟ. Juliæ Domnæ nummus e Cimelio Regio : in cujus averſa parte decumbens fluvius : quem vel Nicææ Bithynicæ proximum, vel a

Nicænsibus certe Numinis vice cultum hic nummus docet. Plinius, lib. VI. sect. I. *Sagaris fluvius ex inclytis, oritur in Phrygia, accipit vastos amnes, inter quos Tembrogium, & Gallum: idem Sangarius a plerisque dictus.* A Livio certe, lib. XXXVII. pag. 474. *Sangarius ex Adoreo monte per Phrygiam fluens miscetur ab Bithyniam Thymbreti fluvio. Inde major jam geminatis aquis per Bithyniam fertur, & in Propontidem sese effundit, non tamen tam magnitudine memorabilis, quam quod piscium accolis ingentem vim præbet.* Grati ergo animi monumentum istud statuunt Nicæenses, in Bithynia haud sane ignobiles, amnis illius Genio, ceu nutritio suo alumni. De Nicæa Plinius libro V. sect. XLIII. *Inde Nicæam &c.* Vide quæ de gemina ibi Nicæa diximus.

NIKAIEΩN. Julia Domnæ nummus, in quo Bacchus, qui & Osiris, cum Iside sorore vehitur curru juncto Centauris: quos Liberi Patris currui & Nonnus quoque subjungit, lib. XVI. Dionys. E Cimelio Regio.

NIKAIEΩN. Caracallæ nummus, apud Patinum, pag. 309. in quo templum insculptum, cujus e tecto anguis emicat, Æsculapii Nicænsium Præsidis Dei symbolum.

ΑΥΤ. Κ. Μ. ΟΠΕΑ. CEOTHP. ΜΑΚΡΕΙΝΟC. *Imp. Cæsar. M. Opelius Severus Macrinus.* NIKAIEΩN. *Nicænsium.* Bacchus elephanto vehitur. E Museo nostro. Alter ejusdem Macrini, apud Patinum, pag. 323. Jovem præfert civitatis Nicænsium custodem.

NIKAIEΩN. TETPAKI. NEΩKOPΩN. Elagabali.

NIKAIEΩN. Alexandri Severi, cum Fortunæ typo, qualis & in Byzantium nummo cernitur, sub Julia Soæmiade cuso. Apud Tristanum, tom. II. pag. 398.

NIKAIEIC. Tria signa militaria. CEOTHP. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟC. ΑΥ. Σεουηρὸς Ἀλέξανδρου Ἀυτοῦτος. E Museo nostro. Est & Elagabali similis apud Patinum, pag. 334. cum epigraphe, NIKAIEΩN. Et Gordiani, pag. 375.

NIKAIEΩN. Julia Soæmiadis, nummus, in quo ser-

pens multis implicatus gyris, Æsculapii symbolum, apud Patinum, pag. 340.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Maximini nummus, e Gaza Regia, in quo leonis effigies insculpta. Et in Vespasiani nummo superius appellato leonem expressum vidimus.

ΠΠΟΝ. ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Gordiani junioris nummus, quem Spanhemius, lib. de usu Numism. pag. 246. ex Cimelio Reginae Christianae affert: in quo Gordianus, ut credimus, equo insidet, cui pes lævus humano similis, dextro baculum serpente involutum, ceu manu, gerit, qualem in nummis Nicæensium ipsorum, aliorumque passim gestat Æsculapius. Pro ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ, apud Spanhemium ΒΡΟΤΟΠΟΔΑ legi oportuit, ut *Equum Humano Pede* verba ea sonent: qualem fuisse Cæsaris Dictatoris equum Romani annales produnt. Plinius, lib. viii. sect. lxiiv. *Nec Cæsaris Dictatoris quenkquam alium recepisse dorso equus traditur: idemque humanis similes pedes priores habuisse, hac effigie locatus ante Veneris Genetricis ædem.* Suetonius, in Julio, cap. lxi. *Vtebatur autem equo insigni, pedibus prope humanis, & in modum digitorum ungulis fissis: quem natum apud se, cum aruspices imperium orbis terræ significare domino pronuntiassent, magna cura aluit: nec patientem sessoris alterius primus ascendit: suus instar pro æde Veneris Genetricis postea dedicavit.* Simili igitur equo vectum, quo Cæsarem olim, Gordianum Nicæenses exhibuere: ac dextro pedi baculum cum serpente inseruere, quod Æsculapii notum omnino symbolum est: vel ipso auctore Pausania, in Bæoticis, sive lib. ix. pag. 312. Ἀγάλματα ὄρθα· τοῖς ἐπειλιδμοῖσι δὲ εἰσιν αὐτῶν τοῖς σκήπτροις δράκοντες. τὰ δὲ εἰχῶσαι μὲν αὖτε Ἀσκληπιὸς περὶ ἧς ἔχει γένεας. Fuit autem & Nicæensium peculiaris Deus ac Præses Æsculapius, ut ex nummis supra commemoratis liquet, & idem equorum æque atque hominum curator: sic enim ab Hierocle appellatur, in præfatione medicinæ veterinaræ, ubi cum Neptuno, cui sacer equus est, invocatur. Κεκαλέσθαι δ' ἡμῖν συμφορῆς τοῦ λόγου τοῦδε Ποσειδῶν περὶ τοῦ πειθ,

πειθ', & ὁ τοῦ ῥῥ ἀνδρώπων γένους Σατήρ Ἀσκληπιός, ὃ πάντως πού & ἴστων μέλει. Itaque Gordiano Augusto favore Deum suum Æsculapium Nicæenses hoc nummo testantur. Epigraphe partis anticæ in eo nummo hujusmodi est: ΑΥΓ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. *Imp. Cæsar M. Anton. Gordianus.*

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. ΚΑΙ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Treboniani Galli nummus apud Patinum, pag. 398. & in Cimelio Regio.

ΝΙΚΑΙΕΩΝ. ΟΜΗΡΟC. Vide ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ.

ΝΙΚΑΕΩΝ. Poculum. Ex parte averſa, ΕΠΙ. ΓΑΙΟΥ. ΠΑΠΙΡΙΟΥ ΚΑΡΒΩΝΟC. Sic enim legendum in nummo Goltziano ex Asia, Tab. v. in quo caduceus, Mercurii symbolum. Cur porro poculum inculptum sit, ex Athenæo discas, lib. xi. pag. 496. Περυσίας ὅτι τὸ ποτήριον τοῦτο ἐξορθόν ἔστι, περιείρηται, & ὅτι τὸ περισηρηλαῖ ἔχει ὁπὸ Περυσίου τοῦ Βιθυνίας βασιλεύσαντος, καὶ ὅτι πευφῆ & μαλακίᾳ ἀφ' ἑσθότητος γροιδίου, ἰστέν Νίκανδρ' ὁ Χαλκηδόνι' ἐν πτέρτῳ Περυσίου συμπρωμάτων. *Prusias. Ezechum id poculum esse superius dictum est: & appellationem eam sortitum esse a Prusia Bithyniæ rege, luxu & vitæ mollitie famoso, ut narrat Nicander Colophonius, libro quarto, De iis quæ Prusiæ acciderunt.*

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΝ. ΝΙΚΑΙΕΙC. Subintellige, ἐτήμουν, ut alii monuimus. Commodi nummus hic est, quo Alexandrum M. colere se, seu urbis suæ instauratorem Nicæenses fatentur. Est altera quidem Nicæa ab Alexandro condita, in finibus Indiæ, ad ripam amnis Hydaspæ, cujus meminere Strabo, lib. xv. pag. 699. Justinus, lib. xxi. cap. ix. Curtius, lib. ix. cap. ix. aliique: sed quæ nihil huc spectet. Smyrnam in eodem Asiæ fere tractu restitutam ab Alexandro Plinius prodidit: sic & Nicæam forsan idem instauravit: quod a Libero Patre, & Hercule, quos ille æmulabatur, primum conditam sciret. Dio Chrysost. orat. xxix. quæ de concordia Nicæensium inscribitur, pag. 485. in peroratione, Deos Urbis Præsides & Custodes singu-

latim appellat : Εὐχόμεν δὴ τῷ τε Διονύσῳ τῷ θεοπάτορι
 τῆσδε τῆ πόλεως, ἔ' Ἡρακλεῖ τῷ κτίσαντι τῷδε τῷ πόλιν,
 ἔ' Διὶ Πολιεῖ, ἔ' Ἀθηνᾷ, ἔ' Ἀφροδίτῃ, ἔ' Φιλίᾳ, ἔ' Οὐ-
 νοίᾳ, ἔ' Νεμέσῃ, ἔ' τοῖς ἄλλοις θεοῖς. *Rogo igitur & ego*
Bacchum auctorem hujus civitatis, & Herculem condito-
rem, & Iovem Urbis Præsidem, & Minervam, & Ve-
nerem, & Amicitiam, Concordiamque, & Nemefim,
aliosque Deos. Hunc Dionis locum, nuper in Notis
 ad orat. Themistii tertiam decimam attulimus, quod
 ibi novo more, nec intellecto ante nos vocabulo, ut
 Dio Bacchum θεοπάτορα vocat, sic Minervam The-
 mistius, θεόματις Ἀθηνᾷ, compellat. Vel istud verius
 esse causæ arbitramur, cur Alexandrum nummis suis
 Nicæenses insculperint, quod ab Antigono primum,
 Philippi F. a quo & Alexander genitus: tum a Nicæa
 Lysimachi uxore, Antipatri filia, (qui fuere ambo
 Alexandri duces, ac deinde successores,) ceperint ap-
 pellationem: originemque suam referre ad Alexan-
 drum ipsum deinde maluerint. Stephanus: Νίχεια, πό-
 λιν Βιθυνίας... Ἐχάλετο ἡ πόλις Ἀλκάρη, εἶτα Ἀντι-
 γόνεια. ὕπερ ἡ ἑπὶ τῷ Λυσισμάχῳ γυναῖκος Νίχεια ἐκλήθη.
 Strabo, lib. xii. pag. 565. Καὶ Νίχεια ἡ μητρόπολις τῆς
 Βιθυνίας... κτίσμα Ἀντιγόνου μὲν ἀπὸ τοῦ Φιλίππου, ὃς
 αὐτῷ Ἀντιγονίᾳ πόλιν εἶτα Λυσισμάχῳ, ὃς αὐτῷ Σπὴν
 τῇ γυναῖκος ὠνόμασε Νίχεια· ἡ δ' αὖτε θυγάτηρ Ἀντιπά-
 τρου, &c. *Et Nicæa metropolis Bithyniæ.... Hanc An-*
tigonus primum condidit, Philippi F. & Antigoniam no-
minavit: deinde Lysimachus, qui eam ab uxore Nicæam
appellavit: ea Antipatri filia fuit, &c.

ΝΙΚΑΤΟΡΙΤΩΝ. Vespasiani nummus, e Thesauro Golt-
 zii, pag. 223. Stephanus: Νικάτορις, πόλις Συρίας παρὰ
 τῇ Ἑυρώπῃ, κτίσμα Σελεύκου τοῦ Νικάτορος. τὸ ἐθνικὸν,
 Νικάτορείτης. *Nicatoris, oppidum Syriæ juxta Europam,*
conditum a Seleuco Nicatoris. Gentile, Nicatorites. Ca-
 ve enim cum nupero Stephani interprete reddas, *juxta*
Europam, quod insulsum est: nam Europum intelligit
 Syriæ pariter oppidum, de quo Plinius, lib. v. sect.
 xxi. legendumque apud Stephanum, παρὰ τῇ Ἑυρώπῃ.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΔΙΟ, vel ΤΡΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
 Passim in nummis. In Gallieni nummo templa terna
 insculpta, ob honorem Gallieni, Salonini, qui Gal-
 lienii F. & ipse Cæsar, & Valeriani, qui Gallieni fra-
 ter, pariterque Augustus: aliter frustra sentiente Pa-
 tino, pag. 413. Plinio, lib. v. sect. XLIII. *Nicomedia*
Bithyniæ præclara. Stephano: *Νικομήδεια, πόλις Βιθυ-*
νίας... ὁ πολίτης, Νικομηδεύς.

ΝΕΡΩΝ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ.
 Claudii nummus, apud Spanhem. lib. de usu numism.
 pag. 564. Ex superficie altera, in suprema nummi par-
 te, **ΒΡΕΤΑΝΙΚ.** hoc est, *Britannicus*, qui Claudii
 Imp. filius: dextro deinde latere: **Μ. ΤΑΡΚΥΤΙΟΥ.**
ΛΑΕΟ, ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. in medio, **ΝΕΙΚ. ΠΡΑΤ-**
ΤΟΝΤΟΣ. *M. Tarquiti Proconsule Nicomediensium*
faciente. Legebat vir eruditus, **Μ. ΤΑΡΚΥΤΙΟΥ.**
ΠΡΕΤΑΝΙΚ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΠΡΑΤΤΩΝΤΟΣ.
ΝΕΙΚ. *M. Tarquiti Pretanico Proconsule faciente,*
Nicomediensium. Ac deinde pro Pretanico **ΠΡΙΣΚΟΥ**
 legi satius esse augurabatur. Et sane in Bithynia Pro-
 consulem hunc fuisse Tacitus innuit, lib. xiv. *Annal.*
Damnatu iisdem Consulibus Tarquitiu Priscu repe-
tundarum Bithynis interrogantibus. Nos ad Britannicum
 Claudii F. subsequenti nummi admonitu referendum
 putamus.

ΒΡΕΤΑΝΝΙΚΟΣ. Nummus Britannici, qui fuit Ti-
 berii Claudii ex Valeria Messalina filius, apud Occo-
 nem, pag. 116. Tristanum, tom. i. pag. 199. & alios.
 In superficie altera, epigraphe: **ΝΙΚΟ. ΜΗΤΡΟ-**
ΠΟΛΕΩΣ. ΕΠΙ. ΜΙΝΔΙΟΥ. ΒΟΛΑΝ. *Nico-*
mediensium Metropoleos, sub Mindio Bolano. Legebat
 Occo, **ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΤΙ ΜΙΝΑΙΟΥ.**
ΒΑΛ... ΝΙΚΟ. Tristanus, **ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ.**
ΕΠΙΝΕΙΟΥ. ΒΑΛΟΙΟΥ, aut **ΒΑΛΟΙΩΝ,** ac
 de utraque hac voce ea dicit, quæ referre pudet ac
 piget. Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 648 **ΕΠΙ.**
ΜΙΝΔΙΟΥ. ΒΑΛΟ.. ac pro **ΒΑΛ.** reponi **ΓΑΛ.**
 commode posse putat idem, pag. 649. Nos **ΕΠΙ**

Y y ij

ΜΙΝΔΙΟΥ ΒΟΑΑΝ. hoc est, ΒΟΑΑΝΟΥ, ex nummo Smyrnæorum altero, sub Vespasiano, apud Trifstanum, pag. 291. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΒΟΑΑΝΟΥ. Fuit & alter Mindius Proconsul Achaïæ; de quo nos verbo PATRÆ. Fuere & alii plurimi eo nomine, diversisque cognominibus apud Gruterum.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΚΑΙ. ΠΡΩΤΗ ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. ΝΙΚΟΜΗ. Μητρόπολις καὶ πρώτη Βιθυνίας Νικομήδεια. *Metropolis ac prima Bithyniæ civitas Nicomedia.* Pro-
ram navius hic Domitiani nummus exhibet, & draco-
nem, de quo mox sumus dicturi. Est e Cimelio Re-
gio, & apud Patinum, pag. 164.

Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΝΙΚ. ΚΑΙ. ΠΡΩΤΗ. ΠΟΝ-
ΤΟΥ. ΚΑΙ. ΒΕΙΘΥΝΙΑΣ. Trajani nummus ex
Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 164. Cum Ni-
comedem regem Mithridates Eupator, Bithynia expu-
lisset, a L. Sylla cedere coactus est; rursus cum Bithyniam
jam populi Rom. provinciam occupasset, a L. Lucullo
non Bithynia solum, sed etiam Ponto expulsus, tan-
dem a Cn. Pompeio M. & patrio regno, quod sub Lu-
culli discessum recuperaverat, & vita ipsa exutus est.
Quo facto Pompeius ex Senatus sententia Pontum
utrumque a Sangario amne usque ad Halym una cum
Bithynia in provinciæ unius formam redegit, ut Li-
vius auctor est, & Appianus, & Strabo lib. xii. pag.
541. Hujus provinciæ Metropolis ac prima civitas
nummo eo quem tractamus Nicomedia fuit. Vide quæ
de primatu diximus, in nummis Amasenorum & Ni-
cænsium. Quibus adde Valentiniani, & Valentis da-
tas ad Nicomedienses & Nicæenses litteras, quæ reci-
tantur in Synodo Calched. act. xiii. ubi statuit Im-
perator Nicæam esse secundo loco *Bithyniæ metropo-
lim.* Et Eusebii testimonium, lib. iiii. de vita Con-
stantini, cap. l. Nicomediam appellantis ἡ πρῶτη τῆς
Βιθυνίας ἀρχαία.

RESTITVTORI. NICOMEDIAE. Hadrianus
figuram muliebrem dextra subleuat. Vide supra, RES-
TITVTORI BITHYNIAE.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑ. Η. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. ΑΝΤΙ-
ΝΟΟC. ΗΡΩC. Antinoi ex eodem Cimelio. Cum
bovis effigie : qua hostia litasse se Antinoo, ut Deo
majori, Nicomedienses præ se ferunt.

ΜΗΤ. ΚΑΙ. ΠΡΩΤΗC. ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑC. An-
tonini Pii, e Gaza Regia, & apud Tristanum, pag.
592. In eo nummo draco aræ insidet, Æsculapii typus.
Arnobius, lib. vii. pag. 249. *Quid ergo dicimus? Æs-
culapius iste, quem prædicatis, Deus præstans, sanctus
Deus, salutis dator, valetudinum pessimiarum propulsa-
tor, prohibitor, & exstinctor, serpentis est forma & cir-
cumscriptio finitus, per terram reptans, cæno natis ut
vermiculis mos est, solum mento radit & pectore, tortuosis
voluminibus se trahens : atque ut pergere prorsus possit,
partem sui postremam conatibus prioris adducit : & quo-
niam legitur usus cibus etiam, quibus vita in corporibus
immoratur, habet patulas fauces, quibus cibos transvo-
ret oris hiatibus appetitos : &c.*

ΝΙΚΟΜΗΔΕΙΑC. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΒΟΥΛΗ. ΔΗ-
ΜΟC. Nicomediæ concordia, Senatus Populusque. M. Au-
relii nummus est, in quo Senatus & Populus dextras
jungunt. Βουλῇ enim Senatus est. Unde Βουλῶται Se-
natores. Spartianus in Severo, pag. 70. *Alexandrinis
jus Buleutarum dedit, qui sine publico consilio, ita ut sub
regibus, ante vivebant uno iudice contenti, quem Cæsar
dedisset.* Sic infra, ΒΟΥΛΗ ΠΕCCΙΝΟΥΝΤΙΩΝ.
Hinc Βουλᾷ ὁ Ζῶς, Iuppiter Consilii Præses, sive Se-
natûs.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΜΗΤ. ΝΕΩΚΟΡ. M. Aurelij,
apud Occonem, pag. 296. quo in nummo templi ef-
figies est. Aurel. Victor, de M. Aurelij principatu :
*Multæ urbes conditæ, deductæ, repositæ, ornatæque : at-
que in primis Bithyniæ Nicomedia constrata terræ
motu, &c.* Itaque vel templi ejus urbis restituta ab
Imp. hic nummus indicat, vel dedicatum ei, ceu Deo,
templum a civibus, qui se Augusti idcirco Neocoros
profitentur.

ΜΗΤ. ΝΕΙΚΟΜ. ΝΕΩ. Faustinae junioris, e Cime-
Y y iij

lio Regio. Μητροπόλεως Νικομηδείας, Νεαπόλεως.

ΝΙΚΟΜΗΔ. ΜΗΤ. ΝΕΩΚΟΡ. Commodi nummus, apud Tristandum, tom. 1. pag. 747. cum aquila & dracone: qui quorsum in Nicomediensium nummo sculptantur, discas ex Libanio, ut Tristandus admonuit, orat. vi. de Nicomedia terræ motu everfa, pag. 203. Οὐχ ὁ μὲν παλαιὸς οἰκιστὴς ἐτέρωθεν πολίτῃν ὀπιχειρῶν, ἀπαν-
τηρὺν δ' ἰδὼν οὐσας, μάλλον ᾗ δ' οὐκέτ' οὐσας, ἀφ' ὧν μὲν ἤρ-
χετο τοῦ ἔργου; Καὶ ἡμεῖς ἱερῶν τε ἐπὶ βωμοῖς καὶ παρὰ τῶν βω-
μῶν ὁμιλοῦντες ὑμῖν ᾗ μετεστήσατε τιμὴν σπουδὴν ἐπὶ τὸν ὄχ-
θον, σὺν Αἰετῶν τε καὶ Δρακόντι. ὧν ὁ μὲν, ἱερῶν κεφαλῇ ὣν τοῦ πυρὸς τοῖς ποσὶν ἀρπάσας· ὁ δ' ὣν γῆς ἀνα-
δὺς μέγας τε καὶ ὀπίσσω ἢ Ἰνδῶν λέγεται βόσκειν· ὁ μὲν τὸν ἀέρα
τεμνών· ὁ δ' ᾗ τιμὴν θάλατταν, συνεχταίευσιν εἰς τὸν λόφον. Οἱ δ' ᾗ
ἔποντο, τοῖς ἑπείσται χειρῶν ἡρώδῃ. Nonne primus
oppidi conditor alio in loco civitatem condere conatus, ex
adverso illius quæ nunc est, imo potius, quæ non amplius
est, a vobis operis initium duxit? Ac victimæ quidem in
aris erant, & circa aram populus frequens: Vos autem
studium vestrum ad collem proximum transfulistis, cum
AQVILA & DRACONE, quorum illa caput
victimæ pedibus ex foco sustulit: hic vero e terra emerfit
ingens, & quantos qualesque Indorum regio nutrire solet.
Illa quidem aërem permeans, ille trajiciens mare, ad
collis verticem se contulere. Conditores vero secuti sunt, se
Deos sequi ductores opinati, Jovem videlicet, & Æscu-
lapium.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΔΙΟΝΕΩΚ. Commodi nummus, apud Occonem, pag. 333. in quo Prætoria navis, & templa duo: quorum alterum M. Aurelio, ut ex allato paulo antea nummo liquet, alterum Commodi ipsi dicatum, uti ex Xiphilino didicimus, affirmanti Nicomedienses per Saoterum popularem suum impetrasse a Senatu, uti certamina celebrarent, templumque Commodi facerent. Καὶ τὸν Σαώτερον τὸν Νικομηδεῖα
ἀποκτεῖναι καὶ οἱ καὶ ἐκείνῳ μέγιστον ἡδονήθη, καὶ ἡμεῖς
τοῦτον καὶ οἱ Νικομηδεῖς ἐς ἀγῶνα ἀγειν, καὶ γεὰν τοῦ Κομμοδου
ποιήσασθαι παρὰ τὴν βουλῆς ἐλαβόν. Ob certamina ea tem-

plumque, *Nicomedis* in nummo vocantur, uti diximus, verbo ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ. Similis huic alter Maximi Cæsaris, in quo templa pariter gemina, patri nempe ac filio dedicata: quod Patino latuit, pag. 358.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Caracallæ, apud Trifanum, tom. 11. pag. 201. quo in nummo vel Æsculapius, vel Glycon insculptus, draconis effigie, quem, ut paulo antea diximus, Nicomedis conditores ductorem secuti existimantur.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Gordiani junioris, apud Trifan. tom. 11. pag. 541. Stat Imperator ante aram: adstante pariter Nicomede Urbis conditore. Superne aquila volitat: emergit inferne ex ara draco: denique templum adjectum, in quo sacra pro salute Principis iterum fierent, quam ob causam *Neocoribis* appellantur. Cetera symbola ex ante dictis patent.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΕΠΙ. ΓΑΙΟΥ. ΠΑΠΙΡΙΟΥ. ΚΑΡΒΩΝΟΣ. *Nicomedensium, sub Caio Papirio Carbone.* E. Cimelio Regio. Occurrit idem Carbo Papirius in Nicænsium ejusdem Provinciæ nummis.

ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Ceres Nicomediensium, & Juppiter Laodiceorum Præses. Vide ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ *Cariæ.*

ΝΙΚΟΜΗ. Ex parte altera, ΕΠΙ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΘΩΡΙΟΥ. *Sub Thorio Proconsule.* Apud Gruterum, pag. 924. L. THORIVS. EVTYCHES.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΝΙΚΟΜΗΔΟΥΣ. ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. Apud Goltzium in vetere Græcia. Fuit hic Nicomedes Epiphanes, Prusiæ filius, ejus Nicomedis nepos, a quo condita & cognominata Nicomedia est, cum Astacum Nicomedis proximum Lyfimachus evertisset.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, *in Epiro.*

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ. Ex parte averfa, ΣΕΒΑΣΤ. ΚΤΙΣΤ. Σεβαστὸς κτιστής. *Augustus Urbis conditor.* E Museo nostro Parisiensi. Plinius, lib. 1v. sect. 11. *Colonia Augusti Aetium, cum civitate libera Nicopolitana.* Vide Pausan. in Eliac. prior. pag. 172.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ. ΙΕΡΑ. ΚΤΙΣΤΗΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ
In Gaza Regia.

ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, cum effigie capitis aprugni, in nummo Commodi Principis.

ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ
Ibidem, cum expresso capite apri Calydonii.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ *ad Istrum*.

ΑΥΤ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΣΩΤΗΡ. ΤΗΣ. ΠΟΛΕΩΣ.

Imperator Trajanus Servator Urbis. Ex parte averſa, ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. Ammianus, lib. xxx. pag. 445. *Nicopolim indicium victoriae contra Dacos Trajanus condidit Imperator.* Jornandes, lib. de rebus Gericis, pag. 99. *Nicopolim*, inquit, *accedit, quæ juxta Iatrum fluvium est constituta notissima: quoniam devictis Sarmatis Trajanus eam fabricavit, & appellavit Victorie civitatem.* Ex his Jornandis verbis non uno loco Thesaurum suum Ortelius Iatro amne locupletat: cum legi *Istrum* oportere, nemo inficiari possit, qui nummos veteres vel obiter viderit: cujusmodi ii sunt, qui sequuntur:

ΝΙΚΟΠΟΛ. ΠΡΟΣ. ΙΣΤ. Severi, in Cimelio Regio, cum Priapi effigie.

ΚΟΛΩΝΙΑ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣ. ΙΣ. Caracallæ.

ΥΠ. ΝΟΒΙΟΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ ΠΡΟΣ ΙΣΤΡΩ, in Corona. Caracallæ nummus in Cimelio Regio. *Sub Novio Rufo.* In vetere inscript. apud Gruterum, pag. 209. L. NOVIVS. RVFVS. LEG. AVG. Sub Pertinace Aug. Quem Severus deinde, ut auctor est Spartianus, pag. 69. sine causæ dictione interfecit. Pater is fuisse videtur illius, cujus huic nummo nomen insculptum.

ΙΕΡΑΣ. ΝΕΙΚΟΠΟΛΕΩΣ, in Caracallæ & Plautillæ nummis, apud Patinum, pag. 310.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣ. Ι. & ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΠΡΟΣ. ΙΣΤΡΩΝ. Getæ.

ΕΠΙ. ΑΓΡΙΠΠΑ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. ΠΡΟΣ. Ι. Macrini, e Cimelio Regio. *Sub Agrippa.* Tristanus tom. II. pag. 268. admodum infeliciter legit, ΝΙΚΟΜΗΔΕΩΝ ΠΡΟΣ. Ι.ΟΝΤΙΟΥ.

...ΟΝΤΙΟΥ. ΝΙΚΟΠΟΛΙΤ. ΠΡΟΣ... 'Επί Πον-
τίου. Νικοπολιτῶν πρὸς Ἰστρον. Μ. ΟΠΕΛ. ΑΝΤΩΝ.
ΔΙΑΔΟΥΜ. Μ. *Opelius Antoninus Diadumenianus.*
E Museo nostro.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΙΣΤΡΩ. Eiusdem
Diadumeniani. Fuit urbs ea inter Dorostorum & Odes-
sum, teste Ammiano, lib. xxvii. pag. 340. Ex Noti-
tia vetere Eccles. Hieroclis, pag. 21. in Provincia
Rhodopes. Procopio, lib. iv. de Ædif. cap. xi. in-
ter castella Istro apposita, Νικόπολις.

ΥΠ. ΣΑΒ. ΜΟΔΕΣΤΟΥ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.
ΠΡΟΣ. ΙΣΤΡΩΝ. Gordiani junioris, ex Cinnelio
Regio. *Sub Sabino Modesto.*

ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ *ad Mestum amnem, in Thracia.*

ΟΥΛΠ. ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ. ΠΡΟΣ. ΜΕΣΤΩ.
Οὐλπίας Νικοπόλεως πρὸς Μεστώ. Commodi, Caracallæ,
in Cinnelio Regio, & Getæ nummi. Nomen ab Ulpio
Trajano id oppidum habet: situm, ad Mestum, seu
Nestum amnem: de quo vide quæ diximus, in Notis &
Emendationibus ad librum Plinii quartum, num. LIV.

NILV S. Trajani nummus, quo indicari expeditio ejus in
Ægyptum videtur. Apud Otconem, pag. 205. Ha-
driani quoque, pag. 231. in quo nummo fluvii typus
cum crocodilo, & hippopotamo, de quibus Philostratus,
lib. i. Iconum, in Nilo: Κροκόδειλοι μὲν οὐδὲ καὶ οἱ
ἰσσοῦσι τῆς ποταμῶν, οὗς τὰ Νείλω πνέες περιτρεφουσιν,
&c. Gestat & cornu copię Nilus, ob ubertatem qua
fecundat Ægyptum. Sed juvat & illud facetum Pef-
cennii Nigri dictum hic obiter aspergere, ac seriis for-
te nimium explanationibus admiscere, quod Spartia-
nus refert in ejus vita, pag. 77. de Nili aquarum sua-
vitate præcipua: *Hic erga milites tanta fuit censura,*
ut cum apud Ægyptum ab eo limitanei milites vinum
peterent, responderit: Nilum habetis, & vinum queritis?
sequidem tanta illius fluminis dulcedo, ut accolæ vina non
querant. Idem tumultuantibus iis qui a Saracenis victi
fuerant, & dicentibus: Vinum non accepimus, pugnare
non possumus. Erubescite, inquit: illi qui vos vincunt,
aquam bibunt.

Z z

ANTΩNINOC. CEB. M. Aurelii nummus apud Oconem, pag. 296. cum Nili fluvii effigie, & hippopotami: quibus Ægyptus ipsa indicatur. Capitolinus in Marco, pag. 33. *Fuit Alexandria, clementer cum iis agens. . . . Apud Ægyptios se egit & philosophum in omnibus stadiis, templis, locis. Et quum multa Alexandrini in Cassium dixissent fausta, tamen omnibus ignovit, &c.*

NEIAOΣ. L. Γ. Nilus, anno tertio Titi principatus, sub quo cusus hic nummus est, quem Tristanus affert, pag. 307. Ibi radiato capite Nilus adumbratur, cum loto, vel papyro, cujus feracem Nilum esse, tralaticium est.

ΝΙΣΑΙΩΝ. Apud Goltzium in Græcia vetere, Tab. xiii. Ad Nisæam spectat, navale Megaridis in Attica. Stephano: Νισαία, ἐπὶ ναυον Μεγαλίδος. In eo nummo Cereris teda insculpta, cui insidet aquila, pede spicam tenens: ex parte aversa Jupiter laureatus. In altero nummi pretium expressum, ΟΒΟΛΟΣ, cum spicæ effigie: quod in Attica in qua Megaris & Nisæa fuerit, Ceres frumenta molere & conficere invenit, teste Plinio, lib. vii. sect. lvi. In parte aversa, cymbæ vir insistit, quod navale Megarensium, ut diximus, Nisæa fuit.

NISIBIS.

CE... ΚΟΛΩ. NECIBI. Nummus Juliæ Cornelie Paulæ, Elagabali uxoris. Σεπτιμίας Κολωνίας Νέσις. Plinio, lib. vi. sect. xvi. *Antiochia, quam Nisibin vocant.* Stephano, Νέσις. Uranio, apud eundem, Νέσις. Hodie vetusto nomine servato *Nisbin & Nesbin* vocant, insignis olim oppidi tenue modo vestigium. Vide Taverner. lib. i. Itiner. pag. 172.

ΙΟΥ. СЕП. ΚΟΛΩ. NECIBI. MET. Philippi Patris. Ἰουλίας Σεπτιμίας Κολωνίας Νέσις μητροπόλεως. In Cimblio Regio.

NORBA.

AVGVSTVS D. D. C. C. N. C. *Decuriones Colonia Concordiæ Norbensis Cæsarianæ.* Ex parte aversa. C. L. cum capitibus Caii & Lucii Cæsarum: in ambitu,

C. IVLIO. ANTONIO.IIVIR. *Duumviro*. Nummus Augusti e Cimelio Regio. Plinio, lib. IV. sect. xxxv. *Colonia Norbensis Caesariana cognomine*. Hodie *Alcantara*. Lusitaniae quondam, nunc Castellae veteris oppidum.

COL. NORBA. CAESAREA. Nummus Caii Caesaris e Thesauo Goltzii, pag. 241.

NORICVM.

EXERCITVS NORICVS. Hadriani nummus, in Cimelio Regio. Plinio, lib. III. sect. xxvii. *Norici*. Bavariae partem ab Aeno amne, Austriamque fere universam, & Carinthiam Stiriamque Norici tenuere.

MET. NOR. In corona quercea: *Metallum Noricum*. Nummus Hadriani, e Cimelio Regio. Vide PANNONIA. Patinus in Indice, pag. 11. lepide *Metropolim Noricum* interpretatur, *Nuremberg*.

NOTKEPINΩN. Nummus e Thesauo Goltzii, pag. 223. & e Magna Graecia, Tab. XXI. Plinio, lib. III. sect. 1x. *Nucerinus ager*, & ipsa *Nuceria*, in Campania. Stephano quoque, *Νουκεῖροι*. Hodie *Nocera*.

NVMANTIA.

GALBA IMPERATOR. Ex parte averfa, REST. NVM. Hoc est, *Restituta Numantia*. Affert hunc nummum Seguinus, pag. 123. qui nunc Regii Cimelii est: aitque nonnullos sic interpretari ausos, *Restituta Numidia*, quod ipse merito improbat, ut & alteram interpretationem, *restituto nummo*: affert deinde haud paulo deteriorem, *Restituto Numine*, Fortunae videlicet, quam nummo eo signatam putat. Nostram eruditis potiore visum iri confidimus, triplici nomine: Primum, quod in eo nummo muliebre sit caput expressum, plane par ei quod in plerisque Hispaniae nummis occurrit, ac praesertim in Obulconis nummo, de quo mox dicemus. Deinde quod Galba in Hispania primum, cui cum imperio legatus populi Romani praerat, Imperator est salutatus. Qua de re fuse Tranquillus, cap. VII. & sequentibus. Denique quod bene meritum de Hispania tota, ac de oppidis quibusdam

Z. z ij.

privatim, nummi ejus multi significant, quibus inscriptio posita, HISPANIA, ASTIGI, BARCINO, CLVNIA, &c. Et ad conventum certe Cluniensem Numantini pertinere, teste Plinio, lib. 111. sect. iv. Nunc oppidi rudera visuntur haud procul ab eo loco unde Durus amnis exoritur. Nomen iis *Puente Garay*, prope urbem *Soria*. De veteris Numantiae excidio vide *Florum*, lib. 11. cap. xviii. Restitutam se a Galba hoc cuso numismate gloriatur: hoc est, ut ego interpretor, urbs ea quam *Soria* nunc incolae vocant, e veteris Numantiae ruinis ac juxta eam excitata.

ΝΥΣΑΕΩΝ, *Cariæ*.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΔΙΟΝΥΣΟΣ. *Nysæorum Bacchus*.

Nummus Hadriani e Cimelio Regio, cum signo Libertatis. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Nysa*. Stephano: Νύσα, πόλις ἐν Καρίᾳ. Τὸ ἐθνικόν, Νυσεύς, Νυσαιῶν, Νυσαιδὴς, & Νυσαιεύς.

ΝΥΣΑΕΩΝ. Hadriani rursus, apud eundem Tristandum, pag. 500. cum Dei Luni effigie, qualis in Ancyranorum numismatibus, & Juliopolitarum, aliisque hujus tractus occurrit: ut frustra sint qui ad Nysam Euboicam hunc nummum referant, secuti licet virum eruditum, pag. 143. de usu numism.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ. M. Aurelii nummus, apud Patinum, pag. 238. quo de nummo egimus, verbo ΚΑΜΑΡΑ.

ΝΥΣΑΕΩΝ. ΕΙΡΗΝΗ. ΕΠΙ. ΑΙΛ. ΠΑΙΑΝΙΟΥ.

Nysæorum Pax. Sub Ælio Pæanio. Commodi nummus apud Tristandum, tom. 1. & Caracallæ, tom. 11. pag. 209. In eo porro nummo Apollinis effigies est, tripodi innixi, jacente ante pedes cithara: quem quidem non tam Nysæorum Præsidem Deum fuisse, quam familiæ Prætoris Pæanii peculiare Numen arbitramur, ducti similitudine nominis, quod Apollinem quoque Παῖνα Græci vocent: & Claudianus:

Implorat Pæana suum conterrita Delos.

Ut hæc symbola Tristanus expediat, frustra desudat.

ΝΥΣΑΕΩΝ. Caracallæ, e Cimelio Regio, cum signo

Libertatis. Alter item cum Bacchi & Satyrorum effigie, tum ibi, tum apud Tristanum, tom. II. pag. 236. Gerit & uvam Bacchus, vini in eo tractu bonitatis & copiae indicem.

ΝΥCΑΕΩΝ. ΑΘΥΜΒΡΟC. Maximini nummus, in quo juvenis effigies ante aram stantis: dextra is patera libat, læva hastam gerit. Urbis conditorem esse hunc intelligimus, ex Stephano: "Αθυμβρα, πόλις Κασίας παρὰ Μαγάνδρῳ, Ἀθυμβρα κτίσμα, ἥτις μὲν παλαιὰ Νύσα ἐκλήθη. Τὸ ἐθνικὸν Ἀθυμβρῶς, τὰ λόγια τῆς Κασικῆς. Hauisit a Strabone, lib. XI. v. pag. 630. Ἰσχυροὶ δὲ πατρὸς ἀδελφοὶ, Ἀθυμβρῶν τε καὶ Ἀθυμβραδὸν, καὶ Ὑδρηλον ἐλθόντας ἐκ Λακεδαίμονος, πᾶς ἐπαυνοῦσι αὐτῶν κτίσαι πόλιν. Λακεδαιμόνισαι δ' ὕπερον. ἐξ ἐκείνων δὲ συνεκιδεύσθαι τὴν Νύσαν. Καὶ νῦν Ἀθυμβρῶν ἀρχαῖον νομίζουσιν Νύσαις. *Memoriae traditum est, venisse Lacedaemone tres fratres, Athymbrum, Athymbradum, atque Hydrelum, & urbes condidisse sibi cognomines: quas homines deinde defecerint, atque ex iis Nysa fuerit condita. Et quidem Nysaei Athymbrum suae urbis auctorem perhibent.*

ΕΠΙ ΓΡ. ΤΥΧΙΚΟΥ ΝΥCΑΕΩΝ. Ἐπὶ Γραμματικῶς Τυχικός, Νύσαιων. *Sub Scriba Tychico*, eo, opinor, cujus superius facta mentio in nummis Magnetum ad Mæandrum, sub Alexandro Severo. Maximi Cæsaris nummus hic est, in quo pueruli octo fere taurum ad sacrificium comitantur. Occo, pag. 425. ita legit: **ΕΠΙΡΕΥΤΤΙΚΟΥ ΝΥCΑΕΩΝ.** Patinus, in The-
sauro, pag. 195. **ΕΥΤΥΧΗ ΝΥCΑΕΩΝ.** Erizzo, 497. **ΕΠΙΡΕΥΤΤΥΧΟΙ.** Abhorret autem ab his vocibus Græci sermonis consuetudo: etsi Erizzo lepide comminiscitur, **ΕΠΙΡΕΥΤΤΥΧΟΙ** ab ὑπὲρ ἑζω forsan derivari, quæ vox Græce *sacrifico* sonat. Ex parte nummi altera legitur, Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΞΙΜΟC. ΚΑΙC. *Caius Iulius Verus Maximus Cæsar.*

ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΜΟΥCΩΝΙΟΥ. ΙΕΡΕΩC. ΝΥCΑΕΩΝ. Gordiani junioris, apud Erizzo, pag. 510. cum Herculis, Mercuriique effigie: illum clava, leoninaque exuviae: hunc caduceus, & pera, & talaria produnt.

Utrique Numini sua fuisse in eo oppido sacra peculia-
ria, M. Aurelio Musonio præside sacrorum hic num-
mus docet. Cave Erizzum audias, qui sic legit: ΕΠΙ.
Ν. ΑΥΡ. interpretaturque, ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. ΝΕΩ-
ΚΟΡΟΥ. ΑΥΡΗΛΙΟΥ.

ΑΥΤ. Κ. ΠΟ. ΔΙΚΙΝ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ. *Imp.*
Cæs. P. Licinius Valerianus. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΜΕΝΑΝ-
ΔΡΟΥ. Β. ΝΥΣΑΕΩΝ. *Sub Prætorē Menandro ite-*
rum, Nysæorum. E Cimelio Regio. In nummo eo Dei
Luni effigies.

ΑΥΤ. Κ. Π. ΔΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ. ΣΕΒ. ΑΥΤΟ-
κράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Λικίνιος Ουάλεριανός Σεβαστός.
Ex parte averſa, ΘΕΟΓΑΜΙΑ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙ-
ΚΑ. ΝΥΣΑΕΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡ. Μ. ΑΥΡ. ΛΑΙΑ-
ΝΟΥ. Θεογάμια Οἰκουμένη, Νυσαίων, ἐπὶ Γεωμνησι-
ουτος Μάρκου Ἀυρηλίου Λαϊανοῦ. *Theogamia Oecumenica,*
Nysæorum, sub Scriba Marco Aurelio Luciano. Theo-
gamia, certamina sunt in honorem Proserpinæ a Si-
culis edita. Julius Pollux, lib. i. cap. i. tit. xxxiii.
ubi de Græcorum festis: Κόρης, ὡς Σικελιώταις, Θεο-
γάμια. Nempe in honorem nuptiarum Plutonis ac Pro-
serpinæ. Fuit inter Tralles ac Nysam, auctore Strabo-
ne, lib. xiv. pag. 649. templum Plutonis ac Junonis,
τεῶν Πλούτωνός τε καὶ Ἡέρας, vel, ut alii malunt, Πλού-
τωνός τε καὶ Κόρης, Plutonis ac Proserpinæ. De voce
Oecumenica, diximus in nummis Heliopoleos Syriæ.

ΣΕΠΤ. Τ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ. ΝΥΣΑΕΩΝ. An-
tonini Pii, apud Occonem, pag. 266. Forte, ΕΠΙ.
Τ. ΑΥΡ. &c. *Sub T. Aurelio Diodoto*, Prætorē scilicet
Nysæorum. Et pag. 295. ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟ-
ΤΟΥ. ΝΥΣΑΕΩΝ. Forte pro ΕΠΙ. ΓΡ. ΤΙΤΟΥ.
ΑΥΡ. ΔΙΟΔΟΤΟΥ, *sub Scriba Tito Aurelio Diodoto.*
ΝΥΣΑΕΩΝ, *in Decapolitana Syria.*

ΝΥΣΑΕΩΝ. Nummum Elagabali, e Museo nostro,
referri huc verius forsan aliquis arbitretur, quam ad
Nysam Cariæ: quod Elagabalus Syrus fuit, nempe
Emisenus, ut auctor est Julianus in Cæsaribus. Plinio,
lib. v. sect. xvi. *Scythopolis, antea Nysa, &c.*

ΝΩΛΑΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 223. & in Magna Græcia, tab. xx. cum Minotauri ac Minervæ effigie. In Magnæ Græciæ nummis Minotaurus passim occurrir. Plinius, lib. 111. sect. 1x. *Nola* colonia. Stephanus: Νόλα, πόλις Αὑσονίων . . . τὸ ἔθρικόν, Νόλιθ. Scribe, Νωλαῖος. Gruterus, pag. 1085. ex Sirmondo. COL. FEL. AVG. NOL. Frontinus, lib. de coloniis, pag. 87. *Nola colonia Augusta*.

Ζ

ΞΑΝΘΙΝΙΩΝ. Goltzius, in Thesauro, pag. 236. Sed in nummum forte mutilum incidit, in quo cum CANΘIN. legisset, CANΘΙΝΙΩΝ primo, mox ΖΑΝΘΙΝΙΩΝ legi putavit oportere. Cum similis veri sit ΧΡΥΚΑΝΘΙΝΑ certamina, de quibus in Sardoniorum nummis agemus, eo nummo signata.

Ο

ΟΑΞΙΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224. Stephanus: "Οαξίθ, πόλις Κρήτης . . . ὁ πολίτης 'Οαξίος.

ΟΒΥΛΛΟ. In Cimelio Regio. Plinio, lib. 111. sect. 111. *Obulco*, quod *Pontificense* appellatur. Hodie *Porcuña*, oppidum haud ignobile Cordubam inter & Giennam. Ita Mariana, lib. 111. hist. Hisp. cap. xxi. Reperta ibi vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. 105. MVNICIP. PONTIFICIS. Et pag. 458. ORDO. PONTIFICIENSIS. OBVLCONENSIS. Id pluribus firmat argumentis Mart. de Roa, in hist. Astigit. pag. 18.

ΟΔΗΚΕΙΤΩΝ. Caracallæ nummus, apud Patin. pag. 304. nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. 1v. sect. xvi11. in Thracia: *Odessus Milesorum*. Stephano: 'Οδησός . . . ὁ πολίτης, 'Οδησίτης, & 'Οδησός. Procopio, lib. 1v. de Ædif. cap. xi. inter castella Istro apposita, 'Οδυσός.

ΟΔΗΚΕΙΤΩΝ. Æsculapius, & Hygia. Ex parte nummi altera, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC.

ΑΥΓ. *Imp. Cæsar M. Ant. Gordianus Augustus*. Olim e Seren. Ducis Vernolii Cimelio, nunc e Regio.

ΟΔΗCCEITΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. *Alexandrea* certamina, de quibus dicemus in nummis ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ Thraciæ. Gordiani nummus hic est, apud Patinum, pag. 372.

ΘΕΟΥ. ΜΕΓΑΛΟΥ. ΚΥΡΣΑ. ΟΔΗ. Nummus singularis, e Cimelio Regio, cum Jovis effigie: quem nummum distracta hac voce ΚΥΡΣΑ. in duas, hoc pacto, ΚΥΡ. ΣΑ. sic interpretamur: Θεὸς Μεγάλου Κυρίου Σαεφπιδος. Ο'δνοσιτων. *Dei Magni Domini Serapidis. Odeffitarum*. Deus & Dominus Serapis, qui Juppiter, & Sol, multo potiori jure appelletur sane, quam Carus in nummis, ΘΕΩ. ΚΑΡΩ. CEB. Item DEO. ET. DOMINO. CARO. INVIC. AVG. Vel Aurelianus, DEO. ET. DOMINO. NATO. AVRELIANO. Aut Domitianus denique a Martiale, lib. v. Epigr. viii. *Deus & Dominus noster*. Apud Gruterum, pag. xxii. num. 10. & 11. ΔΙΗΛΙΩ. ΜΕΓΑΛΩ. ΣΑΡΑΠΙΔΙ. *Iovi Soli Magni Serapidi*. Et ad vocem κλεισ quod attinet, alius etiam Diis adscriptam reperimus, apud eundem Gruterum, pag. 68. num. 6. Albæ Juliæ reperta inscriptione, ΚΥΡΙΩ. ΑΣΚΛΗΠΙΩ. ΚΑΙ. ΥΓΙΗ. ΘΕΟΙΣ. ΕΠΙΚΟΥΡΙΟΙΣ. Si tamen alius a Jove, ac non idem cum eo potius, Æsculapius est. Denique Magnus Deus Odeffitarum ΣΑΡΑΠΙΣ (sic enim in Nummis semper, lapidibusque scribitur) modo appellatur, ut in sacris paginis, Act. xix. *Magna Diana Ephesiorum*.

ΟΕΑ.

C. A. O. A. F. Nummus Antonini Pii e Cimelio nostrorum in quo turritum caput. *Colonia Ælia Oea Augusta Felix*. Plinio, lib. v. sect. iv. *Civitas Oeënsis*, in Africa. Cognomen Felicis in hoc fere tractu etiam Carthagini attributum. Ab Ælio Hadriano prius Æliæ sibi nomen adscivit: ut in his regionibus alix, Zama exempli gratia, Thenæ, &c. Vide plura in Plinianis notis.

ΟΙΝΙΑΔΑΝ.

ΘΙΝΙΑΔΑΝ, Dorica dialecto, pro ΘΙΝΙΑΔΩΝ, in nummo quem vidimus. Οἰνιάδαι, oppidi nomen est, in ipso Acheloi amnis ore positi, qua mari immergitur. Meminere Thucydides, Polybius, Pausanias, Livius. Acheloi, Plinius lib. i v. sect. i i. Stephanus: Οἰνιάδαι, πόλις Ἀχαρναίας, πρὸς τὰ Ἀχελῷα.

ΘΙΤΑΙΩΝ. Stephanus: Οἴτης, ὅς ἐστι Τεαχῖνα. ἔστι καὶ πόλις Μηλίων. οἱ οἰκοῦντες, Οἰταῖοι. Sunt in Thessalia Oeta mons, a quo Hercules Oetaeus cognominatus, Oetes oppidum, & Melienses populi. Plinio, lib. i v. sect. x i i i. *Doridis a tergo mons est Oeta.*

ΟΛΕΑΣΤΡΥΜ. ΜΥΝ. *Municipium Oleastrum.* Plinio, lib. i i i. sect. i i i. inter oppida Gaditani conventus, *Oleastro.* Vide quæ eo loci diximus. Nummus hic Tiberii est, e Thesauro Goltziano, pag. 244.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΝΕΡΩΝ ΚΛΑΥΔ. ΚΑΙΣ. ΣΕΒ. Νέρων Κλαύδιος Καῖσαρ Σεβαστός. Ex parte altera, ΔΙΟΣ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ. Plinius, lib. i v. sect. v i. *Delubrum Olympii Iovis*, in Elide. Stephanus: Ὀλυμπία, ἡ πρὸς πρὸν Πίστα χειρομένη, ἔστι τὰ Ὀλύμπιου Ζῆος ἱμαῖται. Pausanias, in Eliac. prior. sive lib. v. pag. 159. Ἐν ᾗ τὰ ἐν Ὀλυμπίᾳ νάματα Νέρωνος ἀναθήματα, τρίτος μὲν ἐς κοίνου φύλλα τέθειται, πῦρτος δὲ ἐς δρῶς ὅτι μεμνημένος. *Sunt in Olympii fano coronæ, quas Nero donavit: earum quæ est ordine tertia, oleastri: quarta, quercus frondem imitatur.* Itaque vice Numinis ipsius gratum animum testaturi ob ea dona fano tributa, ejus fani accolæ, Neroni cudi nummum iussere.

ΟΛΥΜ. cum Jovis Olympii capite, in nummis Græciæ veteris, apud Goltzium. Tab. x. In parte averfa, juvenis in rupe sedet, ex qua amnis labitur, templumque Jovis Olympii præterfluit. Hunc Alpheum esse haud immerito suspicamur. Plinius, lib. i i. sect. cvi. *Quidam vero amnes odio maris subeunt vada, sicut Arethusa fons Syracusanus, in quo redduntur jacti in Alpheum, qui per Olympiam fluens, Peloponnesiaco litori infunditur.* Pausanias, in Eliac. prior. pag. 161. Ο' Ἀλ-

Α Α α

Φυὸς κενόμεται τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ ποταμῶν μάλιστα ἢ φίλος.
Alpheus fluviorum omnium Iovi maxime amicus creditur.
 Causam ejus amicitiae ex eodem Pausania pete.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ. Noctua fulmini insidet, Palladis symbolum, quam etiam cum fulmine effictam olim esse, Livius, aliique veterum prodidere. Adjectæ litteræ ΣΩ, quibus Σωπίεα Pallas inscribitur, hoc est, *Servatrix*.

ΟΛΥΜΠΙΑΣ. Sedet Olympius Juppiter, aquilam dextra, læva hastam gerens. In parte averſa, noctua, cum simpulo, seu vase parvo, quo vinum in sacrificiis libabatur. Cultrum esse falso Nonnius putavit.

ΟΛΥΝΘΙΩΝ ΚΑΙ ΤΟΡΩΝΑΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. In Græcia Goltzii, Tab. xxiv. Plinio, lib. iv. sect. xviii. in Thracia, *Olynthos*. Stephano: Ὀλυθος.... ὁ πολίτης, Ὀλυθιος. Turritæ mulieres duæ in eo nummo, quibus utraque civitas adumbratur, temonem læva tenent, quod maritima fuisse ea oppida argumento est: dextræque jungunt, quasi fœdus ineant, quod epigraphe ipsa declarat: *Olynthiorum Toronæorumque concordia*.

ΟΜΦΑΛΙΤΩΝ. Apud Goltzium, in Thesauro, pag. 224. ΟΜΨΑΛΙΤΩΝ, mendose. In ejusdem Græcia, Tab. iiii. recte ΟΜΦΑΛΙΤΩΝ, cum Herculis clavæ innitentis, ac leoninas exuvias gerentis effigie. Stephano: Ὀμφάλιον, Θεηλίας. τὸ ἐθνικόν, Ὀμφαλίτης.

ΟΖΥΡΥΝΧΙΤΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. Domitiani, in Thesauro Goltzii, pag. 224. In Notitia Eccles. pag. 55. Ἐπαρχία Ἀρχαδίας. Ὁξύρυγχος Μητρόπολις. Arcadia Provincia in Ægypto appellata, ab Arcadio rege quodam, inquit Eustathius ad Dionysium, vers. 251. prius Heptapolis & Heptanomos vocata, quod septem urbibus constaret, totidemque præfecturis. Nos verius a situ quem in Ægypto ea regio obtinet, similem ei quem in Achaïa sibi Arcadia vindicat, hoc est, mediterraneum, nomen quoque simile traxisse credimus.

ΟΖΥΡΥΝΧΙΤ. L. H. Ὁξύρυγχιτῶν. Λυχνόχαιτος ἢ Ἀππο

offavo. Nummus Antonini Pii e. Gaza Regia. In eo nummo sæpiusque in aliis, Palladis stantis effigies, ac victoriolam gestantis. Arrian. in Epictet. lib. 11. cap. 1111. Καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἡ Φαιδίου ἀπαξ ἐκτείνασα ἢ χεῖρα, ἢ ἢ Νίκην ἐπ' αὐτῆς δεξιᾷ, &c. Quare nummum alterum ejusdem Hadriani, in quo Pallas similiter insculpta, ex eadem Gaza cum notis L. IH. quanquam sine oppidi nomine, iisdem Oxyrynchitis adscribimus.

ΟΠΟΝΤΙΩΝ. In Museo nostro. Plinio, lib. 1 v. sect. xii. *Opus, unde finis Opuntius*, in Locris Epiconemidiis, juxta Bocotos. Eustathius, ad Iliad. 11. vers. 532. Ὀπὼς... ἢ τὸ ἐθνικὸν ἐξ αὐτῆς, Ὀπουώνθ.

ΟΠΟΝ. Cantharus, ex quo edera & uva emergit. Libero Patri sacrum fuisse agrum eum id argumento est, ac vini feracem. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. xviii.

ΟΠΟΝΤΙΩΝ. Veneris effigies, & Ajacis Locrorum tyranni. Vide Strabonem, lib. 1 x. pag. 425.

ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ. Nummi Augusti, in quibus expressa Plutonis Proserpinam rapientis effigies, ut in nummo Cyzicenorū. Item Antonini Pii, & Caracallæ, quos vidimus, in Cimelio Regis Christianissimi. Plinio, lib. v. sect. xvii. in Syria, *Orthosia*. Sed & altera est ejusdem appellationis in Caria, sect. xxix. cui potius nummos eos adscribendos putamus. Apud Goltzium in Thesauro, pag. 219. ΚΟΡΘΩΣΙΕΩΝ, haud dubie, pro ΟΡΘΩΣΙΕΩΝ. In Conc. Calched. act. 1. pag. 89. Ὀρθωσίαν.

OSCA.

COL. V. T. T. Ex parte altera, OSCA. Caligulæ nummus, in Cimelio Regio. *Colonia Vistrix Togata Tarraco*, & *Osca*. Sic duæ diversæ civitates, BILBILIS, & ITALICA, in uno eodemque nummo scribuntur, quem laudat Ant. August. Dial. 7. Antiq. pag. 109. Plinio, lib. 111. sect. 1 v. *Oscenses, regionis Vescitania*, in Cæsaraugustano conventu. Nunc *Huesca* in Aragonia.

VRB. VIC. OSCA. D. D. Augusti, ac Tiberii nummi, quos vidimus. *Vrbs Vistrix Osca, Decreto Decurionum.*

A A a ij

V. V. OSCA. *Vrbs Victrix Osca*, Augusti, ac Tiberii.
VRB. VIC. OSCA. SPARSO. ET. CELERE.
IIVIR. In Cimelio Regio.

V. V. OSCA. C. TARRACINA. P. PRISCO
II. VIR. *Vrbs Victrix Osca. Caio Tarracina. Publico
Prisco Duumviris*. Caii Caligulae nummus e Cimelio
Regio, cum equitis decurrentis effigie.

OSICERDA.

MVN. OSICERDA. Tiberii nummus, e Cimelio
Regio, & apud Patin. pag. 71. Plinio, lib. 111. sect.
1 v. *Offigerdenses*. A Ptolemæo, lib. 11. cap. v1. juxta
Leonicam 'Oσίκερδα statuitur, nunc in Aragonia. Bos
ibi insculptus vel est deductæ coloniae index, vel ea
litatum hostia Augusto ab Oficerdensibus significat.

OSSONABA. MVN. Tiberii, e Thesauro Goltziano,
pag. 244. Plinio, lib. 1 v. sect. xxxv. *Offonoba*. Ho-
die *Eftombar*, in Algarbica Lusitaniae dirione. Vide
Notas in Plinium.

OSTIA.

AVGVSTI. S. PORT. OST. C. *Augusti Portus
Ostiensis*, Senatus Consulto. Neronis, e Cimelio Regio.
Plinio, lib. 111. sect. 1 x. *Ostia colonia*, in ipsis Tibe-
rini amnis ostiis.

PORT. OST. Trajani. Scholiastes Juvenalis, ad Sa-
tyr. xii. *Trajanus portum Augusti restauravit, & inte-
rius tutiorem sui nominis fecit*. Sensit & Hadriani libe-
ralitatem colonia Ostia, cujus beneficii monumentum
exstat in vetusta inscriptione, apud Gruterum, pag.
CCXLIX.

IMP. CAESARI. DIVI. TRAIANI. PARTHICI. F.
DIVI. NERVAE. NEPOTI. TRAIANO. HADRIANO. AVG.
PONTIF. MAXIM. TRIB. POTEST. XVII. COS. III. P. P.
COLONIA. OSTIA.

CONSERVATA. ET. AVCTA. OMNI. INDVLGENTIA.
ET. LIBERALITATE. EIVS.

Π

ΠΑΓΑΣΑΙΩΝ. In ederacea corona, ex Græcia Golt-
zii, tab. xxi. Plinius, lib. 1 v. sect. xv. *Oppidum Pa-*

gase, idem postea *Demetrias dictum*, in Macedonia.
Nummus averſa parte Bacchum exhibet, ederacea
cinctum corona.

ΠΑΘΜΟΣ.

ΕΝ ΠΑΘΜΩ. Severi nummus, apud Patin. pag. 285.
nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. 17. ſect. 23. *Pathmos*.
Joannis Apoſtoli ſeceſſu clara. Hodie *Palmosa*, nau-
tis: Incolis, *Patinos*.

ΠΑΙΣΗΝΩΝ.

ΠΑΙC. Dimidius aper, cum duobus globulis. Ex parte
averſa, caput muliebre. Straboni, lib. 111. pag. 589.
Παισὶς urbs fuit inter Lampſacum, Pariumque, in Hel-
leſponto: incolæ Παισωνοὶ appellati.

ΠΑΛΜΥΡΗΝΩΝ. Elagabali nummus, e Theſauro Golt-
zii, pag. 224. Plinius, lib. 5. ſect. 21. *Palmyra*, in
Syria. Stephanus: Πάλμυρα... τὸ ἐθνικὸν, Παλμυρῶς.

COL. PALMYRA. Caracallæ nummus, e Theſauro
Goltzii, pag. 241. Hæc ſedes imperii Orientis Ode-
nato, Zenobia, & filiis fuit: quorum nummi exſtant
in Cimeliis rariffimi, quos hic obiter afferemus, quod
eorum aliqui difficilis ſint in primis explicatus, digni-
que ut in iis tum noſtra, tum eruditorum, ſe ſe exer-
ceat induſtria.

IMP. C. ODENATHVS. P. F. AVG. *Imp. Ca-
ſar Odenathus Pius Felix Auguſtus.*

ΑΥΤ. ΚΑΙC. ΟΔΗΝΑΘΟC. CEB. L. Δ. ΑΥΤΟΚΡΑ-
ΤΟC ΚΑΪCΑΡ ΟΔΗΝΑΘΟC ΣΕΒΑCΤΟC, ΛΥΧΕΒΑΤΟC Ν'. anno impe-
rii quarto. Affert hunc nummum utrumque Occo, ex
Urfino, pag. 478. quo potitum Orientis imperio Ode-
natum liquet: de quo Trebellius Pollio, in xxx. ty-
rannis, cap. 14. *Niſi Odenatus princeps Palmyreno-
rum, capto Valeriano, feſſis Romanæ Reipub. viribus
ſumpſiſſet imperium, in Oriente res perditæ eſſent. Quare
aſſumpto nomine primum regali, cum uxore Zenobia, &
filio majore, cui erat nomen Herodes, minoribus He-
renniano & Timolao, collecto exercitu contra Perſas pro-
ſectus eſt... Compoſito igitur magna ex parte Orientis
ſtatu, a conſobrino ſuo... interemptus eſt cum filio ſuo*

A A a iij

Herode, qui & ipse cum patre post reditum de Perside, Imperator est appellatus. Et in Galliensi vita: Odenatum participato imperio Augustum Gallienus vocavit: ejusque monetam, qua Persus captos traheret cudi jussit, &c. De Herode deinde idem: Herodes non Zenobia matre, sed priore uxore genitus, cum patre accepit imperium. . . . Et erat circa illum Zenobia novercali animo, &c. De Zenobia vero: Zenobia, quæ se de Cleopatrarum Ptolemæorumque gente jactaret, post Odenatum maritum . . . diademate etiam accepto, nomine filiorum Herenniani & Timolai . . . imperavit. De Vabalatho denique, in Aureliani vita Flavius Vopiscus aliquanto accuratius, quam Pollio: Hoc quoque ad rem pertinere arbitror, Balbati filii (lege, Vabalathi) nomine Zenobiam, non Timolai & Herenniani, imperium tenuisse quod tenuit. Ex quibus hoc familiæ Odenathi stemma efficias:

○DENATHVS. N. Vxor Odenati prior. ZENOBIA, uxor Odenati altera.
 |
 HERODES Odenati F. HERENNIANVS. TIMOLAVS.
 |
 VABALATHVS Herodis F.

Quod quidem stemma sic concinnari oportere, vidit ante nos Tristanus. Zenobiæ deinceps ac liberorum ejus nummos afferemus: tum Herodis & Vabalathi.

CEΠT. ZHNOBIA CEB. L. E. Σεπτιμία Ζηνοβία Σεβαστή. λυχρ. ε. anno quinto. Alter, CEΠTIMIA ZHNOBIA. CEB. L. E. Uterque e Cimelio Regio. AYT. HPENIANOC. CEB. L. B. Occo, ex Goltzio, pag. 485.

HERENNIANVS. ET. TIMOLAVS. AVGG. PRINC. IVVENT. Occo, ex Ursino, ibidem.

AYT. K. TIMOΛAOC. CEB. L. B. Αὐτοκράτωρ Καίσαρ Τιμόλαος Σεβαστὸς, λυχρ. β. anno secundo. Ex Occo pariter.

IMP. C. HERODES. P. F. AVG. PRINCEPS. IVVENTVTIS. Occo, ex Ursino, pag. 478.

AYT. K. HPΩΔΙΑΝOC. CEB. L. Γ. Occo, ibidem.

IMP. C. HERODIANVS. AVG. In parte averſa, SALVS. AVGVSTI. Apud Tristandum, tom. III. p. 43.

ΑΥΤ. Κ. Α. Δ. ΑΥΡΗΑΙΑΝΟC. CEB. L. A. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Δομέτιος Αὐρηλιανὸς Σεβαστός, Αυχάουτος α. Imp. Caesar L. Domitius Aurelianus Aug. anno primo.* Ex parte altera, **ΑΥΤ. ΕΡΜΙΑC. ΟΥΑΒΑΛΑΑΘΟC. ΑΘΗΝΟΥ. L. Δ.** *Imp. Hermias Vabalathus Athenæ F. anno quarto.* Ex quo Herodis alterum nomen *Athenas* Ἀθηνᾶς vel Ἀθηνῆς fuisse videri queat. Habet hunc nummum Trifanum, tom. III. pag. 213. In nummo Patini, pag. 430. non ΑΘΗΝΟΥ, sed ΑΘΗ. modo legitur.

ΑΥΤ. Κ. ΔΟΜ. ΑΥΡΗΑΙΑΝΟC. CEB. L. B. Ex parte averfa: **ΑΥΤ. ΕΡΜΙΑC. ΟΥΑΒΑΛΑΑΘΟC. ΑΘΗΝΟΥ.** Trifanum, ibidem. Occo, pag. 485. & pag. 497. pro **ΑΥΤ. ΕΡΜΙΑC**, legit incaute, **ΑΡΜΕΝΙΑC**, ac Salmafium in fraudem impulit, qui in Vopifcum pag. 380. ut Armenios Vabalatho deinde fubdat, fruflra laborat.

IMP. C. AVRELIANVS AVG. Ex fuperficie altera: **VABALATHVS VCRIMOR.** Apud Mediobarbum, pag. 407. Trifanum tom. III. pag. 212. fic notas hafce poftremas exhibet, **VCRIM DR**, & ignotas fibi fatetur. Patinus, in Indice Numifmatum, pag. 29. **VERIMPR.** Mediobarbus, pag. 386. **V. K. P. I. M. DR.** nec quidquam explanat. Angeloni, prioribus litteris duabus omiffis, ceteras **RIMDR** fic interpretatur, **REGNUM INVICTO MAGNO DOMITV RESTITVIT.** Infufte. Occo, pag. 495. **VCRIM. P. P.** nec nodum expedit, nec fincere repræfentat: nummum enim ipfi vidimus, in quo, ut Mediobarbus quoque vidit, fcriptum perfpicue **VCRIMOR.** Quas quidem litteras ita diftinguere & interpretari nunc lubet, **V. C. R. IM. OR.** *Vice Cafaris Reftor Imperii Orientis.* Nam barbaram vocem aliquam arbitrari fub hisce Notis Latinis latere, frigidum genus exceptionis eft, ac desperantium. **IM.** vero pro *Imperio* vel *Imperatore* in nummis inveniri, non infrequens eft. Neronis nummus e Gaza Regia, **IM. NER. CLAVD. CAES. AVG.** Ex parte averfa,

S. C. in corona. *Vice* autem *Sacra*, seu vice Imperiali geri aliquid a Principibus viris, nihil est obvium magis in formulis Cassiodori, in inscriptionibus apud Gruterum, in legum codicibus. Gruterus, pag. cccclxxxii. ELECTVS. AD COGNOSCENDAS. VICE. CAESARIS. COGNITIONES. Tenuisse sane *Orientis Imperium* Odenatum, cum liberis, ex supradictis liquet, prodente id verbis conceptis Pollione, testantibusque nummis. Quin etiam vocatum a Gallieno in partem imperii, & Augusti nomen, signatamque ejus facie ac nomine Imperatoris jussu ac permissu monetam, idem affirmat: quem honorem cum Vabalatho quoque nepoti ejus ab Aureliano habitum videamus, quid similis veri est, quam quem habere aut nominare Augustum ipse noluit, quem postea idem cum Zenobia matre oppressit, interim dum pateretur ac dissimulareret, speciosaque appellatione prolectaret, *Rectorem Imperii Orientis vice Caesaris* ab ipso in hoc numismate esse appellatum? Sic vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 168. 4. IVL. NEMESIVS VICE. M. AVREL. IMP. SACRA. BAETICAM. GVERNANS, quod idem est ac *Vice Caesaris Beticæ Rector*. Ut pag. 43. 6. FABIVS. MAXIMVS. RECTOR. PROVINCIAE. Sic adoptatus L. Ælius Verus ab Hadriano, inquit Spartianus, eo tempore, quo parum vigeat, & de successore necessario cogitabat: statim Prætor factus, & Pannoniæ Dux & Rector impositus. Sic Didius Julianus in nummo Musei nostri, RECTOR ORBIS dicitur: ut & Caracalla, & Elagabalus. Sic denique Postumus in Galliis, teste Trebellio Pollione, commissum sibi a Gallieno regebat imperium, ante quam eum Galli Imperatorem appellarent. Quid porro mirum si vices suas alteri vel semel in Oriente concefferit, qui vicarias ipse ducum & tribunorum plurimas habuit, & Vlpii Criniti vicem sumpsit, exercitum duxit. Vopisco teste, pag. 212. cum præsertim Vabalatho fortissimo viro, Rectore Orientis scilicet vice Caesaris constituto, secure se Aurelianus

Aurelianus RESTITVTOREM ORIENTIS,
in aliis nummis appellat, quos affert Mediobarbus,
pag. 407.

ΠΑΜΦΥΛΙΩΝ. ΚΟΙΝΟΝ. Nummus Caii Cæsaris,
apud Goltzium, pag. 214. Plinio, lib. v. sect. xxv. *Pamphylia*. Stephano: Παμφυλία... χατοικουῦτες, Παμ-
φύλιοι. Vide ΚΡΗΤΩΝ.

ADVENTVI. AVG. PAMPHYLIAE. Occo,
in Hadriano, pag. 231.

ΠΑΝΔΟΣΙΕΩΝ. Nummi e Magna Græcia Goltzii, tab.
xxiii. Plinio, lib. iv. sect. i. *Pandosia*, in Epiro.
Stephano: Πανδοσία... πόλις Θισσαρωτίας, τὸ ἐθνικὸν, Παν-
δοσίς. A Pandosia Italiæ, gentile est Πανδοσιός. Quare
ad Thesprotiæ oppidum transferri a Goltzio hos num-
mos oportuit. In his tripus Apollineus, atque ipsemet
Apollo insculptus. Sunt & in quibus turritum caput,
& Alexander ut videtur, Epirotes, qui, ut Livius nar-
rat, *ab exsule Lucano interfectus, sortes Dodonæi Iovis*
eventu affirmavit. Accito ab Tarentinis in Italiam data
dictio erat, caveret Acherusiam aquam, Pandosiamque
urbem: ibi fati ejus terminum dari: eoque ocyus trans-
misit in Italiam, ut quam maxime procul abesset urbe
Pandosia in Epiro, & Acheronte amni.... Ceterum, ut
ferme fugiendo in media fata ruitur, ... haud procul Pan-
dosia urbe imminentes Lucanis ac Brutiis finibus tres tu-
mulos insedit.... Pervenit ad amnem.... quem cum in
certo vado transiret agmen, fessus metu ac labore miles,
increpans nomen abominandum fluminis: Iure Acheron
vocaris, inquit, &c.

ΠΑΝΕΜΟΤΕΙΧΕΙΤΩΝ. Juliæ Domnæ: e Cincelio
R. P. De la Chaise, qui nunc est Christianissimo Regi
LUDOVICO MAGNO a Confessionibus. Est Severi ex
equo sedentis effigies in parte nummi antica. Fuit
Πανμοῦτιχος Pamphylæ oppidum, a quo gentile no-
men Πανμοτιχίτης derivatur, ut ab Ἀβανούτιχος fit
Ἀβανοτιχίτης. Meminit hujus oppidi Notitia Eccles.
pag. 31. Ἐπαρχία Παμφυλίας ὑπὸ Κομισιλείου... Παν-
μοῦτιχος. *Provincia Pamphylæ, sub Consulari... Pa-*

nemutichos. Est similis prope formæ nomen oppiduli Bithyniæ, Παντιχίου, ex quo fieri commode potest Παντιχίτης. Habet illud Antoninus inter Calchedonem, & Nicomediam, *Pantichium*. Nicephorus Callist. lib. xii. cap. xlix. ubi de invento Præcursoris capite, Theodosii principatu. Ὡς ἡ πρὸς τὸ Παντιχίου ἡδὴ ἐγένοντο, μικρὸν ἢ τοῦτο ἄρτι οὐ πᾶν πρῶτον τῷ Χαλκηδόνος κείμηνον. *Vbi autem ab Pantichium oppidum parvum non longe a Calchedone situm, ventum est.* Habet eadem Eusebius, lib. vii. hist. Eccles. cap. xxi. Sed non est id hujus loci.

PANNONIA. Nummus Ælii Cæsaris, e Cimelio Regio, Museoque nostro. Est & apud Patinum, pag. 211. Pannonia ibi turrito capite labarum tenet: hoc est, signum militare, pensile, ex panno sericove confectum, ima sui parte fimbriatum, ex suprema conti parte, transverso in morem antennæ ligno, pendens: cujusmodi sunt vexilla nostra Ecclesiastica, vulgo *Bannieres*. Ex hoc vero nummo intelligimus, nec Constantini primum ævo labarum repertum, nec proprium fuisse Romanorum vexillum, sed Pannonici exercitus, Cappadocici, Judaïci, Syriaci, aliarumque gentium, quarum in nummis insculptum olim: auxiliariumque demum peregrinarumque copiarum: mox & a Romanis Imp. adscitum inter signa cetera militaria: uti ex Hadriani nummo liquet, cujus epigraphe est, *FIDES EXERC.* in quo Imp. ipse præit, læva Labarum tenens, subsequentibus militibus quatuor, cum tribus signis diversis. Hunc fere morem secutus Constantinus M. hoc unum signis ceteris haberi sanctius voluit, cum esset Christi monogrammate insignitum: ante Imperatorem deferri semper, & in præliis a fortioribus custodiri jussit: ut narrant auctores ejus vitæ. De Labari etymo, vide Nicol. Fullerum, lib. ii. Miscellan. Sacr. cap. i. & lib. iv. cap. xii. De Ælio Vero, cujus nomine nummus inscriptus, Spartianus in ejus vita, pag. 14. *Adoptatus autem L. Ælius Verus ab Hadriano eo tempore, quo parum vigeat, & de successore necessario cogitabat:*

statim Prætor factus, & Pannoniæ Dux & Rector impositus. Nec provinciæ quidem, cui præpositus erat, defuit: Nam bene gestis rebus, vel potius feliciter, etsi non summi, mediæ tamen obtinuit ducis famam.

PANNONIAE. Dux Pannoniæ, superior, & inferior, in nummo Decii, quem Augustum dixere, dextras jungunt, conjurantque contra Philippos. De Pannonia magnifice Mamertinus, in Paneg. ad Maximianum: *Quis dubitat quin multis jam sæculis, ex quo vires illius ad Romanum nomen accesserint, Italia quidem sit gentium domina gloriæ vetustate, sed Pannonia virtute.* Est hic e Museo nostro.

METALLI. VLPiani. PANN. *Metalli Vlpiani Pannonici.* Nummus singularis ex ære, Cimelii nostri, Trajano Imp. cusus, cum effigie Dæ Monetæ: Ei metallo a loco in quo fodinæ fuere, Pannonici: a Trajani nomine, cujus ævo repertæ, Vlpiani appellatio est indita. Sic in Hadriani nummis, **MET. NOR.** *Metalum Noricum*, & **METAL. DELM.** *Metalum Delmaticum* legimus. Dalmatici etiam Papinius meminit in Silvis. Sunt autem Dalmatia, Pannonia, Noricum, confines inter se regiones, æque metallis divites. His metallis qui præerat, *Comes Metallorum per Illyricum* appellatus in Notitia Imperii, sect. x. sub dispositione Comitum Sacrarum Largitionum. Ut verò metallum istud de suo nomine, sic & basilicam Ulpianam appellavit: de qua nummus insignis apud Patinum in Thesauro, pag. 157. **BASILICA VLPiA.**

ΠΑΝΟΡΜΙΤΑΝ. Apud Parutam nummi complures variis inculpti symbolis, Aquila, Jove, cruce triplici, qui Siciliæ typus, &c. Plinio, lib. 111. sect. xiv. in Sicilia, *Panhormum*. Stephano: Πάνορμος, πόλις Σικελίας... ὁ πολίτης, Πανορμίτης. Itaque **ΠΑΝΟΡΜΙΤΑΝ** in nummo Dorice, pro ΠΑΝΟΡΜΙΤΩΝ. Nobis *Palerme*.

ΚΑΡΤ. ΠΑΝ. *Carthago. Pānormas.* Apud Parutam, cum effigie Imperatoris hastam gerentis. Panormitanos olim Carthaginienfibus paruisse hic nummus signi-

BBb ij.

ficat. Ex parte averſa, equi caput, Carthaginiensium ſymbolum vulgare. Maro huc reſpexit, lib. 1. *Æneid.*

Lucus in urbe fuit media, latiſſimus umbra:

Quo primum jaſtati undis & turbine Pœni

Effodere loco ſignam, quod regia Iuno

Monſtrarat, caput acris equi: ſic nam fore bello

Egregiam, & facilem viſtu per ſecula gentem.

Quare ex eo tempore equum in nummis Pœni ſignave.

PANORMITANORVM. Victoriæ typus, apud Parutam, num. 103.

PANORMITAN. Aquila, Jovis armigera. Ex parte altera Janus biceps, cum ove, quæ Jovi ſcilicet ſingulis Idibus immolari ſolita: quare & ovis Idulis lingua Etruſca eſt appellata. Feſtus; *Idulis ovis dicebatur, quæ omnibus Idibus maſtabatur.* Naſo, lib. 1. *Faſtor.*

Idibus alba Iovi grandior agna cadit.

PAPIA.

COL. PAPIAE. M. Aurelii nummus, apud Triſtatum, tom. 1. pag. 631. a quo hic nummus ad Papiam Africæ revocatur, Ptolemæo, inquit, memoratam, lib. 1v. cap. 111. Falſo: cum ibi Papiæ nulla, ſed *Δα-ζία* ſit. Ac ſi uſpiam *Papia* occurrat ex Africa, vox ea in mendo cubat, eſtque in *Puppia* transformanda, quæ civitas fuit Proconſularis Africæ, unde *Reparatus Puppianenſis*, in Notitia illius Africæ appellatur. Ad Papienos referri oportuit, cujus coloniæ vetus inſcriptio meminit, apud Gruterum, pag. 448. 4. ſitumque prope Sinueſſam, Latii oppidum, indicari. **COLONIS. SINVESSANIS. ET. CEDIANIS.....**
COLONIS. SINVESSANIS. ET. PAPIENIS. MONUMENTVM, &c.

ΠΑΡΑΙΤΩΝΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ.
Parætoniorum civitatis ſacræ & inviolatæ. Titī nummus e Theſauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. v. ſect. vi. *Parætonium.* In inferiore Libya. Hodie *Raxa.*

ΠΑΡΕΜΦΙΤΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΥΛΟΥ.
Paremphtarum civitatis ſacræ & inviolatæ. Claudii

nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 224. Stephanus:

Παρέμφις, πόλις Αιγύπτου. ὁ πολίτης, Παρεμφίτης.

ΠΑΡΘΕΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. Nervæ nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224. Hæc Parthenopolis Plinii est, lib. v. sect. XLIII. in Bithynia, cujus meminit & Constantinus Porphyrog. lib. 1. them. v. pag. 26. non altera Macedonia Parthenopolis, de qua Stephanus, Παρθενόπολις, Μακεδονίας πόλις... ὁ πολίτης, Παρθενοπολίτης.

ΠΑΡΙΑΝΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. v. sect. XL. *Parium colonia*. prope Lamplacum, in Hellesponto. Stephano: Πάριον, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ... ὁ πολίτης, Παριανός. His peculiare nummen Cupido fuit, teste Pausania lib. 1x. sive in Bœoticis, pag. 302.

ΠΑΡΙ. & ΠΑΡΙΩΝ. Goltziani nummi, alique, quos vidimus ex ære, Medusæ capite insignitos, & bove. Plinio, lib. 1v. sect. xxi. *Paros insula cum oppido*. Stephano: Πάρος νῆσος... ὁ πολίτης Πάριος. E Cycladibus insulis una. Hodie *Paris*.

PARLAIS COL. Nummus M. Aurelii, e Cimelio Card. Maximi, ut retulere ii nobis, qui nummum tractarunt. Obtinet nummi aream figura muliebris, quæ dextra labarum, læva Copiæ cornu gerit. In Notitia antiqua Eccles. Hieroclis, pag. 19. inter Antistites Provinciæ Pisidiæ censetur ὁ Παρλαός. Pag. 51. ὁ Παράλλης, pro Παρλαῖς. Apud Leunclavium, pag. 96. ὁ Παρλαός, pro Παρλαός. A Ptolemæo, lib. v. cap. vi. Lycaoniæ Παρλαῖς cum Iconio adjudicatur. In Concilio Nicæno I. pag. 53. *Eusebius Paralaïs Lycaoniæ*.

PARTHIA.

DE PARTHEIS. Augusti nummus, in quo tiara, arcus, pharetra, apud Occonem, pag. 66. Horat. 1. Epist. xii.

Ius imperiumque Phraates

Cæsaris accepit genibus minor.

SIGNIS. PARTHICIS. RECEPTIS. S. P. Q. R. Corona querneæ. Apud Occonem, Augusti nummus, pag. 57.

BBb iij

CIVIB. ET. SIGN. MILIT. A. PARTH.

RECV. Arcus triumphalis, ibidem. Alius, pag. 59.

A. PARTHIS. RESTIT. Tranquillus in Augusto, cap. XXI. *Parthi quoque & Armeniam vindicanti facile cesserunt: & signa militaria, quæ M. Crasso & M. Antonio ademerant, reposcenti reddiderunt: obsidesque insuper obtulerunt*, &c. Id a Phraate Parthorum rege factum, ab Augusto lætitia ingenti susceptum narrat prolixè Dio, lib. LIV.

ARCVS. OB. VICT. PARTH. Nummus Neronis, quem vidimus.

EXERCITVS. PARTH. &

EXPEDITIO AVG. PARTH. Apud Occonem, in Trajano, pag. 214.

PARTHIA. CAPTA. Eiusdem Trajani, & L. Veri, apud Occonem, pag. 305.

REX. PARTHIS. DATVS. Trajani nummus e Museo nostro.

REX. PARTHVS. Eiusdem Trajani, e Cimelio Regio. Hunc Regem Psamatossirim vocat Spartianus in Hadriano, pag. 3. Dio, lib. LIV. Parthamaspaten.

REX PARTHICVS. RESTITVTVS. Trajani rursus, apud Occonem, pag. 207.

TRIVMPHVS. PARTHICVS. Trajani, ex eodem Cimelio. Frequens præterea Parthici appellatio in Trajani nummis.

ΒΑΕΥΘΕΡΙΑΣ ΠΑΡΘΙΚΗΣ. *Libertatis Parthicae*. Trajani, apud Occonem, pag. 219. De expeditione Parthica sub Trajano, Spartianus in Hadriano, pag. 2.

RESTITVTORI. PARTHIAE. L. Veri apud Occonem, pag. 306.

VIC. PAR. M. Aurelii, & L. Veri, in Museo nostro. Victoriam hanc Parthicam Cassius reportavit auspiciis Imp. M. Aurelii & L. Veri. *Profligato autem bello*, inquit Capitolinus, *uterque Parthicus appellatus est*.

Huc spectat alter L. Veri nummus, e Gaza Regia, ΑΥΤ. Κ. Α. ΑΥΡ. ΟΥΗΡΟC. CEB. *Imp. Caesar L. Aurelius Verus Augustus*. Et parte altera, Pallas ga-

leata, dextra telum, clypeum læva gerit. ΥΠΕΡ ΝΙΚΗΣ ΚΥΡΙΩΝ. CE. *Pro victoria Dominorum Augustorum.* Cui similis apud Gruterum inscriptio, pag. M.LXXVI. 13.

ΑΥΡΕΛΙΑΝΟΣ.

ΥΠΕΡ. ΝΕΙΚΗΝ.

ΤΩΝ. ΚΥΡΙΩΝ.

Similem Faustinae junioris Occo nummum affert, pag. 297. sed epigraphæ mutila, ΠΕΡΝΙΚΗΣ ΤΩΝ Κ. VICTORIA PARTHICA MAXIMA. Severi, apud Anton. August. Tab. LIII. Spartianus in Severo, pag. 70. *Parthiam ingressus, Ctesiphontem pulso rege pervenit, & cepit, hiemali prope tempore . . . & Parthicum nomen meruit.* Et pag. 71. *Persarum regem Abgarum subegit.*

VICT. PART. MAX. Caracallæ, apud Occonem, pag. 371.

VICTORIA PARTHICA. Antonini Caracallæ, apud Occonem, pag. 38. Spartianus in ejus vita, pag. 87. *Tumultuarie cum Parthorum satrapis manum contulit, feris etiam bestiis in hostes immisiss. Datis ad senatum quasi post victoriam litteris, Parthicus appellatus est.*

ΠΑΡΩΠΙΝΩΝ.

ΠΑΡ. in corona ederacea, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. *Paropini*, in Sicilia. Nunc *Colizano*, ut quidem Fazellus existimat. Est autem edera Baccho sacra, cujus Dei, ut Plinius ait, lib. XVI. sect. LXII. thyrsos adornat: & eadem vini ubertatis index in nummis.

ΠΑΤΑΡΕΩΝ. Gordiani tertii nummus, e Gaza Regia, & apud Tristanum, tom. II. pag. 512. ac Patinum, pag. 375. Præfert in eo nummo Apollo lauri ramum: retro posito tripode: coram adstante corvo, & vasi cuidam insistente, ex quo urbi nomen: auctore Alexandro Polyhistore, apud Stephanum: Ὀνομαζομένη ἡ πόλις ὡς ἐκ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Πατάρος, Πατάρα. Μετρημένη δὲ ἡ πόλις ἐκ τῆς πατάρας ἐκλίθη, κίτην. Corvus autem Apollini sacer, a Statio, lib. III. Thebaïdos, v. 506. *Comes*

obscurus tripodum, sive oraculorum, quæ ab Apolline edi solent, appellatur. Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Patara*, &c. Stephano: Πάτρα, πόλις Λυκίας . . . ὁ πολίτης, Πατρῶς. D. Nicolai natalibus clara. Hinc ab Horatio, lib. iii. Carm. cognominatus Patareus Apollo, qui & ipse in eo nummo signatur. Mela, lib. i. cap. de Lycia: *Atque ut multa oppida*, inquit, *sic præter Pataram non illustria. Illam nobilem facit delubrum Apollinis, quondam opibus & oraculi fide Delphico simile.*

P A T R Æ.

P A T E R. Augustus videlicet. Ex parte averſa, P A T R I A E. C. A. A. P. *Colonia Augusta Aroë Patrensis*. Augusti nummus e Gaza Regia. Plinio, lib. iv. sect. v. *Patra colonia*. Stephano: Πάτρα, πόλις Ἀχαιῶν . . . ὁ πολίτης, Πατρῶς. Hodie *Patras*. Vide quæ diximus in Plinianis Notis, in primis de vetusta Aroës appellatione. Quibus beneficiis Augustus Cæsar Patrenses affecerit, libertate præcipue & colonix jure, disce ex Pausania, in Achaïcis, pag. 224.

I N D V L G E N T I A E. A V G. M O N E T A. I M P E T R A T A. Ex parte averſa, Imperator curru quadri-jugo triumphat: epigraphe, C A E S A R I. A V G. C O L. A. A. P. *Colonia Augusta Aroë Patrensis*. E Cimelio Regio, & apud Seguinum, pag. 102.

C O L. A. A. P A T R. x x i i. Claudii, apud Erizzo, pag. 88. & in Museo nostro. Sunt & Neronis similes, Galbæ, Domitiani, L. Veri, & Severi. In nummis Claudii, & Galbæ, signa militaria, legionis x x i i.

L I B E R I S. A V G. C O L. A. A. P. Apud Patinum, pag. 99. Claudii liberos tres hic nummus exhibet: Germanicum, Antoniam, Octaviam.

G E N. C O L. N E R. P A T R E N. *Genius Coloniae Neronianæ Patrensis*. Nummus Neronis, quem vidimus.

N E R O. C L A V D. C A E S. A V G. *Nero Claudius Cæsar Augustus*. Ex parte averſa, Juppiter stans, seu Nero potius Jovis habitu, cum epigraphe, J V P P I T E R. L I B E R A T O R. C. P. *Colonia Patrensis*. E Cimelio

Cimelio Regio. Fuit Patrensis civitas Achaïæ caput, de qua Plinius, lib. 1 v. sect. x. *Universæ Achaïæ libertatem Domitius Nero dedit.* Quod & Pausanias egregie confirmat in Achaïcis, pag. 222.

NERO. CLAUD. CAES. AVG. Ex parte aver-
sa: HERCVLI AVGVSTO. C. P. *Colonia Patrensis.*

COL. A. A. PATRE. *Colonia Augusta Aroë Patrensis.* Nummus M. Aurelii, apud Patinum, pag. 234. cum Dianæ effigie, quæ curru cervis juncto vehitur. De Dianæ Laphriæ cultu apud Patrenses superius egimus, ex Pausania in Achaïcis, pag. 224.

COL. A. A. PATR. Caracallæ nummus, in quo Mercurius monti insidet, cum caduceo; & arietem idem digito monstrat. Vide quæ diximus in nummis Corinthiorum, ubi quamobrem Mercurio sit aries appositus, ex Pausania docuimus.

ΜΙΝΔΙΟΣ ΑΝΘΥΠΑΤΟΣ. ΠΑΤΡΩΝ. Apud Spanhemium, lib. de usu Numism. pag. 564. Nos in nummo eo vidimus ΠΑΤΡΕΩΝ. *Mindius Proconsul Patrensum.*

ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝ, ex Occone. *Claudio Rufo Proconsule, Patrarum.* Sed habet idem Occo, pag. 135. nummum alterum, ΝΕΡΩΝΙ ΠΑΤΡΩΝΙ inscriptum, ut quidem ait, cum nullus dubitem, quin legi ΠΑΤΡΩΝ oporteat, & ad Patrenses referri. Quanquam nec sum nescius occurrere hanc quoque vocem in vetustis lapidibus, uti apud Gruterum, pag. 1094. 5. ΤΟΝ ΕΑΥΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝΑ.

ΠΑΤΡΕΩΝ, apud Goltzium in Græcia, Tab. 1 x.

ΚΙΜΩΝ. ΑΡΧΗ ΠΑΤΡΕΩΝ, mendose, apud eundem Goltzium, pro ΑΡΟΗ ΠΑΤΡΕΩΝ, *Aroë Patrensum*, uti nos Luteciam Parisiorum dicimus. Sic antea vidimus, ΚΙΒΩΤΟΣ ΑΠΑΜΕΩΝ. Vox prior ΚΙΜΩΝ, appellatio Prætoris est, vel Præfecti urbi. Est in hoc utroque Goltziano numismate insculpta Pallas, cum hasta & clypeo, appositæque noctua. Pau-

Ccc

sanias, in Achaïcis, pag. 226. ubi de fanis Patrensiūm: Καὶ Ἀθηνᾶς ναὸς, inquit, ἐπέκλησιν Παναχαΐδης· ἐλέφαντος τὸ ἄγαλμα ἔχει. *Minerva etiam ædes est cognomento Panachaïdis: cujus signum ex ebore & auro.* In superficie nummi altera heroëm Patreum oppidi conditorem expressum, haud temere arbitramur: De quo Pausanias uberius, loco cit.

ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. Antonini Pii, M. Aurelii, ac L. Veri nummi, in Gaza Regiæ. Ptolemæo, lib. III. cap. XI. Παιταλία in Thracia est. Stephano quoque: Παιταλία, μῦθεα Θράκης. τὸ ἔθνος, Παιταλιώτης. Scribe, Παιταλία, & Παιταλιώτης. In Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 25. Daciæ mediterraneæ adscribitur, Ἐπαρχία Δακίας μεσογείου. Παιταλία.

ΗΓΕ. ΓΑΡΓΙΛΙΟΥ. ΑΝΤΙΚΟΥ. ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΑΝ. Ηγεμόνθ Γαργιλίου Ἀντικοῦ. Παιταλιωτῶν. *Præfecto Gargilio Antico. Pautaliotarum.* Antonini Pii nummus e Cimelio Regio. Occurrit porro ejus Præfecti nomen & in nummis ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ut suo loco dicemus, quod idem forte Præfectus Thraciæ tum & Daciæ foret.

ΠΑΥΤΑΛΙΑΣ ΟΥΛΠΙΑΣ. In nummis M. Aurelii, Faustinae conjugis, Commodi, Caracallæ. Ab Ulpio Trajano cognomen traxit. In his fere serpens pluribus spiris involuitur, Æsculapii typus, aut Bacchi, ut diximus, verbo ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩΝ. In Faustinae nummo, apud Tristanum, tom. I. pag. 670. Hygia ipsa, sive Salus, Æsculapii filia, serpentem pascit. In M. Aurelii, fluvius cum arundine, & oleæ ramo. In Severi, Aquila globo insidet: &c.

ΗΓΕ. Μ. ΤΟΥΛΛΙΟΥ. ΜΑΞΙΜΟΥ. ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. *Præfecto M. Tullio Maximo.* Nummus L. Veri, in eodem Cimelio. Et hujus Præfecti nomen occurrit in nummis Trajanæ Augustæ, de qua nos inferius suo loco.

ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. ΗΓΕΜΟΝ. Ηγεμονία. *Præfectura Pautaliotarum.* Severi nummus e Cimelio Regio.

ΠΑΥΤΑΛΙΩΤΩΝ. Getæ nummus, e Gaza Regiæ:

quo in nummo Mercurius arieti insidet. Id cujus rei symbolum sit, superius docuimus. Est ejusdem Principis ibidem alter, in quo calathus frugum ac fructuum plenus insculptus: agri ejus ubertatis index. Tertius rursum, in quo uva.

PAX IVLIA, in Lusitania.

COL. PAX. IVLIA. Galbæ nummus, e Thesaurō Goltzii, pag. 241. Plinio, lib. IV. sect. xxxv. *Colonia Pacensis*. Vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. CCLXI. 9.

**L. AELIO. AVRELIO. COMMODO.
IMP. CAES. AELII. HADRIANI.
ANTONINI. AVG. PII. P. P. FILIO.**

COL. PAX. IVLIA.

Hodie *Beja*. Ulpianus, lib. I. Dig. tit. xv. de censibus: *In Lusitania Pacenses... juris Italici sunt*. Vide plura in Plinianis Notis.

ΠΑΦΙΩΝ. Nummi Goltziani, cum Veneris capite, & Cupidinis *ποξότου* effigie, vel Paphiæ Veneris fano. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Nea Paphos, Palæpaphos*. Stephano: Πάφος, πόλις Κύπρου. οἱ πολῖται, Πάφιοι. De Paphiæ Veneris æde idem Plinius, lib. II. sect. xcvi. *Celebre fanum habet Veneris Paphos, in cujus quandam aram non impluit*. In libris ante nos editis *aram* legebatur, quam vocem & Regius uterque codex agnoscit. At Chiffletianus, *aram*: quod arridet magis, vel eo nomine, quod Tacitus lib. II. histor. pag. 34. templum Veneris Paphiæ describens, *Sanguinem aræ, inquit, effundere vetitum: precibus & igne puro altaria adolentur, nec ullis imbribus, quanquam in aperto, madescunt*. Vide ΚΥΠΡΙΩΝ.

ΠΑΦΙΗ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Vide ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ, & ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, & ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ.

ΠΕΛΙΝΝΑΙΩΝ. E Museo nostro. Plinio, lib. IV. sect. xv. *Pelinna*. Stephano: Πέλινα, πόλις Θεσσαλίας, &c. Est & alter simili epigraphe, in Cimelio Regio, cum nocturnæ effigie urnæ insidentis, & capite Palladis galecto, ex parte averſa.

PELLA.

COL. IVL. AVG. PELLA. Hadriani nummus, apud Patin. pag. 193. nunc Cimelii Regii.

COL. AVG. PELLA. Alexandri Severi, & Gordiani junioris nummi. Plinio, lib. i v. sect. xv i i. *Pella colonia*, in Macedonia. Vetus Macedonum regia. Hodie τὰ Παλατίσια, hoc est, *parva palatia*.

ΠΕΛ. ΠΕΛΛΗΣ, & ΑΥΓ. ΠΕΛΛΗΣ, in Græciæ nummis, apud Goltzium, Tab. xxii. & xxiii. In his Apollo, cum Pallade: aut bovis pascentis effigies.

ΠΕΠΑΡΗΘΙΩΝ. Nummus Augusti, quem vidimus. Sunt & apud Goltzium ita inscripti, Tab. xiii. in insularum Græciæ. In his Juppiter insculptus, & Io in vaccam mutata, ceteraque qualia ab Hygino describuntur, fab. cxlv. *Ex Inacho & Argia, Io. Hanc Juppiter dilectam compressit, & in vacca figuram convertit, ne Iuno eam cognosceret &c.* Plinio, lib. i v. sect. xxiii. *Peparethos insula cum oppido, quondam Evænos dicta*, hoc est, vino fertilis. Heraclides, lib. de Politiis: Πεπάρηθος . . . αὐτὴ ἡ νῆσος ἑυοινός ἐστι καὶ δένδρεθ. Stephanus: Πεπάρηθος νῆσος . . . ὁ πολίτης, Πεπαρήσιος. Hodie *Piperi* in Ægæo mari. Vide plura in Plinianis notis.

PERGA *Pamphylia*.

ΠΕΡΓΑΙΑΣ ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. Claudii, Hadriani, & Antonini.

DIANA. PERG. S. C. COS. III. Nervæ nummus, quem Occo, pag. 190. *Diana Pergamenorum* male interpretatur, pro *Diana Perge*, cujus templum in eo nummo exhibetur. Est & Trajani alter apud Patinum in Thesauro, pag. 64. Vide Strabonem, lib. xiv. pag. 667. Τὸ δὲ Περγαίας Ἀρτέμιδος ἱερὸν, ἐν ᾧ πνήγεις κατ' ἔπος συντελείται. Tullius, i. in Verr. *Pergæ fanum antiquissimum & sanctissimum scimus esse*.

ΠΕΡΓΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Hadriani, e Cimelio Regio. Mulier sedens trophæum gestat.

ΠΕΡΓΑΙΕΩΝ. ΕΠΙ. ΦΛΑΟΥΙΩ. ΤΟ. Β. Hadriani nummus, apud Sponium, libro inscripto Gallice, *Recherches d'Antiquité*, pag. 533. cum Telephori effigie.

gie. Sed legisse eum haud dubie in eo nummo oportuit, ΠΕΡΓΑΜΗΝ. vel ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΦΛΑΟΥΙΟΥ. ΤΟ. Β. *Pergamenorum*, *sub Flavio iterum* urbis Prætor. Telesphorum enim peculiarem Pergamenorum Deum fuisse, ex his quæ proxime dicturi sumus, palam erit: in Pergensium nummis ejus Dei nunquam, quos quidem viderim, impressa effigies: in Pergamenorum nummis, frequens.

ΠΕΡΓΑΕΩΝ. Antonini Pii.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ. Severi, Caracallæ, Getæ, Maximini, ac Philippi filii numismata. Plinio, lib. v. sect. xxvi. Stephano: Πέργη, πόλις Παμφυλίας. τὸ ἑθνικὸν, Περγαῖος.

ΠΕΡΓΑΙΑΣ. ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ. ΑΣΥΛΟΥ. *Pergensis Dianæ, inviolatæ*. Nummus Gordiani junioris, e Cimelio Regio.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ ΝΕΟΚΟΡΩΝ ΑΣΥΛΟΝ ΙΕΡΟΝ. *Pergensium Neocororum inviolatum templum*. Apud Spanhemium, lib. de usu numism. pag. 782 Jus asyli templo concessum hi nummi admonent. De eo jure nos supra.

ΠΕΡΓΑΙΩΝ. ΣΙΔΗΤΩΝ. Vide ΣΙΔΗΤΩΝ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΠΕΡΓΑΜΟΣ. ΣΕΒΑΣΤΟΝ. Augusti nummus e Gaza Regia. In averſa parte, ΚΑΙΣΑΡΑ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΚΑΙ ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Concordiam Pergamenorum cum Sardianis hic nummus Augusti indicat, apud Patinum, pag. 53. In parte averſa ejus nummi templum exstat, cum epigraphe, ΣΕΒΑΣΤΟΝ. ΚΕΦΑΛΙΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΩΝ. *Augustum. Cephalion Scriba*. Ex quo haud temere suspicamur & subsequentem nummum, quanquam alio Principe cūsum, non ad Pergenses, sed ad Pergamēnos spectare, quod ejusdem gentis ac nominis Prætoris is exhibet. Ædem Augusto sitam apud Pergamēnos Tacitus commemorat, lib. iv. Annal.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΦΙΛΙΟΣ. ΖΕΥΣ. *Trajanus. Pergamenorum Amicus Iuppiter*. Jovis Amici

CCc iij

sedentis in templo, & Trajani stantis effigies. Quo habitu æquus ac benevolus Jupiter indicatur. De Jove Philio Plato in Phædro, & alibi Lucianus, Apuleius, ceteri. E Gaza Regia. Stephano: Πέργamos... ὁ πολίτης, Περγαμνός. In Mysia. Nunc quoque *Pergamo*.

ΠΕΡΓΑ. ΣΤΡΑ. ΚΕΦΑΛΙΩΝ Θ. Β. Περγαμνῶν, Στρατηγὸς Κεφαλίων Θ. τὸ β. *Pergamenorum, Prætoris Cephalione iterum*. Hadriani nummus ex eodem Cime-lio, cum Telesphori Dei effigie. Evamerionem quen- dam a Pergamenis Telesphorum appellatum esse, di- vinosque ei honores habitos, Pausanias auctor est, in Corinth. seu lib. 11. pag. 54. Ἐυαμερίωνι ᾧ ὡς θεῷ θεῖ-σι... τὸν Εὐαμερίωνα ποδὶν Περγαμνοὶ Τελεσφόρῳ ἐκ-μαντεύματος ὀνομάζουσιν. Tergemino huic Deo devotam in primis fuisse Pergamenorum civitatem, docet om- nino vetus inscriptio, apud Gruterum, pag. MLXXIII. 5. ex Sirmondi nostri schedis:

ΑΣΚΛΗΠΙΩ
ΠΕΡΓΑΜΗΝΩ
ΥΓΕΙΑ
ΤΕΛΕΣΦΟΡΙΩΝΙ
ΘΕΟΙΣ
ΣΩΤΗΡΣΙ
ΠΟΛΙΣ.

Occurrunt & ii Dii tres in Aramensium Phrygiæ num- mo, ut vidimus. Meminit Aristides, tom. 1. pag. 589. tripodis, cui imagines sacræ tres impositæ, singulis pe- dibus singulæ: prima Ἀσκληπιὸς, Ἠγίας altera, tertia Τελεσφόρος. Aram templumque cum effigie Telesphori Dei, Commodi nummus exhibet, apud Tristanum, tom. 1. pag. 735. Nummum Hadriani alterum, quem Sponius Pergensibus adscripsit, ut superius monuimus obiter, huc quoque referendum putamus.

ΚΟΡΩΝΙΣ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΠΟΛΛΙΩΝ Θ. ΠΕΡΓΑ. Sabinæ nummus, quem sic interpretamur: Κορωνίς. Ἐπὶ Στρατηγὸς Πολλίων Θ. Περγαμνῶν. *Coronis. Sub Prætoris Pollione. Pergamenorum*. Non Æsculapium solum, aut Hygiam Æsculapii filiam Pergameni coluere,

uti ex nummis supra commemoratis, aliisque, liquet: sed & Æsculapii matrem, quæ Κορωνίς est appellata, ut auctor est Lucianus in Pseudomanti, pag. 480. & Pausanias in Corinth. seu lib. 11. operis sui, pag. 68. Κορωνίδα κύριαν Ἀσκληπιόν, &c. Arnobius item, lib. VII. & alii. Quare in nummo eo, in quo explanando nunc sumus, Æsculapii ipsius est insculpta effigies, cum baculo & serpente. Est autem Prætor is ipse, cui inferius Ælii prænomen fuisse ex Antonini Pii nummo videbimus. Affert hunc nummum Spanhemius, pag. 83. sed mutilum, atque ea voce diminutum ΚΟΡΩΝΙC.

ΕΠΙ. CTP. ΚΟΥΑΡΤΟΥ. ΠΕΡΓΑ. ΤΟ. Β. *Sub Prætoro Quarto Pergamenorum iterum.* Antonini Pii, ex eodem Cimelio, & Museo nostro. Æsculapius stans. Hujus Dei cultum ad Pergamenos quis primum detulerit, disce ex Pausania, in Corinthiacis, pag. 69. Vide & Eliac. prior. pag. 160.

ΕΠΙ. CTP. ΑΙ. ΠΟΛΛΙ. ΑCΙ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Ἐπὶ πρατηρὸς Αἰλίου Πολλίωνος Ἀσιάρχου, Περγαμηνῶν. *Sub Prætoro Ælio Pollione Asiarcha, Pergamenorum.* Antonini Pii, ex eadem Gaza. Stant in eo nummo Æsculapius & Hygia.

ΕΠΙ. CTP. ΑΙ. ΠΟΛΛ. ΠΕΡΓΑΜΗ. Faustinae junioris, e Cimelio Regio. Exhibet hic nummus serpentem aræ impositum, Æsculapii symbolum. Nullus dum fere incidit in manus nostras nummus Pergamenorum, quin hujus Dei, Hygiæve effigiem, vel symbolum præferret. Fuere nihilominus, ut aliarum civitatum, sic & Pergamenorum, Dii alii Præsides & Custodes: in primisque Apollo qui a puerorum elegante forma Callitecnus vocatur ab Aristide, Sacr. serm. 11. pag. 519. ὁ Καλλίτεκνος καλούμενος ἐν Περγάμῃ Ἀπόλλων sed Καλλίτεκνος verius forte legas.

ΕΠΙ. CTPA. ΚΑΛΛΙCΤΕΟ. CΕΛΕΙΝΟC. ΚΗΤΕΙΟC. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ἐπὶ πρατηρὸς Καλλιστέου Σελευῆος, Κήπιος. Περγαμηνῶν δις Νεωκόρων. *Sub Prætoro Callisteo, Selinus, Cetius. Pergamenorum bis Neocororum.* M. Aurelii nummus, apud

Spanhem. pag. 485. & apud Tristandum, sed mendose, pag. 641. Denique & apud Sponium in Itin. Athen. Plinius, lib. v. sect. xxxiii. *Pergamum intermeat Selinus, præfuit Cetius, &c.* In eo nummo stat Æsculapius, inter fluvios geminos, quos & nummus appellat, & Plinius. Sed miror Caicum prætermisum, annem nobilem, qui Pergamum præterfuit, teste Strabone, lib. xv. pag. 634.

ΑΥ. Κ Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καρ-
σαρ Μάρκος Αὐρήλιος Ἀντώνεινος. Caracallæ nummus.
ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΟΛΥΜΠΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΕΠ.
ΣΤ. ΙΟΥ. ΜΑΡΚΟΥ. Περγαμῶνων Ὀλύμπια, Πύθια.
Ἐπὶ γρατηγῶ Ἰουλίῳ Μάρκῳ. *Sub Prætorè Iulio Marco.*

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΔΙΣ. Λ. ΑΥΡΗ. ΑΡΧΕΛΑΟΣ.
In ima nummi parte, ΝΕΩΚΟ. *Pergamenorum bis Neocororum. L. Aurelius Archelaus*, vel Prætor, vel sacrorum Præses. L. Veri nummus, in quo Æsculapius & Hygia, apud Patinum in Thesaurο, pag. cxi.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΕΦΕΣΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. In
Commodi nummo Juppiter curru vehitur juncto Cen-
tauris duobus, ac Dianæ Ephesiæ simulacrum manu
gestat. Apud Sponium, in Itiner. Athen.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Commodi nummus, qui Telepho-
rum stantem in ædícula exhibet, e Museo nostro.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΔΙΟΔΩΡΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.
Commodi nummus, e Gaza Regia, in quo stant Æs-
culapius, & Hygia.

ΕΠΙ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΚΟΙΝΤΙΛΙΑΝΟΥ. ΠΕΡ-
ΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΕΦΕΣΙΩΝ. Ejusdem Com-
modi, e Gaza pariter Regia. *Sub Prætorè Quintiliano, Pergamenorum & Ephesiorum*, subintellige, concordia.
Stant in eo nummo viri duo, quorum alter Æscula-
pii, Pergamenorum Dei: Dianæ alter Ephesiæ simula-
crum gerit. Legit hunc nummum infelicitè Josephus
Monterchius, in Nummis selectis Emin. Card. Car-
regnæ: ΕΠΙ. ΣΤΡ. Π. ΛΙΠΙΟΥ. ΚΟΙΝΟΝ. ΟΜΟ.
ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΙ. ΕΦΕΣΙΩΝ. *Sub Præ-
torè P. Lipio. Communitas. Concordia Pergamenorum & Ephesiorum.*

Ephesurum. Quis aliquando Lipiæ gentis nomen inaudivit? Quis KOINON & OMO. in eodem conjunctim nummo vidit?

ΕΠΙ. CTP. IOYΛ. ΑΝΘΙΜΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ
ΠΡΩΤΩΝ vel TPIC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Præ-*
tore Iulio Anthimo, Pergamenorum qui primi omnium ter
Neocori. IOYΛΙΑ ΔΟΜΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. E Ci-
melio Regio. Æsculapii, & Hygiæ stantis effigies. Apud
Occonem sic deformatus hic nummus exstat: ΕΠΙ-
CTP....ΚΛ ΑΙΣΙΜΟΥ ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΓΑΜΗ. ΟΜΟΝΟΙΑ. ΕΠΙ-
ΓΕΜΙΝΟΥ. *Smyræorum & Pergamenorum concordia,*
sub Gemino Prætoris. Caracallæ, ex eodem Címelio.
Acceptum a Pergamenis cultum Æsculapii Smyrnxos
pariter tenuisse, & sacra communia, auctor est Pau-
san. in Corinth. pag. 69.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. TPIC. ΝΕΩΚΟ-
ΡΩΝ. Alii, ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ.
ΝΕΩΚΟΡΩΝ, quod idem est, *Pergamenorum qui*
primi tertio Neocori fuere, hoc est, qui primi, a tota
Provinciæ Communitate delecti, ludos & sacra fecere
tertium in illo tractu, pro salute Principis. Caracallæ
nummi, Herennii Etrusci, Valeriani, & Gallieni, cum
Æsculapii effigie in templo: e Címelio Regio. Vel for-
tassis istud ΠΡΩΤΩΝ, prærogativam ejus civitatis
significat, quod totius circumjacentis tractus jurisdi-
ctionem obtineret. Plinius, lib. v. sect. xxxiii. *Per-*
gamum..... *Pergamena vocatur ejus tractus jurisdictio.*
Vide quæ diximus in nummis ΑΜΑCΕΙΑC. In
Caracallæ nummo, apud Patinum in Thesauro, pag.
u8. additur Prætoris nomen ΑΤΤΑΛΟΥ. Et in fron-
te tergeminæ ædis in eo nummo insculptæ, ΑΥΡ. ΑΝ.
ΣΕΒ. 'Αυρήλιου 'Αντωνίου Σεβαστού.

ΕΠΙ. CTP. Μ. ΚΑΠΙΤΩΝΟC. ΑΤΤΑΛΟΥ.
ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
'Επὶ τραπεζῇ Καπίτωνου 'Αττάλου, Περγαμηνῶν πρώτων
τε Νεωκόρων. *Sub Prætoris Capitone Attali F. Per-*
gamenorum qui primi ter Neocori fuerunt. Caracallæ

DD d

nummus, in quo templa terna: medium ex iis Juppiter obtinet, apicemque templi litteræ duæ Δ N. quas Trifstanus, tom. 11. pag. 211. haud feliciter, ut remur, explicat, Διὸς ναὸς, *Iovis templum*: cum, uti in superiore nummo diximus, A N. legi ibi oportuerit: adjectisque vuculis quæ sunt isti utrinque appositæ, legi in plenum necesse sit, A Y P. A N. CEB.

ΕΠΙ. ΚΑΙΡΕΑ. ΑΤΤΑΛΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. *Sub Chærea Attali F. Pergamenorum.* Templa tria in Caracallæ nummo; apud Sponium, in Itiner. Athen. Tribus Augustis ea templa nimirum dicata a Pergamenis, Severo, ac liberis, Caracallæ & Getæ. Videtur idem esse qui a Patino in Thesauro affertur, pag. 118. ut diximus: ac Prætoris nomen illud integrum, *Chæreas Capito Attali F.* fuisse.

ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΓΛΥΚΩΝΟC ΘΕΟΔΟΤΟΥ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Prætorc Glycone Theodoto.* (Trifstanus perperam ΘΕΟΔΟΓΟΥ legit, tom. 11. pag. 652. quod mendum & alibi jam ante notauimus.) *Pergamenorum, qui primi ex Asia sub Decio Neocori fuere.* Decii hic nummus est: in quo Æsculapius Pergamenorum Deus, & Juno velata.

CEBACTH. ΙΕΡ. ΑCΥ. ΝΑΥΑΡΧΙ. Scripta hæc de more in nummi ambitu: in medio deinde ista:

Π	Δ
Ε	Ε
Ρ	Τ

Æsculapius, cum baculo ac serpente, Deoque Telephoro, mediam nummi aream paginamve obtinet: litteris iis, quas modo attulimus, utrique Æsculapii lateri appositis. Monet autem haud dubie Numen illud utrumque, cujus sub tutela Pergameni fuere, horum hunc esse nummum, quem sic proinde legi jubemus. Πέργαμος Σεβαστὴ ἱερὰ δ' αὐλῇ ναυαρχὴς. Δημαρχικῆς Ἐξουσίας Τελτον, vel Τέταρτον. *Pergamus Augusta Sacra Inviolata Classica. Tribunicia Potestatis III. vel IV.* Quæ postremæ voces cum iis connectendæ sunt,

quæ in antica nummi pagina leguntur : ΑΥΤ. Κ. Π. ΔΙΚ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ. *Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πού-
πλιος Δικάνιος Οὐαλερίαιος. Imp. Cæsar P. Licinius
Valerianus, Trib. Pot. &c.* Est in Cimelio Regio. Lit-
teris iis Δ. Ε. significari Tribuniciam potestatem, jam
in nummis ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ vidimus. Sic in nummo
Apamensium suo loco vidimus, ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣ-
ΤΟΣ. Δ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. De vocis *Classicæ* signifi-
catu, in nummis ΔΩΡΩΝ. De jure sacri & augusti
foli, in nummis ΑΔΜΕΔΕΡΩΝ. Ex quibus haud
pœnitenda, uti remur, conjectura efficitur, Crispinæ
nummum, ex eadem Gaza, quanquam Ephesiorum
nomen absit, cûsum tamen Ephesi fuisse, quod Dia-
næ Ephesiæ iconem præ se fert, cum ea epigraphe,
ΣΕΒ. ΙΕΡ. ΑΥΤ. ΑΥΤΟΝ. ΝΑΥ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ.
*Σεβαστὴ ἱερὰ αὐτονομία Ναυαρχὴ ἐλευθέρη. Augu-
sta Sacra Inviolata, suis utens legibus, Classica, libera.*
Ex parte altera, ΚΡΙΣΠΕΙΑΝΑΝ ΣΕΒΑΣΤΑΝ,
Crispinam Augustam, subintellige, *Ephesi coluere*, ut
monuimus alias. Jam superius ex Goltzio vidimus
Ephesum *ἱερὰν καὶ αὐτονόμην* appellari, in Vespasiani
nummo.

ΠΕΡΓΑΜΟΣ. ΚΤΙΣΤΗΣ. *Pergamus conditor.* In
Cimelio Regio.

ΗΡΩΣ ΕΥΡΥΠΥΛΟΣ. Ex parte altera : ΠΕΡΓΑ-
ΜΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. Γ. ΠΟΛΛΙΩΝΟΣ. In
medio ΠΑΦΙΑ, cum templo Veneris : quo, uti ad
Sardianos, quibuscum iniere concordiam, sic etiam
ad Pergamēnos transisse cultum Veneris Paphiæ indi-
catur. *Ἐπὶ στρατηγῶ Γάβρι Πωλλίανος.* Est apud Spanhe-
mium, pag. 479. Similis huic est nummus Salaminio-
rum, de quo inferius. De Eurypylo multa Pausanias,
in Achaïcis, pag. 225. Hujus regna vicina fuisse Caïco
amni, juxta quem Pergamum fuit, auctor est Strabo,
lib. xiiii. pag. 616.

ΠΕΡ. ΝΙΚΑΕΩΝ. ΚΙΑΒΙΑΝΩΝ. Vide ΝΙΚΑΕΩΝ.
ΚΙΑΒΙΑΝΩΝ.

ΕΦΕ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Vide ΕΦΕCΙΩΝ.

DD d ij

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Spanhem.
lib. de usu Numism. pag. 884.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In Museo
S. Genovesæ. Herculis clava. Ex parte altera : ΙΩ-
ΝΩΝ. ΤΟΝ. ΚΤΙCΤΗΝ, caput Herculis. *Perin-
thiorum bis Neocororum, Ionum: Conditorem* suum Her-
culem colunt. Ab Hercule conditam fuisse, auctor est
Ammianus, lib. XXI. unde & Heraclea Thraciæ di-
cta est: ut diximus, verbo *HERACLEA Thraciæ: &
Ἡράκλεια Πέρινθος*, apud Balsamonem. Unde & in num-
mo ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ apud Goltzium, in vetere Gra-
cia, tab. XXVI. Hercules depictus, clavæ innititur,
Tab. XXVI. Hodie *Pantiro*. Iones in Thracia fuisse
Stephanus, verbo Ἀπολλωνία: Perinthis, quæ urbs Thra-
ciæ est, nummus iste admonet: & alii mox appellandi.

ΠΕ. Flos cum spicis Πείνησιον. Ex parte altera, ΠΟΠ-
ΠΑΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. Apud Patinum, in Sueton.
pag. 316.

ΝΕΡΟΥΑΝ. ΘΕΟΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΝ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.
Trajani nummus. *Perinthiorum, qui Nervam Deum
Augustum* colunt.

CΕΥΗΡΕΙΑ. ΠΡΩΤΑ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. Urna men-
sæ impolita. *Severiana Prima Perinthiorum*. Certamina
videlicet in gratiam Severi primum edita. Ex parte al-
tera. ΑΥ. Κ. Α. CΕΠ. CΕΥΗΡΟC. Π. Αὐτοκρά-
τορ Καῖσαρ Λούκιος Σεπίμιος Σεβήρος Πίος.

ΑΚΤΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
Severi nummus, e Cimelio Regio. Actia certamina in
honorem Actii Apollinis edi solita, ut Pythia Pythii,
illa quinquennalia, ista novennalia, notiora sunt quam
ut explicatu egeant. Ea a Perinthis exhibita in gra-
tiam Severi, nummus docet.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Severi, Caracallæ,
ac Getæ nummi, in quibus insculpta navis cum velis,
Perinthiorum olim, & Tarsensium, insigne.

ΕΠΙΔΗΜΙΑ Β. CΕΥΗΡΟΥ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.
ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Adventus secundus Severi. Perinthis*

Neocoris. Priscorum hac opinio fuit, certis diebus Deos commeari in civitates sibi acceptas, easque ἑπιδημίας θεῶν appellabant. Sic apud Delios & Milesios adventus Apollinis colebatur: apud Argivos, Dianæ: ut scribit Menander Rhetor, in cap. de hymnis Σπομηνιαῖς. Aristides in Panathenæico: Πότιον τὰς θεῶν ἑπιδημίας εἶποι τις. Dio Chrysostomus, orat. quæ Tarfica 1. inscribitur, pag. 408. Φασὶ γὰρ οἰκιστὰς ἡρώας ἢ θεοὺς πολλὰς ἐπιστρέφειν τὰς αὐτῶν πόλεις, τοῖς ἄλλοις ὄντας ἀφανῆς, ἐν τε θυσίαις καὶ ποιῶν ἑορταῖς δημοτελεῖν &c. *Atunt conditores heroas vel Deos sæpenumero suas ipsorum adire civitates, non conspicuos aliis, ad sacrificia, & ad quosdam festos toti populo dies, &c.* De hujusmodi Deorum adventu passim Poëtæ loquuntur. Maro præsertim, lib. 1 v. *Æneid.*

*Qualis ubi hibernam Lyciam, Xanthique fluentem
Deserit, ac Delum maternam invisit Apollo.*

Id causæ est, cur & in nummis Imperatorum passim inscribatur **ADVENTVS AVGVSTI**, sedente ex equo Principe, manumque dexteram protendente, ac spem pacis eo habitu ostendente: quod in Severi ipsius nummis sæpius a nobis inspectum, quibus hæc adjecta epigraphe, **ADVENTVI. AVG. FELICISSIMO.** Sic & Paulum Apostolum Roma Tarsum invisere, sub diem ejus festum, dixit Basilii Seleuciensis, lib. 11. de Thecla, cap. x. Perinthios vero in Severi semper partibus stetisse, etiam dum Byzantii a Nigro starent, Spartianus in Severo innuit, pag. 67. Ad eos se contulisse invisendi causa Severum semel iterumque, hic nummus docet.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Caracallæ nummus, quo triumphali ipse curru vehitur, Apolline pone aurigante: quanquam aliter Tristanus explanare nititur, tom. 11. pag. 188.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Eiusdem Caracallæ, cum Serapidis effigie, qualis a Macrobio depingitur, hoc est, cum calathio supra caput: nam & χαλαθὸν Artemidorus vocat, lib. v. Onirocr. E Cimelio Regio.

DD d iij

ΕΠΙ ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. Caracallæ, apud Sponium, in Itiner. Athen. *Sub Menecle Prætoris: Smyræorum Perinthiorum, concordia.* Est alter huic plane similis, Gordiani principatu cusus, apud Erizzo, pag. 515. Amazone turrita cum bipenni, Smyrnam: turrita pariter muliere altera cum temone navis & prora, Perinthum signante. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ ΟΜΟΝΟΙΑ. ΕΠΙ. ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ. Quas voces ille perperam legit, ΕΠ. ΜΕΝΕΚΑ... interpretaturque, ΕΠΙΣΤΑΤΟΥ. ΜΕΝΕΚΑΙΟΥ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Getæ nummus, apud Patinum in Thesauro, pag. 120. in quo Hercules Diomedis equos conficit. Declarat ejus nummi epigraphæ, ut ex iis palam est, quæ paulo mox dicemus, Philadelphenses ludos a Perinthis editos in Getæ & Caracallæ gratiam.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Getæ nummus, in quo vas insculptum, malis refertum, cum hac epigraphæ ΠΥΘΙΑ, ut ea præmia Pythii certaminis fuisse intelligas: quod & scriptores antiqui testantur, quos appellavimus in nummis ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΩΝ.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Mensa, cui urna imposita. Urnæ inscripta vox ΠΥΘΙΑ. In altero Cæsares duo, Geta & Antoninus togati stant. Uterque e Cimelio Regio. A fratrum concordia, Caracallæ & Getæ, qui filii Severi Imp. nomen hæc certamina habuere, φιλαδέλφεια. Nec a Perinthis modo, sed & a Nicæensibus, in eo nummo: ΣΕΥΤΗΡΕΙΑ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. ΝΙΚΑΙΕΩΝ. Sic Constanti-nopoli locus fuit, quum Philadelphium dixere, a Constantii & Constantis fratrum se se invicem salutantium statuis ibidem erectis. Vide Codinum, in Orig. Non erit autem abs re, opinor, aperire obiter quid illud sit, quod in Conc. Ephesino, pag. 681. ubi subscriptiones exstant Quartodecimanorum, ex sic leguntur: Εὐγένιος φιλαδέλφους, Φαυστίνος λαϊκός, φιλαδέλφους, Φλα-βιανός Νυμφιδίανός φιλαδέλφους Σχολαστικός, Παλυζεύς

φιλαδελφῶς βουλῶτης, Εὐστάθιος Μαρχέλλου φιλαδελφῶς
 ἄγροσχος. Latina versio Marii Mercatoris, in nova
 Collectione Conciliorum, per V. Cl. Baluzium edita,
 pag. 621. & 622. habet, *Eugenius Disphiladelphus*,
Faustinus laicus Disphiladelphius, *Nymphydianus Dis-*
philadelphius. Quin & Græca paulo post in editione
 Labbeana, Εὐτύχιος ἀφ' φιλαδέλφου, ubi idem Mercator,
Eutychius Disphiladelphius: versio antiqua, *per*
Philadelphum, absone: versio Concilii Calched. act. 1.
 pag. 295. præfert ubique *Secundæ Philadelphix*, haud
 magis acute. Nos ea de re ab amico viro consulti, au-
 gurabamur legi haud dubie oportere, tum in Græco
 contextu, δις φιλαδελφῶς, tum in Latino, *bis Phila-*
delpheus: nec oppidi nomen, sed certaminis, & qui-
 dem litterarii, ut opinor, hac voce signari: bis Phila-
 delphium autem appellari, qui hoc genere bis vicisset:
 hunc φιλαδελφία a φιλαδελφῶς, ut a σαδιδῶς σαδιέα
 nuncupari. Certamen poëticum certe Smyrnæ fuisse,
 testis est Aristides, tom. 1. sacr. serm. 1. pag. 495. ἐδ-
 χει μοι Μητροδώρης ὁ ποιητὴς ἀγωνίζεσθαι ἐν Σμύρῃ τὸν τῶν
 ποιητῶν ἀγῶνα. Et Pythicas quoque palmas de tibi-
 arum cantu, Pausanias lib. x. sive in Phocicis, pag. 322. Et
 ἄθλα Μουσικῆς idem, lib. 1 x. in Bæoticis, pag. 305.
 Denique ΑΣΚΛΗΠΙΕΙΑ ipsa certamina, de qui-
 bus alibi egimus, rhapsodorum fuere, ceterarumque
 humanitatis artium, teste Platone, in Ionc. ΣΩ. Πό-
 ρει παντὶ ὑμῖν ἐπιδεδήμηκας; ἢ οἰκῶν, ἐξ Ἐφέσου; ΙΩΝ.
 Ὀυδαμῶς, ὦ Σάκρατις, ἀλλ' ἐξ Ἐπιδάουρου, ἐκ τῆς Ἀσκλη-
 πείων. ΣΩ. Μῶν καὶ ῥαψωδῶν ἀγῶνα πηγεῖσι τῶν θεῶν οἱ Ἐπι-
 δαύριοι; ΙΩΝ. Πάνυ γε, καὶ τῆς ἄλλης γε Μουσικῆς. Quid sit
 Græcis μουσική, in Notis ad Themistium diximus. Niri-
 tur, ut apparet, nummorum eorum auctoritate, in quibus
 explanandis sumus, conjectura hæc haud pœnitenda.

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΙΩΝΩΝ. ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ.
 Alexandri Severi, e Gaza Regia: quo in nummo Ce-
 res sedet: iterumque, ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. ΔΙΟ. ΝΕΩ-
 ΚΟΡΩΝ, in quo Bacchus stat: eodem Augusto cu-
 sus, ex ea ipsa Gaza.

ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ.

ΗΓΕΜΟΝΙΑ. ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ. E Museo nostro nummus æreus, mole perexiguus, forma & arte non inelegans, signatus utraque ex parte, hinc Genii popularis capite, hinc uva prægrandi: qua designatur ubertas vini: cujusmodi ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ, ΚΝΙΔΙΩΝ, ΘΑΣΙΩΝ, nummos alios videmus, racemis pariter eandem ob causam, & Bacchi capite, vel tota figura insignes. Η'γεμονία Περπερίων. Erat hæc ἡγεμονία δικαστηρίου, judicialis præfectura, de qua Suidas & Harpocration: quo convenire proximi pagi juris dicundi causa solerent. Festus: *Præfecturæ eæ appellabantur in Italia, in quibus & jus dicebatur, & nundinæ agebantur, & erat quædam earum Respublica*: &c. Hinc *Præfectura Perperenorum*. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Perperene civitas*, &c. in Æolide. Apud Ptolemæum in Lydia ponitur, lib. v. cap. 11. Τερμέρη, pro Περπέρη, ut recte Sirmondus noster admonuit, in eo libello qui *Antitristanus II*. inscribitur, pag. 29. In Notitia Eccles. pag. 43. Θεοδοσιούπολις, ἥτοι Περπερίνη Provinciæ Asiæ adjudicatur, Ephesoque metropoli. Similis est & Commodi principis nummus perelegans a Sirmondo nostro in Antitristano delineatus, cum Cupidinis alati effigie, cantharum gestantis, infidentisque pantheræ, quæ sacra Baccho hostia.

ΠΕΡΠΕΡΗΝΩΝ. Bacchus insepultus, cum urceo & cane, in eo M. Aurelii nummo, cujus clypeum idem Sirmondus noster ex Ligorii Collectaneis in Antitristano II. vulgavit, pag. 27. Epigraphæ in ambitu ejusmodi est, perturbata quidem, neque adhuc a quocquam tentata. ΓΛΑΥΚΩΝΟC ΕΤΟΥC ΠΕΡΠΕΡΗ ΑΝΕΘΗΚΕ ΙΕΡΟC ΔΙΑΒΙΟΥ. ΤΩ CΕΒ. nunc primum a nobis sic explanata: Ex inferiore nummi ora, hæc accipienda primum: ΓΛΑΥΚΩΝ. Ο. CΕΤΟΥC. ΠΕΡΠΕΡΗ. Ex superiore, ΙΕΡΕΥC ΔΙΑΒΙΟΥ. E latere dextro deinde, ΑΝΕΘΗΚΕ. E sinistro demum, ΤΩ. CΕΒ. Quæ sunt deinde sic copulanda: Γλαύκων ὁ Σέτις (forte ὁ Γέτου) Περπερή-
νης

ILLUSTRATI.

401

ἱεὺς Ἰερῶς Δ' α' βίου ἀνέθηκε τῷ Σεβαστῷ. *Glancon Ceta F. Perperenorum Sacerdos Perpetuus Augusto Posuit.* Similis huic est in Smyrnæorum nummo epigraphæ, ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ. Et quam in nummis ΑΦΡΟΔΙΣΙΕΩΝ attulimus ex Grutero, pag. ccxxviii. 7. ΔΕΥΚΙΟΥ. ΠΟΠΛΙΟΥ. ΑΥΛΟΥ. ΤΟΥ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ. ΙΕΡΕΩΣ. ΤΩΝ. ΧΑΡΙΤΩΝ. ΔΙΑ. ΒΙΟΥ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ. ΚΑΙΣΑΡΙ. ΘΕΩ. ΣΕΒΑΣΤΩ. ΘΕΟΥ. ΥΙΩ. *L. Popilii Auli F. Apollodori N. Sacerdotis Charitum Perpetui, Imp. Cæsari Deo Augusto, Divi Filio. Διὰ βίου ἱερῶς Sacerdos Perpetuus* commode redditur, uti Paterculus *Archontas Perpetuos* interpretatus est, quos Athenienses vocabant Ἀρχοντας διὰ βίου, ad differentiam annuorum decennialiumque Magistratuum. Duo enim genera Sacerdotum ac Pontificum fuere: alii annui, ut mos apud Judæos sub principibus Romanis obtinuit, & apud Gentiles fere omnes: alii fuere perpetui, quos διὰ βίου nuncupabant. Sic vetus inscriptio alia apud Gruterum, p. mxxxix. 5. ΙΕΡΕΥΣ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΛΕΣΒΙΟΙΣ. Et pag. cccxiii. 10. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ ΖΥΣΤΟΥ ΔΙΑ ΒΙΟΥ. Et Sacerdotes nostri dici commode ἱεραὶ διὰ βίου possint, quod illorum sacerdotium non annuum, sed perpetuum sit, instar sacerdotii Christi, qui ut sacræ loquuntur paginæ, Sacerdos est in æternum. Sic Arvorum Sacerdotes Romæ fuere Perpetui: *honosque is*, inquit Plinius, lib. xviii. sect. ii. *nonnisi vita finitur, & exsules etiam captosque comitatur.* Sic Auguratus & Pontificale sacerdotium perpetua fuere munera, nec nisi cum vitæ eripi potuerunt. Vide Suetonium in Augusto, cap. xxxi. & Senecam, lib. i. de Clem. cap. x. Sic demum in Galliæ magistratibus summis, Cancellarii dignitatem, & alias quasdam, similis prærogativa comitatur.

PERSÆ.

IMP. C. M. IVL. PHILIPPVS. P. F. AVG. P. M.
Imp. Cæsar M. Iulius Philippus Pius Felix Augustus,
 FF

Pontifex Maximus. Ex parte averſa, pacis typus, dextra ramum oleæ, haſtam puram læva præfert, cum epigraphe : PAX FVNDATA CVM PERSIS. Apud Patinum in Theſauro, pag. 87. & apud Occo- nem pag. 441.

ΠΕCCINOYNTΙΩΝ. M. Aurelii nummi e Gaza Re- gia. Plinio, lib. v. ſect. xlii. *Peſinûs*. Stephano: Πεσινούς, πόλις Γαλατίας . . . τὸ ἐθνικὸν, Πεσινουῶν. Galatiæ ſecundæ, quæ & Salutaris eſt appellata, me- tropolis hæc fuit.

ΕΠΙ. ΙΟΥΕΝΤΙΟΥ. ΚΕΛ. ΠΕCCINOY. *Sub In- ventio Celere*, vel *Celfo*, Prætoræ *Peſſinuntiorum*. L. Veri in eadẽm Gaza. Hercules ſpoliis innititur.

ΒΟΥΛΗ. ΠΕCCINOYNTΙΩΝ. Ejuſdem Veri num- mus pariter in Cimelio Regio, & M. Aurelii apud Oc- conem, pag. 296. cum turriti capitis icone. *Senatus Peſſinuntiorum*.

ΠΕΤΗΛΙΝΩΝ. E Muſeo noſtro. Plinio, lib. iiii. ſect. xv. *Petilia*. Stephano tamen: Πετηλία πόλις Ἰταλική. τὸ ἐθνικὸν, Πετηλιός. Nunc eſt oppidum *Belcaſtro*, ut Cluverius cenſuit, lib. i. Siciliæ antiq. cap. vi. non *Strongili*, ut ex monumentis ibi repertis colligit Gual- terus, pag. 145. Hæc enim citra Crotonem eſt: Peti- lia in Calabria ulteriore fuit. Vide plura in Notis ad Plinium. Apud Gruterum, pag. 215. R. P. PETI- LINORVM. *Reſpublica Petilinorum*.

ΠΕΤΡΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. & ΑΔΡΙΑΝΗ. ΠΕΤΡΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC. Hadriani nummi e Cimelio Re- gio. Plinio, lib. vi. ſect. xxxii. *Petra*, &c. Tertiæ Palæſtinæ metropolis fuit. Stephanus: Πέτρα, πόλις νῦν δὲ κείτης Παλαιστίνης. Notitia antiqua, pag. 63. Εἰς παρ- χία Παλαιστίνης γ'. Πέτρα μνημόπολις.

ΑΔΡΙΑΝΗ. ΠΕΤΡΑ. Severi nummus e Cimelio Regio.

PHARVS.

ISIS FARIA. Helena Juliani uxor, ſub Iſidis Phariæ habitu. Eſt autem Iſis Pharia, ſive, ut illis temporibus ſcripſere, FARIA, (ſic enim in nummis ubique &

FOCAS occurrit, non PHOCAS:) est, inquam, Pharia Isis appellata ab Ægypti colonia Pharo, de qua Plinius lib. v. sect. xxxiv. *Insularum ante Asiam prima est in Canopico ostio Nili, a Canopo Menelai gubernatore, ut ferunt, dicta. Altera juncti ponte Alexandria, colonia Caesaris Dictatoris, Pharos: quondam diei navigatione distans ab Ægypto: nunc e turri nocturnis ignibus cursum navium regens. Namque fallacibus vadis Alexandria tribus omnino aditur alveis mari, Stegano, Posideo, Tauro. De Pharia autem Iside Naso, lib. ii. Amor. vers. 7.*

*Isi Parætonium, genitaliaque arva Canopi
Quæ colis, & Memphim, palmiferamque Pharon,
Quique celer Nilus lato delapsus in alveo
Per septem portus in maris exit aquas.*

Fuisse Isis existimatur Inachi regis Argivorum filia, in vaccam a Jove mutata: quæ restituta deinde prioris formæ Dea facta ab Ægyptiis colebatur: quare juvenca Pharia ab eodem vate vocatur, lib. iii. de arte, vers. 635. Et Papinius, lib. iii. Silvar. ii.

*Isi Phoroneis quondam stabulata sub antris,
Nunc regina Phari, numenque Orientis anhelis,
Excipe multifono puppem Mareotida fistro.*

Et fistrum enim manu tenet, in nummis, quod instrumentum esse musicum in sacris ejus Dæ solitum adhiberi, antea monuimus. Vetus inscriptio, apud Græcorum, pag. LXXXV. r.

EICIAI ΦΑΡΙΑ
EICIN THN
EN MENOYΘI
ΥΠΕΡ CATHPIAC
TOY KYPIOT HMΩN
AYTOKPATOPOC
ANTONEINOT

.....

Deest & vacula hæc ἀνέθηκε, posuit, & ejus nomen qui hoc Isidis Phariæ simulacrum in eo Ægypti oppido po-

EE e ij

fuit, quod Menuthin appellavere prope Canopum, teste Stephano: *Isidi Phariae Isin in Menuthi, pro salute D. N. Imp. Antonini, Posuit*..... In Calendario Colotiano, festum legimus geminum, quorum alterum Martio mensi, Aprili alterum adscribitur: illud, **ISIDIS NAVIGIVM**: istud, **SACRVM PHARIAE**, appellatur, propter Isidis nempe errores, dum maritum quæreret Osirim. Nec Ethnici vero solum, sed & Judæi festum in Pharo insula agitant, Philone teste, libro secundo de vita Moïsis: quanquam causa dispari, nempe ob redditam ibi Græco sermone Legem. Διὸ καὶ μέλει νῦν ἀνά πάντας ἔτος ἑορτὴ καὶ πανήγυρις ἀγεται καὶ τὴν φάσιν ἡσόν, εἰς τὴν οὐκ Ἰουδαῖοι μόνον &c.

ΠΗΔΑΚΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΚΑΙ. ΜΑΣΤΑΥΡΙΤΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Domitiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Pedafum*. Stephano: Πήδασα, πόλις Καρίας. καὶ Πήδασα, τὸ ἐθνικόν.

PHILIPPI.

COH. PRAE. PHIL. Tria signa militaria, in Augusti nummo, e Gaza Regia, Musaeoque nostro, & apud Patinum, pag. 29. *Cohors Pratoriana Philippenfis*, ut habet vetus inscriptio in Thesauro Goltzii.

COL. AVG. IVL. PHILIP. DIVVS. AVGVSTVS. Claudii nummus apud Patin. pag. 99. Sunt & Tiberii, ac Domitiani in Gaza Regia. Plinius, lib. iv. sect. xviii. *Philippi colonia*, in Thracia. Hic campi Philippici, ubi Cassius & Brutus devicti. Dio, lib. xlvii. Celsus lib. l. Dig. tit. xv. de censibus: *Colonia Philippenfis juris Italici est*.

PHRYGIA. Vide **ΦΡΥΓΙΩΝ.**

ΠΗΛΟΥ. Λ. ΙΑ. Πηλουσιωτών, λυκαῖος ἰδ. Nummus Hadriani, anno principatus ejus undecimo cusus. E Cimelio Regio. Ammianus, lib. xxi. pag. 233. *In Augustamnica oppidum Pelusium est nobile, quod Peleus Achillis pater dicitur condidisse*. Plinio, lib. v. sect. xiv. *Pelusium*. Stephano: Πηλούσιοι, πόλις Αἰγύπτου τὸ

ἔθνηκόν, Πηλουσιώτης. Spartianus in Hadriano, pag. 7. *Peragrata Arabia Pelusium venit, & Pompeii tumulum magnificentius exstruxit.* In Notitia Ecclesiast. pag. 55. Ἐπαρχία Αὐγουσταμνήκης. Πηλούσιον Μητρόπολις. *Provincia Augustamnica. Pelusium Metropolis.* Hanc Provinciam alii Augustonicam, Ἀυγουτονίκην vocant, ab Augusti victoria. Cave porro credas Pelusium oppidum esse, quod nunc Damiatam vocamus. Fuit enim illud ultimo Nili ostio impositum, qua parte Syriam Arabiamque spectat, extra Delta: Damiatam Tanitico, hoc est, interiori Nili ostio, intraque Delta, apposita.

ΠΙΚΕΝΤΙΕΩΝ. E Thesaurio Goltzii, pag. 226. Et e Magna Græcia, tab. xx. In his Juppiter spoliis insidet: aream alteram Palladis galeatæ caput obtinet. Plinio, lib. 111. in fine sect. 1x. *Picentia.* Stephanus: Πικεντία, πόλις Τυρρηνίας. . . . οἱ ἐνοικήτορες Πικεντινοί. Quin addidit & Πικεντιῆς? Juxta Salernum urbs ea fuit.

ΠΙΝΑ. L. ΙΑ. Πίναμυς πόλις Αἰγυπτίου Stephano. Nummus hic Hadriani, e Gaza Regia, anno se undecimo ejus principatus cūsum prodit, ut de similibus alibi monuimus.

PINCVM.

ÆLIANA. PINCENSIA. In laurea. Nummus Hadriani e Cimelio Regio, quo ludi signantur, sive certamina, in gratiam Ælii Hadriani Imp. Pinci edita, quæ urbs Mœsiæ primæ adscribitur, in Notitia Imperii, sect. xxx. *Cuneus Equitum Constantiacorum, Pinco. Cuneus Equitum Dalmatarum, Pinco.* Πικήνσιοι sunt Ptolemæo in Mœsia superiore, pro Πικήνσιοι, lib. 111. cap. 1x. Ut ceteras imperii provincias, ita Mœsiam ab Hadriano lustratam, ejusdem nummi testantur, **AD-VENTVI. AVG. MOESIAE.** In ea lustratione certamina Pinci sunt edita: quæ hoc nummo **PINCENSIA** appellari suboluit ante nos nemini.

ΠΙΟΝΙΤΩΝ. Nummus Juliæ Domnæ. Plinio, lib. v. sect. xxx11. *Pionia.* Πιονία Straboni, lib. x111. pag. 610. in Æolide, inter Scepsin & Gargara. In Notitia Ecclesiæ Provincie Hellepontii adscribitur. Apud Occonem,
E E e iij

pag. 367. ΔΟΜΝΑ. ΙΟΥΛΙΑ. CEOTHPA. CEB.
CTPATPACEΩN ΠΙΟΝΙΤΩΝ. pro CTP. AYP.
ACCEΩN. ΠΙΟΝΙΤΩΝ. *Sub Praetore Aurelio,*
Affensum, & Pionitarum concordia. Sunt enim urbes
finitimæ, Aïssos, & Pionia.

ΠΙΣΑΥΡΙΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxxiv.
Plinio, lib. iii. sect. xix. *Pisaurum cum amne.* In
hisce nummis Neptunus, Bacchus, Cerberus, & equus
alatus insculptus, in piscem desinens.

COL. PISAVRVM. Titi nummus, e Thesauro
Goltzii, pag. 241. Apud Gruterum, pag. 433. verus
inscriptio: COLONIARVM. PISAVR. ET.
FANEST. Deducta colonia ab Antonio est, ut Plu-
tarchus prodidit in ejus vita, pag. 943. Nunc *Pesaro*,
in Ducatu Urbinatæ.

ΠΙΤΑΝΑΙΩΝ.

ΠΙΤΑΝΕΥC. Viri caput, ejus scilicet, qui conditor
ejus oppidi fuit, de quo Plinius, lib. v. sect. xxxii. in
Æolide, seu Mysia, *oppidum Pitane*, juxta Caicum
amnem. Stephano: Πιτάνη, πόλις Ἀιολίδος, πολίτης Πι-
τανῶν. Ex parte nummi altera, ΕΠ. C. ΑΠ. ΚΑC-
CΑΝΔΡΟΥ. *Sub Praetore Appio Cassandro*, ut qui-
dem videtur. Est in Cimelio Regio. Alia vero Pitane
fuit in Laconica quidem, teste Plinio, lib. iv. sect.
viii. aliisque, quos ibi in Notis appellavimus: sed
fuit illa, inquam, & multo jam ante Romanæ Reip.
tempora desierat. *Fuere Cardamyle, Pitane*, &c. inquit
Plinius: qui solenni illo suo *fuere*, intercidisse jamdu-
dum oppidum illud monet. Quare ad nummum no-
strum nihil ista Pitane spectat. Egit de ea Callimachus,
hym. in Dianam, cum ibi coli Deam hanc in primis
ait, vers. 172.

Ἡ Πιτάνης, ἣ ἡ Πιτάνη σέθεν, ἢ ἐνὶ Λίμναις.

Ubi scholiastes imperite, Πιτάνη ᾗ, πόλις Μακεδονίας:
cum utrumque oppidum, Pitanen dico, Limnamque;
ubi Diana colebatur, in Laconica fuerit, teste Pausa-
nia, lib. iii. pag. 98.

ΠΑΙΝΘΙΝΕΙΤΩΝ. Othonis nummus, e Thesauro

Goltzii, pag. 226. Stephanus : Πλινθίη, πόλις ἡ Αἰγυπίας . . . ὁ πολίτης, Πλινθίτης.

ΠΑΩΤΕΙΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Antonini Pii, in quo Imperator in equo sedet, in Cimelio Regio: Faustinae junioris apud Patinum, pag. 253. & Caracallæ. Est in Præfectura Æmimonti, Plotinopolis, apud Constant. Porphyrog. lib. 11. them. pag. 83. Notitia Eccles. antiqua pag. 53. eidem Provinciæ Æmimonti primæ adscribit, cujus metropolis ac primaria civitas Hadrianopolis fuit. Prior ex illis nummis hæc adjecta habet, ΗΓΕ. ΠΟΜ. ΟΥΟΠΕΙΣΚΟΥ. Η' γράμματα Πομπηίου Ουοπέισκου. *Præside Pompeio Vopisco*. Fuit enim ea provincia sub Præside. Notitia altera antiqua, pag. 21. Ἐπαρχία Αἰμιμόντου ὑπὸ Η' γράμματα. Ἀδριανούπολις. Ἀρχίαλος. Δεούελλον. Πλωτινόπολις. Pompeii Vopisci sub Othone, meminit Tacitus, lib. xvii. ut nepos hic istius fuisse videatur. Vide quæ diximus, verbo ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΠΟΔΑΛΕΩΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Trajani, e Thesauro Goltzii, pag. 226. Plinio, lib. v. sect. xxviii. *Podalia*. Stephano: Ποδάλεια, πόλις Λυδίας, πλησίον Λιμύρων. (Lege, πόλις Λυκίας, ut in Notis Plinianis monuimus: nam Plinio loc. cit. aliisque Geographis, & Limyra & Podalia in Lycia ex æquo sunt:) ὁ πολίτης, Ποδαλεώτης.

ΠΟΛΥΑΙΓΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 226. Plinio, lib. iv. sect. 23. *Polyægos* insula. Nunc est *Polegasa*, in Ægeο mari. Vide notas in Plinium.

ΠΟΛΥΡΗΝΙΩΝ. Nummus ex argento, in Gaza Regia: in qua & alii, ΠΟΛΥ. & ΠΟΛΥΡΗΝΙ. inscripti, cum hasta, bove, noctua, &c. Plinio, lib. iv. sect. xx. *Polyrrhenium*. Stephano: Πολύρηνω, πόλις Κρήτης . . . ὁ πολίτης, Πολυρηνιώτης.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. M. Aurelii, Caracallæ, & Gordiani junioris nummi. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Solæ Cilicii*, nunc *Pompeïopolis*.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΠΗΓΗ ΣΟΥΝΙΑΣ. Commodi nummus. *Fons Palladis Suniadis*. Fuit & in

Attica fanum Minervæ Suniadis, *ναὸς Ἀθηνᾶς Σουνιάδης*, ad promontorium Sunium, unde ei nomen apud Græcos frequens, teste Pausania in Attic. pag. 1.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Caput turrutum. Γ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ. Pompeii caput. *Gn. Pompeius*, urbis conditor. Sic Gadarenſes, cujus oppidum idem ille inſtauravit, in nummo ſculpfere ΠΟΜΠ. ΓΑΔΑΡΕΩΝ.

ΠΟΜΠΗΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus e Muſeo noſtro, in quo Arati & Chryſippi Solenſium icones. In averſa parte, litteræ ΘΚΞ. quæ annum inſtauratae urbis a Pompeio indicant, *CCXIX*.

ΠΟΡΦΥΡΕΩΝΙΤΩΝ. Neronis nummus, e Theſauro Goltzii, pag. 226. Stephanus: Πορφυρεῶν, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν, Πορφυρεῶνιθ, ἢ Πορφυρεωνίτης. In Conc. C P. ſub Menna, pag. 93. Χερσόφωρος ἐπίσκοπος Πορφυρεῶνιθ ἐπαρχίας Φοινίκης Παρχίας. *Chriſtophorus Episcopus Porphyreonis Provincia Phœnicia maritime.*

ΠΟΣΕΙΔΩΝΕΑΤΑΝ. E Goltzii Theſauro, pag. 226. & in Magna Græcia, Tab. XXI. Nomen habet *Σὺν τῷ Ποσειδῶνι*, a Neptuno, cujus in hiſce nummis inſculpta effigies cum tridente, vel equus qui Neptuno ſacer: vel denique taurus, qui eidem Deo immolari ſolitus. Maro, 111. *Æneid.* verſ. 118.

Sic fatus, meritos aris mactavit honores:

Tauram Neptuno: taurum tibi, pulcher Apollo.

Plinio, lib. 111. ſect. x. *Oppidum Paſtum, Græcis Poſſidonia appellatum.* Stephanus: Ποσειδωνία, πόλις Ἰταλίας. τὸ ἐθνικὸν, Ποσειδωνιάται, ἢ Ποσειδωνιοί. Nunc vicus eſt haud procul Salerno, in ora, *Peſti*.

ΠΡΑΙΣΙΩΝ. In nummo quem vidimus. Stephano, *Πραῖσος*, in Creta. Meminere Præſtorum præterea Herodotus, lib. 1x. & Athenæus, lib. 1x. pag. 375. ubi ex Agathocle Babylonio ait, ſuam apud Cretenſes animal ſacrum haberi, quod Jovi adhuc infanti mammam præbuiſſe credatur: atque idcirco veneratione ſumma haberi: Præſtos vero ſues immolare, eaque præcidanea hoſtia ut utantur, lege ſtatutum.

ΠΡΑΙΣΙΕΩΝ.

ΠΡΙΑΙΣΙΕΩΝ. Cum effigie Veneris, palma, delphino. E Cimelio Regio. Sunt qui **ΠΡΙΑΣΣΙΕΩΝ** legant. Stephanus: Πελασος, πόλις Κρήτης. Οἱ πολῖται Πελασσοί, & Πελασίδες. Veneris cultum apud Cretenses solennem fuisse, vel ex eo intelligimus, quod peculiari appellatione apud Phæstios, ut suo loco dicturi sumus, ea frueretur. De palmis Creticis, Plinius consulendus, lib. xiii. sect. viii. & ix. De Apollineo delphine, qui Cretes Delphos advexit, diximus in nummis **ΔΕΛΦΩΝ.**

ΠΡΙΑΠΕΩΝ. Palma cum delphino, & remone, uti ad nos retulere, qui vidisse se asseverabant. Plinio, lib. v. sect. xl. *Oppidum Priapos*, in Hellesponto. Stephano, Πελαπος, πόλις Ἐλλησποντίας, cujus gentile nomen Πελαπνός & Πελαπύς. At nos veremur ne **ΠΡΙΑΠΕΩΝ** ii, pro **ΠΡΙΑΙΣΙΕΩΝ**, in nummo eo viderint: sitque is cum superiore idem, ac plane par.

ΠΡΙΗΝΕΩΝ Nummus Tiberii. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Priene*. Stephanus: Περίνη, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἔθνηκόν Περινίδες, & Περινίθ, & Περινιάς.

ΕΠ. ΑΡΧ. ΙΟΥΛ. ΣΑΤΟΡΝΕΙΝΟΥ. ΠΡΙΗΝΕΩΝ. Ἐπὶ Ἀρχιερέως (non, ut quidam, Ἀρχοντος) Ἰουλίου Σατορνείου, Περινέων. *Sub Pontifice Iulio Saturnino, Prienenfium.* Valeriani, e Cimelio Regio. Mulier dextraspicas & papaver, ubertis symbola: redam læva gerit, ad pedes ara posita cum igne.

ΠΡΙΗΝ. E Museo nostro. In ima parte nummi, **ΚΑΛΔΙΚΛΕΙΔΗΣ**, quod Prætoris nomen est. Noctuam hic nummus inculptam præfert, & Palladem.

ΠΡΙΑΝΕΙΩΝ. Chiffletianus nummus. Dorica dialecto, pro **ΠΡΙΗΝΕΙΩΝ**. Hos a Priene perperam divellit Ortelius in Thesauro Geographico.

ΠΡΙΗΝΕΩΝ. Tauri effigies. Ex parte altera, **ΤΟΝ ΚΤΙΣΤΗΝ**, cum Herculis capite, quem conditorem urbis suæ, ac gentis auctorem, Prienii nuncupant. Certe conditam a Bœotis ac Thebanis Prienen, auctor est Strabo, lib. xi v. pag. 633. & 636. Fuere autem *Bœotia Theba*, ut Plinius admonet, lib. i v. sect.

F F f

ΧΙΙ. *duorum numinum, Liberi atque Herculis, patria.* Eandem ob causam & Cadme vocitata Priene est, quod Boeotius Cadmus fuit. Sunt qui ΠΡΗΥΕΩΝ perperam in eo nummo legant.

ΠΡΟΞΕΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 228. Stephanus: Προξενούπολις, πρὸς Ναυκρατίαν. ὁ πολίτης, Προξασπολίτης, ὡς Ἑρμοπολίτης. Naucratis in Aegypto nomen, ut & Hermopoliten, Plinius agnoscit, lib. v. sect. ix.

ΠΡΟΣΩΠΙΤΩΝ. ΚΑΙ. ΦΘΕΝΟΤΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. *Prosopitarum & Phthenotarum concordia.* Tiberii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 227. Plinio, lib. v. sect. ix. hae duae Aegypti nomi seu praefecturae, Prosopites, & Ptenethu, appellantur. Vide quae ibi diximus. Stephanus: Προσωπίς, πόλις Αἰγυπτίου. τὸ ἐθνικόν, Προσωπίτης.

ΠΡΟΣΩΠΙΑΣ. Hadriani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 227. huc quoque spectat: non ad ignotam insulam, quae Προσωπον a Stephano appellatur.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Trajani nummus, e Museo nostro, in quo figura jacens cum arundine. Epigraphe ex parte altera, ΑΥ. ΝΕΡ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ Κ. Σ. Γ. Δ. Αὐτοκράτωρ Νερῶν Τραϊανὸς Καῖσαρ Σεβαστὸς Γερμανικὸς Δακικός. *Imp. Nervæ Trajanus Caesar Aug. Germanicus Dacicus.*

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Nummi Commodi, Severi, Caracallae, Getæ, Macrini, ac Diadumeniani, e Cimelio Regio. Plinius, lib. v. sect. xliii. *Intus in Bithynia Prusæ, ab Hannibale sub Olympo condita. Hodie Bursia.* Vide nostras in Plinium notas. A Prusia conditam scribit Tzetzes, ut diximus, & Strabo, lib. xii. pag. 653. Sed interpretem ejus Casaubonum carpere obiter hoc loco libet, qui Græci scriptoris locum, quo paulo post eo regreditur unde diverterat, hoc est, ad institutam de Prusa civitate orationem, sic vertit: *Prusa alia ad Olympum Mysiæ posita est urbs, quæ legibus bonis gubernatur.* Perinde quasi alia Prusa sit quæ ad Olympum, ab ea quam vel Hannibal vel Prusias ibi condidisse dicitur: cum absit vox ea *alia* a Græco scriptore, & abesse vero debeat. Προῦσα ἢ ἐπὶ τῷ Ὀλύμπῳ ἱδρύται τῇ

Μυσία πόλις Ὀνομουμένη. Vetus inscriptio apud Reines.
pag. 608. ASCLEPIADES. PRVSA. AD.
OLYMPVM. MEDICVS, &c. In Conc. Ni-
cæno, pag. 54. Georgius Episcopus *Prusadiæ*, juxta
Olympum montem. Stephano: Περδσα..... τὸ ἐθνικὸν
Περυσιαδὲς. In Notitia Eccles. Περύση, ἥτοι Θεούπολις.
Prusa, quæ & *Theopolis*.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Severi nummus, e Cimelio Regio, in
quo Fortunæ stantis effigies, cum remone & Copiæ
cornu. In parte nummi antica, Α. Κ. Α. СЕР. СЕΥΗ-
ΡΟΣ. ΠΕΡ. СЕΒΑ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Λούκιος Σε-
ρήμιθ Σάκερ Πέρπναξ Σεβαστός.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Julæ Domnæ, apud Patinum, cum
Dianæ Ephesiæ icone, & cervis.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Caracallæ nummus, in quo Ajax ga-
leatus gladio se ipse confodit. E Cimelio Regio, &
apud Patinum, pag. 304.

ΠΡΟΥΣΑΕΩΝ. Diana Ephesia. In parte aversa,
ΠΡΟΥΣΑ. E Cimelio Regio.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ *ad Hypium montem, quæ & ad mare.*

ΜΗΤΡ. ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΥΠΙΩ. Macrini,
apud Tustanum, pag. 299. Plinio, lib. v. sect. XLIII.
Prusa item altera sub Hypio monte. Stephano: Περυ-
σιὰς, ἥς ὁ πολίτης Περυσιαδὲς. Montem Plinius vocat:
amnem Ptolemæus, lib. v. cap. i. Περδσα πρὸς τὴν
Ῥπίῳ ποτ. Sed ex eo monte amnis forte cognominis
fuit. In Actis certe Concilii Nicæni, pag. 54. sub-
scribit *Hesychius Prusensis, juxta Hypium fluvium*.
Hanc Memnon apud Photium in Bibl. cod. 224.
Περυσιάδα πλὴν ἐπιδαλάσιον vocat. In eo nummo quar-
tus Herculis labor expressus, ab Ausonio celebratus
hoc versu:

Æripedis quarto tulit aurea cornua cervi.

Quare ad hanc pertinent duo quoque nummi qui se-
quuntur.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ, apud Goltzium, in quo nummo clava
Herculis inculpta, cum arcu: ex parte aversa Prusiæ
caput, leonina indutum pelle: quod genus ille suum

FF f ij

ad Herculem referrer, cujus peculiares sunt exuvie leoninæ.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΘΑΛΑΑΚΚΑΝ. *Prusensium ad mare.* Ibidem. Nonnum nihil moror, qui ad Prusam alteram pertinere existimat: cujus cives non ΠΡΟΥΣΙΕΙΣ, sed ΠΡΟΥΣΑΕΙΣ appellati. Nec virum eruditum, qui lib. de usu numism. pag. 77. hanc quæ ad mare sita dicitur, ab altera immerito secernit, quæ fuit sub Hypio monte. In eo nummo, ut fere in priore, Herculis clava insculpta cum pharetra.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΠΡΟΣ. ΥΠ. ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΣ. Crater, quem serpens circumplicat. Diadumeniani nummus e Cimelio nostro. In Gallieni nummo legit Tristanus, tom. 111. pag. 90. ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ. ΠΡΟΒΕΙΝΩ. Sed eo nomine a Patino, pag. 413. recte coarguitur: legi enim ΠΡΟΣ. ΥΠΙΩ. oportuit. Sunt & similia M. Aurelii, Faustinae junioris, Caracallæ, Annia Faustinae Elagabali, Maximini, Gallienique numismata. Idem Tristanus in Hadriano, pag. 506. nummum affert, ΚΟΥΣΙΕΙΑ, quem num referri ad Prusienses oporteat, viderint ii qui nummum tractarint.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ. L. Veri nummus, e Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 257. cum bovis effigie, qua hostia litatum Vero, ceu Deo, vel Jovi certe pro salute Principis, Prusienses declarant. Nunc est Cimelii Regii.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ. L. Veri nummus, e Cimelio Regio, & apud Tristanum, tom. 11. pag. 301. in quo Herculis cum hydra certamen insculptum: quod versiculo eo expressit Ausonius:

Proxima Lernæam ferro & fuce contudit Hydram.

ΠΡΟΥΣΙΕΩΝ ΠΡΟΣ ΥΠΙΩ. L. Veri nummus, e Museo nostro, in quo Oriens radiato capite, singulis manibus singulas gestat Aquilas cum lauri ramis. Subactum Orientem utriusque Augusti auspiciis, Marci & Veri, declarat: id quod Tristanum fugit, explanare aliter conantem, tom. 11. pag. 305. Capitolinus in

Marco, pag. 26. *Et Verus quidem posteaquam in Syriam venit, in deliciis apud Antiochiam & Daphnen vixit, cum per legatos bellum Parthicum gerens, Imperator appellatus esset, cum Marcus horis omnibus reipublicæ actibus incubaret, patienterque delicias fratris & prope invitatus ac nolens ferret. Denique omnia quæ ad bellum erant necessaria, Romæ positis & disposuit Marcus, & ordinavit. Gesta sunt res in Armenia prospere delatumque Armeniacum nomen utrique principum: quod Marcus per verecundiam primo recusavit, postea tamen recepit. Profligato autem bello, uterque Parthicus appellatus est: sed hoc quoque Marcus delatum nomen repudiavit, quod postea recepit.* Idcirco sane in nummo singulari colonix Beryti, quem Patinus affert, pag. 241. ab altera parte Marcus, Verus ab altera insculptus, cum sua quisque Aquila, imperii pro indiviso communicati argumentum. Nam & Aquilam Diocletianus & Maximianus in eodem nummo insculpti, scipioni eburneo, quem quisque gerit, impositam ferunt: divisi pariter inter ambos imperii symbolum. Scribit Dionysius Halic. 111. pag. 195. inter regia dona ab Etruscis victori Tarquinio missa, fuisse *σκήπτρον ἐλεφάντινον ἀέτον ἔχον ἐν τῇ κεφαλῇ*, sceptrum eburneum in summitate habens aquilam, eoque Tarquinium usum, & exactis regibus Consules annuos. Hinc Juvenalis Satyra x. vers. 43. Consulem describens:

Da nunc & volucrem, sceptro quæ surgit eburno.

Ut porro imposita sceptro Aquila Consulatus insigne fuit, sic Imperatorix dignitatis ac potestatis, bacillum purum, hoc est, sine aquila, aliove adjectitio ornameto, (nam & sic hastam puram dicimus:) quale in nummo Ascalonitarum apparet, quem suo loco laudavimus. In eo enim Impp. ambo insculpti, Castorum stellis amborum capiti impositis, ac suum quisque bacillum manu tenet, qualem in Francia Marescalli gerunt, & exercituum Imperatores: quare bacillum Imperatorium vulgus appellat, *Baton de Marechal, Baton de Commandement*. Parazonium minus apte grex

FF f iij

Antiquariorum vocat : cum ea vox pugionem potius quam bacillum hoc , quale exhibent nummi , sonet. Scipionem rectius Isidorus, lib. xviii. Orig. cap. xi. *Namque & purpuream , & palmatam togam , triumphantes inducebantur , & scorpionem cum sceptro in manu tenebant.* Ubi *scipionem* reponi oportere vidit acute Petavius noster , in suis ad Themistium notis.

ΠΡΥΜΝΗCCEΩΝ. Caracallæ e Gaza Regia , Getæ , & Elagabali nummi. Πρυμνησός Pausaniæ : Ptolemæo, lib. v. cap. 11. Πρυμνησία. In Notitia antiqua Eccles. pag. 49. inter Episcopos Prov. Phrygiæ Salutaris , ὁ Περίου. Leunclavius , pag. 94. ὁ Περίου. Utrobique mendum , ex altera Notitia emendandum , quæ pag. 29. Πρυμνησός aperte præfert. Stephano : Πρυμνησία , πόλις Κασίας . . . τὸ ἔθνικόν , Πρυμνησιδής.

PTOLEMAIS *Africæ*. Vide ΒΑΡΚΑΙΩΝ.

PTOLEMAIS *Phænices*.

COL. CL. PTOL. Nummus Claudii , quem vidimus. *Colonia Claudii Ptolemæis*. Plinio , lib. v. sect. xvii. *Colonia Claudii Cæsaris Ptolemæis* , &c. Hodie, *S. Jean d'Acre*. Refert hunc nummum Patinus , pag. 100. Sed cum exesum viderit , imaque parte mutilum , qua vox postrema continebatur , hæc modo retulit , COL. CL. ac de Claudiopoli Isauriæ acceperit. Sed frustra.

COL. CAESAREA. PTOLEMAIS. Eiusdem Claudii nummus , e Thesauro Goltzii , pag. 238.

COL. PTOL. M. Aurelii , Severi , ac Juliæ Domnæ. Item Caracallæ & Getæ , apud Patinum , pag. 299. & 317. Huc quoque spectare credimus Trajani nummum , apud Occonem , pag. 209. COL. PTOA. etsi ille alio refert.

COLONIA. PTOLEMAIS. Caracallæ , in Cimelio Regio. Seder Imperator in equo.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΑΙΩΣ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ. *Ptolemæidos. Sacer Senatus* , apud Goltzium in Augusto, Tab. LXXI.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΠΤΟΛΕΜΑΙΑΙ. *Antiochæ*

Antiochenſum, qui *Ptolemaïde* agunt. Nummus Antiochi IV. Regis Syriæ, e Museo noſtro: quem ut explaret vir eruditus, Antiochiam in Ptolemaïdis agro fuiſſe aliquam auguratur, ſcriptoribus adhuc incompetam. Fruſtra: cum Antiochenſes ipſos e Syriæ metropoli ad Orontem, qui Ptolemaïde negotiabantur, hic nummus indicet. Fuere nempe olim, uti etiamnum hodie, in maioribus oppidis, emporiisſque celebrioribus, diverſarum gentium mercatores, ſuis quique fere diſcreti regionibus: ut in ipſa Ptolemaïde fuiſſe ſcimus tempore belli ſacri Genuenſium regionem, ac Venetorum: nunc in Orientis urbibus, Judæorum, Luſitanorum, &c. Sic Romæ quondam, CORPVS. NEGOTIANTIVM. MALACITANORVM, apud Gruterum, pag. 647. Et pag. 377. Q. CAICILIO. C. F. METELLO. IMPERATORI. ITALICI. QVEI. ARGEIS. NEGOTIANTVR. Et pag. 498. 6. CIVES. ROMANI. QVI. NEGOTIANTVR. BRACAR. AVGVST. Solebant hi porro ordines, vel nummos cudere, vel ſimilia edere monumenta, in gratiam virorum principum, & Imperatorum, quos demereri vellent. Sic laudatæ a nobis ad lib. III. Plinii, ſect. III. Gruteri inſcriptioni, e pag. 257. præfixa hæc verba ſunt: M. AVR. VERO. IMP. DIVI. HADR. ANT. AVG. PII. P. P. F. SCAPHARII. QVI. IVLIAE. ROMVLEAE. NEGOTIANTES. Sic apud Sponium, in Itiner. Athen.

Q. HERENNIO. ETRVSCO. MESSIO. DECIO. NOBILISSIMO CAES. PRINCIPI IVVENTVTIS COS. FILIO. IMP. CAES. C. MESSI. Q. TRAIANI. DECI. PII. FELICIS. INVICTI. AVG. ARGENTARII ET EXCEPTORES ITEM Q. NEGOTIANTES. VINI. SVPERNAT. ET. ARIMIN.

DEVOTI. NVMINI. MAIESTATI Q. EIVS.

Denique qui Antiochiam in Ptolemaïdis agro quærit, idem etiam Athenas in inſula Delo inveſtiget, quo-

niam apud Gruterum in vetusta inscriptione legitur non semel, pag. ccc cv. ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΤΩΝ ΕΝ ΔΗΛΩ, & ΑΘΗΝΑΙΟΙΣ ΤΟΙΣ ΕΝ ΔΗΛΩ.

ΠΥΛΙΩΝ, in Severi nummo, e Gaza Regia: quo in nummo stat Pallas: Item in Caracallæ, cum effigie Æsculapii, apud Patinum, pag. 309. Hæc Pylos Eliaca, Nestoris patria: de qua Plinius lib. 1 v. sect. vi. in Peloponneso.

ΠΥΛΙΩΝ, in nummis veteris Græciæ, apud Goltzium, tab. x. quos ad hanc quoque Pylum referri oportet. In his Dianæ cornutæ, sive Hammonis simulacrum: vel Palladis forte Coryphasæ, quæ sic cornuta pingereetur. Nam Pausanias in Messenicis, pag. 146. Pyli Minervæ templum fuisse ait, cognomento Coryphasæ. Ἐνταύθα ἱερὸν ἔστιν Ἀθηνᾶς ἐπὶ κλησὶν Κορυφασίας. Idemque in Eliac. prior. pag. 163. ait Eleos etiam Afrorum numen Ἡῶν Ἀμμωνίας Junonem Hammoniam coluisse. In iisdem nummis & bos depictus, quo Nestoris scilicet ac Nelei boves, quorum ibi stabulum fuit, indicantur. Vide Pausan. in Messen. pag. 146.

ΠΥΤΕΟΛΗΣ, & ΠΥΤΕΟΛΙΤΩΝ. Nummi e Thesauro Goltzii, pag. 229. & in Magna ejusdem Græcia, tab. xv. In his Minotaurus & Diana, ut in nummis Neapolitanorum. Plinio, lib. 111. sect. 1x. *Puteoli* &c. In Campania *Pozzuolo*: nostris *Pouzol*. Vide Notas in Plinium.

Q

QVADI.

REX QVADIS DATVS. Antonini Pii nummus e Cimelio Regio, & apud Occonem pag. 253. Regnum illud Vannianum est, de quo Plinius, lib. 1 v. sect. xxv. Gens ipsa Quadorum dicta, ut ibidem ex Tacito indicavimus: ubi nunc Moravia est. His regem non Antoninus modo, sed & Marcus dedit: id quod Capitolinus in ejus vita prodit, pag. 28. *Quadi autem amisso rege suo, non prius se confirmaturos eum qui erat creatus dicebant, quam id nostris placuisset imperatoribus.*

R

R

RÆTIA.

COL. AVGVSTA. RAETORVM. E Thesau-
sauro Goltzii, pag. 238. Tiberii nummus. Eade in ex
Tiberii nummo, loc. cit. COL. AVGVSTA. VIN-
DELICORVM, appellata, si fides eruditissimis Augu-
stianarum rerum scriptoribus. Plinio, lib. III. sect.
XXIV. *Vindelici*. Ubi nunc Ducatus Bavariz, & cir-
cumjectus ager.

RAVENNA.

FELIX. RAVENNA, in Museo nostro: turritum
caput: aquila ex parte averſa, & stellæ duæ. Plinio,
lib. III. sect. xx. *Ravenna Sabinorum oppidum*. Nunc
quoque *Ravenne*.

RAVRACI.

COL. AVGVSTA. RAVRACOR. Tiberii num-
mus apud Goltzium, pag. 237. Vereor tamen ne cum
in nummo viderit, C. A. R. quod Astam Regiam, ut
suo loco monuimus, interpretari eum oportuit, de
Augusta Rauracorum acceperit, quæ Ptolemæo lib. II.
cap. IX. *Ραυρακῶν Ἀστυς* dicitur. Plinio, lib. IV. sect.
XXI. *Raurici*, & *Colonia Rauriaca*. Nunc est vicus
ignobilis *Augst*, a Basilea VI. M. P. non ipsa Basilea,
ut quibusdam visum. Civitatem certe Basileensem a
Castro Rauracensi sejungit Libellus Provinciarum Gal-
liæ. Vetus inscriptio Gruteri, pag. 339. L. MVNA-
TIVS. L. F. PLANCVS. COS.... IN. GAL-
LIA. COLONIAS. DEDVXIT. LVGDV-
NVM. ET. RAVRICAM.

ΡΑΥΚΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 229. Stephano:
Ραυκος, πόλις ἐν μεσογείῳ τῇ Κρήτης. τὸ ἐθνικὸν, Ραυκίη.
Sed veremur ne in nummo XIΩΝ, quem suo afferemus
loco, hanc vocem legisse se Goltzius incaute putarit.

ΡΑΦΑΝΕΩΤΩΝ. Nummus Elagabali. Plinio, lib. V.
sect. XVI. *Rhaphana*. Stephano: *Ραφαίαι, πολίχνηον*
Συρίας. ὁ πολίτης, Ραφαειώτης.

ΡΑΦΙΑ. ZAC. Dianæ effigies, in Commodi nummo e
GGg .

Cimelio Regio : & annus CCXXXVII. post concessam, uti videtur, Raphiotis libertatem a Crasso, dum in Syria imperium gereret. Quare Raphiotarum æra decennio integro posterius statuenda est, quam Gazensium, de qua suo loco diximus : cum ab anno Urbis DCC. quo a Crasso id beneficium consecutos Raphiotas credimus, annus CCXXXVII. percommode cadat in annum Urbis DCCCCXXXVII. qui sextus Commodi Principis fuit. Est Commodi nummus similis apud Tristanum. Plinio, lib. v. sect. XIV. *Raphea*, in Palæstina, juxta Gazam. Sed vereor ne in hisce nummis legi satius sit, ΠΑΦΙΑ, ac de Venere Paphia Cypriorum accipi.

ΠΑΦΙΑ. Γ Ζ C. Caracallæ nummus, ex eadem Gaza, cum Apollinis icone : Annus σξζ', hoc est, CCLXVI. Urbis, qua diximus computatione, DCCCCCLXVI. qui quartus omnino Caracallæ est.

REMI, in *Gallia*.

REMO. Musei nostri nummus antiquus, cum tergemino capite, trium Galliarum indice, ut in Galbæ nummo antea diximus, verbo GALLIA : non, uti Marlotus credidit, lib. I. hist. Rem. cap. v. pag. XVIII. tergeminae potestatis, quæ tum esset in urbe Remensi, Principis, Senatus, Populi. Fuit cum Triumvirorum, Octavii, Antonii, Lepidi, signari ibi capita crederemus, ut in vetere nummo apud Patinum, pag. 19. & in Æmilia familia, pag. 32. Sed prior sententia de tergemina Gallia vel eo nomine magis arridet, quod Sirmundum nostrum auctorem habet. Plinio, lib. I v. sect. XXXI. *Remi fæderati* populi Romani, in Gallia Belgica. *Reims*.

PHΓΙΝΩΝ. In nummis Cimelii nostri, & in Magna Goltzii Græcia, Tab. XXV. & XXVI. In his Jupiter, Diana & Apollo cum tripode, lyra Apollinea, leo, aliaque similia insculpta symbola. Nullus dum occurrit, qui sit leporis effigie insignitus, quanquam id Julius Pollux refert, lib. IX. cap. VI. Π' ἡῖνοι μὲ λαγών τῶ νομοματι ἐνεχέσθαι. Sed est in Locrorum Zephyrio-

rumque nummis lepus passim obuius : qui fuere Rheginis finitimi. Plinio, lib. 111. sect. x. *Rhegium*. Et sect. xiv. *Rheginum oppidum in margine Italiae situm*. Stephano: Ρήγιον ὁ πολίτης, Ρήγιον. Nunc quoque *Reggio*.

R H E N V S. Apud Trifanum, tom. 1. pag. 145. & Occonem, pag. 99. In altera superficie, NERO. CLAVDIVS. DRVSVS. GERMANICVS. IMP. Est & alter ita inscriptus, in quo Domitianus Rhenum calcit, ob victoriam Germanicam : de qua videndi Martialis, Silius, Suetonius, &c. Apud Gruterum, pag. cccxxvi. 5. ex arcu triumphali, qui Druso Neroni dicatus, vetus hæc exstat inscriptio, sed maxima sui parte deminuta :

AD. DIVORTIA. RHENI.

PERVASI. HOSTILES. DEPOPVLATVS. AGROS.

DVM. TIBI. ROMA. DECVS. AETERNAQVE. SVDO. TROPHEA.

ISTER. PACATIS. LENIOR. IRET. AQVIS.

Vel, ut alius retulit :

DVM. TIBI. BELLA. FORIS. AETERNAQ. SVDO. TROPEA.

HISTER

P H N I Ω N. ΜΗΤΡΟΠΟΛ. Alexandri Severi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 229. Occone teste, pag. 421. Pallas in eo nummo dextra clypeum, hastam læva tenet. Plinio, lib. 1 v. sect. xxii. *Rhene*. Stephano: Ρῶνη, gentile, Ρῶναιον, Ρῶναιος, & Ρῶνιον. Insula Delo proxima.

P H N I Ω N. Maximi Cæsaris, in Cimelio Regio, & apud Trifanum, tom. 11. pag. 455. In eo nummo Dea stat, quæ dextra victoriam gerit : hastam, seu tedam, ut alii malunt, inversam, læva.

P H C A I N H C I Ω N.

CEΠ. ΚΟΛ. P H C A I N H C I Ω N. Σεπτιμίας κολωνίας Ρησαινησιών. Decii nummi, apud Patinum, pag. 391. Etruscillæ, pag. 402. omnes nunc Cimelii Regii. Est & apud Goltzium, in Thesauro, pag. 231. sed mendose, ΓΗC A I N H C I Ω N. Apud Occonem, pag. 451. foedius, CEΠΚΟΛΡΙC A Ω N. & CEΠ-

G G g ij

ΚΟΛΓΗC ΑΙΝΗCΙΩΝ. In his aut Isis insculpta cum Aquila, aut cum Pallade dextras jungit: aut labarum, aut templum cum noctua, Palladis symbolo, aut boves cum colono, supervolitante Aquila, quæ sunt deductæ a Romanis coloniæ argumenta. A Severo Septimio id prænomen habet. Locus fuit in finibus Romani Persicique imperii, circa Euphratem, Gordiani sepulcro nobilis. Meminit hujus loci Ammianus, lib. xxiii. pag. 246. ubi Rhesainam vocat. Videtur esse Πόσινα vel Πόσινα Ptolemæi, in Mesopotamia, lib. v. cap. xviii. In nummis Decii & Etruscillæ, adjunctæ sunt eæ annorum notæ, L. HIP. (non, ut quidam voluere, L. IIP.) hoc est, *λυγέλατος εἰς. anno cxviii.* ut cœpisse æra hæc videatur Hadriani principatu, anno Urbis Romæ fere DCCCLXXV. quo anno Syriam is lustravit: ex quo annis elapsis cxviii. annus occurrit Decii primus: Urbis Romæ, MIII.

ΠΟΔΙΩΝ.

ΠΟΔΙΩΝ. ΕΛΕΥΘ. Πόδων ἐλευθέρων, *libera civitatis.* Apud Spanhem. pag. 784. Plinius, lib. v. sect. xxxvi. *Pulcherrima & libera Rhodos.* Nunc quoque nomen & decus servat.

ΠΟ. & ΠΟΔΙΩΝ, in vetere Græcia Goltzii.

ΠΟΔΙΟΙ. ΥΠΕΡΙΟΝΙ. ΑΝ. Πόδιοι Ὑπερίωνι ἀνέθηκαν. *Rhodii Hyperioni dedicarunt.* Apud Spanhem. pag. 791.

ΠΟ. cum insigni Rhodiorum rosa, lyrave: & Solis capite radiato, vel Apollinis.

ΠΟΔΗΤΑΝ, in Museo nostro: & hi ad Rhodios quoque forte spectant.

ΚΑΛΥΔΙΟΥ. ΥΠΕΡΙΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ. E Cimelio Regio. Caput turrutum. Ex parte averſa, colossus capite radiato coronam trophæo imponit: epigraphe, ΔΙΑΡΑΧΜΟΝ. Hunc nummum ad Rhodios pertinere quis non intelligit? capite turruto Rhodon signari, non Agrippinam, ut Seguinus sensit, pag. 52. Ὑπερίωνος nomine Solem Rhodiorum Deum, qui & ex parte nummi altera colossi effigie radiata delineatur: ubi & δίδραχμον monetæ pondus & valor est. Le-

gendum itaque, ΚΛΑΥΔΙΟΥ. ΣΕΒΑΣΤΟΥ.
ΥΠΕΡΙΩΝ. *Claudii Augusti. Hyperion. Festus: Hyperionem alii patrem Solis, alii ipsum, quod eat super terras, appellatum putabant.*

ΡΟΔΙΩΝ. ΝΕΡΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Ex parte averſa,
ΔΙΔ. Δίδραχμον. Sunt & M. Aurelii & Caracallæ numismata similia.

ΕΠ. Π. ΡΟ. ΕΜΙΑ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ. ΝΑΣΩΝΟΣ.
Domitiani nummus, in quo clypeus hasta transversa: quem typum & in altero ejusdem Domitiani nummo vidimus, cum epigraphē: ΕΠΙ. Μ. (forte ΕΠΙ. ΠΡ.) ΜΑΡΚΟΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. Uterque e Cimelio Regio. Priorem sic interpretor: 'Επὶ Πρυτανείῳ Ῥόδῳ Ἐμιλίου Ἀντωνίου Νάσωνος. In posteriore sunt qui ΕΠΙ. Μ. ΜΑΡΙΟΥ legant. Quæ causa sit cur sic interpretari priorem nummum oporteat, ex nummis sequentibus plane liquebit. Interim ΕΜΙΛΙΟΥΜ per Ε, etiam in Latino Tiberii nummo scito scribi, apud Mediobarbum, pag. 70.

ΡΟΔΙΩΝ. ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ. Nervæ nummus, in Cimelio Regio. Ex parte altera, epigraphē hæc est, ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ. ΝΕΡΟΥΑ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ.

ΑΥ. ΚΑΙ. Τ. ΑΙΑ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ.
ΕΥ. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Τῶν Ἰαλίων Ἀδριανὸς Ἀντωνίου Εὐσεβέως. *Imp. Caesar T. Aelius Hadrianus Antoninus Pius.* Ex parte averſa, Ceres tedifera, vecta curru juncto draconibus: epigraphē, ΚΟΙΝΟΝ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ. Π. ΡΟΔΙΟΝ. ΚΑ. ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ. ΑΣΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ. Κοινὸν Τεισκαίδεκα Πόλεων, Πρυτανείῳ Ῥόδῳ Κλαυδίου Φρόντωνος Ἀσιάρχου καὶ Ἀρχιερέως Τεισκαίδεκα Πόλεων. *Commune tredecim civitatum, Magistratu Rhodiorum Claudio Frontone, Asiarcha & Pontifice tredecim civitatum.* Nummus est singularis, in Cimelio nostro, maxima forma ex ære, quam Itali *Medaglione* vocant. Similem isti viderat alicubi Spanhemius, sed exesum, detritis plerisque litteris ac voculis: itaque ediderat, lib. de usu Numism. pag. 692. ΠΡΟ. ΦΡΟΝ-
GG g iij

ΤΩΝΟC. ΑCΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟ-
 ΛΕΩΝ. ΚΟΙΝ. Itaque reddiderat: *Frontone Afia-*
cha & Sacerdote x i i i. *Civitatum*. Brevius Occo, pag.
 270. ΚΟΙΝΟΝ ΓΙΠΟΛΕΩΝ ΠΡΟ...Ν ΚΔΦΟΝ-
 ΤΩ. pro ΚΛ. ΦΡΟΝΤΩ. Goltzius in Thesauro,
 pag. 226. aliquanto fœdus: ΠΟΛΕΩΝ ΚΟΙΝ.
 ΠΡΟΝ.....ΟΝΤΩΝΟC. ΑCΙΑΡΧΟΥ. ΚΑΙ.
 ΑΡΧΙC. ΓΙ. Voces, quæ in orbem descriptæ in num-
 mi margine erant, non inde legere auspicatus, unde
 maxime oportuit. Sponius, ΠΡΟΔΙΚΟC ΚΑΙ
 ΦΡΟΝΤΩΝ, falso, cum sit perspicue ΠΡΟΔΙΟΝ.
 ΚΛ. Nos illud ΠΡΟ. quid esset, primi excogitavi-
 mus, cum in nostro dilucide ac plane pateret ΠΡΟ-
 ΔΙΟΝ. Divulsa enim ea voce in duas, Π. ΡΟΔΙΟΝ.
Πρυτάνεωc Ρ'οδίων certissima conjectura vidimus: Nam
 in nummis Ο pro Ω poni, tralatitium est, ipso in ea
 voce ΡΟΔΙΟΝ egregie id adnotante Ant. Augusti-
 nio, Dialog. i i. pag. 12. & ex nummis aliis liquet,
 quos in hoc opere repræsentamus. In Græcis autem
 civitatibus, Rhodi, Mileti, Tenedi, Argis, Ephesi,
 Smyrnæ, Thasi, Mytilenis, fuisse Magistratus, qui
Πρυτάνεωc appellarentur, ante nos eruditi viri sæpius
 monuere. Etiam Athenis, uti ex decreto Athenien-
 sium, quod affert Josephus, lib. x i v. Antiq. Jud. cap.
 x v i. in gratiam Judæorum, palam est: *Πρυτάνεωc* καὶ
ιερέωc Διονύσου. Apud Rhodios certe, quorum in hoc
 nummo mentio est, summum fuisse eo nomine Magi-
 stratum, præter hunc nummum, & subsequentem, ad-
 monet Appianus, lib. i v. bellor. Civil. pag. 627. Οἱ
 μὲν δὲ τὸν Ἀλέξανδρον ἐκ τούτων ἐλόγοντο σφίσι Πρυτανέων,
 ἢ ὅτι ἔστιν ἀρχὴ παρ' αὐτοῖς μάλιστα αὐτοκράτωρ. Illi vero ea
de causa Alexandrum elegerunt sibi Prytanim, quæ apud
eos dignitas omnium maximam auctoritatem habet. Smyr-
 næorum nummus, infra: ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΥ-
 ΤΑΝΕΙC. Et hi sacra faciebant, teste Pausania in At-
 ticis, pag. i v. Θύουσιν οἱ πρυτάνεωc. Altera vero appel-
 latio ΑΡΧΙΕΡΕΩC, pariter occurrit apud Grute-
 rum, pag. 415. ΑΡΧΙΕΡΕΑ. ΤΟΥ. ΚΟΙΝΟΥ. ΤΩΝ.

ΓΑΛΑΤΩΝ. Ad illam vero ΑΣΙΑΡΧΟΥ quod attinet, ex iis quæ jam antea delibavimus, in nummis ΒΙΟΥ-ΝΙΩΝ, ΓΑΛΑΤΩΝ, ΚΡΗΤΩΝ, quid sit Ἀσάρχης abunde liquet: præses nempe ludorum theatralium, certaminumque, quæ a tota communitate ejus provinciæ in uno aliquo oppido haberi in honorem Deorum, vel Augustorum solerent. Idem si sacris præesset, quod fere fiebat, simul Ἀρχιερεὺς, *Pontifex* vocabatur: & ut Prudentii verbo utar, in hymno S. Laurentii, *Mysteriarcha*: si Prætura aut Magistratu fungeretur aliquo, simul ille honos copulabatur, ut apud Gruterum, pag. 522.1. ΤΗΣ. ΑΣΙΑΣ. ΣΤΡΑΤΗΓΩ. ΑΣΙΑΡΧΗ. Nec diffiteri tamen velim apud scriptores vetustos, non pro certaminum sacrorum præside, sed pro Magistratu Præfectoque Provinciæ has voces interdum accipi, Ἀσάρχης, Λυσιάρχης &c. Apud Gruterum autem, pag. 489. ΕΛΛΑΔΑΡΧΗΣΑΝΤΑ eum esse arbitror, qui τοῦ ἑλλάδος κοινῶς certaminibus præesset. Et in nummo eo, in quo versamur, Ἀσάρχης, munerarius est & sacerdos communis Asiæ: quod sacerdotium in libris Juris Asiarchia dicitur. Eligebantur autem Asiarchæ hoc modo. Singulæ Asiæ civitates, sub anni cujusque initium, hoc est, sub æquinoctium autumnum, concionem habebant, in qua unum ex suis civibus Asiarcham nominabant: legatos deinde mittebant ad commune gentis concilium, qui nomen ejus qui domi electus fuerat, renunciarent. In eo deinde concilio a Proconsule Asiarcha unus eligebatur, vicarii que substituebantur alii, ut si fato ille ante concederet, quam sacerdotii munus expleret, esset qui illius viceungeretur. Hinc Aristides, 1 v. sacrarum orationum, tertium se quartumve ait a Syne-δρις, hoc est, a communi Asiæ, designatum Asiarcham. Unicum fuisse primarium Asiarcham, tum ex hoc nummo liquet, tum ex epistola qua Polycarpi exitus describitur, ab Usserio edita: is enim martyrium fecisse dicitur sub Philippo Asiarcha, Proconsule autem Asiæ Statio Quadrato. Et cum plures in Apostolorum Actis

Afiarchas audis, sic habeto, appellari eos eo nomine, qui vel semel antea hoc sacerdotium administrarint, ut Pontifices apud Judæos. Erat autem id onus sacerdotii gravissimum: atque idcirco nonnisi opulentiores ad id gerendum eligebantur. Hinc Strabo animadvertit, Afiarchas fere ex Trallianis desumptos, quod ejus urbis cives totius Asiæ ditissimi haberentur. Quare omni ope laboravit Aristides, ut sacerdotio Asiæ liberaretur: quod esset illud cum munerum editione conjunctum. Sed de his satis. Non sunt porro in hoc præsentī nummo inversæ, vel transpositæ, ut quidam putant, numerales notæ Γ Ι, pro Ι Γ. cum priore loco numeri illius nota collocetur, quī priore pariter loco solet efferri, ρ ε ις: posteriore alter, qui δ η ε. Denique (neque id enim omitti fas est) quæ causa fuerit cur hoc Rhodii & Asiatici pariter jusserint numisma cudi, Capitolinus in Antonino aperit, pag. 20. cum ait *terra motu Rhodiorum & Asiæ oppida concidisse, quæ omnia Antoninus mirifice instauravit.*

M. ΑΥΡΗΑΙΟC. ΟΥΗΡΟC. ΚΑΙCΑΡ. M. Aurelii caput, e Regia Gaza. In parte averfa, ΚΟΙΝΟΝ ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ. Π. ΡΟΔΙ. ΚΑΙ ΦΡΟΝΤΩΝ. ΑCΙΑΡΧ. ΚΑΙ. ΑΡΧΙ. ΙΓ. ΠΟΛΕΩΝ. Quæ notæ quid significant, ex antecedente nummo liquet. Proserpinam hic exhibet, in templo sex columnarum. Alter Fortunam cum temone & Copiæ cornu, in eodem Cimelio.

ROM. COL. Vide HISPALIS.

ROMA.

ΘΕΑ ΡΩΜΗ. apud Patinum sæpius, pag. 111. & iv. & in Sardoniorum nummis inferius. Romam pro Dea habitam, & Nummi suadent, & scriptorum consensus: Xiphilini ex Dione, Taciti libro xiv. Spartiani in Hadriano, Prudentii lib. 1. in Symmach. Martialis, lib. xii. Epigr. viii.

Terrarum DE A Gentiumque ROMA,

Cui par est nihil, & nihil secundum.

Quare Flamines & sacerdotes, ceu Numen aliquod, habuit,

habuit, & aras. Hinc ille Tiberii nummus, cum templo vel ara, ROM. ET. AVG. *Romæ & Augusto*. Et vetus Inscriptio apud Gruterum, pag. cccxx. 8. Lugduni reperta:

SERVILIO MARCIANO ARVERNO
C. SERVILII DOMITI FILIO SACERDOTI
AD TEMPLVM ROMÆ ET AVGVSTO.
TRES PROVINCIÆ GALLIÆ.

ΘΕΑΝ. ΡΩΜΗΝ. ΚΑΛΗΝ.

ΘΕΑΝ ΡΩΜΗΝ. ΘΕΟΝ CYNKAHTON. In Museo nostro, & apud Patinum, pag. 58. *Deam Romam. Deum Senatam.*

ΘΕΑ ΡΩΜΗ ΙΕΡΑ CYNKAHTOC. In Cimelio Regio, nummus Ilienſium.

ROMA RESTITVTA. Effigies Romæ galeatæ. Ex parte altera, JVPPITER LIBERATOR. In altero numismate, JVPPITER CVSTOS. In utroque ſedet ipſe, dextra fulmen, haſtam læva tenet. Apud Patinum, in Theſauro pag. 43.

VESTA P. R. QVIRITIVM. Veſtæ cum teda effigies. E Cimelio Regio. Egimus de hoc nummo in Notis & Emendationibus ad librum Plinii xvi. num. xv.

ΔΗΜΟΣ. ΡΩΜΑΙΩΝ. Neronis, apud Patin. pag. 118. in Cimelio Regio. In altero quem vidimus, nummo Neronis, Roma ſignatur Amazonis effigie, exſerta mamma, uti a Claudiano deſcribitur, Carm. de Probi & Olyb. Conſulatu.

ΡΩΜΑΙΩΝ ΗΡΑΚΛΕΩΝ. *Romanorum Herculeorum*. Commodi nummus, apud Patin. pag. 265. & in Cimelio Regio.

ROMÆ ÆTERNÆ. Severi, in Cimelio Regio. Carauſii apud Patinum in Theſauro, pag. 93. &c. Aufonius:
Ignota Æternæ ne ſint tibi tempora Romæ.

Eſt & Gordiani Africani ſimilis nummus, in Museo noſtro.

ROMA. BEATA. Conſtantii.

ROMA. FELIX. Hadriani, apud Occonem, pag. 226. Spartianus in Hadriano, pag. 9. *Romæ inſtaura-*

HHh

vit Pantheum, Septa, Basilicam Neptuni, sacras aedes plurimas, &c.

ROMAE. FELICI. Caracallæ, & Macrini.

P. R. GENIVS. Ex parte altera, P. R. SIGNA. Vel, S. P. Q. R. Veteres credidere, non unicuique homini modo, sed & unicuique genti & civitati Genijum præesse. Symmachus: *Varios custodes urbibus mens divina distribuit. Ut animæ nascentibus, ita populis fatales genii dividuntur.*

INVICTA. ROMA. D. N. ATHALARICVS. REX. *Dominus noster Athalaricus Rex.* In Cimelio nostro.

INVICTA. ROMA. AETERNA. Prisci Attali nummus aureus, apud Occonem, pag. 573.

ROMA RENASCENS. S. C. Galbæ, apud Occonem, pag. 137.

ROMA RESVRGES. S. C. Vespasiani, apud Occonem, pag. 152. & Severi, pag. 349.

VRBS. ROMA. Valentis, apud Occonem, pag. 463.

ROMA. NOVA. Attali Prisci. Occo, pag. 573.

SACRA ROMAN. RESTITVTA. Hadriani, apud Occonem, pag. 238. Imperator sacrificans, posteriorem nummi aream obtinet. Spartianus in Hadriano, pag. xi. *Sacra Romana diligentissime curavit: peregrina contempsit. Pontificis Maximi officium peregit.* Sex. Aurel. Victor: *Pace ad Orientem composita Romam regreditur: iib Græcorum more, seu Pompilii Numæ, caerimonias, leges, gymnasia, doctoresque curare cepit, &c.*

EXSVLES. ROM. RED. Hoc est, *Romæ reduces*: in corona quærnea, sive civica, apud Tristanum, tom. i. pag. 360. Nervæ nummus. De corona quærnea, Plinius eleganter, lib. xvi. sect. 111. *E glandifero genere civica corona, militum virtutis insigne clarissimum, jampridem vero & clementiæ Imperatorum, postquam civilium bellorum profano, meritum cepit videri, civem non occidere, &c.*

RESTITVTOR VRBIS. Severi, apud Occonem,

pag. 358. Spartianus in Severo, pag. 73. *Sunt per plurimas civitates opera ejus insignia. Magnum vero illud in vita ejus, quod Romæ omnes ædes publicas, quæ vitio temporum labeantur, instauravit, nusquam prope suo nomine adscripto, &c.* Arcum Severi vir eruditus singulari opere nuper illustravit.

CONSERVATORI. VRBIS. SVAE. Constantini M. Occo, pag. 536. Alter Romuli Maxentii F. N. VRBIS. CONS. Et N. V. FIL. Hoc est, *Nostræ Urbis conservatori: Nostræ Urbis Filio.* Tristan. tom. 111. pag. 469.

COL. L. AN. COM. P. M. TR. P. XV. Commodi nummus, apud Occonem, pag. 326. & apud Patinum, pag. 261. nunc Gazæ Regiæ: itemque e Museo nostro. Est in eo nummo colonus cum bobus. Epigraphen vulgo sic interpretantur: *Colonia L. Antonini Commodi, Pontificis Max. Tribunicie Potestatis XV.* Favet Ælius Lampridius, in vita ejus Imperatoris, pag. 49. *Ad Senatum retulit, inquit, de Commodiana facienda Roma: non solum Senatus hoc libenter accepit, per irrissonem, (quantum intelligitur,) sed etiam seipsum Commodianum vocavit, Commodum Herculem & Deum appellans.* Id quod nummi sane testantur, apud Occonem, pag. 327. HERC. COMMODIANO. P. M. TR. P. XVI. COS. VI. Et pag. 330. HERCVL. ROMAN. AVG. & pag. 331. HERCVLI. ROMANO. AVG. in quibus nummis Commodus insculptus sub Herculis effigie, cum leonis exuviis, & clava. Causam vero hujus appellationis affert idem Lampridius, pag. 49. *Appellatus est etiam ROMANVS HERCVLES, quod feras Lanuvii in amphitheatro occidisset.* Unde & Romanos quoque Herculeos appellavit, allato superius nummo, ΡΩΜΑΙΩΝ ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. Vide supra ΙΟΥΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

MEMORIAE. GOTHIAE. Nummus Ataulphi Gothorum regis, apud Goltzium, pag. 28. Romam enim is appellari Gothiam voluit, & Ataulphi urbem.

HHh ij

DIVVS AVGVSTVS. S. C. Ex parte altera: **CONSENSV SENAT. ET. EQ. ORDIN. P. Q. R.** *Consensu Senatus, & Equestris ordinis, Populique Romani.* Quo nummo tres illi ordines exhibentur, quibus Romana quondam politia constabat. Sed equestrem ordinem Augusti ævo invaluisse potissimum, cum secundo loco & ante populum hic appelletur, ex eo nummo liquet: justum enim alias ac legitimum fuit, uti post populum appellaretur, qui mos Vespasiani rursum temporibus est revocatus. Auctor Plinius, lib. xxxiii. sect. viii. *M. Cicero demum stabilivit equestre nomen in Consulatu suo, Catilinanis rebus, ex eo se ordine profectum esse celebrans, ejusque vires peculiari popularitate quarens. Ab illo tempore plane hoc tertium corpus in Republica factum est, cœpitque adjici Senatui Populoque Romano & Equester ordo. Qua de causa & nunc post populum scribitur, quia novissime cœptus est adjici.* Sed fuit is tamen semper dignitate ac censu medius inter Senatum ac plebem. Plinius, lib. supra memorato, sect. vii. *Sed anuli plane medium ordinem, tertiumque, plebi & patribus inseruere.* Medium censu, tertium ordine.

ΠΥΤΙΕΩΝ.

ΠΥΤ. ΦΛ. ΔΗΜ. Caracallæ nummus, quem sic interpretamur: *Ῥυτίων Φλαυτίων Δῆμος. Rhyticiensium Flaviciensium Populus.* Vel, quod minus simile veri arbitramur, *Φλαυτίων Δημάρχου.* Plinio, lib. i v. sect. xx. *Rhytione.* Stephano: *Ῥύτιον, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης, Ῥυτίος.*

S**SABARIA.**

COL. SABAR. CLAVDIANA. AVGVSTA. Claudii nummus, apud Goltzium, in Thesauro, pag. 241. Plinio, lib. i i i. sect. xxv i i. *Colonia Divi Claudii Sabaria.* Etiamnum retinet nomen, in Austriæ Hungariæque confinio. Ibi reperta inscriptio, quam Gruterus affert, pag. 387. *C. C. S.* hoc est, *Colonia Claudia Sabaria.* *Σαβαρία* Ptolemæo, lib. i i. cap. xv. in Pannoniâ superiore.

SACILIS.

MVN. SACILIS. Goltzius in Thesauro, pag. 244. Plinio, lib. 111. sect. 111. in conventu Cordubensi, *Sacili*. Nunc *Alcorucen* vocant.

ΣΑΔΑΛΙΤΩΝ. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 230. Stephanus: Σάδαλις, Αἰγυπία πόλις. τὸ ἔθνη-
κόν, Σαδαλίτης.

SÆTABIS, in nummis antiquis, teste Ant. Augustino, Dial. v 11. Antiq. pag. 115. Plinio, lib. 111. sect. 1 v. *Sætabitani, qui Augustani*, in Carthaginensi Hispaniæ conventu. Nunc *Xativa*, in regno Valentiae. Hinc sudaria Sætaba, nota Catullo, & Plinio in præfatione ad Titum, ubi Catullum laudat is: quo loco cum ante nos *permutata prioribus syllabis duriusculus* videri voluisse Catullus diceretur, nos *permutatis prioribus sætabis* legi oportere, planissime, ut remur, evicimus, ex gemino ejusdem Catulli, quem Plinius appellat, epigrammate, x 11. videlicet, & x x v.

ΣΑΓΑΛΑΣΣΗΝΩΝ. Vespasiani nummus in Thesauro Goltzii, pag. 230. Plinio, lib. v. sect. x x i v. *Sagaleffos*. Stephano, Σαγάλασσ, πόλις Πισιδίας. . . τὸ ἔθνηκόν, Σαγαλασσός, ἢ Σαγαλασσικός.

ΑΛΚΕΔΑΙΜΩΝ. CAΓΑΛΑCCOC. M. Aurelii, apud Tristanum, tom. 1. pag. 650. Qui nummus duarum inter se civitatum foedus, sive *δμόνοιας*, consensio- nemque significat: ut iste Antonini Pii, e Gaza Regia, ΕΦΕCOC. ΚΥΖΙΚOC, aliique. Tristanus loc. cit. hunc nummum sic legit, ΑΛΚΕΔΑΙΗΩΝ. CAΓΑ- ΛΑCCOC, & in Alcedænsibus deinde investigandis mire desudat.

CAΓΑΛΑCCΕΩΝ. M. Aurelii, Severi, Alexandri, Claudii Gothici.

SAGVNT. E Cimelio Regio. Ex parte adversa, triremis &c. Triremim ideo insculptam volunt, quod ex Zacyntho insula deductam eo coloniam referunt, Polybius, Strabo, Silius. Plinius certe, lib. x v i. sect. lxxix. a Zacyntho aït Saguntum advectum esse Dianæ simulacrum, una cum conditoribus templi oppidique, annis

HH h iij

ducentis ante excidium Trojæ: quo scilicet tempore a secunda servitute, Eglone sublato rege Moabitarum, liberati Israëlitæ sunt, Aodis Judicis virtute, Judic. 1. 34. annis fere octoginta post Mosis obitum. Eidem Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Saguntum* dicitur *fide nobile*. Cur ita dicatur, id vero ex nostris in eum locum Notis intelliges.

L. SEMP. GEMINO. L. VAL. SVRA. IIVIR. SAG. L. *Sempronio Gemino, L. Valerio Sura Duumviris Saguntum*. Tiberii nummus, apud Patin. pag. 70. in quo triremis, ut supra.

ΣΑΙΤΩΝ, in *Ægypto*.

CAIT. cum Palladis stantis effigie, in nummo Trajani, e Gaza Regia. Origenes contra Celsum, lib. v. pag. 257. Οὐδὲ τοῖς θεοῖς συλχεταί· ἔξομόν χ' ἢ τοῖς Σαῖταις δοκιοῦντα, πλὴν Ἀθηνῶν. *Non divinos honores, ut Saitæ, Minervæ decernemus*. Tullius, lib. 111. de Nat. Deor. *Minerva prima, quam Apollinis matrem supra diximus: secunda, orta Nilo, quam Ægyptii Saitæ colunt*. Strabo, lib. xv 11. pag. 802. Ἡ Σαῖς μικρόπολις ἔχει χάρις, ἐν ἣ πρῶτον πλὴν Ἀθηνῶν. *Sais metropolis inferioris Ægypti regionis, in qua Minervam colunt*. Plinius, lib. v. sect. 1x. Saiten nomon, in Ægypto habet. Stephanus: Σαῖς, πόλις Αἰγύπτου... ὁ πολιτὴς, Σαῖτης. Et Σαῖς Minerva appellatur, Ægyptiorum lingua, teste Pausania in Bœot. pag. 291. qui & in Corinth. pag. 79. meminit fani Minervæ Saitidis, ἱερὸν Ἀθηνῶς Σαῖτιδος.

CAIT. L. IA. Posteriores notæ annum Hadriani undecimum notant, quo cusus ille nummus est, ut sæpius diximus: Sic alter, e Cimelio Regio,

CAIT. L. IF. annum decimum tertium.

ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ in *Lydia*.

CAITΤΗΝΩΝ. EPMOC. Juliae Mamææ nummus, e Gaza Regia, qui Hermo amni appositum, id oppidum innuit: etsi apud scriptores antiquos nulla dum mentio ejus occurrit: diversum id tamen ab Ægyptiaco esse idcirco asseveramus, quod a Σαῖς deduci Σαῖττηνός nequit, & quod in subsequētibz nummis Deus

Lunus, numen Asiæ familiare, & Pontificum nomina occurrunt, in Ægyptiorum nummis alibi nusquam animadversa, in Asiaticis passim obvia. Sed litem dirimunt antiquæ Notitiæ, in quibus inter Lydiæ Antistites, pag. 13. & 45. occurrunt, ὁ Θυατείρων, ὁ Σέτων, haud dubie, pro Σατήρων. Et pag. 29. Σίται, pro Σαῖται. Unde gentile nomen Σατήρων, ut Θυαπειρωνός. Leuncavius habet, ὁ Σετῶν, & in margine ex vet. cod. ἦτοι Ἀετοῦ. Sed genuinum est ὁ Σατήρων.

CAITTHNΩΝ.....ΟΥ. APX. A. TO. B. Juliæ Domnæ nummus, in quo Herculis impressa effigies..... & Ἀρχιερέως πρώτου τὸ β.... Pontifice primo iterum.

CAITTHNΩΝ. Luni Dei effigies, fluviis duobus apposita, Hermo scilicet, alterique qui in Hermum influat: quo situs urbis indicatur. Gordiani hic nummus est e Gaza Regia: Adjectum Pontificis nomen, sed barbarum: ΕΠ. Α. ΑΠΑΜΑΝΟΥ. ΝΟΗΠΑ. COY. APX. A. TO. B.

ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ.

ΗΡΩC. ΕΥΡΥΠΥΛΟC. *Heros Eurypylus*, de quo Maro, 2. *Æneïd.* & Pausanias in *Achaïcis*, pag. 225. Ex parte averſa, ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΠΟΛΛΙΩΝΟC. CΑΛΑΜΙΝΙΩΝ. ΠΑΦΙΑ. Ἐπὶ στρατηγῶς Πολλίων, Σαλαμινίων Παφία. *Sub Prætorè Pollione, Salaminiorum Venus Paphia.* Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Salamis*, in insula Cypri. Hæc postea Constantia Κωνσταντία dicta est, S. Epiphaniï sede clara. Ex ejus deinde ruinis, haud procul a vetere oppido, excitata *Famagouſta* est. Affertur hic nummus a Spanhemio, libro de usu Numism. pag. 480. sed ex alterius viri relatu, cujus labare hoc loco fidem vel eruditionem puto: cum ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ agrum tenuisse Eurypylum, apud auctores a me antea commemoratos reperiam: ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ, nusquam. Et Pollio Prætor in aliis Pergamenorum nummis appellatur: ut idem & in Salaminiorum nummis appelletur, vix simile veri est.

ΣΑΛΑΝΤΙΝΩΝ, in Magna Græcia Goltzii, tab. xxxi. Plinio, lib. i i i. sect. xvi. *Solæum desertum.* Quæ &

Salentia : unde Salentini populi , & Salentinus ager , & promontorium Salentinum. Nunc quoque *Solito* , supra Hydruntum *Otranto*. In priore nummo Minerva galeata , cum delphinis , inculpra. Strabo , lib. vi. pag. 281. Τους ὃ Σαλετίνους Κρητῶν ἀποίκους φασίν. ἐνταῦθα δ' ὅτι ἔ' τὸ δ' Ἀθλωᾶς ἱερὸν πλούσιόν ποτε ὑπάρξα. *Salentinos aiunt Cretensium colonos esse. Apud hos est fanum Minervæ , dives quondam.* In altero Neptunus cum tridente.

ΣΑΛΑΠΙΝΩΝ. Caput Apollinis : equus ex averfa nummi parte. E Cimelio Regio. Plinio , lib. i i i. sect. xvi. *Apulia Dauniorum cognomine . . . in qua oppidum Salapia , Hannibalis meretricio amore cognitum.* Nunc ruderata nomen servant , *Salpe*. Carthaginienſibus paruisse olim equus inculptus admonet. Vide nostras in Plinium notas.

SALDVBA. Nummus Caii Cæsaris , e Thesauro Goltzii , pag. 230. Plinio , lib. i i i. sect. iv. *Cæsar Augusta colonia . . . ubi oppidum antea vocabatur Saldaba.* Vetus inscriptio apud eundem Goltzium , pag. 238. COL. CAESAREA. AVG. SALDVBA. Nunc *Saragoffe*.

CAΛΙΤΩΝ. Sic perperam Patinus , ac Tristanus legunt in nummis iis , quos ΕΛΑΙΤΩΝ esse suo loco monuimus. Cave enim aut illis credas , qui ad Hyrcaniæ populum , oppidumque Σάλη nummos eos ablegant : aut nupero scriptori Gilberto Cuppero , qui pag. 224. ad oppidum Pannoniæ inferioris refert , cui Σάλις nomen est apud Ptolemæum : cum neque Hyrcani unquam hunc Romanis honorem habuerint , ut nummos in eorum gratiam cuderent : nec Pannonia utraque Græcis characteribus usa sit , sed semper Latinis. Nummus in quo in primis hallucinati viri eruditi , ille est , qui Dorylai Prætoris nomen præfert : ΕΠΙ. ΔΟΥΛΑΟΥ , quod quidem esse viri proprium , vel ex Strabone scimus , lib. x. pag. 477. & lib. x i i. pag. 557.

SALMANTICA. Galbæ nummus , e Thesauro Goltzii , pag. 230. In Hispania , *Salamanque*.

SALONA.

SALONA.

COL. CLAUDIA. AVGVSTA. PIA. VETER.

SALONA. Hoc est, *Veteranorum*. Tiberii nummus apud Ligorium, attestante Spanhemio, pag. 769. Sit penes Ligorium ejus nummi fides. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. *Salona colonia*. Ptolemæo quoque, Σαλονα καλὸνία. Diocletiani patria: nunc excisa: ex ejus ruinis haud procul excitatum Spalatum.

COL. IVL. SALONA. Claudii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 240. Vetus inscriptio apud Gruterum, pag. 23. COL. MARTIA. IVLIA. SALONA.

ΣΑΜΑΡΕΙΩΝ. Nummus quem vidimus. Stephano: Σαμαρεία, πόλις Ἰουδαίας, ἡ μετονομασθεῖσα Νεάπολις.. τὸ ἐθνικὸν Σαμαρεὺς, καὶ Σαμαρείτης. De Neapoli Samariz diximus superius suo loco.

ΣΑΜΙΩΝ. Nummi Trajani: item Commodi cum Junonis velatz icone, apud Tristanum, tom. 1. pag. 737. aliorumque. Plinio, lib. v. sect. xxxvii. inter insulas quæ Ioniz oræ adjacent: *Samos libera*. Vide nostras in Plinium notas.

ΠΥΘΑΓΟΡΗΣ. CAMIΩΝ. Commodi nummus, & alter Trajani Decii: uterque e Cimelio Regio. Pythagoras sedet, baculoque stellas in globo cælesti signat. Quo habitu viri indicari illud videtur, quod Plinius ait, lib. 11. sect. vi. ubi de stella Veneris agens: *Intra Solem*, inquit, *ambit ingens fidus*, *appellatum Veneris*, *ipsisque cognominibus æmulum Solis ac Lunæ: Præveniens quippe & ante matutinum exoriens, Luciferi nomen accipit, ut Sol alter, diem maturans: contra ab occasu refulgens nuncupatur Vesper, ut prorogans lucem, vicemque Lunæ reddens. Quam naturam ejus Pythagoras Samius primus deprehendit, Olympiade circiter XLII. qui fuit Urbis Romæ annus CXLII.*

CAMIΩΝ. Commodi nummus, in Thesauro Patini, pag. 176. & apud Tristanum, tom. 1. pag. 736. Herculem cum athleta, quisquis est ille, jam jam congressurum exhibet. Alter e Cimelio Regio, cum Neptuno Jovem stantem.

M. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. ΠΕΙΟC. Caracallæ, apud Occonem, pag. 384. ΚΑΜΙΩΝ, pro CAMIΩΝ. ut pag. 425. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ pro ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Junonis effigies, cum pavonibus. Junoni dicata Samos: ubi natam eam fama ferebat: teste Pausania, in Achaïc. pag. 209. Inde Maro, *Posthabita coluisse Samo*. Et Tullius, vi. in Verr. *Iuno Sami colebatur* &c. Est apud eundem Occonem, pag. cit. nummus alter Getæ & Caracallæ, quem juvat obiter emendare: ΑΥΤ. ΚΑΙC. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Π. CΕΠΤΙΜΙΟC. ΓΕΤΑC. ΝΕΟΓΗΛΕΟC. Amborum Cæsarum adversæ facies. Lege, ΝΕΟΙ. ΗΑΙΟΙ. *Imp. Cæsar M. Aurelius Antoninus. Et P. Septimius Geta: Novi Soles.* Initio novi anni cūsum hoc numisma credimus, quo Romani significant, ut Solis reditu post brumam recreatur orbis, ita Cæsarum conspectum sibi lætitiæ segetem esse maximam. Revivescit enim, ridetque tellus, cum, ut Plinius ait, lib. xviii. sect. l. *Novos Soles admittit*. Sic in Antonini Pii nummo novi anni auspiciis, S. P. Q. R. A. N. F. F. OPTIMO. PRINCIPI. PIO. (sic enim scriptum in corona est:) hoc est, *Senatus Populusque Romanus annum novum faustum felicem Optimo Principi pio* apprecatur, apud Occonem, pag. 258. quem nummum vulgavit haud ita pridem vir eruditus.

CAMIΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΙΩΝΙΑC. *Samiorum qui primi Ioniæ*. Hoc est, qui primi inter Ionas ludos & sacra fecere, sub Gordiano, Deciove, quibus principibus sic inscripti nummi reperiuntur. Vide quæ diximus verbo ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ, dicemusque in ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Hæc porro Ἰωνικὴ Σάμος a Strabone nuncupatur, lib. viii. pag. 347. & lib. x. pag. lvii. tum quod sit in Ioniæ Asiaticæ ora posita, tum quod Ionum, qui in Thracia fuere, caput olim exstiterit.

CAMIΩΝ. Gordiani tertii nummus, templum exhibet, in quo Juno velata. Ad sinistrum templi latus, hortus Adonidis. Tranquillinæ, quæ Gordiani conjux, in Cielio Regio nummus est, CAMIΩΝ, in quo Me-

leager, vel Gordianus ipse potius, aprum confodit. Similis est & alter in eodem Cimelio, Decii. Virtutis id bellicæ in Augusto symbolum est: unde & Commodus in nummo Gazæ Regiæ ex equo leonem conficit, cum ea epigraphe, VIRTUS AVG. *Virtus Augusti.*

CAMIΩN. Gallieni nummus, cum Junonis clypeo armatæ effigie. IVNO MARTIALIS vocatur in nummis Philippi, Galli, & Volusiani.

MHNH. ΣΑΜΙΩΝ. *Luna Samiorum*, apud Patinum, pag. 58. quo in nummo caput turratum, cum Lunæ falcatæ effigie. Eadem vero Luna, quæ & Juno, creditur. Cicero, lib. 11. de Nat. Deor. *Dianam & Lunam eandem esse putant. Luna a lucendo nominata est: eadem cum Lucina. Itaque, ut apud Græcos Dianam, eamque Lucifram: sic apud nos Iunonem Lucinam in pariendo invocant. Diana dicta, quia noctu quasi diem efficeret.* Ex parte altera, IEPON ΣΥΝΚΑΗΤΟΝ. *Sacrum Senatum.*

ΣΑΜΙΩΝ. Pavo, cum sceptro Junonio: sub pedibus Mercurii caduceum habet: ibidem.

ΣΑΜΙΩΝ. Juno velata, cum sceptro. Apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. XVI. Fulgentius, lib. 11. Mythol. cap. 111. *Iuno regnis præesse dicitur... ideo etiam cum sceptro pingitur... Velato etiam capite Iunonem ponunt, &c.* De Junone velata plura dicemus in nummis ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ.

ΔΗΜΟC CAMEIΩN. *Populus Samiorum*, habitu virili, Genius civitatis ipse est, quod Nonnium, dum Goltzii Græciam illustrat, fugit. Ex parte altera, Mercurius cum petaso, dextra crumenam, læva caduceum gerit. Ἑρμῆν Χαιρόδῳ Samii coluere. Plutarchus, in Quæst. Græcis, pag. 303. Διὰ τί τοῖς Σαμίοις ὄταν τῷ Ἑρμῇ τῷ Χαιρόδῳ θύωσι, κλέπτειν ἐφεῖται τῷ βουλευμένῳ καὶ λωποδυνεῖ; *Cur Samiis, cum Mercario Charidote, (hoc est, Munifico) sacrificant, licet furari ac vestes aliorum surripere, si quis id facere velit?* Adjectum præterea in eo nummo Sacerdotis nomen, ΕΠΙ. ΑΥCΑΝΔΡΟΥ. IEPΕ. Ἐπὶ Αυσάνδρου ἱερέως. *Sub Lysandro Sacerdote.*

ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ.

Φ Α Α. CAMO. ΜΗΤΡΟ. ΚΟΜ. Nummus Hadriani, in Museo nostro : & apud Patinum, pag. 201. nunc Cimelii Regii. Sunt & similes Philippi Patris. Φλαβίας Σαμοσάτης Μητροπόλεως Κομμαγηνῆς. Plinio, lib. v. sect. xx. *Commagenes caput Samosata*. Stephano: Σαμόσα-
τα, πόλις Κομμαγηνῆς, ὅτι τῷ Εὐφράτη. ὁ πολίτης, Σα-
μοσατικός. Cognomen ei Flaviae a Flavio Vespasiano Imp. datum. Hinc Paulus ille Samosatenus, impe-
rante in Oriente Zenobia.

Φ. CAMO. ΙΕΡ. ΑCΥ. ΑΥΤΟΝΟ. ΜΗΤ. ΚΟΜ. Φλαβίας Σαμοσάτης ἱερέως ἀσύλου αὐτονόμου μητροπόλεως Κομμαγηνῆς. Añtonini Pii apud Patinum, pag. 227. & M. Aurelii, pag. 244. In his turrita mulier cum ho-
mine ex aquis emergente, ut in Antiochenſium num-
mis, aliisque tractus huiusce quamplurimis. Apposi-
tum amni alicui oppidum hic typus declarat.

ΙΕΡ. ΑCΥ. ΑΥΤΟ. Ἱερέως ἀσύλου αὐτονόμου. Et in ima
parte nummi, ΜΟΚΑ. hoc est, inversis nempe litte-
ris, Α. ΚΟΜ. Πρώτης Κομμαγηνῆς, ut in nummis ΕΦΕ-
CΙΩΝ monuimus. Vel forte, si detritæ aliquæ sunt
in eo nummo ejus vocis litteræ priores, CAMOCA
legendum : est enim ille Samosatensium haud dubie
nummus Faustinae prioris, e Cimelio Regio, & apud
Patinum, pag. 230. Sunt qui legant, ΑCΥ. ΤΟ. Β.
hoc est, *secundum*, subintellige *Neocororum*.

ΜΗΤΡΟΠ. Φ. CAMOCATH. Severi in Cimelio Re-
gio, cum duobus turritis capitibus : quorum altero
forte civitatis, altero Provinciae genius adumbratur :
vel Numen ipsum, cui addicta in primis civitas est.

ΜΗΤ. ΚΟΜ. CAMOCATEΩΝ. Caracallæ, apud
Patinum, pag. 310. ex eodem Cimelio.

Φ ΑCΑΜΟCΑΤΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠ. ΚΟΜ. Apud
Occonem, in Philippo patre, pag. 444. pro Φ Α.
CAMOCATEΩΝ. Ut superius Φ ΑΝΕΑC ΠΟ-
ΛΕΩC legi a quibusdam animadvertimus, pro Φ Α.
ΝΕΑC. ΠΟΛΕΩC.

ΣΑΜΦΑΙΩΝ. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag.

230. Stephanus: Σάμφῃ, πόλις Φοινίκης· τὸ ἔθνικόν, Σαμ-
φᾶϑ.

ΣΑΜΨΕΙΡΕΩΤΩΝ. Hadriani nummus e Thesauro Goltzii, pag. 230. Stephano: Σάμψιρα, πόλις Αἰγύ-
πτου. τὸ ἔθνικόν, Σαμψιρεώτης, ὡς Μαρεώτης.

ΣΑΝΔΑΛΙΕΩΝ. Nummus Goltzii in Thesauro, pag. 230. Oppidulum id est Pisidiæ, cujus Strabo, & Ste-
phanus meminere. Σανδάλιον, Πισιδίας χεῖρον. ὁ ποδὸ
οἰκῶν, Σανδαλιῶς. Apud Occonem, pag. 112. ΣΑΝ-
ΔΑΛΙΕΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. ΚΟΙΝΩΝΙΑ. Sanda-
liensium, *qui primi* Provinciæ, *Concordia*.

ΣΑΝΙΝΑΙΩΝ. Stephano: Σάνινα, πόλις ἔπι τῇ ἐρυθρᾷ
θαλάσσῃ. τὸ ἔθνικόν, Σανινᾶος. *Sanina*, *urbs ad mare Ru-*
brum. Gentile, Saninæus. Ptolemæo quoque memora-
tur, lib. vi. cap. vii. post Rubri maris angustias. Sed
ΣΑΝΙΑΙΩΝ in nummo forsan legi satius, a Σάνις
oppido Phrygiæ magnæ, apud eundem Ptolemæum,
lib. v. cap. ii.

ΣΑΡΔΗΣΙΩΝ. Vespasiani nummus, e Thesauro Golt-
zii, pag. 230. Vide quæ diximus de Sardemiso monte,
ad lib. v. Plinii, sect. xxvi. Stephano: Σάρδησιϑ,
πόλις Λυκίας... ὁ οἰκῆτωρ, Σαρδῆσιϑ.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ.

ΕΠΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΚΑΕΩΝΟΣ. ΣΑΡΔΙΑ-
ΝΩΝ. Drusi & Germanici nummus, ΑΡΟΥΣΟΣ.
ΚΑΙΣΑΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. ΑΔΕΛ-
ΦΟΙ, ambo enim Tiberii filii: E Cimelio Regio. *Sub*
Alexandro Cleone, Sardonorum. Deinde in laurea,
ΚΟΙΝΟΝ. ΑΣΙΑΣ. *Commune Asiæ*. Plinius, lib. v.
sect. xxx. *Celebratur Lydia Sardibus*, &c. Stephano:
Σάρδης, πόλις Λυκίας. ὁ πολίτης, Σαρδῆσις.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΑΜΑΣΕΙΑΣ. Cum Amasenis con-
cordia. Claudii nummus, ex eodem Cimelio, & apud
Patinum, pag. 102. cum Palladis armatæ effigie.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Imp. Trajanus in equo. In superficie
nummi altera, ΠΛΩΤΕΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, *Plotina*
Augusta, quæ Trajani conjux. E Cimelio Regio.

ΠΛΩΤΗ. ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. Nummus Hadriani e Ma-

seo nostro, cum templo Veneris Paphiæ, quam Sardiani quoque coluere. Sic Ἀρπυμὶς Ἐφεσία culta a Corinthiis, teste Pausania in Corinth. sive lib. III. pag. 46.

ΕΠΙ. ΔΑΡΕΙΟΥ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. *Sardianorum. Sub Dario.* M. Aurelii, e Cimelio Regio, cum Copiæ cornu, quo agri ubertas indicatur. Strabo, lib. XIIL. pag. 627. Sardianum campum inter optimos recenset, Σαρδαγὸν πεδίον ἔχον τὸ Ἑρμου.... πάντων ἀείστα πεδία. Vel ABUNDANTIA & VBERTAS annonæ indicatur, quæ M. Aurelii principatu foret. Hæc in Antonini Pii nummo, e Gaza Regia, a Græcis ΕΥΘΗΝΙΑ dicitur. In Trajani, ΕΥΘΗΝΙΑ ΤΡΑΙΑΝΟΥ. Qui nummus, ex eadem Gaza, caduceum præfert inter bina Copiæ cornua.

ΕΠΙ. ΤΡ. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Palladis armatæ effigies, in M. Aurelii nummo, e Gaza Regia. Ἐπὶ Στρατηγῶς Ἀριστοφάνους. *Sub Prætoris Aristophane.*

ΕΠ. Γ. Ι. ΚΡΙΣΠΟΥ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Ἐπὶ Γαίου Ἰουλίου Κέλσπου. ΙΟΥΛΙΑ CEBACTH. *Julia Augusta* Severi conjux. E Cimelio Regio. Ubi & alter similis habet, ΕΠΙ. Γ. Ι. ΚΡΙΣΠΟΥ. ΑΡΧ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ ΔΙΟ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. cum templo gemino, altero nempe Augusti, Augustæ altero: quod in nummis frequenter usuvenit. Quidam perperam legunt, ΕΠΙ. C. ΠΕΡΙΚΤΙΟΥ.

ΧΡΥCΑΝΘΙΝΑ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΤΡΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Caracallæ, e Cimelio Regio. *Chrysanthina* certamina *Sardianorum ter Neocororum.* Quod e floribus aureis coronæ fertave texerentur, ac præinii loco victoribus donarentur, id nomen ei certamini inditum. Erant diversi nempe generis coronæ in certaminibus etiam scientiarum & artium: tragœdis Cyzici ex violis concinnari solita: comœdis ibidem ex olea: Pergami ex edera, e quernis frondibus glande intermixta Nicomedæ, citharœdis: in omni genere victori e rosis Pergami: quæ omnia ex vetusta inscriptione constant, apud Gruterum, pag. M X C. Meminit Chry-

santhini certaminis etiam Martianus I C. L. 24. Dig. de annuis legatis. Et in Oxon. marmore, pag. 71. Σάρις Χρυσάεινον. Denique apud Gruterum, in vetere inscriptione, pag. cccxiv. inter varia certaminum genera censentur, ΧΡΥCΑΝΘΙΝΑ. ΕΝ. ·CΑΡΔΕCΙΝ. Epigraphe reliqua hujus nummi: ΕΠΙ. ΑΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΡΧ. Α. 'Επὶ 'Αυρηλίου Ρούφου 'Αρχιερέως δ. *Sub Aurelio Rufo Pontifice primo.*

CΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΔΗ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. 'Επὶ Δημοκρίτου Ρούφου 'Αρχιερέως πρώτου τὸ β'. *Sub Demetrio Rufo Pontifice Primo iterum.* Caracallæ nummus e Cimelio Regio, in quo urna cum palma, & epigraphe ΧΡΥCΑΝΘΙΝΑ. Ε summis sacerdotibus, qui sacris communibus totius Provinciae præessent, ex nummis intelligimus unum fuisse ceterorum veluti Principem. In altero ejusdem Caracallæ nummo idem Rufus tertium Pontifex primus appellatur, ΕΠ. ΑΥ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑΡΧ. Α. ΤΟ Γ. Affert hunc nummum Sponius in Itiner. Athen. Sed pro ΕΠ. ΑΥ. legi ubique ΕΠ. ΔΗ. malim. Vide supra ΜΑΓΝΗΤΩΝ. Sic in nummo ΣΑΙΤΤΗΝΩΝ aliisque, ΑΡΧ. Α. ΤΟ. Β. similiter legimus. Hinc nummus ΚΗΒΗCΣΙΕΩΝ illustratur. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΡΧΙ. ΠΡΩ ΚΗΒΗCΣΙΕΩΝ. de quo dubitat Spanhemius, lib. de usu numism. pag. 695. an ad Cebessenses vox illa ΠΡΩ. spectet: cum omnino ad Pontificatum referri oporteat, legique, 'Επὶ 'Αυρηλίου Μάρκου, 'Αρχιερέως Πρώτου, Κηβησσιέων.

ΕΠΙ. ΑΡΧ. Γ. ΑCΙΝ. ΝΕΙΚΟΜΑΧΟΥ. ΦΡ. CΑΡΔΙΑΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Mamææ, apud Oconem, pag. 408. *Sub Pontifice tertium, vel sub Pontifice Caio Asinio Nicomacho Frontonis F.*

ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΖΗΝΩΝΟC. CΑΡ. ΠΡ. ΜΑΙΟΝΩΝ. 'Επὶ 'Αυρηλίου Ζήνωνος Σάρις πρώτη Μαίωνων. Implexæ in eo nummo litteræ Π & Ρ. ut e duabus conflata unica videatur. *Sub Aurelio Zenoë. Sardis Prima Maonum.* Juliae Mamææ nummus. Vide ΜΑΙΟΝΩΝ.

CΑΡΔΙΑΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠ. CΤΡ. ΜΕ-

NECTPATIANOY. APX. *Sub Præatore Menestriano Pontifice.* Γ. ΙΟΥ. ΟΥΗ. ΜΑΖΙΜΟΣ. ΚΑΙ. Γάϊϑ 'Ιούλιϑ Ούνης Μάξιμος Καῖσαρ. E Cimelio Regio. Affertur hic nummus ab Occone, pag. 425. sed insigniter vitiatus : ΕΠΙ. CΕΠ. ΜΕΝΕCΤΡΑΤΙΑΝΟΥ. ΑΡΑ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ.

ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡ. ΕΠΙ. ΡΟΥΦΕΙΝΟΥ. *Sub Rufino.* Gordiani junioris nummus e Gaza Regia, in quo Serapidis stantis effigies.

ΚΑΡΔΙC. ΑCΙΑC. ΑΥΔΙΑC. ΕΛΛΑΔΟC. Α. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC. Σάρδις Ασίας, Λυδίας, Ἑλλάδος, πρώτη μητρόπολις. Nummus e Cimelio Regio, in quo Pluto Proserpinam rapit : Metropolitici Sardium juris, & prærogativæ primatus index, apud Seguinum : nunc Gazæ Regiæ. Ex parte averſa, ΕΠ. Ι. CΟΥΑ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. ΑCΙΑΡΧ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Hoc est, (quod Seguinum fugit,) *Sub Iulio Sulpicio Hermophilo Asiarcha*, &c. Sic apud Occonem, pag. 137. in Gordiano juniore, ΕΠΙ. ΙΟΥ. CΟΥΑ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. *Sub Iulio Sulpicio Hermophilo.* ΕΠΙ. ΙΟΥΑ. ΕΡΜΟΦΙΛΟΥ. ΑΡ. ΧΡΥCΑΝΘΙΝΑ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Iulio Hermophilo Pontifice.* Tranquillinæ, apud Sponium in Itiner. Athen.

CΑΛΩΝ. ΧΡΥCΟΓΟΝΗ. CΕΒ. *Salonina Chrysgone Augusta.* ΕΠΙ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑCΙΑΡ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sub Rufo Asiarcha* &c. E Cimelio Regio.

ΕΠ. ΔΗΜ. ΡΟΥΦΟΥ. ΑCΙΑΡΧ. ΚΑΡΔΙΑΝΩΝ ΝΕΩΚΟΡ. Juno velata, vel Proserpina potius, cum Cerere, quæ dextra spicas, facem læva tenet, in Valeriani Salonini nummo, e Gaza Regia. *Sub Demetrio Rufo Asiarcha.*

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ, ΕΦΕΣΙΩΝ. Β. ΝΕΩΚ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Σαρδανῶν, Ἐφεσίων, δις Νεωκόραν, ὁμόνοια. Concordia cum Ephesinis, ludorumque societas atque communitas.

ΣΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΚΑΙ. ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΚΑΡΔΙC.

ILLUSTRATI.

441

CAPΔIC. Turrutum caput : & ex averſa parte, CAP-
ΔIANΩN. NEΩKOPΩN. cum Proſerpinæ, ut
Seguinus putat, effigie, pag. 23. Stat ea ornatu ſingu-
lari decora, ceu noſtræ fere Moniales, inter frumenti
ſpicam & papaver. Sunt qui Junonem eſſe velatam
malint: minus recte. Proſerpinam certe in primis co-
luiffe Sardonios, vel ex vetuſta inſcriptione liquet,
quam Gruterus affert, pag. LXXXVII. 3.

ΘΕΑΝ. ΚΟΡΗΝ.

CAPΔIANOIC.

A. ΑΥΡ. CΑΤΥΡΟC.

ΑΠΕΛ. CΕΒΑC.

ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Hoc eſt, *Θεῶν Κόρη, Σαρδανίος Ἀδελφὸς Ἀυγούστου
Σάτυρος Ἀπελάτης Σεβαστὸς ἀνέθηκεν. Deam Proſerpi-
nam Sardonis L. Aurelius Satyrus Libertus Auguſti po-
ſuit.* Divinitatis porro nota eſt, in Diis: in homini-
bus, conſecrationis, pars poſterior capitis recta: ut
Proſerpinæ in hoc nummo, Cereris, in Panormitano-
rum, apud Parutam: C. IVLIVS. CAESAR,
Constantius Chlorus, Conſtantine Magnus, DIVA
MARCIANA, DIVA FAVSTINA, DIVA
PAVLINA, aliique paſſim Dii, Auguſti, Auguſtæ-
ve. Cave enim Pontificatum credas in Julio, Cæſare,
aliſque, hoc ornatu ſignari: cuſo tantum nummo eo,
poſtquam erat: is in Deorum numerum relatus. Quin
& Juppiter ipſe, Junoque, eodem habitu a Capella pin-
guntur, lib. I. de Nupr. Philol. pag. 17. *Tunc Iuppiter
publica, & quæ Senatum contrahiturus aſſumit indumenta
percipiens, apponit primo vertici regalis ſerti ſtamman-
tem coronam, contegitque EX POSTICIS CAPVT
QVODAM VELAMINE RVTILANTE,*
quod ei præſul operis Pallas ipſa texnerat. Et mox de Ju-
none: *Hujus ſuggeſtui Iunonis ſubditus conſeſſus; haud
indecenter ornatus, ipſa vero TECTO CAPITE,*
latteo quodam calymmate prænitebat.

CAPΔΙΚΕΩN. Diadumeniani nummus e Theſauro Golt-
zii, pag. 230. Σαρδικὴ Σαρδικὰ a Ptolemæo, lib. III.

KKK

cap. x i. in oppidis Thraciæ mediterraneis censetur. Et
vetus inscriptio apud Gruterum, pag. dxi. 2. DIO-
GENES.... NAT. THRAX. CIVITATE.
SERDICA, per E. In Notitia Eccles. Hieroclis,
pag. 25. Metropolis est Daciæ Mediterraneæ: Ἐπαρ-
χία Δακίας Μεσογείου ὑπὸ Κοισιλάειον, Σαρδική μητρό-
πολις. Ammiano quoque, lib. xxi. pag. 190. *Medi-*
terraneorum Dacorum civitas ampla & nobilis Serdica
dicitur, per e, ut in vet. Inscript. Nempe Thraciæ pars
fuit mediterranea Dacia. Ab hoc oppido nomen Con-
cilio Sardicensi fuit, anno post Christum natum
CCCXLVII.

SARMATIA DEVICTA. Nummus Domitiani, apud
Oiscl. pag. 105. & Constantini M. apud Occonem,
pag. 536.

SIGNIS. A. SARMATIS. RECEPT. Domi-
tiani, apud Oisclium, pag. 105.

EXERCITVS. SARM. Hadriani, apud Mediobar-
bum, pag. 178. E Sarmatis nempe, quos Trajani prin-
cipatu devicerat, exercitum Imperator conflavit. Spar-
tarianus, in Hadriano, pag. 2. *Legatus in Pannoniam in-*
feriorem missus, Sarmatas compressit, disciplinam mili-
tarem tenuit, &c. Quæ posteriora verba nummum il-
lum mihi in mentem revocant, eodem Imperatore cu-
sum, atque ita inscriptum, DISCIPLINA AVG.
alterumque, DISCIPLINA AVG. præeunte
Hadriano, subsequenter militibus quatuor.

DE SARM. & DE SARMATIS. M. Aurelii, apud
Occonem, pag. 293. & Patinum in Thesauro, pag.
169. Itemque in Museo nostro, cum trophæo. Expres-
sus hic loquendi mos a Marone, apud quem Æneas,
lib. III.

Æneas hæc DE DANAIIS VICTORIBVS arma.
Capitolinus in Marco, pag. 29. *Pannonias ergo Mar-*
comannis, Sarmatis, Vandalis, simul etiam Quadis
extinctis, servitio liberavit. Pausanias, in Arcad. de
M. Aurelio: Ἐθνὸν τὸ Σαρματιῶν πολέμου καὶ ἀδικίας
ἄρξας πμωρὺ μὲν ἐπέζητε.

COMMODO. CAES. AVG. FIL. GERM. SARM.

Commodo Cæsari Augusti Filio Germanico Sarmatico. E Museo nostro. Lampridius in Commodo, pag. 46. Profectus est cum patre & ad Germanicum bellum. Et pag. 48. Eo tempore in Sarmatia res bene gesta per alios duces &c.

DE SARM. Ejusdem Commodi, e Museo nostro.

CACTON. Nummus Hadriani, e Cimelio Regio. In Notitia Eccles. pag. 63. Provinciæ Arabiæ, cujus Bostra metropolis, sedes Episcopalis Σάλων adscribitur, pro Σάτων. Et in Conc. Ephesino, pag. 694. subscribit *Cæsarius Episcopus Sarte*, pro *Saste*, ut quidem haud temere suspicamur.

SCYTHIA. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 250. Plinius, lib. IV. sect. XXIIV. *A Danubio in plenum quidem omnes Scytharum sunt gentes, &c.*

SEBASTE *Palestinae.*

ΑΥΤ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΑΡΧΙΕΡ. ΜΕΓ. Ο. ΥΠΑΤΟΣ. ΔΗ. ΕΞ. ΙΖ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Σεβαστὸς Ἀρχιερεὺς μέγιστος, ὁ Ὑπάτος, Δημαρχικῆς Ἐξουσίας ιζ'. *Imp. Cæsar Augustus Pont. Max. Cos. Trib. Pot. XVII. ΣΕΒΑΣΤΑ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ.* Apud Occonem, pag. 64.

CEBACTHNΩN. CYP. Σεβαστηνῶν Σεύλας. Commodi nummus, quem Patinus, pag. 265. ad Cæsareæ portum perperam refert, secutus Ortelium, qui in errorem illius impegit, a quo libri Josephi de bello Judaïco in Latinum translati, (sunt qui Rufinum putent,) lib. I. cap. XX.

CEBACTHNΩN. CYP. L. IE. hoc est, *λυχέλατος* i. e. anno XV. Commodi pariter nummus, in Cimelio Regio, cum Gradivi Martis effigie.

COL. SEBASTE. Nummus Juliæ Domnæ, quæ Severi conjux. Plinio, lib. V. sect. XIV. *Sebaste in monte.* Stephanus: Σεβαστή ἐν τῇ Σαμαρείᾳ πολίχνη. Ulpianus, lib. I. Dig. tit. XV. de Censibus, lege I. *In Palestina dæ fuerunt colonia, Cæsariensis, & Ælia Capitolina: sed neutra ius Italicum habet. Divus quoque*

KKk ij

Severus in Sebastenam civitatem coloniam deduxit. Ab Herode Aſcalonita in gratiam Auguſti, Sebaſte appellata ipſa urbs Samaria eſt. Vide Benjaminum, in Itiner. pag. 38. Hodie Sebaſtia. In Conc. Nic. I. & CP. I. ſubſcribunt Epifcopi Sebaſtenſes, vel Sebaſteni, ex Prov. Palæſtinæ.

SEBAſTENI *Teſtoſages.*

CEBACTHNON. Nummus ex ære, quem vidimus, cum ſigno Viſtorix. Inter Epifcopos Phrygiæ Capatianæ, in Notitia Eccleſ. antiqua, pag. 17. & 49. cenſetur ὁ Σεβαστης. Altera Notitia, pag. 27. Σεβαστη. Leunclavius, pag. 94. ὁ Σεβαστίας. Plinius, lib. v. ſect. XLII. *Sebaſteni*, in Galatia, in qua & *Teſtoſages*. Apud Gruterum, pag. ccccxvii. 8. vetus inſcriptio: H. BOΥΑΗ. ΚΑΙ. Ο. ΔΗΜΟC. CEBACTHNON. TEKTOCAΓΩΝ. *Senatus Populusque Sebaſtenorum Teſtoſagum.* Tamen hunc nummum ſi quis referri ad Sebaſtenos Palæſtinæ malit, uti & ſubſequentem, dum id idoneis ſuadeat argumentis, haud ei ſane ægre aſſentiemur.

ΚΑΙΣΑΡΕΙΩΝ ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. Auguſti nummus, apud Patinum, in Sueton. pag. 111. Sedet Jupiter, & haſtam læva, dextra geſtat Aquilam. Vel Sebaſtenorum concordia cum Cæſarienſibus Bithyniæ eo nummo indicatur, vel ludi certaminaque ſignantur Cæſarea nuncupata, quod in alicujus Cæſarum honorem ea fuere a Sebaſtenis edita.

CEBEN. L. I A. Σεβεννυτών, λυχαίεργος id. Hadriani nummus e Cimelio Regio, anno undecimo ejus Principatus, Plinio lib. v. ſect. ix. *Sebennytes* nomos. Stephano: Σεβεννυτος, πόλις Αιγύπτου... Σεβεννύτης νομός & πόλις.

ΣΕΓΕΣΤΑΙΩΝ, & ΕΓΕΣΤΑΙΩΝ, apud Parutam. Plinius, lib. 111. ſect. xiv. *Segestani*, in Sicilia, a Segesta dicti, vel Egeſta, præpoſita ei littera S a Romanis ſcriptoribus, inquit Feſtus, ne obſceno nomine appellaretur.

ΕΓΗΣΤΑΙΩΝ. Auguſti nummus, apud Patinum, pag. 47. nunc Cimelii Regii, cum Auguſti capite: in averſo

nummo Æneas tollit Anchisen cum penatibus Diis,
sequente Iulo. Ovidius, lib. iv. Fastor.

Hinc satus Æneas, pietas spectata per ignes,

Sacra, patremque humeris, altera sacra, tulit.

Idem, lib. xiii. Metam.

Sacra, & sacra altera Patrem

Fert humeris, venerabile onus, Cythereius heros.

Segestam Æneas creditur condidisse, inquit Festus. Vide
& Servium, lib. i. Æneïd.

EΓΕΣΤΑΝΩΝ, apud Parutam, num. xvii. cum eadem Æneæ effigie, & ex averſa parte, turrito capite. Sunt ibidem alii, in quibus canis inſculptus, Crimifus fortassis, quem Egeſti, a quo hæc urbs nomen habet, parentem fuiſſe fabulæ ferunt. Vide Servium, in illud libri i. Æneïd.

Sunt & Siculis regionibus urbes,

Armaque, Trojanoque a ſanguine clarus Aceſtes.

Et in illud quinti libri:

Troia Crimiſo conceptum flumine mater

Quem genuit.

Sunt alii denique, in quibus Dianæ caput inſculptum: nullus tamen, quod mirati ſumus, in quo ſimulacrum ſit Deæ illius ejuſmodi, quale a Tullio deſcribitur, lib. iv. in Verrem, num. 72. *Segeſta eſt oppidum per vetuſ in Sicilia, Indices, quod ab Ænea fugiente a Troja, atque in hæc loca veniente, conditum eſſe demonſtrant.....*

Fuit apud Segeſtanos ex ære ſimulacrum Dianæ, tum ſumma atque antiquiſſima præditum religione, tum ſingulari opere artificioque perfectum..... Erat admodum amplum, & excelſum ſignum cum ſola: verumtamen inerat in illa magnitudine ætas atque habitus virginalis: ſagittæ pendeabant ab humero: ſiniſtra manu retinebat arcum: dextra ardentem faciem præferebat.

SEGISAMA.

COL. IVL. SEGISAMA. Tiberii nummus, e Theſauro Goltzii, pag. 240. Plinio, lib. iii. ſect. iv. num. iv. *Segiſamonenſes*. Segiſamæ Florus meminit, lib. iv. cap. xii. Nunc eſt *Veyzama*, in ea Cantabræ

KKk iij

parte, quæ Guipuscoa nuncupatur, ut recte Mariana vidit, lib. 111. hist. Hisp. cap. xxv.

SEGOBRIGA. Augusti, Tiberii, & Caii numismata, in Cimelio Regio: & apud Patinum, pag. 71. & 93. Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Caput Celtiberiæ Segobrigenses*. Hos Numantiæ proximos facit in Celtiberia Ptolemæus, lib. 11. cap. vi. & Strabo, lib. 111. pag. 162.

SEGOVIA. Et ex averſa parte, C. L. *Colonia Latina*, apud Ant. Augustinum, Dial. viii. Antiq. pag. 121. Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Præterea Segovia*, &c. Pariter haud procul Numantia, in Celtiberis, teste Ptolemæo.

ΣΕΘΡΟΕΙΤΩΝ.

CEΘΡΟΕΙΤΗC. Hadriani nummus e Cimelio Regio. Plinius lib. v. sect. 1x. habet *Sethroiten* in Ægypto nomen. In Notitia Eccles. Provinciæ Ægypti Augustamnicæ adjudicatur, pag. 55. Σεθροΐτης. Stephano: Σέθρον, πόλις Αἰγυπτίου... ὁ πολίτης, Σεθροΐτης.

ΣΕΛΓΕΩΝ. Vide ΛΑΚΕΔΑΙΜΩΝ. Stephano: Σέλγη, πόλις Πισιδίας, ἄποικος Λακεδαιμονίων. οἱ πολῖται, Σελγαῖς.

CEΛΓΕΩΝ. Severi nummus, in quo fulmen & arcus, bellicæ virtutis insignia, e Cimelio Regio.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ in Cilicia.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ. ΤΩΝ. ΠΡΟΣ. ΚΑΛΥΚΑΔΑΝΩ. ΑΘΗ. ΑΘΗ. E Museo nostro. Hoc est, Ἀθηνῶν Αθηναίων. *Minerva Atheniensium*. Ex parte altera, Minervæ caput, cum litteris Σ & Α, quibus Seleuciensium Atheniensiumque ὁμόνοια fœdusque signatur. De hac Seleucia Ammianus, lib. xiv. pag. 19. *Superatis Tauri montis verticibus, qui ad Solis ortum sublimes attolluntur, Cilicia spatiis porrigitur late distentis, dives bonis omnibus terra: ejusque lateri dextro annexa Isauria.... quam mediam navigabile flumen Calycadnus interſcindit. Et hanc quidem, præter oppida multa, duæ civitates exoriant: Seleucia opus Seleuci regis, & Claudiopolis, &c.* Plinius, lib. v. sect. xxii. *Seleucia supra amnem Ca-*

lycadnum, *Tracheotis cognomine*, &c.

CEΛEYKEΩN. Antonini Pii, apud Trifanum, pag. 609. In eo nummo turribus ac muris munitum credas oppidum intueri: e turribus vero assurgere quasi arbores duas, ramis decisis, ac nodis exstantibus: qua quidem effigie adumbrari putem hujus Seleuciæ cognomen, Tracheotidis, ut Plinius appellat, vel *Τραχίας*, ut alii, hoc est, *asperæ*: unde & ipsa Cilicia aspera cognominata est, ut diximus in Plinianis notis. Certe ad Seleuciam Syriæ spectare nummum eum, quanquam ita Trifanus statuit, argumenta nulla suadent. Multas civitates adornatas ab Antonino, auctasque egregiis operibus, & ex Nicephoro docuimus in nummis ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΩN, & ex Capitolino discas, pag. 20. *Multas civitates adjuvit pecunia, ut opera vel nova facerent, vel vetera restituerent, &c.*

CEΛEYKEΩN. TΩN. ΠΡΟC. ΚΑΛΥΚΑΔΝΩ. Bacchus curru vectus binis tigridibus juncto. ΑΥΤ. ΚΑΙ. Α. CΕΠ. CΕΟΥΗΡΟC. ΙΟΥΛΙΑ. ΔΟΜΝΑ. CΕΒΑC. *Imp. Cæs. L. Septimius Severus. Iulia Domna Augusta.* E Cimelio Regio.

CEΛEYKEΩN. ΚΑΛ. Caracallæ, ex eodem Cimelio.

CEΛEYKEΩN. ΚΑΛΥ. Alexandri Severi, ibidem.

CEΛEYKEΩN. TΩN. ΠΡΟC. ΤΩ. ΚΑΛΥΚΑΔΝΩ. Gordiani junioris, e Gaza Regia.

CEΛEYKEΩN ΝΕΩΚΟΡΩN. ΠΡΩΤΩN. *Seleucensium qui primi Neocori fuere*, hoc est, qui primi sacra certaminaque solennia totius provinciæ fecere in gratiam Imperatoris. Gordiani ac Tranquillinæ nummus, apud Trifanum, tom. 11. pag. 524.

CEΛEYKEΩN. TΩN. ΠΡΟC. ΤΩ. ΚΑΛΥΚΑΔΝΩ. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. Gordiani capite nummus insculptus; & alter Gordiani simul & Tranquillinæ, in Cimelio Regio. Similis & Philippi Patris apud Spanhemium, pag. 786. & in eadem Regia Gaza. *Seleucensium ad Calycadnum, liberæ civitatis.*

ΣΕΛΕΥΚΕΩN *in Syria.*

CEΛEYKEΩN ΠΙΕΡΙΑC. Trajani nummus, e Mu-

seo nostro, cum fulmine, Jovis symbolo. Severi, apud Patin. pag. 182. Caracallæ, pag. 304. **CEΛEYKIAΣ. ΠΙΕΡΙΑΣ.**

CEΛEYKEΩN. Π. CΥPIAC. ZEYC. KACIOC. *Σελωκίαν Πιερίας Συρίας. Ζεύς Κάσιος.* Trajani nummus apud Patin. pag. 180. & Antonini, pag. 128. Caracallæ item, pag. 305. ubi perperam illud Π. Πρώτη interpretatur. In his fere nummis templum cernitur, cujus in medio mons insculptus, Casius videlicet urbi ei proximus, quem quidem accolæ Jovem Casium appellabant. Strabo, lib. xvi. pag. 760. "Ἐπὶ δὲ Κάσιον . . . ὅπου Διὸς ἔστιν ἱερὸν Κάσιου. Ut Paphia Venus, metæ: sic Juppiter Casius, montis effigie in nummis depingitur. Plinio, lib. v. sect. xviii. *Seleucia, Pieria appellata, super eam mons Casius, cujus excelsa altitudo, &c.* Fuit prope Antiochiam in Syria. Vide quæ diximus in Plinianis notis.

CEΛEYKEΩN. THC. IEPAC. KAI. ATTONOMOY. *Seleucensium sacræ & liberæ civitatis.* Apud Spanhem. pag. 789. Plinio, *Seleucia libera*, ut dictum est. Ejecto e Syria Tigraue, Seleuciam Pompeius libertate donavit, teste Strabone, lib. xvi. pag. 751. Est & alter Caii Cæsaris, quo prærogativa eadem indicatur: **ΣΕΛΕΥΚΙΑΣ. ΠΙΕΡΙΑΣ. ΑΤΤΟΝΟΜΟΥ.**

CEΛEYKEΩN. ZEYC. KEPAYNIOC. *Seleucensium Iuppiter Ceraunius: a fulmine, qui Græcis κεραυνός est: cujus & in nummo eo Caracallæ insculpta effigies, e Cimelio Regio.*

ΣΕΛΙΝΟΝΤΙΟΝ, & ΣΕΛΙΝΟΝ, apud Parutam, cum apii folio, quod Græci σέλιον vocant. Plinius, lib. iii. sect. xiv. *Selinuntii*. Stephano: *Σελινόδα, πόλις Σικελίας . . . ὁ πολίτης, Σελινουδάριος, ἢ Σελινούσιος.*

ΣΕΛΙΝΩΝΤΙΩΝ. Ex parte averfa, **ΥΨΑΣ.** Quod fluvii nomen est, haud procul oppido eo decurrentis. Plinio, loc. cit. *Amnes: Achates, Mazara, Hypsa, Selinus oppidum. Lilybæum ab eo &c.* Hunc Plinii locum nos ita primi emendavimus, cum prius perperam legeretur, auctore Hermolao Barbaro, *Amnes: Acis,*

♂

& *Hypsa*. Emendandi causas attulimus in Notis & Emendationibus ad librum Plinii tertium, num. LV. Appositum amni cognomini Selinûs oppidum fuit, cujus ostium Ptolemæus inter Mazaram & Lilybæum locat. Ex quibus duo intelligas: alterum, eum amnem ipsum Hypsam esse, quod & situs, & nummus docet: alterum, id oppidum non ibi situm fuisse, ubi Fazellus statuit, hoc est, ubi nunc *Terra de li Pulci*, haud procul amne *Belice*, sed in ipsa vicinia promontorii Lilybæi. In nummis enim plerumque, Siculis præsertim, cum suo oppidum quodque amne copulatur, quo alluitur. Sic in Assorinorum numismate vidimus, ASSORV. CRY SAS.

ΣΕΛΙΝΟΝΤΙΩΝ. Minotauri effigies. In parte averſa, Hygia seu Dea Salus serpentem pascit. Ante pedes erus triplex, Siciliæ symbolum. Apud Parutam, num. LV. Sunt & in quibus Apollo, vel alius, ad aram patera libat, cum bove, & gallinaceo, qui Æſculapio ſacer.

ΣΕΛΛΑΣΙΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummus Neronis, e Thesauro Goltzii, pag. 231. Stephano: Σελλασία, πόλις Λακωνική. ὁ πολίτης, Σελλασιώτης.

ΣΕΠΦΟΡΗΝΩΝ. Domitiani ac Trajani nummi, e Cimelio Regio, quorum postremum laudat Patinus, pag. 183. cum palmæ effigie, qui Phœnices in primis, ac Judææ typus. Σεπφωεί Josepho, lib. III. bell. Jud. cap. I. pag. 832. id oppidum appellatur: idque in meditullio Galilææ fuit. Vespasiani partibus, qui parens Domitiani fuit, in primis addicti cives, ut idem prodit, loc. cit. Οὐεσπασιαὸς ὃ..... ὅτι Πτολεμαῖδες ἠπείγετο. Καὶ χὲ παύτῳ ὑπαιπῶσιν αὐτῷ ἔ πόλιν οἱ τ Γαλιλαίας Σεπφωείν νεμόμενοι, τῇ τῇδε εἰρηνικῇ φερευοῦπε. Οἱ χὲ τ εἰαυτῇ σωτηρίας χὲ τ Ρωμαίων ἰχύθ οὐκ ἀπορνήτοι, τῶν ἀφικέσθαι Οὐεσπασιαὸν, Κεσίω Γάλλω πῖσις τε ἔδοσαν χὰ διζιάς ἔλαβον, χὰ παρεδῆξαντο φερευεῖν. Τότε γε μὴ φιλοφροσύνης ἐκδεδάμενοι τὸν ἡγεμόνα, φερευοῦμοι σφᾶς αὐτοῦ ὑπείχοντο χὲ τῇ ὁμοφύλων συμμαχίᾳ. οἷς ὁ στρατηγὸς ἀξιώσασι πᾶς πρὸς ἀσφάλειαν ὑπείχῃ τε χὰ πρὸς

ἀπαγγέλλουσιν, ὅσοις ἀνέβησαν ταῖς καταδρομαῖς, εἰπὶ Ἰουδαίοις
 ἀδελφικοῖς, ὑπελάμβανεν. Καὶ ᾧ οὐδὲ μικρὸν ἰδέσθαι τὸ πω-
 δυνάμα πρὸς τὸν μέλλοντα πόλεμον, ἀφαιρεθεῖναι ἢ Σίτ-
 φωειν, μεγίστην μὲν οὖσαν ἡ Γαλιλαίας πόλιν, ἐρυμνοτάτω δὲ
 ἐπεκτιομένην χερίῳ, καὶ φερούσῃ ὅλου τοῦ ἔθνους ἐσομένην.
Vespasianus vero Ptolemaïdem properabat. In hac
porro civitate occurrerunt ei Sepphoritæ, qui Galilææ op-
pidum incolunt, animis pacis studiosis. Sux enim saluti
consulentes, nec virium Romanarum ignari, etiam prius-
quam Vespasianus veniret, Cestio Gallo fidem dederant,
dextras junxerant, præsidium militare susceperant: tunc
quoque benigne duce suscepto, alacri animo etiam contra
gentiles suos auxilia promiserunt. Quibus interim Vesp-
asianus, cum id præsidii causa flagitarent, equitum pedi-
tumque tantum numerum tradidit, quantum ob stare posse
arbitrabatur incurisibus, si quid moliri Iudæi tentassent.
Non enim exiguum videbatur belli futuri periculum, si
jaçtura fieret civitatis Sepphoris, quæ Galilææ maxima,
& in tutissimo loco condita, totiusque gentis futura præsi-
dio. More porro Hebræo Sefforin dicimus, quanquam
in scribendo Græci æque atque Latini, Σίτφωειν &
Sepphorin scribant. Consuetudo enim ea in scribendo
obtinuit, ut quoties aspiratæ litteræ binæ concurre-
rent, prior in tenuem verteretur. Sic σάτφωεις, & sap-
phirus. Ἀσφιαῖος, quod alii Ἀσφιαῖος, & scribi & ef-
ferri volunt.

ΣΕΡΔΙΚΗΣ.

ΟΥΛΠΙΑΣ. ΣΕΡΔΙΚΗΣ. Caracallæ, ac Getæ num-
 mi. In Caracallæ nummo, e Museo nostro, fedet Im-
 perator, dextra pateram, hastam læva tenens. Apud
 Patinum, pag. 311. vel Ceres curru trahitur juncto
 draconibus: vel stat Æsculapius. Ab Ulpio Trajano
 cognomen habet, eademque cum Sardica est, ut suo
 loco monuimus. Getæ nummus insculptam Triptolemi
 effigiem habet, qui curru draconibus binis juncto ve-
 hatur: quare Hadriani nummum, cui similis effigies
 inest, quanquam abest oppidi nomen, annusque mo-
 do principatus septimus decimus adnotatus cernitur

L. IZ. huc quoque revocari credimus oportere.

ΣΕΡΔΩΝ. M. Aurelij, ac Juliæ Domnæ nummi.

ΣΕΡΙΦΙΩΝ.

ΣΕ. & ΣΕΡΙΦΙΩΝ. Nummi Græciæ veteris, e Museo nostro. Plinio, lib. I V. sect. 22. *Seriphus*, in Cycladibus insulis. Nunc *Serfino*. Vide quæ diximus in Plinianis notis. Insculpta nummis Chimæra est, cum Aquila.

CHCTIΩΝ. Nummi Gordiani junioris, & Philippi patris, e Regia Gaza. Plinio, lib. I V. sect. XV III. *Sestos*. Stephano: Σητός ὁ πολιτής, Σήσιος. Ad Hellepontum, *le détroit de Gallipoli, où sont les Dardanelles*.

ΣΙΒΙΑΟΥΔΕΩΝ. Antonini Pii nummus, in quo Dei Luni effigies, quæ in Phrygiæ nummis, finitimique tractibus, passim occurrit. In Notitia Eccles. pag. 49. inter Episcopos Phrygiæ Salutaris censetur ὁ Σιβιάδου. In Notitia altera, pag. 17. ὁ Σιβιάδου. Apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Σιβιάδου. Sed hæc nomina ex nummo, ut quidem remur, sunt refingenda.

SICILIA.

SICIL. IMP. XII. Nummus Augusti, quo duodecies Imperator appellatur. Dianam exhibet cum arcu vel cane, habitu venatricis. De bello Siculo, quod ille confecit, Tranquillus in ejus vita, cap. XVI. *Bellum Siculum inchoavit in primis, sed diu traxit, intermissum sapius; modo reparandarum classium causa, quas tempestatibus duplici naufragio, & quidem per æstatem amiserat: modo pace facta, flagitante populo, ob interclusos commeatus, famemque ingravescentem: donec navibus ex integro fabricatis Pompeium inter Mylas & Naulochum superavit, &c.*

SICILIA. Nummus Antonini, apud Patinum, pag. 217. nunc Cimelii Regii. In nummis plerumque triplici crure divaricato Sicilia repræsentatur: in quibusdam etiam in medio umbilico feminea apparet species, cum spicis. Inde Trinactria dicta est, & Triquetra, a triplici promontorio, Lilybæo, Pachyno, Peloro. De quibus Naso, lib. III. Fastor.

LLI ij.

Terra tribus scopulis vastum procurrit in æquor.

Trinacris: a posui nomen adepta loci.

Vide Parutam in Panormitanorum nummis, num. 30.

ADVENTVI. AVG. SICILIAE. &

RESTITVTORI. SICILIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Spartianus in ejus vita, pag. 6. *Post in Siciliam navigavit, in qua Ætnam montem conscendit, ut Solis ortum videret arcus specie, ut dicitur, varium.*

ΣΙΔΗΤΩΝ. Neronis, Trajani, Antonini Pii, Commodi, Severi, Juliae Domnae, Getæ, Alexandri Severi, Clodii Albini, & Gallieni numismata. Plinio, lib. vi. sect. xxvi. *Side.* Stephano: Σίδη πόλις Παμφυλίας.... ὁ πολίτης, Σιδήτης.

ΣΙΔΗΤΩΝ. ΠΡΩΤΑ. ΠΑΜΦΥΛΩΝ. Gallieni nummus, e Gaza Regia. *Sidetum, prima Pamphyliorum certamina.* Vel primariam fuisse Pamphyliæ civitatem hæ voces indicant. Certe in Conc. CP. VI. ut diximus in Plinianis Notis, Σιδητῶν μητρόπολις Παμφυλίων legas.

ΣΙΔΗΤΩΝ. ΠΕΡΓΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Gordiani junioris nummus, e Cimelio Regio, qui concordēs Sideres Pergæosque ejusdem Pamphyliæ incolas significat. Πόλεις ὀπιφαῖς ambas appellat Anonymus a Gothofredo editus, in Ἑξηγήσει. In eo nummo Pallas Sidetum, & Pergæorum Præses Diana insculpta.

ΣΙΔΗΤΩΝ. ΔΑΜΠΡΟΤΑΤΗΣ. ΕΝΔΟΞΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Sidetum splendidissimæ civitatis, illustrium Neocororum.* Gallieni iterum nummus. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΠΟΥ. ΛΙ. ΕΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. ΣΕ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Λικίνιος Εὐστάτιος Γαλλιωὺς Σεβαστός. In corona. Sic Δαμπρωτάτη καλονία Τύγες vocatur in Synodo Calched. act. ix.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. ΣΙΔΗΤΩΝ. Tranquillinae nummus, quæ Gordiani con ux fuit. Subintellige, ἀγὼν οἰκουµενικός, ut in Tarsensi nummo sub Commodō, ΚΟΜΟΔΕΙΟΣ. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ. Et in Valeriani altero, CERT. SACR. CAP. OEC. IS. *Certaminis sacri Capitolini Oecumenici Iselastici.* Elaga-

bali quoque gemino, ISEL. OECVM. De ea voce diximus, verbo HELIOPOLIS *Syriae*.

CIΔHTΩN. IEPOC. Σιδωνίων ἱερῶν, subintellige ἁγίων, *sacrum certamen*. Nummus Philippi, e Thesauro Goltzii, pag. 233. ubi perperam CIPHTΩN legitur.

CIΔHTΩN. Caracallæ, & Philippi Filii, e Gaza Regia, in quibus Palladis stantis effigies, quæ & in altero Clodii Albini cum Albino ipso dextras jungit: nequicquam aliter sentiente Tristano, tom. II. pag. 47. Strabo, lib. XVI. pag. 667. Σιδὴ Κυμαίων ἀποικίας ἔχει δ' Ἀθωᾶς ἱερῶν. *Side Cymæorum colonia, ubi Minerva est ædes*. In Caracallæ nummo Pallas oleæ ramum dextra, læva hastam gerit. Minerva apud Phædrum, lib. III. Fabular. *Oliua nobis propter fructum est gratior*.

ΣΙΔΩΝΙΩΝ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Augusti laureatum, cum lituo, apud Occonem, pag. 82. ΣΙΔΩΝΟΣ. L. ZIP. ΛΥΧΕ. ΕΙΣ. anno CXVII. Sidoniorum æræ: qui annus incidit in supremum Augusti principatus annum, si æra Sidoniorum eodem anno, quo Ascalonitarum æra cœpit, de qua diximus superius suo loco. Est autem id simile veri.

ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. *Cæsar Augustus*. Ex parte altera, ΣΙΔΩΝΟΣ ΘΕΑΣ. Caput Liviae sub effigie Deæ Sidoniorum: cui caput myrto redimitum. Apud Tristandum, tom. I. pag. 125.

ΣΙΔΩΝΟΣ. ΘΕΑΣ. Claudii, Neronis, apud Tristandum, pag. 226. & Trajani nummi apud Patin. pag. 182. Plinio, lib. V. sect. XVI. *Sidon &c*. Hodie *Sayd*, in Phœnice *Syriae*. Dea Sidonis Europa est, quam tauro, seu Jovi insidentem hi fere nummi exhibent, quos vidimus: ipso Luciano, qui nummos pariter vidit, ita prodente, lib. de *Syria Dea*. Sunt & Hadriani aliorumque nummi, cum ea epigraphe, in quibus Cybeles, vel Astartes currus insculptus. *Sidoniorum Deam Astarten* sacer codex vocat, 3. Reg. XI. 5. quo nomine Venerem alii, alii Lunam, Cybelen alii intelligunt. *Astaroth* Hebræo more muliebria omnia numina appellantur, ut mascula *Baalim*.

LLI iij

CIΔΩΝΟC. ΝΑΥΑΡΧΙΑΟC. *Sidonis Classica.*

Nummus Trajani in Cimelio Regio. De voce *ναυαρχίης* egimus verbo ΔΩΡΩΝ. Præfert hic nummus mulierem proræ navis insistentem. Urbis quoque æram, L. ΖΚC. *λυγέσαντα σκζ'*. *annum c c x x v i i*. qui plane incidit in annum Urbis Romæ *δ c c c l v i*. Trajani septimum: quod peculiaris Sidoniorum æra congruere non immerito videatur cum epocha Tyrriorum, de qua suo loco dicturi sumus. Alter inscriptus, ΘΕΑC CIΔΩΝΟC, sub eodem Principe, e Gaza Regia, habet ΗΚC, *annum c c x x v i i i*.

COL. AVR. METR. SID. *Colonia Aurelia Metropolis Sidon.* Juliae Mæxæ nummus apud Patin. pag. 340. & Elagabali: quanquam Patinus, pag. 298. non Elagabalo, sed Caracallæ adjudicat, perperam. Nam Sidonianos omnes nummos ad Elagabalum attinere, norunt periti.

COL. AVR. PIA. METR. SID. Alexandri Severi nummus, apud Patinum, pag. 349. in quo Bacchus occurrit, *cantharum pоторium dextra pendensem* gerens, ut ait Arnobius: & idem, cultu vultuque muliebri: ob quem *Διόνυσον ἀνδρόγυνον* appellatum ait Theodoretus, lib. 111. Eccl. Hist. cap. v11. Sed Patinus, & Patinum secutus Cuperus, pag. 228. COLONIA AVGVSTA pro AVRELIA falso legunt.

ΜΗΤΡΟ. ΣΙΑΩΝ. ΚΟΛ. ΤΥΡΟ. *Μητρόπολις Σίδων. Κολωνία Τύρος.* Utriusque gentis concordiam nummus hic Otaciliæ indicat, apud Goltziam: sed is inverse legit, ΣΙΑΩΝ. ΚΟΛ. ΤΥΡΟ. ΜΗΤΡΟ. pag. 232.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΣΙΑΩΝΙΩΝ. E Medicea Gaza.

CIΔΩΝΟC. ΘΕΑC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑCΤΑΟΥ. ΚΑΙ ΝΑΥΑΡΧΙΑΟC. Triremis, prærogativæ illius symbolum, ob quam *Ναυαρχίης* dicitur. Ex parte altera, caput turritum. E Cimelio Regio.

CIKYΩΝΙΩΝ. Caracallæ, Plautillæ, Getæ nummi apud Patin. pag. 319. cum Hygiæ iconē, nunc Cimelii Regii. Alii cum Jovis sedentis effigie: alii cum Apollinis,

facem inverſam dextra gerentis, lævam admoventis ori. Cultum a Sicyoniis Jovem, Apollinem, Æſculapium, cujus Hygia filia perhibetur, tradit Pausanias in Corinth. pag. 53. Plinio, lib. 1 v. ſect. v 1. in Achaïa, *Sicyon*. Stephano: Σικυών, ... ὁ πολίτης, Σικυώνιου.

ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΣΤΑΟΥ. Tiberii nummus apud Goltzium. Sed ſuſpecta mihi ejus nummi auctoritas eſt: vereorque maxime, ne ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ pro ΣΙΔΩΝΙΩΝ legerit.

ΣΙΔΩΤΕΩΝ. Antonini Pii, & Saloninæ nummi. Stephano, Σίλλυθ, πόλις Ιωνίας, πρὸς τῇ Σμύρῃ τὸ ἔθνηκόν, Σίλλυθ.

ΣΙΝΓΑΡΑ.

ΚΟΛ. ΣΙΝΓΑΡΑ. Nummus Gordiani junioris, in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. ſect. x x 1. *Arabes, qui Retavi vocantur: horum caput Singara*. Nunc vicus eſt, *Sangiar*. Stephano: Σίγαρα, πόλις Ἀραβίας πρὸς τῇ Ἐδέσῃ. Ibi Singarenſis pugna Constantii Imp. adverſus Chofroën Perſarum regem, de qua nos egimus in Notis ad Themiftium, orat. 1.

ΑΥΡ. ΣΕΠ. ΚΟΛ. ΣΙΝΓΑΡΑ. Nummus Tranquilinæ, ex eodem Cimelio. Αὐρηλία Σεπτιμία Κολωνία Σίγαρα. Et apud Seguinum, pag. 173. ubi turrita mulier, & vir natans in aquis ante pedes, ſitum urbis ad amnem indicat.

ΣΙΝΩΠΗΣ. Apud Goltzium, in Aſia, Tab. 1 v. Aquila Jovis fulmini inſidet, ipſeque ex parte averſa inſculptus Juppiter Sinopites: quem eundem eſſe cum Serapide, atque ex oppido Sinope adveſtum eſſe Alexandriam, ibique vel ſub ea appellatione Jovis Sinopitæ cultum, produnt auctores varii: Dionyſius Periegetes, ubi de Alexandria, Euiſtathiuſque in eum locum: Tacitus, lib. 1 v. hiſtor. aliique. Urbs eſt in Ponto Aſiatico, Mithridatis Eupatoris ortu, regno, ſepulcroque nobilis, Diogeniſque natalibus. Stephanus: Σινάπη, πόλις Ἀφανεράτη τοῦ Πόντου.... ὁ πολίτης Σινωπός, ἢ Σινωπίτης,

ΣΙΝΩΠΕΩΝ. In Theſauro Goltzii, pag. 233. & in Cimelio Regio.

COL. IVL. SINOPE. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 240.

C. I. AV. SINOP. *Colonia Iulia Augusta Sinope*. Caracallæ nummus, apud Patinum, pag. 299. nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. vi. sect. 11. *Colonia Sinope*. Vide & Ulpianum, lib. l. Dig. tit. xv. de Censibus. Serapidis, seu Sinopitæ Jovis effigiem hic nummus præfert.

C. I. F. SINOPE S. AN. *Colonia Iulia Felix Sinope* vel *Sinopensis*. Getæ, apud eundem Patinum, pag. 317. Nunc ejusdem Cimelii. Vocola deinde illa AN. annum deductæ coloniz, sed qui in eo nummo est injuria temporum erasus, significat, qui in nummo sequente conspicuus. Cave enim virum alias eruditum audias, qui lib. de usu numism. pag. 769. & Flaviam dictam esse hanc coloniam asseverat, & ex Antonini Caracallæ prænomine Antoninianam hoc nummo appellari putat.

C. R. I. F. S. AN. CCCVIII. *Colonia Romana Iulia Felix Sinope*. Anno CCCVIII. non ut Tristanus conjiciebat parum feliciter, G. R. I. F. S. *Gordianus Romanorum Imperator Filius Serapidis*. Est Gordiani junioris nummus apud eundem Tristandum, pag. 508. Sic in Amisenorum nummis, qui Sinopensibus finitimi sunt, anni concessæ libertatis signantur, ut superius vidimus. Itaque cœpit hæc æra Sinopensium, anno Urbis Romæ DC LXXIV. Cn. Pompeio Magno, M. Licinio Crasso Coss. quo anno Mithridate pulso, Ponticæ urbes Lucullo cesserunt. Ab eo enim anno trecentessimus & octavus annus occurret ille quo primum Gordianus solus imperium iniit, Balbino & Pupieno interemptis, qui Urbis Romæ fuit DCCCCLXXXI. Expugnatam inter ceteras a Lucullo Sinopen, Strabo est auctor, lib. xii. pag. 546. & aliquanto post, nempe, ut ex nummo colligimus, sub Julio Cæsare, coloniam Romanam esse factam; Νῶτι ὃ καὶ Ῥωμαίων ἀποικία δέδικται, καὶ μέγας τὸ πόλεως καὶ τὸ χῶρος ἐκείων ἔστι. Νῆπε *Romanorum recepit coloniam, quæ in partem urbis agrique venit.* ΣΙΝΤΕΣΣΑΝΩΝ.

ΣΙΝΥΕΣΣΑΝΩΝ. E Goltzii Thesauro, pag. 232. & e Magna Græcia, Tab. xvii. Plinio, lib. iii. sect. ix. *Oppidum Sinuessæ extremum in adjecto Latio.* Nunc supersunt ingentis oppidi rudera, prope castellum *Rocca di Mondragone*, inter ostia Liris *Garigliano*, & Savonis *Saone*. In hisce nummis Cancer insculptus, Nepertunusve cum tridente: quæ sunt oppidi in litore positi symbola. Stephano: *Σινέσσα... τὸ ἐπὶ τὸν Σινέσσαρον, καὶ Σινέσσαρον.*

SIRMIVM.

CRISPVS ET CONSTANTINVS CC. Hoc est, *Cæsares*. **SIRM.** *Sirmii* signata moneta. Apud Occonem, pag. 536. Plinio, lib. iii. sect. xxviii. *Sirmium oppidum, & civitas Sirmiensium*, in Pannonia. Hodieque *Sirmich* in ea Sclavoniæ parte quæ Turcis paret, inter Savum amnem, & Dravum.

SARMATIA. DEVICTA. SIRM. Sunt & alii similes plurimi, quibus subscripta epigraphe **SIRM.**

SISCIA.

SISCIA. PROBI. AVG. *Siscia Probi Augusti.* Singularis Musei nostri nummus, Probo Imp. cusus, quem & Tristanus laudat, tom. iii. pag. 284. & Patinus, pag. 437. In averâ superficie Siscia pingitur, forma muliebri, inter amnes duos, virili, qua pingi solent amnes, effigie: id quod situm oppidi egregie declarat, qualem Plinius descripsit, lib. iii. sect. xxviii. *Colapis in Savum influens juxta Sisciam, gemino alveo insulam ibi efficit, quæ Segestica appellatur.* Hodie *Sissech*, ad Savum amnem, in Croatia.

SISCIA AVG. *Siscia Augusti.* Gallieni nummus: cui cum similem epigraphen Probi nummus proxime allatus præ se ferat, non Probi magis patriam Sisciam fuisse, ex eo efficere Tristanus debuit, quam Gallieni: præsertim cum e Pannonia oriundum, civitate Sirmienfi, Probum Vopiscus asseveret. Neque vero etiam Romanæ stirpis fuisse idem Probus existimandus est, quod in altero ejus nummo, e Gaza Regia, pars averâ lupam cum Romulo Remoque exhibet, adjectaque

M M m

epigraphe, ORIGINI. AVG. *Origini Augusti.* Nihil enim aliud ea voce signatur, quam imperii & imperatoris dignitatem omnem repeti a Romulo urbis & imperii conditore: ipsum tanti decoris auctorem & originem esse. Sic Mamertinus in Panegyrica oratione ad Maximianum habita, qui se Herculium appellabat, Herculem ait, cum eum hospitio Evander excepit, futuræ majestatis dedisse primordia, factamque inde Cæsarium domum, quæ Herculis fuisset hospitium: atque hunc demum diem, qui Natalis Urbis fuit, eundem fuisse *originem populi Romani.*

SISC. *Siscia*, & SISP. vel SISC P. *Siscia percussa* moneta, in Constantini, Licinii, Constantii, Constantis, & Gratiani nummis. Fuit nimirum hæc una ex urbibus sex, in quibus cudi moneta inferiore ævo solita est: atque adeo in Notitia Imperii, sect. XLII. primum inter illas locum obtinet.

Procuratores Monetæ.

Procurator Monetæ Siscianæ.

Procurator Monetæ Aquileiensis.

Procurator Monetæ urbis Romæ.

Procurator Monetæ Lugdunensis.

Procurator Monetæ Arelatensis.

Procurator Monetæ Trevirensis.

Additæ his deinde Constantinopolis, quæ in veteris Romæ jura transiit, ac forsân Antiochia, Carthago, Cyzicus, Ravenna: quanquam notæ, quibus harum urbium aliquæ signari dicuntur in nummis, obscuræ ac dubiæ sunt. Paucis certe civitatibus, post Aureliani fere tempora jus cudendæ monetæ concessum, cum prius ad omnes promiscue pertineret, quarum nummos tractamus, non tamen sine permisso Principis, aut certe Proconsulis: uti ex Patrensi nummo intelligimus, sub Augusto, INDVLGENTIAE. AVG. MONETA IMPETRATA. Et ex aliis, in quibus PERMISSV AVGVSTI, & PERMISSV DOLABELLAE, legimus.

ΣΙΤΑΑΙΑΙΩΝ. E Cimelio Ill. Harlæi. Forte pro Ζα-

παλιάων, a Σάπαλα vel Σαπαλία Lydiæ, cujus oppidi mentio in Notitia Hieroclis, pag. 13. ὁ Σαπάλων. In altera Notitia, pag. 29. Σαπαλέων. Ab Armeniæ oppido cognomine gentile nomen est Σαπαλός, non Σαπαλιάς, apud Stephanum.

ΣΙΦΝΟΥ, & ΣΙΦΝΙΩΝ. In Goltzii nummis, Tab. xix. Plinio, lib. iv. sect. xxix. in Cycladibus insulis, *Siphnus, ante Meropia, &c.* Stephano: Σίφνις, πρὸ Κρήτης ἡσος. . . . τὸ ἔθνικόν, Σίφνις. Hodie *Sifano*. Vide nostras in Plinium notas. In hisce nummis vel Juppiter laureatus, vel Diana venatrix insculpta.

ΣΙΦΩΝΙΑΤΩΝ Titii nummus, apud Oeconem, pag. 168. sed falso, ut arbitror, pro ΚΥΔΩΝΙΑΤΑΝ. Nam id oppidi nomen ignotum, & a Σιβανία, quæ pars Thraciæ est, quæ vox affinior videri queat, non Σιβωνιάτης, sed Σιβωνίς derivatur.

ΣΚΑΜΑΝΔΡΟΣ. Vide ΙΑΙΕΩΝ.

ΣΚΑΜΒΩΝΙΔΩΝ.

ΚΟΙΝΟΝ. ΣΚΑΜΒΩΝΙΔΩΝ. Nummus Hadriani, e Thesauro Goltzii, pag. 218. Stephanus: Σκαμβανίδαι δῆμος Ἀθηνῶν, &c.

ΣΚΗΨΙΩΝ. M. Aurelii nummi. Plinio, lib. v. sect. xxxii. *Palascepsis, & Regio Scepsis*. Stephano: Σκήψις. . . . τὸ ἔθνικόν, Σκήψις, in Æolide Asiæ parte. Hinc Demetrius Scepsius, de quo egimus in indice Auctorum, qui in Pliniano opere appellantur.

ΣΚΗΨΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Scepsiorum sacer Senatus*. Caii Cæsaris nummus e Thesauro Goltzii, pag. 232.

ΣΚΙΑΘΟΥ. In Claudii nummo e Cimelio Regio, Patinus, pag. 102. ΚΙΑΘΟΥ legit. Num ΣΚΙΑΘΟΥ legi satius sit, considerandum. Plinio, lib. iv. sect. xxiii. *Sciathos*, insula est ante montem Athon, in Ægeο mari.

ΣΚΙΡΦΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 232. Stephanus: Σκίρφα, πόλις Φακωνίᾳ τὸ ἔθνικόν, Σκίρφως, καὶ Σκίρφας.

ΣΚΟΤΟΥΣΣΑΙΩΝ. In vetere Græcia Goltzii, Tab. M M in ij

xxi. Plinio, lib. iv. sect. xvi. *Scotuffei liberi*. In Macedonia fuere, haud procul amne Strymone. Lyram hic nummus insculptam habet, cui noctua insidet: ex averfa superficie, Palladem.

ΣΚΥΛΛΑΤΙΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. xxviii. cum proræ effigie, & Mercurio petasato. Plinio, lib. i. sect. xv. *Scylletium*. In orientali Calabriae ulterioris parte, in sinu cognomine Scyllacio, qui Tarentino est proximus. Nunc *Squillace*. Vide notas in Plinium. In Conc. CP. V. pag. 376. Vigili Constituto subscribit *Zacchæus Episcopus Ecclesiæ Scyllacenæ*.

ΣΚΥΡΙΩΝ. Goltziani in Græcia vetere nummi. Plinio, lib. iv. sect. xxi. *Scyros*. Stephano: Σκύρος, ἡσος... οἱ ἰοισάται, Σκύριοι. Hodie *S. Georgio di Scyro*, insula Ægæi maris. In his navis rostrum insculptum, Nep- tunusque cum tridente.

ΣΜΙΝΘΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 232. Plinio, lib. v. sect. xxxi. in Æolide, *Smintheum templum dicitur*. Stephano: Σμίνθη, πόλις Τεγίας. τὸ ἱερικὸν, Σμινθαῖος, & Σμινθεύς. Apollini Smintheo sacer is locus fuit, cui nomen factum aīunt a fugatis inde muribus: sunt enim σμίνθη mures, Creten- sium lingua. Vide Eustathium in Homer. Iliad. d.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΙΕΡΑ. ΚΑΙ. ΕΛΕΥΘΕΡΑ. ΣΥΝ- ΚΑΗΤΟΣ. Augusti nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 232. & apud Occonem, pag. 183. *Smyrnaeorum sacer ac liber Senatus*.

ΣΕΒΑΣΤΗ. ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Capita duo adversa; alterum Liviae Augusti conjugis, ac Tiberii matris: alterum, non Augusti, ut Patinus putat, pag. 55. nam is tum diem suum obierat, cum hic nummus cusus est, sed Senatus: quod & epigraphe palam facit. *Augusta. Senatus. Smyrnaeis Neocoris*. Ex parte averfa, templum quatuor columna- rum, cujus in medio Tiberius stat togatus, cum scep- tro: ΣΕΒΑΣΤΩ. ΤΙΒΕΡΙΩ. ΕΠΙ. ΠΕΤΡΩΝΙΟΥ. *Augusto Tiberio. Sub Petronio Prætoris*. Jussu Liviae ac

Senatus decreto concessum Smyrnæis ut Tiberio templum apud se dedicarent, hic nummus admonet. Jussu, inquam, Liviæ, quæ quasi imperium cum Tiberio ex æquo divideret, per se multa, non tamen sine Senatusconsulto, agebat. Dionem vide, lib. LVII. pag. 699. Tacitus, lib. IV. Annal. *Decrevit Asia Urbes templum Tiberio, matrique ejus, ac Senatui, & permis- sum statuere.* Et multis deinde interjectis: Tiberius Cæsar adesse frequens Senatui, legatosque Asiae ambigentes quam in civitate templum statueretur, plures per dies audivit. Rogati sententiam Patres, Smyrnæos prætulērunt. Censuitque Vibius Marsus, ut M. Lepido, cui ea provincia obvenerat, super numerum legaretur, qui templi curam susciperet. Et quia Lepidus ipse deligi se per modestiam abnuebat, Valerius Naso e Prætoris sorte missus est. Non igitur præfectus operi Petronius, ut Patino visum, sed Prætor urbis fuit: ut provinciæ Proconsul Lepidus. Prætorum vero nomina nummis inscribi, tralatitium est. Legit Patinus, præterea, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΗΕΡΟΝΤΜΟΥ, pro ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Quod quis aut ferat, aut intelligat? Cur autem in hisce nummis sit prora navis insculpta, ex Aristide intelliges, tom. I. orat. in Smyrnam, coram M. Antonino & Commodo F. habita, pag. 402. Καλοῖσι γάρ σε ἡγεὺς ὄρεα πρῶτη Διονυσίοις, τεινὴς ἱερᾶ τῆς Διονύσου φέρεται κύκλω δὲ ἀρχαῖς. Τὸ δ' ὅτι σύμβολον. Ως ποτὶ Χίοι πλάσσαντες ἐπὶ πλεὺ πόλιν; ὡς ἐρήμῳ αἰρήσοιτε, τῷ ἀνδρὶ Σπρίτων ἐν τῷ ὄρει, χεῖρα ἐκ τῷ νεῷ ὀφθίν- τεσ' ὑπὸ αὐτῶν χεπρίτων, οὐ μόνον τὸ πείρας ἀπέτυχον, ἀλλὰ καὶ τοὺς ναῦς καταπύλεσαν, &c. Etenim primo vere, cum aguntur Dionysia, sacra Baccho triremis per forum circumferuntur: quod quidem est hujus rei, quam dicam, signum. Cum aliquando Chii ad urbem navigassent, quasi vacuum invasuri, quandoquidem cives in monte aberant: postquam ab illis descendentes ipsi sunt e navibus confecti, non spe tantum frustrati sunt, sed & naves insuper amiserunt &c. Iterumque in Gratulatione Smyrnæa, præsentē Commodo habita, pag. 473. Καὶ τεινὴς πρὸς

ὡς δεικνυμένη ἔ' Διονυσίοις, ... σύμβολον νίκης παλαιᾶς ὡς ἐνέχεν Σμυρναῖοι βακχύνοντες, Χίοις ὅ' πλοῖς καὶ ναυσὶ πεφασγμένοις. *Et triremis quædam Dionysis monstrabatur.... veteris signum victoriæ, quam Smyrnæi Bacchum colentes de Chiis, qui armis fuerant & navibus muniti, retulerant.*

ΣΜΥΡΝΑΙΟΙ. ΣΕΒΑΣΤΟΙΣ. *Smyrnæi Augustis.*

Augusto nempe, vel Tiberio potius, & Liviae, quorum in eo nummo capita expressa, in Cimelio Regio: & apud Patinum, pag. 56. In parte averſa Aſtarte Dea a Victoria coronatur. Prætoris, ut videtur, nomen adjectum: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ. ΚΟΛΑΥΒΑΣΙΟΣ.

...ΑΡΧΙΕΡ. ΑΣ... ΕΦΕ. ΠΑΡΑΛΕ. ΣΜΥΡ...Σ.

Liviae nummus, apud Patinum, pag. 57. quem sic explere juvat ex conjectura. ΕΠ. ΑΡΧΙΕΡ. ΑΣΚΛΗΠ. ΕΦΕ. ΠΑΡΑΛΕ. ΣΜΥΡΝΗΣ. Ἐπὶ δεξιέρῳ Ἀσκληπιάδου; Ἐφεσίου, Παρῳλίας, vel (ut in nummis sæpe a pro, occurrit,) Παρῳλίας, Σμύρνης. *Sub Pontifice Asclepiade, Ephesi, ora maritimæ, Smyrnæ.* Quin ipsa Ephesus a Dionysio Periegete, vers. 827. Παρῳλία vocatur:

Παρῳλίῳ Ἐφεσῶν, μεγάλῳ πόλιν Ἰοχαιρῆς.

Maritimam Ephesum, magnam urbem Dianæ.

Affinis huic ille est, quem Occo affert, pag. 84. in quo Augusti & Liviae capita: epigraphe, quæ licet vitiata, stabiliat conjecturam nostram: ΑΡΧΙΕΡΕΥΣ...

ΗΣΚΛΑΕ. ΕΦΕ. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ΓΑΙΟΝ. ΚΑΙΣΑΡΑ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Nummus Caii Augusti F. ex Museo nostro, cum Cæstri effigie: quæ in nummis maritimarum urbium sæpe insculpta.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΜΥΩΝΟΣ. Victoria cum palma & corona. *Smyrnæorum Myone* Prætoris. Ex parte altera, ΓΑΙΟΝ ΚΑΙΣΑΡΑ. ΕΠΙ. ΛΟΥ. ΘΑΛ. *Caium Cæsarem* Augusti F. *sub Lucio Thallo* Proconsule. Apud Tristandum, tom. 1. pag. 141.

ZMY. pro ΣMY. in nummo Claudii, apud Tristandum, pag. 188. ut apud Gruterum, pag. 225. DIVO. IVLIO. CIVIT. ZMYRNAE ORVM. In ambitu nummi legit idem Tristanus, ΕΠΙ. ΧΡΕΣΧΙΟΥ.

ΨΙΛΩΠΑΤ. ac de Pfile insula uni Plinio memorata accipit, sic deinde interpretatus: ΨΙΛΩ. ΠΑΤΡΙΣ. *Pfile patriæ sub Creschio, Smyrnæis.* Nugæ. Nec Pfile memoratu digna, nec sic copulari civitates in nummis solent. Lege, meo periculo, ΕΠΙ. ΧΡΕΣΧΙΟΥ. ΦΙΛΟΠΑΤ. *Sub Chreschio Philopatore, Smyrnæorum* scilicet tum Magistratu. In vet. Inscript. apud Gruterum, pag. 261. L. CHRISCIVS. Cognomen ei Philopator fuit, ut Polemoni Laodicenorum in Caria Prætori, uti suo loco vidimus.

ΚΛΑΡΟΣ. ΣΜΥΡ. ΕΠΙ. ΕΡΜΟΓΕΝΟΥΣ. *Sub Hermogene Prætoris.* Neronis nummus, apud Tristandum, tom. 1. pag. 228. & apud Patinum, pag. 199. cum Meletis amnis effigie, quo Smyrne alluitur: quo nummo nihil aliud significatur, quam præcipuum apud Smyrnæos Apollinis Clarii cultum fuisse, quanquam præcipuum ejus Dei fanum a Smyrna abesset. Sic nummos alios singulares accipi oportet, ΝΙΚΑΕΩΝ ΣΑΓΑΡΙΣ, &c.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΒΟΛΑΝΟΥ. Vespasiani nummus, apud Tristan. pag. 291. cum Jovis effigie, victoriam dextra gestantis, hastam læva, cum epigraphe ΑΚΡΑΙΟΣ, de qua supra.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΕΡΜΟΣ. ΕΠΙ. ΒΟΛΑΝΟΥ. *Sub Bolano.* Fluvii decumbentis effigies. Plinius, loc. cit. *A Smyrna Hermus campos facit, &c.* In altera nummi parte, ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙ. ΤΙΤΟΣ. ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ. Domitiani & Titi capita adversa, in Cimelio Regio.

ΔΟΜΙΤΙΑΝΟΣ. ΚΑΙ. ΣΕΒ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΔΟΜΙΤΙΑ. ΣΕΒΑΣΤΗ. In parte averſa, ΕΠΙ. ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΥ. ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. ΣΜΥΡ. *Sub Demoſtrato Prætoris Smyrnæorum.* Apud Patinum, pag. 167. nunc Cimelii Regii.

ΜΕΛΗΣ. ΣΜΥΡ. Μέλης Σμύρναϊων. Nummus Sabinæ, apud Spanhemium, pag. 891. Plinius, lib. v. sect. xxxi. *Smyrna, amne Melete gaudens, non procul orto.* Pausanias, in Achaïcis, pag. 211. ad fontes ejus amnis ait

antrum exstare, in quo fama sit sua carmina scripssisse Homerum. Staius, lib. 111. Silvar. de Homero:

*Smyrna tibi natale solam, potusque verendo
Fonte Meles.*

Herodotus, lib. de vita Homeri, pag. 559. Melesigenem inde eum appellatum tradit. Ut Sabinæ porro cuso numismate, sic Hadriano, cujus uxor Sabina, inscriptione posita grati animi pignus dedere Smyrnæi: Hanc Sponius affert, in Itiner. Athen.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙ

ΑΔΡΙΑΝΩ:

ΟΛΥΜΠΙΩ: ΣΩΤΗΡΙ

ΚΑΙ ΚΤΙΣΤΗ:

ΑΝΤΙΝΟΟΣ. ΗΡΩΣ. ΠΟΛΕΜΩΝ. ΑΝΕΘΗΚΕ.

ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. *Antinous Heros. Polemon posuit Smyrnæis.* E Gaza Regia, & apud Patinum, pag. 209. Polemon Sophista, de quo jam obiter diximus in nummis ΑΒΟΛΛΑΙΩΝ, Laodiceus fuit, a Smyrnen-sibus deinde civitate donatus, Hadriano Imp. adeo acceptus, ut in ejus gratiam is ingentem pecuniæ vim Smyrnæis impenderit ad opera publica. Auctor Philostratus, lib. 1. de vitis Sophist. pag. 530. quem consule: neque enim hic vacat exscribere. Ejus orationes duas edidit non ita pridem P. Possinus e Societate nostra. Polemon ipse statuam ac nummum Antinoo posuit, quem sciret Hadriano Principi carum.

ΣΜΥΡ. ΠΕΡΓ. ΕΦΕΣΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Nummus Antonini Pii. *Σμυρναίων, Περγαμηνών, Ἐφεσίων, ὁμόνοια.* Diana Ephesia inter Æsculapium Pergamenorum Deum, & Smyrnen Amazonem, a qua urbi nomen. In Cimelio Reginæ Christinæ.

ΣΜΥΡ. ΕΠΙ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. ΑΠΡΟΝΙΑΝΟΥ. *Smyrnaeorum, sub Proconsule Aproniano.* Nummus Antonini Pii, cum Cybeles sedentis effigie, e Cimelio Regio.

ΜΕΙΛΗΝΣΙΩΝ. ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Nummus Antonini Pii, e Cimelio Regio, quo utriusque civitatis, Mileti Smyrnæque, concordia significatur: non, uti Tristanus putat,

putat, pag. 302. profectos Smyrnezos a Milesiis. Vide nummum ΚΩΩΝ, ΜΙΑΗCΙΩΝ. In isto Apollo Milesiorum, Smyrnezorum Æsculapius Deus insculptus. Smyrnæ fanum Æsculapii fuisse, testis est Aristides, orat. de concordia ad civitates Asiat. tom. 11. pag. 307. Pagina nummi altera, ΑΥ. ΚΑΙ. Τ. ΑΙ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Αὐτοκράτωρ Καίσαρ Τίτος Αἰλῆς Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖν.

ΑΤΤΑΛΟΣ. ΣΟΦΙΣ. ΤΑΙΣ. ΠΑΤΡΙCΙ. CΜΥΡ.

ΛΑΟ. Ἀτταλὸς Σοφιστὴς ταῖς πατρίσι; Σμύρῃ, Λαοδικείᾳ, subintellige ἀνέθηκεν. *Attalus Sophista patrie suis Smyrnæ & Laodiceæ dedicavit.* M. Aurelii nummus, e Cimelio Regio. Vide supra, ΚΑΛΚΑΔΟΝΙΩΝ. Viros qualibet arte insignes in civium numerum urbes sæpenumero plurimæ cooptabant; sic ut inultarum civitatum civis vir unus diceretur. Ut ceteris argumentis supersedeam, testis inscriptio vetus apud Gruterum, pag. 314. qua Asclepiades quidam appellatur ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΥC, ΕΡΜΟΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΠΟΤΙΟΔΑΝΟΣ, ΝΕΑΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΚΑΙ. ΗΛΕΙΟΣ, ΚΑΙ. ΛΘΗΝΑΙΟΣ. ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. ΚΑΙ. ΑΛΛΩΝ. ΠΟΛΕΩΝ. ΠΟΛΛΩΝ. ΠΟΛΕΙΤΗΣ, ΚΑΙ. ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ. In eo nummo Juppiter Laodiceam signat, a quo ea, ut diximus suo loco, Diospolis est appellata: Smyrnam Cybele turrita sedens, læva innixa cantharo, leone ad pedes adsidente. Cybelen Smyrnezorum Deam Præsidem esse, alii quoque Nummi significant: Cantharus, vini in eo tractu ubertatem declarat. Utrumque Plinius egregie confirmat, lib. XVI. sect. 1. *M. Varro auctor est, vitem fuisse Smyrnæ apud Matronum biferam.* Matronum Matris Deam Cybeles fanum est. In Plinianis libris hactenus editis, Varronisque ipsius, ex quo hæc emanarunt, legitur, *Smyrnæ apud mare.* Sed utrobique mendum existare haud leve, ex MSS. Plinii exemplaribus feliciter deprehendimus. Nam in Regiæ Bibliothecæ codicibus duobus, Colbertinæ tribus, & Thuanæ, quem Colbertina Bibliotheca servat, Chiffetiano, quem Dalecampius, &

Toletano, quem Pintianus vidit, *Smyrnæ apud Matreæ* scribitur: cum legi haud dubie par sit, *apud Matreum*. Et Μητρῶν certe Smyrnæ fuisse, Matris Deûm Cybeles fanum, Strabo lib. xiv. pag. 646. locupletissimus est auctor. Plinius ipse quoque lib. xiv. sect. vi. ubi de vino Pramnio: *Nascitur Smyrnæ regione, juxta delabrum Matris Deûm*. Hinc hymnos Cybeles ματρῶν vocarunt, quos primus tibia cecinit Sirites, teste Athenæo, lib. xiv. pag. 618. & Julio Polluce, lib. iv. cap. x. Σαείτης κατηύλησε τὰ Ματρῶν ᾠδῶν: *Dalecampio τὰ Ματρῶν apud Athenæum Cereales hymnos nequicquam reddente. Fuit autem ipsa Deûm Mater & Isis ibi etiam, ut & alibi, appellata: unde sacerdotem Isidis Smyrnæ fuisse monet Aristides, tom. i. Serm. sacr. pag. 490.*

CMYPNAION. NEIKOM. OMONOIA. In M. Aurelii nummo, figuræ turritæ duæ dextras jungunt.

CTPA. M. CEΛΛIOY. (forte CTIAΛIOY.) OMO. CMYP. NEIKOM. Ceres stat, sedente Cybele, in M. Aurelii nummo, e Gaza Regia. *Prætor M. Sullio, Concordia Smyrnæorum, & Nicomediensium.*

CMYPNAION. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ ΔΙΟΓΕΝΟΥC. Juliæ Mæxæ, e Cimelio Regio, *sub Diogene Prætor. Amazon templum sustinet.*

CMYPNAION. CTP. ΠΟ. ΑΙΑ. ΑΡΙΖΗΛΟΥ. Στατηρὸς Πο..... Αἰλίου Ἀειζήλου. Commodi nummus, in quo Cybele curru leonum vehitur, e Cimelio Regio.

CMYPNAION. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Ex parte altera, ΕΠ. Μ. ΑΥΡ. ΤΕΡΤΙΟΥ. ΑCΙΑΡΧΟΥ. *Sub M. Aurelio Tertio Asiarcha. Apud Spanhem. pag. 693. e Cimelio Regina Christinæ.*

ΕΠΙ. CTPA. ΚΑ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ. COΦICTΟΥ. CMYPN. Commodi nummus e Cimelio Regio. Cybele cum leone.

CMYPNAION. Γ. ΝΕΩΚΟ. ΘΕΑC. ΡΩΜΗC. Roma sedens. *Smyrnæis tertium Neocoris Deæ Romæ. Juliæ Domnæ nummus, e Cimelio Regio. Tertium jam*

se esse Neocoros, ex quo nempe Severus, cujus Julia conjux fuit, principatum obtinebat, Smyrnæi gloriantur: quos historici referunt principes omnium extitisse, qui templum urbi Romæ statuerent. Tacitus, lib. IV. Annal. *Smyrnæi dixere se primos templum urbis Romæ statuisse, M. Porcio Catone Consule, magnis quidem jam Romani populi rebus, nondum tamen ad summum elatis, stante adhuc Punica urbe, & validis per Asiam regibus.*

CMYPNAION. Serapidis effigies. Ex parte averfa pro-
ra navis, iterumque CMYPNAION.

CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΟΜΟ. CMYP. ΑΑΚΕ-
ΔΑΙ. Commodi nummus, e Gaza Regia, in quo
Mars cum Cybele, illo Lacedæmoniorum Deo, ista
Smyrnæorum Dea Custode ac Præsidente. Στρατηγὸς Ἡε-
ρακλίδου. Ὁμόιοι Σμυρναίων, Λακεδαιμονίων. *Prætor Hæ-
raclide. Concordia Smyrnæorum & Lacedæmoniorum.*

ΕΠΙ. CTPA. ΚΑ. CTPATONEΙΚΟΥ. CMYPNAION.
*Sub Prætorē Stratonico. Cybeles sedentis effigies in
Severi nummo, e Gaza Regia.*

ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ ΑCΙΑC CMYPNAION. ΕΠΙ.
CTPA. ΚΑ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ. CΟΦΙ. Severi & hic
nummus est e Gaza Regia, apud Tristanum, tom. II.
pag. 96. *Prima Certamina Communia Asiæ apud Smyr-
neæos, sub Prætorē Claudio Rufino Sophista. Delectam a
Communi Asiæ urbem hanc nummus significat, quo
conventus totius Provinciæ fieret, ludique solennes,
& in templo ejus oppidi sacra communia, tum pri-
mum, Severi nempe principatu, celebrata. Sic enim
in Titi nummo legimus, CONGIAR. PRIM. P. R.
DAT. & CONGIAR. TER. non quod ante nul-
lum populo Rom. congiarium datum sit: datum enim
a Julio Cæsare & aliis scimus: sed quod antea a Tito
nullum. Est & Gallieni similis alter apud Tristanum,
tom. III. pag. 93. ΕΠΙ. CTP. Μ. ΑΥΡ. ΟΡΕC-
ΤΟΥ. CMYPNAION. ΝΕΩΚΟΡΩΝ, in num-
mi ambitu: deinde in corona, mediam aream verba hæc
obtinēt, ΠΡΩΤΑ ΚΟΙΝΑ. ΑCΙΑC CMYPN.*

NN n ij

CMYPNAION. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nummi Juliae Domnae, Caracallae, Juliae Ma-
sae, & Alexandri Severi, in Cimelio Regio: quibus
nummis civitatis ejus praerogativa significatur, quod
ceterae eo conventum agerent, disceptarentque ibi fini-
timae civitates. Neque enim usitatae illae in nummis for-
mulae, CMYPNAION ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC: &
in Augusti numismatibus, Caracallae, Getae, Macrini,
Alexandri Severi, Gordiani, Tranquillinae, & Vale-
riani, ΕΦΕCΙΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΑCΙΑC. Caracal-
lae, Herennii Etrusci, & Valeriani, ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ
ΠΡΩΤΩΝ. Non, inquam, hae formulae contentio-
nes tantum inter se se urbium significant, de prae-ro-
gativae dignitate, ut visum alias eruditis viris; sed vel lu-
dos primum a Communi Asiae in ea urbe editos, sub
eo Augusto, cujus effigies in nummo est, vel in finiti-
mas civitates jurisdictionem, quod eo deferre causas hae
cogerentur, ut eo foro disceptarent, proptereaue prin-
cipatum inter ceteras sui quaeque tractus obtinerent.
Plinius, loc. cit. *Smyrnaeum conventum magna pars Ae-
olia frequentat* &c. Vide quae diximus in nummis
AMACEIAE.

CMYPNAION. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ.
CΕΒΑCΤΩΝ. Neocori Augustorum dicuntur, nem-
pe Getae & Caracallae: (est enim hujus Principis effi-
gie cusus iste Regiae Gazae nummus:) quod in eorum
gratiam ludos, certaminaque ederent, & sacra tum
tertium facerent. Sunt & Juliae Domnae inscripti, ΕΠ.
CΤ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ, Ἐπὶ ρατῆρος Ρουφίου. ΕΠ. CΤ.
ΚΛ. ΑΡΙCΤΟΦΑΝΟΥC, Κλαυδίου Ἀριστοφάνους.
ΕΠ. CΤΡ. Μ. ΑΥΡ. ΓΕΜΙΝΟΥ. CMYPNAION.
ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. Caracallae, e Ga-
za Regia. Isis, Nemesis, Aesculapius, stantes.
ΑΥ. Κ. Μ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Caracallae, apud Oc-
ceonem, pag. 383. & in Cimelio Regio. In superficie
aversa: CMYPN. ΠΡΩΤΩΝ ΤΩΝ CΕΒΑCΤΩΝ
ΚΑΛΛΕΙ. ΚΑΙ. ΜΕΓΕΘΕΙ. ΕΠΙ. CΤΡΑΤΗ.
ΤΙΒ. ΚΡΗΤΑΡΙΟΥ. Legit Sponius, in Itin. Athen.

CMYRNAIΩN. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Γ. ΝΕΩ-
ΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ. CΕΒΑCΤΩΝ. ΚΑΛΛΕΙ. ΚΑΙ.
ΜΕΓΕΘΕΙ. ΕΠΙ. CΤΡΑΤΗ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ. ΚΑΙ.
ΚΡΗΤΑΡΙΟΥ. *Smyrnæorum. Primorum certaminum*
Augustalium, pulcritudine & magnitudine. Sub Prætorē
Tiberio Cretario. Et Cretarii mentio apud Gruterum,
pag. 1077. Horum Augustalium a Smyrnæis editorum
mentio iterum in Marmore Oxoniensi, pag. 47. Ἀγαθὴ
τύχη. Καθὲ ἐψήφισατο ἡ κρατίστη Βουλὴ δὲ ΠΡΩΤΗΣ
ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ ΚΑΛΛΕΙ ΚΑΙ ΜΕΓΕΘΕΙ, καὶ
λαμπρότετης καὶ μεγαλοπόλεως δὲ Ἀσίας, καὶ ΤΡΙΣ ΝΕΩ-
ΚΟΡΟΥ ΤΩΝ ΣΕΒΑΣΤΩΝ, καὶ τὰ δῶματα δὲ ἱε-
ρωτάτης ΣΥΝΚΛΗΤΟΥ καὶ κόσμου δὲ Ἰωνίας ΣΜΥΡ-
ΝΑΙΩΝ πόλεως. Cum Bona Fortuna. Ex decreto Incltyti
Senatus PRIMÆ PER ASIAM PVLCRI-
FKDINE ET MAGNITVDINE, & splen-
didissima, & Metropoleas Asia, & TER ÆDITVÆ
AUGVSTALIVM, ex decreto sanctissimi Sena-
tus & ornamenti Ionia SMYRNÆORVM ciui-
tati. Cum Prima per Asiam ciuitas pulcritudine &
magnitudine Smyrna vocatur, palam est quam recte
Plinius, loc. cit. Smyrnam, uti & Ephesum, alterum
Asia lumen appellet.

ΕΠΙ. C. ΙΠΠΟΔΕΙΟΥ. (pro ΙΠΠΟΔΥΤΟΥ.)
CMYRNAIΩN. ΠΡΩΤΩΝ. ΑCΙΑC. Γ. ΤΩΝ.
ΝΕΩΚΟΡ. ΤΩΝ. CΕΒ. *Sub Prætorē Hippolyte,*
Smyrnæorum qui primi ex Asia tertium Neocori Augusto-
rum fuere. Alexandri Severi scilicet, & Julix Mameæ
matris quorum ille sub Solis effigie, ista sub Lunæ
icone adumbratur, in nummo Gaza Regiæ.

CMYRNAIΩN. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΝ-
ΤΙΟΧΟΥ. *Sub Prætorē Antiocho. Julix Mæſæ, apud*
Tristanum, tom. 11. pag. 372. Pallas sedet, hastam
læva, dextra victoriolam gerit.

ΕΠΙ. ΤΕΡΤΙΟΥ. ΑCΙΑΡΧΟΥ. CMYRNAIΩN.
Γ. ΝΕΩΚ. Isis stat & Nemesis, in Gordiani junioris
nummo, e Gaza Regia. *Sub Tertio Asiarcha, Smyr-*
næis tertium Neocoris.

NN n iij

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

COΦI. Συμωναίων πρὸς Νεωκόρων. Ρουφίνου Σοφιστοῦ. *Smyrnaeorum ter Neocororum. Rufino Sophista* Prætor. Amazon Smyrne dextra ædiculam, læva bipennem gerit. Tranquillinæ nummus, apud Sponium in Itiner. Athen. Quod ad Prætorem spectat, qui superius in nummo Severi, appellatus est ΚΑ. ΡΟΥΦΙΝΟΣ. COΦIΣ, exstat inscriptio perhonorifica de eo, allata a Sponio, in Itiner. Athen.

ΟΙ ΘΕΙΟΤΑΤΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΣΕΟΥΗΡΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡΕΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ. ΕΙ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΡΟΥΦΙΝΟΣ Ο ΠΟΛΕΙΤΗΣ ΥΜΩΝ Θ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΑΙΡΕΣΙΝ Η ΣΥΝΕΣΤΙΝ ΕΠΙ ΠΑΙΔΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΝ ΔΟΓΟΙΣ ΣΥΝΕΧΗ ΒΙΟΝ, ΤΗΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑΝ ΤΟΙΣ ΣΟΦΙΣΤΑΙΣ ΚΑΤΑ ΤΑΣ ΘΕΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΓΟΝΩΝ ΗΜΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΤΕΛΕΙΑΝ ΤΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΩΝ ΚΑΡΠΟΥΜΕΝΟΣ ΥΜΩΝ ΑΥΤΟΝ ΕΚΟΥΣΙΩ ΑΝΑΓΚΗ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΩΝ ΥΦΕΣΤΗ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΗΓΙΑΝ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΦΙΛΑΤΡΟΝ ΤΗΝ ΓΟΥΝ ΕΙΣ ΤΑ ΑΛΛΑ ΜΕΝΕΙΝ ΑΠΡΑΓΜΟΣΥΝΗΝ ΑΚΕΙΝΗΤΟΝ ΑΥΤΩ ΔΙΚΑΙΟΤΑΤΟΝ ΕΣΤΙΝ ΟΥ ΓΑΡ ΑΞΙΟΝ ΤΩ ΑΝΔΡΙ ΤΗΝ ΕΙΣ ΥΜΑΣ ΦΙΛΟΤΙΜΙΑΝ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΖΗΜΙΑΝ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΤΑΥΤΗΝ ΥΜΩΝ ΑΙΤΟΥΝΤΩΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΟΥ ΤΗΝ ΧΑΡΙΝ. ΕΥΤΥΧΕΙΤΕ. ΕΠΡΕΣΒΕΥΕΝ ΑΥΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ ΚΑΙ ΑΙΛΙΟΣ ΣΠΗΡΑΤΟΣ.

Divinissimi Impp. Severus & Antoninus Cæsares, Smyrnaeis. Si Claudius Rufinus civis vester, qui ob professionem studiorum, & assiduam in eloquentia vitam, propositam Sophistis secundum divina majorum nostrorum edicta, vacationem munerum meretur, vobis ipsum ex necessitate postulantibus, Præturam ineat ex caritate patriæ, cum idcirco ab aliis muneribus vacationem habere integram æquum est. Nefas est enim illius erga vos benevolentiam sibi damno esse: ubi vos ipsi præsertim hoc ei dari beneficium rogastis. Bene valete. Legati fuere Aurelius Antoninus, & Aelius Speratus.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ.

ΟΜΟΝΟΙΑ. Otaciliæ Severæ nummus, in quo urnæ binæ cum palmis. Apud Sponium, in Itiner. Athen.

ΕΠ. C. ΦΙΛΗΤΟΥ. ΙΠΠΙΚΟΥ. CΜΥΡΝΑΙΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Tria templa in Valeriani nummo, e Gaza Regia: Valeriano nempe Augusto, & liberis, dicata a Smyrnæis, qui se ter Neocoros Augustorum vocant. *Sub Prætorē Philota Hippico.* Ionice, ut alibi monuimus, φιλήτης, pro φιλότας dicitur. Vide supra, CÆSAREΑ Bithyniæ.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠ. CΕΞΤΟΥ. *Sub Sexto* Prætorē. Gallieni nummus, e Cimelio Regio.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΡΥΤΑΝΕΙC. Apud Seguinum, pag. 27. nunc Cimelii Regii: qua voce Smyrnensium Magistratus indicatur: ut ii essent apud Smyrnæos Πρυτάνεις, qui Consules apud Romanos, apud Pœnos Suffetes: ut uberius explicuimus, verbo ΡΟΔΙΩΝ.

CΜΥΡ. Γ. ΝΕ. ΕΠ. ΠΟΛΛΙ. ΑΝΘΥ. *Σμυρναίων τῆς νεωκόρων ὑπὲρ Πολλίων Ἀρχοντάτου. Sub Pollione Proconsule.* E Cimelio Regio. Patinus pag. 5. *Præfektum Pollianum* insulse reddit, quod ΕΠΙ ΠΟΛΛΙΑΝΟΥ legit, pro ΕΠ. ΠΟΛΛ. ΑΝΘΥ. Ex parte averſa, ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC, *ſacer Senatus.* Isis & Nemesis, in eo nummo ſtant. Iſidis Sacerdotem Smyrnæ fuiſſe auctor eſt Ariſtides, tom. 1. ſerm. ſacr. 1. pag. 483. Πολλίων ἄρχοντας Ἀσίας meminit idem, ſerm. 4. pag. 611. Nemesis in Smyrnæorum nummo altero, ſub Commodō.

CΜΥΡΝΑΙΩΝ. Ex parte altera, ΖΕΥC. ΑΚΡΑΙΟC. Juppiter *Acraeus*, quæ vox Jovem plerumque ſonat, qui præeſt arcibus: ut apud Pausaniam, in Atticis, pag. 1. Ἀκραία Ἀφροδίτη. In Corinth. pag. 66. Ἡ ἐκ Ἀκραία. Nunc vero qui a Smyrnæis colitur Ζεὺς Ἀκραῖος, iſ eſt, cujus in promontorio Smyrnæorum fanum fuit: quod promontorium hodieque nautis & mercatoribus, Italico idiomate, a S. Joannis æde, S. Giovanni d'Acri vocatur.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΖΕΝΩΝΔΗΣ. E Muſeo noſtro. Ionice ſcilicet, pro Ζωάνδης. Ut a Charon ſit Charon-

das, ab Ἐπαμείων Ἐπαμεινώνιδας, per syllabæ unius, epenthesein, sic a Ζένων fit Ζενώνιδας. Et est id summi Magistratus in eo nummo nomen.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ. ΠΕΡΓΑΜΗ. Vide ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ.

ΣΜΥΡΝΑ. Apud Seguinum, pag. 25. Smyrne Amazon, quæ urbem condidit, bipennem gestat humero. Plinius lib. v. sect. xxxi. *Ab Amazone condita, restituta ab Alexandro Smyrne.* In parte altera, leo: epigraphæ ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ.

ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΟΜΟ... ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Vide ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ.

ΣΟΛΟΝΤΙΝΩΝ, apud Pazutam. Plinio, lib. i. i. sect. xiv. in Sicilia, *Solús.* Nunc *Solunto.* Nummi alii Neptunum cum tridente exhibent, Jovem alii: alii denique Herculem, quod is Soluntem interemit, a quo Solentini nomen cepere. Auctor Stephanus: Σολοός, πόλις Κιλικίας, (lege Σικελίας) ἧς Ἐχρατῆος ἐν Εὐρώπῃ. Ἐκλήθησαν ἢ ἀπὸ Σολοῦτος κακοζήτου, ἐν ἀντὶς Ἡρακλῆος. ἢ πολίτης Σολουίτου, ἢ Σολουίτης. *Solús, urbs Sicilia, ut auctor est Hecateus in Europa. Sic autem sunt appellati a Solunte, quem, cum esset in hospites acerbior, Hercules interemit. Gentile nomen, Soluntius, & Soluntinus.* Sunt quibus & papilio insculptus, & Punici characteres: quod Phœnices & Carthaginienes cum Siciliam omnem olīm, tum Soluntem in primis tenere, auctore Thucydide libro sexto.

ΣΠΑΛΕΘΡΑΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Caii Cæsaris nummus e Thesauro Goltzii, pag. 233. Plinio, lib. iv. sect. xvi. *Spalathra.* Stephano: Σπαλῆθρα, πόλις Θεσσαλίας... τὸ ἰθὺιόν, Σπαλεθραῖος.

ΣΠΑΡΤΩΑΙΩΝ. ΣΩΤΗΡΟΣ. *Servatoris Spartoliorum.* Æsculapii, ut opinor. Stephanus: Σπαρτωλός, πόλις Μακεδονίας. τὸ ἰθὺιόν, Σπαρτωλίτης.

ST A. In suprema parte nummi. In media bos. In ima, epigraphæ B O V. Getæ ex Cimelio Regio nummus, quo geminum Campaniæ oppidum signari credimus, Stabias, & Bovillas. De priore Plinius, lib. i. i. sect. ix. *In Campano autem agro Stabiæ oppidum fuisse, usque ad*

ad Cn. Pompeium, & L. Catonem. Nunc loco etiam inter ostia Sarni amnis, & Surrentum, nomen est *Cassel a mar di Stabia*. De Stabiano lacte, Galenus lib. v. Meth. med. Symmachus, lib. vi. ep. xvii. *Stabias ire desiderant, ut reliquias longæ ægritudinis armentali lacte depellant*. De posteriore, in mediterraneis Campaniæ oppidis, *Bovilla*. Affertur hic nummus a Patino, pag. 317. nec in explanando eo satisfacit.

ΣΤΑΣΙΩΝ. Vidisse se nummum hunc, cum Solis effigie, & mali Punici flore, vulgaris Rhodiorum insignibus, Spanhemius asseverat, lib. de usu Numism. pag. 286. nec quo spectet ille, expedire se posse fatetur. Nos, dum melius aliquid succurrat, legi ΣΤΑΔΙΩΝ posse auguramur, Rhodique vicum aliquem intelligi, quod & eam Stadiam esse appellatam olim, ex Strabone didicimus, lib. xiv. pag. 653.

ΔΗΜΟC. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC. CΤΑCΙΟC. Elagabali nummus, allatus ab eodem Spanhemio, loc. cit. ex Ligorii collectaneis: quo quidem in nummo ille oppidi adhuc ignoti, nos viri, Magistratûs scilicet, qui Στάσιον vel Στάδιον Latino more nuncupatus sit, latere nomen suspicamur: id quod in plurimis Græciæ nummis usu venire nemo in hoc genere non omnino rudis ignorat. Hæ vero tantum conjecturæ sunt: non *κελευθὸς δὲ*. Sed & ΣΤΑΣΕΩΥ ΙΕΡΕΩΣ ex vetusta inscriptione Sponius meminit, cui forte hic locus debetur.

ΣΤΕΚΤΟΡΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΠΑΥΛΟΥ. Sub Paulo. Nummus Faustinae Aurelii in Cimelio Regio, qui cervum insculptum præfert. In Notitia Eccles. pag. 39. Provinciæ Phrygiæ Salutaris Σεκτόριον quarto loco censetur: pag. 4. Σεκτόριον septimo decimo. Et apud Leunclavium, pag. 94. ὁ Σεκτορίου. Et in Conc. CP. V. pag. 5. Παῦλος τοῦ Σεκτορίου ἐπίσκοπος. Sed ex nummo certissima ejus loci appellatio repetenda, Σεκτόριον. Unde in hoc Pausaniæ loco, c. Phocicis, pag. 344. vers. 4. Εἰ ὅστις πεποιήται Φρυγῶν ἐς Τεκτορήνων; addita ex præcedente vocabulo litterula, leges, ἐς Σεκτοριῶν.

Ο Ο Ο

Et apud Ptolemæum, lib. v. cap. ii. in majoris Phrygiæ oppidis, ubi Ἰφείου vel Ἐφείου perperam scribitur, Σπευφείου tu repone.

STOBENSIVM.

MVNICIPI. STOBENSIVM. Severi nummus apud Patinum in Indice, pag. 18. & alter Caracallæ, apud Tristanum, tom. ii. pag. 175. itemque Getæ, apud Mediobarbum, pag. 305. & Elagabali ibidem, pag. 314. victoriam cum palma & corona exhibet. Vespasiani, & Tiri, templum quatuor columnarum, apud Mediobarbum, pag. 118. & 127. Julix Domnæ, apud Patinum in Indice, pag. 19. & Mediobarbum, pag. 283. victoriam, aliudve Numen, quod dextra hastam, læva Copiæ cornu gerit, pedibus dracone implicitis. Plinio, lib. xv. sect. xvi. in Macedonia, *Oppidum Stobi civium Romanorum*. Ulpianus, libro l. Dig. tit. xv. de Censibus: *Stobenses juris Italici sunt*. Apud Occonem, pag. 194. Trajani nummus, SIDOBENSIVM, aut SIOBENSIVM, inquit: cum utrovis modo legas, error sit minime obscurus, pro STOBENSIVM. In eo nummo templum, in quo hastata Pallas.

CTPATONIKEΩN. Getæ nummus in Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 319. Ceres ibi cum gemina face, biga draconum vehitur. Alter quem vidimus, alatam Victoriæ exhibet: ex antica parte, Numinis ignoti, Dei forte Luni effigiem. Plinio, lib. v. sect. xxi. in Caria, *Stratonicea libera*. Decreto, ut quidem videtur, Cæsaris Dictatoris, cujus Tacitus libro ii. Annal. meminit. Strabo, lib. xiv. pag. 660. in agro Stratonicensi fana fuisse duo admonet, Jovis, & Hecatæ: de Cerere silet. Stephano: Στρατονικέα Κελαι... ὁ πολίτης, Στρατονικεύς. Hos nummos Tristanus, tom. ii. pag. 272. & alii, alio frustra ablegant.

ΣΤΥΜΦΑΛΙΩΝ. Græciæ veteris nummi, apud Goltzium, Tab. xi. In his Hercules cum leonis exuviis clavam attollit: addita vocula ΣΩ. qua Σωτήρ *Servator* Hercules appellatur. Tamen ille volucres, quibus

ILLUSTRATI.

475

ab eo oppido nomen fuit, non clava, sed sagittis interfecit. Hyginus, fab. xxx. *Aves Stympthalides quæ emissis pennis suis jaculabantur, sagittis Hercules interfecit.* Lucretius libro v.

Vncisque timenda

Vnguibus Arcadiæ volucres Stympthala colentes.

Strabo, lib. viii. Αἶμνη Στυμφαλὶς, ἐν ἣ τὰς ὄρνις μυθολογοῦσι τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ποξείμασι καὶ τυμπάνοις ἐξελαθείσας, καὶ αὐτὰς χαλοῦσι Στυμφαλίδας. *Stympthalides volucres, quas Hercules sagittis & tympanis expulerit.* Ex parte altera Junonis caput: quam educatam Stympthali Deam, triaque ibi fana habere Pausanias admonet, in Arcadicis, pag. 253. Plinio, lib. iv. sect. x. *Stympthalam.* Stephano: Στύμφαλθ, πόλις Ἀρχαδίας... τοῖς ἐθνικοῖς, Στυμφαλίθ.

SVESSANO. Nummus e Museo nostro, in quo gallinacei effigies, ut in Caleni Teanique nummis: & Palladis caput. Plinio, lib. iiii. sect. ix. *Coloniæ: Sueffa, Venafrum, &c.* Apud Gruterum, pag. 1093. **COLONIA. IVLIA. FELIX. CLASSICA. SVESSA.** Nunc *Sessa* dicitur, in Latio.

SVESANO. Herculis leonem suffocantis, Mercurii-que petasati effigiem hi nummi præbent. Apollinem alii, & Minotaurum, qualis in Neapolitanorum nummis occurrit. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab. xviii.

ΣΥΒΑΡΙΤΩΝ.

ΣΥΒΑ. Nummus e Magna Græcia Goltzii, tab. xxxv. Plinio, lib. iiii. sect. xv. *Sybaris.* Stephano: Σύβαρις, πόλις Ἰταλίας... ὁ πολίτης Συβαρίτης. Nunc jacet: in Tabulis signatur rudibus nomen, *Sibari ruinata.*

ΣΥΕΔΡΕΩΝ. M. Aurelii, & Maximi nummi, in Cimelio Regio, cum Jovis effigie. Urbs est Isauriæ, neglecta Plinio, Stephano memorata: Σύεδρα πόλις Ἰσσυρίας... ὁ πολίτης, Συεδράς. In Notitia Eccles. pag. xv. inter Episcopos Prov. Pamphyliae, ὁ Σύεδρων. Et pag. 31. Σύεδρα. Apud Goltzium in Thesauro, pag. 231. **ΣΥΕΔΡΕΩΝ**, litteris præpostere permutatis, pro

ΟΟο ij

CTEΔPEΩN. Errorem Goltzii & Occo hausit, pag. 273.

ΣΥΜΑΙΩΝ. Nummi e vetere Græcia Goltzii, Tab. xxiii. Plinio, lib. v. sect. xxxvi. *Inter Rhodum Gnidamque Syme*. Stephano: Σύμη, νῆσος Καρχηδ... τὸ ἐθνικόν, Συμῆος. In hisce nummis insculpta Ceres cum spicis frumenti in eo agro ubertatem innunt.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ.

ZEYC. ΠΑΝΔΗΜΟΣ. ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. Domitiani nummus, apud Patin. pag. 166. quo Synnadensis conventus præses Juppiter appellatur. Plinius, lib. v. sect. xxi. *Alter conventus a Synnada accipit nomen*. Stephanus: Σύναδα, πόλις Φρυγίας... ὁ πολίτης, Συναδῶς. Similis alter Nervæ apud eundem, pag. 172. & in Cimelio Regio, ΔΙΑ ΠΑΝΔΗΜΟΝ, ΣΥΝΝΑΔΕΙΣ, cum Jovis sedentis effigie, *Iovem totius conventus præsidem* vocat. Sic Ἀφροδίτῳ Πάνδημον Venerem totius populi Præsidem ab Atheniensibus coli Theseus voluit, cum in unam civitatem ex agris Atheniensem populum compulisset. Auctor Pausanias in Atticis, pag. 20. Ἀφροδίτῳ ᾧ τῶν Πάνδημον, ἐπὶ τῇ Ἀθηναίων Θεῶν εἰς μίαν ἡγήσθαι ἀπὸ τῆς δῆμον πόλιν, αὐτῶν σέβειν, κατέστη.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. Caput Herculis, in nummo vetere Cimelii Regii: cujus ex parte averfa templi effigies est, cum oleæ ramis utrique postî affixis, & epigraphæ ΔΩΡΙΕΩΝ. ΙΩΝΩΝ. Quibus verbis significatur communia utriusque gentis sacra, Doridis scilicet & Ioniz, in eo Synnadensi fano, communiaque certamina, in ea civitate edita. Tristanum hæc aliter accipientem, tom. 11. pag. 202. nihil moramur, adstipulante nobis Herodoto, ut dicturi sumus in nummis ΦΡΥΓΙΩΝ.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. Ex parte altera, ΘΕΑ. ΡΩΜΗ. Apud Patinum, pag. 3.

ΣΥΝΝΑΔΕΩΝ. ΜΕΛΙΤΩ. ΑΘΗΝΑΙΟΥ. Malum granatum, spica, pileique Castorum. *Synnaden- sum, sub Melitone Athenæi F.* Ex parte altera, Jovis caput: e Cimelio Regio.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, & ΣΥΡΑ. In nummis Musæi nostri

passim, & apud Parutam: cum effigie Jovis & epigraphe, ΖΕΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ *Iuppiter Liberator*. Notum Sicilæ oppidum Syracusæ, *Syracuses*.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, cum Dianæ venatricis effigie & epitheto ΣΩ, hoc est, Σωτήρ, *Servatrix*, apud Parutam, num. 28. &c. Cicero in Verrem, orat. 1 v. ubi de urbe Syracusis. *In ea sunt ædes sacræ complures: sed duæ, quæ longe ceteris antecellunt: Diana una: & altera, quæ fuit ante istius (Verris) adventum ornatissima, Minervæ*. Accedit huc fabula quam Pindari Schol. refert, in Nem. ode 1. captum amore Dianæ Alpheum, ipsam in Siciliam secutum: ibique fontem Arethusam exstitisse: dictumque hinc Dianam Alpheam. Vide & Diodorum Sicul. lib. v. Bibl. Captæ sunt a Marcello Syracusæ, cum festum Dianæ agerent, teste Plutarcho in Marcello.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, cum Apollinis pharetrati icone: quem Apollinem esse Temeniten puto, qui Syracusis colebatur, teste Tullio, in Verrem orat. 1 v. *Urbem Syracusas maximam esse Græcarum urbium, pulcherrimamque omnium, sæpe audistis..... Et tanta est urbs, ut ex quatuor urbibus maximis constare dicatur..... Præterea duo templi sunt egregia: Cereris alterum, alterum Liberæ: signumque Apollinis, qui Temenites vocatur, pulcherrimum & maximum*. Vide & Thucydidem lib. v 1. Est autem Τέμενις Græcis, quod fanum seu templum Latinis. De aliis Syracusanorum fanis, Æsculapio sacris, aut Libero, aliisque, Tullius, loc. cit.

ΣΥΡΑΚ. Cum Palladis galeatæ effigie, apud Parutam, num. 21. cujus Deæ ædem ex Tullio ibi fuisse proxime vidimus. Sunt & quibus insculpta noctua, Palladis symbolum, num. 54.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Nummi plurimi, cum quadrigis, bigisve, certaminum ac victoriarum indicibus. Pindarus, in Pyth. Ode 11. Μεγαλόπολις ὃ Συρακούσαι, Εὐάρετος Ἴερων ἐν αἰ κρατίων &c. *Magna urbs, ὃ Syracusæ, in qua Hieron curru felix, victoria positus, &c.* Olim autem quadrigæ, ut id obiter animadverta-

mus, junctos *ἐκ ὀδῶν* equos habebant quatuor, uti ex hisce nummis quadrigatisque denariis liquet: non ut in nostris duo præeunt, totidem sequuntur.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Pallas armata, belli Dea præses: & ex parte averſa Pegasus, apud Parutam num. 67. 68. 69. &c. Cui fortassis ii nummi a Carthaginienſibus, dum rerum in Sicilia potirentur, quod Meduſa, cujus ex ſanguine Pegasus natus fingitur, Afra fuit, Phorcynos Cyrenæi filia, ut ait Palæphatus in fabulis. Silius certe lib. xiv. inter ſigna navium Punicarum Sicularumque Pegaſum enumerat:

*At vinclis irahitur cognata in litora Anapæ,
Gorgoneasque ferens ad ſidera Pegaſus alas.*

At Pegaſum nos idcirco potius inſculptum hic remur, ut in Corinthiorum nummis, quod *Corinthus*, teſte Velleio, lib. ii. *Syracusarum genitale ſolum* fuit, ſive *μυρτόπολις*, quo ſenſu accipi hanc vocem oportere ex Themistio diximus, verbo **ΑΜΑΣΕΙΑΣ**.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ, cum Cereris effigie, cujus in capite ſpicæ, qui & illius Deæ ornatus ſolennis eſt, quare *Spicifera Ceres* a Manilio dicitur: & idem ubertatis Siculæ argumentum. Apud Parutam, num. 95. De Cereris æde, quæ Syracuſis fuit, ex Tullio diximus. Sunt & in eo nummo faces accenſæ, quibus uſa Ceres fertur in fabulis, cum Proſerpinam quæreret.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Caput Jovis Olympii, cum fulmine: ex parte altera Pegasus: apud Parutam, in nummis Syracuſiorum, num. i. Fuit juxta Syracuſanum portum oppidulum *Ὀλυμπιον* appellatum, cum Jovis Olympii templo: uti prodidere Thucydides lib. vi. Diodorus lib. xiii. & xx. Plutarchus in Nicia. Quibus omiſſis, Livii unius verba afferemus, e libro xxiii.

Hæc nunciata cum eſſent Romanis, ex Leontinis mota ſunt extemplo caſtra ad Syracuſas Et jam non modo pacis, ſed ne belli quidem jura reliſta erant, cum Romanus exercitus ad Olympium (Jovis id templum eſt) mille quingentis paſſibus ab urbe caſtra Appius poſuit.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Hercules leonem ſuffocat, apud

Parutam, num. 26. Clava Herculis alibi solum insculpta, num. cxi. De fano Herculis prope Syracusas, vide Plutarchum in Nicia. Ejus fani ruderibus superstructam aiunt ædem Magdalenæ sacram.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. In corona e spicis. Paruta, num. 97.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Leo, apud Parutam, num. 99. & 100. Fuisse vicum, locumve, prope Syracusas, cui *Λέωνος* nomen foret, Thucydides auctor est libro vi. & Livius lib. xxiii.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Caput Apollinis laureatum. Ex altera nummi parte, Diana, soror Apollinis, cujus iterum ibi quoque cithara insculpta. Epigraphe, **ΣΩΤΕΙΡΑ**, *Servatrix*. Apud Parutam, num. 3.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Tripus. Ex parte antica, caput Apollinis laureatum: pone, equi caput, Carthaginiensium typus. Apud Parutam, num. 8.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΩΝ. Aquila fulmini insidet. Ex parte altera, Jovis caput forma & habitu juvenili, cum laurea corona, simul & spicea. Apud Parutam, num. 8. Epigraphe, **ΔΙΟΣ ΕΛΛΑΝΙΟΥ**, Dorice pro *Ἑλληνίου*, *Jovis Græci*, sive *Græcanici*. Sic *Ἑλλήνιον τέμενος*, fanum Græcum in Ægypto, teste Herodoto in Euterpe, fuit.

SYRIA.

ΚΟΙΝΟΝ ΣΥΡΙΑΣ. *Commune Syriæ.* Trajani nummus apud Tristandum, tom. i. pag. 417. & in Museo nostro, in quo Cybeles turritæ effigies. Vide **ΚΡΗΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝ**, &c. Est & Juliæ Domnæ, apud eundem tom. ii. pag. 138. qui nummus ipsius Augustæ in templo effigiem præfert. Quantum Severo Principi, cujus Julia conjux fuit, totique domui Augustæ Syria debuerit, declarat inscriptio vetus, allata a Sponio, libro inscripto Gallice, *Recherches d'Antiquité*, pag. 193. reperta altero a Sidone Phœnices lapide, via quæ Tyrum ducit:

IMPERATORES CAESARES

L. SEPTIMIUS. SEVERUS. PIVS. PERTINAX.

AVG. ARABICVS. ADIABENIC. PARTHICVS. MAXIMVS.

TRIBVNICIA POTEST. VI. IMP. XI. COS. II. PROCOS. P. P.

ET. M. AVREL. ANTONINVS. AVG. FILIVS. EIVS.

VIAS. ET. MILIARIA. PER. Q. VENIDIVM. RVFVM.
LEG. AVG. PR. PR. PRAESIDEM. PROVINC. SYRIAE.
PHOENIC. RENOVAVERVNT.

Iterumque alterius fragmentum, pag. 194.

ET VIAS. ET. IMPERIUM
PROVINCIAE SYRIAE.

RENOVAUIT.

ADVENTVI. AVG. SYRIAE. Hadriani, apud
Oconem, pag. 230.

EXERCITVS. SYRIACVS. Hadriani, e Cime-
lio Regio. Sedet in equo Imperator, & ante eum stant
signiferi quatuor, cum scutis, Labaro, & signis mili-
taribus. Spartianus, in Hadriano, pag. 2. *Quinto Iduum
Augusti die, legatus Syriae litteras adoptionis a Trajano
accepit: quando & natalem adoptionis celebrari iussit.
Tertio Iduum earumdem, quando & natalem imperii
instituit celebrandum, excessus ei Trajani nunciatus est.*
Hoc ei scilicet exercitus Syriacus, cui tum praeerat,
gratulatur. Quamobrem ipse vicissim, ut ait idem Spar-
tianus, pag. 3. *Militibus ob auspicia imperii duplicem
largitionem dedit.* Erat autem exercitus Syriacus olim
vel ipsis Caesaribus metuendus: Quare, ut narrat Aelius
Spartianus in Didio Juliano, pag. 62. *Julianus quidem
neque Britannicos exercitus, neque Illyricos timebat:
Nigrum vero, Pescennium scilicet, qui a Juliano des-
civerat, occidi praeceperat, timens praecipue Syriacos exer-
citus.* Et in Severo, pag. 66. *Pescennius Niger impe-
rium contra Didium Iulianum susceperat, auctoribus Sy-
riacis exercitibus.* Eiusdem porro Hadriani nummi sunt
alii, quos supra retulimus, EXERC. DACICVS.
EXERC. RAETICVS. EXERC. BRITAN-
NICVS. EXERC. MAVRETANICVS &c..
Habuit enim plures in procinctu exercitus, in iisque
legiones plurimas: quo loco succurrit illud animo Fa-
vorini dictum sane lepidum, quod Spartianus refert in
Hadriano, pag. 7. *Favorinus quidem, cum verbum ejus
quoddam ab Hadriano reprehensum esset, atque ille ces-
sisset, arguentibus amicis quod male cederet Hadriano,*
de

de verbo quod idonei auctores usurpassent, risum jucundissimum movit. Ait enim: Non recte suadetis, familiares, qui non patimini me illum doctiorem omnibus credere, qui habet triginta legiones.

SYRIA. Nummus Antonini Pii, e Thesauro Goltzii, pag. 233. & apud Mediobarbum, pag. 193.

ΣΥΡΙΩΝ. M. Aurelii nummus, cum palmæ iconē. Plinio, lib. I v. sect. XXI. *Syros insula, in Cycladibus insulis.* Suidas verbo *Φερεκύδης*. Η' Σύρα, ἡσος μία τῆς Κυκλάδων, παλαιόν Δῆλον. Fuit enim Syrius Pherecydes. Stephanus: Σύρα, ἡσος Ἰωνική... τὸ ἰθικόν, Σύρος. A Syria autem regione, Σύρα Græcis dicuntur. Nunc *Sira* ea insula appellatur.

ΣΦΗΚΕΙΩΝ. Nervæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 233. Stephano: Σφήκεια, πόλις Εὐβοίας. τὸ ἰθικόν, Σφήκας. Addi oportuit, & Σφήκειον.

F

TALABRIGAMVN. Galbæ, e Thesauro Goltzii, pag. 244. Plinio, lib. I v. sect. XXXV. *Oppidum Talabrica, in Lusitania.* E Talabricæ rudēibus Alveiorum oppidum est excitatum, *Alveiro*.

TAMASITΩΝ. Nummi duo apud Goltzium in Græcia vetere, Tab. XXVII. Plinio, lib. V. sect. XXXV. *Tamaseus.* Stephano: Ταμάσιον, πόλις Κύπρου... τὸ ἰθικόν, Ταμασίτης, ἢ Ταμάσιον. In eo nummo turritum caput, templumque Veneris Paphiæ, cum ejus Deæ simulacro, metæ effigie. Vide ΚΥΠΡΙΩΝ.

TΑΝΑΓΡΑΙΩΝ:

TA. In Græcia Goltzii, Tab. XVII. cum effigie dimidiati equi, cujus collo corona ex olea circumdata, relatæ in curuli certamine victoriæ symbolum: ex parte altera clypeus est, commune, ut diximus, Bæotorum insigne. Plinio, lib. I v. sect. XII. *Tanagra, liber pulvis.* Stephano: Τάναγρα, πόλις Βοιωτίας... ὁ πολίτης, Ταναγραῖον.

TANA. Nummus Germanici, e Gaza Regia. Puer nu-

PPp

dus, arcum læva, dextra ramum tenet.

TANITΩN.

TANI. L. IA. Τανιτῶν. *Auxiliarius* id. hoc est, anno undecimo Hadriani Imp. cujus principatu nummus ille cufus est, quem in Regia Gaza vidimus. Patinus, pag. 197. KANI. perperam legit, quæ vox nihili est. Stephano: Τάνις, πόλις μεγάλη Αἰγυπτίου ὁ παλίτης, Τανίτης. Plinio, lib. v. sect. ix. *Tanites* nomos, & sect. xi. *Taniticum* ostium Nili. In Notitia Eccles. pag. 55. Τάνις Provinciæ Ægypti Augustamnicae adscribitur. Dissitam a Damiata unius fere diei itinere Tanin aiunt scriptores belli sacri, Vincentius, Antoninus, & alii. Nec Damiata Tanis itaque est, nec Pelusium, ut suo loco monuimus: sed oppidum utroque recentius, ab Ælio Hadriano, vel ab Ælio Cæsare conditum, & cognominatum: nam *Æliopoleos* nomen olim habuit, ut Spondanus animadvertit, ad annum Christi MCCXVIII. num. 1. Fallitur porro Holstenius, in Annot. ad Geograph. sacram, pag. 176. & qui ei præivit, Carolus a S. Paulo, cum Ταμιάθην Stéphanii, cui præfuere Elpidius & Bassus Episcopi, Damiatam esse arbitrantur. Damiatam enim esse constat intra Delta, in Provincia Augustamnica, cujus metropolis Pelusium fuit: Ταμιάθην vero, sive Ταμιάθης procul inde, plurium dierum intervallo, ultra Memphim, ipsumque Delta, in Arcadia Ægypti Provincia locum habuit, cujus metropolis Oxyrynchus fuit, Hierocle teste, seu quisquis ille est, cujus opera ac studio concinnata exstat antiqua Notitia, pag. 55. Arcadia vero dicta ea provincia est, vel ab Arcade rege, ut vult Eustathius: vel, uti verius arbitror, quod ut Achaiae umbilicus Arcadia est, mediterraneaue tota regio, sic tractus ille medium obtinet in Ægypto situm, ceteris undique cinctus nomis, sive præfecturis.

TAOYIANΩN. Severi nummus.

CE. TPO. TAOYIANΩN. Nummus Juliae Domnae ex Gaza Regia: quem interpretari liceat, Σεπτιμίας Τερκυμίων Τανιτῶν. Ut id ei nomen a Septimio Severo

inditum intelligas, cui conjux Julia Domna fuit. Figura muliebris in rupe sedet, amne pro pedibus emergente, quo typo oppidi situs indicatur.

ΜΕΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Caracallæ. *Metropolis Tavianorum*. Vel divisim, ΜΕ. ΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. *Metropolis Trocmorum Tavianorum*. Plinius, lib. v. sect. XLII. *Oppidum Trocmorum Tavium*, in Galatia. In Conc. CP. V. collat. i. pag. 416. subscribit *Anastasius Episcopus Tabiæ, vicem agens Dorothei Episcopi Ancyrae*. In Notitia Hieroclis, pag. xi. Ἐπαρχία Γαλατίας, ὁ Ἀσώρων. ὁ Ταβίας, &c. Et pag. 33. Ταβία. Vide notas in Plinium.

TARANTINΩΝ.

ΤΑΡΑΣ, Tarenti conditor. Nummus ex argento, quo Taras ipse delphino vehitur, in Museo nostro. Plinius, lib. i. i. sect. xvi. *Tarentum, oppidum Laconum* &c. Stephanus: Τάρας, πόλις Ἰταλίας, ἣ ποταμὸς ὀμώνυμος.... ὁ πόλιτος Ταρρανῖος. Nunc quoque *Tarente*. Julius Pollux, lib. ix. cap. vi. Ἀειστέλης ἐν τῇ Ταρρανῖων πολιτείᾳ φησὶ, καλεῖσθαι νόμισμα παρ' αὐτοῖς νοδμῶν, ἐφ' οὗ ἐντυπωθεὶς Τάραντα τὸν Ποσειδῶνα, δελφῖνι ἐποχούμενον. *Aristoteles in Tarentinorum Republica ait, numisma ab ipsis nummum vocari, eique insculptum esse Tarantem Neptuni F. delphino vectum*. Apud Goltzium in Magna Græcia Tab. xxxii. alteram nummi aream obtinent victores e ludo aut certamine, in equis sedentes, coronamque dextra præferentes, adscriptis nominibus, ΕΥΚΑΕΙΔΗΣ, ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ, &c. Sunt & in quibus eques insculptus, quem Phalantum esse arbitramur, quo duce coloniam Lacones Tarentum duxere, teste Pausania in Phocicis, seu lib. x. pag. 326. Huic enim divinos honores decretos a popularibus suis auctor est Justinus, lib. i. i. cap. iv. Gerit is λαῶν clypeum, cui delphin insculptus: quo vectum ad litus ipsum ferunt, navi in Crissæo mari fracta, ut idem Pausanias refert, pag. 329.

ΤΑΡΑΣ. Apud Goltzium, in Magna Græcia, Tab. xxxi. Hercules leonem clava conficit. Tarentini cum Jove

PP p ij

Herculem coluere, cujus simulacrum Romam Fabius Tarento transtulit. Plinius, lib. xxxiv. sect. xviii. *Fabius Verrucosus, cum Herculem, qui est in Capitolio, inde transferret, &c.*

TARRACO.

C. V. T. In Museo nostro, Tiberii nummus. *Colonia Vitrrix Tarraco*. Similes sunt & Augusti nummi, tum in Cimelio Regio, tum in Museo nostro, & apud Patin. pag. 61.

C. L. CAES. AVG. F. C. V. T. *Caius, Lucius, Cæsares, Augusti Filii Colonia Vitrrix Tarraco*. In Cimelio Regio, & apud Patinum, in Indice, pag. 4.

C. V. T. T. In Cimelio Regio. Has singulares litteras Ant. Augustinus, Dialog. 11. de antiq. veterum numism. sic interpretatur: *Colonia Vetus Togata Tarraco*. Nos *Vitrrix*, quam *Vetus* malimus: nam *colonia vetus*, aut *colonia nova*, nusquam quidem, quod sciam, in nummis exstat. Inscriptiones Gruteri duæ, pag. 429.

COL. I. V. T. TARRAC. *Colonia Iulia Vitrrix Togata Tarraconensis*. De Togatæ cognomine, quod magis arridet, quam *Tyrrhenicæ*, vide Anton. August. Dialog. vii. Antiquitatum in nummis veterum, pag. 105. Sic Lampridius certe in Commodi vita, Carthaginem coloniam auctor est ab eo cognominatam, Alexandriam Commodianam Togatam. Plinius, lib. 111. sect. 1 v. *Colonia Tarraco, Scipionum opus*, quo quidem loco non coloniam ait Tarraconem a Scipionibus esse deductam: sed oppidum ædificiis instauratum. Nam prima colonia deducta Carthaginem est, Velleio teste, post Scipiones. Hodie *Tarragona*, in ora Catalauniæ. Inscriptio apud Gruter. pag. 382. COL. TARRAC. In eo porro Augusti nummo, quem hic repræsentamus, nummi aream ara obtinet, ex qua palma enascitur: quo symbolo quid indicetur, M. Fabius Quintilianus docet, ut apte nos vidit Ant. August. Dial. 11. Antiq. pag. 13. Is enim auctor est, in dictis Cæsaribus Augusti, lib. vi. cap. 1 v. Inst. Orat. enata palma in ara ipsi consecrata, misisse Tarraconenses legatos, gra-

tulatum Romam, quod victoriæ omen, atque æternitatis symbolum palma in ejus ara exstitisset. *Apparet*, respondit ille, *quam sæpe accendatis*. Intellexit nimirum Augustus nasci herbam aut arboris ramos in ara sacrificiis atque ignibus minime frequentata.

ΤΑΡΣΟΥ.

ΑΔΡΙΑΝ ΤΑΡCΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC. ΝΕΩΚΟΡΟΥ. ΚΥΔΝΟC. Nummus Hadriani, cum figura fluvii decumbentis. Et alter Sabinæ, apud Medio-barbum, pag. 187. Plinio, lib. v. sect. xxii. *Cydnus amnis Tarsum liberam urbem procul a mari secans*. In altero viri nummo e Gaza Regia additur, ΟΜΟΝΟΙΑ CΕΒΑCΤΩΝ. *Concordia Augustorum*, stantque Impp. duo in ea nummi superficie.

ΑΔΡΙΑΝΗC. ΤΑΡCΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC. Antinoi in Cimelio Regio, cum epigraphe altera, ΑΝΤΙΝΟΟC ΗΡΩC. Item L. Veri, Commodi, & Crispinæ. Ex quibus Hadriani nummum pæne exesum, quem Patinus affert, pag. 203. ΑΔΡΙΑΝ..... ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC, refertque ad nescio quam Hadriano-polim, vel Hadrianeam, sic explendum, sarcindumque intelligas: ΑΔΡΙΑΝΗ. ΤΑΡCΟC. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC.

ΚΟΜΟΔΕΙΟC. ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟC. ΤΑΡCΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC. ΔΙC. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. *Commodianus αὐτὸν Oecumenicus, Tarsi metropoleos, bis Neocororum*. Commodi nummus e Gaza Regia. Sic supra ΙΕΡΟC ΑΓΩΝ ΝΙΚΑΙΕΩΝ.

ΑΔΡ. CΕΥΗΡΙΑΝΗC. ΤΑΡCΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΟC. Severi, ex Gaza Regia.

ΤΑΡΞΕΩΝ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC. ΚΙΛΙΚΙΑC. Antonini Pii e Gaza Regia. Mulier turrata spicas porrigit: annumque Cydnum pede proterit.

ΚΟΛ.....ΙΟΝ. ΕΛΕΥΘ. ΤΑΡC. Caracallæ nummus, cum signo Libertatis, apud Patinum, pag. 310. Sed legendum haud dubie, ΚΟΛ. ΑΝΤΟΝ. vel ΑΝΤΩΝ ΕΛΕΥΘ. ΤΑΡC. Κολωνίας Αρτανυνιαῖς ἐλευθέρως Τάρσου. *Coloniae Antoniniane liberae Tarsi*. Plinio,

lib. v. sect. κχιι. in Cilicia, *Tarsos*. Stephano: Τάρσος... ὁ πολίτης, Ταρσεύς.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΣΕΥΗΡΑΣ. ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. Γ. Β. Hoc est, *Λυχέστατος β' anno secundo*: est enim Latina forma, ut solet, inversa littera L. Caracallæ nummus, in quo Prætoria navis insculpta; Tarsensium, uti hodie Parisiensium, insigne. Ex parte nummi altera, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΣΕΥΗΡΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. Π. Π. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Ἀυρήλιος Σεύηρος Ἀντωνῖνος, Πῖος Παρθεύς, ut quidem Tristanus interpretatur, tom. 11. pag. 215. Nos simplicius veriusque, Πατὴρ Πατρίδος, *Pater Patriæ*.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΣΕΒΗ. ΑΔΡ. ΤΑΡΣΟΥ. Caracallæ nummus e Cimelio Regio. Ἀντωνιανῆς Σεβηλαιῆς Ἀδριανῆς Τάρσου.

ΤΑΡΣΟΥ. ΜΑΚΡΙΝΙΑΝΗΣ. ΜΗΤΡ. Macrini nummus e Cimelio Regio: ut & alter qui sequitur: ΣΕΥ. ΜΑΚΡΕΙΝΙΑΝΗΣ. ΤΑΡΣ. Cum signo Libertatis.

ΑΔΡ. ΣΕΟΥΗ. ΑΛΕΞΑΝ. ΜΗΤΡ. ΤΑΡΣ. Alexandri Severi, ex eadem Gaza. Ἀδριανῆς Σευηλαιῆς Ἀλεξανδρείας Μητροπόλεως Τάρσου.

ΤΑΡΣΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΜΚ. Η. Γ. Pupieni nummus, in quo inversæ postremæ litteræ dux, pro L. B. hoc est, *Λυχέστατος β' anno secundo*, principatus scilicet Pupieni. Tristanus tom. 11. pag. 497. hic suam iterum Amancædicam Ciliciam, quam nemo novit, inculcat & obtrudit. Vide nummos ΑΝΑΖΑΡΒΕΩΝ. In eo nummo Triton insculptus, qui concham inspirat: supra delphinus volitat.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΑΝ. ΤΑΡΣΟΥ. Gordiani junioris, ex eodem Cimelio Regio.

ΤΑΡΣΕΩΝ. Apud Ill. Harlæum. Ex parte averſa, ΜΗΤΡΟ.

ΤΥΧΗ. ΤΑΡΣΟΥ. *Fortuna Tarsf.* Vide ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩΝ.

Η. ΤΑ. ΑΔΕΛΦΩΝ ΔΗΜΩΝ, cum nota Præfecti monetæ in parte ima nummi. Ex parte altera, Jovis

caput. Quem nummum sic interpretor: *Ἡρακλείας, Τάρσου, Ἀδελφῶν Δημῶν. Heraclea, Tarsi, Fratrum populorum.* Fraternitatis, ac necessitudinis, ut inter fratres, sic inter civitates, vincula intercessisse, nec magis ex cognatione, quam ex amicitia, tum hic nummus docet, tum Aristides etiam, his verbis: Νῶν καὶ πᾶσαι πόλεις ἀδελφαὶ ἀλλήλαις ὑπολαμβάνουσιν. Et Dio Prusæus, orat. xxxviii. pag. 481. vocat, ἐν τῇ πόλει ἀδελφότητα. Iterumque, pag. 482. Ὁφελον ἐξέμω καὶ τὸν Ἐφεσίῳ ΔΗΜΟΝ ποιήσασθαι ΑΔΕΛΦΟΝ ὑμῶν. Quæ sit autem ea Heraclea, haud proclive est augurari; Thracicæne, an Pontica, an Carica, Æolicæve: de quibus nos suis locis egimus, tum in hoc opusculo, tum in Commentariis Plinianis. In ejus porro nummi parte suprema litteræ ex adjunctæ ΔΞΡ, annum designant CLXIV. ex quo vel civitatis vel libertatis jus oppido ei concessum, vel metropoleos prærogativa: vel denique, quod verius arbitror, a civitatis statu in meliorem formam revocato per Athenodorum, Augusti principatu, ut Strabo refert, lib. xiv. pag. 674.

ΤΑΡΣΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Caput turratum. Ex parte averſa, ΚΟΙΝΟΝ ΚΙΛΙΚΙΑΣ. *Commune Ciliciæ*, e Cimelio Regio, & apud Tristanum, tom. 11. pag. 217. Templi effigies, cum aquila: quo sacra communia totius Provinciæ Tarsi habita pro salute Romani Principis, cujus insigne Aquila, significatur.

TAVRINVM.

COL. IVL. AVG. TAVRINOR. *Colonia Iulia Augusta Taurinorum.* Nummus Neronis in Thesauro Goltzii, pag. 140. Plinius, lib. 111. sect. XXI. *Colonia Augusta Taurinorum*, &c. Hodie *Turin*.

ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ. E Museo nostro Parisiensi. In parte antica, caput Apollinis, cum epigraphæ, ΑΡΧΑΓΕΤΑ. Appianus, lib. v. bell. Civil. p. 734. Ο' ὃ Ἀρχηγέτης Ἀπόλλωνος ἀγαλματὶόν ἔστιν, ὃ ὧσιν ἐτίσαντο Νάξιον οἱ εἰς Σικελίαν ἀποικισμένοι. *Archegetes est Apollinis parva statua, quam primum dedicarunt Naxii coloni missi in Siciliam, Tauromenitani deinde appellati.* Thucydides sub ini-

tium libri sexti, pag. 412. ubi de priscis Sicilia incolis: *Νάξοι φησιν*, inquit, *ὃς Ἀπόλλωνι Ἀρχαγέτου βωμὸν, ὅσις ἰδὼν ἔξω τὸ πύλειός ἐστιν, ἰδρύσαντο. Naxum condiderunt, & aram Apollinis Duكتورis, quæ nunc extra urbem visitur, exstruxerunt.* Dorica dialecto Ἀρχαγέτας dicitur. Pindarus, Pyth. Ode v.

Οὐδ' Ἀρχαγέτας δῶκεν Ἀπόλλων, &c.

Ubi Scholiastes: ὁ δὲ τὸ Σπικίαι ἀρχαγέτης Ἀπόλλων, *colonia duكتور Apollo.*

COL. AVG. TAVROMEN. Tiberii nummus in Thef. Goltzii, pag. 238. Plinius, lib. 111. sect. xiv. *Colonia Tauromeniam, quæ antea Naxos.* Stephano: *Ταυρομήριον... ὁ πολίτης, Ταυρομήριτης, ὃς Ταυρομήριος.* Quare in nummo sequenti **ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ.** Dorice, pro **ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΩΝ.** Nunc *Taormina.* Plura vide in Plinianis notis.

ΤΑΥΡΟΜΕΝΙΤΑΝ. Caput Apollinis, apud Parutam. In parte averfa, uva vini feracitatis in eo tractu ac bonitatis index. Plinius, lib. xiv. sect. viii. *Est in eadem Sicilia & Tauromenitanis vinis honos, lagenis pro Mamertino plerumque subditis.*

ΤΑΥΡ. Caput Apollinis. Ex parte altera, **ΑΠΟΛΛΑΩΝΟΣ.** Tripus. Apud Parutam, num. 10. Sunt & cum tauri, sunt & cum Minotauri effigie, num. 12. 13. &c.

ΤΑΥΡΥΝΥΜ. Miles Romanus inter equum & taurum. Busbequius visos a se hos nummos ait, epist. 1. Plinio, lib. 111. sect. xxviii. *Tauranum, ubi Danubio miscetur Saus.* Hodie *Belgrade*, in Hungaria.

ΤΕΑΝΥΜ *Italiae oppidum.*

ΤΙΑΝΟ. Nummi Musei nostri, in quibus gallinacei sculpta effigies, ut in Sueffæ, & Caleni nummis: ex parte averfa, Palladis caput, ut in Sueffanis. Plinio, lib. 111. sect. ix. *Colonia Teanum Sidicinum cognomine*, in prima Italiae regione, in qua Latium & Campania continetur. Nunc *Tiano*, ad fontes fluvii Savonis.

ΤΙΑΝΩ. In magna Græcia Goltzii, tab. xx1. cum Lunæ falcatae effigie ex superficie una: ex altera, radiati Apollinis.

ΤΕΓΕΑΤΑΝ.

TEGEATAN. Dorico more, pro Τεγατών. Nummus Cimmeli Regii, Jovis capite ex parte altera insignitus: Palladis, ac Martis, ex priore. Cur Mars in eo nummo & Alea Minerva sint insculpti, ex Pausania discas, in Arcadicis, seu lib. v. pag. 274. Plinio, lib. i. v. sect. x. in Arcadia, *Tegæa*. Stephano: Τέγαια, πόλις Ἀρχαίας... ὁ πολίτης, Τεγαίτης.

TENEATΩΝ. In agro Corinthiaco Tenea pagus, seu oppidum fuit, ibique Apollinis Teneatæ fanum, teste Strabone, lib. v. pag. 380. Καὶ ἡ Τενέα δ' ὅτ' ἔστι καὶ Κουενθίας, ἐν ᾗ τοῦ Τενεάτου Ἀπόλλωνος ἱερὸν λέγεται. Vide & Pausaniam, in Corinth. seu lib. i. pag. 84. Huc pertinere credimus nummum eum, quem superius **KENEATΩΝ** mendose inscriptum monuimus.

TENEΔΙΩΝ. E Thesauro Goltzii, pag. 233. & ex Tab. xi. insularum Græciæ. In hisce nummis bipennis insculpta cum muribus, ex parte averfa vultus, seu Jani, biceps. Stephanus. Τένεδος, νῆσος τῆς Σποραδίων... ὁ πολίτης, Τενέδιος... Ἐπὶ τῇ ἐπέχει παρρημία, Τενέδιος πέλεκυς, ὅτι τῆς ἥτοι πικρῆς, ἢ τῇ μάλλον συντόμως ἀποκοπόντων τὰ ζητήματα, τῇ τὰ ἄλλα ὀρατήματα. Καὶ φησὶ Ἀριστοφάνης τῇ ἄλλοι τῇ Τενέδι, Ἀπόλλωνα πέλεκυν κρατῆν ἀφ' ἧς συμβάλλεται τοῖς θεοῖς Τένειω. Ἡ μάλλον, ὡς φησὶ Ἀριστοφάνης ἐν τῇ Τενέδιον πολιτείᾳ, ὅτι βασιλεύς τις ἐν Τενέδι νόμον ἔθηκε, τὸν καταλαμβάνοντα μοιχοῦς, ἀναγκάζειν πέλει ἀμοιβήν. Ἐπειδὴ ὁ συνέβη τὸν υἱὸν αὐτοῦ καταληφθῆναι μοιχόν, ἐκύρωσε τὸν νόμον τοῦ ἰδίου παιδὸς τηρηθῆναι τὸν νόμον. Καὶ ἀναγκάζοντος, εἰς παρρημίαν εἰσελθεῖν τὸ ὀρατήμα, ὅτι τῆς ὁμοῦς ὀρατήματα. Διὰ τοῦτο φησὶ τῇ τῇ νόμισματος τῆς Τενέδιον κεχαρμένη, ἐν μὲν τῇ ἐπέχει μέρει πέλεκυν, ἐπὶ τῇ ἐπέχει δὲ κεφαλῇ, εἰς ὑπόμνησιν τοῦ θεοῦ τοῦ παιδὸς παθήματος. *Tenedus, insula Sporadiarum... Civis, Tenedius... Est & altera paræmia, Tenedia securis: de iis, qui vel acerbius, vel etiam nimis concise quæstiones, aut alias res præcidunt. Atque Aristides & Tenedii alii, datam Apollini securim (Smintheo scilicet, de quo mox dicemus) propter ea quæ Tenedia aciderunt. Vel potius, ut ait Aristoteles, in Tenediorum*

republica, quod rex quidam in Tenedo legem tulit, ut deprehensū adulteri securi ambo ferirentur. Quoniam vero accidit, ut ipsius filius eo crimine teneretur, iussit etiam a filio pœnas exigi. Eoque occisores in partemiam vertit, de iis quæ crudeliter aguntur. Quamobrem, inquit, & in nummis Tenediorum ab una parte securis insculpta, ab altera capita duo, ad ejus rei memoriam quæ filio contigit. Mures autem ad Apollinem Smintheum spectant, cujus ibi fanum fuit, Strabone teste, lib. xiiii. pag. 604. Τένεδος... πόλιν ἔχει Αἰολίδα, καὶ ἱερὸν τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνος, καὶ ἄρ' ὃ ποιητὴς μαρτυρεῖ.

Τενέδιό τε ἱπὶ ἀνάσσει Σμινθεύς.

Sminthou, qui Tenedum regis.

Nomen autem ei Deo factum a muribus ex eo loco fugatis: sunt enim σμίνθαι Cretensium lingua mures. Plinio, lib. v. sect. xxxix. *Tenedus*. Nunc quoque *Tenedo*, notissima fama insula, ut Maro cecinit, 2. *Æneid.*

TENEΔΟΣ. Securis, seu bipennis: Ex parte altera, Apollo cum mure: quo habitu a Strabone, loc. cit. describitur. Τὸ τοῦ Σμινθέως Ἀπόλλωνός. ἔστιν ἱερὸν, καὶ τὸ σύμβολον τὸ πλεῖον ἐπιμύθηται τοῦ ὀνόματος σῶζον, ὃ μὲν ὑπὸ καίεται τὸ ποδὶ τοῦ ξοδισσοῦ. *Templum Apollinis Sminthi, ac symbolum nominis veritatem rationemque conservans, mus sub pede simulacri est.*

TEPEBINTINΩN. Vel **TEPEBINΘINΩN** potius fortassis. Vide **ΚΑΛΧΑΔΟΝΙΩN**. Adde & ea quæ diximus postrema nota in librum quintum Geographicum Plinii, pag. 630.

TEPINAΙΩN. Victoriæ sedentis effigies, in Cimelio Regio, & in Magna Græcia Goltzii, Tab. xxiii. Plinio, lib. iii. sect. x. *Crotoniensium Terina*, *senusque ingens Terinæus*. Stephano: Τερίνα, πόλις Ἰταλίας..... ὁ πολίτης, Τερινᾶϊς. In Calabria, hodie *Nocera*. Sinui Terinæo nomen, *Golfo di S. Eufemia*.

TEPMΗΣΣΕΩN. In Cimelio Regio, & apud Spanhem. lib. de usu numism. pag. 477. Urbs est Pisidica memorata Straboni, lib. xiii. pag. 631. Ἡ δὲ Τέρμησος

ἔστι Πισιδικὴ πόλις. . . Ὑψικλείδης δὲ Κιζιεύς, *supra Ci-*
byram posita. Ex parte altera, vir seminudus cum cla-
va sedens, addita epigraphe ΣΟΛΥΜΟΣ, quem illum
heroem esse credimus, a quo Solymi appellati Pisidæ,
ut Plinius ait, lib. v. sect. xxiiv.

TERMICEION. E Cimelio Regio nummus, in quo
Martis caput galeatum: quidam ΕΡΜΙCΕΙΩΝ per-
peram legere. Ex parte averſa, ut in priore nummo,
ΣΟΛΥΜΟΣ Stephanus: Τερμιασός πόλις Πισιδίας. . .
τὸ ἐθνικόν, Τερμιασός. Strabo, lib. xiii. pag. 630. Τῆς
γού τερμιασέως ἀρχαί ὁ Ὑψικλείδης λόφος καλεῖται Σό-
λυμος. Ἐ αὐτοὶ δὲ οἱ Τερμιασῆς Σόλυμοι καλεῖται.

THION. Augusti nummus, e Cimelio Regio. In parte
averſa, Augusti effigies, & epigraphe, ΣΕΒΑΣΤΟΣ.
ΚΤΙΣΤΗΣ. *Augustus conditor*. Plinius, lib. vi. sect.
xxxviii. *Teos cum oppido*. Stephano: Τέως, πόλις
Ἰωνίας. . . τὸ ἐθνικόν, Τήιος, &c.

THION. Neronis, Domitiani, cum Bacchi stantis effi-
gie, Domitiæ, Sabinæ, Faustinae Aurelii. Et Severi
etiam cum Prætoris nomine, sed obscuræ, tum in Gaza
Regia, tum apud Patinam, in Thesaurο, pag. 116. ΕΠΙ.
CΤΑ. . . ΓΕΡCΑΛΑ. ΛΕΟΝΗΤΟΣ. THION. Porte,
ΕΠΙ. CΤΡΑ. CΕΡ. CΑΛΑ. ΛΕΟΝΤΟΣ. Ἐπὶ
Στρατηγῶς Σεργίου Σαλλουστίου Λέοντος. Τῆς. *Sub Præ-*
tore Sergio Salustio Leona Teiarum. Bacchus ibi in-
sculptus cum tigride.

CΤΡΑ. ΛΟΥ. . . ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. THION. Com-
modi nummus e Gaza Regia, cum Æsculapi effigie.
Prætor Lucio. . . Antonino.

ΕΠΙ. CΤΡ. ΕΠΙΚΡΑΤΟΥC. THION. *Sub Prætorē*
Epistrate. Teiarum. Valeriani nummus e Gaza Regia.
Bacchi stantis effigiem exhibet, cantharum dextra,
lava thyrsum gerentis: jacente ante pedes panthera.
Hæc agri sunt vini feracis symbola.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC THION. Lyræ, & Gryphus. E
Cimelio Regia. ΜΗΜΗΤ. . . ΑΦ. CΤΟ. ΙΠΕ
THΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙ. Valeriani, ac Salonini nummi,
ex Cimelio Regio. In hoc postremo Prætoris signatur

nomen, Herculisque stantis effigies: ΚΛΕΟΒΟΥΛΟC. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙΝ. Τημενίου θύραι. *Temeni Portæ*, quarum Pausanias meminit, in Atticis, pag. 34. *Λυδίας δ' αἰὲ πόλις ἔστιν οὐ μεγάλη Τημενίου θύραι. In Lydia superiore oppidum haud magnum Temeni portæ.* In Notitia Eccles. pag. 20. Τημενίου θύραι Phrygiæ Capatianæ adscribuntur. Et pag. 49. ὁ Τημενίου θύραι, pro Τημενίου θύραι. Apud Ptolemæum, lib. v. cap. 11. ΤΡΙΜΕΝΟΘΥΡΙΑΙ, pro ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΙΑΙ.

ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙ. ΛΟΛ. ΞΕΝΟΦΙΛΟC. ΑΡΧ. Α. ΤΟ Β. Pallas sedet, in nummo Gordiani junioris, e Gaza Regia. Λόλλιος Ξενοφίλος Ἀρχιερεὺς πρῶτος τὸ β. *Lollius Xenophilus Pontifex primus iterum.*

ΚΛΕΟΒΟΥΛΟC. ΑΡΧ..... ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙΝ. Ceres cum facibus, curru equorum quadrijugo vehitur, in nummo Gallieni ex eadem Gaza. In altero, cui eadem epigraphe est, Valerianus & Gallienus sacra peragunt ad aram: stans in medio Victoria utrumque coronat.

ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΩΝ. Diana multimammia. Ex parte averſa, ΕΠΙ. Μ. ΤΥΛΑΙ. *Sub M. Tullio.* Prætoris urbis scilicet. Cereris caput cum spicis. Est Cimelii Regii.

● ΕΑ. ΡΩΜΗ. Ex parte averſa, ΝΕΙΚΟΜΑΧΟC. ΑΡΧΙΕΡ. Α. ΤΟ. Β. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙΝ. *Nicomachus Pontifex primus iterum Temenothyrenſibus.* E Cimelio Regio.

ΝΙΚΟΜΑΧΟC. ΑΡΧΙΕΡ. Α. ΤΟ. Β. ΤΗΜΕΝΟΘΥΡΕΥCΙ. Ex parte altera, ΚΤΙCΤΗC. *Conditor.* Herculis caput, quem conditorem urbis suæ ii appellant. Herculem certe in eo tractu aliquando fuisse, auctor est Pausanias, loc. cit.

ΤΗΜΝΟC. Caput turritum. Ex parte averſa, ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Fortuna, cum temone & Copiæ cornu. Apud Sponium, in Itiner. Athen.

ΕΠΙ. CΤΡ. ΦΑ.... ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. *Sub Prætoris Flavio.* Julia Domnæ, apud Tristandum, pag. 137. cum Hercules in rupe jacentis effigie, ut mox dicemus.

ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Nummi Philippi Patris, apud Patinum, pag. 386. cum Hermi fluvii jacentis effigie. Nunc Cimelii Regii : in quo sunt & Alexandri Severi, & Gordiani junioris cum signo Libertatis, & cum Herculis stantis effigie nummi. Juliae Domnae nummus Herculem exhibet in rupe sedentem, id quod oppidi fortassis in colle situm significat. Plinio, lib. v. sect. xxxiij. *Temnos.* Stephano : Τῆμιος, πόλις τῆς Αἰολίδος . . . δ πολίτης, Τημνίτης.

ΕΠΙ. CTP. I. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Nummus Otaciliae e Cimelio Regio, cum Æsculapii effigie. *Sub Prætorē Iulio Antonino.*

ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. ΕΡΜΟC: Otaciliae Severæ, e Cimelio Regio : quo numino cultum a Temnitis Hermum amnem patet, qui & in eo insculptus cernitur, & agrum Smyrnensem alluit : atque adeo utriusque populi societas indicatur. Vide **ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ Phrygiae.** Quin & illud oppidum amnem eum alluisse conjicimus ex Pausania in Eliac. prior. pag. 160.

CTP. ΑΥΡ. ΕΡΜΕΙΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Juliae Mamae, e Cimelio eodem, & apud Tristanum, tom. ii. pag. 400. *Στρατηγὸς Αὐρηλίου &c. Prætorē Aurelio Hermia Temnitarum.* Idem Prætor supra in nummo **ΜΕΙΛΗΤΟΠΟΛΕΙΤΩΝ** occurrit. In isto Pallas stat, dextra victoriolam, læva hastam gerit.

ΕΠ. CTPA. ΗΡΩΔΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ Juliae Mæfæ, ex eodem Cimelio, cum Palladis simili icone. *Sub Prætorē Herode.* Cave hic Herodem Atticum intelligas, de quo Philostr. lib. 2. de vitis Soph. cum is Hadriano principe vixerit.

CT. ΑΥ. ΝΕΙΚΟCΤΡΑΤΟΥ Β. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. Gordiani, ex eodem Cimelio. *Prætorē Aurelio Nicostrato iterum.* Pallas stans victoriolam tenet. In altero ejusdem Gordiani, stat Æsculapius.

ΕΠ CΤ. ΑΥ. CΤΡΑΤΟΝΕΙΚΙΑΝΟΥ. ΤΟ. Β. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ. *Sub Prætorē Aurelio Stratoniciano iterum. Temnitarum.* Gordiani, cum Æsculapii stantis effigie. Tristanus, tom. i i. pag. 523. pro ΤΗΜΝΕΙ-

QQq ij

ΤΩΝ, ΒΑΗΝΝΕΙΤΑΝ legit, insigni errore.

Ε. CT. CTPATONEΙΚΙΑΝΟΥ. ΤΗΜΝΕΙΤΩΝ.

Ἐπὶ γρατηροῦ Στρατονικιανοῦ, Τημνεῖτων. Patinus pag. 5. ΤΗΜΕΙΤΩΝ, perperam legit. Ex parte averſa, ΙΕΡΑ CYNΚΛΗΤΟΣ. In Apamensium Phrygiæ nummo hic rurſum Stratonicianus Prætor occurrit.

ΤΗΝΙΩΝ. Alexandri Severi nummus in Cimelio Regio, & apud Tristanum, tom. 11. pag. 411. Nummi aream Neptuni tridens obtinet, quod eum inprimis Tenii colerent, uti ex Philochoro Clemens Alex. refert in Protrept. pag. 18. φιλόχορος ὃ ἐν Τιῳ Ποσειδῶνά φησι πᾶσαι ἰατροί. *Philochorus in Teno coli Neptunum Medicum ait.* Et Strabo, lib. x. pag. 487 Τιῶθ' ὃ πόλιν μὲν οὐ μέγαλιν ἔχει. Τοῦ δ' ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνθ' μέγα ἐν ἄλλοις, ἢ πόλεως ἔξω, θῆας ἄξιον, &c. *Tenos urbem habet non magnam: sed extra urbem in loco est fanum Neptuni, dignum quod spectetur: ubi & Neptunia celebrantur.* Serpente tridens involvitur, quod serpentibus anguibusque insula ea scatet: unde & alterum ei nomen Ὀφιοδοῖα, teste Plinio, loco cit. & Stephano: Aristoteles etiam Hydrussam vocavit: non tam idcirco fortassis quod irrigetur aquis, ἀγὰρ πρὸ χαλάρρυντον ἔῃ, uti Stephanus interpretatur, quam quod hydrys abundet. Aristoph. Scholiastes in Pluto: Ἐν τῇ Τιῳ μία τῇ Κυκλάδων νήσῳ ὅφεις καὶ σκορπιοὶ δινοὶ ἐγίνοντο. Quin & vox ipsa Τιῳ Hefychio ἔχδνα est; hoc est, vipera: ut eodem spectare nomina hæc omnia videantur. Vel forte Neptuno vim medicam serpens ille inesse significat, quam Æsculapio symbolum idem alias in nummis assignat. Sunt & in Græcia Goltzii. Plinio, lib. 1 v. sect. XXII. *Tenas insula cum oppido.* Stephano: Τιῶος, νήσος Κυκλάς . . . ὁ πολιτής. Τιῳίος. Nunc Teno.

ΤΗΝΙΩΝ. Neptuni tridens, cum delphinis. Ex parte altera, Neptuni caput. Apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. XVII.

ΤΗ. cum uva, vini copię in agro ed indice. Ex parte averſa, Jovis Hammonis caput.

THRACIA.

ADVENTVI. AVG. THRACIAE. Hadriani,
e Cimelio Regio.

KOINON. ΘΡΑΚΩΝ. *Commune Thracum*, Caracallæ
nummi.

ΤΙΑΝΩΝ. Antinoi, Antonini Pii, L. Veri, & Gordiani
junioris, ex Cimelio Regio nummi. Plinio, lib. vi.
sect. 1. *Oppidum Tium*, in Bithyniæ, Paphlagoniæque
confinio. Stephano : Τίος, πόλις Παφλαγονίας τοῦ Πόν-
του, ὑπὸ Τίου ἱερέως, τὸ γένος Μιλησίου, ὡς φίλων. Δημο-
θένης δ' ἐν Βιθυνιακοῖς φησι, κλητὴν τὴν πόλιν ἡμέτερον Πά-
ταρον, ἐλδοτα Παφλαγονίαν. καὶ ἐκ τοῦ πρῶτον τὸν Δία, Τίον
προσαγορεύσαι. . . . τὸ ἐθνικὸν, ὑπὸ τὴν Τίου Τιανός, ὡς ὑπὸ
τὴν Κίου Κιανός. *Tios, urbs Paphlagoniæ Ponti, a Tio sa-
cerdote, genere Milefio, ut Philon prodidit. Demosthe-
nes vero in Bithyniacis ait, conditorum oppidi fuisse Pa-
tarum, capta Paphlagonia : Et a cultu Iovis, ἐκ τοῦ
πρῶτον τὸν Δία, Tium appellasse . . . Gentile nomen a Tio
Tianos, ut a Cio Cianos.* A Phlegonte, lib. de longæ-
vis, inter eos quos centum annos vixisse Censuum
Commentarii prodidere, hi recensentur : Ἀλέξανδρος
Δημητρίου, Τιανός ὑπὸ Πόντου καὶ Βιθυνίας. Γάζα Τίμωνος,
Τιανή, ὑπὸ Πόντου καὶ Βιθυνίας. Χρηστὴ Ἀντιπάτρου, Τιανή.
Χρυσίον Θεοφίλου, Τιανή. Ἰέρων Ἰέρωνος, Τιανός. E Bi-
thynia fuisse Antinoum constat, cujus in nummo e
Gaza Regia, ΤΙΑΝΟΙ pariter legimus. In Notitia
Eccles. pag. 33. Provinciæ Honoriadis, quæ pars Bi-
thyniæ fuit, adscribitur Τίος. Et in Conc. Constanti-
nop. V. pag. 168. subscribit Ἀνδρέας ἐπίσκοπος τὴν Τιδανον,
τὴν Ὀνωρεατῶν ἐπορχίαν. In nummo Antonini Pii primum
allato, (nam id tere exciderat) fax erecta cernitur,
quæ nempe in sacris Jovis Tiani accendi soleret. Ne-
que enim hic quisquam existimet certamen hic signari
Lampadum, quo in certamine victor discedebat, λαμ-
παδιφόρος dictus, qui cursum perfecisset inextincta fa-
ce. Nam & id certaminis genus Athenis modo in Cera-
mico edi solebat, & tergemino tantum festo solenni,
Quinquatribus, Vulcanalibus, Prometheis. Scholiastes
Aristophanis in Ranis, pag. 263. Ἐν Ἀθλίῳς ἔστι γυμ-

νδσιον, ἐν ᾧ ἐλαμπαδηφόρου οἱ γυμναζοντες. Ο' δ' λαμπα-
δος ᾧ ἀγὼν τρίτον Ἀθλιῶσιν ἤγαστο. Περμήθεια, Ἡφαίστια,
Παραθλιάμα. Promethea quidem in memoriam ignis in-
venti: Vulcano & Minervæ artium magistris, quæ sine
igne nullæ sunt. Vide & Pausaniam in Atticis, pag. 30.
Sed non sunt, inquam, hæc eo loci certamina intelli-
genda, quæ fuere Atheniensium propria. De faculis
itaque in cultu Deorum accendi solitis hanc in num-
mis facem accipimus. Sic in nummo Antonix, ejus
quæ Drusi fuit & Caligulæ avia, duæ faces erectæ
stant, symbolum sacerdotii Augusti, quod Antonia
gessit. L. & intius, lib. vi. cap. 1. *Maßtant opimas &
pinques h stias Deo esurienti. accendunt lumina tan-
quam in tenebris agenti.* Conc. Arelat. ii. can. xxii.
*Si in alicujus presbyterio infideles aut faculam accende-
rint, &c.* Æsculapio in primis, cujus Numini in pri-
mis devotos fuisse Tianos nummi subsequentes do-
cent, faces accendi solitas, ex Aristide discimus, orat.
de concordia ad civitates Asiaticas, tom. i. pag. 304.
Hallucinati sunt omnes ad hunc diem antiquarii, qui
a Tyanensibus Cappadociæ cusos hos nummos pu-
tarunt, vel in Italiæ oppido Tiano, sive Apulo, sive
Sidicino, ut Patinus, pag. 226. Sunt & aliæ quidem
in Asia Proconsulari Τianaί, in Notitia Eccles. pag. 27.
sed quæ huc minime spectent, cum ex ipsis fingi
TIANAIΩN ars plane poscat.

ZETC EPΓACTHC. TIA. Antonini Pii, & ZETC.
EPΓACTHC TIANΩN, M. Aurelii nummi e Ci-
melio Regio, cum Jovis togati ac stantis effigie, bra-
chio dextro nudo exertoque: lævo, hastam gerit. *Jup-
piter Opifex, Tianorum.* De cultu Jovis apud Tianos,
dictum est proxime ex Demosthene. Sic in nummis
Laodicensium ZETC ΦΙΛΑΛΗΘHC, in aliis
ZETC ΜΕΙΛΑΙΧΙΟΣ, ZETC ΑΓΟΡΑΙΟΣ, &c.
In vetusta inscriptione, apud Sponium, ΟΡΟΣ ΔΙΟΥ
ΜΗΛΩΣΙΟΥ, *mons Jovis pecoralis.* Et apud scrip-
tores Græcos, Ζῆς Στρατός, *Juppiter Militaris*: Ζῆς
Ἀράριος, *Juppiter Aratrius*, ab invento aratro, no-
men

men invenit. Sic sane Ἐργάτης, quod sit operum Præses, nunc is appelletur. Exstat ea vox in inscriptione vetusta, apud Sponium, Itiner. Athen. pag. 151.

ΦΛΑΟΥΙΟΣ. ΖΕΥΞΙΣ. ΕΡΓΑΣΤΗΣ.

ΠΑΕΥΣΑΣ ΥΠΕΡ. ΜΑΛΕΑΝ. ΕΙΣ.

ΙΤΑΛΙΑΝ. ΠΛΟΑΣ. ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ. ΔΥΟ.

Hoc est, *Flavius Zeuxis Opifex, Maleam prætervehens bis & septuagies versus Italiam*. Quanquam hæc Sponius aliter, sed perperam, accipit. Sunt qui legant, ΖΕΥΣ ΣΥΡΙΑΣ ΤΗΣ ΤΙΑΝΩΝ: iidemque in Bithynia Syriam quærent. Alii ΣΥΡΓΑΣΤΗΣ, nullo sensu. Similitudo litterarum C & E in nummis, utroque in fraudem impulit.

ΤΙΑΝΩΝ. Ex eodem Cimelio, cum face erecta: alter, cum serpente Æsculapii aræ imposito: uterque Antonini Pii: cum effigie stantis Æquitatis, & Mercurii cum crumena, M. Aurelii. Quid quod serpentem illum Glyconem esse haud temere suspicari licet, quo de serpente egimus prolixius, verbo ΙΩΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ: Suadent id sane Luciani verba e Pseudomanti, pag. 191.

Ἐγὼ δὲ σοὶ καὶ διάλογον διηγήσασθαι τοῦ Γλύκωνος, καὶ τοῦ Σακέρδωτος, Τίανος πνυθ' ἀνδρώπου... Ἀνέγνω ὁ αὐτὸν χρυσοῖς χρᾶμμασι γεραιμένοι ἐν Τίῳ, ἐν τῇ τοῦ Σακέρδωτος οἰκίᾳ. Εἰπέ γάρ μοι, ἔφη, ὁ δόσποτα Γλύκων, τίς εἶ; ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, Ἀσκληπιδὲς νέος. Ἄλλος περ' ἐκείνῳ τὸν πατρῶν; πῶς λέγεις; Οὐδέ μιν ἀκοῦσαι σε τοῦτό γε. &c. *Læbet etiam dialogum tibi referre Glyconis & Sacerdotis, qui Tians vir fuit.... Hunc equidem legi pridem aureis descriptum litteris Tii, in ipsis Sacerdotis ædibus. Dic, inquit, mihi, Domine Glycon, quisnam es? Sum ille, inquit, minor Æsculapius. Num alius ab illo priore? quid ais? Haud fas est ut istud audias, &c.*

ΚΕΡΑΚΟΥΝ. ΤΙΑΝΕΩΝ. Κερασσοῦν, Τιαρίων. M. Aurelii nummus apud Spanhemium, in Juliani Cæsares, pag. 50. cum Satyri effigie, faciem dextra gerentis. Sed cave credas ad Tyana Cappadociae hunc nummum spectare, quod vir eruditus credidit: neque enim permutari litteras in nummis, atque pro T huc

R R r

irrepſiſſe, facile mihi perſuaſerim : cū & Ceraſuntio-
rum æque cum Tianis, de quibus nunc agimus, atque
cum Tyanenſibus Cappadociæ incolis, concordia iniri
potuerit : atque ejus oppidi Tii, in quo ſumus, cives
non Tianos modo, ſed & Tienenſes appellari Stepha-
nus admonet : καὶ τὸ ἔθνος, καὶ τὸ Τίου Τιανός, αἷς ἀπὶ
τὸ Κίου Κιανός. Λέγεται ὁ Τιανός.

ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΤΙΑΝΩΝ, & NEMECIS ΤΙΑΝΩΝ.

Æſculapius & Nemesis Tianorum Dii. Eorundem Cæ-
ſarum nummi ex Gaza Regia. Et ad Tianos quoque
referendus fortassis Antonini Pii nummus, e Gaza ea-
dem, in quo ſine ulla epigraphæ *Æſculapius & Ne-
meſis* ſtant.

ΤΙΑΝΩΝ. Ex parte altera, Μ. ΑΥΡΗΑΙ. ΚΑΙΣΑΡ.

E Cimelio Regio. *Æquitatem* hic nummus ſtātem
exhibet, qua pingi ſolet : bilancem dextra, læva
virgam vel ſcipionem gerit : quod æqua omnibus &
perticâ metiri loca ſolet. Hinc & Latini *Æquare* dixe-
runt. Et in Codice Legum, & apud Gruterum, P E R-
ÆQVATORES, de quibus egimus verbo ΚΙΑ-
ΒΙΑΝΩΝ.

ΣΤΡΑ. ΔΟΥ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΥ. ΤΙΩΝ. Commodi

nummus, cum *Æſculapii* iconæ, ut ſupra in nummo
ΑΣΚΛΗΠΙΟΣ ΤΙΑΝΩΝ. Sed malim hic ΤΗΙΩΝ
legi, de quibus ſupra.

ΤΙΒΕΡΙΑΣ. Tiberii nummus, quem ad Tiberiadem Pa-
læſtinæ referre placet. Nam Stephanus : Τιβεριὰς,
inquit, πόλις τὴν Ἰουδαίαν . . . ὁ πολίτης, Τιβεριὰς. Pli-
nius lib. v. ſect. xv. *Lacus, quem plures Genesaram vo-
cant, amœnis circumſeptus oppidis . . . ab occidente, Ti-
beriadæ, aquis calidis ſalubri.* In gratiam Tiberii Imp.
ab Herode tetrarcha id nomen accepit. Hieronym. in
Chronico, Olymp. ccc. anno tertio, qui Urbis fuit
DCCCLXXIX. Tiberii XIV. *Herodes Tiberiadem con-
didit.* Quare annus πλ. hoc eſt, LXXXI. qui in Tra-
jani nummo ſignatur, ejus principatus annum undeci-
mum indicat, Urbis DCCCLX.

ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ. ΕΠΙ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ. ΕΤ. ΑΠ. Sub

Claudio Prætoris Trajani nummus apud Patinon, pag. 185. & similis fere Hadriani, si annum æræ exceperis, pag. 205. Nunc Cimelii Regii.

TIBEPIONOΔEITON. Caracallæ nummus. Meminit hujus oppidi Ptolemæus. Notitia Eccles. Phrygiæ Capatiana, pag. 290 & 49. *Τιβέριον πόλις.*

TIBERIS. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 254. & apud Anton. August. tab. XLII. Septem montibus insidet, quibus nempe Roma imposita. In nummo M. Aurelii cum scapha, urna, & arundine, armis idem signatur, non appellato tamen nomine. Signandi causa hæc, quam Capitolinus affert: *Interpellavit felicitatem, securitatemque Imperatoris, Tiberis inundatio, quæ sub illo gravissima fuit: quæ nec & multa Urbis ædificia vexavit, & plurimam animalium interemit, & famem gravissimam peperit. Quæ omnia mala Marcus & Verus sua cura & præsentia temperarunt.*

TIGRIS. Trajani nummus, apud Occonem, pag. 205. Lustravit vicique Assyriam, quam Tigris alluit, Trajanus. De Tigriamne prolixè Plinius, lib. vi. sect. xxxi.

VIRTUS. AVGVSTI. TIGRIS. S. C. Ibidem.

ΤΙΦΟΥΛΕΩΝ. Nummus antiquus, quem post Goltzium, & Occonem, Tristanus retulit, pag. 95. At cum expedire minime posset quò referri eum oporteret, legi **ΤΙΦΟΥΛΕΩΝ** iussit, ablegavitque in Daciam, ubi Ptolemæo auctore *Τελφουλον* oppidum fuit: hoc est, adulterinum finxit nummum pro genuino. Tristanium Patinus sequitur in Indice, pag. 4. Nos ad urbem Sardinia pertingere arbitramur, Ptolemæo memoratam, lib. III. cap. III. *Τιβούλα πόλις.* Antonino item, **A TIBVLIS CARALIM.** *Τιβούλα* enim & *Τίφουλα* idem esse; ex usitata litterarum earum permutatione, minime obscurum est: sic enim *Βρύγας* & *Φρύγας*, *Βερενίκη* & *Φερενίκη*, dici promiscue tralatitium est.

TMΩΔEITON. Ex parte averfa, **TMΩΛOC.**, cum senili capite ac barbato, ejus nempe viri, quem conditorem urbis suæ, & auctorem nominis, Tmolitæ agnos-

RR r ij

cerent. In Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxx. Tmolus in Lydia mons est, quem qui medium incole-
rent, Tmolitæ, vel, ut ipse appellat, Mesotmolitæ
vocarentur. Quin & ipsum quoque oppidum Tacitus
Tmolium vocat, lib. 11. Annal. pag. 55. In Notitia
Eccles. Hieroclis pag. 13. inter Antistites Lydiæ, ὁ
Μεσοτμώλου, pro Μεσοπμώλου, vel Μεσοπμώλου. Nam
& Tmolium pro Tmolo dixisse veteres Plinius loc. cit.
admonet. Et vetus inscriptio, apud Sponium, in Itin.
Athen. pag. 148. ΦΙΛΗΤΙΜΩΛΙΣ, hoc est,
ΤΜΩΛΙΣ, e Tmolo. Apud Leunclavium, pag. 91.
ὁ Μεσοπμώλου. Hinc emendare obiter Appiani locum
in Mithridaticis, operæ pretium fuerit: sic enim libri
editi a Carolo Steph. typis Regiis habent, pag. 131. ὁ
Μεσοπμώλου Τεγλιανοὶ ἔχ' Ὑπαιπνηοί, ἔχ' Μεσοπολίται. Ubi
Tristanus tom. 11. pag. 541. legi putat oportere,
Μηροπολίται. Falso. Sunt enim Metropolitæ in Ionia:
Tralles & Hyræpæ in Lydia, in qua & Μεσοτμωλίται,
quos hic reponendos esse arbitramur. Est & flumen
Tmolus, apud Plinium, lib. xxxiii. sect. xlii.
ΤΜΩΛΙΤΩΝ. Faustinae, cum Dianæ venatricis effi-
gie. Apud Sponium, in Itin. Athen.

TOLETVM.

P. CARISIVS. LEG. PRO. PR. COL. TOLET.

P. Carisius Legatus Propratore. Colonia Toletana,
non, ut Oisellius reddit, Tab. xxxi. 8. *Colonia Toletana*.
Sic in altero Emeritæ in eadem Hispania nummo,
P. CARISIVS. LEG. PRO. PR. EMERITA.
Nempe Hispaniæ Tarraconensi, in qua Toletum fuit,
& Lusitaniæ, in qua Emerita, Cæsaris vice qui præ-
esset, Propratore Legatus Augusti dicebatur. Divisis
enim, ut in nummis DACIÆ monuimus, orbis Ro-
mani provinciis, quarum pars altera Senatui populo-
que permissa, Augusto altera attributa: qui Populi ac
Senatus vice præessent provinciis, Proconsules appel-
lati: qui Augusti, Propratores & Præfecti. Plinio,
lib. 111. sect. 1v. *Toletani*, in Carpetania Hispaniæ
parte. Nunc quoque *Toledo*.

ILLUSTRATI.

501

TOLOSA. COL. Galbæ nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 241. Plinio, lib. 1 v. sect. v. *Tolosani*, in Gallia Narbonensi, *Toulouse*.

TOMEΩC, & TOMITΩN.

TOMEITΩN. Ex parte averſa, ΚΤΙΣΤΗΣ ΤΟΜΟΣ. *Tomus conditor*, capite diademato. In Muſeo S. Genoveſæ. Plinio, lib. 1 v. ſect. xviii. *Tomi*, in Pontico litore Thraciæ. Stephano: Τομεύς, πόλις πρὸς τῇ Ὀδησσῷ ὁ πολίτης Τομίτης, καὶ Τομείτης ἀπ' διφθόρου. Urbs Ovidii exſilio nobilis.

TOMITΩN. In Græcia Goltzii, Tab. xxviii. Equites duo galeati cum haſtis decurrunt. Ex parte averſa laureatus Apollo cum lyra.

TOMITΩN. Trajani nummus, e Cimelio Regio. Serpens ibi pluribus ſpiris involvitur. Vide ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΙΤΩN.

ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΟΜΕΩC. Fluvii duo decumbentes, in nummo Pertinacis, e Cimelio Regio.

ΑΥΤ. Κ Π ΕΛΒ. ΠΕΡΤΙΝΑΞ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Πούπλιος Εὐλαξ Πέρβιαξ. *Imp. Cæſar P. Helvius Pertinax*.

ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΟΜΕΩC. Μητροπόλεως Πόντου Τόμεως. Caracallæ e Cimelio Regio. Hercules in eo nummo taurum domat. Oram Euxini Ponti quæ circa Danubii oſtia eſt, Pontum Latini ſcriptores vocant, Naſoque in primis: Plutarchus, Scythiam Ponticam. Hujus regionis metropolis Tomi fuere. Eſt & alter Commodi nummus apud Occonem, pag. 332. fœde vitiatuſ: ſic enim legit: ΑΥΤ. Κ. Α. ΑΙΑ. ΑΥΡ. ΚΟΜΟΔΟC. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Δούκιος Αἴλιος Αὐρήλιος Κόμοδος. Ex ſuperficie altera, ΜΗΤΡΟΠΠΟΝΤ. ΝΕΩ. ΟΥΤ. ΘΗΕΩC. Quis Oedipus hæc ſolvat? Atqui vocolam iſtam ΝΕΩ, (hoc eſt, ΝΕΩΚΟΡΩN) quæ in ima parte nummi fuit, non una cum ceteris, quæ ſunt in orbem ſcriptæ, legi oportuit, ſed ab iis divelli, ac ſeparatim loco poſtremo appellari, ad hunc modum: ΜΗΤΡΟΠ. ΠΟΝΤΟΥ. ΤΩΜΕΩC. ΝΕΩ. In Severi nummo e Gaza Regia, Juppiter ſedet.

R R r iij

ΤΟΠΙΡΟΥ.

ΟΥΛΠΙΑΣ. ΤΟΠΙΡΟΥ. Juliae Domnae in Cimelio Regio numismata, Caracallae quoque, & Getae. Plinio, lib. iv. sect. xviii. *Topiris*, in Thracia.

ΟΥΛΠΙΑΣ. ΤΟΠΕΙΡΟΥ. Getae nummus, ibidem. Ab Ulpio Trajano indita haec ei appellatio est.

ΤΟΡΩΝΑΙΩΝ, in nummis veteris Graeciae apud Goltzium, Tab. xxiv. Plinio, lib. iv. sect. xvi. *Torone*. Vide supra, ΟΛΥΝΘΙΩΝ. Stephano: *Τορώνη*, πόλις Θράκης... ὁ πολίτης, *Τορωνῶν*. Praefert hic nummus navim cum Pharo, quo portus Toronici opportunitas designatur.

TRADVCTA. Vide IVLIA TRADVCTA.

ΤΡΑΙΑΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΗΣ. Vide VLPΙΑ ΤΡΑΙΑΝΑ.

ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. M. Aurelii nummus, e Gaza Regia. Est haec, uti remur, Thraciae Trajanopolis, de qua Ptolemæus, lib. iiii. cap. xi. In Notitia Hieroclis, pag. 7. Provinciae Rhodopes Metropolis appellatur: Ἐπαρχία Ῥοδόπης, ὑπὸ Ἡγεμόνα, ὁ Τραιανουπόλεως. *Provincia Rhodopes, sub Praefide, Trajanopolis Antistes*. In eo nummo mulieres tergeminae stant; in altero, Fortuna ipsa.

ΤΡΑΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Cupido alatus tedae inversae innititur, in nummo Caracallae, e Gaza Regia. Alter ejusdem Principis Harpocratem exhibet: digitum is ori admovet, læva Copiae cornu gerit.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ.

ΠΥΘΙΟC. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Domitiani nummus, apud Patinum, pag. 164. cum Apollinis Pythii effigie, citharam læva, laurum dextra gerentis. Certamina fuere solennia Trallibus in honorem Pythii Apollinis, uti ex marmore Arundelliano liquet, in quo haec inter cetera certaminum genera recensentur: Ἐπίδαυρον Ἀσκήπεια, Ἀθλίαις Ἀδριάνεια, Σάρδεις Χρυσάνθινον, Τελλεῖς Πύθια, &c. Vidimus in Cimelio Regio. Plinio, lib. v. sect. xxi. *Trallis*, &c. Stephano: Τελλίς, πόλις Λυδίας παρὰ τὸ Μαγνῶν ποταμῶ... τὸ ἐθνικόν, Τραλλιανός. Cariae Plinius & Ptolemæus adjudicant. Vide in eum Plin.

nii locum animadversiones. Admonitione autem Carix, juvat obiter & alterum illustrare nummum e Gaza Regia, inscriptum ΙΔΡΙΕΩC, cum figura viri togati barbatique, humeris bipennem gestantis: Cerere, ex parte averſa. Fuit Ἰδριεύς Carix rex, Mausoli frater, & regni heres, de quo multa Strabo, lib. xiv. pag. 656.

ΕΠΙ. ΑΠΕΛΛΟΥ. ΓΡΑΜ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Ἐπὶ Ἀπέλλου Γραμματέως Τραλλιῶν. *Sub Apella Scriba Trallianorum.* Hadriani nummus ex eodem Cimelio, cum Jovis ac Dianæ effigie: quo gemino Numine concordia duarum civitatum signatur, Ephesi, Tralliumque.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. Antonini Pii, apud Occonem, pag. 271. cum Jovis sedentis effigie, dextra fulmen, hastam læva tenentis. Demereri sibi Antoninum hæc civitas studuit, eidemque suavissimam excitare recordationem de accepto apud se olim omine imperii: Quippe, ut refert Capitolinus, pag. 18. *in Proconsulatu imperii omen accepit: Nam cum sacerdos femina Trallis ex more Proconsules semper hoc nomine salutaret, non dixit, Ave Proconsul, sed Ave Imperator.*

ΕΠΙ. ΕΥΑΡΕΚΤΟΥ. ΓΡΑΜ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. M. Aurelii.

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΝΕΟΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ ΣΕΒΑΚΤΩΝ. Caracallæ nummus, maximi moduli, e Cimelio Regio. *Trallianorum Neocororum Augustorum*, Getæ scilicet, & Caracallæ, fratrum Augustorum: vel potius ludorum in Augusti Caracallæ gratiam editorum. Sic enim in Byzantium nummo, qui fuit Alexandro Severo principe cusus, e Gaza Regia, legimus: Μ. ΑΥΡ. ΚΕΥ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. ΑΥΓ. Μάρκος Ἀυρήλιος Ὁ Σεβαστός Ἀλέξανδρος. ΑΝΤΩΝΕΙΝΙΑ. ΣΕΒΑΚΤΑ. ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ. *Antoniniana Augusta Byzantium.* Augusta sive Augustea certamina dicta fuere, in honorem Principis edita, quorum & Byzantii & Tralliani, Neocoros se, hoc est, auctores curatoresque nummo cuso profiterentur. Antoniniana, ab Elagabalo Antonino, qui Alexandrum Severum patruelem suum

adoptarat, simulque Cæsarem appellaverat. Quare nunc iidem in gratiam Alexandri instaurantur.

ΕΠΙ. ΕΡΜΟΚΛ. ΠΑΓΚΡΑΤΙΔΟΥ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΤΩΝ. ΣΕΒΑΣΤΩΝ. Caracallæ nummus, e Gaza Regia: in quo templa duo insculpta, in quibus Caracalla & Geta Augusti, quorum se Neocoros Tralliani profitentur, *Sub Hermocle Pancratida F. Prætor, vel Pontifice.*

ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΕΦΕCΙΩΝ. Vide ΕΦΕCΙΩΝ. ΤΡΑΛΛΙΑΝΩΝ. ΕΠ. ΓΡ. ΓΕΝ. ΖΟΣΙΜΟΥ. ΘΗΛ. Ἐπὶ Γεαμματίας Γενναῖος Ζωσίμου. *Trallianorum, sub Scriba Gentiano Zosimo.* Valeriani nummus e Cime-lio Regio, in quo Victoriæ gradientis effigies.

ΤΡΑΠΕΖΟΝΤΙΩΝ. Nummi ex Asia vetere apud Goltzium, Tab. 1. Plinio, lib. vi. sect. 1 v. *Trapezús liberum.* Stephano: Τραπέζος. . . . ὁ πολίτης, Τραπέζου-λα. Nunc *Trebizonde*, in Cappadocia. Præterunt hi nummi Apollinem capite radiato.

ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus, e Cimelio Regio. Ptolemæo, lib. v. cap. 11. in oppidis Cariz, haud procul Antiochia ad Mæandrum, & Laodicea, Τραπέζοπολις collocatur. Plinio, lib. v. sect. xxix. *Trapezopolis.* In Notitia Episcopatum, Τραπέζοπολις Phrygiæ Pacatianæ adscribitur. Et in Conc. Quinisexto, pag. 1100. Εὐχρίστ ἐπίσκοπος πόλεως Τραπέζου Παλαιῆς.

ΔΗΜΟΣ ΤΡΑΠΕΖΟΠΟΛΙΤΩΝ Caput invenile: Ex parte averſa, ΔΙΑ. ΤΙ ΦΛΑ. ΜΑΥΛΥCΙΟΥ. Διὰ Τιβερίου Φλαβίου Μαυλυσίου, nili mendum sit. E Cimelio Regio.

ΤΡΕΜΙΘΟΠΟΛΙΤΩΝ. Nummus antiquus e Græcia vetere Goltzii. Stephano, Τρεμιθός καὶ μὴ Κ' ὄρεον. Cives, Τρεμιθοπολίται. Ptolemæo, Τειμηθεός. In eo nummo Neptuni tridens, cui delphin implicitus: atque ipsemet ex averſa parte Neptunus.

TRE VIRI.

COL. AVG. PAT. TREVIROR. In Thesaurο Goltzii, pag. 137. Vespasiani nummus. *Colonia Augusta Paterna*

Paterna Trevirorum. Similes apud Gruterum inscriptiones, pag. cxi. & ccxv. Plinio, lib. iv. sect. xxxi. *Treveri*, & lib. xviii. sect. xlix. *Trevericus ager*, in Gallia Belgica, *Treves*.

MOSTR. In ima parte nummorum Constantini, Constantis, aliorumque: *Moneta Signata Treviris*. Sic P. TR. & P. T. & S. T. *Percussa Treviris, Signata Treviris*. Apud Gruterum, pag. ccccxciii. 3. legas, IIIVIR. MONETAE. TRIVERICAE.

ΤΡΙΑΚΑΛΑ, in Parutæ nummis. Plinio, lib. iii. sect. xiv. *Triocalini*, in Sicilia. Stephano: Τείχαιον, πόλις Σικελίας. τὸ ἐθνικόν, Τειχαλῖνον. Nunc *Troccoli*.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ *ad Mæandrum*.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ ΜΑΙΑΝΔΡ. Apud Spanhemium, pag. 888. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Tripolitani Mæandro alluuntur*. In Notitia Eccles. Provinciæ Lydiæ hæc Tripolis adjudicatur: a Ptolemæo, Stephanoque, Cariæ.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ. Juliæ Mamææ, & Q. Herennii Etrusci nummi, in Gaza Regia, cum fluvii decumbentis effigie.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Philippi F. nummus, ex eodem Cimelio Regio, cum simili fluvii effigie.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΔΗΤΩΕΙΑ. ΠΥΘΙΑ. In corona. Ex parte averfa, ΔΗΜΟΣ. In Cenchrio amne hujus fere tractus abluisse se Latonam a partu poëtæ fabulantur: inde *Latonia* certamina, eademque *Pythia* ibi instituta. Est in Cimelio Regio.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΔΗΤΩ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. *Tripolitarum Latona. Sacer Senatus*. Est apud Tristandum, pag. 226. Patinum in Indice, pag. 7. & in Cimelio Regio.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ *Syriæ, seu Phœniciæ*.

ΑΝΤΩΝΙΟΥ. ΑΥΤ. ΚΑΙ. ΚΛΕΩΠΑΤΡΗΣ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ. Ἀντωνίου Ἀυτοκράτορος, καὶ Κλεωπάτης Βασιλίσσης. *Antonii Imp. & Cleopatræ Reginae*. Ex parte averfa, ΚΟΙΝΟΝ. ΠΡΩΤΗΣ. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Prora navis cum victoriâ: e Cimelio Regio: *Commune primæ Tripolitarum regionis*. Cum Tripolim ex æquæ

Tyrrii, Sidoniique, & Aradii obtinerent, ab iis cufus hic nummus est, quibus obtigit prærogativa primatus. Antonium porro in Syria summo cum imperio fuisse notius est, quam ut moneri debeat Lector eruditus. Plinio, lib. v. sect. xvii. *Tripolis, quam Tyrrii, & Sidonii, & Aradii obtinent.*

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Augusti, e Cimelio Regio, & apud Patinum, pag. 44. cum Apollinis ac citharæ effigie.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus Neronis: & alter M. Aurelii, apud Patin. pag. 244. in quibus Castor & Pollux insculpti, ut in Ascalonitarum nummis.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Trajani nummus apud Patinum, pag. 187. cum eadem Castorum effigie. Ex parte averfa, ΑΡΑΔΙΩΝ. Quo nummo fœdus utriusque gentis intelligitur.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ. ΑΥ. ΚΑΙΣ. Apud eundem, pag. cit. Τετραδράς Αὐτοκράτορ Καῖσαρ. Ex parte averfa, ΤΡΙΠΟΛ. cum galeato capite, ut in nummis ΓΑΔΑΡΕΩΝ, pag. 229. eodem tractu.

ΤΥΧΗ. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hadriani nummus, e Gaza Regia, in quo bina Castoris & Pollucis capita: alter in quo mulier turrata stat. Sic in nummo tractus ejusdem, ΤΥΧΗ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ Κόλης Συρίας legimus, & ΤΥΧΗ ΑΔΡΑΜΑΙΩΝ.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Severi nummus, apud Trifan. tom. i. pag. 100. cum palmæ iconē, quod Phœnices symbolum.

ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. Elagabali nummus, tum e Cimelio Regio, tum e Museo nostro: Cujus in ima parte, litteræ ternæ insculptæ ΑΔΦ. quas quidem litteras inversas putat vir pereruditus, lib. de usu numism. pag. 69. pro ΦΑΑ. hoc est, Φλασίαν: unde huic civitati Flaviæ prænomen adjunctum intelligi vult, quemadmodum & aliis hujusce tractus oppidis, Cæsareæ Παλæστίνæ, Neapoli Samarιæ, Samosatis, Chalcidi. Sed frustra: annum enim ex litteræ ææ Seleucidarum indicant, DXXXI. Elagabali tertium, ut in nummis Ara-

diorum diximus. Alioqui enim quid fiet nummo alteri ejusdem Elagabali, e Cimelio Regio, quem sic inscriptum vidimus, ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ ΖΚΦ, nisi annum hæ litteræ DXXXVI. significant? Quid alteri rursus Juliae Soæmiadis, Elagabali matris, fiet, ex eodem Cimelio, in quo ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΒΛΦ. apertissime legimus, hoc est, annum DXXXII. Quid tertio Hadriani Augusti, e Museo nostro, & apud Patinum in Indice, pag. 12. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΗΚΥ. hoc est, anno ccccxviii. æræ Seleucidarum, Urbis Romæ DCCCLXX. Hadriani secundo? Quid & quinto, apud eundem Patinum in Indice, pag. 15. ΤΡΙΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΘΝΥ. hoc est, cccclix. Urbis Romæ DCCCLXI. Antonini Pii undecimo? Sed & Patini errorem obiter intelliges, qui M. Aurelio Pii successori postremum hunc nummum adjudicet, cum sit ipsius Pii. ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΒΛΦ. Juliae Soæmiadis nummus e Gaza Regia: in quo nummo terna templa insculpta: primum Elagabalo, Soæmiadi ejusdem Augusti matri alterum, tertium Aquiliæ Severæ uxori dicatum.

ΤΡΙΠΟΛΙΤΩΝ. ΤΗC. ΙΕΡΑC. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. Castoris & Pollucis capita, in nummo Regiæ Gazæ, sed recens cuso, ut appareret.

ΤΡΙΧΩΝΙΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In Thesauro Goltzii, pag. 234. Stephano: Τειχεῖον, πόλις Αἰτωλίας. ἡ πόλις Τειχεῖος, &c.

TROAS.

COL. TROAS. ANTIGONIA. ALEXANDR. LEG. XXI. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 241.

COL. ALEX. AVG. Antonini Pii. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Troas, Antigoniam dicta, nunc Alexandria, colonia Romana.* Ἀλεξάνδρεια Τρωάς Ptolemæo, lib. v. cap. 11. & aliis. Ab Antigono Asiæ rege, Ἀντιγονία, Ἀλεξάνδρεια appellata est ab Alexandro Magno. Deinde & Romanos eo colonos deductos esse jam ævo suo Strabo testatur, lib. xiii. pag. 593. Augusto nimirum Principe, ut nummi declarant.

SS f ij

COL. AVG. TROAD. Antonini, apud Patinum, pag. 221. & Commodi, pag. 262.

ΤΡΟΑΔΕΩΝ. ΜΥΤΡΝΑΙΩΝ. ΟΜΟΝΟΙΑ. M. Aurelii nummus.

COL. ALEX. AVG. TRO. Juliae Domnae apud Patinum, pag. 289. Elagabali : & Alexandri Severi, pag. 349. nunc Cimelii Regii.

COL. AVG. TROAS. *Colonia Augusta Troas*. Caracallae, & Valeriani nummi, e Museo nostro. In nummo M. Aurelii e Cimelio Regio, rusticus humeris sacculum gestat, ut in Neapoleos Samariae nummo.

COL. ALEX. TROAS. Caracallae nummi duo apud Tristandum, alter tom. 11. pag. 179. in quo templi effigies, cum tripode & dracone, quod Aesculapii est, ut diximus saepius, in nummis vulgare symbolum : alter, pag. 180. in quo pascentis equi imago cernitur : esse autem curam equorum ipsi quoque Aesculapio jam ante monuimus, ex Hierocle, in praef. *ἱερὰ πατριῶς*. Quod Tristandus non vidit. Huic posteriori plane similis est alter Alexandri Severi, apud eundem Tristandum, pag. 398.

COL. AVR. ANTONINIANA. ALEX. *Colonia Aurelia Antoniniana Alexandrina*. Nummus alatus a Spanhemio, pag. 776. Traxit haec cognomina colonia Troas, vel a Caracalla, vel ab Elagabalo : quibus M. Aurelii Antonini praenomen ex æquo fuit.

COL. ALEXAND. AVG. Aquiliae Severae, apud Tristandum, tom. 11. pag. 360. & Patinum, pag. 339. Nunc est Cimelii Regii.

ΤΡΟΙΖΗΝ. ΣΔΕΥΣ. ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ. *Iuppiter Liberator*. In vetere Graecia Goltzii, Tab. x. Plinio, lib. 1 v. sect. 1 x. *Τραχην*. Stephano : *Τριζών*, πόλις Πελοποννήσου . . . τὸ ἔθνικόν, *Τριζώνιον*. In superficie nummi altera, Neptuni tridens, cui Deo sacra civitas ea fuit. Strabo, lib. viii. pag. 373. *Τριζών ἢ ἱερὰ ἔστι Ποσειδωνία*, ἀφ' οὗ ἡ Ποσειδωνία ποτὶ ἐλήγατο. *Τραχην* *Νεπτανο* sacra est : unde & *Posidonia*, hoc est, *Neptunia*, olim dicta fuit. Διὸς Ἐλευθερίου βαμὸς, *Iovis Liberatoris ara*.

etiam Delphis fuit, teste Aristide, tom. 2. pag. 320.

ΤΡΟΙΖΗΝΙΩΝ. Et ex averſa parte ΠΟΛΙΑΣ, hoc eſt, *Urbana Minerva*, ſeu Urbis Præſes, & cuſtos. Ibidem. Pauſanias in Corinth. pag. 73. de Trœzeniiis: Τῆς ᾗ Ἐπιδαυρίας ἔχεται Τροϊζηνίαι. . . . Καὶ ἀπὸ τοῦ Ἀθλῶναι περὶ τοῦ Πολιάδα, &c. Vetus inſcriptio, Athenis reperta, apud Gruterum, pag. cv. 9 ΕΠΙ ΙΕΡΕΙΑΣ ΑΘΗΝΑΣ ΠΟΛΙΑΔΟΣ ΜΕΓΙΣΤΗΣ ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΟΥ ΑΛΑΙΕΩΣ ΘΥΓΑΤΡΟΣ. *Sub Sacerdote Minervæ Poliadis Megiſte, Aſclepiadæ Alæcnſis filia*. Alia, pag. dv. ΑΘΑΝΑΙΑΝ. ΠΟΛΙΑΔΑ. Rurſumque:

ΑΘΑΝΑΙΑΙ. ΠΟΛΙΑΔΙ.

ΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.

ΥΠΕΡ. ΤΗΣ. ΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝΟΣ.

ΣΩΤΗΡΙΑΣ.

Minervæ Poliadi, pro ſalute Patronis, grati animi monumentum. Apud eundem Gruterum, pag. mlxvii. 7. Sic Juppiter ipſe Ζῶς Πολιάς appellatur ab eodem Pauſania in Atticis, pag. 27. ab Ariſtotele, lib. de mundo, aliisſque: quod ſit cuſtos & Præſes urbium. Fuit & in foro Trœzeniorum Dianæ Siſpitiæ templum, eodem teſte, ναὸς Ἀρτέμιδος Σωτρίδας. Porro Æoles in multis vocibus loco ζ litteræ, σδ ponebant: ut pro μελίζω, μελίσδω. Et hic pro Ζῶς, ΣΔΕΥΣ, quod & alibi legimus.

TVCCI.

COL. AVGVSTA. GEMELLA. LEG. XXV.

Claudii nummus, e Theſauro Goltzii, pag. 237. Plinius, lib. iii. ſect. iii. *Colonia immunis Tucci, quæ cognominatur Auguſta Gemella*. Gruteri inſcriptio, pag. 332. COLONIAE. AVG. GEMELLAE. TVCCITANAE. Τοῦκι Ptolemæus, lib. ii. cap. iv. Γέμellαι vocat Appianus, in Iber. pag. 293. Gemellæ nomen ea colonia habuit, a colonis eo deductis militibus ex aliqua earum legionum, quibus Geminæ aut Gemellæ cognomen fuit: quales erant vii. x. xiii. & xiv. quod ex duabus factæ ſingulæ erant, quæ juſtum

SS f iij

legionum numerum non explerent. Hodie *Martos* in Bætica, inter Cordubam & Giennum.

TVRIASO.

MV. TVR. & MVN. TVR. Augusti ac Tiberii nummi, apud Patinum, pag. 66. Nunc in Cimelio Regio. *Municipium Turiaso*. Plinio, lib. 111. sect. 1v. *Turiasonenses*. Nunc *Tarracona* trans Iberum, in Aragoniæ confinio.

MVN. TVRIASO. In Thesauro Goltzii.

TYANA Cappadocia.

TYANEΩN.... ΠΡ. Τ. ΙΕΡ. ΑCΤ. ΑΥ. ΕΤ. ΚΑ. Τυαίων Καπ. Πρ. (hoc est, Καππαδοκίων πρώτης,) ἡ ἱερᾶς, αὐτοῦ τοῦ αὐτοῦ, ἔπει καὶ. *Tyanensium* civitatis, *Cappadocum primæ*, *inviolatæ*, *suis utentis legibus*: anno XXI. sive postremo Hadriani Imp. cujus effigiem nummus hic præfert, e Cimelio Regio. Plinio, libro vi. sect. 111. *Tyana*. Stephano: Τύανα, πόλις μέση Κιλικίας καὶ Καππαδοκίας..... οἱ πολῖται, Τυαῖς. Eadem Christopolis postea appellata. In Notitia Ecclesiast. pag. 47. Ἐπαρχία Καππαδοκίας ὁ Τυάνων, ἡτοι Χειρουπόλειος. Ut nempe Antiochiam post terræ motum auspicato nomine Theopolim, Θεούπολιν, Justinianus appellavit, sic Tyana Christopolim Valens, cum prærogativa metropolitici juris Urbem eam donavit. Haud procul portis Ciliciis fuit, unde in Syriam transitus, juxta montem Taurum: quare & ea regio, Εὐσεβία ἢ πρὸς τὴν Ταύρω dicta Straboni, lib. xii. pag. 537. In eo porro nummo turrata mulier monti insidet, emergente ante pedes ex aquis homine, qua effigie situs oppidi in monte, cujus radices amnis alluat, indicatur: spicis, & papavere, quæ dextra tenet, circumjacentis agri fertilitas. Strabo, loc. cit. Ἡ μὲν Τυανίτις ὑπερῶς ἐκείνη πρὸς τὴν Ταύρω πρὸς κατὰ τὰς Κιλικίας πύλας..... καλεῖται ἡ Εὐσεβία ἢ πρὸς τὴν Ταύρω ἀγαθὴ ἡ καὶ πεδιάς ἡ πλείστη. Τὰ δὲ Τύανα ἐπικρατεῖται χόμασι Σεμεράμιδος περιχρισμένη καλῶς. *Tyanitis substrata Tauro est ad portas Cilicias.... Vocatur autem Eusebia ad Taurum: fertilis, & maxima sui parte plana. Tyana imposita sunt*

Semiramidis probe muris substructo. Hæc de oppidi situ, & ubertate agri: de amne præterlabente, idem Strabo, lib. xiiii. pag. 587. ubi amnem cum ait, qui Solos Ciliciæ rigat, ex Tyanensi agro venire: ὁ ἐκ Τυανῶν εἰς Σόλους διὰ τοῦ Ταύρου. Id porro quod in nummo vel vetustate vel injuria hominum excidit, cum sint cetera plana ac perspicua, haud temere restitutum a nobis intelliget, qui & primam secundæ Cappadociæ civitatem Tyana fuisse meminerit: & hanc loquendi formam non esse in nummis infrequentem. Sic enim superius, ΚΑΡΔΙΟ ΠΡΩΤΗ ΜΑΙΟΝΩΝ, aliaque similia vidimus. Notitia vero Eccles. pag. 33. & 35. geminam Cappadociam agnoscit: alteram sub Consulari, sub Præside alteram: primæ caput Cæsarea fuit: Tyana, secundæ. Ἐπαρχία Καππαδοκίας, ὑπὸ Κωνσταντίνου, Κοινοῦ. Ἐπαρχία Καππαδοκίας, β', ὑπὸ Ἡγεμόνων, Τύανα. At quoniam Valentis Ariani principatu primum divisam in duas provincias regiminis Ecclesiastici provincias Cappadociam legimus, apud Greg. Nazianz. & apud Baron. ad an. Christi cccclxxi. ex odio scilicet Basilii Cæsareæ Episcopi: non multum a vero forsan abludet, qui in hoc nummo dixerit primatum modo ac prærogativam fori urbi Tyanensi adscribi, supra oppida vicosque ejus præfecturæ, cujus ipsa caput exstitit: Straboni, lib. xiiii. pag. 534. Τυανῆς στρατηγία.

ΤΥΑΝΩΝ. Caput apri. E Museo nostro.

ΤΥΝΔΑΡΙΤΑΝ, apud Parutam. Plinius, lib. iiii. sect. xiv. *Tyndaris colonia*, in Sicilia. Rudera supersunt, nomenque *Tendaro*. In nummo priore apud Parutam Juno inculpta, quæ pavone vecta fertur: In aliis Ceres, cum spicis, ubertatis symbola: pilei Castoris ac Pollucis, qui Tyndarei filii, iidemque hujus oppidi conditores fuere: quanquam a Messeniis conditum scribit Diodorus Sicul. lib. xiv. Bibl. Sed fuit nimirum quondam Laconici juris & ipsa Messenia, auctore Strabone, lib. vi. pag. 279. Hinc illud Sili, lib. xiv. de Tyndaritanis:

Geminoque Lacone

Tyndaris attollens se se.

Castorem & Pollucem intelligit, Tyndari Laconum regis filios.

ΤΥΝΔΑΡΙΕΩΝ. E Goltzii Thesauro, pag. 235. & apud Parutam.

ΤΥΝΔΑΡΙΤΑΝ. Caduceus, Mercurii symbolum: laurus, Apollinis: spica, ubertatis. Apud Parutam, num. 6. Tullius sub finem Verrinæ quintæ: *Tēque, Mercuri, quem Verres in villa & in privata palestra posuit, P. Africanus in urbe sociorum, & in gymnasio Tyndaritanorum, juventutis illorum custodem & præsidem voluit esse, imploro atque obtestor.* Et actione quarta: *Audistis nuper dicere legatos Tyndaritanos, homines honestissimos, ac principes civitatis, Mercurium, qui sacris anniversariis apud eos, ac summa religione coleretur, quem P. Africanus, Carthagine capta, Tyndaritanis non solum suæ victoriæ, sed etiam illorum fidei societatisque monumentum atque indicium dedisset, hujus vi, scelere, imperioque esse sublatum.* Hujus Mercurii mentio, quem Tyndaritanorum Præsidem Deum Tullius appellat, alterius nummi recordationem excitat, Severo Imp. cusi, cujus in averfa parte legimus, IOVI. PRAE. ORBIS, hoc est, *Iovi Præsidi Orbis*: non uti vir eruditus, in Juliani Cæsares censuit, *Iovi Præfecto Orbis*. Deos enim, quorum sub tutela forent oppida, regna, civitates, loca quævis, Præsides eorum locorum vocavit antiquitas. Tullius, pro domo sua. Ovidius, lib. x. Metam.

Caruerunt præfide Delphi.

Seneca, in Hippolyto:

Præfes terræ Dea.

Vetus inscriptio apud Reinesium, pag. xvii.

DIS DEABVSQVE. PRAESIDIBVS. PROVINCIARVM. &c. Jovem Præstitem in vetustis lapidibus legere me meminì, apud Gruterum, pag. xxxi. Præsides Deos, passim: Jovem Præfectum, nusquam. Quin & PRAESIDEM MVNDI Domitianum per assentationem Martialis appellat, lib. v. Epigr. iii. quem Jovem vocat, Epigr. vi.

ΤΥΠΑΝΩΝ.

ΤΥΡΑΝΩΝ. Nummus Antonini Pii. Item Severi ac Juliae Domnae, quos Patinus affert, pag. 286. & 290. Nunc Cimelii Regii. Plinius, lib. IV. sect. XXVI. *Amnis Tyra, oppido nomen imponens*, &c Stephanus: *Τύρας, πόλις καὶ ποταμὸς ἐν τῷ Εὐξείνῳ Πόντῳ. . . . ὅθεν πολίτας, Τυράσιους*. Goltzius in Thesauro, pag. 236. ΤΥΡΑΝΩΝ perperam legit in Severi nummo, pro ΤΥΡΑΝΩΝ. Quo in nummo e Gaza Regia Hercules stat: in altero Juliae, mulier turrita, Cybele, ut opinor, sedet.

T Y R V S.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡΙΩΝ. L. HNP.

Anno CLVIII. Demetrii Soteris nummus quem vidimus. Est ejusdem Principis alter, L. ΘΝΡ. hoc est, *Λυκάβαντος ῥήθ*. *Anno* CLIX. in Museo nostro. Tertius itidem Demetrii Nicatoris, ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΤΥΡΙΩΝ. L. ΗΞΡ. *anno* CLXVIII. aera nempe Seleucidarum, de qua diximus in nummis ΑΡΑΔΙΩΝ. Sed fuit alia praeterea Tyrionum aera peculiaris, cujus Eusebius meminit, in Chronico, anno Probi secundo: coepitque ea ab anno Urbis Romae DCXXIX. ante Christum natum circiter CXXV. Plinius, lib. V. sect. XVII. *Tyrus, quondam insula &c.*

ΤΥΡ. (litteris invicem implexis vox ea scribitur in nummo) ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΙΕΡΑΣ. ΑΣ. cum palmae icone: turrito, ex parte altera, capite. In Museo nostro. *Τύρῳ Μητροπόλεως ἱερᾶς ἀσούλου. Tyri Metropoleos sacra, inviolata.*

ΤΥΡΟΥ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Capite laureato: ex averfa parte, ΚΟΙΝΟΝ. ΦΟΙΝΙΚΗΣ. ΑΚΤΙ. *Actia* certamina. *Commune Phoenices*. Phoeniciae Maritimae Metropolis ea fuit. Notitia antiqua, pag. 61. *Ἐπαρχία φοινίκης Παρχίας. Τύρῳ Μητροπόλις.*

ΤΥΡΟΥ. ΜΗΤΡΟΠ. ΙΕΡΑΣ. *Tyri Metropoleos sacra.* Commodi nummus.

SEP. TYRVS, vel SEPT. TYRO. METROP. COLONIA. LEG. XII. In nummis Juliae Domnae & Macrini: quos nummos inepte quidam legunt, SEPHYRVS & SEPHYRO, secuti Patinum.

TT c

SEPT. TYRVS. MET. COLONIA. *Septimia Tyrus Metropolis colonia*, a Septimio Severo Augusto. Nummus est Getæ & Caracallæ, filiorum Severi.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. Ι. C. ΤΥΡ Hæc vox postrema implexis mutuo litteris per notarum compendia in nummo scribitur. *Μητροπόλεως ἱερᾶς Σεπτιμίας Τύρου.*

TYRVS. METRO. COLON I. Diadumeniani nummus, in quo insculptus Hercules. Strabo, lib. xvi. pag. 757. de Tyriis: *Τιμᾶται ὃ καὶ ἱερὸς ὡς ἑὸς Ἡρακλῆς ἐστὶν αὐτοῦ.* Colitur apud eos Hercules majorem in modum. Vide & Curtium, lib. iv. ceterosque scriptores rerum Alexandri. Spoliatum donariis Tyrium Herculem a Cæsare, ob receptam ab iis uxorem Pompeii, Dio refert lib. xlii.

TYRO. COLO. Elagabali, apud Patinum, pag. 331. Vir e palma arbore, qui Syriæ typus est, fructus legit: apposita deinde concha Tyria, ex qua succus purpureus tingendis vestibus eliciebatur olim, qui *Tyri precipuus Asia*, ut Plinius ait, lib. ix. sect. ix. Strabo, lib. xvi. pag. 757. *Πολὺ ὃ ἐξήπασται πασῶν ἡ Τυρία χαλκίση πορφύρα, &c.*

TYRIORVM. Nummus Elagabali, in Cimelio Regio. ΗΡΑΚΛΙΑ. ΟΛΥΜΠΙΑ, certamina subintellige. Hunc nummum Patinus, pag. 334. quo spectaret, non intellexit.

MVNIC. SEP. TYR. Gordiani junioris.

COL. TYR. METR. AMBROSIE. PETRE. De Petris Ambrosiis, luculenter Tristanus, tom. i. pag. 492. Est ejusdem Gordiani nummus.

COL. TYRO. METRO. Treboniani Galli, apud Patinum, pag. 397. Taurus deductæ coloniae symbolum, Tyriæ conchæ inhiat. In labaro deinde epigraphe, LEG. III. GAL. quod ex tertia legione Gallica deducti eo milites. In vetustis inscriptionibus apud Gruterum, LEG. III. GAL. passim occurrit.

V

VALENTIA in Calabria.

VALENTIA. Nummus Cæsaris Dictatoris, apud

Oeconem , pag. 15. cum gemino Copiæ cornu, ac fulmine. Hunc nummum Patinus & Mediobarbus nequicquam urbi Romæ adscribunt, in nummis Julii Cæsaris: alii frustra quoque Valentiae Hispanicæ: nos Italicæ, nempe Viboni Valentiae, de qua Plinius lib. III. sect. x. *Hippo, quod nunc Vibonem Valentiam vocant*: cum Goltzio, in Magna Græcia, tab. xxxv. Calabriæ civitas ea est, olim Hipponium appellata. Vide ΙΠΠΩΝΙΕΩΝ. Duris apud Athen. lib. xii. pag. 542. a Gelone ait, prope Hipponium oppidum, locum esse exædificatum, quem Cornu-copiæ appellavit: Πλησίον Ἰππωνίου πόλεως... τόπον πνὶ ἧ καλεῖμεν Ἀμαλθείας κέρας, ὃν τὸν Γέλωνα καπασιδάσαι. Id vero in præsentī nummo expressum. Alias Copiæ cornu in nummis felicitatem temporum designat. Dio Chrysost. Τὸ δ' Ἀμαλθείας κέρας μινύει τῆς ἀγαθῶν δόσιν ἢ τῷ δαίμονιαν. *Cornu copiæ felicitatem & bonorum largitionem indicat.*

VALENTIA Citerioris Hispaniæ.

COL. IVL. VALENTIA. Nummus Augusti, quem vidimus: & alter ei par, M. Aurelii, apud Patin. pag. 234. nunc Cimelii Regii. Plinio, lib. III. sect. IV. *Valentia colonia*, nunc quoque in Hispania regni cognominis caput.

C. VIBIO. MARSO. PR. COS. III. M. M. I. V. Nummus M. Aurelii apud Patinum, pag. 234. cujus ille notas expedire se minime posse profitetur: nos sic interpretamur: *Caio Vibio Marso Proconsule tertium, Municipis Iulie Valentiae*. Ut illas ejusdem paginæ notas in simili fere nummo, C. VIBIO. MARSO. DD. PP. *Decuriones posuere*.

C. I. V. Navis Prætoria. *Colonia Iulia Valentia*. Augusti nummus e Museo nostro. CAESAR. DIVI. F. IMP. DIVI. IVLI.

VIENNA Provinciæ Narbonensis.

COL. VIENNA. LEG. VII. CLAUDIANA. PIA. Neronis nummus; in Thesauro Goltzii, pag. 242. Plinius, lib. III. sect. v. *Colonia Vienna Allobro-*

TT c ij

brogum. Nunc quoque, Vienne en Dauphiné.

VIMINACIVM.

P. M. S. COL. AN. IIII. In altero, AN. V. *Provincia Mæsiæ Superioris, Colonia Viminacium.* Gordiani junioris nummus, e Cimelio Regio, Museoque nostro, ad Viminacium pertinet, quæ colonia est in Mœsiam deducta denuo Gordiano hoc ipso Principe. Denuo, inquam, nam & ante Gordiani tempora, Alexandri & Juliæ Mæsiæ nummi exstant, inscripti, COL. VIM. AN. I. & AN. II. Renovatas autem esse interdum colonias sciunt qui vetustos scriptores rerum Romanarum terunt. Vide supra, CARTHAGO, & CASILINVM. Οὐϊμινάκιον Ptolemæo, lib. III. cap. IX. in superiore Mœsia. Βιμινάκη μητροπολις Μυσίας, in Notitia Eccles. Hieroclis, pag. 25. Notitia Imperii, sect. xxx. *Præfectura Legionis septimæ Claudie, Viminacio. Præfectura Classis Histrie Viminacio.* Unde fuit olim cum suspicaremur legi in iis nummis posse, *Præfectura Militum Superventorum Colonia Viminacii*: cujusmodi milites superventores Axiupoli in Scythia fuisse eadem Notitia testatur, sect. xxviii. Sed prior interpretatio, quæ magis recepta, magis arridet. Occo, pag. 432. in Gordiano tertio, P. M. SCOLVM. ANT. pro P. M. S. COL. VIM. AN. I. De Gordiano juniore Capitolinus, pag. 162. *Fecit iter in Mæsiam, atque in ipso procinctu quidquid hostium in Thraciis fuit, delevit, fugavit, expulit, atque summovit.* Tuncque deducta simul ab eo Viminacium colonia est.

P. M. S. COL. VIM. AN. X. Otaciliæ Severæ.

P. M. S. COL. VIM. AN. XI. Decii, e Museo nostro.

P. M. S. COL. VIM. AN. XII. Herennii Etrusci, & Valentis Hostiliani, qui Decii filii.

P. M. S. COL. VIM. AN. XIII. Treboniani Galli, apud Patinum, pag. 397. qui quid eæ notæ valerent, non intellexit.

P. M. S. COL. VIM. AN. XIII. Etruscillæ: quæ Volusiani uxor, Decii filia.

ILLUSTRATI.

517

P. M. S. COL. VIM. AN. XVI. Valeriani , apud Mediobarbum , pag. 368.

P. M. S. COL. VIM. AN. III. AN. IIII. AN. V. Nummi quatuor , Philippo Arabe Imp. cusi , apud Mediobarbum , pag. 347. quibus Colonia Viminacium , non jam æræ suæ , hoc est , a deducta apud se colonia militum Romanorum , sed Philippi Augusti annos , suis nummis inscupsit : quod Mœsiæ ille scilicet in primis faveret , cui provinciæ Severianum generum suum , Zosimo teste , præfecit. Hæc adulandi Principi ratio & causa fuit , quoad imperium tenuit : cœpto enim anno sexto obiit. In nummis Otaciliæ , quæ Philippi conjux , servata coloniæ æra est , deincepsque subsecutis Imperatoribus recta annorum series per sexennium custodita , ut superius vidimus. Quod exstare aïunt Philippi quoque ipsius nummum inscriptum , AN. VII. errorem esse legentium putamus : aut ad æram Colonia , annumque Philippi tertium , revocari oportere.

VINDELICI. Vide RAETIA , & AVGVSTA VINDELICORVM.

VISONTIVM. MVN. Galbæ , e Thesauro Goltzii , pag. 244.

MVN. VISON TIVM , in laurea. Augusti nummus , e Cimelio Regio. Ptolemæo , lib. 11. cap. vi. Hispaniæ Tarraconensis oppidum est in Pelendonibus , Οὐϊσόντιον. Huc potius referri hos nummos remur oportere , quam ad Sequanorum , Pannonumve , Visontium.

VLPIA TRAIANA.

COL. AVG. VLPIA TRAIANA. Trajani nummus , e Thesauro Goltzii , pag. 238. Fuit ea civitas in Dacia antiqua trans Danubium , Ζαρμιγεθυσά βασιλειον , Regia Zarmigethusa , dicta Ptolemæo , lib. 111. cap. viii. Deinde Colonia Ulpia Trajana Augusta Dacica Sarmizegetusa , a Trajano conditore. Vetus inscriptio , apud Gruterum , pag. vi. 3.

I. O. M.

ROMVLO. PARENTI.
MARTI AVXILIATORI.

TTt iij

NUMMI ANTIQUI

FELICIBVS. AVSPICIIS.

CAESARIS. DIVI. NERVAE.

TRAIANI. AVGVSTI.

CONDITA. COLONIA. DACICA. SARMIZ.

PER. M. SCAVRIANVM. EIVS. PROPR.

Pag. CCLXXII. COLONIA. VLP. TRAI.

AVG. DACIC. SARMIZ. METROP. Pag.

CCLIV. 5. COL. SARM. Pag. CCCXXIX. 6. PRO-

VINCIAE. DACIAE. COL. VLP. TRAIANA.

DACIC. SARMIZEG. Pag. CCCCXXXVII. 1. CO-

LON. VLP. TRAIANA. AVG. DAC. SAR-

MIZGETVSA. Denique pag. CCLVII.

IMP. CAES. ANTONINO. PIO. AVG.

COLONIA. SARMIZAEGETHUSA.

Nunc *Varhel* dicitur, in Transylvania.

HΓE. TOY A. MAΞIMOY. THC. TPAIANHC.

M. Aurelii, ac L. Veri nummus, e Cimelio Regio: cui

castellum insculptum. Η γλυφὸς τοῦ λαίου Μαξίμου, *Præ-**sede Tullio Maximo*, cujus & in Pautaliatarum num-

mis, ejusdem fere tractus, nomen occurrit.

TPAIANHC. AYTOYCTHC. Faustinae junioris

nummi, cui & inscriptiones eæ dicatae, quas in ruinis

Varhel oppidi repertas Gruterus affert, pag. CCLX. 12.

FAVSTINAE. AVG. DIVI. PII. FILIAE.

COL. SARMIZ.

Et num. 13. FAVSTINAE. AVG. M. AVRELII

ANTONINI. FILIAE.

COL. SARMIZ.

TPAIANHC. AYTOYCTHC. Severi nummi, in

quibus & Dianæ venatricis, & Cybeles stantis effi-

gies. Ad hanc Ulpiam Trajanam revocari hunc num-

mum oportere, testatur inscriptio vetus eidem dicata

Principi, apud Gruterum, pag. CCLXVI. 2.

DIVO. SEVERO. PIO.

COLONIA. VLP. TRAIANA.

AVG. DACIC. SARMIZ.

Cave itaque Tristanum, tom. 11. pag. 99. Patinum-

que, pag. 282. audias, qui hanc Trajanam esse ean-

dem cum Trajanopoli Phrygiæ volunt.

ΕΠΙ. CTP. ANNIOY. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΥΓ. ΤΡΑΙΑ-
NHC. *Sub Prætorē, vel Duumviro, Annio Marco.*
Augustæ Trajanæ Elagibali, apud Patinum, pag. 333.
cum Cybeles stantis effigie. In vetusta inscriptione
apud Gruterum, pag. CCCLXXXVII. 4. IIVIR.
COL. DACI. *Duumvir Coloniae Dacicæ, quæ Tra-*
jana Augusta. Iterumque, pag. CCCXLVIII. IIVIRO.
POP. PLEPSQ. VLPIAE. TRAIA. SAR.
Duumviro, Populus Plebsque Vlpiae Trajanæ Sarmi-
zetæthuse.

ΤΡΑΙΑΝΗΝ ΑΥΓΟΥCΤΑΝ. Valeriani, e Cimelio
Regio.

VOLCAE. In parte averfa, AREC. *Volcæ Arecomici.*
Nummus singularis e Museo nostro, ex ære, minimi
moduli. Plinio, lib. III. sect. v. *Nemaufum Arecomi-*
corum: Ptolemæo, lib. II. cap. x. Οὐόλχα 'Αρεικόμοι,
ὡν πόλις μεσόγειι, Νέμαυτος κολωνία, &c. Hodie *Nis-*
mes, in Languedocio, ut vocant, Galliæ provincia
olim Narbonensi dicta.

VR SO.

COL. GEMINA. VRBANOR. Neronis num-
mus e Thesauro Goltzii, pag. 239. Plinius, lib. III.
sect. III. *Colonia Vrsō, quæ Genua Urbanorum:* ubi vel
libris invitis, *Gemina* monuimus legi oportere. Hodie
Offuna, Ducatus titulo insignis. Mariana, lib. III. hist.
Hispan. cap. 22.

VTICA.

MVN. IVL. VTICEN. DD. P. Tiberii nummi e
Gaza Regia. *Municipii Iulii Vticensis Decuriones po-*
suere. Plinius, lib. v. sect. III. *Vtica Catonis morte no-*
bilis. Nunc *Biserte* dicitur. Datum Uticensibus jus ci-
vitatibus ab Octaviano Cæsare, anno V. C. DCCCXVIII.
L. Gellio, Cocceio Nerva Coss. auctor est Dio, lib.
XLIX. pag. 401.

IMMVNIS. VTICEN. D. D. *Immunis Vticensis*
civitas. *Decreto Decurionum.* Tiberii pariter numisma,
quod vidimus.

Υ

ΥΒΛΑΣ. ΜΕΓΑΛΑΣ, apud Parutam. Plinio, lib. III. sect. XIV. in Sicilia. *Hyblenses*. Stephano, Ὑβλα μέζων, *Hybla major*. Nunc *Paderno*. In eo nummo Deæ *Hyblææ* signum exstat, urceolum dextra, læva hastam puram tenentis, blandiente ad pedes cane: quo ex argumento Dianam esse venatricem auguramur. Ex parte antica ejusdem Deæ caput, cum api, ob mellis in eo tractu copiam. De melle *Hyblæo* Plinius, lib. XI. sect. XIII. alique. De *Hyblæa* Dea Pausanias, in *Eliac*. prior. seu lib. V. pag. 172. ubi de *Hybla* majore: Καὶ ἱερὸν ὄφισιν Ὑβλαίας ἔστι θεοῦ, ὡς δὲ Σικελιωτῶν ἔχον τιμῆς. *Ibi fanum est Siculorum celebritate religiosum, Deæ, quam Hyblæam vocant, dicatum.*

ΥΔΙΝΑΙΩΝ. Ad Majorem Græciam spectare hic Nummus e Museo nostro videtur, cui similis est in Cime-lio Regio: quod in eo Minotauri effigies, & Palladis caput exstat, quæ notæ in nummis illius tractus frequentes occurrunt.

ΥΔΡΩΝΤΙΝΩΝ. E Magna Græcia Goltzii, tab. XXXIII. In eo nummo Neptunus, cum tridente ac delphinis. Plinio, lib. III. sect. XVI. *Hydruntum*. Stephano: Ὑδρουδς . . . τὸ ἔθνικόν, Ὑδρουπῖος, & Ὑδρουσαῖος, & ex nummo Ὑδραντῖνος. Nunc *Otranto*, in Italia.

ΥΕΛΗΤΩΝ, ex argento & ære, in Museo nostro.

ΥΕΛΗ. cum noctua Palladis symbolo, ibidem. Plinio, lib. III. sect. X. *Oppidum Helia, quæ nunc Velia*. Nunc vicus est, *Castel a mare della Brucca*, in Principatu citeriore. Sunt apud Goltzium in Magna Græcia, Tab. XXII. & XXIII. in quibus leo insculptus, noctuaque Palladis, tridens delphinusve Neptuni, spica fertilitatis symbolum.

ΥΚΚΑΡΕΩΝ.

ΙΚΑΡ. apud Parutam. Stephano: Ὑκκαρον, πόλις Σικελίας . . . τὸ ἔθνικόν, Ὑκκαρέις. Antonino *Hiccaræ*, a Panhormo, XVI. M. P. Nunc quoque *Carini*, & *Muro d'Iccarini*,

d'Iccarini, teste Fazello, decad. I. lib. VII. cap. VI.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. Juliae Domnae nummus e Museo nostro, cum templo, in quo Juno pronuba. Adjectum Praetoris nomen, ΕΠΙ. CΤΡ. Μ. ΑΠΠΙΩΝΟC. *Sub Praetore M. Apione. ΙΟΥΛΙΑ CΕΒΑCΤΗ. Julia Augusta.* Legitur hoc nomen 'Αωπίων per geminum ππ, & in Bibl. Photii, cap. CXII. Et apud Clementem lib. x. Recogn. ubi ait Appionem cum Anubione venisse ab Antiochia. In Lexico Suidæ, 'Απίων ὁ Πλατωνίκαυ. Sed ex litterarum serie scribi 'Αωπίων ibi oportere palam est. Videtur sane 'Αωπίων nomen Romanum esse, & in Græcam speciem detortum, ab recto *Appius*, ut *Μαρκίαν* a *Marcus*. Tamen Apion familiare Ægyptiis nomen fuit, deductum ab Api, quem colebant: ut a Serapi Serapion, Anubion ab Anubi. Quare Apion saltem ille Grammaticus, qui mundi cymbalum est appellatus, auctore Plinio in præfatione ad Titum, Apion dicendus potius videtur, quam Appion. Sunt Hypæpenorum porro nummi alii in Cime-lio Regio, Faustinae Aurelii, Severi, Getæ, Decii, Etruscillæ, & Valeriani. Et Getæ quidem cum Æsculapii stantis effigie. Plinio, lib. v. in fine sect. XXXI. *Hypæpeni*. Stephano: Ὑπαιπα, πόλις Αὐδίας.... τὸ ἔθνη-κόν, Ὑπαιπηνός. Plura vide in nostris ad Plinium notis.

ΕΠΙ. CΤΡ. ΠΑΠ.....ΟΥ. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. Juliae Domnae, cum Dianæ iconē. 'Επὶ φρατῆρος Παπιέλου. Ὑπαιπηνός. Cum Æsculapio, alter Getæ, sine Prætoris nomine. Uterque e Gaza Regia.

ΕΠΙ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. *Sub Apollodoro.* Pharetra & clava, in Caracallæ nummo, e Cime-lio Regio.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. CΤ. ΑΙΑ. ΑΝΤ. ΤΑ. ΕΤ. Α. *Hypæpenorum, Praetore Ælio Antonino Tatiano, anno primo*, Gordiani videlicet junioris, non Gordiani Patris, ut Patino visum, pag. 360. a quo & perperam sic nummus legitur, CΤ. ΑΙΑ. ΑΝΤ. ΤΑ CΤΑ. Ejus nummi aream obtinet ædes sacra, in qua Dianæ Ephesiæ simulacrum.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. CT. ΑΙΑ. ANT. TA. ET. Δ. Gor.
diani tertii, apud eundem Patinum, pag. 375. quo ex
nummo errorem suum in explanando priore depre-
hendi ab ipso, atque emendari oportuit.

EPEN. ETPOYCKIΔA. CEB. *Herennia Etruscilla
Augusta*. ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. ΕΠΙ. CTP. ΦΛ. ΕΡ-
ΜΟΛΑΟΥ. ΝΕΙΚΩ. Ἐπὶ γρατῆρος Φλαβίου Εἰρμω-
λάου Νείκων. E Cimelio Regio.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. ΕΠΙ. CTP. ΚΥΝΤΙΑΝΟΥ. *Sub
Pratore Quintiano*. Malim ΚΥΝΤΙΑΙΟΥ legi, *Quin-
tilio*, vel *Quintillo*. E Cimelio Regio, nummus Vale-
riani.

ΥΠΑΙΠΗΝΩΝ. ΚΑΥCΤΡΟC, Nummus quem vi-
dimus, cum fluvii decumbentis effigie. Ex parte aver-
sa, ΙΕΡΑ CΥΝΚΛΗΤΟC. *Sacer Senatus*. Vel haud
procul amne Caystro, qui & Ephesum alluit, positos
fuisse Hypæpenos, vel certe Caystrum Ephesiorum ab
Hypæpenis, quod ab aliis similiter factitatum animad-
vertimus, Numinis vice cultum, nummus iste indicat:
vel solam denique cum Ephesinis δμόνοιαι & societatem.

ΥΠΑΤΕΩΝ. Stephano urbs ejus nominis gemina est, al-
tera in Ænianibus & Ætolis: prope Sangarium am-
nem altera in Asia: Υἱάτη, πόλις Αἰνιδίων. Λέγεται ὅτι
Υἱάτα. Ἐστὶ καὶ χάρα πλεονόσιον Σαλααρίου ποταμοῦ· τὸ ἐθνι-
κόν, Υἱάταϊον, καὶ Υἱάτης. Meminit prioris, quæ in
Ætolis est, etiam Livius, lib. xxxvi. In nummo Ci-
melii Regii, lyra est, & Apollinis caput: epigraphe,
ΥΠΑΤΙΩΝ, vel potius ΥΠΑΤΕΩΝ.

ΥΠΕΡΗΣΙΕΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟ-
ΜΟΥ. *Hyperefsensium civitatis sacra ac libera*. Vespasi-
ani nummus e Goltzii Thesauro, pag. 236. Step-
hano: Υἱερησία, πόλις τῆς Ἀχαΐας. . . . τὸ ἐθνικόν, Υἱερησιδής.

ΥΡΚΑΝΩΝ. Nummi Philipporum, in quibus Bacchi stan-
tis effigies, apud Patinum, pag. 383. & 388. quos ille
ad Hyrcanos Caspii maris accolae refert: perinde quasi
aut illi unquam Græce didicerint, aut stipendiarii fue-
rint, fœderative populi Romani. Patino Trifstanus præi-
vit, ac propinavit errorem: quem & Carolus a S. Pau-

lo, in Geographia sacra hausit, pag. 320. cum Joannem Hyrcanorum civitatis Episcopum, cujus in Conc. Calchedonenſi mentio, ad Hyrcaniam Caſpii maris ablegat, ac metropolim totius regionis fuiſſe eo ibi nomine comminiſcitur. At fuere Hyrcani iſti in Lydia, teſte Tacito, cujus verba retulimus, in nummo CIVITATIBVS ASIAE RESTITVTIS: & Plinio, lib. v. ſect. xxxi. *Macedones Hyrcani cognominati*. In Notitia Eccleſ. Hieroclis, pag. 44. inter Episcopos Provinciae Lydiae recenſentur, ὁ Μουſίνης, & ὁ Ὀρχανίδης. Lege, ὁ Μουſίνης, & ὁ Ὑρχανίδης. Certe Leunclavius, in Novella Leonis Imp. pag. 90. habet, ὁ Ὑρχανίδης. Strabo, lib. xiii. pag. 629. & Stephanus, Hyrcanii campi ab eo oppido appellati, in Lydia, meminere. Εἴτα τὸ Ὑρχανίων πεδῖον, inquit Strabo, Περσῶν ἐπονομαſάντων, καὶ ἐποίκοις ἀγαρόντων ἐκείθεν. *Sequitur Hyrcanius campus, quem ſic Perſae nominaverunt, a coloniis ex Hyrcania eo adductis*. Stephanus: "Εστὶ καὶ Ὑρχανίων πεδῖον ἐν Λυδίας, ὡς Ἑρατοſθένης ἐν πέμπτῳ Γαλατικῶν. Livius quoque in Latinis ſcriptoribus, libro xxxvii. *Conſul circa Thyatira regem eſſe ratus, continuis itineribus, quinto die ad Hyrcanum campum deſcendit*. Iidem poſtea ob admixtos Macedonas, Hyrcani Macedones, uti ex Plinio, Tacitoque, vidimus, appellati.

ΥΡΚΑΝΙΙ. Caput turratum, apud Sponium, in Itiner. Athen. Lege ΥΡΚΑΝΗ, vel ΥΡΚΑΝΙC potius. Ex parte averſa, ΥΡΚΑΝΩΝ, cum Fortunae vulgari effigie, dextra remonem, laeva Copiae cornu gerentis.

ΥΨΗΛΙΤΩΝ. Antonini Pii, e Theſauro Goltzii, pag. 236. Stephano: Ὑψηλῖς, κόμην Αἰγύπτου· οἱ κομῆται, Ὑψηλῖται. Horum enim potius nummum eum eſſe arbitramur, quam Hypſaltarum Thraciae, de quibus Plinius, lib. iv. ſect. xviii. quanquam & ipſi Graecis Ὑψηλῖται dicti.

Φ

ΦΑΙΣ & ΦΑΙΣΤΙΩΝ. Nummi Goltziani, in inſulis Graeciae, Tab. vii. Plinio, lib. iv. ſect. xx. *Phae-*
VVu ij

Num. Stephano: φαῖσος, πόλις Κρήτης ὁ πολίτης, φαῖσιΘ. In his fere nummis Hercules hydram clava conficit: quod Herculem gentis suæ Phæstii auctorem putarent: condita enim civitas a Phæsto, Rhopali filio, Herculis nepote. Ἐκτίσθη, inquit idem Stephanus, ὑπὸ φαῖτου τοῦ Ρ'οπάλου, Ἡ'ρακλέους παῖδός. Bos quoque adjectus, soli ubertatis index. Venerem quoque ii coluere, quam Σκοτίας appellabant. Etymologici auctor, verbo Κυθήρεια. Τινὲς δὲ Κυθήρεια νοοῦσιν πινεσ ὡς κυνήπορον διὸ καὶ Σκοτίας Ἀφροδίτης ἐν φαῖσι ἱερὸν εἶναι φασιν. *Cythreæam quidam dictam putant, quod amorem celet. Quare Tenebrose Veneris Phæsti sanum esse aiunt.* Latonæ denique Phytix summa ibi religio fuit, teste Antonino Liberali, Metam. xviii.

Φ. in corona ederacea, apud Goltzium, loc. cit. Phæstios indicat.

Φ Α Α Ι Σ Ι Ε Ω Ν. Β. Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν. φαλασιέων δὲ Νεωκόρων. Titi nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: φαλασία, πόλις Ἀρχαδίας τὸ ἐθνικόν, φαλασιός.

Φ Α Λ Α Ν Ν Α Ι Ω Ν. In Cimelio Regio. Plinio, lib. iv. sect. xvi. *Phalanna*, in Magnesia. Stephano: Φάλασσα πόλις Περγαμῆας ὁ πολίτης, φαλασσαῖΘ.

Φ Α Λ Ω Ρ Ι Τ Ω Ν. Ν Ε Ω Κ Ο Ρ Ω Ν. Neronis, e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: Φαλάρη, πόλις Θηβαίας τὸ ἐθνικόν, φαλαρώς, καὶ φαλαρείτης.

Φ Α Ρ Α Θ Ο Ν Ε Ι Τ Ω Ν. Claudii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 225. Stephanus: Φάραθος, πόλις τῆς Γαλιλαίας τὸ ἐθνικόν, φαραθονίτης.

Φ Α Ρ Β Α Ι Θ Ι Τ Ω Ν. Ι Ε Ρ Α. CYNKΛΗΤΟΣ. Domitiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 225. ubi mendose, ut remur, Φ Α Ρ Β Α Ι Ε Τ Ω Ν scribitur. Plinio, lib. v. sect. ix. *Pharbatites* nomos. Stephano: Φάρβαθος, πόλις Αἰγύπτου. ὁ πολίτης, φαρβαθίτης.

Φ Α Ρ Σ Α. Nummus argenteus e Museo nostro: in altera parte Palladis caput, equi in altera. Plinius, lib. iv. sect. xv. *Pharsalici campi, cum civitate libera.*

Φ Α Σ Η Α Ι Τ Ω Ν. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii,

pag. 225. Plinio, lib. v. sect. xxvi. *Phaselis*. Stephan-
no : φασιλῖς, πόλις Παμφυλίας . . . ὁ πολίτης, φασιλίτης.

ΦΕΡΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, e Thesauro Goltzii,
pag. 225. Plinio, lib. i v. sect. xv. *Phraa*. Stephano :
φέραι, πόλις Θρακίας . . . ὁ πολίτης φεραιῶν.

ΦΘΕΝΟΤΩΝ. Vide ΠΡΟΣΩΠΙΤΩΝ.

ΦΘΙΩΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 226. In
Græcia ejusdem, ΦΘΙΩΤΙΔΩΝ, cum Herculis
stantis effigie, Tab. xxi. aut ejusdem clava, arcu,
pharetra. Stephano : φθία, πόλις ἔμωρεα Θετταλίας ὁ
πολίτης, φθιώτης. Et Plinio, lib. i v. sect. xiv. *Phthia*,
oppidum : incolæ, *Phthiotæ*.

ΦΘΙΑΣ. Caput muliebre velatum, quo urbs a Step-
hano, Plinioque, proxime appellata, novo more, signa-
tur : cum turrito capite indicari mos sit. Ex parte aver-
sa ΠΥΡΡΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ, cum fulmine. E Cimelio
Regio, & apud Segunum, pag. 51.

ΦΙΛΑΔΕΩΝ. Severi ac Getæ nummi, cum Æsculapii ico-
ne, e Gaza Regia. φιάλεια urbs Arcadiæ est, Ptole-
mæo memorata, lib. i i i. cap. xvi. In Notitia Ec-
cles. Hieroclis, pag. 23. Provinciæ Helladis Achaïæ
adscribitur, φιάλαια pro φιάλεια. Stephanum vide, ver-
bo φιγαλέα, πόλις Ἀρχαδίας. Et Pausaniam in Arcadi-
cis, seu lib. v i i i. pag. 269.

ΦΙΓΑΔΕΩΝ. Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii,
pag. 225. Stephanus : φιγαλέα, πόλις Ἀρχαδίας . . . τὸ ἐθ-
νικόν, φιγαλῶς, ἔμ φιγαλείτης. Vide Pausaniam in Eliac.
prior. pag. 151.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Lydia*.

ΖΕΥΣ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. ΚΑΙ. ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ.
Nummus Augusti e Cimelio Regio, quo Philadelph-
norum cum Laodicensibus concordia indicatur. Supra
in Laodicensibus Caria, ΖΕΥΣ ΦΙΛΑΛΗΘΗΣ
ΛΑΟΔ. Plinio, lib. v. sect. xxx. *Philadelpheni*.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Hadriani e Cimelio Regio, cum
effigie Dianæ Ephesiae.

ΕΠΙ. ΕΥΓΕΝΕΤΟΥ. Α. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Ἐπὶ
Εὐγένειου, πρώτου Φιλαδελφίου. Sub *Eugenete*, *prima Phi-*

ladelphenorum certamina. Vel forsan, ἔπι Εὐγενέτου ὁρᾶ-
τον, *Sub Eugenete primum*, Prætoris scilicet. Vel ἔπι
Ἐυγενείου denique, quod magis arridet. Commodi num-
mus ex eodem Cimelio, cum Dianæ venatricis icone.
Est & M. Aurelii similis, cum templi effigie, cujus in
medio Apollo stat.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ certamina quæ fuerint olim appel-
lata, cum ab hac civitate nomen haud illa traxerint,
non est hujus loci disputare. Præstitum id a nobis
abunde, verbo ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ.

ΦΛ ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. E Cimelio
nostro, cum Dianæ venatricis effigie. Ex parte altera
ΔΗΜΟC, habitu virili. Sunt qui hunc nummum
Philadelphæ Syriæ adjudicent, ob Flaviæ utique co-
gnomen. Nos aliis ducti argumentis Lydiæ adscribi-
mus. Vide ΙΟΥΔΙΕΩΝ.

ΙΟΥΔΙΕΩΝ. ΚΑΙ. ΦΛ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Vide
ΙΟΥΔΙΕΩΝ

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ *Syriæ.*

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ ΚΟΙΛΗC. CΥΡ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ
Κόιλης Συρίας. *Philadelphensium Cæles Syriæ.* Hadriani
nummus, apud Patinum, p. g. 200. nunc Cimelii Re-
gii. Plinio in D. capolitana Syriæ regione, lib. v. sect.
xvi. *Philadelphis.*

ΤΥΧΗ. ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Κ. C. Τύχη ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ
Κόιλης Συρίας. *Fortuna Philadelphensium Cæles Syriæ.*
Hadriani, ex eadem Gaza, cum turrito capite: alter
cum Bacchi capite, quod & alteri nummo insculptum,
quem M. Aurelii principatu cūsum, in Cimelio Regio
vidimus.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. Κ. CΥΡ. M. Aurelii.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ. L. ΓΜΡ. ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΡΜΥ. Anno
CXLIII. ex quo nimirum Syria a Pompeio redacta in
Provinciam est, anno Urbis Romæ DC LXXX. quo
Cicero gessit Consulatum, ut diximus in nummis Ga-
zensium. Quare hunc Domitiani nummum e Cimelio
Regio, ex annorum nota, ad Philadelphiam Syriæ
referri liquet oportere: signarique eo annum Domi-

tiani primum, Urbis Romæ DCCCXXXIII.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ in Arabia.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑC. In Gaza Regia, nummus Philippi Patris. Hujus Philippopolis mentio in Conc. Calched. Conditam a Philippo Arabe Imp. Aurelius Victor testatur. Non eadem hæc porro est cum ea, quæ *Colonia Bostra* appellata est, ut suo loco monuimus, verbo BOSTRA: aliter frustra sentiente Mediobarbo, pag. 327. Caruit autem hæc Arabica Philippopolis Metropoleos prærogativa, qua insignita Thracica est, tum in nummis, tum in Notitiis antiquis.

ΘΕΩ. ΜΑΡΙΝΩ. Fuit is ab exercitu Illyriciano, viventibus Philippis, Imperator salutatus: mox ab iisdem militibus interemptus: a Philippo deinde Arabe relatus in Divos, ut cædis ejus a se invidiam amoliretur. Quos Latini *Divos* & *Divas*, hos Græci ΘΕΟΥC & ΘΕΑC vocant. Sic Augustus, apud Erizzo, ΘΕΟΣ ΘΕΟΥ ΥΙΟΣ, *Divus Divi F.* inscribitur. ΘΕΑ ΔΡΟΥΣΙΑΛΑ, ΘΕΑ ΣΕΒΑΣΤΗ, &c. Ex parte altera: ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΚΟΛΩΝΙΑC. Errant qui ad Thraciæ Philippopolim pertinere hunc nummum putant: quem Philippi Imp. populares, ejus demerendi causa, in Arabia cudi jusserunt.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, in Thracia.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Augusti nummus apud Occonem, pag. 71. quo in Cæsaris honorem edita a Philippopolitis certamina indicantur.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Antonini Pii, & Commodi nummi, e Museo nostro. Omnia Imperatorum numismata, usque ad Philippum Arabem, quibus inscriptum est ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ, ad hanc Philippopolim ea spectant.

ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. CEB. Ἀντωνίνου Σεβαστός. Nummus Antonini Pii, apud Seguinum, pag. 150. nunc Cime-
lii Regii. Ex parte aversa, mulier monti insidet: quo situs urbis indicatur: in medio nummo, ΡΟΔΟΠΗ.

In ambitu, ΗΓΕΜ. Μ. ΠΟΝΤ. ΣΑΒΕΙΝΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟ. Η' γμὸν Μάρκου Ποντίου Σαβείνου, φιλιπποπόλεως. Vel Πονπαιος, ut in Macrini nummo, e Cimelio Regio, ΥΠ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Nummus hic sub Rhodope monte fuisse id oppidum docet, quod & Plinius quoque admonuit, lib. IV. sect. XVIIII. *Oppidum sub Rhodope, Poneropolis antea, mox a conditore Philippopolis.*

ΗΓΕ. ΠΟΜ. ΟΥΟΠΕΙΣΚΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Præside Pompeio Vopisco.* Et,

ΗΓΕ. ΓΑΡΓΙΛΙ. ΑΝΤΙΚΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. *Præside Gargilio Antico*: uterque nummus e Regia Gaza, Antonino Pio Imp. cusus, cum vulgari fluvii icone: unde & amni appositum intelligas oppidum fuisse. Hic postremus ab Occone sic fœde exprimitur, pag. 267. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΗΓΙΑΓΓΙΛΙΑΝΤΙΚΟΥ. Pag. 269. ΗΓΓΕΙΑΡΙΤΛΙΑΝΤΙΚΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. Et pag. 270. ΗΓΕΙΑΡΓΙΛΙΑΝΤΙΚΟΥ &c. Gargilius Anticus & in nummis Pautaliotarum occurrit, hoc ipso terrarum tractu.

ΗΓΕΜ. ΑΙ. ΣΕΡΟΥ. ΡΥΛΛΙΑΝΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Commodi nummus in Cimelio Regio, in quo Victoria bijugo curru vehitur. Η' γμὸν Αιλίου Σεργιλίου Ρυλλιαίου. φιλιπποπολεωτών. *Præside Ælio Servilio Rulliano. Philippopolitarum.* Nisi forte legi satius, ΣΕΡΟΥΕΙΔΙΑΝΟΥ, *Serviliano.* Fuit enim vir clarissimus Servilianus Gellii temporibus, ut ipse prodit lib. I. cap. 11. Gellius ipse, Trajani Hadrianique principatu. In nummis Η' γμὸν etiam appellatur vir Consularis, qui provinciæ præerat. Notitia antiqua, pag. 21. Ἐπαρχία Θράκης ὑπὸ Κοισιλάειον. φιλιππούπολις &c. *Provincia Thraciæ sub Consulari: Philippopolis, &c.* Et in Syria Præses, teste Luca, ἡ γμὸν vocabatur: Η' γμονένουτος ὃ Συρίας Κυρηνίου, quod vulgatus interpres reddidit, *Præside Syriæ Cyrino.* Legatos Cæsaris qui in provincias mittebantur, civilia simul & militaria recturi, Græci fere ἡ γμὸνας vocant, inquit Strabo, sub finem

finem libri xviii. pag. 840. hoc est, Rectores, seu Præfides. Vide & Dionem Chrysost. aliosque.

ΜΗΤΡ ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΩΣ, & ΜΗΤΡΟΠ.
ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Severi nummi, e Cime-
lio Regio. In altero nva depicta, quæ vini in eo tractu
ubertatis symbolum: in altero vir cum hasta & patera
stat.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΩΣ. ΝΕΩ-
ΚΟΡΩΝ. Et, ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΝΕΩ-
ΚΟΡΩΝ. In Caracallæ & Elagabali nummis, ex co-
dem Cimelio.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΙΑ. ΠΥΘΙΑ. ΕΝ. ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙ.
Et, ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. ΦΙ. (hoc est, φιλιπποπό-
λι) ΚΟΙΝΟΝ ΘΡΑΚΩΝ. Rursum: ΚΟΙΝΟΝ.
ΘΡΑΚΩΝ. ΑΛΕΞΑΝΔ. ΠΥΘΙΑ. ΕΝ. ΦΙΛΙΠ-
ΠΟΠΟΛΙ. qui nummi ludos ibi in gratiam Cara-
callæ, (nam is alter haberi Alexander voluit, dum Thra-
ciam Macedoniamque lustraret, ut historici referunt,)
a Communi Thraciæ exhibitos indicant: non urbem
in Thracia, quæ fuerit Alexandria dicta, ut visum Or-
telio. Ad similitudinem fortassis ejus certaminis, quod
a communi Ionum prope Clazomenas, in honorem
Alexandri M. edebatur, dicebaturque Ἀλεξάνδρεια, ita
referente Strabone, lib. xlv. pag. 644.

ΦΙΛΙΠΠΟΠΟΛΙΤΩΝ. Spica cum papavere. Apud
Goltzum in Græcia, Tab. xxv. In prior. parte, ca-
put Philippi Macedonum Regis.

ΦΙΛΟΜΗΛΕΩΝ. Nummus Alexandri Severi. Plinio,
lib. v. sect. xlv. *Philomelienses*. In Notitia antiqua
Eccles. inter Episcopos Provinciæ Pisidiæ, pag. 19.
censetur ὁ φιλομηλίου. Et pag. 29. φιλομηλίου. Et in Actis
Concilii Calched. *Paulus Philomeliensis* nominatur in-
ter Episcopos Pisidiæ. Stephano: φιλομήλιον, πόλις ἡ
μεγάλῃς φρυγίας... τὸ ἰθὺς, φιλομηλῆς. Vide ΜΑΝ-
ΔΡΟΠΟΛΙΤΩΝ.

ΦΙΛΟΜΗ. Ejusdem Alexandri, in Cimelio Lamoniæ.
ΦΙΛΟΜΗΑ. Getæ.

ΦΙΛΩΓΕΡΙΩΝ. Nummus Hadriani, e Thesauro Golt-
XXx

zii, pag. 226. Stephanus duas ejusce nominis urbes agnoscit: alteram Ægyptiam, cujus meminit pariter Plinius, lib. vi. sect. xxkiii. alteram in Coele Syria, cujus gentile nomen *φιλωπέου* fuerit, cum Ægyptiacæ *φιλωπέτης* foret. *φιλωπέα... καίης Συρίας τὸ ἐθνικόν, φιλωπέου. Τῆς δ' Αἰγυπτίας, φιλωπέτης.*

ΦΙΝΕΙΕΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 226. Stephanus: *φίνειον, τόπος τοῦ Πόντου, κτήμα φινίας τὸ ἐθνικόν, φινείας, ὡς Σίγαιον Σιγαίᾶς.* Unde suspicamur in Asia fuisse hunc locum ad Bosphori fauces, contra Phinopolim, quæ in Europa, juxta Bosphorum, ut Plinius ait, lib. iv. sect. xvi. pag. 111.

ΦΙΝΤΙΑ, in nummis Parutæ. Quamquam id esse regis nomen Paruta censet, quoniam in nummis ΒΑΣΙΛΕΟΣ, in eadem nummi facie cum ΦΙΝΤΙΑ legitur: vix assentimur tamen: cum in Sicilia *φιντιάδα* oppidum Diodorus agnoscat, in Eclog. pag. 880.

ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. M. Aurelii, apud Patin. pag. 246. Commodi, & Pescennix Plautianæ nummi. In hoc postremo Herculis effigies est, apud Tristandum, tom. ii. pag. 52.

ΚΡΗΤΙΕΩΝ. ΦΛΑΟΥΙ. Severi nummus e Museo nostro, in quo Ceres insculpta, bigis draconum inventa. Α. Κ. Α. ΣΕΠ. ΣΕΥΗΡΟΣ. *Imp. Cæsar Lucius Septimius Severus.*

ΚΡΗΤΙΕΩΝ. ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Julix Domnæ nummi, Getæque. Flaviopolis Bithyniæ oppidum, & *Κρατία* Dorica dialecto, Ptolemæo teste, nuncupata est: ut in eodem tractu *Καλχαδνιοί*, pro *Χαλχαδνιοί*. Notitia Eccles. antiqua, inter Episcopos Provinciæ Honoriadis appellatæ, pag. 15. *ὁ Κρατίας.* Et in quibusdam nummis, ΚΡΑΤΙΕΩΝ vidimus. In Conc. Calched. act. i. pag. 85. *Γενέθλιος ἐπίσκοπος Κρατίας.* Et in Sardicensi, pag. 711. *Philotas Episcopus a Cratia.* In Severi nummo, apud Tristandum, tom. ii. pag. 93. Ceres accensas faces gestat utraque manu, & draconum biga vehitur. Sed nummum ille ad Creten-
ses refert. In Caracallæ, e Gaza Regia Pallas armata stat.

ILLUSTRATI.

531

ΚΡΗΤΙΑ. ΦΛΑΟΥΙΟΠΟΛΙΣ. Nummus Juliae Domnae.

PHOENICE. Antonini Pii nummus e Gaza Regia, & Caracallæ, cum palmæ iconē. De Phœnice Syriæ parte, Plinius, lib. v. sect. xvii.

ΦΟΙΝΙΚΑΙΩΝ. Nummus Trajani, allatus a Patino, pag. 187. quem spectare nos arbitramur ad Epiri oppidum φοινίκην, de quo Polybius, Ptolemæus, Livius, & Notitia Eccles. pag. 25. Hanc Justinianus Augustus instauravit, teste Procopio, lib. iv. de ædif. cap. i.

ΦΡΥΓΙΑ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Vespasiani nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 226. Stephanus: φείξος, πόλις Λυκίας... τὸ ἐθνικὸν, φείξις. Sunt & Phrixæ juxta Alpheum amnem in Pitæorum finibus: sed non hujus loci.

ΦΡΥΓΙΑΝ ΚΟΙΝΟΝ. Phrygiarum Commune. Caii Cæsaris nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 226. Plinio, lib. v. sect. xli. Phrygia. Stephano: Φρυγία... τὸ ἐθνικόν; Φρύξ, & Φρύγις. Communia sacra totius Provinciæ, communisque ludos a Phrygiæ communi editos, hic nummus declarat: & sacra quidem in communi totius gentis fano. Commune autem fanum appello, quod vel communi sumptu ob id exstructum, vel gentis totius consensu delectum. Sic enim in Synnadenſi civitate, cujus superius nummum vidimus, cum epigraphē, ΔΩΠΙΕΩΝ, ΙΩΝΩΝ, hæc utraque gens fanum commune habuit: In Ægypto Græcæ civitates gentis tergeminae, Ionum, Dorum, Æoliumque, fanum habuerē commune. Testis Herodotus, in Euterpe, seu lib. ii. pag. 159. Τὸ μὲν νῦν μέγιστον αἰτῶν τέμενον, & οὐνομαστότατον ἐὼν καὶ χρησιμώτατον, καλεῖσθαι τὴν Ἑλλήσποντον, αἱ δὲ πόλεις εἰσι αἱ ἰδρυμέναι κοινῇ, Ἰώνων μὲν, Χίος, & Τέως, & Φάωγα, & Κλαζομένων· Δωριέων τὴν, Ῥόδον, καὶ Κνίδον, & Ἀλικαρνησὸς, & Φάσηλιν· Ἀιολίων τὴν, ἡ Μυτιληναίων μοιῶν. Τουτέων μὲν ἔστι τὸ τέμενος τοῦτο. Et maximum quidem eorum fanum ac celeberrimum Græcum vocatur: civitates autem quæ COMMUNITER illud exstruxerunt, sunt, Ionum quidem, Chios, Teos, Phœcia, Clazomenæ: Dorum autem, Rhodus, Cnidus, Ha-

XXx ij

licarnassus, Phaselis: Aëolum vero, una Mytilene. Harum civitatum hoc fanum est. Aëvo porro posteriore (ut id obiter dicamus) Phrygia bifariam dispartita: alia Capatiana dicta est, alia Salutaris, utraque sub Consulari: alterius Synnada, Laodicea alterius caput, in Notitia Eccles. pag. 17. 27. & 29. Ἐπαρχία Φρυγίας Καπαπαῖς, ἔπ' Κοισιδάειον. Sunt qui Παλαπαῖς legi malint. Ἐπαρχία Φρυγίας Σαλουταείας, ἔπ' Κοισιδάειον. Et hoc quidem postremum nomen, cum Christianorum Principum ætate usurpari cœptum sit, haud assentiar ei sane, si quis exstiterit, qui id ei regioni nomen factum a cultu Cybeles Matris Deūm velit, cujus Numen in eo tractu summa religione habitum fuisse olim tralatitium est: quod ea in nummo Faustinz e Regia Gaza inscribitur, MATRI DEVM SALVTARI, sedente ipsa Cybele inter geminos leones. Et apud Gruterum, pag. LXXXIII. 15. ISIDIS. SALVTARIS: alibique, IOVI SALVTARI. Sed nobis istud, inquam, commentum cum eo nomine haud placet, tum quod in Notitia Imperii id aliis quoque Provinciis nomen vidimus attributum, Macedonia Salutari, Galatiæ Salutari, Syriæ Salutari, Palæstinæ Salutari.

ΚΟΙΝΟΝ ΦΡΥΓΙΑΣ. ΕΠΙ. ΜΑΡΙΟΥ. ΚΟΡΔΟΥ. ΑΠΑΜΕΙΣ. Aquila. *Commune Phrygiæ. Sub Mario Cordo, sacrorum Ludorumque Præside. Apamenses. E Phrygiæ videlicet oppido, quo de suo loco egimus. Neronis & Agrippinæ nummus, e Patino in Sueton. pag. 292. ΝΕΡΩΝ ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ ΣΕΒΑΣΤΗ.*

ADVENTVI. AVG. PHRYGIAE. & RESTITVTORI. PHRYGIAE. Hadriani, e Cimelio Regio. Phrygiam pileatam, ac Phrygio more vestitam, & ramum læva gerentem, supplicis ritu, Cæsar dextra subleuat.

ΦΩΚΑΕΩΝ. Sabinæ, & M. Aurelii nummi. Plinio, lib. v. sect. xxxi. *Finis Ioniæ Phocææ. Stephano: Φώκαια, πόλις Ἰωνίας.... ὁ πολίτης, Φωκαῖός, & Φωκαῖός, & Φωκαῖτης. Nunc Foggia vecchia.*

CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΑΣΚΛΗ. ΤΟ. Β. ΦΩΚΑΙ.

Commodi nummus, apud Patinum, pag. 263. nunc Cimelii Regii. *Prætoræ Heraclide Asclepiadis F. iterum, Phocæensium*. Ex quo alterum, quem Patinus vitiatum affert, pag. 5. CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΑΣΚ Κ. ΦΩ. nunc pariter regiæ Gazæ, ubi conspectus a nobis est, sic emendabis, CTPA. ΗΡΑΚΛΕΙΔΟΥ. ΑΣΚΛΗ. ΦΩ. In eo nummo Cybele cum leonibus insculpta, & turrita muliere altera, quæ urbem ipsam designat.

ΦΩΚΑΙΕΩΝ. Juliz Domnæ.

ΕΠΙ. C. Μ. ΑΥΡ. ΘΕΟΔΟΣΙΑΝΟΥ. ΤΟ. Β. ΦΩ-

ΚΑΙΕΩΝ. Ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Μάρκου Ἀυρηλίου Θεοδοσιανῶς τὸ δις, Φωκίαν. *Sub Prætoræ M. Aurelio Theodosiano iterum, Phocæensium*. Nummus Alexandri Severi e Gaza Regia: in quo lupus piscem vorat.

ΕΠΙ. CTP. ΑΥΡ. ΕΥΤΥΧΟΥ. ΤΟ. Β. ΦΩΚΑΙΕΩΝ.

Sub Prætoræ Aurelio Eutyche iterum. Fluvii Hermi decumbentis effigies. Apud Sponium, loc. cit. Occurrit jam supra Aurelius Eutyches in nummis ΑΙΓΑΕΩΝ Æolidis, sub Alexandro Severo. Fuit autem Phocæa, ut dictum est, in Ioniz Æolidisque confinio.

ΕΠ. CTPA. ΑΥΡ. ΑΦΦΙΑΝΟΥ. ΦΩΚΑΙΕΩΝ.

Sub Prætoræ Aurelio Apphiano. Phocæensium. Maximini Thracis, apud Tristinum, tom. 11. pag. 446. Vidimus & Mamææ alterum, eodem Prætoræ. Meminit Eusebius, lib. de Martyribus Palæstinæ, cap. 1 v. pag. 322. meminit Ἀποφίανος Μάρτυρος, sub Maximino Galerio Cæsare. Et in sacris codicibus, ad Philem. 11. Ἀποφία τῇ ἀγαπῆτῇ, ubi vulgatus interpres, *Appia sorori carissimæ* reddidit. Vide ΣΕΠ ΦΩΡΗΝΩΝ.

ΦΩΚΑ. ΕΠ. CTP. ΚΡΕΙΒΩΝΙΑΝΟΥ. *Sub Præ-*

tore Scriboniano. Philippi Patris, apud Patinum, pag. 383. Caput turritum, cum Cybele Deûm Matre.

ΕΠ. CΤ. ΚΛ. ΚΡΕΙΒΩΝΙΑΝΟΥ. ΦΩΚΑΙΕΩΝ.

Sub Prætoræ Claudio Scriboniano. Lupus piscem vorat, in nummo Philippi patris. Quæ quidem pictura, ut videtur, uberem in ora Ioniz, ubi Phocæa fuit, capturam piscium fuisse significat, quam cum-lupis, cani-

XX x iij

busve, piscantes communicarent. Affine illud est quod Plinius affert, lib. x. sect. x. *Simile quiddam lupi ad Mæotin paludem faciunt. Nam nisi partem a piscantibus suam accipere, expansa eorum retia lacerant. Quod ille quidem hausit ab Aristotele, lib. ix. hist. anim. pag. 1081. aliique pariter prodidere: Ælianus, lib. vi. hist. anim. cap. lxxv. Stephanus, verbo Κονάπη, &c. Sponius in Itin. Athen. discerpi vitulum marinum, quem Græci Φάχην vocant, a cane putat: indeque nomen effectum urbi. Sed tam est piscis in eo nummo insculptus vitulo marino, quam est ovis ovo, similis.*

ΦΩΚΕΑ. Caput turritum. Ex superficie nummi altera, ΦΩΚΑΙΕΩΝ, cum navicula, ac pileolis duobus stellisque Castorum indicibus: qualis est Sabinæ nummus, in Gaza Regia: quibus argumentis deductæ mari a Phocæensibus colonix forte indicantur, ut *Μαββ-λια Γραϋορων Φωϋαένσιον*, apud Plinium, lib. iiii. sect. v. Vidit priorem ex his nummum Sponius, in Itiner. Athen.

ΦΩΚ. & ΦΩΚΙΔ. apud Goltzium. Plinio, lib. iv. sect. iv. *Phocis*. In eo nummo tripus Apollinis, & laurus Phœbo sacra, & Jovi Aquila. Fuit nempe in Phocide oraculum Apollinis Delphicum.

X

ΧΑΔΙΣΙΩΝ. ΤΗΣ. ΙΕΡΑΣ. ΚΑΙ. ΑΥΤΟΝΟΜΟΥ. *Chadisiſorum civitatis sacræ & liberæ*. Titi nummus e Thesauſo Goltzii. Plinio, lib. vi. sect. iiii. *Chadisia*, in Cappadocia. Stephano: Χαδισία, πόλις Λευκοσύρων... οἱ πολῖται, Χαδισιοι. Sunt autem Leucoſyri Cappadoces. Plinius, loc. cit. *Cappadox amnis, a quo nomen traxere, antea Leucoſyri dicti*.

ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ.

ΦΛ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ, in laurea corona. Nummi Trajani apud Patinum, pag. 184. & Hadriani, pag. 202. nunc Cimelii Regii uterque: ut & alius Faustinae junioris. Φλαουτίαν Χαλκιδέαν. Plinius, lib. iv. sect. xxi.

Chalcis. Stephanus: Χαλκίς, πόλις Εὐβοίας . . . ὁ πολίτης Χαλκιδεύς. Fallit nos Stephanus, nisi ad Euboicam Chalcidem hi nummi spectant: monet is enim hoc ipso loco a Chalcide Syriæ gentile nomen derivari Χαλκιδεύς. Unde & regio Chalcidene Plinio, lib. v. sect. xix. Sed errorem Stephani subodorati jam antea sumus in nummis ΒΕΡΟΙΑΙΩΝ: augetque suspicionem vehementer cognomen Flaviæ huic Chalcidensium civitati inditum, ut & aliis hoc terrarum situ, Samosatis, aliisque Asiæ Africæque oppidis: idemque, ut in Samosatensorum nummo, aliisque hujusce tractus, laurea corona circumdatum.

ΕΠΙΩΤΕΙΡΟΥ. ΦΛ. ΧΑΛΚΙΔΕΩΝ. Trajani, e Cimelio Regio. Radiata figura stans palmam tenet. *Sub Sotiro*, vel *Sotere* Prætor.

ΧΑΛΚΙΣ. Apud Lazium, lib. ii. Rerum Græcar. pag. 101. ad Euboicam haud dubie Chalcidem spectat.

ΧΑΟΝΙΑΣ, &

ΧΑΟΝΙΤΩΝ, Goltziani in Græcia nummi, Tabula 111. Plinio, lib. iv. sect. i. *Chaones*, in Epiro primi, a quibus *Chaonia*. Stephano: Χαορία . . . Χάρες, & Χαονίται. In hisce nummis aut clava Herculis insculpta, aut Hercules ipse ebrius, vinum ex urceo fundens, leoninis insidens exuviis, jacente humi edera. Macrobius, lib. v. Saturn. cap. xxi. *Herculem vero fictores veteres non sine causa cum poculo fecerunt, & interdum quassabundum & ebrium: non solum quod is heros bibax fuisse perhibetur: sed etiam quod antiqua historia est, Herculem poculo, tanquam navigio, ventis immensa maria transmississe.*

ΧΕΛΙΔΟΝΕΑΙΩΝ. Goltzianus e vetere Græcia nummus, Tab. xxiv. in quo trophæum, & prora navis, victoriæ alicujus navalis argumentum. Plinio, lib. v. sect. xxxv. *Chelidonia* insulæ, in Lycio mari.

ΧΕΛΩΝΗ. Nummus e Gaza Regia, in quo testudo sculpta, quæ Græcis Χελών. Oppidi nomen id fuit, juxta promontorium, quod *Chelonates* a Plinio appellatur, lib. iv. sect. vi. nunc *Capo di Chiarenza*, in Peloponneso.

ΧΕΡΡΟ. & **ΧΕΡΡΟΝΗΣΙΩΝ**, in Goltzii nummis, Tab. **xxvi**. Plinio, lib. **iv**. sect. **xviii**. *Cherronesus*, Thraciæ videlicet. Stephano: **Χερρόνησος**.... cives **Χερρόνησοι**. In iis nummis insculptæ leonis exuvix, vel caput exserta lingua, ingentique rictu ore hiant: ut is, credo, leo intelligatur, quem Lysimachus, cui Cherronesus Thracica paruit, interemit. Plinius, lib. **viii**. sect. **xxi**. de leonibus: *Videlicet omnis vis constat in oculis: quo minus mirum sit, a Lysimacho Alexandri jussu simul incluso strangulatum leonem*. Vide Plutarchum in Demetrio, Pausaniam in Atticis, pag. **15**. Senecam, lib. **iii**. de ira, cap. **xvii**. & lib. **i**. de Clem. cap. **xxv**. Justinum, lib. **xv**. cap. **iii**. aliosque.

ΧΙΩΝ. E Museo nostro nummus, cujus in parte averfa Homerus sedens, librumque lectitans, cum epigraphe **ΟΜΗΡΟΣ**. Julius Pollux, lib. **ix**. cap. **vi**. **Χῖοι Ὁμήρου τὸ νομίσματι ἐκτελέτηον**. *Chii Homerum monetæ suæ insculperunt*. Plinio, lib. **v**. sect. **xxxviii**. *Chios libera &c.* Notum illud Tullii, orat. pro Archia: *Homerum Colophonii esse dicunt suum: Chii suum vendicant, &c.* Nunc quoque *l'Isle de Scio*.

ΧΙΩΝ. ΑCΑΡΙΑ. ΤΡΙΑ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΠΡΑCΙΝΟΥ. ΔΙC. **Ἐπὶ δεξιέρως Πρασίνου Δς**. Sic enim legi malim, quam **ἀρχωτος**. Sic in nummo Antonini Pii, **ΑΡΧΙΕ. ΓΙ. ΠΟΛΕΩΝ**, verbo **ΡΟΔΙΩΝ**. Fuere enim civitates tredecim, quibus Ionum commune constabat, allata a Strabone, sub initium libri **xiv**. pag. **633**. Ephesus, Miletus, Mytis, Lebedos, Colophon, Priene, Teos, Erythræ, Phocæa, Clazomenæ, Samos, Synrna, & Chios denique, cujus hic nummus est, in quo explanando sumus.

ΧΙΩΝ. ΗΜΙCΥ. ΑCΑΡΙΟΝ. *Chiorum dimidium assarium*. Quid porro Assarion sit, disce ex Du-Cangio, in dissert. de posterioris ævi Numism. pag. **61**.

ΧΙΩΝ. ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΑΥΡ. ΧΡΥCΟΓΟΝΟΥ. ΟΔΕΙΤΟΥ. ΧΙΩΝ. *Sub Pontifice Aurelio Chrysogono Viatore Chiorum*. Hercules stans, in Museo nostro. Viatorum officium quodnam fuerit, aut quæ dignitas, ex inscriptionibus

inscriptionibus Gruteri intelliges, quas consule.

XIΩN. Sphinx amphoram diotam tenet: vel ipsa per se stat amphora: vel uva ante Sphingem pendet: apud Goltzium, in insulis Græciæ, Tab. xv. & xvi. quæ sunt vini feracitatis ac bonitatis in eo agro symbola: cui vino hodieque summa commendatio est. Plinius, lib. xiv. sect. ix. *In summa gloria fuere Thasium Chiumque vinum: ex Chio quod Arvisum vocant.* Maro, Eclog. v.

Vina novum fundam calathis Arvisia nectar.

Athenæus, lib. i. pag. 32. Χαρίεργος δ' ἔστιν ὁ Χίος δίνος καὶ τοῦ Χίου ὁ καλούμενος Ἀειούσιος. Sphingem autem idcirco putamus insculptam, ut ejus ænigmatis perplexitas designetur, quod Homero, quem Chii suum esse volebant, sub vitæ excessum a pueris piscatoribus propositum narrat Herodotus, libro de vita Homeri, pag. 572. Vide ΓΕΡΓΙΘΕΩΝ.

XIΩN. Apollo radiatus, & Juppiter, Herculesve, aut Neptunus, vel Æsculapius potius cum baculo: ara inter utrumque Deum posita: id quod Deos esse illos præsidēs custodesque insulæ argumento est. Apud Goltzium, loc. cit. Fuisse certe ibi Ποσειδών, locum Neptuno sacrum, fanumque Apollinis, & aquas calidas, ἱερὸν Ἀπόλλωνος καὶ θερμὰ ὕδατα, auctor est Strabo, lib. xiii. pag. 645.

XIΩN. PAT...OC. ANEΘΗΚΕ. Faustinae junioris nummus e Cimelio Regio: *Chiorum*. R..... (forte *Prasinus*, ut supra) *posuit*. Vulgo hunc nummum legunt imperite PATXIΩNOC. ANEΘΗΚΕ, cum sit pars ejus vocabuli media, XIΩN, a ceteris divellenda. In hoc porro nummo Gryphus rotam tenet. Gryphes autem, ut alibi diximus, Apollini dantur. Es sunt Hadriani, aliorumque Principum, nummi plurimi, in quibus Sphinges simili habitu insculpti: quos, quantumvis nullam ii loci notam præ se ferant, ad Chios referri oportere, haud temere vel hinc suspicamur.

ΕΠΙ. ΑΡΧ. ΚΟΘΥΑΠΡΕΙΜΟΥ. XIΩN. *Sub Pon.*
YY Y

tifice Kothya primo, (nisi error est) *Chiorum*. Ex parte altera, Sphinx. E Gaza Regia.

ΧΡΥΣΑΟΡΕΩΝ. ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ. Tiberii nummus e Thesauro Goltzii, pag. 212. & apud Occonem, pag. 95. Stephano: Ἰδριάς, πόλις δὲ Κασίας, ἡ περὶ Χρυσαιοῦς.

ΧΡΥΣΟΡΟΑΣ. Vide ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΩΝ *Phrygia*.

ΧΥΛΙΝΑΙΩΝ. Apud Goltzium in Asia. Situs adhuc ignoti oppidum. Quid si ΑΛΙΝΔΕΩΝ legi ibi oporteat? Viderintii quorum in manus nummus ille venerit.

ΧΩΛΟΤΕΙΧΙΤΩΝ. Nummus e Thesauro Goltzii, pag. 212. Stephanus: Χωλὸν τεῖχος, πόλις Κασίας, τὸ ἐθνικὸν Χωλοτειχίτης. Malim legi Χωλῶν τεῖχος. *Claudorum Mænia*.

Ψ

ΨΑΜΜΑΘΟΝΤΙΩΝ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 228. Plinio, lib. 1 v. sect. 111. *Oppidum Psammathus*. Stephano: Ψαμμαθοῦς, πόλις Λακωνική... τὸ ἐθνικὸν, Ψαμμαθοῦσιθ, καὶ Ψαμμαθοῦσιθ.

ΨΩΦΙΤΩΝ. Antonini Pii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 228. Non a Psophide Arcadiæ, de qua Plinius, lib. 1 v. sect. x. Est enim hujus gentile nomen, Ψωφίθ: sed ab altera Libyæ. Stephanus: Ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆς Ψωφίς, πόλις Λιβύης· ὁ πολίτης, Ψωφίτης.

Ω

ΩΛΕΝΙΩΝ. Nummus Hadriani, e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. 1 v. sect. 11. in Achaïa, *Olenum oppidum*. Stephano: Ὀλεος, gentile Ὀλένιος.

ΩΡΕΙΤΩΝ. Β. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Nervæ nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. 1 v. sect. 111. *Oreos*. Stephano: Ὀρεὸς, πόλις Ἐυβοίας... τὸ ἐθνικὸν, Ὀρείτης.

ΩΡΙΚΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Titi nummus e Thesauro Goltzii, pag. 224. Plinio, lib. 111. sect. 111. *Oricum a Colchis conditum*. Stephano: Ὀρικὸς, πόλις ἐν τῇ Ἰωνίᾳ κόλῳ... ὁ πολίτης, Ὀρίκιθ.

ΩΦΘΙΤΩΝ. Tiberii nummus, e Thesauro Goltzii, pag. 224. Stephanus: Ὀφθίς, πόλις Λιβύης, Αἰγυπτίῳ ὠφθαλμῷ· ὁ πολίτης, Ὀφθίτης.

DE RE MONETARIA

VETERUM ROMANORUM.

E X

PLINII SECUNDI SENTENTIA.

CONNEXA sic est cum tractatione nummorum, rei monetariæ ratio, ut hæc pars si desit, orba lumine altero nostræ hæc lucubratio jure credatur: sin ad ea quæ exorsi sumus, ejus quoque partis fiat accessio, quod nunc quidem aggredimur, tum vero imposuisse operi fastigium merito videamur. Afferre porro lucem in re adeo obscura unus scriptorum pæne omnium: **PLINIVS SECVNDVS** potest: quod non fusius modo is, & enucleatius quam reliqui: sed quod unus omnium dedita opera, ceteri obiter atque in transcurso sunt in eo argumento versati. Tot tamen ejus oratio visa est hætenus involuta ambagibus, ut quot verba, tot fuerint ferme scopuli, ad quæ summa ingenia cum haud mediocri famæ & eruditionis dispendio offenderint. Num feliciore simus usi Minerva, quam priores, legentium arbitrii judicii: que esto: qui & hoc utique studiorum genere capiuntur, & excutiendæ huic nostrorum in Plinium Commentariorum particulæ suppeditare satis otii queunt. Præmitti id autem hoc loco operæ pretium est, arbitrari nos, cum sint nummi alii minimi moduli, alii mediocris, majoris alii, alii denique maximi, quos *Medaglioni* Itali vocant, ex tam multiplici forma ac mole, monetæ præbuisse pecuniæque usum, ex auro quidem argentoque quotquot in Cimeliis asservantur: sic ut pretii modum ex singulorum pondere, Plinianaque fere argentei sesterii vel scrupuli aurei taxatione, æstimari oporteat: æreorum autem numismatum, ut est multi.

Y Y y ij

formis moles, variumque pondus, æque adhuc esse pretium eorundem, vel intelligentissimis quibusque monetariis incompertum. Neque vero necesse est eorum a me retractari sententias, qui sunt nuper in hoc argumento versati, quique certi aliquid de pretio monetæ veterum æreæ statuere ausi fuerunt. Quam sint ii aliena a vero locuti, unanimes est eruditorum, quorum manibus scripta ea teruntur, conspiransque consensus. Poni nihilominus unum id extra controversiam jure, ut credimus, postulamus, quod & summorum virorum auctoritas & ratio suadet, quantumvis sit de pretio æreæ monetæ haud proclive statuere, aut nullam utique apud veteres Romanos monetam fuisse, aut certe fuisse æneam hanc vel maxime, quæ Senatus consulto in gratiam Principum cusa stante imperio est: multoque eam magis, quæ Senatus auctoritate veluti capite deminuta, a Principibus deinde ipsas circa Diocletiani vel Constantini tempora cusa est, & in prioris illius vicem substituta: quæ & locum præfert Palatinæ monetæ, ubi signata est, Aquileiam, Treviros, aliasque civitates, in quibus Procuratores Monetæ suæ Principes statuissent. Plinius certe lib. xx xiv. sect. 11. Marianum æs eo nomine commendat, quod *aurichalci bonitatem imitaretur in festeriis, dupondiaris*que: Cyprio suo *asibus contentis*. En asses ex ære Cyprio, dupondii festeriique ex Mariano, Plinianis utique temporibus. At etiam & Augusti ævo, quo vixisse Petronium Arbitrum Satyrici auctorem, certo argumento evicimus, in Notis & Emendationibus ad librum Plinii xiv. num. x. *Præter unum dupondium*, inquit, *scilicetque, quibus lupinos destinaveramus mercari, nihil ad manum erat*. Adde his Auctorem Anonymum libri de rebus bellicis, in Notitia Imperii, pag. 168. *Rectores superioris vitæ non otiosis opibus, sed condendis potius mœnibus letabantur, in quorum decorem universam auri argenteique materiam conferebant. Aeris quoque copiam in simulacris propriis ad virtutis suæ testimonia figurabant. Ut vero emendi & vendendi utilitas, & ut facultas regie largitati suppetere, in aeris usum excultam politius terram & igne solidatam certis quoque expressionibus figuratam, auro argentoque reposito, usui habuerunt: sed posteriores fastidientes priscae utilitatis*

*inventum, formatos e coriis orbes auro modico signaverunt, quibus regum munificentia, & commutationum necessitas inta-
Etis collatoribus utebatur. Sequentior vero ætas aris redundan-
te materia, diuturna ut prior monumenta meditata, æs vali-
dum ipso pondere pretiosius figuravit. Et mox: Æris autem ma-
teria, quæ jam præ copia vilior erat, ad dona militaria &
varia populorum commercia signabatur.*

Jam si contemplemur, quod in hisce nummis eudendis
sive Senatus sive Principum consilium fuerit, quid similis
veri, quam ad quotidianum pecuniæ usum destinatos in
primis? quod ea expeditissima ratio foret, ad famam rerum
suarum longe lateque dissipandam: cum illatus per commer-
cia nummus, vel ad eos populos, qui Romanæ Urbis orna-
menta, statuas, arcus, columnas coram intueri non possent,
facta Principum egregia domi forisque, non hos modo,
sed & posteros, exiguo suo orbe edoceret. Quin & præ-
grande genus illud nummorum; quod *Medaglione* vocant,
ut diximus, sive congiarii vice populo distribueretur, sive
militibus ducibusque pro donativo, sive in theatro, circo-
ve, ac triumphalibus pompis spargeretur, expendi postea
publice pro ratione ponderis solitum putamus, vel ob id
solum, ut omittamus cetera, quod apud intentam unice rei
atque utilitati suæ multitudinem venisset demum haud du-
bie in contemptum Principis effigies, ni distrahi eam in com-
mercias fas fuisset. Sed de his plura nos alias; ad Plinium
veniamus.

PLINIVS, lib. XXXIII. sect. XIII.

*Proximum scelus fecit, qui primus ex auro denarium signa-
vit: quod & ipsum latet auctore incerto. Populus Romanus ne
argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est.
Librales (unde nunc etiam libella dicitur, & dupondius) ap-
pendebantur asses. Quare aris gravis pœna dicta. Et adhuc
expensa in rationibus dicuntur: item impendia, & dependere.
Quin & militum stipendia, hoc est, stipis pondera, dispensato-
res, libripendes dicuntur: qua consuetudine in his emptionibus,
quæ mancipii sunt, etiam nunc libra interponitur. Servius rex
primus signavit æs. Antea rudi usos Romæ Timæus credidit.*

YY y iij

Signatum est nota pecudum, unde & pecunia appellata. Maximus census CXX. M. assium fuit illa rege: & ideo hæc prima classis.

Argentum signatum est anno Urbis CCCCLXXXV. Q. Ogulnio, C. Fabio Coss. quinque annis ante primum bellum Punicum. Et placuit denarium pro decem libris æris, quinarium pro quinque, sestertium pro dupondio ac semisse. Librale autem pondus æris imminutum bello Punico primo, cum impensis Respublica non sufficeret: constitutumque ut asses sextantario pondere ferirentur. Ita quinque partes factæ lucris, dissolutumque æs alienum. Nota æris fuit ex altera parte Ianus geminus, ex altera rostrum navis: in triente vero & quadrante, rates. Quadrans antea teruncius vocatus a tribus unciiis. Postea Hannibale urgente Marcum, Q. Fabio Maximo Dictatore, asses unciales facti: placuitque denarium sedecim assibus permutari, quinarium octonis, sestertium quaternis. Ita Respublica dimidium lucrata est. In militari tamen stipendio semper denarius pro decem assibus datus. Nota argenti fuere bigæ atque quadrigæ: & inde bigati quadrigatique dicti. Mox lege Papiria semunciales asses facti. Livius Drusus in Tribunatu plebis octavam partem æris argento miscuit. Qui nunc Victoriatus appellatur, lege Clodia percussus est. Antea enim hic nummus ex Illyrico advektus, mercis loco habebatur. Est autem signatus Victoriâ, & inde nomen.

Aureus nummus post annum LXII. percussus est, quam argenteus, ita ut scrupulum valeret sestertiis vicens: quod effecit in libras, ratione sestertiorum qui tunc erant, sestertos DCCCC. Post hæc placuit X. XL. signari ex auri libris, paulatimque Principes imminuere pondus: minutissime Nero ad XLV.

NOTÆ.

Proximum scelus fecit, qui primus ex auro denarium signavit.

Pessimum vitæ scelus fecit, ut Plinius ipse admonuit scēt. I. v. libri hujus, qui aurum primus induit digitis. Proximum ab eo scelus nunc fecisse arguitur, qui primus denarium ex auro signavit. Nummi enim ex auro denarii quoque appellati. Petronius, Satyr. pag. 106. Pro calculis albis ac nigris

aureos argenteosque habebat denarios. Et pag. 160. *Non habemus Ædilem trium caunearum... Plus in die nummorum accipit, quam alter patrimonium habet. Iam scio acceperit denarios mille aureos.* Didymus: Τα ἢ χίλια σπέρτια ποιῶν Δραχόσια πεντήκοντα δηνάρια δέχουσι. δὴ καὶ ἢ χευσσῶν, ἂν μίλλε νέμμοις φασί. *Mille sestertii efficiunt CCL. denarios argenteos, sive decem denarios aureos, quod mille nummos vocant.* Plinius ipse denique lib. xxxiv. xvii. Lysippum ait solitum pro manipretio cujusque signi, quod ipse conflabat, seponere singulos denarios aureos. Et lib. xxxvii. sect. iii. *sex denariis aureis.* De nummi aurei pretio, dicemus ad calcem hujus concertationis.

Quod & ipsum latet auctore incerto.

Viri nomen latet, gentis tamen non omnino latet: nam aureum argenteumque nummum Lydos primum conflavisse, auctor est Herodotus, lib. i. Clio, num. xciv.

Populus Romanus ne argento quidem signato ante Pyrrhum regem devictum usus est.

Est autem devictus anno Urbis cccclxxix. ut diximus ad librum Plinii octavum, sect. vi.

Librales (unde nunc etiam libella dicitur, & dupondius) appendebantur asses.

Usque ad Pyrrhum devictum, inquit, imo & post illud tempus aliquanto, as fuit ex ære, librali pondere, sive duodecim unciarum: atque adeo semissis, sex unciarum: quatuor, triens: quadrans, trium: sextans denique, cujus mentio hoc eodem Plinii libro, sect. xlvi. omnino duarum: & erat pars assis sexta. Asses libriles appellat Volusius Mancianus, pag. 88r.

Vnde nunc etiam libella dicitur.

A librali assis pondere, inquit, hodieque ipse as, seu res integra quæcumque, quam assen nuncupamus, libella quoque ex eo tempore appellatur. Sic Tullius ad Atticum, lib. vii. epist. ii. *Fecit palam te ex libella, me ex teruncio, he-*

redem scilicet : Hoc est , te omnium bonorum scripsit heredem, (nam libræ nomine significatur omnis hereditas : teruncii, pars quarta libræ , & bonorum :) me ex quarta parte , quam tu mihi deinde dares. Quin & nummus quoque argenteus libellæ postea appellatione venit : non quod libram penderet , sed quod libræ æreæ pretio atque æstimatione responderet. Varro, lib. i v. de ling. Lat. pag. 41. *Nummi denarii decuma libella , quod libram pondo as valebat , & erat ex argento parva.* Libellam argenti Plautus appellat , in Captiv. act. v. sc. i. v. 27. Meminit & sembellæ Varro, loc. cit. quæ libellæ dimidium foret : & teruncii pariter ex argento, quæ dimidiata sembella : sed non fuere ea diuturni usus. Nec de libella argentea Plinius hoc loco agit.

Et dupondius.

Ita MSS. non *dipondius*. Varro, loco cit. pag. 40. *Dupondius a duobus ponderibus , quod unum pondus assipondium dicebatur : id ideo quod as erat libræ pondus.* Sestertii ex ære Plinius hoc loco non meminit, quod non habeat is nomen a pondere , ut as libralis, & dupondius : sed a pretio. De dupondio, lib. xxxiv. sect. 11. Ante nos legebatur, & *dupondius appendebatur assis.* Cornutus, in Satyram Persii 11. *Fuit autem assis libralis , & dupondius duarum librarum, quod hodie (circa Neronis ætatem , aut Domitiani) in usu remansit : & solebat pensari potius , quam numerari : unde & dispensatores dicti.*

Quare æris gravis pœna dicta.

Livius, lib. v. *Deni millibus æris gravis nos condemnat.* Festus : *Pondere pœnas , solvere significat : eo quod ære gravi cum uterentur Romani , penso eo . non numerato , debitum solvebant : unde etiam pœnes dictæ.* Significat autem Plinius æris gravis pœnam esse dictam, usque ad signatum ex argento nummum, atque adeo usque ad illud tempus , quo unminutum primo pondus æris : ut intelligas non rude modo, quale Numæ temporibus fuit : sed & signatum a Servio ceterisque deinceps , grave æs fuisse a pondere nuncupatum. Festus : *Grave æs dictum est a pondere : quia deni asses, singuli*

singuli pondo libræ, efficiebant denarium ab hoc ipso numero dictum. Et alibi: Stipem (quam ad æs grave pertinere Plinius hoc loco admonet) esse nummum signatum testimonio est, &c.

Et adhuc expensa in rationibus dicuntur: item impendia, & dependere.

Hoc est, etiamnum durant moris hujusce vestigia. Ita libri omnes, etiam MSS. Mutuatus hæc Plinius a Varrone, loc. cit. pag. 42. *Ab eodem ære impendendo, Dispensator: & in tabulis scribimus Expensum.... Usura, quod in sortem accedebat, Impendium appellatum.* Vide & Cassiodorum, lib. VII. Var. epist. XXXII. cujus lemma est: *Formula, qua maneta committitur.*

Quin & militum stipendia, hoc est, stipis pondera, dispensatores, libripendes dicuntur.

Stipendia innuit, quasi stipis pondera, esse appellata. Varro, lib. I v. de ling. Lat. pag. 42. *Stipendium a stipe dictum est, quod æs quoque stipem dicebant. Nam quod asses libræ pondo erant, qui acceperant majorem numerum, non in arca ponebant, sed in aliqua cella stipabant, id est, componebant, quo minus loci occuparet: a stipando stipem dicere ceperunt.* E Regiis codicibus, quibus utimur, alterum secuti sumus: cum prius hic insulse legeretur: *Quin & militum stipendiorum, hoc est, stipis ponderandæ pensatores: &c.* Nam cui aliquando pensatores auditi? At de dispensatoribus Festus: *Dispensatores dicti sunt, qui æs pensantes expendebant, non annumerabant. Hinc deducuntur expensa, sive dispensata, vel compensata: item compendium, dispendium, assipendium, dupondium.* Inscriptio vetus apud Reinesium, pag. 386. AVG. DISPENSATOR. AD. CENSVS. PROVINCIAE. LVGDVNENSIS. *Augusti Dispensator, &c.* Et a Varrone Plinius, ut diximus, *dispensatores* accipit. Thesaurarios nostra ætas vocat. *Libripendes* autem Græcis *ζυροδάται* sunt, ut in Glossis vox ea exponitur, quia *ζυρῶν ἰσῆσαι*, hoc est, libra pendunt. Priscianus extremo libro sexto, ex Caji primo Institutionum: *Qui libram æneam teneat, qui appellatur libripens.*

ZZz

Qua consuetudine in his emptionibus , quæ mancipii sunt , etiam nunc libra interponitur.

In omni solutione pecuniæ , quæ quidem ritu Quiritium fieret , ac præsertim in mancipatione , adhibebatur libri- pens , qui æra penderet , cum quinque testibus : eaque formula retenta est , etiam re mutata , hoc est , etiam tum cum non appenderetur , sed numeraretur pecunia. Quam consue- tudinem Boëtius in Topica Ciceronis , ex lib. i. Instit. Caii , de nexu faciendo , his verbis exposuit : *Is qui mancipio ac- cipit , æs tenens ita dicit : Hunc ego hominem ex jure Quiri- tium meum esse aio : isque mihi emptus est hoc ære æneaque li- bra. Deinde ære percutit libram , indeque æs dat ei a quo mancipit , quasi pretii loco.* Hinc illud Horatii , epist. ad Ju- lium Florum :

*Si proprium est quod quis libra mercatur , & ære ,
Quedam , si credis consultis , mancipat usus.*

Apud Scholiasten Horatii est , *Libra & ære comparare.*

Servius Rex primus signavit æs.

Cassiodorus , lib. vii. Var. form. xxxii. *Servius rex monetam in ære primum impressisse perhibetur.* At Cornutus in Persium , Satyra ii. & Isidorus , lib. xvi. Orig. cap. xvii. a Saturno in Italia regnante fuisse signatum æs tradiderunt , nave , Janique capite : a Jano ipso Macrobius , lib. i. Saturn. cap. 7. Verum id posterius multo factum , nempe bello Pu- nico primo , ex Plinio mox visuri sumus.

Antea rudi usos Romæ Timæus tradit.

Appellare auctorem solet , cum fidem obstringere propriam veretur. Est autem is *Timæus* , qui de metallica disciplina scripsit , ut Plinius ait ipse in Indice libri hujus xxxiii. Hoc loco Regius codex alter , *Temeos* habet. Chiffletianus , & Parmensis editio , *Timæus* , recte. Editi vero deinceps li- bri , *Remeus* inepte.

Signatum est nota pecudum : unde & pecunia appellata.

Signatum est bove , vel ove , vel sue. Bouē , ἢ οὐλάτωρ ,

ἡ οὖν ἐπεχέουσα τῶν νομισμάτων τοῖς παλαιότατοις, inquit Plutarchus in Poplicola, pag. 103. & in Quæst. Rom. pag. 274. Varro, lib. 11. de re rust. cap. 1. *Et quod æs antiquissimum, quod est fluitum, pecore est notatum.* Et lib. 1. de vita populi Rom. *Aut bovem, aut ovem, aut vervecem, habet signum.* Spectat huc quadantenus, quod ait Columella, in præf. libri 11. *Nomina pecuniæ & peculii tracta videntur a pecore, quod non solum veteres possederunt, sed apud quasdam gentes unum usurpatur divitiarum genus.* Pecuniam idcirco fortassis pro æreo nummo veteres dixere. Lampridius in Alexandro Severo: *Scenicis nunquam aurum, nunquam argentum, vix pecuniam donavit.* His adde ea quæ diximus, ad lib. XVIII. Plinii, sect. 111.

*Maximus census CX. M. assium fuit illo rege:
& ideo hæc prima classis.*

Ut classes centuriasque ex censu descripserit Servius Tullius rex Romanorum, disce ex Livio, lib. 1. Is primæ classis censum ait fuisse centum millium æris. Festus, cxx. *Infra classem significatur, inquit, qui minore summa, quam centum & viginti millium æris censi sunt.* Gellius, lib. VII. cap. 1111. ait fuisse centum & xxv. millium æris. Sunt autem æris sive assium centum ac decem millia, quadraginta quatuor sester tia: monetæ nostræ Gallicæ, libræ (ut vocant) 4400.

*Argentum signatum est aano Urbis CCCCLXXXV.
Q. Ogulnio, C. Fabio Coss.*

Geminum hoc loco mendum sanavimus: alterum, quem libri vulgati: alterum, quem conditivi quoque præferrent. Nam in editis, *Q. Fabio Cos.* legebatur, sine collegæ nomine: cum neque id ei prænomen fuerit, & in Regio codice altero ex iis quibus usi sumus, legatur, *Q. O. C. Fabio*, hoc est, uti edidimus, *Q. Ogulnio, C. Fabio*. Hujus certe Consulis hodieque nummus exstat, in Museo nostro, cujus ectypum Patinus exhibet, in gente Fabia, pag. 107. cum hac epigraphæ ex averfa parte, *EX. A. P. V.* hoc est, *Ex Argento Puro*, seu potius *Publico*: ex adverfa sunt bigæ,
ZZz ij

cum ciconia, quod Fabiæ gentis insigne: subscriptumque nomen habet, C. FABI. C. F. Sed & annum reſinximus, quo Conſulatum ambo geſſiſſe dicuntur, nempe CCCCLXXXV. cum centenario integro codices tum MSS. tum editi diſcrepent, in quibus legitur CCCCLXXXV. centenarii nota videlicet abundante. Eo certe anno quem edidimus, Conſules fuiſſe Q. Ogulnium Gallum, & C. Fabium Picto-rem, Faſti accuratiores tradunt: nec quintus ante Punicum bellum primum annus alius eſſe poteſt ab eo quem diximus. Denique in Chiſſi. cod. ſi credimus Cl. Chiſſetio, lib. de antiq. num. cap. VII. pag. 55. diſerte legitur, CCCCLXXXV.

Quinque annis ante bellum primum Punicum.

Sive, quod eodem ferme recidit, ut Livius ait in Epitome libri xv. *Vittis Tarentinis . . . tunc primum populus Romanus argento uti cepit.* Varro tamen apud Charif. lib. I. Annal. ſic ſcripſit: *Nummum argenteum conflatum primum a Ser. Tullio dicunt.* Sed hac loquendi forma obſcuros eſſe famæ illius auctores ſignificat. Scio T. Minucii Augurini nummum proferri: ſed ejus eſſe nego qui Conſul fuit ante annos fere XL. quam cœptum fuit Punicum bellum. Cujus ſit autem nummus ille, obſcurum.

Et placuit denarium pro decem libris æris.

Subintellige, eſſe, vel permutari, ut infra. Sic enim MSS. Reg. 2. & alii: non *denarius*, vel *quinarius*, ut editi: quorum vel ex eo error detegitur, quod ſtatim *ſeſtertium* vel ipſi quoque legant. Porro denarius Romanus argenteus, Fabii primum, deinde & Auguſti ævo, ſi cum moneta noſtra probatiſſima ex argento componatur, legitima æſtimatione valere dicendus eſt aſſes æreos omnino octonos: quinarius, quaternos: ſeſtertius, binos. Scio ab erudito viro, in Maſtig. II. pag. 31. & Gaſſendo, in appendice ad tom. III. Philoſ. Epic. minoris æſtimari: taxarique aſſibus tantum ſeptenis, vix cum ſemiſſe: A Gronovio, lib. III. de ſeſtertio, pag. 384. ſex aſſibus Hollandicis, hoc eſt, e noſtris; aſſibus ſeptem, & aſſe dimidio integro: ſed ad pondera monetarum & pretia haud attendiſſe ſatis ii videntur.

Quinarium, pro quinque.

Quinarii notam geminam in nummis vidimus, Q, & V. Pondus, granorum, ut vocant, quadragenûm. Denarii nota X. Pondus autem, ut pretium, duplum.

Sestertium, pro dupondio ac semisse.

Hoc est, pro assibus binis cum dimidio asse. Varro, lib. IV. de ling. Lat. pag. 41. *In argento nummi . . . Denarii, quod denos æris valebant: Quinarii, quod quinos: Sestertius, quod semis tertius. Dupondius enim & semis, antiquus sestertius est.* Sestertium porro hoc Plinii loco intellige, qui sit in quarto casu, ut vocant, a recto *sestertius*: non a neutro, *sestertium*. Cum enim sestertia audis neutro genere efferri, singula scito mille nummis, sive (quod idem est) mille sestertiis æstimari: hoc est, monetæ Gallicæ, libris centum: ut ex Plutarcho intelligimus, in Fabio Maximo, pag. 176. & ex Plinio ipso hujuslibri sect. VIII. equitum censum taxante sestertiis cccc. Et ut semel omnia dicamus, cum decies, vices, quadragies, centiesve, audis, centena millia sestertiûm masculini generis subintelligi scito oportere: hic enim Romanis loquendi mos, Sestertium unum argenteum, cum nota sestertii IIS, Cîmelium nostrum asservat.

Librale autem pondus æris imminutum.

Ita Pintianus vidit in suo codice: nos in Regio, *librare*: editi, *libræ*. Hoc est, assis, qui libralis pondo erat, pondus est imminutum: non ipsius libræ pondus, ut visum quibusdam alias eruditis. Priscianus ita locutus: *Denarius*, inquit, *decem librarum nummus*, hoc est, decem assium.

Bello Punico primo, cum impensis Respublica non sufficeret: constitutumque, ut asses sextantario pondere ferirentur.

Egrege Festus hallucinatur, qui verbo *Sextantarii*, id accidisse bello secundo Punico asseverat. *Sextantarii*, inquit, *asses in usu esse cœperunt, ex eo tempore, quod propter bellum Punicum secundum decreverunt Patres, ut asses, qui tunc erant librarii, fierent sextantarii*, &c. Cœptum porro bellum

ZZz iij

Punicum primum, anno Urbis cccclxxxx.

Constitutumque, ut asses sextantario pondere ferirentur.

Hoc est, ut singuli essent sextantium pondere, hoc est, duarum unciarum: sic enim e libra una seni asses conflabantur, quorum singuli sexta pars prioris assis, seu libræ, foret. Festus, verbo *Grave æs*: *Bello Punico populus Rom. pressus ære alieno ex singulis assibus librariis senos fecit, qui tantumdem valerent.* Alciati commentum Plinii verba sic immutantis, ut *dextantario pondere*, & mox, *quinta parte facta lucri* legat, non codicum modo conspirans consensus, sed & allatum modo testimonium refellit.

Ita quinque partes factæ sunt lucri, dissolutumque æs alienum.

Interdicta vetere pecunia, ex ærario publico, quod in æde Saturni fuit, ut dicemus lib. xxxiv. sect. 1. asses cusi de novo, ita ut in singulas æris libras seni conflarentur: cum prius singuli integræ libræ pondo forent. Sic quinque asses in libras, sive quinque partes libræ Respublica lucri fecit. Nihil planius.

*Nota æris fuit ex altera parte Ianus geminus,
ex altera rostrum navis.*

In asse nimirum recens cuso, mutata priore nota illa, quam æri rex Servius impresserat: mutato æris pondere, & notæ mutatæ. Vide Plutarch. in *Quæst. Rom.* pag. 274. Id jam inde a Saturni temporibus factum Cornutus in Persii locum cit. aliique perperam arbitrati sunt. *Saturno*, inquit, *in Italia regnante æs in usu fuit: Illud æs una parte capite Iani notatum erat: altera, nave, qua Saturnus fugiens ad Italiam veñtus est. Bene autem in illo nummo geminum erat signum, & hospitalitatis Iani, & adventus Saturni, &c.* Huc vates respexit, lib. 1. Fastor. vers. 129.

Multa quidem didici: sed cur navalis in ære

Altera signata est, altera forma biceps, &c.

At bona posteritas puppim formavit in ære,

Hospitis adventum testificatâ Dei.

Venit hic in mentem mihi cuiusdam puerilis consuetudi-

M O N E T A R I A.

551

nis, cujus Macrobius meminit, lib. i. Saturn. cap. vii. *Æs ita fuisse signatum*, inquit, *hodieque intelligitur in aleæ lusu, cum pueri denarios in sublime jactantes, -capita aut navim, lusu teste vetustatis, exclamant.* Quod fere ludi genus a nostris quoque pueris frequentatum cernimus. In eo vero Macrobii loco, cave denarios pro argenteis nummis accipias: sed pro asse ex ære. Quin & moneta minutior ex ære, ut quæ apud Marcum, cap. xii. *λεπτά δὲ* dicuntur: *duo denarii*, *δύο δηνάρια* Lucæ x. Ambrosio *duo æra* appellantur: apud nos, *deux deniers*.

In triente vero, & quadrante, rates.

Festus: *Ratitum quadrantem dictum putant, quod in eo, & triente, ratis fuerit effigies: ut navis, in asse.* Triens est assis pars tertia, ut quadrans quarta. Varro, lib. iv. de ling. Lat.

Quadrans antea teruncius vocatus a tribus unciiis.

Prius *triuncis*, quæ vox nihili est, pro *teruncius* legebatur: quam vocem & MSS. codices exhibent, & Varro, loc. cit. a quo Plinius, ut dixi, hausit. *Teruncius*, inquit, *a tribus unciiis: sembellæ quod valet dimidium: & est quarta quars, sicut quadrans, assis.*

Postea Hannibale urgente Marcum, Q. Fabio Maximo Dictatore, asses unciales facti.

In Regio codice antea laudato, legitur, *Hannibale urgente marcumque Fabio*: cujus admonitu hanc vocem *Marcum* addidimus, quæ a libris omnibus impressis abest: etiam *Minucium*, si eruditi faveant, libentius admissuri: gnari Marcum Minucium intelligi, Magistrum Equitum, quem Hannibal sane vehementer urgebat, dum Q. Fabius Maximus Dictator, qui & Cunctator dictus, Romæ ageret: anno Urbis fere DCCCXVII. ut Livius prolixè narrat, lib. xxii. cap. xviii. & xxiv. Et hic alter interim Festi lapsus notandus, qui septennio tantum sextantarios asses in communi usu fuisse scribit: cum Punicum bellum alterum, quo conflare unciales cœpti sunt, post annos amplius videnos a

prioris fine sit subsecutum. Unciales autem asses dicti a pondere unciae: & sic duodecim in singulas libras percussi.

Placuitque denarium sedecim assibus permutari, quinarium octonis, sestertium quaternis.

Sic & Vitruvius habet, lib. III. cap. I. Volusius Mancianus, pag. 877. *Denarius primo asses decem valebat, unde & nomen traxit: Quinarus, dimidium ejus, id est, quinque asses: unde & ipse vocatur. Sestertius, duos asses & semissem, quasi semis tertius. Nunc denarius sedecim, Victoriatas, & Quinarus, octo: Sestertius, quatuor asses valet.* Vixit is sub Antonino Pio. Exhibet Patinus in gente Titinia nummum, & in Valeria alterum, in quibus nota XVI. pretium denarii, eo quo sunt cusi illi tempore, indicat, nempe asses sedecim: uti priores nota X. decem signabant. Vidisse se quoque quinarium ait Anton. Augustinus, Dialogo I. insignitum hac nota VIII. in sestertiis vero IIII. nunquam: Quin nec illam notarum varietatem diu in usu fuisse: sed veteres notas statim revocatas, aut nullas omnino appositas.

Ita Respublica dimidium lucrata est.

Hæc lucri ejus ratio gemina fuit. Antiquata enim vetere pecunia ex ære argentoque, assibusque sextantariis interdictis, unciales cusi sunt, hoc est, in singulas libras duodecim, cum prius tantum semi ferirentur. Confluente deinde ad ærarium publicum plebe, ut pro sextantibus novos asses acciperet, nihil damni plebs capiebat, cum ejusdem valoris ac pretii, quanquam ponderis diversi asses referret: Respublica, sive ærarium, dimidium lucrabatur. Rursum concurrente eadem, ut æream monetam acciperet pro argentea vetere, quæ tum erat edicto antiquata, pro denariis singulis asses sedecim domum referebat: nullo ipsius damno, imo sex assium facto, ut apparet, lucro: nam decem tantum assibus denarius olim taxabatur: tunc vero sedecim. Minoris hi quidem asses, ut diximus, qui recens conflati, fuere ponderis: at pretii omnino cum prioribus illis æqualis. Verum Reipublicæ & ærarii majus lucrum fuit. Nam e sextantariis assibus decem, qui denario argenteo prius permutabantur uno,

uno, cum vicanos conflavit asses unciales, deditque pro argenteo denario vetere, qui ad ærarium deferrebat, duntaxat sedecim, quaternos interim lucri fecit: deinde aucto novi argentei nummi pretio ad sedecim asses, iterum senos: igitur denos omnino: hoc est, quod Plinius ait, in singulos denarios dimidium lucrata est, sive denarium unum. Tantumdem porro & eadem ratione fuit in quinariorum sestertiosque lucri. Expedire hunc nodum nequivere Anton. Augustinus, lib. 11. Emend. cap. v11. pag. 118. Budæus, lib. v. de asse, pag. 173. minimeque omnium Alciatus, lib. de pond. & mensuris, tom. 6. Operum, fol. 279. ubi despondens animum, luxata hæc omnia, suisque mota sedibus esse, exclamat.

In militari tamen stipendio semper denarius pro decem assibus datus.

Militibus tamen, inquit, ut libentius in exercitu mererent, spe mercedis allekti, denarius argenteus, non sedecim, sed, ut olim, decem tantum assibus æstimatus est: atque hoc diurnum cuique stipendium datum, asses deni scilicet: neque illi ære, sed argenteo nummo in dies singulos perfoluti. Hinc illa Pannonii militis apud Tacitum expostulatio, lib. 1. Annal. pag. 17. quod decem æreos asses acciperet, non denarium, ut olim, argenteum, quem sedecim deinde assibus æreis permutaret, ut sic nempe senos asses lucri faceret. Vide Budæum lib. v. de asse, & Hotoman. pag. 63.

Nota argenti fuere bigæ, atque quadrigæ: & inde bigati quadrigatique dicti.

Nota nempe, quæ tum jussu Senatus est impressa recentis pecuniæ. Festus: *Nummi quadrigati, & bigati, a figura cælaturæ dicti.* Recte: neque enim ponderis fuere a prioribus, sed cælaturæ tantum ac pretii disparis. De bigatis & quadrigatis crebra apud Livium mentio, lib. xxvi. xxxiv. &c. Ita *ferrati nummi*, quorum idem Livius meminit, quales Museum nostrum asservat, in familia Aurelia, Clodia, Cornelia, in nummo cujus epigraphe, L. SCIPIO ASIAG. in Maria, Memmia, Nævia, Pomponia, Procilia, Sulpicia.

A A a a

non diversi generis, aut pretii, ponderisve nummi: sed ab incisio in ferræ modum nummi marginibus, *ferrati denarii* appellati. Sed & postea præter bigas quadrigasque, impressæ sunt & Castorum in nummis imagines, mox & familiarum insignia, aliaque.

Mox lege Papiria semunciales asses facti.

Dupondii igitur fuere unciales: nec leviores ii, assisve fuere, usque ad Plinii tempora. Quis porro iste Papirius fuerit, Tribunus plebis, qui legem tulerit, incertum. Ad Papirium Turdum, qui Tribunatum gessit anno Urbis D L X X V I. referre Pighius videtur, in Annal. ad annum D L X X V.

Livius Drusus in Tribunatu plebis octavam partem æris argento miscuit.

Anno post Urbem conditam D C L X I I I. L. Marcio Philippo, Sex. Julio Coss. Tribunatum plebis gessit Drusus: medio ferme temporis intervallo quod intercessit sextum inter & septimum Marii Consulatum, a quo æs optimum, quod argento Drusus immiscuit, Mariani æris nomen accepit, ut dicturi sumus ad librum Plinii x x x i v. sect. i i. *Mixto argento facti nummi* hi dicebantur, quod puro putoque opponitur. Vide Gothofred. in Cod. Theod. lib. i x. tit. x x i. de falsa moneta, pag. 177. Sic monetæ argenteæ minimæ, quæ nunc teruntur apud nos, æstimanturque assibus æreis tribus cum semisse, octavam habent æris partem admixtam. Acta porro Drusi uno Senatusconsulto abrogata esse Tullius docet, lib. i i. de Legibus.

Qui nunc Victoriatus appellatur, lege Clodia percussus est.

Is est Clodius Pulcher, qui a patriciis translatus ad plebeios, factusque Tribunus plebis, Ciceronem multavit exilio, anno Urbis conditæ D C X C V I. De Victoriato, Volusius Mæcianus, pag. 877. *Victoriatus nunc tantumdem valet, quantum quinarius olim: ac peregrinus nummus loco mercis, ut nunc tetradrachmum, & drachma, habebatur.*

*Antea enim hic nummus ex Illyrico advectus,
mercis loco habebatur.*

De rara felicitate telluris Dalmaticæ ad fodinas auri argentique, Plinius hoc libro xxxiii. sect. xxi. Hanc & nummi indicant a nobis antea laudati, MET. DELM.

Est autem signatus Victoriâ, & inde nomen.

Est in nostro Cimelio nummus C. EGNATVLEI. C. F. cum signo Victoriæ, unde Victoriati nomen, & littera Q quinarium designante: epigraphe ROMA. Sed & denarios habemus eadem Victoriæ nota, in primis vero M. Catonis Proprætoris, ejus qui Censorii nepos fuit: quo in denario Victoriæ sedentis effigies, cum subscriptione VICTRIX. Ectypum Patinus exhibet in familia Porcia, pag. 228.

Aureus nummus post annum LXII. percussus est quam argenteus.

Nempe anno Urbis DCLVII. qui tertius decimus fuit belli Punici secundi, cum impensas fieri maximas ei bello gerendo oporteret. Consules tum fuere M. Livius Salinator secundum, C. Claudius Nero.

Ita ut scrupulum valeret sestertiis vicenis.

Sive, ut MSS. habent, *scripulum*, quod perinde est. Libra porro scripula continet cclxxxviii. Aurei igitur ejusvis nummi scripulum æstimabatur vicenis argenti sestertiis, sive, quod idem est, denariis quinque. Luculentum hujus rei testimonium præbent nummi aurei duo, quos vidimus, tum in Cimelio Regio, tum in Museo S. Genovefæ. Alter nummulus est, unius scripuli pondere, hoc est, granorum, ut loquimur, unius & vicenûm: epigraphe, ROMA. Pretium geminata littera XX. planissime signatum: quid enim ex notæ indicant, quam vicenis sestertiis nummum eum, ut ait Plinius, æstimatum? Alter majusculus, pondere omnino triplo majore, hoc est, trium scripulorum, seu granorum ternûm ac sexagenûm. Igitur sexagenos sestertios valere necesse est, sive, quod idem est, dena-

AAa ij,

rios quindecim : & tantumdem valere sane clamant litteræ XV. in iis nummis insculptæ. Postea tamen Augustorum ævo denariis argenteis vicens quinis permutabatur aureus nummus unus , ut ex Dione constat & Zonara. Hujus hæc verba sunt : Παρὰ Ῥωμαίοις αἱ εἴκοσι καὶ πέντε δραχμαὶ χρυσοῦ νόμισμα ἓν. Vide Snellium , lib. de re num. pag. 29. Et Didymum adde laudatum a nobis paulo antea. Sed erat tum aureus nummus ponderis majoris , nempe granorum fere 131. aut 132. nec pretii jam tanti scripulum , quanti prius. Nam grana 131. sēna sunt scripula , cum quarta scripuli parte. Quod si scripulum auri 21. granorum , sestertiis sedecim æstimetur , sive denariis quaternis , omnino nummus aureus granorum 131. æquabit denarios vicens quinos , sive sestertios centum. Quare cum Plinius lib. x i x. sect. i v. byssini lini scripula , ut auri , permutata quondam aut denariis quaternis , qui sestertios sedecim efficiunt , tum priorum Cæsarum tempora respicit , cum jam imminutum auri pretium fuit , quod erat major auri copia , nec angustum , ut olim , ærarium. Cum sestertios porro in summa aliqua designanda , aut indicando pretio , denariosve audis , cave alios intelligas , apud Latinos scriptores , quam quos antiqua taxatio , & nominis originatione ipsa declarat , nisi ipsi auctores accipiendas aliter voces eas admoneant , ut paulo post Plinius , quod est admodum infrequens. Itaque sestertium pro binis assibus ac semisse , denarium pro assibus denis accipe : quæ antiqua est earum vocum acceptio , & eadem retenta semper a Romanis scriptoribus , in pretio aliquo , summave signanda. Vide Anton. August. Dialogo i. Veter. Numism.

*Quod effecit in libras , ratione sestertiorum qui tunc erant ,
sestertios DCCCC.*

Effecit , inquit , hæc major auri æstimatio , ut in libras auri singulas Respublica lucri faceret sestertios nongentos , eorum scilicet *sestertiorum qui tunc erant* , hoc est , anno D X L V I I. quique jam ab anno , ut diximus , D X X X V I I. quaternis assibus permutabantur. Quod si nongentos sestertios ejuscemodi , *qui tunc erant* , lucrata respublica est , igitur sestertios M C C C C X L. lucrata esse necesse est eorum

sestertiorum qui prius erant, hoc est, qui duobus assibus & semisse æstimabantur. Continentur enim hi M C C C C X L. in nongentis illis, ita ut ne unus quidem aut desit, aut superer. Quare quod nunc vicens sestertiis vulgaribus, assium scilicet duorum cum semisse, quorum sestertiorum haberi ratio solet in quovis pretio indicando, ut diximus: quod, inquam, vicens illis sestertiis permutatum dicitur auri scripulum, quindenis antea necesse est fuisse taxatum: ut in singula scripula lucrata respublica sit quinque sestertios: in libras, quæ scripula 288. continent, sestertios M C C C C X L. In libras, inquam, auri infecti, quod in ærario servabatur, quodque interdum distrahebat ad vasa, operaque publica ac privata. Nulli dum enim tum nummi aurei, nisi fortassis peregrini & externi. Quare apud Livium, anno D C L I I I. iussere Patres deferri ad Triumviros mensarios aurum, argentum, & æs omne, sed cælatum scilicet, signatumve apud exteros: nempe ut illud in belli sumptus impenderent.

Totus hic locus, si quisquam alius in universo Pliniano opere, torfit mirifice summorum virorum ingenia, eorum præsertim, qui de asse ac de re nummaria volumina isto & anteriore sæculo ediderunt. In eo sese exercuere omnes, irritum ad hunc diem conatu. Nulla est propemodum in tota hac sententia syllaba, quam labis expertem putarint, quam non varie corruperint, ut corrigerent. Nos ea intacta plane, (præterquam quod ex Regio codice, quem appellavimus, alteroque Marcelli Cervini, qui Romæ servatur, *quod efficit* scripsimus, cum prius *quod efficit* legeretur, quod tamen ferme perinde est, ac per se leve,) sed ceteris integris, legitimam, uti remur, neque omnino invendibilem ejus loci interpretationem damus. Ac primum quidem nec Glareano, lib. de asse, cap. x v i i. nec Hotomano, pag. 332. legi placet, *Post annum L x i i. ac Post x i i. multo mallent.* Budæus, lib. i i i. fol. 71. non *sestertiis vicens* legit, sed *bissenis*. Pancirolus, *vicens quinis*. Mox Villalpandus, *quod efficit in senos*, non *in libras*. Post Agricola, lib. i v. pag. 98. & 276. non *sestertios D c c c c.* sed *sestertios ṽ D c c L x.* hoc est, 5760. legi jubet. Sed pareant ii quibus ille jusserit, ut Snellius paruit, lib. de re num. pag. 30. Leonardus Portius, lib.

A A a iij

de sestertio, fol. 13. & Budæus, loc. cit. *denarios* DCCCC. Hotomanus, pag. 330. *sestertios* MMMMCCCCCLXIV. Josephus Scaliger, lib. de re nummaria, pag. 50. *denarios* MCCCCXL. vel certe, inquit, MCCCC. neglectis ad rotundum solidumque numerum, denariis XL. Atqui his omnibus, ut diximus, & codices MSS. omnes, & libri editi, & aurei nummi, quos modo laudavimus, adversantur. Sed haud paulo lepidius est, quod Savotus existimat, cap. VII. pag. 155. his verbis, *sestertiorum qui tunc erant*, signari sestertios septuplo graviores, quam fuerint vulgares: quod commentum merito Gronovio risum movit, lib. III. de sestertio, pag. 393. & reliquæ eruditorum turbæ. Præiverat Savoto Agricola, qui ut hunc nodum solveret, triplex denariorum genus commentus est, lib. II. de Monetis, pag. 279. Dalecampius in notis Plinianis, Salmasius in vegrandi mole Exercitationum ad Solinum, Lipsius in libro postumo de re nummaria, Gronovius opere mox laudato, quod *de sestertio* inscripsit, ceterique, locum eum intactum, tanquam foveam, prætergressi sunt. Omnes ad hæc verba, tanquam ad scopulum, adhæserunt, *Quod effecit in libras*, &c. rati nimirum nunc a Plinio colligi, si scripulum auri unicum sestertiis vicenis valeret, quot sestertiis libra integra æstima-
 manda foret: perinde quasi non id cuivis numerandi artem callenti vel mediocriter, in promptu esset efficere. Aliud sane reconditius voluit indicare: quanta scilicet, ut diximus, lucri accessio foret, quantum proficeret ærarium publicum, cum major esset auri æstimatio, taxareturque vicenis sestertiis, quod minoris antea multo æstimaretur, nempe, ut colligere cuivis proclive est, subducta, ut fecimus, ratione lucri, sestertiis tantum quindenis. Nam præter planam perspicuamque sententiam, quæ sua se luce tuetur, id maxime persuadet, quod in ceteris pecuniæ generibus, ære videlicet, argentoque, pari diligentia quantum lucri Respublica fecisset, ipse aperuit. *Ita quinque partes factæ lucri*, inquit, *dissolutumque æs alienum*. Et mox, in æstimatione argenti majore, *Ita Respublica dimidium lucrata est*. Quid similis veri, quam simile Reipublicæ lucrum in auro signare Plinium voluisse his verbis: *Quod effecit in libras . . . sestertios* DCCCC?

Post hæc placuit x. xl. signari ex auri libris.

Hoc est, denarios xL. Nam & denarios ex auro dici, initio hujus concertationis monuimus. *Post hæc* autem interpretor, confecto bello Punico secundo, atque adeo, si placet ita, & tertio: post redditam Reipublicæ pacem, devicta Carthagine. In Regio codice, & altero Marcelli Cervini, itemque Pintiani, uti edidimus, totidem apicibus legitur, *Post hæc placuit x. xl. signari.* In ceteris quos vidimus, & in Vaticanis codd. 1952. 1953. & 1954. quorum ad nos apographa missa sunt, hæc tantum: *Post hæc placuit xL. signari*, nempe aureos. Sed terruit librarios, aliosque imperitos gemina littera xx. præfixa huic L. ignarique eam quæ priore loco est, esse denarii notam, quæ sexcentis in Plinio locis occurrit, eam penitus extrivere. Et abesse vero ea sine ulla sententiæ labe potest. Bouterovæus, libro Gallico de Monetis Rom. pag. 95. appendisse se ait aureos numeros tres, primum quarti Cæsaris Consulatus, alterum quinti, tertium Syllæ Dictatoris: quorum quadragenarii auri libram omnino æquarent. Agnoscit legitimam hanc scripturam, xL. *signari*, & Petrus Gassendus, tom. III. Philos. Epic. Itaque Snellium nihil moror, Agricolaque, qui xLII. ex conjectura rescribunt: nec Budæum, qui L. nec Scaligerum, qui xL. minus lepide sane comminiscitur. Sed & risu dignum, quod in quibusdam MSS. & in omnibus ad hunc diem editis libris legitur, xL. *millia*, & mox xLV. M. vel xLV. *millia*. In vetustissimis scilicet Plinii exemplaribus id animadvertum a nobis sæpenumero est, ut cum librarii millia passuum signarent, in intervallis locorum indicandis, solam numeri notam apponerent: exempli gratia, xL. neglectis vocibus iis, quæ non sine fastidio repeti toties possent, *millia passuum*: atque hoc eis ubique solenne est. Recentiores vero amanuenses, qui substituere voces eas operæ pretium putaverunt, etiam eas sæpenumero obtrusere, ubi minime omnium oportuit. Sic lib. v. sect. I. cum vetustiore manuscriptum viderent, a CL. Cæsare, neoterici transcriptores, has litteras CL. numerorum notas esse arbitrati, *millia* addiderunt, teste Vossio in Melam, pag. 198. a centum quin-

quaginta millia Cesare. Simile exemplum & nos attulimus, in Notis & Emendationibus ad librum VI. num. CXIX. Et in hunc locum quoque is error irrepsit, qui editores deinde in fraudem impulit, ut XL. *millia*, & XLV. *millia* nobis exhiberent.

Paulatimque Principes imminuere pondus.

Imperatores, quos Principes ea appellabat ætas: hi enim penes se modo esse voluere jus cudendæ monetæ ex auro. Imminuere vero pondus, non libræ, ut Scaliger existimat, nam id semper æquale fuit: sed nummorum, qui leviores.

Minutissime Nero, ad XLV.

Principum postremus, qui pecuniam auream ante Plinii excessum mutarit, Nero fuit. Stante Republica nihil detractum de legitimo nummorum pondere: imminuere Principes: omnium maxime Nero. Libri editi omnes, ante nos, ut monuimus, *ad XLV. M.* exhibent: & *minutissimus vero*, quod sensu caret. Ciaconius & Alciatus, pro littera M, triplicem numeri singularis notam reponunt, leguntque *ad XLVIII.* Nos extirpandam penitus paulo antea indicavimus: quanquam, si fides Joanni Grævio, in opere Anglico *de Denario*, pag. 98. in Vaticano & Florentinæ Bibl. codd. legitur, *minutissime Nero ad XLVIII.* In Regio codice, *imminuisse Nero*: nos cum Grævio, Budæoque, lib. III. de aſſe, fol. 70. *minutissime Nero*: vel *novissime Nero*.

Ut porro in auro, sic & in argento denarii pondus sequiorem ævo imminutum, Plinii quoque expostulatio est, sect. XLVI. libri hujus. *Miscetur æra*, inquit, *falsa monetæ. Alii e pondere subtrahunt: cum sit justum LXXXIV. e libris signari*: id quod & Celsus docet ad Natalem, & Scribonius Largus ad Callistum, laudati a nobis Pliniani operis libro XXI. sect. CIX. Multo vero amplius detractum e pondere Theodosii M. ætate, ex Cod. Theod. intelliges, lib. XV. tit. IX. lib. I. *de expensis ludorum*.

Hæc sunt omnino quæ Plinius de nummis habet, ab eruditis sæpe tentata, a nemine ante hunc diem intellecta.

N V M M I

NUMMI ADDENDI,

Ac suo quique loco inferendi.

In infinita propemodum copia nummorum, qui in Cimeliis Museisque deliteſcunt, exhaurire omnes ſi quis præ ſe ferat, idem θαλασας ἀντλῆν, ut eſt in communi proverbio, jure credatur. Superſeſſe certe poſt meſſem hanc quamvis ſat uberem & ſpicilegio haud utique pœnitendo locum intelleximus, cum affecto jam opere & ad umbilicum perducto, venire in manus noſtras & alii perelegantes tum e Regia Gaza, tum ex Muſeis amicorum nummi, & Holſtenii notæ in Stephanum circa Septembres Calendas noviſſime in hanc urbem adveſtæ, in quibus Pyrthi Ligorii & Franc. Gotifredi qualeſcumque alii plurimi appellantur. Hæ nos in primis impulere cauſæ, ut necdum manum de tabula, nec de manu calamum tolleremus: quod eos omnes adjici ad ſuperiores, obiterque ſi quid Holſtenius in nummis offendiſſet, indicari, viris eruditis quos id ſtudiorum genus delectat, operæ pretium aliquod viſum eſt futurum.

A

ΑΒΔΗΡΑΣ ΚΟΡΑΣ. *Abderæ virginis.* Ejus nimirum, quæ Abderæ Thraciæ civitati nomen dedit. Dorica dialecto, pro Κόρης. Ea ipſa in eo nummo Græciæ veteris apud Goltzium ſignatur, Tab. xxv. in quo Nonnius falſo Proſerpinam pingi putat. Mela Pomponius, lib. II. cap. I I. in Thracia: *Regio ulterior Diomedem tulit, immanibus equis mandendos ſolitus obſectare advenas, & iſdem ab Hercule obſectum. Turris, quam Diomedis vocant, ſignum fabulæ remanet: & urbs, quam ſoror ejus ſuo nomine nominavit, Abdera: ſed ea magis id memorandum habet, quod Democritum phyſicum tulit, quam quod ita condita eſt.*

ΑΒΔΗΡΙΤΕΩΝ. *Gryphus Apollini ſacer.* In parte nummi altera, caput laureatum. Adjectum Prætoris nomen,

BB b b

ΕΠΙΔΙΟΣ ΛΑΙΟΥ. *Epidius Laui F.* In Græcia Goltzii, tab. xxv.

ΑΔΡΙΑΝΟΘΗΡΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. CTP. CΩΚΡΑΤΟΥC. ΑΡΧ. Α. Philippi nummus e Gaza Regia, in quo ipse equo insidet. *Sub Prætorè Socrate, Pontifice primo.*

ÆLIA CAPITOLIA.

ΚΑΠΙΤΩ. ΙΕΡ. ΑC. ΑΥ. Καπιτωλίας ιερῆς ἀσίου ἀντομόμου. *Capitoliae sacræ, inviolatæ, suis uicentis legibus.* Severi nummus cum templo Jovis, apud Franc. Goltifredum.

COL. AEL. ΚΑΠΙ. *Colonia Ælia Kapitolia.* Hadriani, in schedis Æneæ Vici. Colonus cum bobus & labaro.

COL. AE. CAP. Antonini Pii, e Cimelio Mediceo, cum Serapidis Jovis effigie.

COL. AEL. CAP. Commodi, apud Erizzum, cum turrato capite muliebri. Holstenium miror nummos istos quatuor ad ignobile Syriæ Cœles oppidulum revocare, cui Æliæ prænomen fuisse nulla monumenta testantur, & a Ptolemæo Καπιτωλίας appellatur, lib. v. cap. xv. cum ad Hierosolyma spectare palam sit, quam civitatem appellari de suo Capitolii que nomine, *Æliam Capitoliam*, Ælius Hadrianus Imp. voluit, ut antea ex Ptolemæo aliisque docuimus, qui & libro v. cap. xvi. planissime id admonet, Ἱεροσόλυμα, inquit, ἡ ἰδὴ καλουμένη Αἰλία Καπιτωλία. Et huc referendi *Capitolienfes*, de quibus Ulpianus lib. l. Digest. tit. xv. de Censibus.

ΑΘΗΝΑΙΩΝ. Bovis vittatum caput. Ex parte altera, Minerva galeata: cui nempe bove femina litari solitum, ex Homero, & Eustathio scimus. Legit hunc nummum præpostere Nonnius in Goltzii Græciam, ΙΩΝ ΑΘΗΝΑ, pro ΑΘΗΝΑΙΩΝ, & ad Ionem Xuthi filium refert.

ΑΘΩΙΤΩΝ. In Græcia Goltzii, Tab. xxiv. Sedet in monte Iuppiter cognomento Athous. Eustathius, in Iliad. v. pag. 953. Ἀθῶος Ζῷς, ὁ ἐν Ἀθῶ τῷ ὄρει πρυμνός. *Athons Iuppiter, qui in Atho monte colebatur.* Hesychius: Ἀθῶος, ὁ ἐπὶ τοῦ Ἀθῶ τῷ ὄρει ἱδρυμένος ἀνδρίας ὁ Ζῷς.

ΑΙΓΑΕΩΝ. ΠΙΤΝΑΙΟΣ. ΕΠ. СТР. М. АΥΡ. ΠΑΥΛΟΥ.

Fluvii decumbentis effigies , cum urna & Copiæ cornu.
Ægensium Pitnæus. Sub Præstore M. Aurelio Paulo. No-
 men id amnis est. Eadem forma videas alibi, ΣΜΥΡ-
 ΝΑΙΩΝ ΕΡΜΟΣ, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ΜΑΙΑΝΔΡΟΣ,
 &c. Est hic Decii nummus e Gaza Regia: ΑΥΤ. Κ. Γ.
 ΜΕC. ΚΥΙΝ. ΤΡΑΙΑΝΟC. ΔΕΚΙΟC. CΕΒ. *Imp.*
Cæsar C. Messius Quintus Trajanus Decius Aug. Pertinere
 hunc porro nummum ad Ægenses Æolidis, eumque am-
 nem ipsum esse qui & Myrinen quoque alluit, haud pœ-
 nitenda, uti remur, conjectura auguramur, quod vicina
 sit Ægis Myrine, Plinio teste, lib. v. sect. xxxii. Ste-
 phano, ceterisque Geographis: & Galeno quoque, lib.
 de cibis boni malignique succi: Τοιοῦτος δὲ ὄστιν οἶνος παρ'
 ἡμῶν ὁ ἐν Αἰγαῖς καὶ Περσῶν τῇ μὲν οὐμῶν Μυρίνη· τῇ δὲ Περ-
 γάμῳ. Atqui Myrinen amnem alluit is, qui Πυθικός, vitio,
 ut credimus, librariorum, pro Πιτναῖος vocatur apud Aga-
 thiam, in proœmio historiæ suæ, pag. 5. Μύρινα δὲ πα-
 τρίς, inquit, ἢ ἐν τῇ Ἀσίᾳ πάλαι ὑπὸ Αἰολέων ἀπο-
 κισμένη, ἀμφὶ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Πυθικοῦ ποταμοῦ, ὅς δὴ ῥέων
 ἐκ Λυδίας καὶ χέρας, εἰς τὸν ἔχατον ἀνλῶνα τοῦ κόλπου τοῦ
 Ἑλαΐτου ἐμβάλλει. *Myrina mihi patria . . . quæ est in Asia,*
veterum Æolensium colonia, ad ostia Pythici fluvii sita: qui
quidem ex Lydia regione fluens in extremum Elaïtidis sinus
atque fertur. Simile sane veri est, eodem amne Ægas
 allui, quæ sunt Myrinæ proximæ, & a mari paulum re-
 cedunt, cujus ad amnis ostia Myrine fuit.

ΑΙΓΕΑΙΩΝ. Homeri caput, in nummo Severi, apud
 Franc. Gotifredum. Et hic ad Ægenses Æolidis spectat.
 Sunt enim hi Smyrnæ Cumisque vicini, quibus in locis
 Homerus plerumque versatus.

ΑΙΓΙΕΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. i x. cum
 Lucinæ effigie, qualis a Pausania describitur, in Achaïc.
 pag. 230. Αἰγιέσσι δὲ Εἰλειθυίας ἱερὸν ὄστιν ἀρχαῖον, καὶ ἡ Εἰλειθυία
 εἰς ἀκροῦς ἐκ κεφαλῆς αὐτῇ πόδας ὑφάσματι κεκλυμένη λεπτῷ,
 ξοάνῳ πλὴν προσωποῦ τε καὶ χειρῶν ἀκρων καὶ ποδῶν. Ταῦτα δὲ
 τοῦ Περτελυσίου λίθου πεποιήται. Καὶ ταῖς χερσὶ τῇ μὲν εἰς ὠθὴν
 ἐκτεταται, τῇ δὲ ἀνέχει δαίδα. Εἰλειθυία δὲ ἐκείσται πρὸς ἀντὶ
 BBbb ij

δαδας, ὅτι γυναιξὶν ἐν ἱσσοῦ καὶ πύρ εἰσι καὶ ὠδῖνες. &c. *Habent Ægienses vetustum Lucinæ fanum. Deæ simulacrum a vertice ad calcem tenui carbaso velatum, ligneum est, præter os, summas manus, & pedes: sunt enim hæ partes e Pentelico marmore. Alteram manum porrigit, altera facem præfert. Attributas ei faces ex eo suspicari possis, quod parturientes dolor haud secus atque ignis urere videatur, &c. Ex parte nummi altera Juno sceptrifera est, quæ eadem ac Lucina. Unde & in Romanorum nummis, IVNONI LVCINAE. Esse apud Ægienses & Junonis lucum, & Æsculapii, Liberi, ac Minervæ fana, auctor est idem Pausanias, loc. cit. Est igitur hic nummus Ægiensium in Achaïa.*

ΑΙΖΑΝΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. ΡΟΥΦΟΥ. ΦΛΑΚΚΟΥ. Jupiter stans, aquilam dextra, læva hastam gerit, in nummo Caligulae, e Regia Gaza.

ΑΙΖΑΝΙΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ. Ut in allato a nobis Sabinæ nummo Hygia serpentem pascit, sic in isto Antonini Pii, insculptus ipse Æsculapius est, cum baculo, quem serpens circumplicat. Digna præterea animadversione est Metropoleos honoraria prærogativa, qua donata ea civitas est. E Museo nostro.

ΑΙΣΟΛΕΩΝ. Racemus, vini feracis agri symbolum. Ex parte averfa, Palladis caput. E Cimelio Regio, nummus antiquus, cum id oppidum Plinii jam ævo interierit, cujus cives nummum hunc cudi jussere. Lib. III. sect. IX. in prima Italiæ regione, *Æsolani*. Ab Æsola, sive Æsula, de qua Horatius, lib. III. Ode XXIIX.

*Ne semper udum Tibur, & Æsulæ
Declive contempleris aruum.*

ΑΙΤΩΛΩΝ. Apud Goltzium, in Græcia, Tab. VII. Hercules Centaurum clava conficit. Vide Hygin. fab. XXXI. XXXIII. & XXXIV. Sunt & in quibus aper Calydonius, quem Meleager, ut fabulæ ferunt, confecit.

ΑΚΡΑΚΙΩΤΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΔΑΜΑ. ΑΤΤΑΛΟΥ. B. *Sub Prætorè Damasia Attalo, vel Attali F. iterum. Diana Ephesia, cum alia muliebri icone, quæ pateram dextra, læva Copiæ cornu gerit, in Severi nummo, e Gaza Regia.*

ΑΛΑΒΑΝΔΙΚΟΣ ΖΕΥΣ. Nummus Ligorii, in Collectaneis.

ΑΛΑΒΟΥΡΙΩΝ. Elagabali nummus, apud Ligorium. Expressæ in eo figuræ tres: Solis, Lunæ, Cybeles, vel Ifidis. Stephanus: Ἀλαβούριον, πόλις Συρίας. Χδραξ, ὁ δὲ ἄλλος Χερνικῶν. τὸ ἔθνικόν, Ἀλαβούριον.

ΑΛΙΑΡΤΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. In Collectaneis Pyrrhi Ligorii. In superficie una ejus nummi, Jovis caput: ejusdem Numinis templum in altera. Plinio, lib. i v. sect. xii. in Bœotia, *Haliartus*. Stephano: Ἀλίαρτος, πόλις Βοιωτίας. . . . τὸ ἔθνικόν, Ἀλιάρτιον.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ. Caput turritum. L. A. Anno primo. Ex parte altera, ΑΤΤ. Κ. Μ. ΦΟΥΑ. ΜΑΚΡΙΑΝΟΣ. ΑΤΓ. *Imp. Cæsar M. Fulvius Macrianus Augustus*. Hunc Ægyptus Imperatorem cum Oriente toto susceperat: postquam ejus proditiōe Valerianus in potestatem Persarum venit. Vide Trebellium Pollionem, in Macriano. Est hic nummus apud Tristanum, tom. i i i. pag. 32.

ΑΛΙΚΥΑΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii in Collectaneis nummus, qui Dianæ ex parte altera, Apollinis ex altera caput exhibet. Plinio, lib. i i i. sect. xiv. in Sicilia, *Halicynses*. Ἀλικυᾶσι, Thucydidi appellantur, lib. vii. pag. 511. Inter Entellam & Lilybæum Ἀλικύαι a Stephano collocantur. Nunc *Salerne*, oppidum haud ignobile. Vide plura in Plinianis notis.

ΑΛΥΜΝΙΩΝ. Lyra insculpta, in nummo vetere, e Cimelio Regio. Fuit Alimne quidem in majore Phrygia, teste Livio, lib. xxxv i i i. sed & per i scribitur, & ΑΛΙΜΝΑΙΩΝ effingi ex ea voce gentile nomen necesse est. Itaque verius ΕΛΥΜΝΙΩΝ in nummo eo legi censuerim, ab oppido juxta Eubœam posito, de quo Stephanus: Ἐλύμνιον, νῆσος Εὐβοίας, πόλις ἔχουσα. Τὸ ἔθνικόν, Ἐλύμνιον, ἢ Ἐλυμνίδης.

ΑΜΒΛΑΔΙΩΝ. Alexandri Severi, apud Pyrrhum Ligorium, nummus, in quo Bacchus cum lynce, dextra cantharum tenet, læva thyrsο innititur. Stephano: Ἀμβλαδα, πόλις Πισιδίας. . . ὁ πολίτης, Ἀμβλαδεύς. Pisidiæ quoque Ptolemæus lib. v. cap. i v. adjudicat: Lycaonia,

B B b iij

Notitiæ veteres Eccles. pag. 29. Ἐπαρχία Λυκαονίας, Ἐπὶ Κοισιλάειον. Ἰκόνιον μητρόπολις, ... Ἀμειλάδα. Et pag. 51. ὁ Ἀμειλάδων, pro ὁ Ἀμειλάδων.

AMICOTY EΛEYΘEP. C Z H. AMICHNΩN. MΓ. ΛΗCΙΩN. Apollo Milesius sedet, stante Amilenorum Dea velata. Utriusque oppidi concordia hoc Maximini nummo signatur, e Cimelio Regio. Annus quoque CCLXVIII. ab impetrata libertate: qui plane incidit in annum ab Urbe Roma condita DCCCCLXXXIX. Maximini alterum, vel ut aliis placet, tertium.

AMOPIAIΩN. Claudii nummus, apud Pyrrhum Ligorium, cum Cybeles turritæ effigie.

AMΦIAOX. APΓOC. MHTP. Cornu copię in nummo Ligorii, quod quamobrem in eo insculptum sit, ex Hygini loco, quem attulimus, liquet.

AMΦIAOX. APΓ. MHTPOΠ. Neptunus cum delphino & tridente: apud Pyrrhum Ligorium.

ANAKAIOΣ ZEYΣ. Nummus e Ligorii collectionibus, cum effigie Jovis: atque, ex averso, fulmine. Stephano: Ἀνάκη, πόλις Ἀχαΐας. τὸ ἐθνικὸν, Ἀνακῆθ.

ANΔEIPHNΩN. Gordiani junioris nummus, apud Ligorium, cum effigie Cybeles, seu Matris Deūm. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. in Teuthrania, quæ Mysiæ, seu Æolidis, pars: *Andera, Cale*. Stephano: Ἀνδείρα, πόλις. ... τὸ ἐθνικὸν, Ἀνδειρῶνός. Strabo, lib. xiii. pag. 614. Ὅτι τὸ ἵπποισι Ἀνδείροις ἱερὸν ἔστι μητρὸς θεῶν Ἀνδειρῶνός ἄγιον, καὶ ἄντρον ὑπόνομον μέχρι Παλαῆς· ἐστὶ δ' ἡ Παλαῆ κατοικία πρὸς οὕτω καλουμένη, διέχουσα τῆς Ἀνδείρων ἐκτὸς καὶ περὶ ἀκρότατα σταδίου. *Sub Anderis delubrum est Matris Deorum Anderenæ sacrum, & antrum cuniculi in morem sub terra, usque ad Palæam pertinens. Palæa vicus quidam est, ab Anderis cxxx. stadiis diffitus.* Unde fortassis apud Plinium opportunius legas, *Andera, Palæa*: est enim Cale ignota.

ANETVSSA. Augusti nummus, in quo Apollo cum Jove, signisque militaribus, apud Ligorium. Epigraphe, COLONIA. ANETVSSA. AVGVSTA. LATINA. Stephano urbs Africæ est Ἀντιπουσα.

ANΘEIEΩN. Getæ apud Ligorium nummus, in quo

Cybeles & Attæ effigies. De utroque eo numine vide Pausaniam, in Achaïcis, pag. 223. De oppido Stephanus: "Αἰθια, πόλις Πελοποννήσου, πλησίον Ἀργείας.

ΑΝΘΕΜΟΥCΙΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. Elagabali nummus, cum Deæ Syriæ icone, apud Ligorium. Est urbs Mesopotamiæ Plinio, lib. v. sect. xx i. *Anthemusia*. Vide Plinianas notas.

ΓΕΝΙΟ. ΑΝΤΙΟΧΕΝΣΙ. Mulier rupi insidet, ad pedes fluvio enatante, quo situs urbis monti impositæ amne præfluente ad radices ejus intelligitur. In parte nummi averfa, stat Apollo cum lyra: epigraphe, ΑΡΟΛΛΟΝΙ. ΣΑΝΚΤΟ. Est Antiochiæ Pisidiæ, e Cime-lio Regio.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ. ΚΑΙΣΑΡ. ΣΕΒΑΣΤΟΣ. Caput Augusti. Ex parte altera, Liviæ caput, cum epigraphe, ΑΤΤΑΛΟΥ ΣΥΝΑΡΧΙΑ. *Attalus in Magistratu collega*. Vide ΑΡΟΧΕΩΝ. Attali nomen, quod in Pergamenorum, Erythræorum, Smyrnæorum, Apamensiumque nummis ejusdem ferme tractus occurrit, ut Antiochenfibus Cariæ hunc nummum adjudicem, monet.

ΑΓΧΙΑΛΕΩΝ, Thraciæ scilicet. Domitiani nummus, apud Leonardum Augustinum, cum triremi velis expansis. Reliqua epigraphe: ΗΓΕΜ. ΑΠ. ΚΑ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ. Η' γέμνος Ἀππίου Κλαυδίου Μαρκίανου. *Præfide Appio Claudio Marciano*.

ΑΞΙΑ. In Collectaneis Pyrrhi Ligorii nummus Junonis caput exhibet, cum epigraphe: ΗΡΑ. ΑΞΙΑΣ. *Iuno Axias*. Nomen ei ab oppido Axia in Locris, qui cognominantur Ozolæ, de quibus Plinius, lib. i v. sect. i v. Meminit ejus oppidi Stephanus.

ΑΡΟΣ. Antonini Pii nummus apud Ligorium, cum epigraphe: COL. ΑΡΟΣ. ΤΙΤΙΑ. ΑΕΛΙΑ. ΗΔΡΙΑΝΑ. ΑΝΤΟΝΙΝΑ. ΑΥΓΥΣΤΑ. Jam tum Vespasiani ævo colonia fuit, teste Plinio, lib. i i i. sect. x v i i i. in Thracia, *Apros colonia, quæ a Philippis abest*, c l x x x v i i i. m. *pass*. Ptolemæo quoque, qui Antonini principatû vixit, Ἀπρος κολωνία, inter urbes Thraciæ mediterraneas.

ΑΡΑΔΙΩΝ ΑΠΥ. Ἀγαθὴν ὑπᾶ, hoc est, anno CCCCLXXXI. æræ Seleucidarum: qui annus incidit in annum Urbis Romæ DCCCCXXII. qui fere M. Aurelii nonus fuit, cujus caput una cum L. Vero fratre in eo nummo Regiæ Gazæ expreßum. Ex parte averfa, bos currens.

ARMENIAC. Victōria cum corona. Ex parte altera, NERO CAESAR AVGVSTVS. Cujus victoriam Armeniacam hic nummus declarat: quam nempe Domitius Corbulo retulit, a Nerone eo missus cum imperio. Vide Dionem, lib. LXII. Plinium, lib. II. sect. LXXII. & Tacitum, lib. XIV. Annal.

ΑΚΚΑΛΩ. ΑΤ. Anno πᾶ, hoc est, ccc i. qui incidit in annum Urbis Romæ DCCCCLI. Severi septimum, cujus principatus cusus est nummus ille, quem in Regia Gaza vidimus. Palladem is præfert cum noctua, & Ascalonitarum Deam.

ΑCЦИΩΝ. ΕΠΙ. CTP. ΑΥΡ. ΜΗΤΡΩΝΙCΤΟΥ. Alexandri Severi, e Gaza Regia. *Sub Prætorē Aurelio Metronista*, ut quidem conjicere nobis licuit. Vas læva tenet figura quædam ei nummo insculpta: quod ex Affio forte lapide factum. Plinius, lib. XXVII. *In Affo Troadis sarcophagus lapis fissili vena scinditur. Corpora defunctorum condita in eo absumi constat intra quadragesimum diem, exceptis dentibus.* Et sect. XXVIII. *Affius lapis gustu salus, podagras lenit, pedibus in vase ex eo cavato inditis: &c.*

ΑΤΑΡΝΑΙΩΝ. M. Aurelii nummus, cum Dianæ vatricis effigie: & alter Gordiani junioris, ΑΤΑΡΝΕΩΝ inscriptus, cum Apolline. Uterque e Collectionibus Pyrrhi Ligorii. Plinio, in Æolide, lib. v. sect. XXXII. & lib. XXXVII. sect. LVI. *Atarne.* Stephano: Ἀτάρνα, πόλις μεταξὺ Μυσίας ἔς Λυδίας . . . ὁ πολίτης, Ἀταρνέως. Straboni, lib. XIII. pag. 61. Ἀταρναῖται.

ΑΥΑΙΔΕΩΝ. B. ΝΕΩΚ. Commodi nummus, cum Dianæ effigie, quæ cervam cornibus tenet: apud Ligorium. Aulis urbs Bœotiz est, prope Eubœam, ubi Dianæ ædes: ejus ad aram cum ex Calchantis vaticinio Græci Iphigeniam immolaturi essent, pro puella cervam mactandam submisisse

submisisse Deam perhibent. Vide Pausaniam, lib. ix. in Boeot. pag. 296. Stephanus: 'Αυλὶς, πόλις Βοιωτίας καὶ Χαλκίδα... τὸ ἐθνικόν, Αὐλιδεύς, &c.

B

B A P Γ A C H N Ω N. Diana Ephesia. Ex parte altera, Herculis caput. E Cimelio Regio.

B Λ A Y N Δ E Ω N Δ Η Μ Ο C. Caput juvenile. Ex parte averſa, fluvii decumbentis effigies. E Cimelio Regio.

B Ο Υ Ρ Α Ι. Hoc eſt, Β Ο Υ Ρ Α Ι Ω N. Nummi duo, apud Ligorium. Herculem alter, clavamque: Bacchum urceumque alter exhibet.

B V T H R. *Buthrotus*. A V G V S T V S. Auguſti caput. Ex parte averſa, pons: ille videlicet, de quo Plinius loc. cit. ubi de Buthroto colonia, & Ambracio ſinu: *In eum deferitur*, inquit, *amnis Acheron, mille pedum ponte mirabilis omnia ſua mirantibus Græcis.*

B Y Z A N T I Ω N. Nummus antiquus Cimelii Regii, in quo Liberæ Dæ caput expreſſum: de qua nos alibi egimus.

B Y Z A N T I Ω N. E Π Ι. T I T. A I A. K A Π Ι T Ω Λ E I N O Y. *Sub Tito Ælio Capitolino*. Caracallæ nummus, majoris moduli, e Cimelio Regio: cujus in averſa pagina Caracalla ipſe & Geta dexteras jungunt. Nummum hunc ſic deformatum Occo exhibet, pag. 384. E Π T I T A I A K A Π Ι T Ω A . . C I N O Y T I Ω N. Ex parte nummi altera legas, A Y T. K A I C. M. A Y P H A. A N T Ω N E T N O C. A Y F.

Δ

Δ A Λ Δ Ι A N Ω N. Diana cornu cervum apprehendit. In ſuperficie nummi poſtica, I E P A C Y N K A H T O C, *Sacer Senatus*, cujus caput ibi expreſſum. E Gaza Regia.

D O B E R O S. Claudii nummus apud Ligorium, in quo Duumviri fulcum ducunt, adjecta epigraphe, C O L O N I A. C L A V D I A. D O B E R O S. Plinio, lib. iv. ſect. xvii. inter Pæonias Macedoniæ gentes cenſentur *Doberi*, *Æſtræenſes*, &c. ab oppidis ſcilicet, quæ Δόβρηα, & Αἰστράων Græcis dicuntur: ubi *Doberienſes*, *Trienſes*, ante nos perperam legebatur. Vide noſtras in Plinium Emendationes, ad eum librum, num. xlix. Δόβρηα

C C C C

Herodoto non semel appellantur, lib. v. Terpsich. num. xvi. & lib. vii. Polymn. num. cxiii. Horum oppidum in Pæonia Thucydides collocat, lib. i. pag. 167. Δόκειον ἢ Παιονικόν. Apud Ptolemæum, lib. iii. cap. xiii. in Pæonia pariter Δόκειος. In Notitia Eccles. Prov. Macedonia primæ, pag. 21. Δόκειος. Utrobique nomen in mendo jacet, pro Δόκειος.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ. ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. M. Aurelii nummus, cum Cybeles effigie. E Címélko Seren. Ducis Etruriæ. A Docimo Macedone Docimeum, ut diximus, oppidum nomen traxit. Hinc utriusque populi societas hoc nummo indicatur.

ΔΟΚΙΜΕΩΝ. ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑ. Hadriani, apud Pyrrhum Ligorium. *Docimensium Felicitas*. Stat Dea cum caduceo, & copiæ cornu, ac temone.

ΔΩΡΥΛΑΕΩΝ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. M. Aurelii nummus, apud Ligorium: cum Cybele ac leonibus.

ΔΟΤΡΗΝΩΝ. Trajani, apud Ligorium. Victoria in eo nummo expressa. Stephano: Δόδεα, πόλις Μεσοποταμίας... τὸ ἔθνικόν, Δουρλώς. Ab Isidoro Characeno, in Σταθμ. pag. 186. *Dura Nicanoris*, a Græcis *Europus* appellata dicitur: Εἴθε Δόδεα Νικάνορος πόλις, κτίσμα Μακεδόνων. ὧν ἡ Ἑλλάς ἐν Ἑρώπῳ καλεῖται. Europum ad Euphratem Plinius collocat, lib. v. sect. xxi. & Ptolemæus lib. v. cap. xv.

E

ΕΛΛΙΤ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΒΑΡΒΥΛΑΟΥ. Dea Velata, dextra hastam, spicam læva gerit: ante pedes papaver, canistrumque papaverum & spicarum. Ex parte altera, ΘΕΑ ΡΩΜΗ, capite galeato. E Gaza Regia. *Sub Prætoræ Aurelio Barbula*.

ΕΜΙCΩΝ ΚΟΛΩΝΙΑC. ΕΚΦ. Hoc est, anno dxxvii. qui in annum incidit Urbis Romæ, dccccclxviii. Caracallæ, cujus hic nummus est, e Gaza Regia, fere quintum.

ΕΡΜΟΚΑΠΗΛΙΤ. ΘΕΑ. ΡΩ. Ερμολαπυλίων, Θέα Ρώμης. E Gaza Regia nummus ex ære, in quo muliebre caput insculptum. Plinio, lib. v. sect. xxxiii. *Hermocapelite*, quasi Mercurii caupones. Quam quidem vocem

nos ibi primi auctori suo restituiamus, admonitu Regionum codicum & nostrorum: quodque certius est, adstipulante Notitia vetere Episcopatum Provinciae Lydiae, in qua δ'Ερμολαπηνλίας legitur, pag. 45. & δ'Ερμολαπηνλίας, pag. 13. Parmensis editio, quæ vetustissima, *Hermacopolis*: Hermolaus deinde Barbarus, ceterique post eum Plinii editores, *Hermatopolis* exhibent: cum si ex Ἀρμαπολὶς ea vox efficta esset, ut visum Ortelio, *Hermatuntopolis* dici oporteret. Quanquam porro Lydiae Notitia Hermocapelitas accenseret, Pergamenæ tamen illi, ut & Thyatireni, jurisdictioni paruerunt. Simili errore Madaurense Numidiae oppidum idem Hermolaus, pro Materensi, quod Byzacenæ provinciae fuit, obtrusit: aliaque σφάλματα sexcenta admisit, quæ in Plinianis Notis censoria animadversione castigamus.

ΕΡΥΘΡΑΙΩΝ. ΕΠ. CTP. ΑΙ. ΑΤΤΑΛΟΥ. B. *Sub Prætoræ Ælio Attalo iterum.* Alexandri Severi nummus geminus e Gaza Regia. Cererem alter in biga draconum, in templo Herculem alter exhibet.

ΕΥΘΗΝΑΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus, in quo Ceres cum facibus. Ad Euthenen spectat, de qua proxime diximus.

ΕΦΕΣΙΩΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΥΣ ΑΡΙΣΤΩΝ. ΜΗΝΟΦΑΝΗΣ. *Scriba Aristo Menophanes. Vel Scriba Aristo, Prætor Menophanes.* Augusti & Liviae capita præfert hic nummus e Gaza Regia.

ΕΦΕCΙΩΝ. ΕΠΙ. CTPA. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ. *Sub Prætoræ Iuliano.* M. Aurelii nummus e Gaza Regia, in quo Caystrus amnis decumbens Dianæ Ephesiæ simulacrum dextra gerit.

F

ΓΑΒΑΔΕΩΝ. Juno cum Pallade, in nummo Diadumeniani, e Museo S. Genovesæ. ΚΑΙCΑΡ. Μ. ΟΠ. ΑΝΤ. ΔΙΑΔΥΜΕΝΙΑΝΟC. *Cæsar M. Opolius Antonianus Diadumenianus.*

ΓΑΔΑΡΕΩΝ. FMC. Commodi nummus, e Museo S. Genovesæ, in quo pictus ipse sub Herculis imberbis effigie: rursusque ex parte altera idem laureato capite cernitur,

CCcc ij

cum epigraphe, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΑΥΡ. ΑΝΤ. ΚΟΜΟΔΟC. *Imp. Cæsar M. Aurel. Antoninus Commodus.* Annus Gadarensium σμγ', hoc est, CCXLIH. in annum Urbis Romæ incurrit DCCCCXXXII. qui plane Commodi Imp. primus fuit.

ΓΑΖΑ. ΜΑΡΝΑ. ΕΠΙ. ΑΓΡ. *Sub Agrippa.* Apollo & Diana in templo. Hadriani nummus e Cimelio Regio.

ΓΟΡΤΥΝ. ΕΠΙ. ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΟΥ. *Sub Augurino.* Caput Germanici, e Cimelio Regio. Fuit Romæ viris Minutiæ gentis peculiare cognomen Augurini.

ΓΟΡΤΥΝΙΩΝ. Cum tauro cornupeta, apud Anton. Augustinum, pag. 85. in Dialogis Italice conscriptis, Dial. 3. In pagina nummi altera, Europa platano insidet, sub qua nimirum, uti ex Plinio diximus, cum Jove concubuit. Hausit Plinius a Theophrasto, lib. 1. hist. plantar. cap. xv. Ἐν Κρήτῃ ᾗ πλάτανόν τινα ἔσθ' ἐν τῇ Γορτυναίᾳ πρὸς πηγὴν τινα, ἢ οὐ φυλλοβολαῖ μωλογοῦσι ᾗ ὥς ἐπὶ ταύτῃ ἐμίγη τῇ Εὐρώπῃ ὁ Ζεὺς. Græcus scriptor, ut in nostris ad Plinium notis observavimus, ἐπὶ ταύτῃ cum dixit, ἐπὶ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα accepit: etsi favere ei nummus videtur, qui insidentem arbori Europam, ut diximus, exhibet.

ΓΥΡΤΩΝΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus. Stephano: Γύρτων, πόλις Θριασσίας καὶ Περραιβίας... ὁ πολίτης, Γυρτώνιος.

H

ΗΙΩΝΕΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus, cum uva & urceo, quæ sunt vini feracitatis in Eïonensium agro symbola. Urbs est Ἡῶν in Thracia, ad Strymonem amnem, apud Thucyd. lib. 1 v. Ex Stephano gentile nomen est Ἡϊονεύς.

Θ

ΘΑΣΙΑΝ, ΕΠΙ. ΑΓΑΘΩΝΟC. Etsi nomen oppidi ab hoc nummo abest, tamen ad Thasios referri putem oportere, quod & sub Domitiano Principe cusus æque est, pariterque templum sex columnarum exhibet, atque alter ille, ΕΠΙ. ΝΕΟΚΥΔΟΥ. ΘΑ. Alterumque similiter, ejusdem Domitiani principatu percussum, in quo sedet Juppiter, aristasque dextra, læva hastam tenet: epigraphe, ΕΠΙ. ΑΓΑΘΩΝΟC.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΑΥΡ. ΓΛΥΚΩΝΟΣ.
ΛΟΥΚΙΟΥ. Julia Domna nummus e Gaza Regia, in
quo ex parte averſa Severus ex equo hoſtem lancea con-
fodit. *Sub Prætoræ Aurelio Glycone Lucii F.*

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. Aquila. Ex parte altera, ΔΟΡΕΙ-
CHNH. Holſtenius, ΒΟΡΕΙΤΗΝΗΗ legit. Diana caput:
cujus id cognomentum a loco peculiari fuiſſe vide-
tur, ut in eodem fere tractu, (quod in nummis ΜΑΓ-
ΝΗΤΩΝ animadvertimus,) ΛΕΥΚΟΦΥΗΝΗ. Eſt
e Cimelio Regio.

ΘΥΑΤΕΙΡΗΝΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΥΡΗ.
ΒΑΡΒΑΡ. *Sub Prætoræ Marco Aurelio Barbaro.* ΙΕΡΑ
ΣΥΝΚΑΗΤΟΣ, ex parte averſa. *Sacer Senatus.*

I

ΙΗΤΩΝ. E Cimelio Regio, cum effigie Palladis, & pal-
ma: in ſuperficie nummi altera, Jovis caput. Speſtat
hic ad eam e Sporadibus inſulis, quæ Ios dicebatur, *Ho-
meri ſepulcro veneranda*, ut ait Plinius, lib. iv. ſect. xxiii.
& Scylax, pag. 21. "ΙΘ, ἐν ταύτῃ "Ομηρος τέταπται, & Stra-
bo, lib. x. pag. 484. Stephanus Cycladibus hanc accen-
ſet: "ΙΘ, inquit, ἡσος τῇ Κυκλάδων... Ὁ πολίτης Ἰήτης,
καὶ Ἰέτης. Nunc Nio dicitur, conſlata voce una e duabus,
ἐν Ἰω. De ea Gellius, lib. i i i. cap. xi. *De patria quo-
que Homeri multo maxime diſſenſum eſt. Alii Colophonium,
alii Smyrnaeum, ſunt qui Athenienſem, ſunt qui Aegyptium
dicant fuiſſe. Ariſtoteles tradit ex inſula Io natum. M. Var-
ro, in libro de Imaginibus primo, Homeri imagini hoc epi-
gramma appoſuit:*

Capella Homeri candida hæc tumultum indicat,

Quod ara Ietæ martuo faciunt ſacra.

Candida, inquit, capella ſacrum Homero fecere: nem-
pe ut Apollinari viro: nam Apollini ſolere capros albos
ſacrificari, etiam Livius indicat, lib. xxv. Addit Gellius
deinde diſtichon, quo urbes ex appellantur, quæ de Ho-
meri natalibus inter ſe contendunt:

Εἴ ποτ' πόλις διερίζουσι παρ' ἱζῶν Ὀμήρου,

Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμὴν, Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

Præfert hic nummus palmam, ut diximus, quod palmi-

CCG c iij

sine ignibus erat. Idem auctor est, vitulum matri ejus natum miræ magnitudinis, candidum, sed purpurantibus maculis, ita ut haberet in latere uno avem, in alio coronam. Multa superflua in eodem legisse memini: quippe qui asseverat etiam rosas in ejusdem mulieris corte, NATO AVRELIA-NO, exisse purpureas, odoris rosei, floris aurei. Fuerunt & postea multa omnia jam militanti, futuri, ut res monstravit, imperii &c. Vex hoc uno Vopisci loco plura Aureliani numismata explanabis, in quibus epigraphe est, SOL DOMINVS IMPERII ROMANI, vel SOLI INVICTO, inculptave Aquila, quæ rostro coronam gerat, ut apud Tristandum, tom. 111. pag. 254.

ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ Τ. Π. ΑΡΓΑΙΩ. ΤΟ. Β. Antomini Pii nummus, e Museo S. Genovefæ, in quo mons Argæus inculptus, cui apposita, ut diximus, Cappadociæ Cæsarea. Καμαρίων τῷ τοῦ Ἀργαίου, τὸ β' subintellige Νεοκόρων. *Cæsariensium qui sub Argæo, iterum Neocororum.* In pagina nummi antica, ΑΥΤ. ΚΑΙΣ. Τ. ΑΙΛ. ΑΔΡ. ΑΝΤΩΝΕΙΝΟC. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Τίτος Αἴλιος Ἀδριανὸς Ἀντωνεῖνος.

ΚΑΠΥΑΣ. Nummus e Cimelio Mediceo: cujus in averfa parte caput virile diadematum, forte Capiis conditoris. Stephanus: Κάπυα, πόλις Ἰταλίας, ... ἀπὸ Κάπυος ἔ Τρωϊκοῦ. *Capua, urbs Italiae... a Capy Trojano.*

ΚΑΡΝΗ. In schedis Pyrrhi Ligorii nummus est, cujus in parte una caput Apollinis: in averfa superficie sagitta, arcus, pharetra. Est urbs hujus nominis gemina, apud Stephanum: Phœnices altera, altera Æolidis.

ΚΕΛΑΔΩΝΑΙΩΝ. Hadriani, in Ligorii Collectaneis, cum Jovis ac Dianæ venatricis effigie.

ΚΕΛΑΙΘΡΑΙΩΝ. Severi, apud Ligorium, cum armata Pallade. Stephanus: Κελαίθρα, πόλις Βοιωτίας, Ἀρτης πλησίον, ἀπὸ Κελαίθρου.

ΚΑΛΖΟΜΕΝΗ ΘΕΑ. Valeriani e Cimelio Regio. Muliebris figura sedet, dextra Dianam Ephesiam gerit. Genius ipse civitatis est, cum divinitatis prærogativa, ut in similibus nummis, ΘΕΑ ΡΩΜΗ.

ΚΛΑΥΔΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. Hadriani nummus, in quo una inculpta. E Cimelio Regio.

ΚΟΛΟΦΩΝΙΩΝ. Getæ nummus, e Gaza Régia, in quo canis insculptus, non ut quibusdam visum est, lupus. Plinius, lib. VIII. sect. LXI. *Propter bella Colophonii cohortes canum habuere: hæ primæ dimicabant in acie nunquam detrectantes: hæ erant fidiissima auxilia, nec stipendiorum indiga.*

ΚΟΡΚΥΡΑΙΩΝ. Pegasus is nummus insculptum præfert, ut Corinthiorum, a quibus profecti olim Corcyræi: atque hæc causa est cur & Syracusani Pegasus pariter adsciverint, ut in ipsorum nummis dicemus. Ex parte hujusce nummi altera, Plautillæ caput, quæ Caracallæ uxor, cum epigraphe, ΠΛΑΥΤΙΛΛΑ ΣΕΒΑΣΤΗ. E Museo S. Genovesæ.

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. M. Aurelii, cum Æsculapii icone, e Cimelio Regio, majore forma ex ære nummus.

ΚΟΤΙΑΕΩΝ. ΕΠΙ. ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΥ. ΚΕΛΕΡΟΣ. ΑΡΧ. *Sub Demetriano Celere Pontifice.* Macrini, cum Fortunæ vel Abundantiæ icone, in Cimelio Mediceo.

ΚΡΟΤΩΝ. Herculis cum clava caput insculptum. In parte nummi averfa, ΚΡΙΜΙΣΑ, cum Nymphæ effigie, quæ urbi in Italia Crotoni vicinæ nomen dedit. Stephanus: Κερίμσα, πόλις Ἰταλίας, πλησίον Κεστῆτος ἢ Θουρείου. Λυκόφρων. Ὑπὸ Κερίμσας νύμφης.

ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ. ΕΠ. ΛΟΥ..... *Sub Lucio.....* Capita duo adversa, Jovis Hammonis, & Jovis Capitolini, in nummo Macrini e Gaza Regia. Α. Κ. Μ. ΟΠΕΔ. ΣΕΟΥΗΡ. ΜΑΚΡΕΙΝΟΣ. ΣΕ. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος Ὀπέλιος Σεβαστὸς Μακρεῖνιος Σεβαστός.

ΚΥΜΑΙΟΙΣ. ΑΙΑ. ΕΡΜΕΙΑΣ. ΕΡΥΤΕ. Αἴλιος Ἑρμείας Πρύτανης Κυμναίσις, subintellige ἀνέθηκεν, ut in Smyræorum nummo, ΠΟΛΕΜΩΝ ΑΝΕΘΗΚΕ ΣΜΥΡΝΑΙΟΙΣ, aliisque. Stat in hoc nummo inter cervos binos Diana Ephesia. Gallieni ævo cufus existimatur.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ. ΦΛ. ΠΑΥΣ. ΕΡΩΤΟΣ. Æsculapii stantis effigies, in nummo Maximi Cæsaris, e Gaza Regia: *Sub Prætorē Flavio Pausania Erotē, vel Erotis F. Γ. ΙΟΥ. ΘΥΗ. ΜΑΞΙΜΟΣ. Κ. C. Julius Verus Maximus Cæsar.*

ΚΥΜΑΙΩΝ.

ΚΥΜΑΙΩΝ. ΕΡΜΟΣ. *Cumæorum Hermus*. Ut infra, ΣΜΥΡΝΑΙΩΝ ΕΡΜΟΣ. Smyrnenſium ſcilicet Cumæorumque agros Hermus, in vectu limi, non modo fecundat: ſed, ut Ægyptiacum Delta Nilus, facit. Plinius, lib. v. ſect. xxxi. *A Smyrna Hermus campos facit, & nomini ſuo adoptat*. Stephanus: Ἑρμου πεδῖον, τόπος πλησίον Κύμης. Vide & Euthath. ad Dionyſ. v. 779. pag. 103.

ΚΥΝΟΥΡΑΙΩΝ. Juvenile caput, Cynuri utique, qui oppidi conditor fuit. Stephanus: Κύνουρα, πόλις Ἀργεῖς, ὑπὸ Κυνούρου, παιδὸς Περσέως. A Cinuro Perſei F. nomen habet. Vide & Pauſaniam libro tertio. In ſuperficie nummi averſa, Palladis caput: utrimque litteræ, Ο Φ. Eſt in Collectaneis Pyrrhi Ligorii.

Λ

ΛΑΒΡΑΝΔΑΙΩΝ ΝΕΩΚΟΡΩΝ. & ΟΜΟΝΟΙΑ ΛΑΒΡΑΝΔΑΙΩΝ. Hadriani nummi duo apud Ligorium: in altero ſedet Juppiter cum hafta: ſunt in altero capita Junonis ac Jovis. Stephanus: Λαβρανδα, κώμη Κασίας. Τὸ ἐθνικὸν, Λαβρανδηνός, ἢ Λαβρανδῖος, ἢ Λαβρανδῆς. Adde ex nummi fide, καὶ Λαβρανδαῖος. Strabo, lib. xiv. pag. 659. ibi ἱερὸν Διὸς Λαβρανδηνός, καὶ ἑόρταν Διὸς Στρατῶν, fanum Jovis Labrandi, & ſimulacrum Jovis Militaris fuiſſe commemorat.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ. ΓΡΑ. ΑΓΡΙΠΠΙΝΟΣ. *Laodiceorum Scriba Agrippinus*. Cybeles cum leonibus effigies. Ex parte nummi altera, C A B E I N A. C E B A C T H. ΑΔΡΙΑΝΟΥ. C E B A C T O Y. *Sabina Augusta Hadriani Auguſti*. Et hunc eſſe Laodicenorum Cariæ nummum ex altero illo Hadriani liquet, qui Scribæ ejuſdem nomen præfert.

ΛΕΠΤΙΣ. Turritum caput. Ex parte altera, ΑΓΡΙΠΠΙΝΑ, quæ Germanici conjux fuit. E Muſeo S. Genèveſæ.

ΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡΑ. ΓΑΜΟΥ. ΕΠΙΜΑΧΟΥ. Ita legit Holſtenius in nummo Caracallæ, e Medicea Gaza. Sed haud dubie non Λιναίων, quorum Stephanus meminit, hic nummus eſt, ut vir eruditus putat: nam Λιῶν regionis nomen eſt, non oppidi: ſunt autem op-

DDdd

pidis, non regionibus, præfecti Στρατηγοί, hoc est, Duumviri, seu Prætores. Sed est Μυτιλλυαίων potius, quorum Prætoris nomen, ut apparet, vitiatum, emendari nisi nummo inspecto nequit.

ΛΙΑΥΒΑΙΙΤΑΝ. Pompeii velatum caput. In parte aver-
sa, tripus serpente obvolutus: epigraphe, ΑΤΡΑΤΙ-
ΝΟΥ. ΠΥΘΙΑ. *Ludi Pythii*, edente *Atratio*. E Gaza
Medicea. Fortassis est is L. Sempronius Atratinus, qui
Consulatum gessit anno Urbis DCCXX. postquam Anto-
nius eo se Magistratu abdicavit. Vide Dionem lib. XLIX.

M

MΑΓΝΗΤΩΝ. ΑΠΟ. ΣΙΠΥΛΟΥ. Ex parte alte-
ra, ΜΑΡΚΟΣ. ΤΥΛΛΙΟΣ. ΚΙΚΕΡΩΝ.
Marcus Tullius Cicero. Nummus est e Museo nostro: sed
quem adulterinum credimus.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡ. ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ. ΜΟΧΙΩ-
ΝΟΣ. *Sub Scriba Amaranto Moschionis F.* Diana Ephe-
sia, & Fortuna cum temone & Copiæ cornu, partæ ei
oppido Abundantiæ, ac tutelæ Numinis, argumenta.
Gordiani junioris nummus, e Cimelio Regio, Magnesiæ
Μæandri.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡΑΜΜΑ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ.
Vulcanus sedens galeam cippo imponit, adstante Pallade.
Magnetum Mæandri, sub Scriba Marciano. Nummus Ma-
ximini e Gaza Regia.

ΜΑΓΝΗΤΩΝ. ΕΠΙ. ΓΡ. ΦΑ. ΒΑΚΚΟΥ. Ἐπὶ Γεωμια-
τίως Φλαβίου Βάκκου. Caracallæ nummus, e Cimelio Re-
gio. *Magnetum ad Mæandrum*.

ΜΑΙΟΝΙΑ. Caput turritum. Ex parte nummi postica,
ΜΑΙΟΝΩΝ, cum mulieris sedentis effigie. E Cimelio
Regio.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Mercurii effigies. Ex superficie nummi altera,
Herculis caput expressum. Apud Gotifredum.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Caput Palladis. Ex altera parte, ΕΠΙ. ΔΗ-
ΜΗΤΡΙΟΥ. *Sub Demetrio* Prætor. Ceres cum spicis.
Ex Cimelio Regio.

ΜΑΙΟΝΩΝ. Caput Jovis. Ex parte altera, ΕΠΙ. ΑΡ-
ΧΗΚΩΝΟΣ. ΣΤΡΑ. Sic enim retulere ii qui num-

mum viderunt : Forte ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΑΙΧΡΙΩΝΟΣ.
Sub Prætoræ Æschryone.

ΜΑΙΟΝΩΝ. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΑΠΦΙΑΝΟΥ. ΑΡΧ. Α.
Juno velata : e Cimelio Regio. *Sub Aurelio Apphiano*
Pontifice primo. Ex parte averſa, ΙΕΡΑ. ΣΥΝΚΛΗΤΟΣ.
ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΤΑΜΙΟΥ. ΓΑΙΟΥ. ΠΟΠΛΙΑΙΟΥ.
In laurea corona , e Cimelio Regio. *Quæſtore Caïo Pu-*
blilio. In parte altera caput galeatum. Et Quæſtorum no-
men nummis appoſitum ex iſto intelligis: neque ex iſto
modo: ſed & fortassis ex altero ΚΡΗΤΩΝ, in quo
ΚΟΡ. ΑΥΠΟΥ Quæſtoris nomen inſculptum ſuperius
vidimus.

ΜΑΚΕΔΟΝΩΝ. ΤΑΜΙΟΥ. ΛΕΥΚΙΟΥ. ΠΑΚΙΝ-
ΝΙΟΥ. In laurea. Pars averſa, ſuperiori ſimilis. *Quæſtore*
Lucio Pacinnio, vel forte *Paconio.* Ex eadem Gaza Regia.

ΜΑΡΑΘΩΝ. Caput Minervæ galeatum : Mercurii , ex
parte altera, cum epigraphe, ΔΗΜΟΣ. Stephano: *Μα-*
ραθων, δῆμος τῆς Λεωντιάδος φυλῆς. Vicus fuit haud procul
Athenis, qui Marathonix pugnx nomen dedit, qua in-
genti clade Perſæ ab Athenienſibus, Miltiade duce, de-
victi.

ΜΑΡΚΙΑΝΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΥΠ. ΑΥΡ. ΑΜΙΑΝΟΥ.
Julix Domnæ nummus e Gaza Regia, *Sub Aurelio Am-*
miano. Forte, *Damiano.* Aquila roſtro coronam gerit.
Alter Fortunam cum temone exhibet.

ΜΕΙΑΝΤΟΠΟΛΙΤΩΝ. ΕΥΤΥΧΟΥΣ. ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΟΥ. M. Aurelii nummus, cum Herculis ſimul &
Martis effigie: Commodi alter ſimilis, cum Mercurio.

ΜΕΜΦΕΙΤΗΣ. Nummus eſt Antonini Pii, quo Numinis
patrii, hoc eſt, Apis vice fore ſibi Imperatorem Mem-
phitæ ſignificant. Vide ΚΑΜΑΡΕΙΤΗΣ, & ΣΕΘΡΟΕΙ-
ΤΗΣ. In hoc Fr. Gotifredi nummo ſtat Iſis ſtolata, cum
haſta, Api juxta appoſito.

ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. L. Veri, apud Ligorium. Arion del-
phino inſidet. Fuit Methýmna Arionis citharædi patria,
quem *interficere nautis in mari parantibus, ad intercipientes*
ejus quæſtus, eblanditum ut prius caneret cithara, con-
gregatis cantu delphinis, cum ſe jeciſſet in mare, exceptum

DD d d ij

ab uno Tanarium in litus pervectum Plinius prodidit, lib. ix. sect. viii. aliique plurimi, quos ibi appellavimus. Strabo præterea, lib. xiii. pag. 618. Ἐπειτα Μήθυμνα· ἐν τεύθει δ' ἰὼ Ἀείων ὁ ὅτι τὰ δελφῖνι &c. Est & alter Com-
modi nummus cum trophæo.

ΜΗΘΥΜΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Sub Lollian-
no. Alexandri Severi, e Medicea Gaza.*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ ΕΝ ΙΩΝΙΑ. E Museo S. Ge-
novexæ: Mulier turrata stat, cum hasta, nempe Genius
civitatis, una cum Jove, qui hastam puram læva, dextra
aquilam gerit. In parte altera, ΑΥΤ. ΚΑΙ C. ΝΕΡ.
ΤΡΑΙΑΝ. ΑΡΙCΤ. CΕΒ. ΓΕΡ. ΔΑΚ. Iterumque in
media area. ΔΑΚΙΚΟC. Ἀυτοκράτωρ Καῖσαρ Νερῶας
Τραϊανὸς Ἀείων Σείβας, Γερμανικὸς, Δακικὸς. *Imp. Cæsar
Nerva Trajanus Optimus Augustus, Germanicus, Dacicus.*

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩC. ΕΤ. Γ. Tranquillinæ nummus a
Metropolitæ Phrygiæ cusus, uti remur, ἔπι γ', hoc est,
anno tertio principatus Gordiani junioris, cui Tranquil-
lina nupserat. E Museo S. Genovexæ. Spicas, ubertatis
symbola, nummus hic præfert.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΤΩΝ. ΕΠΙ. CΤΡ. ΑΥΡ. CΕΞΤΟΥ.
Sub Prætoræ Aurelio Sexto. Mars in templo. Nummus
Alexandri Severi e Gaza Regia. Metropolitæ Phry-
giæ, uti remur.

ΜΙΔΑΕΩΝ. Caracallæ nummus geminus, alter cum
Mercurii effigie: alter cum Serapide Jove, Cerberoque
ante pedes.

ΜΥΛΑΣΕΩΝ. Augusti nummus, e Cimelio S. Genove-
xæ, cum tridente & delphinis, quæ Neptuni symbola.

ΜΥΡΕΩΝ. Gordiani junioris nummus: in quo femina
(sunt qui esse Dianam Ephesiam velint) arbori insidet:
sub qua homines duo nudi angues securibus cædunt.

ΜΥΡΙΝΑ. E Cimelio Regio. In eo nummo Amazonis effi-
gies est, quæ nomen urbi dedit, uti ex Strabone didici-
mus, lib. xii. pag. 572. Καὶ πόλεις τὸ πάλαι ὁμολογοῦνται
ἐπώνυμοι Ἀμαζόνων. Ἐν ᾧ τὸ Ἰλιακὸν πεδῖον κολῶνι τίς ὄσιν·

Ἦν ἥτοι ἄνδρες Βατίαια κυκλόσκουσι,
Ἀθῶνατοι δὲ τὸ σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης,

ὡς ἰπευδοι μίαν ἢ τρεῖς Ἀμαζόνων, &c. *Urbes etiam memorantur antiquitus Amazonum cognomines. Iam in Iliaco campo tumulus fuit, quem sane mortales Baticam vocant: Superi vero monumentum pernecis Myrinae, quam unam fuisse Amazonum ferunt, &c.* De Myrina Amazone, vide Diodorum Sic. lib. 111. Tzetzem, in Lycophr. p. 49. & Hesychium. Ab Amazonibus certe traxisse nomina & alias urbes idem asseverat, lib. xi. pag. 505. in primisque Ephesum, Smyrnam, Cumam, Myrinam, Paphum: Κτίσεις γού πόλεων ἑῶν μυρία λέγονται, καὶ ἑρῆσου, καὶ Σμύρνης, καὶ Κύμης, καὶ Μυρίνης, καὶ Πάφου, καὶ ἄλλα ὑπομνήματα. Myrleam quoque, lib. xii. pag. 550. Sisyrbam denique, a qua Ephesii quidam Sisyrbatæ dicti, lib. xiv. pag. 633. Ex harum numero Smyrnen, Cymen, Myrinamque in nummis vidimus. Sunt & qui Μαγνησίας accenseant, de qua superius egimus suo loco: his vero ne assentiamur, deterrent argumenta duo: & quod de Magnesia Amazone scriptores silent, & quod in nummis effigies ea quæ muliebri habitu pingitur, cum ea appellatione, præ se fert Amazonum insigne omnino nullum: non bipennem, pharetramve, aut quid aliud simile: denique, quod nihilo magis Μαγνησία Amazonis in eo nummo nomen videtur esse, quam vel in altero Μαγνία, quem suo pariter loco attulimus, etsi is caput similiter turritum exhibet, ex parte postica Μαγόνων: vel in tertio denique Φωχμέων, cujus in superficie altera est Φωχέα, cum turrito capite. Quid quod Magnetes Asiæ, sive qui ad Mæandrum amnem appositi, sive qui ad Sipylum montem, traxere nomen a Magnetibus Thessaliæ, qui ad Peneum fluvium, montemque Pelium, habitarunt, ductuque & auspiciis Prothoi contra Trajanos militaverunt? Id certe conceptis verbis Conon asseverat, apud Photium, in Bibl. cod. CLXXXVI. cap. xxix. Magnesium vero Thessaliæ a Magnete Argi filio nomen esse sortitam, auctor est Antoninus Liberalis, in Metam. cap. xxiii. Quis ergo hic Amazoni Magnesiæ locus?

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. Μ. ΑΥΡΗ. ΠΡΩΤΕΟΥ. *Sub Pratore M. Aurelio Protea.* M. Aurelius, &

DD d d iij

Commodus, in eo Regiæ Gazæ nummo quadrijugo curru vehuntur. Ex parte altera, ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ. Κ. Δ. ΑΥ. ΚΟΜΟΔΟΝ. Commodi caput. Αὐτοκράτορα Καίσαρα Λούκιον Αὐρήλιον Κόμοδον, subintellige, ἐπίμησαν. Hæc enim forma loquendi in nummis Μυτιληνῶν obvia.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. Dianæ venatricis effigies. Ex superficie altera, ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΣΕΒΑΣ. Ἐπὶ Στρατηγῶς Σεβαστοῦ. *Sub Præatore Augusto*. Hadriani caput laureatum. Ut Athenis Archon Hadrianus fuit, (ita prodente Spartiano, quem suo loco appellavimus,) sic Mytilenis Στρατηγός, qui magistratus idem plane cum Archonte est. Est hic nummus e Cimelio Regio.

ΜΥΤΙΛ. ΑΛΚΑΙΟΣ. Ex parte altera, ΠΙΤΤΑΚΟΣ. Alcæum poëtam, & Pittacum e septem sapientibus unum, populares utique suos, Mytilenæi nummis suis insculpsere, ut Aratum Chrysippumque Pompeiopolitæ. Strabo, lib. xiiii. pag. 617. ubi de Mytilene: "Ἀνδρας δ' ἔχει ἐν δόξοις τοπαλαῶν μὲν Πίττακον ἕνα τῶν ἐπὶ σοφῶν, καὶ τὸ ποιητικὸν Ἀλκᾶιον, &c. Est hic nummus e Museo Franc. Gotifredi.

ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡ ΜΕΝΕΜΑΧΟΥ. *Sub Præatore Menemacho*. In eo Regiæ Gazæ nummo, Caracalla curru quadrijugo vehitur.

N

ΝΑΑΡΔΑΝΩΝ. Trajani nummus apud Ligorium, cum trophæo. Stephanus: Νάαρδα, πόλις Συρίας, πρὸς τὴν Εὐφράτην... τὸ ἐθνικὸν, Νααρδανός. *Naarda, urbs Syria ad Euphratem... Gentile nomen Naardanus*. Ptolemæo pariter juxta Euphratem in Mesopotamia, lib. v. cap. xviii. Ναάρδα. Josepho, lib. xviii. Antiq. cap. xii. Νεαρδὰ ἡ Βαβυλωνίας ἑστὶ πόλις, ἄλλως τε πολυαυδροῦσα, καὶ χεῖραν ἀγαθὴν καὶ πολλὰ ἔχουσα, ἥ σὺν ἄλλοις ἀγαθοῖς καὶ ἀνθρώπων ἀνάπλεως. Ἐπὶ ᾧ καὶ πολέμοις οἷα ἀέμβολοι, περὶ δὲ τὴν Εὐφράτου πᾶσαν ἐντὸς αὐτῇ ἀπολαμβάνοντος, καὶ κατασκοπῆς τειχῶν. *Nearda Babylonica urbs est, ovibus frequens, & regionem bonam & amplam obtinens, & inter cetera bona hominibus plena. Nec patet assultibus hostium, cineta fluentis Euphratis, ac firmissimis mœnibus*. Nota ex nummis præcipue Trajani in Mesopotamia & circa Euphratem expeditio est.

ΝΑΚΟΛΕΩΝ. ΕΠΙ. ΑΚΥΛΛΙΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ.

Trajani nummus e Gaza Medicea. *Sub Aquilio Proclo.*

Legit Holstenius, ΕΠΙ. ΑΚΥΛΛΑΥΟΥ. ΠΡΟΚΛΟΥ.

ΝΑΡΜΑΛΕΩΣ. Apollinis Narmalei effigies in nummo

Claudii Imp. apud Ligorium. Urbs est Pisidiæ Narmalis,

Ephoro ita prodente apud Stephanum: Νάρμαλις, πόλις

Πισιδίας οἱ πολῖται, Ναρμαλεῖς.

ΝΕΑΝΔΡΕΙΑΙΩΝ. Valeriani, apud Pyrrhum Ligorium,

cum Dianæ capite & pharetra. Neandros est in Æolide

oppidum Plinio, lib. v. sect. xxxii. Νεανδρία Straboni,

lib. xiii. pag. 604. cui & gentile nomen Νεανδρῶς. Ste-

phano, Νεανδρεία, & Νεανδριον.

ΝΕΙΚΟΜΗΔΕΩΝ. ΕΠΙ. ΠΟΠΛΙΟΥ. ΟΥΤΙΕΛ-

ΛΙΟΥ. ΑΝΘΥΠΑΤΟΥ. Germanici nummus, e Gaza

Regia, ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ. ΚΑΙΣΑΡ. *Sub Publio Vi-*

tellio Proconsule. Germanicus Cæsar.

ΝΙΚΑΙΕΙΣ. ΘΗΣΕΑ. Commodi nummi duo, in qui-

bus Hercules insculptus, e Gaza Medicea, & Gotifredi

Museo. *Nicaenses Thesea* venerantur. Inter heroas Ni-

cææ Præsides atque Custodes, ut Hercules, sic & The-

seus, locum habuit.

ΝΙΚΑΚΙΩΝ. In Sirmondi nummis, teste Holstenio. Pli-

nus, lib. iv. sect. xxi. *Et hætenus quidem Cycladas*

servant: ceteras, quæ sequuntur, Sporadas. Sunt autem

Helene, Phacussa, Nicasia, &c. Prius legebatur in li-

bris ante nos editis, *Helene, Phocassa: Phæcesia.* In MSS.

postrema vox *Hecasia* scribitur: Nos vocem utramque

ex Suida Stephanoque sanavimus. Hic enim, φακασα

νῆσι, habet: & a lente, φακός, nomen cæ traxerunt. Ite-

rumque alibi: Νικασία, νησίδιον μικρὸν πλησίον Νάξου. τὸ

ἐθνικὸν, Νικέσιον, quæ Suidas quoque habet. Nunc Ni-

casia apud incolas *Rachia* nomen obtinet.

ΝΙΚΑΤΟΡΕΙΤΩΝ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΒΑΣΙΛΕΩΣ.

Qui oppidi nempe conditor, ut diximus. Apud Ligorium.

ΝΙΚΟΠΟΛΙΤΑΝ. ΕΠΙ. ΣΤΡΑ... ΤΕΡΤΥΛΛΟΥ.

Sub Præture Tertullo. Juliæ Domnæ nummus, in quo vir

rupi seu morti insidet, quem Hæmum esse epigraphe

admonet, ΑΙΜΟΣ. Spectat hic nummus igitur ad Ni-

copolim Thracicam, quæ *ad Mestum* cognominatur. Est e Museo. Franc. Gotifredi.

NISIBIS.

ΚΟΛ. ΝΕCΙΒΗΝΩΝ. Alexandri Severi nummus, in quo caput turritum, cum stellis duabus, Castorum, ut videtur, insigni. Stephano, ut diximus, Νίσιβις, & Νέσιβις est: Gentile nomen, Νεσιβιῶς, & Νισιβιῶς. Deductæ eo colonix Dio quoque meminit, lib. xxxv. ubi & oppidi situm describit.

ΒΑΣΙΛΕΩΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΥ. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΝΕΙΣΙ. Seleuci Nicatoris nummus, a Tristano allatus, in calce Tomi secundi, ubi quo spectet illud ΝΕΙΣΙ. hæret, cum Nisibin oppidum indicet. Est autem hic Seleucus Syriæ rex, ejus nominis sextus, Antiochi Epiphanis, qui & viii. nominis illius, F.

ΝΟΜΒΑΙΩΝ. ΚΟΙΝΟΝ. Claudii nummus, apud Ligorium. Stephanus: Νόμβα, πόλις τῆς Ἰουδαίας... τὸ ἐθνικόν, Νομβᾶϊθ. Ex Josepho, lib. vi. Antiq. Jud.

ΝΟΡΑ. Domitiani nummus, apud Ligorium, habere hanc epigraphen dicitur: COLONIA FLAVIA. ΝΟΡΑ. ΑΥΓΥΣΤΑ. Est urbs Sardinix insulæ, Ptolemæo lib. iiii. cap. iiii. Νῶρα πόλις. Incolæ Plinio dicti *Norenfes*, lib. iiii. sect. xiii. Hodie *Nori*.

Ο

ΟΛΟΝΤΙΩΝ. Nummi Ligoriani. Stephanus: Ὀλοδς, πόλις Κρήτης. Ξεῖαν ἐν τοῖς Κρητικαῖς. Ο' πολίτης, Ὀλουό-πιθ. Meminit ejus oppidi & Scylax in Κρήτη.

ΟΛΥΚΡΑΙΩΝ. Gordiani nummis, cum effigie navis, apud Ligorium. Stephanus: Ὀλύκραι, πόλις τῆς Ναύπακτον· τὸ ἐθνικόν, Ὀλυκραῖθ.

ΟΛΥΜΠΑΙΩΝ. Ligorii nummus, in quo serpens multis implicitus spiris. Stephano: Ὀλύμπη, πόλις Ἰλλυρίας... τὸ ἐθνικόν, Ὀλυμπαῖθ, ἢ Ὀλυμπεύς.

ΟΝΟΥΡΙΑΙΩΝ. Pyrrhi Ligorii nummus argenteus, cujus pars una Palladis, altera bovis caput, vel Thessali, præfert. Stephanus: Ὀνθύριον, πόλις Θεσσαλικῇ, πρὸς τὴν Ἀρίων. τὸ ἐθνικόν, Ὀνθουριδς.

ΟΞΥΡΥΓΧΙΤΩΝ. Antonini Pii, apud Ligorium: in quo Osiridis,

Osiridis, Isis, Harpocratisque, insculptæ imagines.

ORICVM.

COL. CLAVDIA. ORICOS. APOLLINAR.

AVG. Apollinis lyra, quod hunc Deum civitas ea Præsidentem & Custodem haberet: unde & ei cognomen. Ex parte altera, TI. CLAVDIVS. AVGVSTVS. E Ligorii Collectaneis. Plinio, lib. 111. sect. xxvi. in confinio Albanæ & Epiri, *Oricum a Colchis conditum*. Stephano, & Appiano, lib. 11. Bell. Civil. pag. 462. Nunc *Orso*. Apud Gruterum, pag. MCVI. 7.

ORICO. VICO. APOLLIN.

ΟΡΘΩΝ. Caracallæ nummus e Gaza Regia, in templo quatuor columnarum Astarten exhibet.

ΟΡΘΩΝ. Vespasiani nummus, e Gaza Regia: in quo Castor & Pollux in equis: qui cum & in Tripolitarum Syriæ, Ascalonitarumque nummis occurrant, ad Orthosiam ejusdem quoque tractus pertinere hunc nummum admonent.

ΟΡΘΩΝ. Cupido alatus. In parte nummi altera, ΙΕΡΑ ΒΟΥΛΗ, cum velato capite: quale in nummis Pessinuntiorum aliisque Asiæ minoris occurrit. Quare hunc nummum Orthosiae Caricæ adscribimus. Fecit nobis hujusce nummi copiam pro singulari humanitate amicitiaque P. Ludovicus Iobert, e Societate nostra, veteris rei Nummariae, præter dotes ceteras, in primis peritus.

Π

ΠΑΤΡΩΝ. ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ. ΔΑΜΗΝΟΣ. *Patrensum* Prætor *Aristarchus Damonis F.* Δάμων, ut alibi monuimus, pro Δάμων Ionice. Apollo τοξότης in eo nummo pingitur. Est e Cimelio Regio. Sunt & apud Angelonium duo: ΜΗΤΡΟΔΩΡΟΣ. ΜΕΝΕΚΛΕΟΥΣ. ΠΑΤΡΩΝ. *Metrodorus Meneclis F.* Prætor *Patrensum*. Et ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ. ΠΑΤΡΩΝ. *Nicostratus Callistrati F.* In Gaza Regia, ΑΙΣΧΡΙΩΝ ΛΥΣΙΑ. ΠΑΤΡΩΝ. *Æschrion Lysiae F.* ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ Γ. ΝΕΩΚ. ΕΠΙ. ΣΤ. ΑΥΡ. ΔΑΜ. ΑΣΙΑΡ. *Æsculapius*, & *Fortuna* cum temone, in Valeriani nummo, e Gaza Regia. *Pergame-*

E E e

norum, qui primi tertium Neocori fuere, sub Prætoræ Aurelio Damascæ F. Afarcha.

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ ΕΠΙ. ΣΤΡΑ. ΤΥΛ ΚΡΑΤΙΠΠΟΥ. Nummi duo e Gaza Regia: alter M. Aurelii, cum Jovis effigie, dextra Palladem, hastam læva tenentis: L. Veri alter, in quo Bacchus cum panthera. *Sub Prætoræ Tullio Cratippo. Pergamenorum bis Neocororum.*

ΠΕΡΓΑΜΗΝΩΝ. ΠΡΩΤΩΝ. Γ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. Σ. ΚΟΜ. Φ. ΓΛΥΚΩΝΟΣ. ΘΕΟΔΟΤΟΥ. Hercules stat, clavæ innixus: sedet Juppiter, cui dextram fulmen arinat, in nummo Q. Herennii, e Gaza Regia. *Pergamenorum qui primi ter Neocori fuere, sub Prætoræ Cominio Flavio Glycone Theodoti F.*

ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. Serapis & Isis in parte priore, in postica Harpocrates. E Cimelio Regio.

ΠΕΨΣΙΝΟΥΝΤΙΩΝ Faustinae junioris nummus, e Museo S. Genovesæ, cum Harpocratis icone, digitum admoventis ori, læva Copiæ cornu gestantis, qua forma & in icuncula ænea expressum vidimus. Colebatur is silentii Deus ab Ægyptiis in primis, cum Iside ac Serapide, ut refert August. lib. xviii. de Civit. Dei, cap. v. Hujus Naso meminit, tacito nomine, cum Ægyptia numina recenset, lib. ix. Metam. v. 692.

Sanctæque Bubastis, variisque coloribus Apis,

Quique premit vocem, digitoque silentia suadet, &c.

Est autem is & in Pessinuntiorum nummis, quod Græcum aïunt Philosophum hunc fuisse, qui silentium & suis præciperet, & rebus omnibus anteferreret. Sunt & L. Veri nummi, cum eadem epigraphe, effigieque Cybeles, in Cimelio Mediceo: sunt & Caracallæ alibi, cum Cerere.

ΠΡΟΓΑΞΕΙΑ. Ligorii nummus, cujus in parte altera Neptunus, tridens in altera. Stephanus: Περγάσια, πόλις Αυσίας, ἀπὸ Περγάσου ἔχου Μελάμπου. Τὸ ἔθνηον, Περγασίς.

Σ

ΣΑΜΙΩΝ. Mulier cum clypeo quem læva gerit, insilire in scapham e litore videtur, jamque pedem in eam unum inferre. Admeta Eurysthei filia esse ea vide-

tur, quæ Tyrrhenos fures insequitur, repetitura vi ab iisdem Junonis simulacrum quod illi abstulerant: aut Dea ipsa eo picta habitu. Narrat hanc historiam Athenæus, lib. xv. pag. 672. ex Menodoti Samii commentariis.

CΑΡΔΙΑΝΩΝ. ΔΙΟ. ΝΕΩΚΟΡΩΝ. ΕΠΙ. ΕΠΙΓΕ-
ΝΟΥΣ. *Sub Epigene* Prætor, vel ludorum Agonotheta. In infima nummi parte, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ. Stat concordia, in hoc Severi nummo, Caracallam inter ac Germanicam: a quibus nomen accepere ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ certamina, ut diximus in nummis ΠΕΡΙΝΘΙΩΝ. Est e Cimelio Franc. Gotifredi.

ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ. ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ. ΙΟΤΑΠΗ. *Sebastenorum. Regina Iotape.* Fuit hæc Iotape Antiochi tertii Commagenorum reguli filia, conjux Alexandri, qui Herodis Magni pronepos, in Cilicia regulus Sebastenorum a Vespasiano est constitutus: ut refert Josephus, lib. xviii. Antiq. cap. vii. Ea marito mortuo in societatem ejus regni, ut credimus, fratrem adscivit, jam Commagenorum mortuo patre regulum, Antiochum ejus nominis quartum, cujus in parte nummi hujus aversa depicta effigies est, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛ. ΜΕΓ. ΑΝΤΙΟΧΟΣ. ΕΠΙ. Βασιλεὺς Μέγας Ἀντίοχος Ἐπιφανής. *Rex Magnus Antiochus Epiphanes*, in Gaza Regia. De voce ea Ἐπιφανής, in nummis ΕΔΕΣΣΗΝΩΝ diximus. Ob communicatum certe imperium cum fratre, ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ ΙΟΤΑΠΗ vocatur, ut vidimus, in nummis ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. Quare & in nummo ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ altero, epigraphe adjecta ΠΙΣΤΙΣ. *Fides*, junctæque manus inter se, ut in nummis Pupieni atque Balbini, qui sic inscribuntur, AMOR MVTVVS. CARITAS MVTVA. CONCORDIA. AVGG. Dedit ea nomen oppido in Cilicia, de quo Plinius, lib. v. sect. xxii. *Arsinoë, Iotape*, &c. quem locum nos primi sanavimus, ubi prius perperam legebatur, *Arsinoë, Tabæ*, cum sint Tabæ in Lydia procul ab hoc tractu terrarum positæ: sit autem Ἰοτάπη in Cilicia, cum Arsinoë, Ptolemæo, lib. v. cap. viii. aliisque, quos ibi appellavimus. Sed ut ad nummum redeamus, sunt hi Sebasteni ejus urbis cives,

EE ee ij

quæ Ptolemæo Σεβαστή in Cilicia vocatur, loco cit. Stephano quoque, quem mox appellaturi sumus. Sed operæ pretium sane fuerit hoc loco obiter Josephi locum emendare, in quo de Alexandro proxime laudato agens, Γαμεῖ δ' οὗτος, inquit, Ἀντιόχου τοῦ Κομμαγενῶν βασιλέως θυγατέρα Ἰτάπην, ἧσίοδος τε ἔστιν ἐν Κιλικίᾳ Οὐρσπασιανὸς αὐτὸν ἵσταται βασιλεῖα. Ubi Latinus interpres: *Hic Antiochi Commagenorum regis filiam duxit Iotapen, & Lefidis in Cilicia rex a Vespasiano constitutus est.* Ac nuper Arnaldus Gallice: *Il luy donna le Royaume d'Esis en Cilicie.* Atqui nec Lefidis nec Esis nota priscis scriptoribus, & sunt eæ voces figmenta hominum τῶν ἀγνοησάντων. Lege, *ἡσιόδδος τε ἔστιν ἐν Κιλικίᾳ, insula in Cilicia regulus est constitutus*: assumpta priore vocis ejus *ἡσιόδδος* littera ex antecedente vocabulo Ἰτάπην, quo absorpta hæc fuerat: cum geminari ibi eam oportuisset: familiari amanuensibus in MSS. exemplaribus vitio. Quæ porro *ἡσιὰς* a Josepho appellatur, ea a Stephano *Χερρόνησος* dicitur: Σεβαστὰ τὸ Ἰθνηνὸν, Σεβαστηνός. Λέγεται ἡ περὶ τῆς Κόρυκι Χερρόνησος οὗτα. *Vocatur etiam Sebaste Cherronesus quæ juxta Corycum est.* Legendum enim περὶ τῆς Κόρυκι. Nam Ptolemæus loco cit. τῆς Ἰθάς Κιλικίας, Κόρυκος, Σεβαστή. Simili modo urbes maritimæ complures, forte quod in æstu circumalluantur mari, a Stephano aliisque ἡσίοι appellantur, quæ sunt æstu abscedente *Χερρόνησοι*, hoc est, terræ in insulæ modum mari circumdata, unoque tantum & eo quidem angusto spatio, quod Isthmus appellatur, continenti adjunctæ. Denique regulum insulæ ejus ac finitimi agri cum audis, eodem jure hæc tenuisse scito, quo ditiones suas ii qui reguli Chalcidis, Emesenorum, &c. apud Josephum pariter appellantur. Nostram igitur emendationem quatuor omnino argumenta stabiliunt: Primum, quod Jorape conjux sit Alexandri Cilicum regis: Alterum, quod eadem sit βασιλίσσα Σεβαστηῶν. Tertium, quod Σεβαστή in Cilicia sit, auctore Ptolemæo, juxta Corycum. Quartum, quod eadem sit Χερρόνησος Stephano, hoc est, pæninfula: pæninfulas autem & ἡσίων quoque seu insularum appellatione venire interdum, tralatitium est. Sic Pelopis insu-

lam dixere Peloponnesum, quam esse pæninsulam constar, & per Isthmum continenti adnecti. Miscent omnia, qui vel Antiochum tertium signari in hoc nummo putant: vel Augustam Euphratesiam, quæ Commagene ipsa est, Augustophratensis dicta Victori, in Vespasiano: *Αὐγούστα Εὐφρατησία* Græcis, non *Σεβαστή*: nec in nummis aliter exprimi solita, quam voce *ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ*: cum sit *Αὐγούστα* non oppidi nomen, sed merum regionis totius cognomen.

CEΘPOEITHC. L. IE. Antonini Pii nummus e Cimelio Regio, anno principatus ejus *id.* hoc est, x v. cufus. Stat Imperator paludatus, Apollinis Sethroïtæ habitu, hastam dextra tenens, avem læva gestitans, lotum in capite, hoc est, Ægyptiam herbam, quæ similis fere papaveri est, capitibusque Ægyptiorum Numinum imponi sæpenumero solet. De loto Plinium vide, lib. xiii. sect. xxxii. Apollinem vero hic adumbrari, qui coleretur a Sethroïtis, ex ave conjicimus, nec temere, uti remur: ita prodente Hygino, in Astron. Poët. cap. xxviii. de Capricorno: *Ægyptii sacerdotes, inquit, & nonnulli poëtæ dicunt, cum complures dii in Ægyptum convenissent, repente venisse eodem Typhona acerrimum giganta, & maxime Deorum hostem: quo timore permotos in alias figuras se convertisse, Mercurium factum esse Ibin, Apollinem autem quæ Threicia avis vocatur, Dianam cato* (legunt *æluro* alii, quod idem est,) *simulatam.* Quæ sit avis Threicia, docet Antoninus Liberalis, Metamorph. cap. xxviii. *Ἀπόλλων ἔ' ἐχέτο ἰέραξ, Ἑρμῆς ᾗ Ἴβις. Ἄρως ᾗ λεπιδωτὸς ἰθὺς, Ἄρπυις ᾗ αἰλουρος. πρῶτον δ' εἰχέζεται Διόνυσος, βοῖ δ' Ἡφαιστος, &c.* Sed pro *ἰέραξ*, legerem *κόραξ*, ut non accipitrem, sed corvum esse intelligeres: uti ex Nasone scimus, lib. v. Metamorph. v. 329. ubi hanc ipsam Deorum mutationem refert:

*Delius in corvo, proles Semeleïa capro,
Fele soror Phæbi, nivea Saturnia vacca,
Pisce Venus latuit, Cyllenius Ibidis alis.*

Et sane corvus propter auguria Apollini sacer est, ac *Phæbeius ales* ab eodem vate, lib. ii. v. 545. idcirco

E E e iij

vocatur. Sed avis in nummo depicta magis est affinis accipitri, quam corvo: & accipitrem tota Ægypto coli auctor est Strabo, lib. xvii. & Thracia denique avis de accipitre commodius potest, quam de corvo, intelligi: quod Plinius refert, lib. x. sect. x. *In Thraciæ parte super Amphipolim homines atque accipitres societate quadam aucupari, &c.* Ubi nostras vide in eum scriptorem Notas. Itaque Antoninum vice Apollinis Sethroïten Deum esse hoc nummo ejus oppidi cives significant: ut M. Aurelium Nysæi sibi Dei Lunæ vice fore supra testati sunt, eo nummo quem ΚΑΜΑΡΕΙΤΗC inscripserunt, quod in eo Cretæ oppido coleretur: ut ipsum Antoninum Apis vice Memphitæ, in nummo supra allato, ΜΕΜΦΕΙΤΗC.

ΣΕΛΕΥΚΕΩΝ. ΤΩ. Π. ΚΑΛΥΚΑΔ. Balbinus in equo, arula juxta posita. In pagina nummi antica, Balbinus iterum capite laureato: ΑΥΤ. Κ. ΔΕΚ. ΚΑΙ. ΒΑΛΒΕΙΝΟC. CEB. *Imp. Caesar Decimus Caelius Balbinus Aug.* E Museo S. Genovesæ.

ΣΚΟΤΟΥΣΣΑΙΩΝ. Medusæ caput. Ex parte nummi altera, uva. E Museo Franc. Gotifredi.

CMYPNAIΩΝ. ΕΡΜΟΚΛΗC. Turrita mulier dextra victoriam gerit.

ΑCΙΑ. CMYPNA. Asiam turrita mulier exhibet, læva hastam vibrat, generositatis insigne, cujus gratia & Dæmea olim vocitata est, auctore Eratosthene, ut diximus. In nummo ΜΥΡΙΝΑΙΩΝ. Smyrne Amazon bipennem gerit, vulgare fere Amazonum symbolum. In summa nummi parte, ΟΜΟΝΟΙΑ, *Concordia* scilicet, foedusque initum Smyrναeos inter ac reliquas Asiæ civitates, quod quidem foco ibi posito ante pedes, pateraque, qua libare videtur Asia, planissime significatur. In parte ima, ΕΠ. C. ΠΩΛΛΙΑΝΟΥ. Nos legi ΠΩΛΛΙ. ΑΝΘΥ. jubemus, hoc est, ἐπὶ Στρατηγῶς Πολλίωνος Ἀθηναίου, *Sub Prætorē Pollione Proconsule*, & quod apud Aristidem, ut diximus, Πολλίων occurrit, ἄρχων τῆς Ἀσίας, quod idem atque ἀρχὴ πάσης videtur: & quod ἀρχὴ πάσης inscribi nummis sæpe vidimus, ΕΦΕCΙΩΝ in primis: & quod deni-

que eundem esse Smyrnezorum Prætozem, Asiæque Proconsulem, qui ob utramque illam sibi impositam a Comuni Asiæ Smyrnezorumque Senatu provinciam, insculpi nummo Asiam Smyrnezamque jussit, quibus unus præerat, simillimum veri est. In pagina nummi altera, ΑΥ. ΚΑΙ. Μ. ΑΝΤ. ΓΟΡΔΙΑΝΟC. *Imp. Cæsar M. Ant. Gordianus.* Fecit nobis hujusce nummi copiam pro sua singulari humanitate P. Ludovicus Iobert, e Societate nostra.

CMYP. CT. ΠΡΟΚΛΟΥ. CΟΦΙCΤΟΥ. Nummus M. Aurelii, e Gaza Regia, in quo muliebri habitu sedet Genius civitatis, hastam puram læva, dextra templum gestitans. Est & alter Faustinae conjugis, cum Fortunæ vulgari effigie, atque insignibus, remone scilicet, & Copiæ cornu, cum epigraphe, ΕΠΙ. CΤΡ. ΚΑ. ΠΡΟΚΛΟΥ. CΟΦΙCΤΟΥ. Ε'πὶ ΣτρατηγῶC Κλαυδίου Πρύκλου ΣοφιστῶC. Is est Claudius Aurelius Proclus, de quo diximus in nummis ΜΥΤΙΑΗΝΑΙΩΝ. Et patria & ætate diversus a Proclo Sophista Naucratis, eodemque Atheniensi, impetrato ibi jure civitatis, de quo Philostratus, lib. 11. de vitis Sophist. pag. 598.

TΑΜΒΡΑΚΗΝΩΝ. Severi, apud Ligorium, cum effigie Apollinis ac Dianæ, Meminere ejus oppidi Polybius, in Excerptis, lib. x. & Stephanus: Τάμβραξ, πόλις Παρθυσῶν τὸ ἐθνικόν, Ταμβράκιος, ἀφ' ᾧ τῶν χρίων, Ταμβρακηνός. De victoria Severi Parthica diximus, verbo PARTHIA.

ΤΑΜΥΝΑΙΩΝ. Severi nummus, apud Ligorium, cum Apollinis capite laureato radiatoque. Urbs fuit in Eretria-co Eubœæ insulæ tractu. Strabo, lib. x. pag. 447. Εἰς τὴν Ἐρετριάκην πόλιν ὑπὸ Τάμυναν ἱερὰ τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἀδμήτου δ' ἱδρυμα λέγεται τὸ ἱερὸν, &c. Ceterum in Eretriaca ditione urbs fuit Tamynæ nomine: & fanum Apollinis, conditum, ut perhibetur, ab Admeto, &c. Et Tamynæ Jovis ibi templum fuisse, auctor est Stephanus.

ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ Caracallæ, in Cimelio Seren. Ducis Errunæ, cum ara & serpente, quod Æsculapii symbolum.

CE. ΤΡΟ. ΤΑΟΥΙΑΝΩΝ. Severi nummus in eodem

Cimelio, in quo Apollo insculptus cum lyra, sub λαίρο.

Σεπ.μίας, vel Σεσηλαιῶς Τερχμῶν Ταδίαδς.

Treviri. DIVO. MAXIMIANO. SENI. OPTIMO.

Caput Maximiani velatum, ejus qui Diocletiani in imperio collega. In superficie nummi altera. REQUIES OPTIMOR. MERIT. P. T. *Requies optimorum Meritorum. Percussa Treviris.* Sedet idem Imperator in sella curuli, baculumque Imperatorium læva gerit.

TYRVS. Nummum Caracallæ, in quo mensa posita, urnæque ludorum, cum epigraphe, SEPT. TYRVS. METRO. COLONIA. Et in parte ima, HERACLIA. Holstenius in Stephanum, verbo Ἡράκλεια, sic perperam legit, SEPT. URBS &c. & ad Heracleam Thraciæ refert: cum ad Tyrum spectet haud dubie, cui Septimiæ prænomen fuit, juraque Coloniæ ac Metropoleos attributa, quibus omnino Heraclea caruit: donatam Tyrum nummi alii, quos appellavimus, edocent. Sunt autem Ἡράκλεια ibi certamina, quæ in honorem Herculis Tyrii edi in ea civitate solerent: eademque ΗΡΑΚΛΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ in alio pariter a nobis alato numismate appellata. X

X AIPΩNEΩN. Triplex apud Pyrrhum Ligorium nummus: primus Jovem Πατέλληνα, Junonemque Σώπειαν: Apollinem alter, cum tripode: Minervam tertius, cum noctua exhibet. Χαϊρώνεια oppidum fuit in confinio Bæotiæ Phocidisque positum, teste Ptolemæo, lib. 111. cap. xv. Plinio, lib. 1 v. sect. x11. aliisque. Gentile nomen Stephano, Χαϊρωνίδς. Hæc Plutarchi patria.

ΧΑΛΑΣΤΡΑΙΩN. Hadriani nummus, apud Ligorium, cum Bacchi effigie. Plinio, lib. 1 v. sect. xvii. in Macedoniæ Thraciæque confinio, *In ora sinus Macedonici, oppidum Chalcistra.* Stephano: Χαλαστρά, πόλις Θράκης, πρὸ τῶν Θερμαίων κόλπον.... ὁ πολίτης, Χαλαστράϊος. Vide Plinianas notas.

Ω

Ω ΚΑΛΕΙΑ. E Collectaneis Ligorii nummus, in quo Apollinis caput expressum: lyra, ex parte altera, intra coronam lauream. Oppidum est Bæotiæ *Ocalee* Plinio, lib. 1 v. sect. xii. Stephano, Ωχάλεια, πόλις Βοιωτίας. Ωχάλεια Didymo, in Iliad. β. Catal. v. 8. & Apollodoro apud Stephanum.

ERRATA

ERRATA OPERARUM

ET CURÆ SECUNDÆ.

- P** Ag. 6. v. *antepenult.* reponendum. *Adde:* ut in Caracallæ nummo, e Cimelio Sereniss. Ducis Etruriæ legerunt alii.
- Pag. 27. v. 6. Ex altera superficie, M. ΛΕΠΙΔΟΣ. *Lege,* Ex altera superficie, ALEXANDREA. Caput turritum. Apud Occonem, pag. 21. *Deinde, nummus alius a priore diversus, M. ΛΕΠΙΔΟΣ, &c.*
- Pag. 28. v. 35. Urbis annus DCCCCLXXI.... Elagabali secundus. *Lege,* Urbis annus DCCCCLXX.... Elagabali primus.
- Pag. 31. v. 6. Cretenses. *Adde:* Est hic nummus e Cimelio Regio.
- Pag. 35. v. 27. *Prætores.* *Adde:* Præfert autem hic nummus, quod pæne exciderat, ingens quoddam ædificium, cui Aquila insidet: quo symbolo urbem indicant sub Imperatoris Romani tutela esse. Supra curru quadrijugo vehitur Imperator ipse, Solis effigie. Annus insuper adjectus, ET. CKH. *Annus* CCXXXVIII. qui Urbis Romæ fuit, ex superiore computo, DCCCCLXXVII. Alexandri Severi, cujus hic nummus est, quartus. Sed sunt præterea notæ annorum adjectæ in eo nummo in quo sumus, ET. CKH. *ἔτι οὐκ.* *anno* CCXXXVIII. qui anno Urbis Romæ DCCCCLXXVI. plane respondet, Alexandri Severi fere tertio. Ingens ædificium hic pariter nummus exhibet, Aquilamque, & Solis habitu Imperatorem, vectum quadrigis.
- Pag. 38. in AMICOY. v. 25. *Adde:* Sunt & alii sub eodem Principe cusi nummi, AMICOY. ΕΛΕΥΘΕΡΑC. ΕΤΟΥC. ΡΞΔ. *Anno* CLXIV. cum Capricorno & Cornu copix: Alter, ΕΤΟΥC. ΡΕΞ. *Anno* CLXVI. cum Mercurii
- F F f f

effigie: uterque e Cimelio Regio. Is vero qui annum indicat P Ζ Γ, CLXIII. Palladem exhibet, galeato capite: dextraque victoriolam, læva clypeum gerit.

Ibidem. v. 33. e Cimelio Regio. *Adde:* Victoria bijugo curru vehitur. Annorum notæ adjectæ, CME. hoc est, ccxxxv. qui annus incidit in annum Caracallæ tertium fere, Urbis Romæ DCCCLXVI.

Pag. 43. v. 7. navis premit. *Adde:* Astarten eam esse Syriæ peculiarem Deam haud levia suadent argumenta.

Pag. 46. v. 13. *quæ ad Euphratem vocatur* *Adde:* Cave porro Holstenio credas hanc Antiochiam, cum altera miscenti, quæ Nisibis quoque appellatur: hæc enim in Arbelitide, quæ pars est Assyriæ, ubi Darium Alexander debellavit, sive Mygdonia, posita est: ultra Mesopotamiam, Euphratemque, ac Tigrim: illa, in Commagene, ad Euphratem, in Mesopotamiæ Syriæque confinio. De posteriore Plinius, ut diximus, lib. v. sect. XXI. De priore, quæ Nisibis, lib. VI. sect. XVI.

Pag. 48. v. 27. Elagabali supremus. *Lege*, Elagabali tertius.

Pag. 51. v. 28. DCCCLIX. *Lege*, DCCCLX.

Pag. 56. v. 36. de qua lib. v. *Lege*, de qua Plinius lib. v.

Pag. 57. v. 4. nondum occurrit. *Adde.* Priores tamen nummos, a quibus id cognomen abest, si quis in Ciliciam malit ablegare, haud ægre sane, si quo id idoneo comprobet argumento, assentiar.

Pag. 57. v. 4. nondum occurrit. *Adde:* Nec movere quenquam debet, quod Gordiani nummus Cybelen insculptam Attenque præfert, uti ab Albrico depingitur, lib. de Deorum Imagin. cap. 12. *Currus autem Cybeles a leonibus trahitur, coronamque turritam in capite gestare dicitur. Pingitur juxta eam in curru Ates puer nudus &c.* Sed & braccatus alibi & cum pileo Phrygio pingitur, ut apud Spanhem. pag. 625. August. lib. VI de Civit. cap. 7. *Ates pulcher adolescens ab ea dilectus, & muliebri zelo abscissus.* Hæc, inquam, numina, cæsi Phrygiæ propria, & apud alias tamen gentes ac civitates cultum invenere.

Pag. 58. v. 6. annum CLXIII. indicant. *Adde:* Vel forsan Apamensium æræ, quæ biennio post Seleucidarum epo-

cham cœpit, anno Urbis Romæ ccccxlii. Rullo & Rutilio Coss. si Chronico fides, quod Alexandrinum vocant, ad annum tertium Olympiadis cxvii. Ἀπὸ τούτων τῶν ὑποδίων ὑμφίζονται τὰ ἐτη τῶν Συεσμακεδόνων ἡρώων καὶ Ἀπαμίων. *Ab hoc anno incipit Chronologia Syromacedonum, sive Apamensium.*

Pag. 60. v. 7. Apamensium. *Adde:* vel potius, uti remur, ΕΠΙ. ΑΓΩΝΟΘΕΤΟΥ. ΑΡΤΕΜΑ. Γ. ΑΠΑΜΕΩΝ. ΝΕΩΚ. Nam istud ΝΕΙΚΟΜΗΔ. Occonis figmentum videtur: & nos hac postrema epigraphe insignitum ejusdem Severi nummum alterum in Cimelio Regio vidimus, in quo Deucalion cum Pyrrha insculptus: *Sub Agonotheta Artema tertium, Apamensium Neocororum.* Ἀγωνοθέτης præles est ludorum atque certaminum, qui alibi de gentis nomine Ἀσιάρχης, Βιβυιάρχης, &c. appellatur.

Pag. 61. v. 20. ex Gaza Medicea. *Adde:* Legit in suo nummo Falconerius, ΕΠΙ. Μ. ΑΥΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΒΕΛ. ΑΡΧΙ. ΑΠΑΜΕΩΝ. Interpretaturque, Βελήτου Ἀρχιερέως, *Præstantissimo Pontifice.* Nos Βελίου malumus, quod viri cognomen id esse videtur, quale apud Gruterum sæpius occurrit. Est hic Philippi Filii nummus, ΑΥΤ. Κ. Μ. ΙΟΥΛ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ. ΑΥΓ.

Pag. 62. v. 16. Carallæ. *Lege,* Caracallæ.

Pag. 63. v. 25. *edoceri.* *Adde:* Fuit hæc autem urbs olim studiorum celebritate nobilis, ibique litteras discebat Οἰάβιος Cæsar, idemque mox Augustus appellatus, cum Cæsar Dictator Romæ est interfectus. Vide Dionem lib. xlv. pag. 271.

Pag. 69. v. 34. Ἀργύριοι. *Adde:* Est hic Antonini Pii nummus, in collectaneis Pyrrhi Ligorii: cujus in parte aversa Fama alata, pedibus etiam alatis, tubam inflat.

Pag. 73. v. 26. Myon quidem, Arocheorum: Apamensium potius, quam Atheniensium, ut videtur, Attalus: nam & id obscurum est: & supra ΑΠΑΜΕΩΝ &c. *Lege:* Myon quidem, Arocheorum: Erythræorum, vel Antiochensium Cariæ Attalus: nam & in eodem ferme tractu ΑΠΑΜΕΩΝ.

Pag. 91. v. 24. demum soluta. *Adde:* Et hi Græce quoque interdum in nummis insculpti: cujusmodi est ille Gallieni, FFFF ij

qui verba hæc in corōna præfert. ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΟΝ
ΚΥΡΙΑΟΝ. *Decennales Domini Nostri.*

Pag. 92. in ΒΗΤΗΡΡΑΤΩΝ. *Adde*: Videndum etiam num
spectet hic nummus ad urbem Palæstinæ, de qua Euse-
bius, lib. 1 v. hist. Eccl. cap. vi. Ἀκμάσαντος ἡ τοῦ πολέ-
μου ἐτοὺς ὀκτωκαιδέκατου τῆς ἡγεμονίας Ἀδριανοῦ καὶ Βήθθηρα πό-
λιν, ἥτις ὑπὸ ὀχυρωτάτη, καὶ Ἱεροσολυμῶν οὐ σφόδρα πόρρω
διεστῶσα. *Anno demum octavo decimo imperii Hadriani, cum
totius belli vis circa Betthera urbem munitissimam, nec pro-
cul Hierosolymis distitam exarsisset, &c. Scripti codices
Rufini, teste Valesio, habent, apud Bethara oppidum.
Idem forte cum Bethar, quæ in Itinerario Burdegalenfi
Mutatio dicitur, 111. pass. millibus ab urbe Hierosoly-
mitana.*

Pag. 93. v. 3. *Adde*: Sed est & familiæ Tinix proprium: unde
Tinius Rufus occurrit, qui ipsius Hadriani principatu
vixit, Magister exercitus, adversus Judæos, idemque Le-
gatus Cælaris Proprætor in Palæstina. Eusebius, in Chro-
nico: Anno sextodecimo imperii Hadriani: *Judæi in arma
versi Palæstinam depopulantur, tenente provinciam Tinius
Ruso, cui ad opprimendos rebelles Hadrianus misit exerci-
tum.* Hieronymus in Daniele, cap. ix. *Eo mortuo, tran-
sactis septem hebdomadis, id est, annis xlix. Ælius Ha-
drianus (a quo postea de ruinis Hierusalem urbs Ælia con-
dita est) rebellantes Judæos, Tinius Ruso Magistro exercitus
pugnante superavit.* Sic enim MS S. codices, cum in edi-
tis perperam *Timo Ruso* legatur. A Georgio Syncello in
Chron. Τίνιος Ῥοσφος appellatur. Ab Eusebio, lib. 1 v.
hist. Eccl. cap. vi. Ῥοσφος ἐπέρχων τὴν Ἰουδαίαν, *Legatus
Judææ.* Quare in nummo nihil mutandum.

Pag. 97. v. 24. *Stephanas primum victor*: *Adde*: Vel simpli-
cius, Στεφάνος νικᾷ, *Stephanas vincit*: qua deinde forma
Christiani Principes in nummis cudunt, CHRISTVS
VINCIT. Et Græci, ΙC. XC. ΝΙΚΑ. hoc est, Ἰη-
σοῦς Χριστὸς νικᾷ.

Pag. 102. v. 7. nemini debet. *Adde*: Sunt & M. Aurelii, &
Commodi, & Severi numismata, pariter inscripta, ΕΡΟΥ-
ΖΗΝΩΝ, cum Apolline, Hercule, Geniove civitatis.

Pag. 103. v. 21. & Elagabali. *Adde*: Prior Astarten exhibet, seu Venerem, in templo sex columnarum.

Pag. 104. v. 3. E Museo nostro. *Adde*: Cur porro in nummis Βυζαντίων Luna cum stella φωσφόρῳ sit insculpta, ex Stephano discas, verbo Βόσπορος: ubi & quamobrem lampades duæ sint in aliis eorundem nummis expressæ, (Pharos Antiquariorum vulgus lampades eas hætenus appellavit, & nos etiamnum vulgus secuti,) idem expedit. Λέγεται ἔ Βοσπόριον τοῦ Βυζαντίου λιμὴν. Οἱ ᾗ ἐλχόμενοι φωσφόριον αὐτὸ καλοῦσι, ὡς χαμματίζοντες. Ἡ δ' ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακεδόνος δι' οὐρύξαντος καὶ τῷ πολιορκίᾳ εἰσόδον κρυπτήν, ὅθεν ἀφαιδῶς οἱ οὐρύγοντες ἐμελλον τοῦ οὐρύγματος ἐξαλαδύναι, καὶ ἔχεται φωσφόρος οὕσα, δαδὰς ἐποίησε νύκτωρ τοῖς πολίταις φαίνεσθαι, καὶ τῷ πολιορκίᾳ φυγόντες, φωσφόριον τὸν τόπον ὠνόμασαν. Dicitur etiam Bosporium Byzantii portus, quem incolæ Phosphorium vocant, perperam invertentes litteras: vel quod Philippo Macedone in obsidione urbis, fodiente meatum occultum, unde fodientes clam ex fossa erumperent, Hecate quæ Lucina seu Lucifera est, lampades civibus obtulit, qui hoc pacto ab obsidione liberati: idcirco locum a facibus Phosphorium appellarunt. Refert hoc ipsum Constantinus Porphyrog. lib. 2. Them. 12. Eustathius ad Dionys. v. 140. Hesychius, lib. de Orig. C P. p. 27. qui & Byzantinos addit simulacrum idcirco statuisse *Dianæ lampadiferæ*, λαμπαδηφόρον Ἐχέτης ἀγάλμα: quale nempe in Severi & Julię Domnæ nummis occurrit, inter geminas faces. Ex Eustathio apud Stephanum pro ἀναδουῖαι, ἀναδύναι vel ἐξαλαδύναι legi oportere, Morellus in Notis ad Const. Porphy. admonuit.

Pag. 112. in C Æ S A R E A *Philippi*, v. 31. *Adde*: Vide Niceph. Callistum, lib. x. hist. Eccles. cap. x x x. ubi & a cultu Panis Πανέαδα dictam esse civitatem eam affirmat.

Pag. 113. v. ult. Carteiæ nomine. *Adde*: Holstenio cave credas, qui nummum hunc ad Græcum Bithyniæ oppidum refert, de quo Stephanus: Καλπαι, πόλις Βιθυνίᾳ. Est Philippi F.

Pag. 118. v. 28. *Commodianam appellasset*. *Adde*: sic & Panormus in ejusdem Principis nummo, Ligorio teste, COL.

COMMODIANA. AVG. PANORM. appellatur.

Pag. 120. in CLVNIA. v. 19. *Adde: In eo oppido Sulpicius Galba futuri accepit omen imperii, Tranquillo teste, in ejus vita, cap. 1x. Confirmabatur cum secundis auspiciis, & ominibus, tum virginis honestæ vaticinatione: tanto magis, quod eadem illa carmina sacerdos Iovis Clania ex penetrali somnio monitus eruerat, ante ducentos annos similiter a fatidica puella pronunciata. Quorum carminum sententia erat, Oriturum quandoque in Hispania principem, dominumque rerum.*

Pag. 127. CONSTANTINIANA DAFNE. *Et hic nummus operarum vitio præpostere positus alieno loco est, cum pag. 121. dari ei locum oportuerit: & est nostra ibi quoque interpretatio nummi illius parte sui optima diminuta, quæ fato nescio quo excidit. Hanc tu, optime Lector, suo attexere loco ne graveris. Nobis nihilominus multo similis veri videtur, esse Constantinianam Daphnen, castrum a Constantino M. ad Danubii ripam exstructum in Mœsia, cujus Procopius meminit, lib. 1 v. de Ædificiis, cap. v 11. pag. 83. Μεθ' δ' δὴ τὸ Τετραμαχαρίσκει ὁ χῶρος ὅστις οὐδ' ἔτι κατεπικρὺ ἐν τῇ ἀντιπύργῳ ἡπείρω Κωνσταντίνος ποτὶ Ῥωμαίων βασιλῆος φερέειον ὅτε ἀπημελημένως ἐνοδομήσατο, Δάφνιν ὄνομα, ὅτε ἀξυμφορῇ νενομικῶς ἐν φυλάσσῃ ταύτῃ τὸν ποταμὸν ἐκατέρωθεν. Sequitur arx Tramacarisca, cui in opposita continente respondet Daphne, castellum olim a Constantino Romanorum Imperatore haud negligenter exstructum: cum e re publica esse existimaret, ut ibi utraque fluminis Danubii ripa præsidio teneretur. Et cap. x 1. inter castella Istro apposita, Κωνσταντιανὰ habet, pro Κωνσταντιανὰ, uti remur. In Notitia Imperii, sect. v 11. Sub dispositione viri Illustris Magistri Militum per Thracias, cui & Mœsia secunda suberat, Constantini Daphnenses, Balistarii Daphnenses. Et pictum id quidem in altero Constantini nummo castrum videtur, cui adjecta epigraphe, PROVIDENTIA AVG. Quam nempe Procopius commendat, ob caute custoditos Imperii limites.*

Pag. 127. v. 13. Velleio teste, lib. 1. *Adde, si Cluverio quidem credimus, lib. 11. Ital. antiq. pag. 480. Sigonioque,*

quem ille sequitur. At uterque Cossam cum oppido Compſa confudit, de quo locutum Velleium esse nulli dubitamus. *Cossam*, inquit, & *Pæstum missi coloni*, *Fabio Dorſone & Claudio Canina Coss.* Hoc est, anno Urbis quem diximus, CCCCLXXXI. Atqui Pæstum in Lucania fuit, cui Hirpini confines. Quare & junguntur a Livio, lib. xxvii. pag. 303. *Pontiani, & Pæſtani, & Cossani.* Livii epitomator, lib. xiv. idem quod Velleius refert: *Curius Dentatus Pyrrhum iterum ex Sicilia in Italiam reversum vicit, & Italia expulit Coloniae deductæ sunt, Posidonia, & Cossa.* Quæ Græcis Posidonia, Pæstum eadem Latinis fuit, teste Plinio, lib. iii. sect. x Quo anno Pyrrhus devictus est, Dorſo & Canina gessere Consulatam. In vulgatis exemplaribus, *Consa* scribitur: (nam & hic mos eam vocem scribendi, pro *Compſa*, olim obtinuit: ut apud Gallos, *Compter*, & *Conter*;) Sigonius in Cosam Etruriæ commutavit, perperam: in fraudemque impulit eos qui Velleium deinde & Livium ediderunt. Apud Livium rursum legas, lib. xxxiii. p. 398. *Cossanis eo die postulantibus, ut sibi colonorum numerus augeretur, mille adscripti jussi: dum ne quis in eorum numero esset, qui post M. Corneliū, & Ti. Sempronium hostis fuisset*, bello nempe Punico secundo, quo Carthaginienſes Magnam Græciam, in qua Compſa fuit, Compſamque ipsam, occuparunt. Quare & ibi *Conſanis* scribe. Denique hæc Compſa est, ubi Milo interiit: quam in Hirpinis recte Velleius lib. ii. cap. xvi. & LXVIII. Cæsar, lib. iii. de bello Civ. & Hieron. in Chron. in agro seu ditione Thurinorum: Dio in Apulia collocat. Hinc Gavius ille Conſanus municeps, apud Tullium lib. v. in Verr. quod ejus ævo municipium solum foret, coloniarum jure excidisset. Quare *Compſani* in Hirpinis a Plinio simpliciter appellantur, lib. iii. sect. xvi. sine ulla coloniarum prærogativa. Cluverius ad Cosam Etruriæ incaute Gavii ortum refert. Compſam quoque in Hirpinis habet Livius, statim initio lib. xxxiii. Nunc servat nomen in Principatu Ulteriore, ut appellant, quæ pars est regni Neapolitani, *Conza*. Ad eam hunc Nervæ nummum Or-

telius in Lexico perperam ablegat : cum vetusta monumenta omnia , non Cossam hanc , sed COMPSAM , vel CONSAM inscribant. Unum excipimus Stephanum : sed qui is auctor est , ut ejus diligentiam sæpe desideres. Κόσα , inquit , πόλις Οἰώτων. Quem locum nuperus commentator de Cosis Etruriæ falso accepit : cum sint procul Etruria positi Oenotri.

Pag. 127. v. 19. *Cosas*. Adde : Ubi Servius : *Cosas* , civitas Tusciæ , quæ numero dicitur singulari apud Sallustium. Est hic portus Cossanus , apud Livium , lib. xxii. cap. xi. Et Κώσαν Plutarchus in Flaminio , pag. 369. male pro Κώνσαν vocat.

Pag. 132. v. 2. in Cimelio Regio. Adde : cum Dianæ venatricis effigie , cervos duos insequentis. Conjunctum fere utriusque numinis cultum fuisse , Apollinis & Dianæ , alibi docuimus. Epigraphe est , C. M. ΑΥΡ. ΗΦΑΙΣΤΙΩΝΟΣ. ΑΡΧ. Α. ΔΑΛΔΙΑΝΩΝ. Στρατηγὸς Μάρκος Ἀυρηλίου Ἡφαίστιωνος Ἀρχιερέως ὁρώτων , Δαλδαίων.

Pag. 133. v. 13. ἀντόπη. *Lege* , αὐτόπη.

Pag. 143. v. 29. ΔΩΡΑ ΙΕΡΑ. Trajani nummus , e Gaza Regia. Adde. Navim is insculptam exhibet , ob quam Ναυαρχίς ea civitas superius est appellata. Annum præterea ΡΟΕ , hoc est , cclxxv. quem & superior Trajani nummus præfert , cum Jovis capite laureato. Incidit hic annus in annum Urbis Romæ dcccclxiv. Trajani fere xv. sumpto videlicet ejus æræ initio a Ciceronis Consulatu , quo Syriam Pompeius in provinciæ formam redegit , ut dicemus in nummis Gazensium. Josephus , lib. xiv. Antiq. cap. viii. de Pompeïo : Γάζας πρὸς τῇ θαλάσῃ καὶ Ἰώππῃ , καὶ Δάρεα... πᾶσαι δὲ Πομπηϊῶν ἀφῆκεν ἐλδθήρας , &c.

Pag. 149. v. 26. Ex parte averſa, apis. Adde : E Cimelio Regio.

Pag. 152. v. 2. Apud Spanhem. pag. 906. Adde : Et in Cimelio Regio , cum triumphalibus quadrigis. Ex parte altera , M. CESTIVS.

Pag. 162. v. 23. *consecravit*. Adde : Quasi in Deorum cælestium & majorum numerum jam relatus esset , quem honorem Æneas Gazæus in Theophrasto , ab Atheniensibus Alexandrum

xandrum M. ait esse consecutum, tom. 12. Bibl. Patr. pag. 639. Ο ὃ Ἀλέξανδρος τρισκαίδεκατος θεὸς παρ' Ἀθηναίων ἀνηγορεύετο. *Alexander ab Atheniensibus tertius decimus Deus renunciatus est.* Est enim res valde protrita, duodecim apud Romanos, sed & apud Græcos, fuisse primarios Deos: de quibus Ennianum est hoc vulgare distichum:

Iuno, Vesta, Minerva, Ceres, Diana, Venus, Mars: Mercurius, Iovis, Neptunus, Volcanus, Apollo.

Hi sunt δωδεκαθεοί, nempe sex Dex, totidemque Dii, ut Suetonius refert in Augusto, cap. LXX. cum de cœna illius agit δωδεκαθεῶν. Atque hi sunt, quos Ὀλυμπίους θεοὺς nominabant, hoc est, *Celestes*. Hæc enim est vocis Ὀλύμπιου notio. Hesychius: ὈλύμπιϹ, οὐρανίϹ.

Pag. 167. v. 5. Dianæ, credo, venatricis symbolum aper fuit, &c. *Sunt hæc delenda, quæ de Diana ibi & apro Calydonio retulimus, substituendaque in eorum vicem ea quæ sequuntur:* Tristanum mirari subit, qui studium venationis in Geta fuisse maximum hic ariolatur, idque apro in nummis insculpto ab Ephesiis significari: cum hic aper aliud nihil indicet, quam primam Ephesiorum originem, quæ affertur ab Athenæo, lib. VII. pag. 361. ΚρεώφυλϹ ἐν τοῖς Ἐφεσίων ὅροις, οἱ πλὴν Ἐφεσόν, φησι, κτίζοντες, καὶ πολλὰ παλαιωτηθέντες ἀπολεῖα τόπου, τὸ τελευταῖον πέμφαντες εἰς θεοῦ, ἡρώτων ὅπου τὸ πόλισμα θάσσεται· ὁ δὲ αὐτοῖς ἐχρηζεν ἐκταδῶς οἰκίζειν πόλιν, ἡνίκα ἰχθὺς δέξῃ, καὶ οὗς ἀγρίϹ ὑψηλοῖται. Λέγεται οὐδ' ὅπου νῦν ἡ κρήνη ὅστις ὙπέλαμϹ χαλουμερὴ, καὶ ὁ ἱεὺς λιμνὴ, ἀλιέας ἀεισποιοῦσθαι, καὶ τῷ ἰχθύων πινὰ σποθροῖνται σὺν ἀνδρακίᾳ εἰσπρεσθῆναι εἰς φορυτὸν, καὶ ἀφ' αὐτῶν αὐτῶν λόχμην, ἐν ἣ ἔτιχα σὺς ἀγρίϹ ὦν, ὅς ἔστι τὸ πῦρ τοῦ ποταμοῦ, ἐπέδραμε τὸ ὅριον ὅτι πολὺ, ὃ δὲ χαλεπὴ Τρηχίαι, καὶ πίνει ἀκοινοθεῖς ὅπου καὶ νῦν ὅστις ὁ Ἀθηνᾶς ναός. Καὶ ἀφ' αὐτῶν οἱ Ἐφεσίοι ἐκ τῆς πόλεως ἔτιχα τ', οἰκήσαντες, τὰς εἰκοστῇ δευτέρῃ κτίζουσι Τρηχίαι, καὶ τὰ ἐπὶ Κόρυμνον, καὶ εἰς Ἀρτίμυδος ἐπὶ τῇ ἀγορᾷ ἰδρύσαντο, Ἀπόλλωνός τε τὸν Πυθίου ἐπὶ τῇ λιμνῇ. Quæ Dalecampius sic reddidit: *Creophylus in opere De finibus Ephesiorum tradit, Ephesi conditores habitantes quo in loco civitas esset ædificanda, multum perplexos, ad Deum misisse tandem sciscitatueros, ubinam oppri-*

G G g g

dulum ponerent, Deumque respondisse, eo loco exstruendum, piscis quem ostendisset, agrestisque sus hortaretur. Iam inde fama percrebruit, ubi nunc fons Hypelaos dictus scaturit, & sacer portus est, piscatoribus opsonium ad prandium parantibus, exsiliensem cum pruna piscem quendam in congestam e stramentis & virgultis materiam decidisse: accensaque illa congerie, sub ea latitantem agrestem suum igne perterritum, magnam partem montis, quem Asperum vocant, cursu peragrasse irruentem: jaculo vero transfixum procubuisse ubi nunc est delubrum Minervæ: ac ex insula Ephesos, in qua annos unum & viginti commorati fuerant, anno vicesimo secundo in continentem trajecisse: & in illo aspero monte ac locis quæ ad Corissum spectant, urbana ædificia inchoasse: Dianæque templum in foro erexisse: & in portu Apollinis Pythii. Ubi Τρηχίαι quid esset, Dalecampius non intellexit, cum sit ipsa Ephesus, antiquo nomine, a situ certe, Τερχία nuncupata, teste Plinio, lib. v. sect. xxxi. Ephesus, Amazonum opus, multis antea expetita nominibus. . . . Vocata est & Smyrna cognomine Trachea, &c. Vide nostras ad Plinium notas. Ut porro Ephesii aprum, sic Romani lupam cum infantibus, in nummo Probi, originis suæ argumentum sculpsere, cum epigraphe ORIGINI AVG. ut alibi diximus. Huc refer & alterum Gallieni nummum inscriptum, ΕΦΕCΙΩΝ Γ ΝΕΩΚΟΡΩΝ, cum Diana venatrice, quæ spiculum humeris gerit, cum apri spoliis: e Cimelio Regio.

Pag. 176. v. 16. Utrumque hunc nummum. *Lege*, Postremum hunc nummum. *Ac superiores nummos, Neronis, Antonini Pii, & M. Aurelii, inscriptos ea voce ΓΑΔΑΡΑ, ad Syriæ oppidum, de quo proxime antea dictum est, scito pertinere.*

Pag. 179. in ΓΑΑΑΤΩΝ. v. 19. e Cimelio Regio: *Adde*: Fuisse huic Pomponio Basso prænomen Æliam, ipsumque Cæsaris legatum exstitisse, nummus alter Domitiani Principis admonet, ex eodem Cimelio: ΕΠΙ. ΑΙ. ΠΟΜ. ΒΑCCOΥ. ΠΡΕCΒΕΥΤΟΥ, cum effigie Jovis in monte stantis, quo situs regionis ejus indicatur.

Pag. 184. v. 8. adscribitur. *Adde*: In posteriore Getæ nummo,

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟΛΙ. ΕΤ. ΣΑΒ. hoc est, ἔπος σάβ.
annus ccxxxv. signatur: ut & ejus urbis æram ab anno
 Urbis Romæ dcccxxxi. cœpisse necesse sit, quod Geta
 obierit post annos ccxxxv. hoc est, urbis Romæ dcccclxv.
 & a Germanico, qui Tiberii fuit ex fratre nepos, nomen
 accepisse haud potuerit, qui cum veneno extinctus sit,
 M. Junio Silano, L. Norbano Coss. cum annum ageret
 xxxiv. nasci ante annum Urbis dcccxxxvi. aut sub-
 sequentem, haud potuit. Præfert hic nummus gallum
 gallinaceum: prior Severi, Dianam venatricem.

Pag. 184. v. 20. Ε Cιmelio pariter Regio. *Adde*: Similis alter
 ejusdem Principis, ejusdemque Prætoris, in quo leonem
 Hercules præfocat, ΕΠΙ. ΑΙΑ. ΑΡΙCΤΟΝΕΙΚΟΥ.
 ΓΕΡΜΗΝΩΝ.

Pag. 191. v. 4. *Manfoura*. *Adde*: Si quis nihilominus hunc
 quoque nummum ad Heliopolim Syriæ, de qua statim
 dicemus, referre malit, id si quo idoneo probet argu-
 mento, haud ægre sane assentiemur.

Pag. 193. v. 23. Chalciaeci, *lege*, Chalciœcæ.

Pag. 201. v. 5. In eo nummo mulier, *lege*, In simili num-
 mo Regiæ Gazæ mulier.

Pag. 211. v. 4. Ἱεραπολῖτης. *Adde*: Hæc *Hierapolis ad Mæan-*
drum dicta, in vetusta inscriptione, quam Holstenius
 attulit, ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ ΙΕΡΑΠΟΛΕΙΤΗΣ ΠΡΟΣ
 ΜΑΙΑΝΔΡΟΝ. ΠΟΤΑΜΟΝ.

Pag. 220. v. 20. *Proconsule*. *Adde*: Prætoris adjectum nomen,
 sed vitiatum: ΒΑΣΙΛΙΔΟΥ. ΛΙΤΗΑΜΕΝΟΥ.

Pag. 249. v. 14. nec vestigium est. *Adde*: Pontificis nomen
 in hoc nummo, quem explanamus, adjectum: ΕΠΙ. ΑΡΧ.
 ΑΥΡΗ. ΔΙΟΝΥCΙΟΥ. *Sub Pontifice Aurelio Dionysio*.

Pag. 256. v. 1. Γολγία. *Adde*: Mirum tamen, in altero Catulli
 carmine, quod *In Annales Volusi* inscribitur, hosque præ-
 ter ceteros versus habet:

Quæ sanctum Idalium.....

Colis, quæque Amathunta, quæque Golgos:

Mirum, inquam, libros omnes manu exaratos, Vossio
 teste, *Colchos* exhibere, non *Golgos*: quanquam de *Gol-*
gis Theocritus, *Sapphoque*, quos Catullus excribit hoc:

GG gg ij

loco, consentiunt. Plane ut utramque appellationem ei oppido fuisse communem haud temere forsan existimare possis.

Ibid. v. 35. ex averſa parte, ΚΟΜΜΑΓΗΝΩΝ. *Adde:* Sed in priore ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ potius legi putem oportere, quod in integriore nummo nuper animadvertimus: ut ſit nomen illud mutux cum fratre caritatis argumentum. Vide ΣΕΒΑΣΤΗΝΩΝ *Ciliciæ*.

Pag. 260. v. 9. *Sub Cornelio Lupo.* *Adde:* Ut in nummo ΚΥΜΑΙΩΝ inferius legimus, ΕΠΙ. ΚΟΡ. ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. *Sub Cornelio Lolliano.*

Pag. 271. v. 32. Vide ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ. *Adde:* Nummum tamen alterum deinde vidimus integriorem, in quo non ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ, ſed ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ, quod Prætoris nomen, apertiffime ſcriptum erat: ex quo prior ille nummus forte reſingendus, quem in ΗΡΑΚΛΕΙΩΝ Æolidis nummis attulimus.

Pag. 278. v. 13. ΒΙΟΦΑΝΤΟΣ, *lege*, ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ.

Pag. 282. v. 9. Σεβαστὸς καὶ πατὴρ. *Adde:* Atque inſigne quidem huius beneficii monumentum nummus eſt, e Muſeo S. Genoveſæ, in quo nudum Auguſti caput, ex parte una, cum epigraphe, ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΥ: Polemonis diadematum ex ſuperficie altera, adjecta pariter epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΟΛΕΜΩΝΟΣ. Et huius uxor in nummo Tiberii, ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΠΥΘΟΔΩΡΙΣ vocatur, de qua Strabo perhonorifice lib. cit. pag. 555. ubi hanc ævo ſuo, hoc eſt, Tiberii principatu, regnum adminiſtraſſe, cum filio, prodit.

Pag. 286. v. 22. *Dacicus.* *Adde:* E Cimelio Regio nummi duo æram Urbis ejus adjectam habent: alter, ΒΞΡ. hoc eſt, annum CLXII. alter, ΓΞΡ, hoc eſt, CLXIII. quibus anni Urbis Romæ reſpondent DCCCLI. & DCCCLII. Trajani fere primus & ſecundus.

Pag. 287. v. 8. Hiſt. Regum Syriæ, pag. 262. *Adde:* Eſt & e Cimelio Regio.

Pag. 291. v. 33. in nummo quem vidimus, *Adde*, in Cimelio Regio.

Pag. 293. v. 25. in Lacon. pag. 107. *Adde.* At ſunt qui

ΛΙΜΥΡΕΩΝ in eo Gordiani nummo legant, forte sincerius: ut spectet is ad oppidum Lyciæ, de quo Stephanus: Λίμυρα, πόλις Λυκίας, ὑπὸ Λιμύρου ποταμοῦ ὁ πόλις Λιμυρῶς. Plinius, lib. v. sect. xxviii. in Lycia: *Limyra cum amne, in quem Arycandus influit*. Vide Plinianas notas. Pagina nummi altera Fortunæ vel Abundantiæ iconem exhibet.

Pag. 294. v. 1. ΑΟΓΓΟCTΑΛΗΤΩΝ. *Adde*: Caput Apollinis hic nummus ex parte una præfert: ex altera, tripodem.

Pag. 308. v. 4. aliique. *Adde*: Firmat egregie conjecturam nostram idem Hyginus in Astron. Poët. cap. xxxvii. *Argo. Hanc navim factam Pindarus ait in Magnesia, oppido, cui Demetrias est nomen. Callimachus autem in iisdem finibus ad Apollinis Aëtii templum, quod Argonautæ proficiscentes statuisse existimantur in eo loco qui Pagasæ vocatur, ideo quod navis Argo ibi primum compacta dicitur, quod est Græce παγᾶσαι. Homerus hunc eundem locum in Thessaliæ finibus esse demonstrat. Quod tamen Hyginus in Magnesia putat esse Pagasas oppidum, egregie sane hallucinatur, cum ceteri ab eo Geographi dissideant. Est in Thessalia oppidum Pagasæ, idem postea Demetrias dictum: distita inde millium sane plurium intervallo Magnesia, quæ est annexa Thessaliæ.*

Pag. 314. v. 24. & apud Seguinum, pag. 128. *Adde*. Sed Neronis verius, quam Othonis, nummus ille artis hujus peritis videtur, & quod radiato capite nusquam visus in nummis Orho, nec sine Μάρκου fere prænomine.

Pag. 318. v. penult. Μεδών. *Adde*: Ex parte altera, caput Apollinis. E Cimelio Regio.

Pag. 330. v. 28. apud Spanhem. pag. 305. *Adde*: In averfa nummi ærea, intra coronam querneam, ΘΛΑΣΤΟΣ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ. *Thlasus posuit.*

Pag. 332. v. 33. OMNIVM GENTIVM, *Adde*, & DEBELLATORIS GENTT. BARBARR. quo in nummo Constantinus ex equo barbarum hasta confodit.

Pag. 334. v. 13. tom. 111. pag. 11. *Adde*: Et in Cimelio
G G g g iij

Regio Juliae Domnae tertius, cum Dianae venatricis effigie, eodemque Praetore.

Ibid. v. 20. E Cimelio Regio. *Adde*: Circumfertur & alter huic fere similis, in quo figuræ tres stant, seu tria Numina, quibus arcis illius tutela commissa, cum epigraphe, ΘΕΟΙ ΑΚΡΑΙΟΙ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΩΝ, *Dii Arcis Praefides*, vel *Custodes*, Juppiter, Pluto, Neptunus, ut quidem arbitramur: vel Juppiter, Vesta, Pallas, ut videre nobis olim videbamur. Θεοὶ ἀκραῖοι qui sint, ex Polluce accipe, lib. ix. cap. v. Τὰ ἧ δῆμόσια, ἀκρόπολις· ἡ δὲ ἀκρον ἀνείποις καὶ πόλιν καὶ οὗτο ἐν αὐτῇ θεοὺς, ΑΚΡΑΙΟΥΣ ἘΠΟΛΙΕΙΣ. *Publica autem sunt, acropolis, quam & arcem dixeris & urbem: Deosque qui in ea sunt Arcis Urbisque Custodes.*

Pag. 338. in Νακρασίαν, v. ult. de qua suo loco diximus. *Adde*: Hæc ipsa Nacrasus est, quam Cariae Stephanus adjudicat, quod fuere nempe olim, ut ex Strabone monuimus in Plinianis notis, Lydiae Cariaeque fines incerti permixtique. Νάκρασος, inquit Stephanus, δῆμος καὶ πόλις Καρίας. . . ὁ πολίτης Νακρασεύς. Ubi vel ex serie litterarum legi constat oportere, Νάκρασος, & Νακρασεύς. Antecedit enim Νάϊα, subsequitur proxime Νακολία.

Pag. 341. v. 3. Σεβαστή. *Adde*: In simili nummo legunt alii infelicitèr, ΝΕ. ΓΑ. ΚΑ. CΕ. pro ΝΕ. ΠΑ. ΚΑΙ. CΕ. Νεάπολις Παλαμίνης καὶ Σεβαστή. Serapis stat in eo nummo cum Iside.

Pag. 346. v. 15. Antonini Pii alter. *Adde*. Tradit Memnon apud Photium in Bibl. cod. ccxxiv. cap. xliiii. nomen traxisse hoc oppidum a Naïde nymphea, cui Nicæa nomen, Sangarii & Cybeles filia, ex qua Bacchus Satyrum aliosque liberos creavit. Αὕτη ἡ πόλις ἡ Νίκαμα, πρὸ ἧς κλῆσιν ἄγει ὁ πρὸ Νάϊδος νύμφης ὄνομα λαχούσης τῇ Νίκαμας, . . . Διόνυσος αὐτῇ ὅτι μέγισται, καὶ παῖδας ἐξ αὐτῆς φύει Σάτυρον καὶ ἑτέρας. Sed ab uxore Lyfimachi Nicæa nomen traxisse Strabo mavult, ut dicemus inferius.

Pag. 354. v. 29. *Antipatri filia fuit* &c. *Adde*: Sed frustra conjecturae indulgemus, ubi rem plane decidit Memnon historicarum scriptor, apud Photium in Bibl. cod. ccxxiv.

cap. XLIII. ubi conditam Nicæam ait a Nicæensibus, qui in Alexandri exercitu fuerunt, & post ejus interitum, cum patriam receperunt, hac urbe a se condita & frequentata, in civitatem coaluerunt. Εἴργον ᾧ (Νίκαμα) γενοῖς Νικαμίων, ἡ δὲ μὲν Ἀλεξάνδρου μὲν συστρατευσάντων, μὲν ᾧ ἡ Ὀκείνου θάνατον, καὶ ἡ ἵστησιν πατρὶδος ταύτης τε κτισάντων καὶ συνοικισαμένων.

Pag. 356. v. 6. apud Gruterum. *Adde*: Inter Orthodoxos Præfules, qui Paulum Samosatenum e sede depulerunt, Βαλαῖος epistolæ ad eum scriptæ præfigitur.

Pag. 366. v. 7. ΕΠΙ. CTP. *lege*, ΕΠΙ. ΓΡ. Et mox, *Sub Prætorē*, *lege*, *Sub Scribā*.

Pag. 371. v. 20. Antonini Pii & Caracallæ, quos vidimus. *Lege*, Antonini Pii, quem vidimus.

Pag. 377. v. 3. Mediobarbus, pag. 407. *Adde*: Quod si cui magis RECEPTOR ORIENTIS, quam RECTOR arriserit, assentiar sane lubens, vel eo nomine, quod Aurelianus ipse hunc sibi ad Zenobiam scribens titulum arrogat, apud Vopiscum, pag. 218. *Aurelianus Imperator Romani Orbis, & Receptor Orientis, Zenobiæ, ceterisque, quos societas tenet bellica.*

Pag. 395. v. 8. Δ. ΕΞΟΥΣΙΑΣ. *Adde*: Prioribus istis ΠΕΡ, urbem signari Pergamenorum, vel ex simili nummo Sabinæ liquet, in quo inscriptio hæc ambitum nummi cingit, ΚΟΡΩΝΙΚ. ΕΠΙ. CTP. ΠΟΛΛΙΩΝΟC. Mulier stolata mediam obtinet arcam: litteris hisce ad latus adjunctis simili modo:

Π

Ε

Ρ.

Pag. 397. v. 17. *invisit Apollo*. *Adde*: Hinc & ipsum Incarnationismysterium, quo apparuit in carne Deus, Athanasius, lib. de Salvat. adventu, & Basilii epist. LXV. & in Psalm. XLVIII. ἢ ἐν σαρκὶ ἐπιδημία vocant: Gregorius Nazianzenus, orat. XXXVIII. ἐπιδημία Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους appellat.

Pag. 400. v. 16. in Æolide: *Adde*: Vicinam Pergamo Perperenen fuisse Galenus ait, lib. de cibis boni malique succi.

Pag. 405. v. 20. alibi monuimus. *Addē*: Est enim istud L. I A. pro *λυγέβατος* id, sive *ἐνδαχέτου*. Fuit utique hic mos civitatibus in nummis anni signandi, seu Augusti principatus, sive *αἰῶνος* suæ, præfixa voce ΕΤΟΥC, vel ΕΤΕΙ, vel syllaba ΕΤ. quæ *ἔτος* valet: vel denique adscita in eum usum priore littera ejus vocis *λυγέβατος*, cujus vis est eadem ac potestas. Sed Romanam potius litteram adscivere, quam Græcam, tum forte ut iis adularentur, quorum induere mores ex parte aliqua videri vellent: tum idcirco, (id quod est vero propius) quod litteræ Græcæ Α vel Ε, si singulares forent, minus ad hos usus aptæ atque idoneæ futuræ fuissent, cum pro numeralibus notis accipi sæpenumero, non sine rei Chronologica dispendio, possent. Singularibus autem litteris vocem eam, quæ annum sonat, in exigua nummi area exprimi, ex usu fuit. In hoc præterea nummo Serapidis caput insculptum, cum ibide, Ægyptii cæli peculiari alite, de qua Plinius lib. x. sect. xl. *Invocant & Ægyptii ibes suas contra serpentium adventum, &c.* Vide quæ ibi diximus.

Pag. 422. v. 11. cum sit perspicue ΠΡΟΔΙΟΝ. ΚΑ. *Addē*: nec mos sit in nummis usquam appellari simul viros duos, qui pariter Ἀρχεῖν forent.

Pag. 430. v. ult. Σαῦτηνός nequit, *Addē*, sed Σαῦτηνός tantum, per unicum T: ac ne istud quidem gentile, sed possessivum.

Pag. 434. v. 4. cum pavonibus. *Addē*: Athenæus, lib. xiv. pag. 655. Καὶ ἐπὶ τοῦ νομίσματος τῆς Σαμίων τοῦ ὄρν. *Sammii pavone monetam signant.*

Ibid. v. 25. vir eruditus. *Addē*: Sed & simpliciore sententia NOVI SOLES dici videntur, ut Novus Bacchus Caracalla, Nova Ceres Sabina, Nova Juno Livia, Nova Venus Julia, a Mytilenæis appellantur, alique ab aliis, ut suo loco diximus:

Pag. 439. v. 28. Κηρυσσίαν. *Addē*: Nummus iste elegantior cum Æsculapio & Hygia, in Cimelio Mediceo servatur, epigraphe integra, ΚΗΒΗCCEΩΝ. ΕΠΙ. ΑΥΡ. ΜΑΡΚΟΥ. ΑΡΧ. ΠΡΩ. ΤΟ. Β. Hoc est, Ἐπὶ Αὐρηλίου Μάρκου

Μάρκου Ἀρχιερέως πρώτου τὸ β. *Sub Aurelio Marco Pontifice primo iterum.*

Pag. 455. v. 25. ad annum indicat. *Adde*: Habet autem Aureliæ cognomen a L. Vero, dum Parthis bellum inferret: (nam is a T. Aurelio Antonino adoptatus, in gentem Aureliam transierat:) Septimiæ, a Severo.

Pag. 470. v. 3. bipennini. *Lege*, bipennem. *Qui error & in pag. 160. irrepsit.*

Pag. 472. v. 16. Solentini. *Lege*, Soluntini: *quonquam & Solentinos libri quidam præferant.*

Pag. 473. v. 16. lib. xiv. pag. 653. *Adde*: Ad Στέον certe, quæ Stephano Persica civitas appellatur, cujus gentile nomen Στάσις est, non Στάσιος, minime putem posse commode ablegari.

Pag. 481. v. 13. appellatur. *Adde*: Palmifera autem ea est, ut pleræque e Cycladibus insulæ: quare & in nummo palmæ iconem insculptam præfert. De Iq insula, quæ pariter palmam in nummis exhibet, suo loco diximus. De Delo autem, cui vicina Syros est, Plinius lib. xvi. sect. lxxxix. *Nec non palma Deli ab ejusdem Dei (Apol-
linis) ætate conspicitur.* Nihilominus ut originem suam potius Syrii declararent, a Phœnicibus scilicet, quorum insigne φοῖνιξ palma est, idcirco hanc nummis insculpsisse arbitror. Apud Homerum certe Phœnices in hac insula anno integro commorati, Ctesii regis inde pellicem abduxerunt, quæ & ipsa Phœnissa fuit, Sidone nata, ex Arybante: Odyss. δ. v. 402.

Νῆσός τις Συρίη κυκλήσκειται, εἴπου ἀκούεις,

Ὀρτυγίης κατὰ δῶρον, ὅθι προπαί Ἥελίοιο.

Εἴθε δὲ πόλεις, δίχα δὲ σφισι πάντα δίδασται.

Τῇσι δ' ἀμφοτέρησι πατὴρ ἐμὸς ἐμβασίλωι

Κτήσιος Ὀρμυρίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν.

Εἴθε ἣ φοῖνικες ναυσίχλυτοι ἤλυθον ἄνδρες

Τρώεται, μὲν ἄγοντες ἀθύρματα νηὶ μελαίνῃ.

Ἔσκε ἣ πατρὸς ἐμοῖο γυνὴ φοίνιος ἐνὶ οἴκῳ &c.

Et ibi forte fuerunt Phœnicum libri, ex quibus Syrius Pherecydes doctrinam compilasse suam perhibetur. Suidas, loco cit. *nullo cum ait præceptore usum, ἀλλ' ἑαυτὸν*

H H h h

ἀσκήσαι, κτησάμενοι τὰ φοινίκων σπόμενα βιβλία, *sed suo Marte profecisse, postquam reconditos Phœnicum lib. os comparasset.*

Pag. 490. v. 7. *quæ filio contigit.* Adde: Rem narrat aliter Conon, apud Photium, in Bibl. cod. CLXXXVI. cap. XXVIII.

Pag. 503. v. 23. M. Aurelii. Adde: Herculem hic nummus sedentem exhibet.

Pag. 504. v. 2. iidem. *Lege*, eadem.

Pag. 507. v. 36. ab Alexandro Magno. Adde: Inter oppida ab eo Principe condita, censetur istud in Chronico Alexandrino, ut vocant, ad annum alterum Olympiadis CXIII. Ἀλεξάνδρου ἢ ἐπὶ Τρωάδος.

Pag. 513. v. 9. ut opinor, sedet. Adde: Sed & referri forte sat commodè hi nummi possunt ad urbem Pisidiæ Τύχαιον, cujus mentio in Notitiis Eccles. pag. 19. 29. & 51.

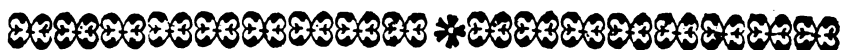
Pag. 519. v. 1. Phrygiæ volunt. Adde: Holsteniumve, qui cum Augusta Ciliciæ,

Pag. 521. v. 3. Juno pronuba, *Lege*, Juno velata.

Pag. 527. v. 29. certamina indicantur. Adde: Hallucinantur ii graviter, qui nummum hunc ad Cæsaream Philippi, Holstenium secuti, referri putant oportere.

Pag. 539. v. 12. circumdatum. Adde: Quid quod & in usum venit ex Syriæ Chalcide oriundos Χαλκιδεύς nuncupare? Sic enim Iamblichus Philosophus Χαλκιδεύς dicitur, alii-que.

Pag. 539. v. 3. nostræ. *lege*, nostra.

INDEX

CÆSARUM, ET AUGUSTARUM,

Quorum in hoc volumine nummi explanantur.

CAIVS IVLIVS
CÆSAR Dictator.

Ægyptus.
Alexandria.
Cæsarea *Mauretania*.
Casilinum.
Ilium.
Valentia in *Calabria*.

LEPIDVS Triumvir.

Alexandria.
Cabellio.
Κάβρι.

M. ANTONIVS
Triumvir.

Alexandria.
Cæsarea *Cappadocia*.
Τεμπολιπών *Syria*.

AVGVSTVS CÆSAR.

Accis.
Aëtium.
Ἀλαξανδρίαν.
Alexandria.
Ἀλυσίαν.
Ἀμφιπολιπών.
Antiochia *Syria*.
Aramia *Phrygia*.
Apollonia *Epiri*.
Armenia.
Asia.
Ἀσκληπονίων.
Asturica.
Ἀττάλειαν.
Babba.
Berytus.
Biblis.
Bonna.
Βυβλίαν.
Βυζαντίαν.

Cæsarea *Mauretania*.

Cæsarea *Philippi*.

Calaguris.
Carthago nova.

Celsa.
Corduba.
Corinthus.

Δαμασκονίαν.

Διοισεριπών.

Ebora.

Emerita.

Ergavica.

Forum Julii.

Gabii.

Gades.

Γερτυρίαν, verbo Κερτυρίαν.

Hispalis.

Hispania.

Ilercavonia.

Ilerda.

Ilipense Mun.

Italica.

Julia Traducta, in *Batica*.

Κλαζομερίαν.

Κρισίαν.

Κυδωνιανών.

Κυρηνήν.

Κάβρι.

Λαοδικεάν *Caria*.

Lugdunum.

Μαρονιανών.

Μεσσαριανών.

Μιλισίαν.

Μυλασίαν.

Nemausus.

Νικόπολις in *Epiro*.

Ὀρεθασίαν.

Osca.

Parthia.

Patrae.

Πεπερενθίαν.

Περραιμηνών.

Philippi.

Ptolemaïs *Phœnices*.

Sebaste *Palastina*.

Sebasteni *Tectosages*.

Σεβαστείαν.

Segobriga.

Sicilia.

Σιδωνίαν.

Σμυρναίαν.

Tarraco.

Τύραν.

Toletum.

Τεμπολιπών *Syria*.

Turiaso.

Valentia in *Hispania*.

Vifontium in *Hispania*.

Φιλαδιφείαν *Lydia*.

Φιλιπποπολιπών *Thracia*.

IVLIA Augusti conjux.

Ἀλαξανδρίαν.

Hispalis.

Θεσσαλονικίαν.

Κλαζομερίαν.

Μυπλινωσίαν.

Σιδωνίαν.

Σμυρναίαν.

IVLIA Augusti filia.

Μυπλινωσίαν.

CAIVS Augusti F.

Ἀλαποκονισίαν.

Arabriga.

Atelate.

Βαλαντιανών.

Βυζαντίαν.

Carthago nova.

Daetionum.

Δαφνουσίαν.

Γλασταντίαν.

Hispalis.

INDEX

Θεϊοβρίαν.
Juliobriga.
Κεφαλοδισίαν.
Lugdunum.
Μαδυδρείαν.
Norba.
Παμφυλίαν.
Salduba.
Σαλπίαν.
Σμυρναίαν.
Φιλαλίαν.
Φρυγίαν.

CAIVS & LVCIVS Cæsares.

Bracara.
Julia Traducta, in *Batica*.
Norba.

TIBERIVS CÆSAR.

Abdera Hispaniæ.
Ἀμφιπολίαν.
Antiochia *Syria*.
Aramea *Phrygia*.
Ἀρχαίαν.
Asia *propria*.
Asta.
Ἀπταλίαν.
Augusta Prætoria.
Augusta Tiberiana.
Augusta Vindelicorum.
Burdova.
Cæsaraugusta.
Calaguris.
Cascantum.
Celsa.
Clunia.
Corduba.
Dertona.
Dertosa.
Ἑλίσσα.
Emerita.
Ergavica.
Fidentia.
Gades.
Γορτυρίαν, *verbo Κερνῶν*.
Graccuris.
Ἰεραπολιτῶν *Phrygia*.
Ilercavonia.
Illici.
Italica.
Κερνῶν.
Κυδωνιατῶν.

Κόαν.
Λαμπονείαν.
Leptis.
Lobetum.
Μερμπονείαν.
Narbo Martius.
Oleastrum.
Ofca.
Oficerda.
Ossonaba.
Philippi.
Ρελιεύαν.
Ρεθωνοπιτῶν.
Ratia.
Rauraci.
Roma.
Saguntum.
Salona.
Segisama.
Segobriga.
Σικυονίαν.
Σμυρναίαν.
Tarraco.
Tauromenium.
Τιβερείαν.
Turiaso.
Vtica.
Φασηλίαν.
Χερσασορίαν.
Ψαμμάβορτίαν.
ᾠφιδιτῶν.

DRVSVS Tiberii ex Agrippina F.

Hispalis.

NERO CLAVDIVS DRVSVS, Tiberii Imp. frater.

Rhenus.
Σαρδηνίαν.

GERMANICVS, Neronis Claudis Drusi F.

Bisgargis.
Germania.
Γορτυρίαν.
Hispalis.
Italica.
Σαρδηνίαν.
Ταυαρχαίαν.

CAIVS CALIGVLA, CÆSAR.

Accis.
Αἰζανίαν.
Ἀσπληδορίαν.
Βαρχυλίαν.
Cælaraugusta.
Ἰεραπολιτῶν.
Μιλυσίαν.
Olca.
Segobriga.
Σελωνίαν in *Syria*.

DRVSILLA, Germanici Filia, Caligula soror.

Μιλυσίαν.

IVLIA Germanici filia, Caligula & Drusilla soror.

Μυτιλλυνάαν.

CLAVDIVS CÆSAR.

Αἰχαιαν.
Αἰζανίαν.
Ἀλκυονίαν.
Ἀμασσίαν.
Ἀμβασπῶν.
Antiochia *Syria*.
Ἀρχαλίαν.
Ἀργίαν.
Archelaïs.
Ἀσχαλωνίαν.
Babba.
Bedunia.
Britannia.
Βυβλίαν.
Cæsarea *Maurætania*.
Camalodunum.
Corduba.
Corinthus.
Γαβαδλυῶν.
Ἰεραπολιτῶν *Phrygia*.
Julia Traducta in *Maurætania*.
Καδλυῶν.
Κλαζομενίαν.
Κοπαιίαν.
Κυδωνιατῶν.
Κυφρίαν.
Laus Julia Nova.
Μιλυσίαν.
Mirobriga.

CÆSARUM, &c.

Nebriſſa.
Νικομηδείαν.
Παρεμφύτων.
Patæ.
Perga.
Philippi.
Ptolemaïs Phœnicæ.
Ῥοδίων.
Sabaria.
Salona.
Σαρδανῶν.
Σιδωνίαν.
Σικάνον.
Σικεφάαν.
Σμυρναίαν.
Tucci.
Φερεσινῶν.

AGRIPPINA Clandii conjux.

Ἀκμφίαν.
Ἱερραπολιτῶν Phrygia.
Κεπείαν.
Μιλησίαν.
Φρυγίαν.

BRITANNICVS, Clandii ex Messalina F.

Ἀλαβανδίαν.
Νικομηδείαν.

NEROCÆSAR.

Actium.
Africa.
Agrippina Colonia.
Antiochia Syria.
Aneium.
Ἀπολλωνιερετῶν.
Ἀργείαν.
Araufio.
Ἀρεθουσίαν.
Ἀργίαν.
Aſta.
Attubi.
Babba.
Βορυσθένης, id equi nomen.
Cæſarea Cappadociæ.
Coriathus.
Δαμασκηνῶν.
Ἐφεσίαν.
Forum Julii.
Γαλαξίαν.
Γαλάζαν.

Γαλατῶν.
Ἰουλίαν. Αἰκυραίων.
Καρχηδονίαν.
Κασανδρείαν.
Κεισαίαν.
Κοινοπύων.
Λαοδικίαν Cæſia.
Μεγαλινῶν.
Μαρονειτῶν.
Μητροπολιτῶν Phrygia.
Μυρναίαν.
Νικαίαν Bithynia.
Ὀλυμπιάδα.
Oſtia.
Parthia.
Patæ.
Περφθρεσινῶν.
Ῥοδίων.
Roma.
Σελασιέαν.
Σιδωνίαν.
Σιδωνίαν.
Σμυρναίαν.
Taurinum.
Τηρίαν.
Τεμπολιτῶν Syria.
Vienna in Gallia.
Viſo.
Φαλαρενῶν.
Φρυγίαν.

POPPÆA Neronis uxor.

Antiochia Syria.
Περεινθίαν.

GALBA.

Alexandria.
Aſtigi.
Avenio.
Barbeſula.
Barcino.
Bargiacis.
Clunia.
Δασκυλιτῶν.
Deobriga.
Gallia.
Κλυπείαν.
Κυφρίαν.
Laccobriga.
Numantia.
Patæ.
Pax Julia.
Roma.

Σαδελιτῶν.
Salmantica.
Talabriga.
Toloſa.
Viſontium.

OTH.

Alexandria.
Cartenna.
Μαρονιτῶν.
Πλινθινιτῶν.

VITELLIVS.

Μακεδῶν.

VESPASIANVS.

Ἀβδηρετῶν.
Ἀβελλαίαν.
Αἰγαίαν.
Alexandria.
Ἀλισταριάν.
Amanobrica.
Aquæ Sextiæ.
Aquilicia.
Babba.
Δαδελίαν.
Ἐπατρίδα.
Ἐφεσίαν.
Ζελενῶν.
Heraclea Pictia.
Judæa.
Ἰσπαπατιῶν.
Κασανσερετῶν.
Κυφρίαν.
Κοπείαν.
Λυπημαχίαν.
Νικαίαν Bithynia.
Νικαερετῶν.
Roma.
Σαχλασινῶν.
Σαρδανίαν.
Σμυρναίαν.
Stobensium.
Treviri.
Τ'ερρηνσίαν.
Φεζίαν.

DOMITILLA, Vespasiani conjux.

Ἀμφευσίαν.
Μοιρινίαν.

INDEX

TITVS, *Vespasiani F.*

Ἀλεξανδρῶν.
 Ἀζαπών.
 Alexandria.
 Ἀντιοχείων.
 Antiochia *Pisidia*.
 Antium.
 Archelaïs
 Ἀρχελαιῶν.
 Βασσιῶν.
 Berdigum.
 Βουσιεῶν.
 Caia *ca Philippi*.
 Διοπολιτῶν.
 Flaviopolis.
 Γαδαρίων.
 Γάζα, *ubi & Κρηταινὴς Ζεύς*.
 Ζαρμῶν.
 Θάψα.
 Θυασιῶν.
 Ἰοπητῶν.
 Judaea.
 Κελαδωνιάων.
 Κησιφονιάων.
 Κωσιῶν.
 Κυρήνη.
 Λυκοδειῶν.
 Lyla.
 Μαστροπολιτῶν.
 Μισσαυραστῶν.
 Μεδιωνῶν.
 Munda.
 Narona.
 Neapolis *samarita*.
 Nilus.
 Παραμυσιῶν.
 Pifaurum.
 Περζενοπολιτῶν.
 Σαμφαῶν.
 Sinope.
 Σιφονατῶν.
 Stobenfium.
 Troas.
 Φαλασιῶν.
 Χαδισῶν.
 Ὀρχιῶν.

DOMITIANVS, *Titi frater.*

Ἀδμενέων.
 Ἀφειφισῶν.
 Alexandria,

Ἀραβίων.
 Δι-δῶν.
 Ἐφισίων.
 Forum Julii.
 Gades.
 Germania.
 Γεφουραϊαδῶν.
 Θασῶν.
 Jadera.
 Ἰδαίου Διός.

Κιανῶν.
 Κλάργος.
 Κλαυδοπολιτῶν.
 Κρητῶν.
 Λαοδικεῶν, *Caes Syria*.
 Neapolis *samarita*.
 Νικαῖαν Κιλικιανῶν.
 Νικαῖαν Bithynia.
 Νικομηδῶν.
 Ὀξυρυχίων.
 Patrae.
 Πηδοσιῶν.
 Philippi.
 Rhenus.
 Ῥοδίων.
 Sarmatia.
 Σεπφορμῶν.
 Σμυρναίων.
 Σωμιαδῶν.
 Τητῶν.
 Τεταίασπολιτῶν.
 Φαρέαδῶν.
 Φιλαδεφείων *Syria*.

LONGINA DOMI- TIA, *Domitiani conjux.*

Ἐφισίων.
 Καδύων.
 Μαλίνται *s Sipyle*.
 Σμυρναίων.
 Τητῶν.

IVLIA SABINA *Titi filia.*

Θυαπειρωτῶν.

NERVA.

Ἀπικυρίων.
 Αὐλανιτῶν.
 Colla.
 Italia.
 Judaea.
 Λυθίων.

Μαλίνται *s Sipyle*.
 Παρθενοπολιτῶν.
 Ρεργα.
 Περειθίων.
 Ῥοδίων.
 Roma.
 Σωμιαδῶν.
 Σφονκείων.
 Ὀρματῶν.

TRAIANVS.

Ἀδνεχρονιτῶν.
 Adiabene.
 Aegyptus.
 Ἀγασίων.
 Atabia.
 Ἀρμενίαν.
 Ἀρμενία.
 Ἀσχαλωνιτῶν.
 Assyrta.
 Ἀπῆνιτῶν.
 Babylonia.
 Βαλαμυλῶν.
 Βεργαίων.
 Berytus.
 Bithynia.
 Βορυνδῆνς, *id equi nomen est*.
 Βυζαντιῶν.
 Chaldaei.
 Dacia.
 Danuvius.
 Deulton.
 Διχτυνα Κρητ.
 Δόξων.
 Euphrates.
 Ἐφισίων.
 Γαλατῶν.
 Ἡρακλιτῶν *Ascarthania*.
 Heraclea Pontii.
 Θασακηνῶν.
 Ἰεραπολιτῶν *Phrygia*.
 Ἰεραπολιτῶν *Syria*.
 Italia.
 Καλχαδονίων.
 Καρυσιῶν.
 Κλασιῶν.
 Κρητιτῶν.
 Κρητῶν.
 Κυζικηνῶν.
 Κυπρίων.
 Κυρρησιῶν.
 Λαοδικεῶν *Caes Syria*.
 Μακρυδίων.
 Μαπιδονίπολις.

CÆSARUM, &c.

Μιλῶται.
Ναχοῖαι.
Ναχερεωτῶν.
Νικομηδεῖαι.
Νικόπολις *ad Istrum*.
Nilus.
Ostia.
Pannonia.
Parthia.
Perga.
Περγαμῶν.
Περσῖαι.
Ποδλισωτῶν.
Προυσάται.
Ptolemais *Phœnicæ*.
Σαῖται.
Σαμίαι.
Σελωκίαι *in Syria*.
Σεπφειῶν.
Σιδητῶν.
Σιδωνῖαι.
Syria.
Τιβεριῖαι.
Tigris.
Τριπολιτῶν *Syria*.
Ulpia Trajana.
Φοινικῖαι.
Χαλκιδῖαι.

PLOTINA, *Trajanæ*
conjug.

Ἀμασειανῶν.
Μισροπολιτῶν *Phrygia*.
Σαρδηνῶν.

HADRIANVS.

Ἀβασ.
Achaia.
Ἀδριανοθηωτῶν.
Ἀδριανοπολιτῶν.
Ægyptus.
Ælia Capitolina.
Africa.
Ἀθωαῖαι.
Ἀλαῖαι.
Alexandria.
Ἀμασειανῶν.
Antiochia *Syria*.
Aramea *Phrygia*.
Arabia.
Ἀρσινότῶν.
Asia.
Ἀσκαλωντῶν.

Berytus.
Βιζυλιῶν.
Bithynia.
Βορυθῆνης, *id equi nomen est*.
Βουστειτῶν.
Britannia.
Cæsarea *Palestina*.
Cappadocia.
Cella.
Cilicia.
Corinthus.
Dacia.
Dalmatia.
Διουσοπολιτῶν.
Διοπολιτῶν.
Δύραι.
Ἐβροσσίαι.
Ἐλαῖτῶν.
Ἐορδῖαι.
Ἐμμοπολιτῶν.
Eubœa.
Ἐφῑσίαι.
Gades.
Γάζα.
Gallia.
Germania.
Γέρεψ.
Ζεφρευωτῶν.
Ηῤεῖαι.
Hispania.
Θεωσάλοι.
Italia.
Judæa.
Καβασσιτῶν.
Κανθαῖαι.
Κιλικῖαι.
Κλαυδιωπολιτῶν.
Κοπῑτιτῶν.
Κορνησιωτῶν.
Κριτῶν.
Κυζικητῶν.
Λακεδαιμονῖαι.
Λαοδικεῖαι *Cælia*.
Libya.
Lycia.
Λυκοπολιτῶν.
Μαγνητῶν *ad Mæandrum*.
Μακεδῶναι.
Μαρωσιτῶν.
Maurætania.
Μεμφιτῶν.
Μεγαλῖται.
Μαρία.
Μυλασίαι.

Μύρνα.
Neapolis *Samarita*.
Νεοχριστοῖαι.
Nicephorium.
Νικαῖαι.
Νικομηδεῖαι.
Nilus.
Noricum.
Νυσαῖαι *Caria*.
Pamphylia.
Pella.
Perga.
Περγαμῶν.
Petra.
Πηλιοιστωτῶν.
Πίντμω.
Pincum.
Προσωπίαι.
Roma.
Σαῖται.
Σαμωσσητίαι.
Σαμφισιωτῶν.
Σαρδηνῶν.
Sarmatia.
Σάσῶν.
Σεβεινυτῶν.
Σεθρῖται.
Sicilia.
Σχεμβροθῶν.
Syria.
Τάρεσσ.
Τανιτῶν.
Thracia.
Τιβεριῖαι.
Τελλιανῶν.
Τριπολιτῶν *Syria*.
Τυαρία.
Φιλαδελφεῖαι *Lydia*.
Φιλαδελφεῖαι *Syria*.
Φιλαπείαι.
Phrygia.
Χαλκιδῖαι.
Ὠλεῖαι.

SABINA *Hadriani*
conjug.

Ἀιζανιτῶν.
Ἀμῑσου.
Corinthus.
Ἐλαῖτῶν.
Κυπείαι.
Μύρνα.
Περγαμῶν.
Σμυρναῖαι.

a iij

INDEX

Τάροισ.
Τήσι.
Φοιχαίσι.

ANTINOVS.

Ἀδριανοίσι.
Ἀδριανοθητοῖσι.
Ælia Capitolina.
Ancyra Galatiae.
Ἀχαΐσι Εὐμόρσισι.
Βιθυνίοισι.
Θυαπειρωτοῖσι.
Ἰουλείοισι.
Μητροπολιτοῖσι Phrygia.
Νικομηδείοισι.
Σμυρναίοισι.
Τάροισι.
Τισατοῖσι.

L. ÆLIVS VERVS, Cæsar.

Ἀμίσοι.
Ἐφεσίοι.
Κιβυρατοῖσι.
Pannonia.

ANTONINVS PIVS.

Ἀεροπολιτοῖσι.
Ἀδριανοπολιτοῖσι.
Ælia Capitolina.
Αἰλιανοπολιτοῖσι.
Alexandria.
Ἀμασειανοῖσι.
Αἰτωλίοισι.
Antiochia Caria.
Antiochia Pisidia.
Ἀργείοισι.
Armenia.
Asido.
Ἀσχασινοῖσι.
Ἀστυλινοῖσι.
Βεργίοισι.
Britannia.
Cæsar Augusta.
Dacia.
Dienſis colonia.
Ἐμισσηνοῖσι.
Ἐφεσίοισι.
Γαβρινοῖσι.
Γαλατοῖσι.
Γάζα.
Ζωγματοῖσι.
Ἰεραπολιτοῖσι Syria.

Ἰουλείοισι καὶ Ἀποδινείοισι.
Italia.

Κερκενείοισι.
Κλαυδοπολιτοῖσι.
Κυζικηνῶν.
Κυρρηνοῖσι.
Κωοῖσι.
Λαοδικείοισι Caria.
Λαοδικείοισι Syria Cæles.
Λεοντοπολιτοῖσι.
Μαδωλιτοῖσι.
Μακαρτοῖσι.
Μαρεσποῖσι.
Μεγαρέοισι in Attica.
Μινελαιοῖσι.
Mopsuestia.
Μυριανδρεοῖσι.
Μυρναίοισι.
Neapolis Samaria.
Νηλοπολιτοῖσι.
Νικαίοισι Bithynia.
Νικομηδείοισι.
Νυσείοισι Caria.
Oca.
Ὀξυρυχτινοῖσι.
Παυπολιτοῖσι.
Perga.
Περγαμυνοῖσι.
Πλατενοπολιτοῖσι.
Quadi.
Ροδίοισι.
Σαμίοισι.
Σαμωσατίοισι.
Scythia.
Σελωνείοισι in Cilicia.
Σελωνείοισι in Syria.
Σιβιδουδίοισι.
Sicilia.
Σιδητοῖσι.
Σιλλυείοισι.
Σμυρναίοισι.
Syria.
Τάροισι.
Τισατοῖσι.
Tiberis.
Τραλλιανοῖσι.
Τροπολιτοῖσι Syria.
Troas.
Τυρραίοισι.
Τυφλιτοῖσι.
Φιλιπποπολιτοῖσι Thracia.
Phœnice.
Ψοφίτοισι.

FAVSTINA Antonini Pii conjux.

Κυζικηνῶν.
Σαμωσατίοι.
Puella Faustinianæ, ver-
bo Italia.

M. AVRELIVS AN- TONINVS Phi- loſophus.

Ælia Capitolina.
Αἰγαίοισι.
Ἀμασία.
Ἀμασειανοῖσι.
Ἀμφιπολιτοῖσι.
Antiochia ad Hippum.
Antiochia Pisidia.
Ἀρχαλείοισι.
Apollonia ad Rhynadacum.
Ἀρεδίοισι.
Ἀφροδισίοισι.
Berytus.
Βιζυνοῖσι.
Bithynia.
Βυζαντινοῖσι.
Cæsar Augusta.
Cæsarea Palæſtina.
Cæsarea Philippi.
Corinthus.
Δολιχαίοισι.
Εὐμόρσισι.
Ἐφεσίοισι.
Γαλατοῖσι.
Γαλατοῖσι.
Germania.
Ζακυνθίοισι.
Ζωγματοῖσι.
Θεσσαλονικέοισι.
Θηρείοισι.
Ἰεραπολιτοῖσι Phrygia.
Ἰεραπολιτοῖσι Syria.
Ilium.
Ἰουλείοισι.
Italia.
Καδμυνοῖσι.
Καλαμνίοισι.
Καρμαγεῖτης.
Καρίνοῖσι.
Κερατοῖσι.
Κισατοῖσι.
Κισίοισι.
Κυζικηνῶν.

CÆSARVM, &c.

Körriç'ân.
Λακεδαίμον'αι.
Λαοδικαῖσι *Catia*.
Λισβίων.
Mazhi-pi & Sipylo.
Μακεδόνων.
Melitene
Μεμελιατῶν.
Μιλησίων.
Ναχεχασίων.
Ncapolis *Samarita*.
Νικηταῖσι Bithynia.
Νικομαχείων.
Nilus.
Νυσάται *Catia*.
Papia
Parlaîis.
Parthia.
Patriæ.
Παυταλιωτῶν.
Περσεύων.
Περσέων.
Προσσινωθένων.
Ρομπινιωπολιτῶν.
Ρογισίων.
Ρολεμαῖσι *Phœnices*.
Ροδίων.
Σαρακασιώνων.
Σαρματιανῶν.
Σαρδηνιαίων.
Sarmacia.
Σερδώνων.
Σκηψίωνων.
Σμυρναίωνων.
Συνδρείωνων.
Συνείωνων.
Τισαίωνων.
Τριαντοπολιτῶν.
Τρελλιωνίωνων.
Τριπολιτῶν Syria.
Troas.
Valentia *in Hispania*.
Ulpia Trajana.
Φεργιώνωνων.
Φιλαιαλφείωνων Lydia.
Φιλαιαλφείωνων Syria.
Φλανίοπολιτωνωνων.
Φωκείωνωνων.

FAVSTINA junior,
M. Aurelii conjux.

Ἀδελαιοπολιτοῦ.
Ἀμασεινοῦ.

Αἰγυπτῶν.
 Antiochia ad Hippum.
 Ἀμαλῶν.
 Ἀσχαλωντῶν.
 Βιζυλιῶν.
 Caesarea Palaestina.
 Γάζα.
 Θεωδολῶν.
 Κιανῶν.
 Κινδῶν.
 Κυζικηνῶν.
 Μαγνήτων ad Maandrum.
 Μιλικῶν.
 Ναχεσῶν.
 Neapolis Samaria.
 Νικομηδῶν.
 Πανταλίας.
 Περραιβῶν.
 Πλωτεινοπολιτῶν.
 Πρωσιῶν.
 Στεκβοῦνῶν.
 Τητῶν.
 Τροασιτῶν.
 Ulpia Trajana.
 Ὑπατινῶν.
 Ὑπερὶ νῆκος τῆς Κυβῆτος, verbo
 Ἰουλιῶν, & verbo Par-
 thia.
 Χαλκιδῶν.
 Χίον.

AVRELIVS VERVS
Caesar, M. Aurelii F.

Ἰδιαιτέρως ἀγαπᾷ τὸν λαόν.
Ἰδιαιτέρως ἀγαπᾷ τὸν λαόν.

L. VERVS, M. *Aurelii*
frater.

Ἀβυθῶν.
 Ἀδριατικόν.
 Ἀδριανοπολίδες.
 Ἀναζαρέων.
 Antiochia Syria.
 Apollonia ad Rhyndacum.
 Armenia.
 Corinthus.
 Εφ' σαρ.
 Γάζα
 Ζευγματέων.
 Θηβών.
 Ἰεραπολίδες Syria.
 Ἰωολοπιδών.
 Κατωδίτις.

Κυρήνης.
Λαοδικέων *Canis*.
Μήλυς πολειτῶν.
Μυπλινάων.
Νικαίων *Bukynia*.
Parthia.
Patræ.
Παυταλιωτῶν.
Περσικωπιάων.
Προσπείων.
Τιανῶν.
Ulpia Trajana.
Ἰαπωνίης τῆς Κυβέλης, *Pat-*
hia.

LVCILLA L. *Veri conjug.*

Ἄδραμαίων.
Βυζαντίων.
Ἰηταῶν.
Μεγαλητοπολιτῶν.

M. AVR. COMMODOVS, *M. Aurelin F.*

Ἀδριανέω.
Ἀδριανῶν.
Ἀδριανοπολιτῶν.
Ælia Capitolina.
Αἰγαίον.
Αἰζανιτῶν.
Ἀμασείας.

Ἀνὰ Γαλατῶν.
Ancyra Galatia.
Antiochia ad Hippum.
Antiochia Syria.
Ἀσσίαν.

Αὐθελίσι πολίται.
 Βαργασηταί.
 Βοθτα.
 Britannia.
 Βυελίαι.
 Δαμαστηταί.
 Ἐλαγταί.
 Ἐφσάται.

Felicitas Temporum, *verbo* Λαοδικέων *Caria.*

Germania.
Γερμανία, *sive* Cermenio.
Hadrumetum.

Θυσιατεῖς κυῶν.
Ἰερεῖς πολιτῶν Phrygiae.

Ἰλιον.
 Ἰουλιόπολις.
 Ἰσμερείων.

INDEX

PESCENNIVS NIGER.

Antiochia Syria.
Καπασρείας Γερμανικῆς.

CLODIVS ALBINVS.

Γαδιεῖται.
Lugdunum.
Σιδητῶν.

PESCENNIA PLAV- TIANA Albin conjux.

Φλαυῖοπολιτῶν.

SEVERVS.

Ἀβυδητῶν.
Adiabene.
Ἀδριανέων.
Ἀδριανοπολιτῶν.
Ælia Capitolina.
Africa.
Ἀζατίων.
Ἀχεσσιωτῶν.
Ἀλικερσεύων.
Ἀμασσίας.
Ἀντιόχοι ad Euphratem.
Antiochia Pisidia.
Ἀλχαλαίων.
Aramea Phrygia.
Apollonia Epiri.
Arabia.
Ἀργείων.
Ἀσπιδίων.
Βιζυλίων.
Bosra.
Britannia.
Βυβλίων.
Carthago.
Corinthus.
Δαμασκηνῶν.
Διόκλειστρος.
Eboracum.
Ἐλαίτων.
Ἐρμιόων.
Ἐφείων.
Γερμανικῶν.
Γερμηνῶν.
Hadrumetum.
Ἡλιουπολιτῶν Ægypti.
Heliopolis Syria.
Θεσσαλονικέων.
Θεσσαλῶν.

Ἰεραπολιτῶν Syria.
Ἰεροκλαυδίων.
Ilium.
Καπασρείας Γερμανικῆς.
Καλχαδίων.
Κομηνῶν Pisidia.
Κορυδαίων.
Κάων.
Λαοδικέων Syria Coeles.
Μαρκιασπολιτῶν.
Μεσαμβριανῶν.
Μήθυμιων.
Μωσίων.
Μυτιληνῶν.

Νικόπολις ad Istrum.
Πάδμος.
Παριμωπειχτῶν.
Parthia.
Patria.
Παυταλίας.
Perga.
Περγαμηνῶν.
Περινθίων.
Petra.
Πεσσοῖων.
Ptolemais Phœnicæ.
Ρυλίων.
Roma.
Σαλασσωλῶν.
Σαμωσατίων.
Σελγίων.
Σελωκίων in Cilicia.
Σιδητῶν.
Σμυρναίων.
Stobesium.
Τάρσου.
Τανιανῶν.
Τήρων.
Τόμους.
Τεικοπιτῶν Syria.
Τυέρων.
Ulpia Trajana.
Τραπεζιῶν.
Φαλαίων.
Φιλικποπολιτῶν Thracia.
Φλαυῖοπολιτῶν.

IVLIA DOMNA, Severi conjux.

Ἀδανίων.
Ἀδριανοθηεῖται.
Ἀδριανοπολιτῶν.
Ἀζατίων.

Antiochia

Κερικηνῶν.
Κυζικηνῶν.
Κυμαίων.
Κυρρεῖων.
Λαμψακηνῶν.
Λαοδικέων Caria.
Λεσβίων.
Μαυρισητῶν.
Maurerania.
Μεγαλοπολιτῶν.
Μυτιληνῶν.
Νικαίων Bithynia.
Νικομηδίων.
Νικόπολις in Epiro.
Νικόπολις ad Mesum.
Νυσσέων Caria.
Παυταλίων.
Περγηνῶν.
Πομπηιοπολιτῶν.
Πεσσοῖων.
Ῥαφίας.
Roma.
Σαμίων.
Sarmatia.
Sebastæ Palæstina.
Σιδητῶν.
Σμυρναίων.
Τάρσου.
Τήρων.
Τόμους.
Τεραπζοπολιτῶν.
Troas.
Tygus.
Φιλαδελφείων Lydia.
Φιλικποπολιτῶν Thracia.
Φλαυῖοπολιτῶν.
Φακείων.

CRISPINA Commodi conjux.

Ἀφροδισίων.
Βυζαντινῶν.
Γερμασίων.
Γερμηνῶν.
Ἰεραπολιτῶν Syria.
Μαβίται in Sipylo.
Μετσαυρεῖται.
Μεγαλοπολιτῶν.

PERTINAX.

Heliopolis Syria.
Τόμους.

CÆSARUM, &c.

Antiochia Pisidia.
Apollonia Epiri.
'Αργείοι.
'Ασιάοι.
'Ασγίοι.
'Αφροδισίοι.
Berytus.
Βοιωτοί.
Βουρβίοι.
Cæsarea Cappadocia.
Δαλδισιοί.
Δαρδανίοι.
Διοιυσπολιτῶν.
Διόσπολις.
'Ελαίωτοι.
'Εμσῶν.
'Ερμούσιοι.
'Ευχαρίπιοι.
'Εφύσιοι.
Heraclea Ponti.
Θεσσαλονικῶν.
'Ιερραπολιτῶν Syria.
Ilium.
'Ιουλιουπολιτῶν.
Καυκαρείας Γερμανικῆς.
Καλχαδονίων.
Κιλικισίων.
Κλαζομενίων.
Κυπαρισσιῶν.
Κυαρίων.
Κύριοι.
Λαοπολιτῶν.
Μαρκιανουπολιτῶν.
Μιλῶν.
Μυωδίων.
Μυρναίων.
Νικαῖοι Κιλικισίων.
Νικαῖοι Bithynia.
Παριμωτικῶν.
Πιοικῶν.
Περυσιαῖοι.
Ptolemæis Phœnices.
Σαπτιλῶν.
Σαρδανῶν.
Sebatte Palaestina.
Σελωνικῶν in Cilicia.
Σιζιδῶν.
Σιδητῶν.
Σμυρναίων.
Stobensium.
Syria.
Ταννισίων.
Τημεριτῶν.
Τοπίρου.

Troas.
Τυρῶνιοι.
Tyrius.
Τραπεζοῦς.
Φλαυιοπολιτῶν.
Φωκείοι.

ANTONINVS CARACALLVS.

'Αβιλιώνιοι.
'Αδερμυτινῶν.
'Αδριανουπολιτῶν.
Ælia Capitolina.
Αἰχαλῶν.
'Αλαβανδίων.
'Αλαξῶν.
'Αμασσίας.
'Αμίσου.
'Αμυρναίων.
'Αμφιπολιτῶν.
'Ανθόδιος.
Ancyra Galatia.
Antiochia Pisidia.
Antiochia Syria.
'Ασχλαίων.
Aramca Bithynia.
Aramca Phrygia.
Apollonia Epiri.
Βαρυλιντῶν.
Berytus.
Bostra.
Britannia.
Βυζαντινῶν.
Cæsaraugusta.
Cæsarea Bithynia.
Cæsarea Cappadocia.
Carthago.
Cœlium.
Comana Cappadocia.
Corinthus.
Δαμασκηνῶν.
Δειλῶν.
Deultion.
Dienſis colonia.
Διοισεριτῶν.
Δολιχίων.
'Εδουα.
'Ελαίτῶν.
'Εμσῶν.
'Εφύσιοι.
Γαλατῶν.
Germania.
Γερμινῶν.

Γυθαίων.
Ζακυνθίων.
Ζωγματοῦν.
Hadrumetum.
'Ηλιουπολιτῶν Ægypti.
Heliopolis Syria.
Heraclea Ponti.
Θεσσαλονικῶν.
Θεσσαλῶν.
Θυατιρηνῶν.
'Ιερραπολιτῶν Syria.
Ilium.
'Ιουλιουπολιτῶν.
Καλχαδονίων.
Καρῖνῶν.
Κιανῶν.
Κιλικίων.
Κλαυδιουπολιτῶν.
Κνιδίων.
Κορυνησίων.
Κοπαίων.
Κυζικηνῶν.
Κυπαρισσιῶν.
Κυφρίων.
Κυρρησίων.
Καρυνιατῶν.
Κύριοι.
Λαοδικῶν Caria.
Λαοδικῶν Cæles Syria.
Laodicea Syria propria.
Λιβιδίων.
Μαγνήτων ad Maandrium.
Μαγνήτων a Sipyle.
Μακεδονίων.
Μαρκιανουπολιτῶν.
Μαρονιτῶν.
Ματαίων, οἰτῶν.
Μεθωνίων.
Μικτροπολιτῶν τῆς 'Ιωνίας.
Μιδάίων.
Μυλασίων.
Μυπλινῶν.
Νοχουσαίων.
Νικαῖοι Κιλικισίων.
Νικομεδίων.
Νικέπολις ad Istrum.
Νικέπολις ad Mestum.
Νυσσίων Caria.
'Οδυνεῶν.
Παλμυρινῶν.
Paithia.
Patra.
Παυπλιωτῶν.
Peiga.

b

INDEX

Περγαμῶν.
Περσῶν.
Περσωνωνίαν.
Πλατειοπολιτῶν.
Ρομπιισπολιτῶν.
Περυσίαν.
Περυσίαν.
Πρυμνησέων.
Ptolemais Phoenices.
Πυλίων.
Ρ'αφία.
Ρ'οδίων.
Roma.
Ρ'ουπίαν.
Σαμίων.
Σαμροσπίαν.
Σαρδηνίαν.
Σελωκίαν in Cilicia.
Σελωκίαν in Syria.
Σερδικῆς.
Σιδητῶν.
Σικυωνίων.
Sinope.
Σμυρναίων.
Stobensium.
Τάρσου.
Thracia.
Τιβεριοπολιτῶν.
Τόμας.
Τοπίργου.
Τεχίανσοπολιτῶν.
Τεαμνιανῶν.
Troas.
Tyrus.
Τ'παπηνῶν.
Φιλίπποπολιτῶν Thracia.
Φλανιοπολιτῶν.

PLAVTILLA, conjunx
Catacalla.

Αἰγιατῶν.
'Ακμισέων.
'Ερμουσίαν.
Γάζα.
'Ιεραπολιτῶν Phrygia.
Νικόπολις ad Istrum.
Σικυωνίων.

GETA, Severi P. frater
Catacalla.

'Αδριανουπολιτῶν.
Ancyra Galatia.
'Απ'αῶν.

Βυζαντίαν.
Cæsaraugusta.
Corinthus.
Δαρδανίαν.
Δισσελετῶν.
'Ελαίαν.
'Εφ'σίαν.
Γερμανικοπόλεως.
'Ηλιοπολιτῶν Ægypti.
Heliopolis Syria.
Heraclea Ponti.
Θεσπουσίαν.
Θυαπτεριωτῶν.
Ilium.
'Ιουλιοπολιτῶν.
Καλαχιδνίαν.
Κλαζομηνίαν.
Κλαιοαίαν.
Κυπαρισσοαίαν.
Κυφρίαν.
Laodicea Syria Calles.
Λεβεδίαν.
Μαθυμναίαν.
Μυλασίαν.
Ναξίαν in Gracia.
Νεοχημαρίαν.
Νικηέων Bithynia.
Νικόπολις ad Istrum.
Νικόπολις ad Mesitum.
Παυταλιωτῶν.
Perga.
Περγαμῶν.
Περσῶν.
Περυσίαν.
Πρυμνησέων.
Ptolemais Phoenices.
Σαμίων.
Σερδικῆς.
Σιδητῶν.
Σικυωνίων.
Sinope.
Σμυρναίων.
Stobensium.
Στραβονικέαν.
Τοπίργου.
Τεαμνιανῶν.
Tyrus.
Τ'παπηνῶν.
Φιλιππῶν.
Φιλαδέαν.
Φιλομηλέαν.
Φλανιοπολιτῶν.

MACRINVS.

Ælia Capitolina.

'Αμφιπολιτῶν.
Βυζαντίαν.
Cæsarea Cappadocia.
Cælium.
Deulcon.
'Εδισα.
Γαβαλαίαν.
Heliopolis Syria.
Hisfelia.
Κοπασέων.
Μαρκιανουπολιτῶν.
Ματροπολιτῶν Phrygia.
Neapolis Samaria.
Νικηέων Bithynia.
Νικόπολις ad Istrum.
Περυσίαν.
Περυσίαν.
Roma.
Τάρσου.
Tyrrus.

NONIA CELSA,
Macrini conjux.

Αἰγαίαν.

DIADYMENIANVS,
Macrini F.

Ælia Capitolina.
Αἰγιατῶν.
Antiochia Syria.
Cæsarea Cappadocia.
Κατ'αβαλαίαν.
Κιανῶν.
Κολ'φονίαν.
Κυζικηνῶν.
Neapolis Samaria.
Νικόπολις ad Istrum.
Περυσίαν.
Περυσίαν.
Σαρδηνίαν.
Tyrrus.

ANTONINVS
ELAGABALVS.

Ælia Capitolina.
Αἰγιατῶν.
'Αλεξισσατῶν.
Alexandria.
'Αισαζαρέαν.
Antiochia Pisidia.
Antiochia Syria.
'Ασχαλοντῶν.
Berytus.

CÆSARUM, &c.

Βούλαιοι.

Βυζαντίαι.

Ἐδούαι.

Ἐμισοί.

Ἐυδραίοι.

Ἐφ.σαιοι.

Γαλαλιταί.

Γαλουαίοι.

Ζωίματοι.

Θυαπερίων.

Κυζικηνοί.

Κοοί.

Laodicea Syria.

Μαρκιανοπολιτῶν.

Neapolis Samaria.

Νιχαίοι Bithynia.

Νυσταίοι in Decapolis.

Παλμυρηνῶν.

Πρυμνησάων.

Ῥαφαησιτῶν.

Σιδωνοί.

Stobensium.

Τειπολιτῶν Syria.

Τροας.

Tyrgus.

Ulpia Trajana.

Φιλιπποπολιτῶν Τησσαία.

IVLIA CORNELIA

PAVLA Elagabali

conjux.

Ἀπαζαρβείων.

Βιδυαίοι.

Νισβίς.

IVLIA AQUALIA

SEVERA, ultora

Elagabali conjux.

Βοστρά.

Γαβαλίοι.

Τροας.

ANNIA FAVSTINA,

Elagabali conjux tertía.

Αυπημαχίοι.

Περυσίοι.

IVLIA MÆSA,

Elagabali avia, Julia

Domna soror.

Βοστρά.

Σιδόν.

Σμυρναίοι.

Τημιετοί.

IVLIA SOÆMIAS,

Elagabali mater.

Βυζαντίαι.

Νιχαίοι Bithynia.

Τειπολιτῶν Syria.

Αἰδουνοί.

Ἀδελμυτινῶν.

Ἀδελμυτοί.

Ælia Capitolina.

Αἰχαιοί.

Ἀμασείαι.

Amida.

Ἀπαζαρβείων.

Ἀντιοχεια Pifidia.

Antiochia Syria.

Ἀπολλωνεῖοι.

Ἀρ.σαιοι.

Βαρχασηνοί.

Βοστρά.

Βυζαντίαι.

Cælarca Cappadacia.

Deulton.

Ἐδούαι.

Ἐφ.σαιοι.

Γορδηνῶν.

Ζακυνθίοι.

Θεμισσοί.

Ἱεραπολιτῶν Syria.

Ἰουλιπολιτῶν.

Καλχεδονίαι.

Καρχαλιωνῶν.

Καρρῶν.

Κοπασοί.

Κορυκωτοί.

Μαγνήτοι ad Maandrium.

Μαγνήτοι a Sipyra.

Μαγίοι.

Μαρκιανοπολιτῶν.

Μιτροπολιτῶν Phrygia.

Νιχαίοι Bithynia.

Πελλαι.

Πιερνῶν.

Ῥήνιοι.

Σαλαμασινῶν.

Σελευκίδαι in Cilicia.

Σιδωνοί.

Σιδωνίαι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Σμυρναίοι.

Ταρσοι.

Τημιετοί.

Τλωίοι.

Τραλλιανῶν.

Τροας.

Φιλομηλείαι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

MAXIMINVS Τησσαία.

Ἀμύσσοι.

Ἀλγαλίοι.

Βερυζηνῶν.

Δορυλαίοι.

Ἐφ.σαιοι.

Germania.

Κιχαλίστοι.

Μαγνησῶν.

Μιτροπολιτῶν Ἰβ. εἰς Ἰσπία.

Νιχαίοι Bithynia.

Νυσταίοι Cælia.

Perga.

Περυσίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Ἀμύσσοι.

Ἀλγαλίοι.

Βερυζηνῶν.

Δορυλαίοι.

Ἐφ.σαιοι.

Germania.

Κιχαλίστοι.

Μαγνησῶν.

Μιτροπολιτῶν Ἰβ. εἰς Ἰσπία.

Νιχαίοι Bithynia.

Νυσταίοι Cælia.

Perga.

Περυσίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

MAXIMINVS Τησσαία.

Ἀμύσσοι.

Ἀλγαλίοι.

Βερυζηνῶν.

Δορυλαίοι.

Ἐφ.σαιοι.

Germania.

Κιχαλίστοι.

Μαγνησῶν.

Μιτροπολιτῶν Ἰβ. εἰς Ἰσπία.

Νιχαίοι Bithynia.

Νυσταίοι Cælia.

Perga.

Περυσίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

Φαργαίοι.

MAXIMINVS Τησσαία.

Ἀμύσσοι.

Ἀλγαλίοι.

Βερυζηνῶν.

Δορυλαίοι.

Ἐφ.σαιοι.

INDEX

Μαδύνται *ad Maandrium.*
Μητροπολιτῶν τῆς Ἰονίης.
Νυσαίαι *Caria.*
Ρῶται.
Σαρδηνῶν.
Συνδρεῖαι.

GORDIANVS

Africanus.

Roma.

BALBINVS.

Μιλυσίαι.

PVPIENVS.

Τάρσος.

GORDIANVS *Pius,*
sen junior, ejus nominis
tertium.

Ἀδριανοπολιτῶν.
Ἀλυσῶν.
Alexandria.
Ἀμίον.
Antiochia *Pisidia.*
Ἀσχαλῖαι.
Aramea *Phrygia.*
Ἀσδαῖαι.
Berytus.
Caesarea *Cappadocia.*
Carthago.
Δαλδαιῶν.
Deulton.
Διοουσοπολιτῶν.
Ἐδουαῖαι.
Εἰςλωπολιτῶν.
Ἐφεσίαι.
Γαδρῖαι.
Gades.
Γερμινῶν.
Ζωῆματῶν.
Hadrumetum.
Heraclea *Pontii.*
Θεσσαλονικῖαι.
Ἰουλιανοπολιτῶν.
Καδδινῶν.
Καλαπαυῶν.
Καρῖινῶν.
Κιβυραῖαι.
Κολοφονῖαι.
Κυζικηνῶν.
Κυμαῖαι.
Λιμενῖαι.

Λυρζεῖται.
Μαδύνται *ad Maandrium.*
Μαδύνται *a Sipylo.*
Μαριανοπολιτῶν.
Μητροπολιτῶν τῆς Ἰονίης.
Μοκλῖαι.
Μυρίαι.
Μυρταῖαι.
Νιχαῖαι *Bithynia.*
Νικομηδῖαι.
Νικόπολις *ad Istrum.*
Νυσαίαι *Caria.*
Ὀδοισαῖαι.
Ραπριῖαι.
Pella.
Perga.
Ρεσινῖαι.
Πομπηιοπολιτῶν.
Σαπτικηνῶν.
Σαμίαι.
Σαρδηνῶν.
Σελωκῖαι *in Cilicia.*
Σητίαι.
Σιδωνῶν.
Σίγαρα.
Sinope.
Σμυρναῖαι.
Τάρσος.
Τιμολοκρεῶν.
Τημενῖαι.
Τισαῖαι.
Tyros.
Viminacium.
Ἵπαιπηνῶν.

TRANQVILLINA

Gordiani conjux.

Ἀμίον.
Deulton.
Ἐφεσίαι.
Καδδινῶν.
Καλαχιδνῖαι.
Καρῖινῶν.
Κισαῖαι.
Κυμαῖαι.
Μυρταῖαι.
Σαμίαι.
Σαρδηνῶν.
Σελωκῖαι *in Cilicia.*
Σιδωνῶν.
Σίγαρα.
Σμυρναῖαι.

PHILIPPVS *Pater.*

Antiochia *Syria.*
Βιζυκῶν.
Bostra.
Carpì.
Fanum *Fortunæ.*
Ζωῆματῶν.
Hadrumetum.
Heliopolis *Syria.*
Θεσσαλονικῖαι.
Ἰεραπολιτῶν *Syria.*
Κιβυραῖαι.
Κυρῖνῶν.
Laodicea *Syria Calas.*
Μαδύνται *a Sipylo.*
Μαριανοπολιτῶν.
Μισσαμβραυῶν.
Neapolis *Samaria.*
Nisibis.
Perse.
Σαμωσάται.
Σελωκῖαι *in Cilicia.*
Σητίαι.
Σιδωνῶν.
Τημενῖαι.
Viminacium.
Τ'ερεῖαι.
Φιλιπποπολιτῶν *Arabia.*
Φοκκῖαι.

MARCIA OTACILIA

SEVERA, *Philippi*
Imp. conjux.

Antiochia *Syria.*
Berytus.
Dacia.
Δαμασκηνῶν.
Ἐδουαῖαι.
Ἐφεσίαι.
Heliopolis *Syria.*
Ἰεραπολιτῶν *Phrygia.*
Ἰουλίαι.
Μαδύνται *ad Maandrium.*
Μισσαμβραυῶν.
Σιδωνῶν.
Σμυρναῖαι.
Τημενῖαι.
Viminacium.

PHILIPPVS *Filius.*

Calpe.
Dacia.

CÆSARVM, &c.

Ἐφεσίων.
Ἰερουσαλὴν *Phrygia*.
Κυζικηνῶν.
Κυρρηνῶν.
Μαλὴν τῶν α *Sipilo*.
Μισσαμυριανῶν.
Μητροπολιτῶν τῆς ἐν Ἰονίᾳ.
Perga.
Σιδητῶν.
Τειπολιτῶν *ad Maandrum*.
Τρυαλῶν.

MARINVS.

Φιλιπποπολιτῶν *Arabia*.

DECIVS TRAIANVS.

Antiochia *Caria*.
Antiochia *Pisidia*.
Antiochia *Syria*.
Apamea *Phrygia*.
Carpi.
Carthago.
Dacia.
Illyricum.
Λακεδαίμονιαι.
Λαοδικαὶ *Syria Cæles*.
Μαλὴν τῶν α *Sipilo*.
Pannonia.
Ρυσαινησίαι.
Σαμίαι.
Viminacium.
Τραπεζιανῶν.

HERENNIA ETRVS- CILLA, Decii conjux.

Κασσιανῶν.
Κελαινδαίον.
Μαλὴν τῶν α *Sipilo*.
Ρυσαινησίαι.
Τραπεζιανῶν.

HERENNIVS ETRVSCVS, Decii filius.

Ἐλαϊτῶν.
Περαμυνῶν.
Τειπολιτῶν *ad Maandrum*.
Viminacium.

VOLVSIANVS.

Βλαυνιδίαι.
Δαμασκηναῶν.

Κολοφονίαι.
Neapolis *Samaris*.

HERENNIA ETRVS- CILLA Volusiani uxor, Decii filia.

Viminacium.

VALENS HOSTILIA- NVS, Decii F.

Ἐλαϊτῶν.
Viminacium.

TREBONIANVS GALLVS.

Ἀκρυσίων.
Ἀσπιδίων.
Cælium.
Δαμασκηναῶν.
Ἐυχαρίων.
Hadrumetum.
Κολοφονίαι.
Laodicea *Syria Cæles*.
Neapolis *Samaris*.
Νιγυρίαι *Bithynia*.
Tytus.
Viminacium.

VALERIANVS.

Ἀδαίαι.
Ἀμασειανῶν.
Ἀμφιπολιτῶν.
Ἀναζαρβείων.
Ἀντιμυσειανῶν.
Ἀφροδισίων.
Berytus.
Ἐφεσίων.
Hadrumetum.
Hispalis.
Ilium.
Ἰουλιδαίον.
Κοπαδαίον.
Κυμαίων.
Μαλὴν τῶν α *Sipilo*.
Μητροπολιτῶν τῆς ἐν Ἰονίᾳ.
Μυτιλλυναίων.
Νυσαίαι *Caria*.
Περαμυνῶν.
Ρελιναῶν.
Συνναδίων.
Τητῶν.
Τηροδοιρεῶν.

Τροαίων.
Troas.
Viminacium.
Ulpia Trajana.
Τραπεζιανῶν.

GALLIENVS.

Ἀναζαρβείων.
Ancyra *Galatia*.
Antiochia *Pisidia*.
Apamea *Bithynia*.
Berytus.
Cælarca *Bithynia*.
Ἐφεσίων.
Gallia.
Germania.
Hadrumetum.
Heliopolis *Syria*.
Κολοφονίαι.
Κοπαδαίον.
Κυζικηνῶν.
Μαλὴν τῶν α *Sipilo*.
Μαλὴν τῶν in *Thessalia*.
Μητροπολιτῶν in *Ionis*.
Μοσυνῶν.
Νικομηδείων.
Περαμυνῶν.
Ρεγυσίων.
Σαμίαι.
Σιδητῶν.
Σμυρναίων.
Τηροδοιρεῶν.

CORNELIA SALONI- N A Chryso gone, Gallieni conjux.

Ancyra *Galatia*.
Ἀφροδισίων.
Θεσσαλονικέαι.
Θυαπειρωνῶν.
Κυζικηνῶν.
Σαρδηνῶν.
Σιλλυαίων.

LICINIUS VALE- RIANVS SALONI- NVS, Gallieni F.

Λυρβητῶν.
Σαρδηνῶν.
Τηροδοιρεῶν.

ZENO BIA.

Γαλμαρυνῶν.

INDEX CÆSARUM, &c.

VABALATHVS.	MAXIMIANVS.	Sirmium.
Παλαμυρίων.	Carthago. Illyricum.	CONSTANS <i>Constantini M. F.</i>
POSTVMVS.	GALER. VALER. MAXIMINVS, <i>Armentarius.</i>	Bononia. Gallia. Siscia.
Deufon. Erymanthus. Gallia. Germania.	Alexandria. ROMVLVS <i>Maxentii F.</i>	CONSTANTIVS, <i>Constantini M. F.</i>
SERVILIVS LOLLIANVS.	Roma. CONSTANTINVS M.	Carthago. Roma. Siscia.
Gallia.	Africa. Amida. Arelate. Constantinopolis. Constantiniana Daphne.	IVLIANVS.
AVRELIANVS.	Francia. Gallia. Heraclea <i>Thracia.</i>	Lugdunum.
Παλαμυρίων.	Roma. Sarmatia. Siscia.	HELENA <i>Juliani ux.</i>
CLAVDIVS <i>Gothicus.</i>		Pharus, seu <i>Ins. Farin.</i>
Ἀμασίας. Σαχλασάων.		VALENS.
PROBVS.	CRISPVS <i>Constantini M. F.</i>	Roma.
Siscia.		VALENTINIANVS.
DIOCLETIANVS.	Alemannia. Sirmium.	Lugdunum.
Carthago.		
CARAVSIVS.	CONSTANTINVS <i>Junior, Constantini M. F.</i>	HONORIVS.
Camalodunum. Roma.	Alemannia.	<i>Bogudēns, sed id equi no- men est.</i>

*Adde his quosdam ex Pyrrhi Ligorii Collectaneis nummos, appella-
tos a nobis in postrema operis hujusce parte, cui titulum fecimus,
NUMMI ADDENDI.*

N O M I N A
MAGISTRATUUM,
PRÆTORUM, PONTIFICUM, &c.
Qui in hujusce voluminis nummis occurrunt.

A

Æ Butius Sex. Caesar-
augustus.

Ἀγρίππας. Θασίαν.

Agrippa. Ἀγρίππας.

Agrippa Caninius. Corin-
thius.

Ἀγρίππας. Γάζα.

Ἀγρίππας. Νικόπολις ad
Istrum.

Ἀγρίππας. Laodicea Caria.

Ἀθηνᾶς. Σωτηρίαν.

Ἀθηνᾶς. Ἀνθ. Κολοφώναν.

Ἀθηνᾶς. Μασίαν ad
Maandrum.

Ἀθηνᾶς. Νυσσέαν.

Ἀλ. Ἀλ. Ταπασίαν. Ὑπαι-
πιαν.

Ἀλ. Ἀείζηνος. Σμυρναίαν.

Ἀλ. Ἀειστίνος. Γερμιναν.

Ἀλ. Δημητρίου. Ἰππίας,
vel Ἰππιου Κοπάαν.

Ἀλ. Διοτύπος. Laodicea
Caria.

Ἀλ. Εὐρύκας. Κυμαίαν.

Ἀλ. Μυτιλήνης. Αἰζαντιαν.

Ἀλ. Παχίαν. Νυσσέαν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλ. Ρομ. Βάαν. Γαλατῶν.

Ἀλέξανδρος. Ἀνθ. Ἀρα-
μεα Phrygia.

Ἀλέξανδρος. Βέλ. Aramia
Phrygia.

Ἀλέξανδρος. Κλέαν. Σαρ-
διαναν.

Ἀμαρῆς. Μισχίαν. Μαλ-
νίαν ad Maandrum.

Ἀμαρῆς. Βασίλειαν. Ἀ-
μαρῆαν.

Ἀμαρῆς. Μαρκιαν. πολιαν.

Ἀνθ. Περμαλῶν.

Ἀνθ. Μίχκος. Νίρια Γρα-
παν.

Ἀνθ. Τανχίλιος. Παντα-
λιαν.

Ἀνθ. Φιλιπποπολιαν.

Ἀνθ. Αἰζαντιαν.

Ἀνθ. Σμυρναίαν.

Ἀνθ. Τανχίλιος. Παντα-
λιαν.

Ἀνθ. Φιλιπποπολιαν.

Ἀνθ. Αἰζαντιαν.

Ἀνθ. Σμυρναίαν.

Ἀνθ. Τανχίλιος. Παντα-
λιαν.

Ἀνθ. Φιλιπποπολιαν.

Ἀνθ. Αἰζαντιαν.

Ἀνθ. Σμυρναίαν.

Ἀνθ. Τανχίλιος. Παντα-
λιαν.

Ἀνθ. Φιλιπποπολιαν.

Ἀνθ. Αἰζαντιαν.

Ἀνθ. Σμυρναίαν.

Ἀνθ. Τανχίλιος. Παντα-
λιαν.

Ἀνθ. Φιλιπποπολιαν.

Ἀνθ. Αἰζαντιαν.

Ἀνθ. Σμυρναίαν.

Ἀνθ. Τανχίλιος. Παντα-
λιαν.

Ἀνθ. Φιλιπποπολιαν.

Ἀνθ. Αἰζαντιαν.

Ἀνθ. Σμυρναίαν.

Ἀνθ. Τανχίλιος. Παντα-
λιαν.

Ἀνθ. Φιλιπποπολιαν.

Ἀνθ. Αἰζαντιαν.

Ἀνθ. Σμυρναίαν.

Ἀνθ. Τανχίλιος. Παντα-
λιαν.

Ἀνθ. Φιλιπποπολιαν.

Ἀνθ. Αἰζαντιαν.

Ἀνθ. Σμυρναίαν.

Ἀνθ. Τανχίλιος. Παντα-
λιαν.

Σάπμος. Laodicea Caria.
Appius Pulcher. Laodicea
Caria.

Ἀππίαν. Ὑπαιπιαν.

Ἀππίαν. Σμυρναίαν.

Ἀππίαν. Μαλνίαν.

Ἀππίαν. Μαλνίαν a Si-
rylo.

Ἀππίαν. Σμυρναίαν.

Ἀππίαν. Βυζαντιαν.

Ἀππίαν. Δυρραχίαν.

Ἀππίαν. Ρατῶν.

Ἀππίαν. Κλέαν.

Ἀππίαν. Ἐρετρίαν. Μαλ-
νίαν a Strylo.

Ἀππίαν. Ταρσίαν.

Ἀππίαν. Μυτιλήαν.

Ἀππίαν. Γερμιναν.

Ἀππίαν. Σαρδιαναν.

Ἀππίαν. Σμυρναίαν.

Ἀππίαν. Μητρίαν. Ἐρε-
τρίαν.

Ἀππίαν. Aramea Phrygia.

Ἀππίαν. Ἰστίαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Ὀκτ. Θυα-
πειαν.

Ἀππίαν. Περμαλῶν.

Ἀππίαν. Νικόμαχον. Σαρ-
διαναν.

Ἀππίαν. Κλαζομῶν.

Ἀππίαν. Σμυρναίαν.

Ἀππίαν. Μιλήαν. Κα-
δωναν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

Ἀππίαν. Αἰζαντιαν.

N O M I N A

Ἀπῆλος Καπίων. Περι-
χαυιῶν.
Ἀπῆλος Σοφιστής. Σμυρ-
ναῖων.
Ἀπίος Λάχων. Νιχαῖων.
Bithynia.
Αὐτοβελίος Γερτυῖων.
Αἰετίλιος. Διοισσοπολιτῶν.
Αὐγ. Αἰωαῖος. Κολοφω-
νίων.
Ἀυρ. Ἀλέξανδρος. Αρα-
μεα Phrygia.
Αὐρ. Ἀλέξανδρος. Βίλ.
Artemia Phrygia.
Ἀυγ. Ἀμανίος. Μαρκιαν-
οπολιτῶν.
Αὐρ. Ἀφασίος. Μαίονι.
Ἀυρή. Ἀσχάσις. Περμα-
μνῶν.
Αὐγ. Ἀφφασίος. Φαχάσι.
Αὐγ. Βάχχος. Αραμεα
Phrygia.
Αὐο Βίρευλλος. Ἐλαϊτῶν.
Αὐγ. Γάιος. Μαλίντων a
Syrilo.
Ἀυγ. Γεμῆος. Σμυρναῖων.
Αὐρ. Γλύχων. Θυαπειριῶν.
Αὐρ. Δαμ. Περιχαυιῶν.
Ἀυο Διόδωρος. Νυσσάσι.
Αὐρή. Διόδωτος. Κιλβιαῶν.
Αὐρ. Εἰρήμιος. Μελιτεπολι-
τῶν.
Αὐο Εἰρημίας. Τυμνιῶν.
Αὐρ. Εὐτυχῆς. Φαχάσι.
Αὐρήλιος Εὐτυχῆς Σινιέρης.
Αἰχάσι.
Αὐγ. Ζῶνις. Μοσινῶν.
Αὐγ. Ζῶνις. Μαίονι.
Ἀυγ. Ζῶνις. Σαρδιαῶν.
Αὐγ. ΗΨφαιτίων. Δαλδω-
νῶν.
Αὐρ. Θεοδοπάσις. Φαχάσι.
Αὐγ. Θεόδωρος. Μαλίντων a
Syrilo.
Αἰλ. Ἰκπύδης (προ Ἰκ-
πύδης) Μιλνσίων.
Αὐρ. Κλειπάτωρ. Κιρδινῶν.
Αὐγ. Λάμιος. Νυσσάσι.
Αὐρ. Μαμίος. Ἀλικαρ-
νασσίων.
Ἀν. Μάριος. Ἰουλιέων.
Ἀυγ. Μάριος. Κιρδινῶν.
Αὐρ. Μητροφίσις. Αὐγ. ὡν.
Αὐρ. Μιτρούσιος. Νυσσάσι.

Αὐ. Νήκοτατος. Τυμνιῶν.
Αὐρ. Νίχων. Ἐρυθραῖων.
Ἀυρ. Ὀρίσις. Σμυρναῖων.
Ἀυρ. Πιπίσις. Βλαυδιῶν.
Αὐρ. Παῦλος. Αἰχάσι.
Αὐρ. Πρωπίσις. Μυπλινῶν.
Αὐ. Ρ. Ὑψος. Σαρδιαῶν.
Αὐγ. Σέξζος. Μητροπολιτῶν
Phrygia.
Ἀυρ. Στεφανικαῖος. Αρα-
μεα Phrygia.
Ἀυγ. Στεφανικαῖος. Τυμ-
νιῶν.
Αὐρ. Στεφάνικος. Ἰερωχι-
σταῖων.
Ἀυρήλιος Σώτατος. Κυζι-
κινῶν.
Αὐρ. Σωτηρίδης. Βυζαν-
τιῶν.
Αὐγ. Ταπασίος. Μαλίντων
a Syrio.
Ἀυγ. Τέρπιος. Σμυρναῖων.
Αὐρ. Τίτυλλος. Αρρουπία
lonia.
Ἀυρήλιος Τίσις. Θυαπειρι-
ῶν.
Αὐγ. Τυχῆς. Μαλίντων a
Maandrium.
Αὐρ. Τίμος. Μαλίντων a
Maandrium.
Αὐρ. Φρόντων. Βυζαντιῶν.
Αὐγ. Φρόντων. Μαλίντων a
Syrilo.
Αὐγ. Χρυσόφορος Χίσι.
Αὐγ. . . . Ριοιῶν.
Ἀφφασίος. Φαχάσι.

B

Accius Celsa.
Βάχχος Αὐγ. ἰλιος. Α-
ραμεα Phrygia.
Βάλβος. Ἀρδῶν. Ἀλκυονίδων.
Βαλ. Ἀεισιμάχος. Μυπ-
λινῶν.
Βίρευλλος. Ἐλαϊτῶν.
Βαρσύνος. Μαρινῶν.
Βασίλειος. Ἰουλιέων.
Βασίλειος. Γαλατῶν.
Βασίλειος. Πομπήσιος. Κυπρίων.
Βελλίος. Αραμεα Phrygia.
Bellius Proculus. Corin-
thius.
Βιάνιος. Ἀπῆλος. Αραμεα
Phrygia.
Βίας. Κλαυδῆς. Κιανῶν.

Βολανός. Σμυρναῖων.
Βόλανος. Μινδῶν. Νικαμα-
δίων.

C

Aldus Corn. Bilbilis.
Caninius Agrippa. Co-
rinthius.
Carisius. Emerita.
Carisius. Toletum.
Cassius. Corinthus.
Cato. Caesaraugusta.
Celer. Calagurru.
Celer. Ossa.
Cestius. Enna.
Cicero M. Tullius. Laodi-
cea Caria.
Clodius Macer. Africa.
Corn. Calvus. Bilbilis.
Corn. Refectus. Bilbilis.

Δ

Δαμασίας. Ἐρεπείων.
Δαμασίας. Κλαζομε-
νῶν.
Δαμασίας. forte. Περιχαυι-
ῶν.
Δαμασίας. Ἀπῆλου. Ἀ-
χερασσιῶν.
Δαμοκράτης. Ἀπολλωνίος.
Laodicea Caria.
Δάμωρ. Δυρρακινῶν.
Δάμωρ. Ἰατῶν.
Δάσιος. Σαρδιαῶν.
Δαμπτειῖος. Αἰλ. Κοπάσι.
Δαμπτειῖος. Κέλερ. Κο-
πάσι.
Δαμπτειῖος. Βυζαντιῶν.
Δαμπτειῖος. βασιλεὺς. Δημι-
τρίων.
Δαμπτειῖος. βασιλεὺς. Σιδω-
νῶν.
Δαμπτειῖος. Ὀλοσσός. Ἐλα-
τιῶν.
Δαμ. Ἰ. Ὑψος. Σαρδιαῶν.
Δαμοδῶν. Βυζαντιῶν.
Δαμοκράτης. Σμυρναῖων.
Δαμοκράτης. Μαλίντων a
Syrilo.
Δαμ. Ἰ. Ὑψος. Σμυρναῖων.
Δαμ. Ἰ. Δαμ. Κοπάσι.
Δαμ. Ἰ. Ὑψος. Αὐρ. Νυσσάσι.
Δαμ. Ἰ. Ὑψος. Αἰχάσις. Laodicea
Caria.
Δαμ. Ἰ. Ὑψος. Κομ. Ὑψος. Σμυρ-
ναῖων.

Διογύσου

MAGISTRATUUM, &c.

Διοῦσου Διογένης. Κομαίαι.
Διοφάντης. Κιλβιανῶν.
Διοφάντης. Κάων.
Δίων ὁ Διοφάντου. Κάων.
Δορύλαος. Βλαβιῶν.
Δορύλαος. Σαλιπῶν.

E

Eλπιδοφόρος. Κομαίαι.
Ελπίδος Λαβίου. Ἀβ-
δητιῶν.
Εμῖλ. Ἀγώνιος Νάσαι. Ῥο-
δῖαι.
Επικλῆς. Σαρδηνῶν.
Εὐριος Μάρκελλος. Κυ-
θρίαι.
Επικλέτης. Αἰμαλίαι.
Επικλέτης. Τυῖαι.
Εὐφάντης. Ἀετῶν. Μαλ-
τιῶν a Sipylo.
Ερμίας. Κυμαίαι.
Ερμίας. Μιλιαπολιτῶν.
Ερμίας. Τημιτῶν.
Ερμούκλῆς. Σμυρναίαι.
Ερμούκλῆς. Σμυρναίαι.
Ερμούκλῆς. Παλκερηνῶν.
Τεαλιανῶν.
Ερμούλαος. Κυζικηνῶν.
Ερμούλαος Νείχοι, vel Νεί-
χος F. Τραπεζιῶν.
Ερμούφιλος. Σαρδηνῶν.
Εὐάρετος. Τεαλιανῶν.
Εὐκλείδης. Φιλαδελφῶν
Egria.
Εὐχάρτος. Κάων.
Εὐκλείδης Τεαλῆται.
Εὐεῦπλος. Περγαμηνῶν.
Εὐπλῆς Μεληβοπιτῶν.
Εὐπλῆς. Φακχῶν.
Εὐπλῆς Αὐρήλιος Σεντρός.
Αἰζαίαι.
Εὐπλῆς Σα. Laodicea Ca-
ria.

F

FAbius M. Casatangu-
sta.
Festus Manius. Cel/a.
Flaccus Julius. Corinthus.
Fronto Helvius. Bibila.

G

GAbius Παπίριος Κά-
σος. Νικαίαι Bithynia.
Νικομηδῖαι.

Γάιος Ποπλίλιος. Μακί-
δον.
Γαργίλιος Ἄρπιος. Παιτα-
λιστῶν.
Γαργίλιος Ἄρπιος. Φιλικ-
ποπολιτῶν Thracia.
Γέμνιος. Περγαμηνῶν.
Γεμῖνος. Σμυρναίαι.
Geminus Semp. Sagen-
ium.
Γερ. Ζόσιμος. Τεαλιανῶν.
Γουπῆς. Μαρκισιοπολι-
τῶν.

Germanus. Casatangusta.
Γλαῦκος. Κυζικηνῶν.
Γλαῦχος. Περσωνῶν.
Γλῆχος. Θουαπεικηνῶν.
Γλόχος. Περγαμηνῶν.
Γλόχος. Θεόδωρος, vel Θεο-
δότης. Περγαμηνῶν.
Γοργόφης. Μιχαεῖαι in
Attica.
Graccus Sempronius. Ca-
laguris.

Z

Zεῦξιος. Μοσινῶν.
Ζήνοβια. Παλμυρηνῶν.
Ζήναι. Κυαρίαι.
Ζήναι. Μαγῶν.
Ζήναι. Σαρδηνῶν.
Ζήναι Ἀετῶν. Ἰώται.
Ζόπυρος. Δυρραχηνῶν.
Ζοσιμος. Τεαλιανῶν.

H

HElvius Fronto. Bil-
bilis.
H'ερακλείδης. Κομαίαι.
Σμυρναίαι.
H'ερακλείδης Ἀσκληπιάδου.
Φακχῶν.
Herennianus. Παλμυρηνῶν.
Herodes. Παλμυρηνῶν.
Herodianus. Τημιτῶν.
Herodianus. Παλμυρηνῶν.
H'φαιστῖαι. Δαλδηνῶν.
H'φαιστῖαι. Ἀυρ. Δαλδηνῶ-
ν.

Θ

ΘΑλος. Σμυρναίαι.
Θιμισκλῆς. Μιλη-
σίαι.
Θεοδοσιανός. Φακχῶν.
Θεόδωρος Αὐρ. Μαγνητῶν a
Sipylo.

Θεοφάνης. Μητροπολιτῶν
Thessalia.
Θόριος. Νικομηδῖαι.

I

IΕραξ. Αἰζανιτῶν.
Ιερωνῆς. Μυπληταίαι.
Ἰνθιμῆκος βασιλεὺς. Θρα-
κῶν.
Ἰππίας. Κοπαίαι.
Ἰππίκις. Φιλίππες. Σμυρ-
νῶν.
Ἰππόκλῆς, pro Ἰσπόλυ-
τος. Μιλισίαι.
Ἰππόκλῆς, pro Ἰσπόλυτος.
Σμυρναίαι.
Ἰππῶν. Καλαβρυταίαι.
Juba rex. Casarea Man-
reania.
Ἰουέντιος. Πεσινουήται.
Ἰουλιανός. Ἐφείαι.
Julius Antonius. Norba.
Julius Flaccus. Corinthus.
Julius Polygnus. Corin-
thus.

Ἰούλιος. Κοπαίαι.
Ἰού. Αἰθῆρος. Περγαμηνῶν.
Ἰούλιος Αἰλ. Σέλευκος. Μαρ-
κισιοπολιτῶν.
I. Ἀγνοίαι. Τημιτῶν.
Ἰούλ. Ερμούφ. Σαρδηνῶν.
Ἰούλιος Κάσος. Ἀδρια-
πολιτῶν.
Ἰούλ. Μάξιμος. Βαρμυλι-
τῶν.
Ἰούλιος Μαρκελλός. Ἀδρια-
πολιτῶν.
Ἰούλ. Νικανδρός. Μιλισίαι.
Ἰούλ. Πομπ. Σεουρήλιος. Κο-
λοφάται.
Ἰούλ. Σαπρινός. Αἰγυα
Galatia.
Ἰούλ. Σαπρινός. Περινταίαι.
Ἰούλ. Σουλ. Ερμούφιλος.
Σαρδηνῶν.
Ἰούλ. Φιςός. Μαρκισιοπο-
λιτῶν.

Ἰούλ. Περσῶν. Μυπληταίαι.
Ἰούλ. Σεντρός. Ἀκρονταίαι.
Ἰουλία Σεντρός. Βυζαντιῶν.

K

KΑἰτίαι. Σεουρήλιος.
Ἀκρονταίαι.
Καλλικλῆδης. Περινταίαι.

C

N O M I N A

Καλίδικος. Κολοφονίαι.
 Καλίσκος. Περγαμηνῶν.
 Καλίσκος ΚΑ. Κολοφονίαι.
 Καππιτωλίδης. Βυζαντίαι.
 Καπίων Ἀθῆλος. Περραμηνῶν.
 Κέρων Παπίριος. Νικαίαι.
 Βιθηνία. Νικομηδείαι.
 Κασανδρός. Πιπαιαίαι.
 Κάσος Ἰούλιος. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Κάσιος *Antiochia Syria*.
 Κεφαλῖαι. Περραμηνῶν.
 Κίμων. *Patra*.
 Κλαστικός Λόμιος. Αἰζανιτῶν.
 Κλαύδιος. Τίβερειαι.
 ΚΛ. Ἀεριοφάνης. Σμυρναίαι.
 Κλαύδιος Βίας. Κιανῶν.
 ΚΛ. Καλίσκος Κολοφονίαι.
 ΚΛ. Ρουφίος Σοφιστής. Σμυρναίαι.
 Κλαύδιος Ρούφος. *Patra*.
 ΚΛ Στρατήγιος. Σμυρναίαι.
 ΚΛ. Θεόδοτος. Ροδίαι.
 Κλείταρχος. Εριγυί.
 Κλεόβουλος. Τηροδοθεῖαι.
 Κλεοπατρία Ἀνρ. Καδινῶν.
 Κλέων. Ἐφεσίαι.
 Κλέων Ἀλέξανδρος. Σαρδηνῶν.
 Κουβάφειος. Χίαι.
 Κουμβάπος. Σμυρναίαι.
 Κορίνιος Πέχλος Κυφίαι.
 Κόρδος Μάριος. Φρυγίαι.
 Κορ. Λυμίας. Κυμαίαι.
 Κορ. Λύπος. Κρήται.
 Κόττις βασιλεύς. Θράκη.
 Κούρβος. Περγαμηνῶν.
 Κουρίπλαιος. Περγαμηνῶν.
 Κράππος. Περγαμηνῶν.
 Κρηάριος. Κρήται.
 Κρηάριος. Σμυρναίαι.
 Κρηάριος. Ἀντίαι.
 Κρότος. Σαρδηνῶν.
 Κρίππος. Τραπεζοῖαι.
 Κρίππος. Μαρκιανοπολιτῶν.

Λ

ΛΑΒΑ Πύρρου. *Isodicea Caria*.
 Λαμίας Ἀνρ. Νυσαίαι.
 Λάιος. Ἀδριανίται.

Λάχων Ἀθῆος. Νικαίαι. Βιθηνία.
 Λάχης. Κυδωνίαι.
Lentulus Araptes Phrygia.
 Λεύκος Πακίτιος. Μακεδόναι.
 Λέων. Τήβαι.
 Λογίαιος. Μαγνήται. *Syrus*.
 Λωμίας Κορ. Κυμαίαι.
 Λωμίας Μυθυμναίαι.
 Λόλ. Ζερόφιλος. Τηροδοθεῖαι.
 Λόμιος Κλαστικός. Αἰζανιτῶν.
 Λού. Ἀντωνίος Τισαῖν.
 Λούκ. Ἀντωνίος. Τήβαι.
 Λού. Θάμιος. Σμυρναίαι.
 Λούκιος Κλάσιος. *(Mendose)*.
 Ἀρτεμίδος. Αἰζανίαι.
 Λούκιος. Ἐλαίται.
Lucretius Casatavugista.
Lutatius Q. Casatavugista.
 Λύπος Κορ. Κρήται.
 Λύσιος. Σαμῖαι.
 Λυσίας. Μαιάνδρου. Αἰζανιτῶν.
 Λυσίμαχος βασιλεύς. Λυσίμαχος.

Μ

M *Acer Clodius. Afri-*
ca.
 Manius Festus. *Celsa*.
 Manlius. *Carthago nova*.
 Μάξιμος Ἀνρ. Ἀλικαρνασσῶν.
 Μάξιμος Ἀνρ. Ἰουλίαι.
 Μάξιμος Ἰούλ. Βαρυλιτῶν.
 Μάξιμος Τούμιος. Πανταλιῶν.
 Μάξιμος Τούλ. *Vlpia Trajana*.
 Μάριος Κόρδος Φρυγίαι.
 Μάρκελλος Ἐφίος. Κυφίαι.
 Μάρκελλος Οὔσιλιος. Ἀχίαι.
 Ἐυδοῖαι.
 Μαρκελός. Μαγνήται.
 Μαρκελός Ἰούλιος. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Μάρκος Ἄνιος. *Vlpia Trajana*.
 Μάρκος Ρούφος. Ροδίαι.
Martius Vibius. Valentia Hispania.

Μαυλοῖος. Τραπεζοῖται.
 Μελίτων Ἀθηνῶν. Σμυρναίαι.
 Μελίτων Ἀσκληπιάδου. Καδινῶν.
 Μείανδρος. Νυσαίαι.
 Μείανδρος Λυσίας. Αἰζανιτῶν.
 Μενελάος. Περσῶν.
 Μενελάος. Κόρ.
 Μενελάος. Μυθυμναίαι.
 Μενελάος. Σαρδηνῶν.
 Μισάλας. Μαρκιανοπολιτῶν.
 Μίμοφάνης. Ἐφεσίαι.
 Μιυφίλος. Μαρκιανοπολιτῶν.
 Μιτροδότης. Μορναίαι.
 Μιτροδότης. Πατρίαι.
 Μιτροδότης. Βυζαντίαι.
 Μίσιος. *Patra*.
 Μίσιος Βολαῖος. Νικομηδείαι.
 Μίσιος Σαβ. Νικόπολις *ad Istrum*.
Montanus Casatavugista.
 Μοχίαι. Μαγνήται. *ad Maandrum*.
 Μουσῆιος. Νυσαίαι.
 Μύσιος *Araptes Phrygia*.
 Μυθόβιος Αἰλ. Αἰζανιτῶν.
 Μύσιος Ἀρσῆος.
 Μύσιος. Σμυρναίαι.

Ν

N Ἀσπ. Ἀντωνίος. Ροδίαι.
 Νικόμαχος Τηροδοθεῖαι.
 Νίχων. Τραπεζοῖται.
 Νικόμαχος. Θεοῖαι.
 Νικαγόρας. Κόρ.
 Νικαδότης. Μιλιῖαι.
 Νικίας. Μιτροπολιτῶν *in Ionia*.
 Νικόμαχος. Θεοῖαι.
 Νικόμαχος. Σαρδηνῶν.
 Νικόμαχος Ἐπιφανής. Νικομηδείαι.
 Νικόμαχος. Ἐφεσίαι.
 Νικόμαχος. Πατρίαι.
 Νικόμαχος. Σμυρναίαι.
 Νίχων Ἀνρ. Ἐρυθραίαι.
 Νόσιος Ρούφος. Νικόπολις *ad Istrum*.
 Νόσιος. Σαγηνῶν.

MA G I S T R A T U U M, &c.

Ε Ερίφίλος. Τυμβοθη-
ρῶσι.
Ζευόδης. Σμυρναῖον.

Ο Ctauius. Corinthus.
Odenathus. Παλμυ-
ρῶσι.
'Οκτ. 'Αρπυμίδης. Θυα-
πειρῶσι.
'Ολοσος Δημήτριος. 'Ελαΐ-
τῶν.

Ο'μπερς Μυρναῖον.
'Οπισφύρς. Κυζικηνῶν.
'Ορέτης. Σμυρναῖον.
Ο'τ'ίλιος Μαρκάριος. 'Αρχαῖος
Εὐδερῶν.
Οὐάλ. Νικίας. Μητροπολι-
τῶν in Ionia.
'Ουαρ'ς Παάκιος. Κλαυ-
δοπολιτῶν.
Οὐαρ'ς Παάκιος. Νικηαῖον
Bithynia.
Οὐίτ'ίλιος. Νικομηδείον.
'Ουλοσῆρος. 'Αρ'υκ. 'Ιου-
λιέων.
Οὐόπισκος. Πλατειοπολι-
τῶν.
Οὐάπισκος. Φιλικποπολι-
τῶν Thracia.

Π Αἰκαράδης. Τεαλλια-
νῶν.
Παάκος Αἰλ. Νυσσῶν.
Πάπ'ς Γεαμ. 'Εφείων.
Πάπ'ς Σεπ' 'Εφείων.
Πακίσιος. Μακεδόνων.
Παλαμίδης. Περσῶν. Κα-
λυδωνῶν.
Παπίας. 'Αυρ. Βλαυδῶν.
Παπίριον. Τ'π'π'π'π'π'π'
Παπίριος Κάρβων. Νικηαῖον
Bithynia. Νικομηδείον.
Παυλῆσιος. Μητροπολιτῶν
in Ionia.
Παῦλος. Αἰχναῖον.
Παῦλος. Στεκτερῶν.
Ρετρονίος. Carthago noua.
Πετρώσιος. Antiochia Syria.
Πετρώσιος. Σμυρναῖον.
Πλάκιος. 'Ουαρ'ς. Κλαυ-
δοπολιτῶν.
Πλάκιος. 'Ουαρ'ς. Νικηαῖον
Bithynia.

Ποιλεορτίος. Μυπλυνῶν.
Πολέμω. Μαγνῆτιον a Si-
rylo.
Πολέμω. Σμυρναῖον.
Πολέμω. Φιλοκράτωρ. Λαο-
δισα Caria.
Πολ'ω. Περσῶν.
Πολ'ω. Σαλαμινῶν.
Πολ'ω. 'Αρ'υκ. Σμυρ-
ναῖον.
Polyxenus Julius. Corin-
thum.

Πομπήσιος. Πομπηιοπολιτῶν.
Πομ. Οὐόπισκος. Πλατε-
ιοπολιτῶν.
Πομ. Οὐόπισκος. Φιλικπο-
πολιτῶν Thracia.
Πομπήσιος. Βασιλῶν Κυβερνῶν.
Πομπήσιος. 'Ιούλ. Σεουερῶν.
Κολοφῶν.
Πομπήσιος. Μαρκιανοππολιτῶν.
Πομπήσιος. Αἰλ. Βυζαντιῶν.
Πομπήσιος. Νικόπολις ad
Istrum.
Πομπήσιος. Σαβῆσιος. Φιλικποπο-
λιτῶν Thracia.
Πομπήσιος. Μακεδόνων.
Πομπήσιος. Οὐίτ'ίλιος. Νικο-
μηδείον.
Πομπήσιος. Χίον.
Πομπήσιος. Ο'σκα.
Proculus Bellius. Corin-
thum.
Πομπήσιος. Παλαμίδης. Κα-
λυδωνῶν.
Πομπήσιος. Μυπλυνῶν.
Πομπήσιος. Κομῆσιος. Κομῆσιος.
Πομπήσιος. Σαφισῶν. Σμυρ-
ναῖον.
Πομπήσιος. Κόων.
Πομπήσιος. βασιλῶν. Θεσσα-
λῶν.
Πομπήσιος. Λαδῶν. Laodicea
Caria.

R Ectus. Calagurii.
Refectus Cornelius.
Bibilia.
'Ρεσκύπριος βασιλῶν. Θρα-
κῶν.
'Ρουφῆσιος Σοφισῶν. Σμυρ-
ναῖον.
'Ρουφῆσιος Δημ. Σαρδηνῶν.
'Ρουφῆσιος Κλαυδῶν. Patra.

'Ρουφῆσιος Μάρκος. 'Ροδῶν.
'Ρουφῆσιος Νέσιος. Νικόπολις
ad Istrum.
'Ρουφῆσιος Τίσιος. Βιζυλῶν.
'Ρουφῆσιος Φλάκιος. Αἰζανῶν.
Rullus Sempronius. Bil-
bilis.
'Ρουφῆσιος. Φιλικποπολιτῶν
Thracia.

Σ
Σ. Α. Εὐτυχῆς. Laodicea
Caria.
Σαβ. Μόδισος. Νικόπολις
ad Istrum.
Σαβῆσιος. Φιλικποπολιτῶν
Thracia.
Σαβ. 'Αρ'υκ. Βυζαν-
τιῶν.
Σαβ. Αἰλ. Τίσιος.
Σαβῆσιος. 'Ελαΐτῶν.
Σαβῆσιος. Πελλῶν.
Σαβῆσιος. 'Ιούλιος. Ανεργα
Galatia.
Σαβῆσιος. Μαρκιανοππολιτῶν.
Semp. Geminus. Sagen-
ium.
Sempr. Graccus. Casili-
num.
Sempron. Rullus. Bilbilis.
Σεπ'ίλιος. 'Εφείων.
Σεπ'ίλιος. Κυζικηνῶν.
Σεπ'ίλιος. Μητροπολιτῶν Phry-
gia.
Σεπ'ίλιος. Σμυρναῖον.
Σεπ'ίλιος. 'Ιουλιος. 'Ακμῶν.
Σεπ'ίλιος. 'Ιουλιος. Βυζαντιῶν.
Σεπ'ίλιος. Πομπ. Κολοφῶ-
ν.
Σεπ'ίλιος. Αἰμίλιος. Βυζαν-
τιῶν.
Σεπ'ίλιος. Αὐ'ίλιος Εὐτυχῆς.
Αἰχναῖον.
Σεπ'ίλιος. Θυαπειρῶν.
Σεπ'ίλιος. Πάπ'ς. 'Εφείων.
Σεπ. Ταπῶν. Μαρκιανοπ-
πολιτῶν.
Σεπ'ίλιος. Καπῶν. 'Ακ-
μῶν.
Σεπ'ίλιος. 'Ρουφῆσιος. Φιλικ-
ποπολιτῶν Thracia.
Σιλαῖος. Antiochia Syria.
Σιλαῖος. Φακῶν.

NOMINA MAGISTRATUUM, &c.

Συλλίμιος. Ἰερεπολιτῶν *Phty-gia*.
 Σουλ. Ἐφμέφίλος. Σαρδισ-
 τῶν.
 Surlus. *Olea*.
 Στήθετος. Σμυρναῖος.
 Στασιός. Στασιών.
 Στερεχάτης. Ἀλικαρνα-
 σσῶν.
 Στερεχικανός. Ἀυγ. *Ar-
 mea Phrygia*.
 Στερεσιανός. Τημενῶν.
 Στερεφίτης. Ερίμω.
 Στερεφίτης. Σμυρναῖος.
 Στερεφίτης. Ἀυρ. Ἰερεχ-
 σαράων.
 Στερεφίτης. Δυρραχινῶν.
 Sura Val. *Saguntum*.
 Συλλίμιος. Σμυρναῖος.
 Σακεράτης. Ἀδριανοπολιτῶν.
 Σάσιμος. *Laodicea Cavia*.
 Σάσετος. Ἀυγίλιος. Κυ-
 ζικηνῶν.
 Σάπτιος. Χαλκιδῶν.
 Σαπείχης. Αὐρ. Βυζαντιῶν.

T

Ταρχίπιος. Νικομη-
 δῶν.
 Tarracina. *Olea*.
 Ταρκινός. Αὐρ. Μαγνίται α
Sipylo.
 Ταπανός. Μαρκιανοπολιτῶν.
 Ταπανός. Τραπεζιῶν.
 Τίετυλλος. Ἀυγ. *Apollonia
 Ionia*.
 Τίετυλλος. Νικόπολις αἰ
Mestum.

Τίβ. Ἰωλ. Φιζός. Μαρκι-
 νοπολιτῶν.
 Τίβ. Κρηταῖος. Σμυρναῖος.
 Τίπιος. Ρ'ούφος. Βιζυλῶν.
 Τίτ. Αἰλ. Καπιτωλῖος. Βυ-
 ζαντιῶν.
 Τίβ. Ἀυγίλιος. Θυαπειρι-
 τῶν.
 Τούμιος. Μάξιμος. Παντα-
 λισσῶν.
 Τουλ. Μάξιμος. *Vlria Tra-
 jana*.
 *Tullius Cicero. *Laodicea
 Cavia*. Μαγνίται α *Sipylo*.
 Τύμιος. Τριφυλιανῶν.
 Τύλ. Κρητικός. Περραμ-
 νῶν.
 Τυχικός. Νυσαῖος.
 Τυχικός. Αὐρ. Μαγνίται αἰ
Malandrum.

V

Abalathus. Παλμο-
 ρινῶν.
 Val Sura. *Saguntum*.
 Vetticus L. *Caesariensis*.
 Vetus Antistius. *Gabini*.
 Vibius Marfus. *Valentia
 Hispania*.
 Τ'έριος. Μυλασίος.
 Τ'μος. Αὐγ. Μαγνίται αἰ
Malandrum.

Φ

Φαίσιος. Ἐρεπιδῶν.
 Φαίου. Ἀπ'ίλλας. *Ar-
 mea Phrygia*.
 Φαντιανός. Μαρκιανοπο-
 λιτῶν.
 Φιζός. Μαρκιανοπολιτῶν.

Φιζός. Αἰλ. Βυζαντιῶν.
 Φιλίππος. Ἰκπικος. Σμυρ-
 ναῖος.
 Φίλιππος. Φλ. Εὐμόριος.
 Φιλοκράτης. *Aranea Phry-
 gia*.
 Φιλοκράτης. Πολέμων. *La-
 cea Cavia*.
 Φιλομήτης. Μιλασίος.
 Φιλοπάτης. Σμυρναῖος.
 Φίλων. Δαμάσος. Κλαζομα-
 νῶν.
 Φίλων. Δυρραχινῶν.
 Φλάκκος. Αἰζαντιῶν.
 Φλάκκος. *Antiochia Syria*.
 Φλ. Ἐρμόλαος. Νείχων.
 Τραπεζιῶν.
 Φλ. Μάξιμος. Αὐρ. Ἀλι-
 χαρισσῶν.
 Φλα. Μανλυσίος. Τραπεζο-
 πολιτῶν.
 Φλ. Εὐλοπικανός. Ἰερε-
 πυντιῶν.
 Φλ. Φίλιππος. Εὐμόριος.
 Φλαουίος. *Perga*.
 Φρογνίτης. Μαγνίται αἰ
Malandrum.
 Φρόνιος. Ροδῶν.
 Φρόνιος. Αὐρ. Βυζαντιῶν.
 Φρόνιος. Αὐγ. Μαγνίται α
Sipylo.

X

Χαίσιος. Ἀπ'ίλλας. Περ-
 ραμινῶν.
 Χείσιος. Σμυρναῖος.
 Χρύσιος. Μιτροπολιτῶν
Thessalia.
 Χρυσιγίτης. Χίος.

I N D E X

R E R U M M E M O R A B I L I U M.

A

A BUNDANTIA. Σαρδανίαν.

Achelous amnis. Ἀμφιλαχίαν. Οἰνάδιαν.

Achilleus, equi nomen. Βορυσθένης.

Acraus Juppiter. Σμυρναίαν.

Ἀκραιὶ Θεοί. Μυπλινάϊαν.

Aetia certamina. Πιερίδιαν.

Ἀλλοφῶν ἄμρον. Τάβρου. Ἀδρέϊω. Ἰεραπολῆϊαν Phrygia.

Admeta. Σαμίαν.

Adonidis horti. Σαμίαν.

Ἀδείδεια. Νιχαίαν Bithynia.

Adventus Caesarum. Παιονίαν.

Aes fluvijs. Ἀπομοναπῶν in Ep'ro.

Aediles. Ἀγομαίαν.

Aeliana Pincensia. Pincum.

Aeliopolis, Damiatra. Ταυρίαν.

Aeneas Anchisen gestar. Ilium.

Σερμαίαν.

Aeolus. Λιόβριαν.

Aequare. Τισαίαν.

Aequitas. Τισαίαν.

Aera diversa.

ΑΙΓΑΙΩΝ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ in Egypto.

ΑΜΑΣΕΙΑΣ.

ΑΜΙΣΕΩΤ.

ΑΝΑΖΑΡΒΟΥ.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ ad Hippum.

ΑΝΤΙΟΧΙΕ P'isidia.

ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ Syria.

ΑΠΑΜΕΩΝ.

ΑΡΑΔΙΩΝ.

ΑΣΚΑΛΩΝΙΤΩΝ.

ΒΥΖΑΝΤΙΩΝ.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.

ΕΔΕΣΣΗΝΩΝ.

ΕΜΙΣΗΝΩΝ.

ΕΦΕΣΙΩΝ.

ΓΑΒΑΛΕΩΝ.

ΓΑΒΗΝΩΝ.

ΓΑΔΑΡΕΩΝ.

ΓΑΖΑΙΩΝ.

ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΠΟ-

ΛΕΩΣ.

ΘΡΑΚΩΝ.

ΙΕΡΟΚΑΙΣΑΡΕΩΝ.

ΚΑΝΩΒΙΤΩΝ.

ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ Caesarea Syria.

ΝΕΑΠΟΛΙΤΩΝ Samaria.

ΡΟΜΗΙΟΡΟΛΕΙΤΩΝ.

ΡΑΦΙΑΣ.

ΡΗΣΑΙΝΗΣΙΩΝ.

ΣΙΔΩΝΙΩΝ.

ΣΙΝΩΠΗΣ.

ΤΑΡΣΟΥ.

ΤΙΒΕΡΙΕΩΝ.

ΤΡΙΦΟΛΕΙΤΩΝ Syria.

ΤΤΡΙΩΝ.

VIMINACII.

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ Syria.

Aera Seleucidarum.

ΑΠΑΜΕΩΝ.

ΑΡΑΔΙΩΝ.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.

ΕΜΙΣΗΝΩΝ.

ΕΙΔΩΝΙΩΝ.

ΤΡΙΦΟΛΙΤΩΝ Syria.

ΤΤΡΙΩΝ.

Æsculapius. Vide, Serpens

Æsculapii.

Æsculapius, qui Juppiter. Νιχαίαν Bithynia.

Æsculapius. Ἀδραμυττιαν.

Ἀδελαν. Θερπῶν.

Αἰζαν. τῶν.

Αἰπῶν.

Ἀκαραντίαν.

Ἀκαραπῶν.

Ἀμαστειαν.

Ἀσπαιαν.

Ἀττάϊαν.

Διοιστεριαν.

Δουμῶν.

Εἰδωπολῆϊαν.

Ε'λάϊαν.

Γερμῶν.

Γορτυνίαν.

Γυθεατῶν.

Θελοποσίαν.

Ἰεραπυττιαν.

Καδβῶν.

Κασσαρείας Γερμανικῆς.

Κλαυδοπολῆϊαν.

Κοπῶν.

Κυμαίαν.

Κάαν.

Λαοδικίαν Caria.

Μεσσηνίαν.

Μεσσηνίαν.

Μιδάϊαν.

Neapolis Samaria.

Νιχαίαν Κιλικιαν.

Νικομηδειαν.

Ὀρμενιαν.

Παυταλίστην.

Περραμῶν.

Ρυλῶν.

Σερδικῆς.

Σικυονίαν.

Σμυρναίαν.

Τῆαν.

Τημενῶν.

Τῶν.

Τισαῶν.

Τ'πατηνῶν.

Χίαν.

Eterna Roma. Roma,

c iij

INDEX

Κεραίων.
 Κυπρίων.
 Λαγέσταλιπών.
 Μαχρίτοι α Syrio-
 Μήμετιών.
 Μαριανοπολιτών.
 Μανταλιπών.
 Μηχαρέων in Asia.
 Μεσαμβεραίων.
 Μεδιωνίων.
 Μυρταίων.
 Μυπλληναίων.
 Νυσάων Caria.
 Παπαρέων.
 Pella.
 Ραφίων.
 Ραγίων.
 Σαλαπτιών.
 Σεληνοτίων.
 Σικυωνίων.
 Συρακοσίων.
 Ταυρομακτών.
 Τελωνίων.
 Τεμπλιτών Syria.
 Τιωδεραίων.
 Τραπεζών.
 Φιλαδελφείων Lydia.
 Χαλκιδέων.
 Apollo & Diana. Γάζα.
 Apollo capite radiato.
 Τραπίζοιτιών.
 Χίον.
 Apollo cum arcu. Θουρίας.
 Apollo, cum lauro. Ίερα-
 πολεωνών Phrygia.
 Ταύριασών.
 Apollo cum lyra. Κισσών.
 Ταύριασών.
 Τομπών.
 Apollinis lyra. Βαρυδαίων.
 Κόων.
 Λιπιδών.
 Λακπείων.
 Apollinis tripus. Θυαπι-
 ριών.
 Καλχαδίων.
 Κινταρπείων.
 Φορτίων.
 Apollo Attiacus. Αθήναι.
 Apollo Callitecnus. Περ-
 γαμείων.
 Apollo Citharæus Κόων.
 Apollo Cocas. Ἀπμομον-
 τών in Epidia.

R E R U M.

Apollo Cygno veſtus.	Aquila dua. <i>Hadrumentum.</i>	Σμωρεταῖαι.
Καλλυδονίαι.	Aquila Consulium & Imp-	Aſyli juſ. Ἀδμεδέων.
Apollo Didymeus. Κόων.	inſignia. Περγυρίαι.	Ἐφεισίαι.
Μιλησίαι.	Aracus. Πομπηιοπολιτῶν.	Atacini. Ναρβο.
Apollo Λαφρεῖος. Καλυδονίαι.	Arcadia Ægypti Provin-	Ataulphus. <i>Roma.</i>
Apollo Leucadius. Λευκαδίας.	cia, unde dicta. Ὀξυρυχτιῶν.	Athalaricus. <i>Roma.</i>
Apollo Lycæus. Ἀργείοι.	Ταυτιῶν.	Attalus Priſcus. <i>Roma.</i>
Apollo Narmaleus. Ναρμαλείος.	Archontes Athenis, Hadrianus & alii Auguſti.	Ates puer. Ἀφχαλέων.
Apollo Pythius. Τεγαιῶν.	Αἰζαντιῶν.	Αὐγουστία. Νικαῖαι Bithynia.
Apolloni Sancto. Antiochia Pſidia.	Ἀργείων.	Augustus Ἐλευθέριος. Κριτιῶν.
Apollo Sethroïtes. Σεθροίτης.	Arcus. <i>Parthia.</i>	Avis Threicia. Σεθροίτης.
Apollo Smintheus. Σμινθιαῖαι.	Arcus & phætra. Ἀλινδῶν.	Axon fluviuſ. Καλυδονίας.
Τερεδίας.	Armenia.	B
Apollo Temenites Συεκοσίαι.	Arcus triumphalis. <i>Parthia.</i>	Baalim. Σιδωνίαι.
Apollo Teneates, Τενιατῶν.	Arcthuſa. Ἐμποριῶν.	Bacchus. Ἀδελαιοπολιτῶν.
Apollo Τερότης. Ρατρα.	Argæus mons <i>Cappadocia.</i>	Berytus.
Ἀπφονός. Σεφρολιωτῶν.	Argæus rex. Ἀργείοι.	Βοιατῶν.
Aquila Ἀπφίχαι Syria.	Argonautæ. Κυζικηνῶν.	Corinthia.
Ἀπαμείαι Phrygia.	Μαγνητῶν Thessalia.	Διονυσοπολιτῶν.
Ἡλείαι.	Aries. Κλαζομῆναι.	Γυθεατῶν.
Θυαπειριωτῶν.	Aries cum Mercurio. <i>Corinthia.</i>	Ζακυνθίαι.
Ἰδαίου Διός.	Aries cum ove. <i>Neapolis Samaria.</i>	Θασίαι.
Ἰεραπιτιῶν.	Arion. <i>Brundisium.</i>	Θηβαῖαι.
Κελερετιῶν.	Arſinoë Ἀρσινόῃ.	Κεματῶν.
Leodicea Cæſar Syria.	Ἀρχηγίτης Ἀπόλλων. Ἰεραπολιτῶν Phrygia.	Κηδῖαι.
Λυκτίαι.	Ἀρχηγίτης Ἀπόλλων. Ταυροπολιτῶν.	Κοζυραῖαι.
Lyla.	Ἀρχιερώς. Ροδίαι.	Κοπαῖαι.
Μεσολίαι.	Ἀρχιεραπικόν. Ἀπφίχαι Syria.	Κυδωνιατῶν.
Neapolis Samaria.	Ἀρχοντες in plurimis oppidis. Ἐφεισίαι.	Κυπεριωτίαι.
Πανομοτιῶν.	Aſclepia Soteria. <i>Ancyra Galatia.</i>	Κάσι.
Ραυεννα.	Aſclepiades. Περγυραῖαι.	Λαμείαι.
Sinope.	Aſia x i i i. civitates. Κολοφονίαι.	Λεβεδίαι.
Συρακοσίαι.	Λαβδινίαι <i>Caria.</i>	Λεσβίαι.
Τάρεν.	Ἀσπείρης Ροδίαι.	Μαρονιῶν.
Aquila fulmini inſidens.	Ἀσπαδάριος Ἐφεισίαι.	Μηρίαι.
Μαμερτίαι.	Aſſarium Χίαι.	Ναζαῖαι in <i>Gracia.</i>
Μαρκιαπολιτῶν.	Aſſius lapis. Ἀορίαι.	Νικαῖαι Bithynia.
Aquila leporum diſcernens. Ζφυλείαι.	Aſtaroth. Σιδωνίαι.	Νυσαῖαι <i>Caria.</i>
Λοκρεῖαι.	Aſtarte. Βυβλῖαι.	Παυταλιατῶν.
Aquila, Imperii ſymbolum. Ἀμασσίαι.	Ὀρθωσίαι.	Πεζοφλωνίαι.
Aquila & draco. Νικομηδίας.	Ἰεραπολιτῶν Syria.	Πισαυρίαι.
	Σιδωνίαι.	Σιδωνίαι.
		Τίται.
		Φιλαδιφίαι Syria.
		Χαλαςείαι.
		Bacchus curru tigribus juncto veſtus. Μαγνητῶν a <i>Sipyle.</i>
		Σελωκίαι in <i>Cilicia.</i>
		Bacchus cum panthera.
		Περραμῶν.

INDEX

- Bacchus cum Satyro, & vite. *Οἰνός*.
 Bacchus, cum vite & tigride, vel panthera. *Μαίωτος*.
Μαριανοπολῖτος.
 Bacillus Imperatorius. *Παγισίος*.
 Basilea. *Ραντασί*.
 Basilica Ulpia. *Ραννονία*.
 Baston de commandement. *Παγισίος*.
 Beata Roma. *Ρομά*.
 Bellerophon. *Ἀλαιοῦ*.
Corinthus.
 Berenice. *Ἀρσινόης*.
 Bigz leonum. *Ἄλσις Capitolina*.
 Bizwiderhas. *Bithynia*.
 Blandenonz. *Λαύς Iulia*.
 Borudens. *Βορυνδένος*.
 Bos. *Ἀβυζίου*.
Ἀεζιδίου.
Ἰστιάου.
Καρυτίου.
Μαχίτου & Sipylo.
Νικομήδειου.
Πολυβύλιου.
Παγισίου.
 Bos arx impositus. *Gabini*.
 Bos cornupeta. *Bracata*.
Γορτυνίου.
Θουρίου.
Μαοσταλίου.
 Bos Marti immolatus. *Gracutis*.
 Bos pascens. *Ἀμφιπολῖτος*.
Ἀπολλωνιάτης in Epiro.
Pella.
 Bos cum luctente vitulo. *Κορυζαίου*.
 Bos nigra Proserpinæ mactata. *Κυζικηνῶν*.
 Bos, cur in nummis Hispanorum. *Celsa*.
 Bos vittatus, major Deorum víctima. *Graccutis*.
 Boves Nicephorium. *Βοτίου*.
Ἀδαιῶν.
 Βουλωτής. *Λοχισταλῶν*.
 Βουλαφός Ζωός. *Νικομήδειου*.
 Βουλῆ. *Ἀπαμίον Phrygia*.
Βαλυνῶν.
 Βουλῆ & Βουλωπῆ. *Νικομήδειου*.
 Βουλῆ ἱερὰ. *Ὀρθοσείων*.
 Βουλῆ Κρατίς. *Σμυρναίων*.
 Bria oppidum sonat. *Μεσομείων*.
Mirobriga.
 Briga, in oppidis Hispaniæ. *Mirobriga*.
 Βρυγποδὸς ἱερὰ. *Νικαίου Bithynia*.
 Byzas. *Βυζαντίων*.
 C
 Pro Σ quando cœpit in nummis & lapidibus sculpi. *Ἀγαστίων*.
Κυζικηνῶν.
 Cabiri, & Cibiria. *Θεσσαλονικέων*.
 Caduceus, Mercurii symbolum. *Νικαίου Bithynia*.
Ταυδεῖων.
 Casarea certamina. *Μίτροπολῖτων ἡ' ἐν Ἰωνίᾳ*.
 Caesaris Dictatoris equus. *Νικαίου in Bithynia*.
 Calathus frugum plenus. *Παυκαλῶν*.
 Callitecnus Apollo. *Παγαμηνῶν*.
 Camelus. *Arabia*.
 Camelus, Arabiæ symbolum. *Βοστρά*.
 Cancer. *Αἰδηψίου*.
Ἀρεχτατίων.
Ἀμβρακιάτων.
Βρεττίων.
Καίων.
Σινυεσταλῶν.
Σμυρναίων.
 Canis. *Κολοφονίων*.
 Cantharus Liberi Patris. *Ἰσθμίων*.
Καλακτίων.
Ὀπορτίων.
Σμυρναίων.
Σιδωνίων.
 Capitolina certamina. *Ἡλιόπολιν*.
 Capra. *Αἰγυπίων*.
Ἐλυπίων.
Ἐπνα.
 Capra Junoni sacra. *Ἀχελωῖων*.
 Capricornus. *Νικαίου in Bithynia*.
 Capus galeatum. *Τεικπολῖτων Syria*.
 Carisia familia. *Emerita*.
 Carthaginienfes Sardiniam tenere. *Κακαλῶν*.
 Carthago. *Παυρμαῶν*.
 Caricia. *Calpe*.
 Casius mons. *Σελωκέων in Syria*.
 Cassander Macedo. *Κασανδρείων*.
 Castellum Ulpia Trajana. *Castor & Pollux Γαβλῶν*.
Λαυδαμυρῶν.
Ὀρθοσείων.
Λοκρῶν.
Τεικπολῖτων Syria.
Ταυδεῖων.
 Castorum pilei. *Ἀπαμίον Phrygia*.
Συνταδίων.
Φακκείων.
 Cato Euergetis ἢ Σαπῆς. *Mopsuestia*.
 Caystrus amnis. *Ματρωσολῖτων ἡ' ἐν Ἰωνίᾳ*.
Νικαίου Κιλικιαῶν.
Ταπικηνῶν.
 Centauri. *Περγαμηνῶν*.
 Ceraunius Jupiter. *Σελωκέων in Syria*.
 Cerberus. *Heraclea Pontis*.
Προσπερίων.
 Cereales hymni. *Σμυρναίων*.
 Cereris teda. *Νισαίων*.
 Cereris tedæ. *Ἀπαμίον Phrygia*.
 Ceres. *Ἀδελαιοπολῖτων*.
Ἀρεχτατίων.
Ἀργυρίων.
Γυδεῶν.
Ἐλαϊῶν.
Ἐρυδρείων.
Καταλαιῶν.
Κυζικηνῶν.
Καπύων.
Λισαβίων.
Μαίων.
Μεγαρέων in Attica.
Μελιτινῶν.
Μιταλίων.
 Μεταπολῖται.

R E R U M.

Μεταποντία.
 Νικομηδεία.
 Πρωσιουτία.
 Σαρδανῶν.
 Σεβήνης.
 Στρατιῶν.
 Συμαίαν.
 Συρακοσίαν.
 Τημοθέων.
 Τυνδαριῶν.
 Φλαβιοπολιτῶν.
 Ceres Θεσμοφόρος. Μαλ-
 τῶν a Sipylo.
 Ceres nigra. Θελπυσίαν.
 Certamina sacra Capitoli-
 na &c. Helopolis.
 Certaminum varia nomi-
 na. Νικηταίαν Bithynia.
 Cervorum biga, quadriga.
 Μαχηταίαν ad Maandrum.
 Cervus. Ἐφείαν.
 Κεωλωναίαν.
 Σπερδωνῶν.
 Chalcicea Minerva. He-
 raclea Ascarmania
 Charites. Ἀπολωνίαν in
 Ionia.
 Ἀφροδίταν.
 Chimæra. Corinthus.
 Σεριφίαν.
 Chora inferior. Κιλβιανῶν.
 Chorepiscopi Κιλβιανῶν.
 Christopolis. Τύσσα.
 Christus vincit. Βερυθίνης.
 Chrysanthina. Σαρδανῶν.
 Chrylas amnis. Afforino-
 rum.
 Chrysippus. Πομπηιοπολι-
 τῶν.
 Chrysorrhoea. Ἰεραπολι-
 τῶν Phrygia.
 Cius, Herculis socius.
 Κιανῶν.
 Claritas Julia colonia. At-
 tubi.
 Classica colonia. Δάρον.
 Forum Iulii.
 Clava Herculis. Δυρρα-
 χιών.
 Συρακοσίαν.
 Claudia Augusta Pia colo-
 nia. Salona.
 Cleopatra. Τεσπολιτῶν Sy-
 ria.

Cleopatra Dea Nova. Μυ-
 πλωνῶν.
 Cloato Lugduno. Lugdu-
 num.
 Clypeus. Ἰσθμίου.
 Τασαχαίαν.
 Clypeus cum hasta. Ῥοδίαν.
 Coloniz deductæ symbola.
 Antiochia Pisidia, & alibi
 sariis.
 Coloniz quot in Hispania.
 Colsa.
 Commodus Juppiter Ju-
 venis. Μυαλλωνῶν.
 Commodiana Carthago,
 Panormus. Carthago.
 Concha Tyria. Τύρυν.
 Concordia Colonia. Ha-
 drumetum.
 Conditio Orbis Trajanus.
 Λυκτίας.
 Conventus. Αρραμια Phry-
 gia.
 Copia, & Copiarii. Lug-
 dunum.
 Cornucopia. Ἰεραπολιτῶν
 Phrygia.
 Λοκράν.
 Lugdunum.
 Μαρμαρίαν.
 Μαρχιανπολιτῶν.
 Neapolis Samaria.
 Νικηταίαν in Bithynia.
 Πρωσιουτία.
 Σαρδανῶν.
 Stobensium.
 Τημιτῶν.
 Τεσπιοπολιτῶν.
 Valentia in Calabria.
 Corona ederacea. Παρρα-
 τῶν.
 Corona quercea. Parthia.
 Corona spicea. Συρακοσίαν.
 Corvus. Πατρίαν.
 Corvus Apollini facer. Σε-
 θερίτης.
 Cosmus, apud Cretenses,
 qui Ephorus. Λυκτίαν.
 Cotys rex. Θεράκων.
 Crater Aetna. Enna.
 Cressa nota. Κυδωνιατῶν.
 Cretica vina. Κυδωνιατῶν.
 Crocodilus. Αἰγύπτου.
 Nemausus.

Nilus.
 Crus triplex, Siciliae ty-
 pus. Παυριμῶν.
 Σελευκίαν.
 Sicilia.
 Cubitus. Ἀλκάν.
 Cuniculus. Hispania.
 Cupido alatus. Ὀρθασίαν.
 Ραριανῶν.
 Τεσπιοπολιτῶν.
 Cupido alatus cantharus
 gestans. Περσέων.
 Cupido cum Venere. Καρ-
 πασίαν.
 Cupido ἰσοῦς. Παφίαν.
 Curetes armati. Μαχηταίαν
 ad Maandrum.
 Cybele. Ἰεραπολιτῶν Syria.
 Κυπατίας.
 Laodicea Cavia.
 Μαχηταίαν a Sipylo.
 Μιτρεπολιτῶν τῶν Ἰονίαν.
 Πρωσιουτία.
 Σιδωνίαν.
 Σμυρναίαν.
 Syria.
 Cybele. Τυγρίαν.
 Vlpia Trajana.
 Φοκαίαν.
 Cydas. Κυδαίαν.
 Cydnus amnis. Τάρεον.
 Cygni Apollinis carrum
 jungunt. Καλχαδίων.
 Cygni Veneri sacri. Κυ-
 εῖαν.
 Cyzicus rex. Κυζικιών.

D

D Aetyli tres. Μυε-
 νταίαν.
 Δαμνός. Μυεναίαν.
 Damiatra, ubi posita. Τα-
 νιτῶν.
 Πηλοισιωνῶν.
 Δ. Ε. Ἀντιόχων.
 Comana Cappadocia.
 Dea Syria. Ἰεραπολιτῶν
 Syria.
 Decumani. Νάρβα.
 Decuriones, qui. Corinthus.
 Δεκατέλεις Κυβέου. Berytus.
 Delphinus. Ἀργείαν.
 Brundisium.

d

INDEX

Βυζαντίαν.
Corinthi.
Delphi.
Ἰασίων.
Πειραιέων.
Πειραιών.
Delphini Γαυκίαν.
Σαλαπίων.
Τίλων.
Τῶς, ὁ, τίων.
Τελίων.
Demetrius Nicator. Τύρως.
Demetrius Poliorcetes.
Δημητρίων.
Demetrius Pompeii libertus. Γαλακτίων.
Demetrius Soter. Τύρως.
Demosthenes ubi obiit.
Καλαυριτών.
ΔΗΜΟΣ.
Antiochia Syria.
Ἀρχαδίων.
Ἀθηναίων.
Γερμικών.
Δισισιριτών.
Λαοδικέων Caria.
Σμυρναίων.
Σουαδίων.
Τῶν, ὁ, τίων.
Τελιολιτών ad Maandrum.
Φιλαδελφείων Lydia.
Διὰ βίου. Περγαμηνών.
Diana. Ἀδελαιοπολιτών.
Ἀκμορίων.
Ἀρεχασίων.
Ἀρχαλίων.
Βαρχασίων.
Βιζυλίων.
Corinthi.
Δαλδισίων.
Δηλίων.
Γερμικών.
Κλάργος.
Κισσίων.
Κρίτων.
Λαυκεδίων.
Μαγνήτων a Sipylo.
Μυρσίων.
Μυτιληνίων.
Neapolis Italia.
Ραινα.
Ρεργα.
Περγαμηνών.
Ραφία.

Ρήγιων.
Τε, λ, α, ὦν.
Τῶν, π, ῖων.
Diana bimammia. Μαλ-
νίων ad Maandrum.
Diana Brauronia. Λαοδι-
κίων Syria propria uicia.
Diana Coryphaea, Ham-
monia. Πυλίων.
Diana cum celo, tauro ve-
sta. Ἰχθυίων.
Diana Ephesia. Ἀδελφίων.
Corinthi.
Διοιστοπολιτών.
Ἐφείων.
Καδελίων.
Ἰεραπολιτών Phrygia.
Μαγνήτων ad Maandrum.
Μητροπολιτών τῶν Ἰωνίων.
Μιλησίων.
Neapolis Samaria.
Περγασίων.
Σμυρναίων.
Φιλαδελφείων Lydia.
Dana jaculatrix. Ναυπακ-
τίων.
Diana Laodicea. Λαοδι-
κίων Syria propria.
Diana Laphria. Ἐφείων.
Diana multimammia. Ἀφ-
χυαίων Phrygia.
Ἀφχυλίων.
Ναρεχασίων.
Neapolis Samaria.
Τημενυρίων.
Diana Persica. Ἰεραχασ-
τίων.
Diana venatrix. Γερμανι-
κόπολις.
Θάσιων.
Θυαπειρίων.
Κασσαρίας Γερμανικῆς.
Μηλικοπολιτών.
Μιλησίων.
Σικίτις.
Συρακοσίων.
Τροαίων.
Vibia a Sipylo.
Didymea certamina. Μι-
λησίων.
Didymæus Apollo. Μιλη-
σίων.
Didrachma Jovi Capito-
lino. Ἰνδίων.

Digamma Æolicum. Γα-
λίων.
Dignus, equi nomen. Βο-
ρυδοίτης.
Diomedes. Ἀργεῶν.
Dionysia. Λιβεδίων.
Διόνυσος. Νυσσίων Caria.
Discipulina Aug. Σαττη-
νια.
Docimus. Δοκίμων.
Doliche. Ἰταλίων.
Dominio nato Aureliano.
Καδελίων.
Dominus Serapis. Ὀλυσ-
σιτών.
Δορυσίων, Diana. Θυαπει-
ρίων.
Draco, Æsculapii typus.
Νομοκίδων.
Τροαί.
Ducenarius. Κιλικίων.
Duumvir, quis. Αἰζαντών.
Ἀλκυονίδων.
Cal-guris.
Cynithus.
Δορυσίων, Ἰσίων. Σαταδίων.
Φρυγίων.

E

Deracea corona. Ἀ-
πυκνίων in Epito.
Εἰζών. Νυσσίων Caria.
Ezagabalus Sol. Γαλα-
λίων.
Elaphia Diana. Ἐφείων.
Elefien. Κιλικίων.
Εἰζών. Ζῶς. Τροαίων.
Εἰζών. Διός. Συρακοσίων.
Emilius, per E. Ροδίων.
Εἰμπερίων. Αἰνυραίων.
Epaminondas ab Ἐπαμει-
νίων. Σμυρναίων.
Ἐπίδημος. Πιερσίων.
Ἐπίσημος. Κιλικίων.
Ἐπιφανής. Ἐδουλίων.
Eques. Μαγνήτων a Sipylo.
Ματαλίων.
Equester ordo Roma.
Equi Pellizi. Μακεδόνων.
Equeorum curator Æscu-
lapius. Νικαίων Bithynia.
Equeorum nomina in num-
mis. Βορυδοίτης.

R E R V M.

Equus. Ἀντιόχεια *Macedonia.*

Ἀρπασοῦ.

Equus Θεσσαλονικίας.

Καρχηδονίου.

Κιφλινίου.

Κυμαίου.

Ποσειδωνεατῶν.

Σαλοπίνων.

Συρακοσίων.

Ταναρχείων.

Φάριστος.

Equus Æsculapii cura.

Τροίας.

Equus alatus, in piscem
desinens. Πισκυρίων.

Equus, Carthaginiensium
symbolum. Παυρμυτῶν.

Equus & taurus. Ταινι-
νυτῶν.

Equus humano pede Νι-
χέων *Bithynia.*

Equus pascens. Λαρίσσα
Θεσσαλίας.

Εὐράτης Ζωῆς. Τανῶν.

Erynnis. Θελοποσίων.

Εἰρώς. Βαυλινῶν.

Κυμαίων.

Συρακοσίων.

Eva, serpens. Μαρκιασπο-
λιτῶν.

Εὐρύτης καὶ Σαπύρ. Μορ-
φιστίων.

Εὐδελία Τεγείων. Σαρδισ-
τιῶν.

Eugenius, auriga. Βορυ-
θένης.

Eutopa. Γορπινῶν.

Europa tauro infidens.
Ακροπολιτῶν.

Γορπινῶν.

Eurypyus. Περγαμηνῶν.

Εὐσέφης Νιχέων *Bithynia.*

Euthymius pycta. Βορυ-
θένης.

Euthymius, auriga. Βορυ-
θένης.

Expeditio Aug. *Parthia.*

Extules Reduces. *Roma.*

F Aces. Μενανδρίων.
Τανῶν.

Faventia colonia. *Barcino.*

Favorini dictum. *Syria.*

Faustinianæ puellæ *Italia.*

Felicitas. Δοκιμαίων.

Felicitas temporum. Λαο-
δικέων *Caria.*

Felix Carthago. *Cartha-
go.*

Felix Dacia. *Dacia.*

Felix Oca, Carthago. *Oca.*

Felix Ravenna. *Ravenna.*

Felix Roma. *Roma.*

Filinus tibicen. Βορυθένης.

Firma Colonia. *Astigi.*

Fiscus Alexandrinus, Asia-
ticus, Judaicus *Iudaea.*

Fistula. Ἀρμενιέων.

Flamines. Κοπάειων.

Flamines Romæ *Roma.*

Flavia Faneistris. *Fanum
Fortuna.*

Flora Dea. Μαδαγασκάρῶν.

Foculo posito, sacrificium.
Gracchiis.

Fortuna. *Vide* Τύχη. Ἀμα-
σίας.

Ἀρσάων.

Κιβυραίων.

Λιμυρίων.

Μαρκιασπολιτῶν.

Μελιτπολιτῶν.

Ναξίων *in Grecia.*

Νιχέων *Bithynia.*

Περγαμηνῶν.

Ροδίων.

Συρακοσίων.

Ταμειτῶν.

Τεγείων. Σαρδιστιῶν.

Τριχινῶν.

Fortunæ typi varii. Καλ-
χεδονίων.

Frugifera Colonia. *Hadru-
metum.*

Fulmen. Ἀμαίντων.

Μαγνησιῶν.

Fulmen Jovis symbolum.
Σελωκίων *in Syria.*

Fulmen & arcus. Σελγίων.

Furia. Ἀντιόχεια *Syria.*

G Alca. Βυζαντιῶν.
Gallia tres. *Remi.*

Gallinaceorum puna.
Δαρδανίων.

Gallinaceus. *Caleno.*

Γερμανικόπολις.

Ημίτερης.

Καμαρινίων.

Καρυσίων.

Μυσσάνων.

Τεανιτών.

Gallinaceus, Æsculapio
sacer. Σελιστοίων.

Gemella colonia. *Tucci.*

Genetrix orbis. *Hispalis.*

Genius urbium. *Roma.*

Γεργασιῶν. Ἀρχιπείων.

Ἰεραπολῖτων *Phrygia.*

Γλύκων. Ἀβωιοπιχίων.

Ἰασιπολιτῶν.

Νικομηδίων.

Τανῶν.

Γόλγυ. Κόλγυ.

Gothia Memoria. *Roma.*

Γαμμαπύς. Μυλασίων.

Gradatum malum. Σωρα-
δίων.

Gryphus. Ἀδμετῶν.

Κυπαρίων.

Τρίτων.

Χίων.

Apollini sacer. Ἰδαλίων.

Z Pro Z in nummis.

Ἀντιόχεια. *Syria.*

Zarmigethula. *Vipia Tra-
jan.*

Zwz. Ἐλευθέριος. Συρακο-
σίων.

Zwz. Εὐράτης. Τανῶν.

Zwz. Κρῆταις. Γαζα.

Zwz. Μελώης. Ἀράπειος.

Στραπίς. Τανῶν.

Zwz. Πολιεύς. Τεγείων.

Zwz. Φιλαλίδης. Λαοδικέων.

Καρία.

Zwz. Φίλιος. Περγαμηνῶν.

Zosteria Minciva. Λοκρῶν.

H

H Pro H. Ἐφείων.

Hadrianus principa-
tus anni. Κελίγυ.

d ij

R E R U M.

Χερύσπερος.
 Τερψιφύλαξ. Περσεφώνη.
 Γέρων. Σιδόν.
 Ignis puro altaria adolentur. Κυβερνέω.
 Παφίαν.
 Imperator in nummis, quid sit. Germania.
 Inichimevus rex. Θερσίχλος.
 Ino. Corinthus.
 Inspectores. Κιλιστιανί.
 Invidia Roma. Roma.
 Iotape. Κομμαχησιάν.
 Σέβαςτων.
 Iphigenia. Ίφελαν.
 Isestica certamina. Heliopolis.
 Isis. Antiochia Pisidia.
 Αεχιδίαν.
 Αερίαν.
 Βισιτειανί.
 Ιεραπολιτανί Phrygia.
 Κεπτιανί.
 Νικαίαν Bithynia.
 Ρ'σσιανίαν.
 Σμυρναίαν.
 Isis Faria. Phanus.
 Isthmia certamina. Θεσσαλονικίαν.
 Ithomates Juppiter. Μισσηλίαν.
 Itonia Pallas. Θεσσαλονίαν.
 Juba rex. Casarea Mauritanica.
 Julia Procla. Μυπλωναίαν.
 Juno. Γαβαλίαν.
 Μελιταίαν.
 Στυμφαλίαν.
 Τυνδαρίαν.
 Τ'παιπηνίαν.
 Χαρρονίαν.
 Juno cum pavonibus. Σαμνίαν.
 Juno in curru juncto pavonibus. Κάριαν.
 Juno Argiva. Αργίαν.
 Juno Axia. Αξίαν.
 Juno Martialis. Σαμνίαν.
 Juno sceptrifera Βεργίαν.
 Juno velata. Μαγνίαν.
 Σαμνίαν.
 Junonium sceptrum. Σαμνίαν.
 Juppiter. Αιζανίαν.

Αμαίαν.
 Αμασειανίαν.
 Αμπερακίαν.
 Ανθιδονίαν.
 Αποχίαν Syria.
 Απολιτανίαν.
 Αρζυρην.
 Απολλωναίαν Epiri.
 Corinthus.
 Dacia.
 Ζακυνθίαν.
 Ζ.φουρίαν.
 Ζεωσίαν.
 Κυβερνέαν.
 Κεφαλονίαν.
 Κλαυδοπολιτανίαν.
 Κυμαίαν.
 Κυρηναιαν.
 Λιχεύαν.
 Μαγνίαν a Sipyle.
 Μαγνίαν.
 Μελιταίαν.
 Μισσηλίαν.
 Μητροπολιτανίαν τ' ε' Ιωνίαν.
 Μιτιλίαν.
 Μυλαίαν.
 Νισσηλίαν.
 Πανσερμυανίαν.
 Περγαμηνίαν.
 Πικερίαν.
 Ρηγιαν.
 Σαμνίαν.
 Σικυανίαν.
 Συνδρίαν.
 Συνταξίαν.
 Συρακυσίαν.
 Τεγαιανίαν.
 Τομνίαν.
 Τεγαιανίαν.
 Φιλαδελφίαν Lydia.
 Χίαν.
 Juppiter Acræus. Σμυρναίαν.
 Juppiter Amicus. Περγαμηνίαν.
 Juppiter Athous. Αθωίαν.
 Juppiter Βουλαϊος, seu Consiliarius. Μυπλωναίαν.
 Juppiter Ceraunius. Σιλικίαν in Syria.
 Juppiter Forensis. Νικαίαν Bithynia.
 Juppiter fulminator. Καρπυρίαν.

Juppiter Hammon. Καρναϊαν.
 Καπαταίαν.
 Κυζικηνίαν.
 Κυρηναιαν.
 Μυπλωναίαν.
 Τυνδαρίαν.
 Juppiter Hospitalis. Κυβερνέαν.
 Juppiter Juvenis Commodus. Μυπλωναίαν.
 Juppiter Καταβάτης, Hieroclius, Milichius. Κυρηναιαν.
 Juppiter Liberator. Τεγαιανίαν.
 Ραίαν.
 Juppiter Μελίχης Αργίαν.
 Juppiter Nicephorius. Nicephorium.
 Juppiter Olympius. Ολυμπίαν.
 Συρακυσίαν.
 Juppiter Παυλίαν. Χαλκιδικίαν.
 Juppiter Philaethes. Λαοδικίαν Caria.
 Juppiter Salutaris. Νικαίαν Bithynia.
 Juppiter Σπλαγχνήτης. Κυβερνέαν.
 Juppiter Tonans. Καυλωνίαν.
 Justinopolis. Ζωνίαν.
 Ιωνίαν, Δωρίαν. Φρυγίαν.
 Ionum commune. Κολοφονίαν.
 Iones in Thracia. Πεονθίαν.

K

Κασσαρίαν certaminum.
 Φιλιπποπολιτανίαν Ithaciam.
 Καμαρεινίαν. Νυσσηνίαν Caria.
 Κάππα τρία χίλια. Κιλίκιον.
 Καταβάτης Ζωός. Κυρηναιαν.
 Καστανοπόλιν Λαμνίαν.
 Κοινό. Μακεδονίαν.
 Κοιναία. Εφίαν.
 Κομόδια. Νικαίαν Bithynia.
 Κόρινθος. Λαοδικίαν.

INDEX

Κόρη, Proserpinā. Κούρι-
κιοί.
Μαχίαι.
Κορυφά Κορυβαίαι.
Κερίστ· Βουλή Συμφαίαι.
Κερίστ· Νισκόρη. Ἀβου-
λαίαι.
Κέριμα nympha. Κερίτοι.
Κύρος Σεράπης. Ὀδυσσε-
ύς.

L

Pro Λυγέας. Πισα-
μύς.
Labarum. Cappadocia.
Damasus.
Hadrumentum.
Pannonia.
Parlaïs.
Syria.
Labyrinthus. Κισσός.
Lampades. Βυζαντίαι.
Τισαί.
Laphia, & Laphria Dia-
na. Ἐφείαι.
Latona. Τεμπολιτῶν ad
Μαανδρῆν.
Latos, urbs. Καμάρα.
Laurus. Καλαμδαίαι.
Leander. Ἀβυδηῶν.
Ἀλαρεῶν.
Legio sextum Pia, sextum
Fidelis. Lugdunum.
Leo. Κερκεπιναί.
Λεοπίαι.
Λεοντοπολιτῶν.
Μαυσαλιτῶν.
Μιλαίαι.
Συρακοσίαι.
Τελιτῶν.
Χερρονεσίαι.
Leo cum cantharo. Νι-
χάει Bi'hynia.
Leo hinnulum vorans.
Κισσαυδαίαι.
Leones Antonii. Lugdu-
num.
Lepus. Ῥηλαίαι.
Leucophryene Diana.
Μαγνίται ad Μαανδρῆν.
Λυά. Τεμπολιτῶν ad Μααν-
δρῆν.
Liber Pater. Vide Bacchus,
in hoc indice.
Γυθιαίαι.

Nichia Bi'hynia.
Ὀπιδίαι.
Libera Dea. Βυζαντίαι.
Libera, sive Proserpina.
Enna.
Liberalia, a Libero Patre.
Λιβερταίαι.
Liberalitas Julia. Εβονα.
Liberator Juppiter. Τεγι-
ζυά.
Libertas Κεριατῶν.
Νυσάει Catia.
Τάγσου.
Τημειτῶν.
Libertatis signum. Κυπα-
ρισμῶν.
Linguae in Asia minore
plures Ἰεραπολιτῶν Phry-
gia.
Locupletatori orbis. Italia.
Lorus herba. Σιδεργίης.
Lucani Germania.
Luciferi stella, quæ & Ve-
nus. Καρπασίαι.
Lucina. Αἰχίαι.
Luētores inculpti num-
mis. Ἀσπιδίαι.
Luna Βυζαντίαι.
Κυθονιατῶν.
Σαμίαι.
Luna, Diana. Ἰκελαίαι.
Luna falcata. Τεανum.
Lunæ effigie Julia, Ma-
μα. Συμφαίαι.
Lunus Deus. Λαεγυρ Ga-
latia.
Antiochia Pisidia.
Γαζιῶν.
Ἰουλιπολιτῶν.
Καρπιδίαι.
Μαγνίται ad Μααν-
δρῆν.
Νυσάει Catia.
Σελήῶν.
Σιδεδυδαίαι.
Lupa Remum & Romu-
lum lactans. Ἐφείαι.
Hadrumentum.
Neapolis Samaria.
Lupus. Ἀρρείαι.
Ιλλεδα.
Lupus piscem vorat. Φο-
χαιίαι.
Lyra. Ἀλυμνίαι.

Λεχίαι.
Τυλαίαι.

M

Mæander amnis. Τε-
πολιτῶν ad Μααν-
δρῆν.
Malum Punicum. Μυρία.
Σωιαδαίαι.
Mamxana puella. Italia.
Marciana soror Trajani.
Μαρκιανοπολιτῶν.
Martius. Φιλίπποπολιτῶν
Arabia.
Μάριαι. Ἐφείαι.
Γάλα.
Mars. Ἀμαςελαῶν.
Ἀπομονιατῶν in Epiro.
Μαμαρτίαι.
Ματροπολιτῶν Phrygia.
Τεγιάται.
Mars Gradivus. Sebaste
Palaestina.
Mars Lacedæmoniorum
Deus. Συμφαίαι.
Martialis Juno. Σαμίαι.
Mater Deūm. Ἰεραπολι-
τῶν Phrygia. Vide Cybele.
Matroum. Συμφαίαι.
Medusæ caput. Larissa
Thessalia.
Neapolis Italia.
Ναπίαι.
Συρακοσίαι.
Melcager. Σαμίαι.
Meles amnis. Ἀμαςελα-
ῶν.
Συμφαίαι.
Melicertes Corinthus.
Memoria Gothia Roma.
Mercurius. Ἀδελαιοπολι-
τῶν.
Ἀπομονιατῶν in Epiro.
Ἀρεταίαι.
Βαυοναίαι.
Corinthus.
Γερπονίαι.
Hermes Pieria.
Κεφαλοδισίαι.
Λεπταίαι.
Μαχίαι.
Νυσάει Catia.
Σκυλλιαίαι.
Σιδεδαίαι.
Τισαίαι.

R E R U M.

Τωδεῖται.
 Mercurius cum ariete. Co-
 rinthius.
 Παῖς.
 Πανταλῖται.
 Mercurius petasatus. Κα-
 πτωῖται.
 Καρυῖται.
 Mercurius Χερσίδης. Σα-
 μῖται.
 Mercurii caduceus. Σα-
 μῖται.
 Meta. Ἀπομαρῖται in
 Εἰρη.
 Metallum Noricum. Νο-
 ρικῖται.
 Metallum Ulpianum, No-
 ricum, Delmaticum.
 Ραηπονία.
 Μελῶς Ζεύς. Τιαῖται.
 Μῦν. Σαμῖται.
 Μητρόπολις quæ. Ἀμασῖται.
 Μητροπολῖται ἢ ὡς τῶ
 Πυραμῶ Μορνεστία.
 Miletus. Κυθωπῖται.
 Minerva. Λοκρῖται.
 Νολαῖται
 Σιλευκῖται in Cilicia.
 Vide Pallas.
 Minerva Chalcicea. He-
 raclea Ασκαπῖται.
 Minerva Equestris. Γορτυ-
 νῖται.
 Minerva Medica. Νιχαῖται
 Βιθυνία.
 Minerva Zosteria. Λοκρῖται.
 Minotaurus. Ἀμειρωπῖται.
 Καλεπο.
 Γέλας.
 Θυρῖται.
 Καπναῖται.
 Neapolis Italia.
 Νολαῖται.
 Πυτιλιῖται.
 Σελιωπῖται.
 Susepho.
 Ἰδριῖται.
 Ταυρομῖται.
 Mithridates. Βοζανῖται.
 Mæcia superior. Vimin-
 cium.
 Moneta impetrata. Παῖς.
 Moneta impetrata permis-
 su Augusti. Sifcia.

Monetæ Procuratores. Sif-
 cia.
 Mures. Τερῖται.
 Μοῖας ἢ χατῶ Κιλβιανῖται.
 Mysteriarcha. Ῥοῖται.

N

N **Αναρχῖς.** Δῶραι.
 Περγαμῖται.
 Σιδανῖται.
 Navis, insigne Tarsensium,
 & aliarum civitatum.
 Πειριῖται.
 Τάρσου.
 Navis in nummis. Γαδ-
 ρῖται.
 Σμυρῖται.
 Navis plenis velis fertur,
 Felicitatis symbolum.
 Κορυρῖται.
 Navis Prætoria. Νικομη-
 δῖται.
 Valentia in Hispania.
 Navis prora. Σκυρῖται.
 Τελπιῖται Syria.
 Χελιδνῖται
 Nauficaa. Μυπλκωῖται.
 Nemea certamina. Θεσα-
 λικῖται.
 Nemesis. Ἀδριανοπολιῖται.
 Σμυρῖται.
 Τιαῖται.
 Νέοι Η΄λιας. Σαμῖται.
 Νεωκῶρι, qui. Ἀβολαῖται.
 Neptunus. Ἀπομαρῖται in
 Εἰρη.
 Ἀσχαλῖται.
 Βογῖται.
 Βιαῖται.
 Βοζανῖται.
 Corinthia.
 Δημητρῖται.
 Πισαυῖται.
 Ποσειδωνῖται.
 Σαλαπῖται.
 Σαμῖται
 Σινυσανῖται.
 Σκυρῖται.
 Σολοῖται.
 Τκῖται
 Τεμεθοπολιῖται.
 Τῆραπῖται.
 Χιῖται.

Neptunius tridens. Λιπα-
 ρῖται.
 Nestor. Πυλῖται.
 Nestorii patria. Κασσαρῖται
 Γερμανικῖς.
 Nicephorius Juppiter. Ni-
 cerphorium.
 Nicias. Ἀχρεῖται.
 Nike Pallas. Μακεδῖται.
 Noctua, Palladis symbo-
 lum. Ἀνδρῖται.
 Γορπῖται.
 Καμαρῖται.
 Λαβῖται.
 Λυκῖται.
 Μῖγαρχ in Sicilia.
 Μεταπορῖται.
 Ὀλυμπίας.
 Noctua. Πολυρῖται.
 Πελωῖται.
 Τελιῖται.
 Noricum metallum. Ραη-
 πονία.
 Nota Cressa Κυθωπῖται.
 Nova Ceres Sabina. Μυπ-
 λκωῖται.
 Nova Juno Livia. Μυπ-
 λκωῖται.
 Nova Venus Julia Μυπ-
 λκωῖται.
 Novi Soles. Σαμῖται.
 Novus Bacchus Caracal-
 la. Μυπλκωῖται.
 Nux pinca. Augusta Vin-
 delicorum.

Σ
 Αῖδος. Κυμαῖται.

O
 Pro O. Ῥοῖται.
 Ὁβόλις. Νισαῖται.
 Octavanorum Colonia.
 Forum Iulii.
 Occumenica certamina.
 Heliopolis.
 Νυσάων Caria.
 Οἰκουμένης ἀγῶν. Σιδανῖται.
 Τάσσου.
 Olympia certamina. Θεσ-
 σαλικῖται.
 Olympius auriga. Βορυ-
 δῖται.
 Olympius Hadrianus. Ἀθα-
 ρῖται.
 Ἐφῖται.

INDEX

Σμυρναῖοι.
Olympius Juppiter. Αζοδι-
χέαι *Caria*.
Συρακοῖται.
Oppidum mœnibus cin-
ctum. Κερραιβάται.
Orbis Præfcs Juppiter.
Τιωδεῖται.
Orgia Bacchi. Μαρκιανουπο-
λιτῶν.
Oriens radiato capite.
Πρωσιῶν.
Origini Aug. *Siscia*.
Oñis. Νικαῖοι *Bithynia*.
Ovifera Ceres. Μυραῖοι
in *Attica*.
Ovis Idulis. Πανορμιτῶν.
P
Acensis colonia. *Deul-*
ton.
Pactolus. Γεραπολητῶν
Phrygia.
Pæan, Apollo. Νουσαῖοι
Caria.
Palæmon, five Melicertes.
Corinthus.
Palladium. *Ilium*.
Pallas. Αἰσολίαι.
Ἀμασιῖαι.
Ἄμμος.
Ἀνδρῖαι.
Ἀντιόχει ad *Euphratem*.
Ἀρματίαι.
Ἀσκαλιωτῶν.
Berytus.
Damascus.
Γαβαλέαι.
Γαδαρέαι.
Heraclea Acarnania.
Θισυάλοι.
Ἰεραπολιτῶν.
Ἰντῶν.
Ilium.
Κλαζομέναι.
Κλειναῖοι.
Λακαδαιμονῖαι.
Λεβείαι.
Λεβείαι.
Μαγνήτοι ad *Mæandrum*.
Μαγῖται.
Μακυσταί.
Μαρκιανουπολιτῶν.
Μελιπολιτῶν.
Μεταπολίται.

Νικαῖοι *Bithynia*.
Ὀξυρυχταῖ.
Patra.
Πεληναῖοι.
Pella.
Πικνυπταῖοι.
Πελωῖαι.
Πυλῖαι.
Ρ'ωῖαι.
Ῥοσσηναῖοι.
Σαῖταῖ.
Σαλαμίῃ.
Σαρδαναῖοι.
Σιδηταῖοι.
Σμυρναῖοι.
Stobensium.
Συρακοῖται.
Τιγριτῶν.
Τιμολοιῖται.
Τιμολοῖται.
Ἰδουαῖοι.
Ἰελιτῶν.
Φάσσαλος.
Φανισπολιτῶν.
Vide Minerva.
Pallas Ithomia. Μικροπο-
λιτῶν *Theffalia*.
Pallas Nixa. Μακεδόναι.
Palma. *Alexandria Egypti*.
Babba.
Ἰντῶν.
Neapolis Samaria.
Phœnice.
Σεπφοῖωται.
Συρίαι.
Τελιπολιτῶν *Syria*.
Tyrus.
Palma in ara enata. *Tan-*
taco.
Palma Cretica. Πελαγονῖαι.
Palma Cypria. Λαπιθῖαι.
Πάνδημος Ζῶς, Ἀφροδίτη.
Συνιαδίαι.
Πανήγυρις, *Conventus*.
Arantia Phrygia.
Papaver creale. Ἰεραπο-
λητῶν *Phrygia*.
Papilio. Σολοτήναι.
Παρχλία Ephesus. Σμυρ-
ναῖοι.
Parazonium. Πρωσιῶν.
Parthenope. *Neapolis Ita-*
lia.
Patricia colonia. *Coraduba*.

Pavones. Σαμίαι.
Pax. Νουσαῖοι *Caria*.
Pax Augusti. *Dacia*.
Pax fundata. Ρερ'αι.
Pectunculi. Κυμαῖοι.
Pegasus. Ἀναφλυσιῶν.
Corinthus.
Ἐμποριτῶν.
Heraclea Trachin.
Κερκυραῖοι.
Λακρῶν.
Mediomatrici.
Συρακοῖται.
Pelagiae Veneri. *Affium*.
Pelamides. Βυζαντιῶν.
Πελαγονῖαι. Μεσσηνῖοι.
Peraquatores. Κιλδισαῖοι.
Τιαρῶν.
Perfes, Persei F. Θασῖοι.
Persica Diana. Ἰεραρχισα-
ρῖοι.
Pessici, in Lydia. Ἰεραρχι-
σαρῖοι.
Petra Ambrosia. *Tyrus*.
Phaerrea & clava. Ἰππι-
πυῖοι.
Pharus. Τορωναῖοι.
Philadelphæa certamina.
Περειθῖοι.
Σαρδαναῖοι.
Pileata Armenia. *Armenia*.
Pileata Dacia. *Dacia*.
Pileoli Castorum. Φο-
κῖοι.
Pincensis certamina. *Pin-*
cum.
Πίσις. Κομμαγατῶν.
Σεβαστιῶν.
Pitaneus Pitanes conditor.
Πιπταῖοι.
Pitæus amnis. Αἰγυῖοι.
Pius Felix. Αλαδισαῖοι *Ca-*
ria.
Pluto Proserpinam ra-
piens. Καππαδοκῖαι.
Ὀρθασῖοι.
Σαρδαναῖοι.
Poculum. Νικαῖοι *Bithynia*.
Polemon Aristidis magi-
ster. Ἀβελλαῖοι.
Polemon rex. Αλαδισαῖοι
Caria.
Πολιάς. Τροίχιωται.
Πολιῶς Ζῶς. Τροίχιωται.
Pompeius

R E R U M.

- Pompeius M. Πομπήιος·
Λιτώ.
Pontifices. Κονταίον.
Pontus Polemoniacus, Cap-
padocicus &c. Νιχαίον·
Caria.
Populus Romanus. Λαοι-
κίαι Caria.
Præfectura. Περσέων.
Præfens Numen. Έδουκω.
Præfes Orbis Juppiter.
Τωδελιτώ.
Præfes, ἡγεμόν. Φιλιππο-
πολιτώ Thracia.
Prætor, quis. Αἰζανιτώ.
Prætoria colonia. Αυγυσ-
τῶν Salassis.
Precibus & igne puro al-
taria adolentur. Κυφίον.
Priapus. Αμφικλητώ.
Procla Julia. Μυπλυνιώ.
Proconful Cypri, & Cre-
te. Κυφίον.
Præmatus 'Αδλυνώ. Νιχαίον
Bithynia.
Proprietore. Dacia.
Propratores, & Procon-
sules. Toleum.
Proserpina. Δριπίον.
Επνα.
'Ιπποκρίον.
Κυζικονώ.
Λικράν.
Μενανίον.
'Ροδίον.
Σαρδιανώ.
Provinciæ orbis Romani,
aliæ Augusto, aliæ Se-
natui Populoque cefse-
runt. Hispania.
Prusias. Περωσιών.
Prytanis. 'Ροδίον.
'Ροπα, & 'Ροπών 'Ασίαι.
Σμυρναίον.
Πρώτη civitas quæ. 'Αμα-
σῖας.
Πρώτη Βιδυλίας. Νικομή-
δεια.
Πρώτη Αἰσέου Μυπλυνί-
ον.
Πρώτη Μαγείων Σάρδε.
Μαγείον.
Πρώτη Τεμπολιτώ. Τεπο-
λιτώ Syria.
- Περόν· ἡπαρχίας. Νιχαίον
in Bithynia.
Protocolmus. Αυκτίον.
Περόν. Περκαμυνώ.
Ptolemæus & Berenice, &
Aifinoë. 'Αρσινιτώ.
Prokemaïs Cyrenaïca. Βαρ-
κίον.
Punicum malum. Μελίον.
Punici mali flos. Σπασίον.
Pyrrhus rex. Θεσσαρονώ.
Φθίον.
Pythagoras. Σαμίον.
Pythii lud. Θεσσαλονικίον.
Περειθίον.
Pythius Apollo. Τεραμια-
νών.
Pythodoris regina. Λαοι-
κίαι Caria.
Quadrige. Θερεμνών.
Quadrige equos ha-
buere quatuor ὅν σέξα-
λόν. Συρακυσίον.
Quæstorum nomina in
nummis. Μακεδόνιον.
Rector Orbis. Παλ-
μυρυνώ.
Reliqua vetera abolita.
Ιταλίαι.
Remus & Romulus. Αν-
τιόχια Pisidia, &c.
Rhescuporis rex. Θερεχον.
Rhodope mons. Φιλιππο-
πολιτώ Thracia.
Rhoemetalces rex. Θερεχον.
'Ρόμν. 'Ελαγίον.
Λοκράν.
Romæ & Augusto Tem-
plum. Roma.
Romæ & Imperio. Corin-
thiæ.
Rosa. 'Ροδίον.
Rora. Loucetia.
Rusticus faccum humeris
gestat, coloniz symbo-
lum. Τεμπολιτώ Syria.
Σ Pro Z in nummis.
'Αζανίον.
Saccum humeris vir ge-
stans, coloniz symbo-
lum. Καλίνν.
Sacerdos Perpetuus, ὁ
βίον. 'Αφροδισίον.
Περσέων.
Sacra Romana. Roma.
Sataba sudaria. Satabia.
Sagaris. Νιχαίον Bithynia.
Sais Minerva. Σαίον.
Salus, & Sanitas. Νιχαίον
Bithynia.
Salutaris Galatia. Περσι-
νυνιώ.
Salutaris Phrygia, Gala-
tia. Φρυγίον.
Sappho. Λισσίον.
Μυπλυνιώ.
Satyri cum Baccho. Νε-
σσίαι Caria.
Scorpius. Africa.
Scriba. 'Εφισίον.
Μαρκιανπολιτώ.
Μυλασίον.
Scyphus Hercules. Θε-
ραίον.
Sdus pro Zús. Τεριζών.
Σιδάσμα. Boftra.
Securis. Τενθίον.
Securitas. Βεργίον.
Senaculum. 'Ιεραπολιτώ
Phrygia.
Senatus facer, & Deus.
Κυδωνιανώ.
Σενάτορ. Νιχαίον Bithynia.
Severiana certamina. Πε-
ρειθίον.
Serapion a Serapi. Τ'α-
πινώ.
Serapis. 'Αβυδινώ.
'Ατταλίον.
Βαγνδορίον.
Βεργίον.
Διόσπολις.
'Ιεραπολιτώ Phrygia.
Κλαζομίν.
Λυκοπολιτώ.
Μισαμβελανώ.
'Οδονοειτώ.
Περειθίον.
Σαρδιανώ.
Σμυρναίον.
Serapis & Isis. Περειθίον.
Serpens Esculapii. 'Αβ-
ονιχινώ.
Αρπία Phrygia.
'Αστίον.

INDEX

Κασσάται.
 Serpens pluribus involutus (Iris). Καλαπαταί.
 Νικεῖαι Bithynia.
 Πανταλιωτῶν.
 Τριμῶν.
 Serpentes Bacchi orgiorum symbolum, Μαρκιαπολιτῶν.
 Siderens, equi nomen. Βογυδῆνς.
 Signa militaria. Νικεῖαι Bithynia.
 Philippi, &c.
 Signis receptis, Sarmatia.
 Signis recuperatis, Parthia.
 Silphium. Κυρῶν.
 Sipylus Agenoris F. Μαλινῶν & Sipyle.
 Sirenes tres. Neapolin Italia.
 Sistrum. Αἰγυπτῶν.
 ΣΚ. Pro Senatusconsulto. Ἀποχίαι Syria.
 Smyrne Amazon. Θυαπειλῶν.
 Σμυρναίων.
 Sol radiato capite. Ἀδελιοπολιτῶν.
 Κυπρίαι.
 Νικεῖαι Bithynia.
 Ῥοδῶν.
 Σπασίων.
 Sol & Luna sanitatis praefides. Μιλασίαι.
 Solis habitu Alexander Severus. Σμυρναίων.
 Soles Novi. Σαμίαι.
 Solon. Μητροπολιτῶν τῆς Ἰωνίας.
 Solymus. Τερμυσῶν.
 Soteria Asclepia. Απρυγία Galisia.
 Speciosus, equi nomen. Βογυδῆνς.
 Sphinx. Αἰγυπτῶν.
 Γαβαλίαι.
 Γεργυδῶν.
 Χῶν.
 Sphinx Hortensii. Αιλουεσίαι.
 Spica. Africa.
 Alexandria.

Julia Traducta.
 Καπυαῶν.
 Μητροπολιτῶν Phrygia.
 Νισαῖαι.
 Ῥελιῶν.
 Φιλιστοπολιτῶν Thracia.
 Spica & papaver. Πελονίαι.
 Spicifera Ceres. Συρακοσίων.
 Splendidus Senatus. Γορτυνῶν.
 Stadia Rhodus. Κνιδῶν.
 Stephanas auriga. Βογυδῆνς.
 Stephanephorus. Μαχρινῶν & Sipyle.
 Στρατηγός quis. Αἰζανιῶν.
 Αερχῶν.
 Sudaria Sataba. Satabia.
 Sufes. Carthago.
 Sunias, fons. Ρομπησιπολιτῶν.
 Sus apud Cretenses animal sacrum. Περσῶν.
 Συναρχία. Antiochia Caria, ad Maandrum.
 Ἀερχῶν.
 Syro - Macedonum ara. Απυρῶν Syria.
 Σατὴρ καὶ Εὐεργέτης. Μορσυστία.
 T
 T Aras delphino vestus. Ταρσινῶν.
 Tauropolium Ἰταλῶν.
 Taurus. Γορτυνῶν.
 Περίλυτοι.
 Τυγῶν.
 Taurum vir ex equo donat. Λαρίσσα Thessalia.
 Tedæ Cereris. Κυζικηνῶν.
 Telephorus. Ἀδελιοπολιτῶν.
 Ἰεραπολετῶν Phrygia.
 Telephorus. Καδδινῶν.
 Νικεῖαι Bithynia.
 Περζαμινῶν.
 Templum. Νικομυδῶν.
 Templum in nummis Hispanorum cudi solitum. Αβδερὰ Hispania.
 Αἰδο.
 Αἰτα.

Templum Tiberio, ac matris ejus, & Senatui. Σμυρναίων.
 Tempia duo. Νικομυδῶν.
 Τερζαμινῶν.
 Tempia tria. Νικομυδῶν.
 Περζαμινῶν.
 Σμυρναίων.
 Τερζαμινῶν Syria.
 Templum quatuor columnarum Stobenium.
 Templum sex columnarum. Ῥοδῶν.
 Temporum Felicitas. Αποδυνῶν Caria.
 Terminus Deus. Θυγῶν.
 Λεοσίαι.
 Μυπλινῶν.
 Theogamia certamina. Νησσαῖαι Caria.
 Theopolis Antiochia.
 Τύσσα.
 Theilalorum mos. Βυθιονῶν.
 Thetidi parat arma Vulcanus. Θυαπειλῶν.
 Threicia avis. Σεδεργίτης.
 Tiara Parthia.
 Το β'. in nummis. Μαχρινῶν & Sipyle.
 Togata Colonia. Ταττασε.
 Τερζαμινῶν. Νικεῖαι Bithynia.
 Tridens cum delphinis. Μυλασίαι.
 Triptolemus. Σερδικῶν.
 Tripus. Κερπανιατῶν.
 Tripus Aesculapii. Ἀμασελαίων.
 Tripus Apollinis. Καλχιδονῶν.
 Καπυαῶν.
 Μεωσῶν.
 Φορχῶν.
 Tricemis. Κορινθίων.
 Saguntum.
 Σικυονῶν.
 Triton. Τάδρον.
 Trophæum. Sarmatia.
 Tutela Italia.
 ΤΤΧΗ in nummis oppidorum Asia. Ἀδερχμαῖαι.
 Βοστρα.
 Ἐφεσίῶν.

R E R U M.

Γερμαν.

Καλαβριαν.

Τεμπολιαν Syria.

V

Vacca. Καρυφίων.

Valentinianopolis.

Νικαίαν Κιλικιανών.

Vehiculatione remissa. Italia.

Velum, divinitatis & Consecrationis nota. Σαρδανία.

Venus. Αμαθουσία.

Corinthus.

Venus. Δρεπάνος.

Ελευσίαν.

Καρπασίαν.

Κόλχον.

Μαροντιανών.

Όπυνθίαν.

Παφίαν.

Πελαγονίαν.

Venus Anadyomene. Actium.

Venus armata. Κυθρεσίαν.

Venus Cælestis. Ασκλαπιανών.

Ευβλίαν.

Carthago.

Venus Cypria, & Paphia.

Κυπρίαν.

Σαρδανίαν.

Ταμασιανών.

Venus Idalia. Ιδαλίαν.

Vesta. Ματταυρεσίαν.

Vesta P. R. Quiritium. Roma.

Vice Cæsaris. Παλμυριανών.

Victoria. Αεσχίαν.

Buthrotum.

Corinthus.

Κόαν.

Μαγνήτιαν & Sipyle.

Πασορμιανών.

Sebasteni Testosages.

Stobensium.

Τεβενίαν.

Τεβηλαιανών.

Φιλίπποπολιανών Θηρακία.

Victoria bijugo curru. Αμυσος.

Victoria stolata. Μαγνήτιαν ad Maandrum.

Vina Cretica. Κυθριανών.

Vinum Maroneum. Μαροντιανών.

Virtus Aug. Σαμίαν.

Ulpia Myulenc. Μυπλαιανών.

Ulpia Trajana. Ηαδρυμετιανών.

Ulpianum Metallum. Ραηνονία.

Vota decennialia &c. Βεργίαν.

Voturia gens. Έφιδίαν.

Vox Domini præparantis cervos. Καυλασιανών.

Urbis Nostræ Filius. Roma.

Urna cum gemina face. Καταβαλίαν.

Uva. Αδριανοπολιανών.

Αισολίαν.

Βυζαντίαν.

Julia Τραδιανή.

Καλακτίαν.

Κλαυδοπολιανών.

Κορυνησίαν.

Κόαν.

Τιυίαν.

Φιλίπποπολιανών Θηρακία.

Χίαν.

Vulcanus. Λαμνίαν.

Λισοχίαν.

Μαγνήτιαν ad Maandrum.

Vulcanus Theridi parat arma. Θυαπειριανών.

Υ Πιελίαν. Ροδίαν.

Φ

Φίλι Τριφυλίας. Τριφυλιανών.

X

X Ρυσσίαν. Σαρδανίαν. Χόαν. Κιλικιανών.

SVMMMA PRIVILEGII *Christianissimi Regis.*

CAutum est auctoritate Regis, ne quis in regno suo, aliisve locis suæ ditioni subiectis, intra duodecim annos proximos, librum qui sic inscribitur, JOANNIS HARDUINI Societatis JESU Presbyteri, Nummi Antiqui Populorum & Urbium Illustrati, quo plerique Regiæ Gazæ nummi explanantur, absque FRANCISCI MUGUET, Regis & Illustrissimi Archiepiscopi Parisiensis Typographi, seu cum imaginibus ex ære expressis, seu sine illis, imprimat aut divendat, a die publicationis horum exemplarium. Qui secus fecerit, multa indicta, prout amplius in diplomate Regio continetur, multabitur. Datum Parisiis die decima octava Maii, anno Domini millesimo sexcentesimo octogesimo quarto. Sic signatum. De mandato Regis, L E P E T I T.

Publicari liber ceptus est, die 2. Octobris.

